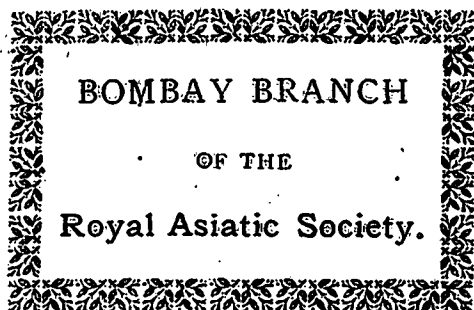

00102361

BOMBAY BRANCH
OF THE
Royal Asiatic Society.

OEUVRES
DE BOSSUET.

TOME II.

pp. 801.

De Trouwen

A VERSAILLES,

LEBEL, Éditeur, imprimeur du Roi et de l'Évêché,
rue Satory, n.° 122.

A PARIS,

LE NORMANT, imprimeur-libraire, rue de Seine, n.° 8;

PILLET, imprimeur-libraire, rue Christine, n.° 5;

BRUNOT-LABBE, libraire, quai des Augustins, n.° 33;

BLAISE, libraire, quai des Augustins, n.° 61;

LE CLÈRE, libraire, quai des Augustins, n.° 51;

CHEZ BOSSANGE ET MASSON, imprimeurs-libraires, rue
de Tournon;

RENOUARD, libraire, rue Saint-André-des-Arts;

TREUTTEL ET VURTS, libraires, rue de Bourbon;

FOUCAULT, libraire, quai des Augustins, n.° 17;

AUDOT, libraire, rue des Mathurins-Saint-Jacques,
n.° 18.

ET A BRUXELLES,

LE CHARLIER, libraire.

OEUVRES
DE BOSSUET,

ÉVÊQUE DE MEAUX,

REVUES SUR LES MANUSCRITS ORIGINAUX,
ET LES ÉDITIONS LES PLUS CORRECTES.

TOME II.

102361

A VERSAILLES,
DE L'IMPRIMERIE DE J. A. LEBEL,
IMPRIMEUR DU ROI.

1815.

God
Ft 252
Bos/oele
.102361

108501

LIBRI
SALOMONIS
PROVERBIA, ECCLESIASTES,
CANTICUM CANTICORUM.

SAPIENTIA.
ECCLESIASTICUS.
CUM NOTIS.

00102361

PRÆFATIO

IN PROVERBIA SALOMONIS.

PRISCI homines solebant moralem disciplinam tradere brevibus absolutisque sententiis, quæ animis infixæ, ac per omnium ora vulgatæ, Proverbia vocarentur. Quæ cum passim ac nullo auctore ferrentur, non defuere postea qui, deditâ operâ, talia dictata conscriberent; hinc illæ apud Græcos *γνομαι*, sive sententiæ, prodierunt; quo in genere apud illos princeps Phocylides; apud nostros Syrus, atque alii claruere. Sed profectò, verum istud est, optima quæque instituta ab antiquâ et piâ Hebræorum gente manasse, omnibusque sententiarum scriptoribus præisse Salomonem; cujus sententiæ, cum maximè comparationibus constant, ideo hebraicè, *misle*, sive parabolæ ac similitudines appellantur.

Cur autem illis sententiarum auctoribus, ipsique Salomoni utilius visum sit, brevia quæ diximus decreta figere, quàm de morum disciplinâ, ordine quodam, ac longâ oratione disserere, ea statim causa occurrit, quòd memoriam adjuvare vellent. Quosane adjumento maximè indigebat puerilis ætas imbecilli iudicio, firmâ promptaque memoriâ. Quæ cum sententiâ ore prius quàm mente recoleret, accedente rationis luce, patrum sapientiâ atque experientiâ fruebatur, tenerisque pectoribus incoctam inolitamque vivendi regulam altè retinebat. Quo etiam factum est, ut Sententiæ seu Proverbia Salo-

I.
Proverbiorum sive sententiarum origo, ratio, institutum: cur dicantur Parabolæ, sive similitudines.

II.
Proverbiorum sive sententiarum tradendum methodus, juvandaque memoriæ apta.

monis sæpe dirigerentur ad pueros, ac matris etiam nomine commendarentur, ut piâ sanctâque et blandâ auctoritate ab ipsis etiam incunabulis repetita tenaciùs inhærerent.

Nec minùs erat utilis maturiori ætati, illâ sententiarum nullo ferè nexu concisa et absoluta brevitas. Neque enim necesse erat, multa perlegendo longo se labore conficere, quòd infirmis animis sæpe sit oneri ac tædio, sæpe etiam incommodo, aliis laboribus pro hujus vitæ conditione nimis urgentibus. Sententias autem brevi versiculo comprehensas, quovis dato spatio facillè arripias; unamque aut alteram, velut aliquot decerptos ex ornatissimo horto flosculos, seligas. Licebit uno ictu oculi in unaquâque sententiâ explendescentem haurire veritatis lucem, et quocumque perrexeris, parabilem circumferre sapientiam, hâc alere mentem, hunc viæ ducem, hoc ingentibus curis habere solatium.

III.

Sententiæ urgent sicut stimuli, atque idèò verbis compressæ.

Neque tam congruum videbatur definiundo, dividundo, argumentando jejunam et exsuccam philosophiam tradere, vivèndique regulam ad certam quâdam methodum revocare, quàm adhibere stimulos, brevibusque et aculeatis sententiis, crebris velut ictibus, incitare; quod etiam Apostoli frequentarunt, uti videre est, *Rom. xii. 1. Thess. v.* et alibi passim. Sic enim præcepta morum instimulandis animis varia congeruntur. Utile Salomoni visum ipsâ varietate oblectari lectorem, diversisque imaginibus decreta sapientiæ iterari, inculcarique, ne ad usum facilem comparata, ratiocinationum ac verborum circuitu frigerent; quòd etiam spectabat ipse Salomon, dicens: (*Eccles. xii. 11.*) *Verba sapien-*

tium sicut stimuli, et quasi clavi in altum defixi: quibus verbis doceremur, et quàm acriter impellerent, et quàm altè hærerent, nec se avelli sinerent. Hujus rei gratiâ, quod non modò Hebræorum magistri, verùm etiam S. Hieronymus Præfatione ad Isaiam docuit, versibus alligatæ Salomonis sententiæ prodierunt: quod etiam extranei sententiarum auctores imitati sunt; eò quòd id genus scriptiois, et acriores stimulos adhibere, et memoriæ firmiùs infigi soleat.

Tanta autem pio Regi sententiarum curam inerat, ut *locutus sit parabolas* ad usque tria millia; III. Reg. xv. 32. quarum selectissimas in hunc librum ipse composuit; alias per vulgi ora dispersas, sub pio rege Ezechiâ, *viri* ejus, hoc est, viri eruditi ab ipso præpositi, collegerunt; *Prov.* xxv. 1. Capite verò xxx. memorantur alii sententiarum auctores, quas quidem, ut ab ipso Salomone mutuatas, certè eodem spiritu scriptas Salomonicis addiderunt. Aliæ denique ipsius Salomonis, sub Lamuelis nomine, ad calcem libri appositæ, quas inter, egregia illa mulieris fortis commendatio reperitur: totaque ista collectio, ut par erat, Salomonis titulo celebratur.

Multas autem sententiarum collectiones factas indicare videntur multa iisdem verbis repetita, variantisque interdum ejusdem sententiæ lectiones, quæ lectori obvia admonere tantùm, non etiam singillatim commemorare oportet. Quòd etiam pertinere videtur illa Parabolarum in Hebræo et LXX. haud uno loco discrepans series, quòd dissolutæ sententiæ, neque uno tempore aut auctore collectæ, non eodem semper ordine ferebantur.

IV.

Prover-
biorum
ac Para-
bolarum,
sive sen-
tentia-
rum auc-
tores, earumque
collectio-
nes va-
ria.

V.
 Univer-
 sa mo-
 rum dis-
 ciplina
 his tradi-
 ta Pro-
 verbiis :
 œcono-
 mica, po-
 litica,
 monasti-
 ca, sive
 quæ ad
 privatam
 vitam
 perti-
 nent.

Has ergo sententias à tanto auctore, Spiritu sancto dictante, conscriptas, tantoque studio à viris eru- ditissimis conquisitas, si perdidicerimus, nihil erit quod ad moralem philosophiam desideremus. Et œconomica quidem multa reperiemus, quale illud : *Præpara foris opus tuum, et diligenter exerce agrum tuum; ut postea ædifices domum tuam* : Prov. xxiv. 27. tum illud : Ne usuris pecunias coacerves; sed labore, parcimoniâ, agroque colendo et alendis gregibus, xxvii. 25 et seq. xxviii. 8, 19. Quem ad locum pertinet tota illa mulieris fortis institutio, multaue in hunc modum de bonâ piâque uxore conquirendâ, de liberis, de servis in officio continendis, de non fidejubendo temerè, de diligentia regendæ familiæ, servandisque et colendis paternis possessionibus adhibendâ, ipsâque re amplificandâ per beneficentiam amotò sordido quæstu, aliisque seduli patrisfamilias muniis. Politica verò, hoc est, ea quibus regum, regnorumque robur, dignitas, felicitas, publicorumque consiliorum ratio commendatur, tanta sunt, tam illustria, ut regem maximum atque optimum, eundemque sapientissimum, et regnandi artium peritissimum sapiant. Caput illud : *Miseri- cordia et veritas custodiunt regem*, xx. 28. grande et nobile satellitium: tum illud : *Firmabitur justitiâ thronus ejus*, xxv. 5. en stabile fundamentum : et illud, *In multitudine populû dignitas regis*, xiv, 28. et illud : *Justitia elevat gentem* : ibid. 34. et : *Rex justus erigit terram* † illud denique, quo tota pene tenendî gubernaculi cautio continetur : *Princeps qui libenter audit verba mendaciû, omnes ministros habet impios*, iniquos, infidos, reipublicæ hostes,

XXIX. 4, 12. Hæc ad experimentum sufficient. Quæ autem ad privatam vitam, quam vocant monasticen, pertinent, eorum copiam, varietatem, plenamque et ad intima virtutum, vitiorumque arcana penetranda, sapientiam verbis assequi non possumus. Ponamus exempli loco desidiam. En ejus indoles: *Vult et non vult piger*, XIII. 4. jacentem, somnolentum, neque quidquam sedulo cogitantem vides. Vis hujus vitii incommoda? *Desideria occidunt pigrum*: neque enim huic unquam firma et certa voluntas, sed vani conatus, velut in somniis: *totâ die concupiscit et desiderat*; unde infirmus ac torpens animus, pravis cupiditatibus in mortem ipsam rapitur, XXI. 25, 26. Vis vana suffugia omnia metuentis, atque ideo ad facillima quæque cunctantis? *Dicit piger: Leo est foris*: in plateis sicarii, XXII. 13. Vis denique incitamenta et remedia veterni? *Ad fornicam, piger..... usquequo, piger, dormies? quando consurges è somno?* en egestas ad fores: VI. 6, 9, 10. et illud: *Consurgit diluculo qui quærit bona*, XI. 27. aliaque in hunc morem, quibus hæc animæ pestis eliditur. Quid aliud vitium æquè totam vitam inficiens, morumque emendationi inimicissimum, sibi placere? En ipsa res: *Non recipit stultus verba prudentiæ*, neque quidquam, *nisi ea dixeris quæ versantur in corde ejus*, XVIII. 2. tum hujus rei turpitudine ex virtute oppositâ: *Via stulti recta in oculis ejus: qui autem sapiens est, addit consilia*, XII. 15. hinc admonitiô tam gravis quàm brevis: *Ne sis sapiens apud te ipsum*, III. 7, etc. Tum ubique inculcata correptionis atque increpationis utilitas: ab adulatione verò laquei, pestis: hinc ficta oscula,

illinc salubre et expetendum vulnus, xxvii. 5; 6. xxix. 5. excitique amici, ut præsentē offensâ, veram sibi in futurum gratiam parent: *Qui corripit hominem, inquit, gratiam postea inveniet apud eum magis, quàm ille qui per linguæ blandimenta decipit.* xxviii. 23. Quid deinde supererat; nisi ut ille sibi placens, atque adulatoribus deditus moreretur ne malo suo doctus, serò saperet, frustraqué inlameret illud: *Cur detestatus sum disciplinam, et increpationibus non acquiëvit cor meum?* v. 12. quo nihil est efficacius, ut sui amore perditus à pessimo mentis errore revocetur.

VI. Docendi autem ratio ea est, ut ad vivum pingat, et coram oculis ponat rerum imâgines. En piger iterum, complicitis brachiis, manu subæscellâ, quam vel ori admoveere pigeat, ut cibos è cœlo velut expectare videatur, xix. 24. xxvi. 15. Aliæ ejusmodi imâgines, uno verbo; aliæ paulò fusiores: qualis invenecunda mulier cum suis sagittis, retibus, venentisque blanditijs, passim: ubi etiam videre est cæcum juvenem, bovis aut agni lascivientis instar, ductum ad victimam, ad vincula, nescientem; vii. 21, 22, 23. En vini in vitro splendentis colorem vividum, ingredientis blanditias, ingressi diffusa venena, excitas libidines, mentem ab arce defectam, dimissum clavum à manibus, edormitâque crapulâ rursus ad compotores et vinâ properatum, xxiii. 31. Illud egregium, contrariorum imâgines plerumque ex adverso oppositas, ut in conspectu mutuo clariùs innotescant; qualis est sapiens composito vultu: *In facie prudentis lucet sapientia: ac statim; Oculi stultorum in finibus terræ, vagi, instabiles, in diversa*

Docendi ratio per similitudines, per opposita; sententiarum brevitas, elegantia, vis.

distracti. xvii. 24. Præclarum etiam illud : *Totum spiritum suum profert stultus : sanda infandaque effudit : Sapiens differt et reservat in posterum*, neque ejus pectus facile exhaurias, xxix. 11. Neque illud conticescam : *Sapientia callidi*, sive prudentis, est *intelligere viam suam : et imprudentia stultorum errans*, xiv. 8. unde illud consequitur, ibid. 16. *Sapiens timet, et declinat à malo : stultus transilit et confidit*. Mitto brevitatem, quam nulla interpretatio repræsentare possit ; mitto similitudines, easque concitas, quæ totus liber scætet. Huc accedit elegantia summâ cum gravitate conjuncta, ut in illo : *Lingua mollis confringit duritiam* : id est, responsa mitia quamvis exasperatos animos : xxv. 15. Affectus præsto sunt. En sapientiam omnes invitantem, omnibus obviam, et ab ipso paterno sinu ad nos descendentem : cui oblectamentum et lusus, orbis terrarum ornatus ; deliciae, genus humanum ; unicum, ut ita dicam, studium, bonis omnibus cumulare amatores, viii. Tu quoque responde amanti : *Dic sapientiæ : soror meâ es, et prudentiam voca amicam tuam*, vii. 4. Nec deest vehementia : *Cui vœ ? ejus patri vœ ? cui rixæ ? cui foveæ ? cui sine causâ vulnera ? cui suffusio, seu rubor oculorum ? nonne his qui commorantur in vino, et student calicibus epotandis ?* xxiii. 29. Sed illud copiosius : istud uno verbo quàm vehemens ! *Statue cultrum in gutture tuo* : xxiii. 2. et istud : *Ne attingas parvulorum terminos, et agrum pupillorum ne introeas : propinquus enim illorum fortis est, Deus scilicet* : xxiii. 10, 11. Denique multæ sententiæ suâ se simplici-

tate, suo veluti candore commendant, ut ipsa per se veritas valeat.

VII.
Quo Sa-
lomon
cæteris
sententi-
arum au-
ctoribus
præstet.

His igitur evincimus, ut noster Salomon non modò divinâ auctoritate, verùm etiam acumine, copiâ, gravitate, cæteris in sæculo sententiarum auctoribus facillè antecellat. Cùm præsertim etiam illud accedat, quòd est omnium optimum, ut veram sapientiam, cultum scilicet, ac timorem Dei, veramque pietatem, et fundamenti loco ponat, et ubique commendet, quam alii sapientes nec fando noverint, aut primoribus tantùm, ut aiunt, labiis degustaverint. Summa autem pietatis est, Dei mandata noctu diuque meditari: quod ipse legislator Moyses inculcat his verbis: *Eruntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi hodie, in corde tuo: et narrabis ea filiis tuis: et meditaberis in eis sedens in domo tua, et ambulans in itinere, dormiens atque consurgens; et ligabis ea quasi signum in manu tua: eruntque et movebuntur inter oculos tuos: scribesque ea in limine et ostiis domus tuæ:* Deut. vi, 6. quòd spectabat Salomon noster, cùm diceret: *Liga ea in corde tuo jugiter, et circumda gutturi tuo; cùm ambulaveris, gradientur tecum: cùm dormieris, custodiant te: et evigilans loquere cum eis:* quo quid utilius aut suavius? additque: *quia mandatum lucerna est, et lex lux; et via vitæ, increpatio disciplinæ,* Prov. vi. 21, 22 et seq. Quo ex loco, aliisque similibus ad Moysen perspicuè alludentibus, ab eoque deductis, grave existit argumentum adversus eos qui per summam imperitiam aut inverecundiam, Mosaicorum voluminum antiquitati detrahunt: quorum auda-

cibus scriptis duos antiquissimos et maximos Israelitarum reges ex adverso opponimus, Davidem, de lege ac Moyse memorantem, quæ universa plebs caneret; Salomonem etiam scribentem sententias quæ omnium manibus tererentur: nihil ut Mose, ejusque scriptis, notius ac celebratius esse potuerit.

Hæc igitur nostri Salomonis vera sapientia est, ut Dei lege præceptisque nitatur; quo fit etiam illud, ut à Deo parente optimo non modò doceri, verùm etiam castigari æquo animo feras: *Quem enim diligit Dominus, corripit, et quasi pater in filio complacet sibi*, III. 12. cujus rei fons est, quòd omnia bona, malave, hoc est, res prosperæ et adversæ, Deo auctore proveniunt, dicente Salomone: *Sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur*, XVI. 33. ut profectò res humanæ, quantâcumque obscuritate versentur, misceantur, in finem à Domino præstitutum exeant: verumque illud sit: *Cor hominis idisponit viam suam, sed Domini est dirigere gressus ejus*, ibid. 9. Quin etiam *cor ipsum in manu Domini*, XXI. 1. unaque est ratio expediendæ salutis, si Deo nos nostraque omnia permittamus. Quæ et alia id genus, sapientissimus Salomon tantâ auctoritate, veritate, profunditate exequitur, ut in illius parabolis faciliè agnoscas illius Spiritûs magisterium, qui *omnia scrutatur etiam profunda Dei*, I. Cor. II. 10.

Interim meminisse nos oportet, pro veteris Testamenti ratione, hîc ubique adhiberi promissiones, minasque temporales; cæterùm spiritualis homo, hoc est, christianus, à terrenis divitiis ad cælestis regni opes se eriget, cùm et ipse Salomon divitiarum VIII. De promissis ac minis temporalibus spectantibus.

rum vanitatem vel hoc uno verbulo tam perspicuè retegat: *Quid enim prodest stulto habere divitias, cum sapientiam emere non possit?* xvii. 16. cui suppar illud: *Melius est pauper qui ambulat in simplicitate sua, quàm dives insipiens;* exix. 1. et illud: *Est quasi dives, cum nihil habeat; et est quasi pauper, cum in multis divitiis sit;* xiii. 7.

IX.

De versione quæ lxx. interpretum dicitur; de qua veterè Vulgata latinâ; ac novâ per S. Hieronymum.

Superest ut dicamus aliquid de antiquis versionibus. Antiquissima autem est quæ lxx. dicitur. Ea, quàm longè ab Hebræo deflectat, omnes eruditi norunt, cujus rei causas singulas inquirere immensi esset operis, et à nostro instituto penitus alieni. Sufficiat nobis ex lxx. proferre, quæ veræ interpretationi constituendæ lucem afferant. Causas autem generales easdem afferimus, quas in Psalmorum Præfatione fusiùs memoratas, in lectoris gratiam contrahere hîc libet: prima est, antiquissimæ linguæ et pridem obsoletæ ingenium, atque indoles brevitatæ amans, atque, ut ita dicam, alieni cujusvis sermonis præsertim laxioris ac fusioris impatiens, qualem linguæ nostræ postulant; tum ejusdem linguæ non satis perspecta concinnitas, atque proprietas, verborumque et phraseon ac particularum virtus; quo mirum in modum interpretes variant; postea variantes jam inde ab antiquo, atque ab ipso, ut ita dicam, initio lectiones, librariorum nonnunquam dormitantium errore aut incuriâ; sæpe etiam mutatione levissimorum apicum in simillimis litteris; postremò quòd lxx. interpretes obscura, ambigua, suspensa suppleant, in his quidem libris maximè, sæpe etiam commentatoris magis quàm interpretis funguntur officio; quod interdum, sed parciùs et temperatiùs

Vulgatæ nostræ configit, ut suis locis indicamus. Quidni autem suspicemur, siquidem id verum est quod doctiores putant, LXX. illos eruditos senes ad Ptolemæum missos, solius Pentateuchi versionem edidisse; alios interpretes, non omnes æquè eruditos, interdum ab hebraici sermonis virtute deficere potuisse? utcumque est, certum illud, nihil occurrere noxiæ diversitatis. Imò verò in Proverbiiis harum varietatum hunc fructum capimus, quòd multas, easque egregias, atque analogiæ fidei congruentes habeamus sententias, quibus Scripturæ ubertas maximè commendetur, nullo ipsius summæ damno, ut alibi mōnuimus. (*Diss. in Ps. cap. iv et v.*)

Septuaginta versionem ipsa primùm commendat antiquitas, quòd diutissimè, antè Christum natum, per omnes ferè synagogas obtinuit; quòd ab Apostolis frequentata, plerisque etiam Proverbiorum locis inde mutuatis, ut suo loco notabimus; quòd ab Ecclesiâ orientali perpetuo usu retenta; à latinâ quoque tamdiu, dohèc tot licet fulta præsiidiis, egregiâ S. Hieronymi operâ hebraicæ veritati cessit. Et quidem veterem illam latinam versionem ex LXX. deductam rivulis, innumerabiles Patrum latinorum loci repræsentant, maximè S. Ambrosii, ac præsertim in Officiorum libris, apud quem etiam ejusdem versionis integra capita, libro de Salomone, reperimus. A sancto Hieronymo aliam ex Hebræo institutam versionem, vel ille, quem huic libro præfiximus, prologus doceat: ex quâ versione Vulgatam nostram fere constare non est dubium. Hanc autem versionem non modò subsecutæ Ecclesiæ ac Synodi Tridentinæ, verùm etiam jam indè ab initio, sancti

Augustini, inde specula sua compingentis, commendat auctoritas. Cur autem Hieronymus nonnunquam ab Hebræo differat, in Ecclesiaste commodior erit dicendi locus: resque omnis patebit clariùs, edito, quem eruditi piique Benedictini apparant, Hieronymi canone.

X.
Nota-
rum nos-
trarum
excusa-
tur in ple-
risque
brevitas;
in qui-
busdam
prolix-
itas.

De notarum nostrarum ratione dicere superfluum videretur, nisi quidam amicorum nonnihi ab earum brevitate metuerent tardioribus ingeniis, ne dicam indiligentioribus, si tales futuræ essent, quales in Psalmos fuerunt. Nos autem, quantum assequi datum est, concisâ perspicuitate contenti, ita lectorem adjuvandum suscipimus in obscurioribus sive profundioribus locis, ut ipse ex aliis per sese aliquid extundat, et quæ notis desint, attentione suppleat ac diligentia; neque curiosa aut longè accersita sectamur, sed necessaria. Studiosis certè clavim in manus damus, quam non ipsam magni fieri, sed quæ eâ reserarentur, Scripturam nempe ipsam pulchram ac splendidam videri volumus: neque opprimere aggredimur commentariorum mole vividos Scripturæ sensus. Sua certè grandioribus scriptis constet utilitas; nos verò non id agimus, neque cibos ad satietatem oggerimus, sed acuere nitimur meditandi quærendique cupiditatem, ipsâ Scripturæ copiâ ac veritate satiandam. Ne quid tamen negligamus, quod ad excitanda et juvanda pro nostrâ facultate Scripturarum studia pertineat, en paulùm amplificamus notas; et quasi liberiore campo currimus: exempla memoramus; Salomonis, eumque secuti Ecclesiastici, et libri Sapientiæ sententias usui accommodamus; scripturas scripturis copiosius illus-

tramus; interim lectorem optamus tam diligentem fieri, ut notis quàm minimùm indigeat.

Rursus autem non deerunt qui prolixitatem reprehendant, universim quidem in Canticum Cantorum, speciatim verò in quosdam Ecclesiastæ atque Ecclesiastici locos. Ac de Canticò quidem, æqui iudices facillè concedent ut dicatur copiosius, cum ubique geminus afferendus sit sensus, historicus alter sive proximus de Salomonis ac sponsæ Ægyptiacæ, alter allegoricus et mysticus de Christi et Ecclesiæ sanctarumque animarum beato conjugio castisque deliciis; uterque reconditissimus, allegoricus verò quàm maximè, quem in hoc libro non modò dignitate ac veritate potiore, verùm etiàm à Spiritu sancto præcipuè spectatum uno ore consentiunt. In hac autem allegoriâ prosequendâ, non nostri, sed Patrum sensus exponendi erant, ne in tam gravi argumento, nostris arbitriis, sine finè modoque ludere videremur; quod genus interpretandi copiosum esse oportet; cum tot, ac tanta occurrant in eam rem dicta à Patribus et interpretibus, ut et in ipso delectu labore animus, et ipsam segetem amplam esse necesse sit, tametsi optimâ quæque ac selectissima colligamus.

De cæteris verò notis prolixioribus alia ratio est. Aut enim historica, aut dogmatica quædam persequenda fuerunt: atque historica quidem in Ecclesiastico: (xxxvi. l. li.) quæ si paucis ageremus, nullam rebus lucem, nullam lectori studioso opem allaturi eramus. Dogmatica verò nonnulla in Ecclesiastæ atque Ecclesiastici uno vel altero loco, paulò copiosius tractari oportuit, (*Eccl. xii. 7. Eccli. li.*

14.) ubi necessariò castigandi veniebant qui in interpretandis illis à fidei regulâ aut Patrum sensibus abhorrerent. Quæ quidem ut parcè fieri, ita ubi res postulabat, non prorsus prætermitti debere duximus.

XI.

Vulgatæ nostræ glossemata: hebraismi in libris Salomonis atque aliis: nota necessaria de comparationibus.

Non pigebit autem hîc ad calcem apponere quædam Vulgatæ nostræ glossemata, eosque hebraismos, qui passim occurrant cùm in Salomonicis, tum etiam, ut semel hunc absolvamus locum, in Sapientiâ et Ecclesiastico. Atque animam quidem hebraicâ phrasi pro personâ positam omnes norunt: cor pro intellectu sumitur: callidus, versutus, astutus, in bonam fere partem, pro cauto, prudente, sapientè; derisor, illusor, contemptor, prævaricator, pestilens, impius, malum et nequam sonant; quo genere nequitia, res subjecta determinat: disciplina, doctrinam; indisciplinatus indoctum denotat; requies sapissime pro cessatione ponitur; requievit pro cessavit, nonnunquam activè pro cessare fecit; infernus pro sepulcro, ut in totâ Scripturâ passim; hæreditare pro sortiri, interdum activè pro sortiri facere; ut est illud *Eccli. xvii. 9. Legem vitæ hæreditavit illos*, id est, hæreditare, sive sorti habere fecit: panis pro alimentis, atque aliis vitæ sustentaculis: confessio pro laude: minoratio pro damno, sive diminutione, atque hæc quidem pervulgata: obscuriora ista in Ecclesiastico, obductio, obductus, pro impetu hostili, immissisque sive illatis calamitatibus: alicujus rei continens, pro compote: datus pro idatione ac dato sive dono: istud verò obscurissimum, natio pro nativitate, pro sobole, pro agrorum sive arborum fructu ac proventu: quo etiam sensu, generatio, generationes; ut in illo: à
generationibus

generationibus meis implemini: Eccli. xxiv. 26. hoc est, sapientiæ, tanquam agri feracissimi aut arboris præcellentissimæ, fructibus ac frugibus. Quo etiam loco notanda venit præpositio à, ut aliæ *de, ex, cum*, sæpe omissæ, sæpe superflue, unde in sermone, ex defectu sive redundantiâ obscuritas. Jam ex græcâ quoque phrasi illud frequentissimum; infinitivus pro gerundio, ut illud: *posuit oculum suum... ostendere illis, Eccli. xvii. 7.* id est, ad ostendendum, sive ut ostenderet: tum illud, Dei nomen sæpe supplendum, quale est illud: *Deprecatio pauperis ex ore usque ad ejus aures perveniet* nempe Dei: *Eccli. xxi. 6.* quod est familiare Hebræis: eò quòd Deus semper debeat esse menti præsentissimus, ac faciliè subintelligendus: unde etiam illud: *ibidem xxvii. 1. Qui querit locupletari, avertit oculum suum*, supple à Deo, seu quòd idem est, à lege. Denique illud; in comparationibus ac similitudinibus multa supplenda, quorum exempla invenias, *Proverb. xxv. imprimis, comparandi et comparationes reddendi particulæ; id est, quemadmodum, sic, et cæteræ, quarum loco Hebræi passim substituunt conjunctivam, et, ut in illo: Ventus aquilo dissipat pluvias, et facies tristis linguam detrahentem, xxv. 23.* interdum hanc etiam supprimunt: *Nubes et ventus et pluvie non sequentes, vir gloriosus et promissa non complens, ibid. 14.* quod sæpe non levem difficultatem parit, ut in illo: *Amittit pallium in die frigoris. Acetum in nitro; qui cantat carmina cordi pessimo, sive afflicto, ibid. 20.* Quæ perspicua fiunt, si particulas comparandi suppleveris, ut ad eum locum, et alibi fecimus. Sæpe etiam aliquid supple-

dum in rebus ad quas fit comparatio ut in eodem versu : item : *ibid.* 19. *Dens putridus et pes lassus , qui sperat super infideli* : sic supplendum, qualis est qui dente putrido ac pede lasso utitur, talis is qui sperat super infideli : et *ibid.* 16, 17. *Mel invenisti , comede quod sufficit tibi , ne fortè satiatuſ evomas illud. Subtrahe pedem tuum de domo proximi tui , nequando satiatuſ oderit te* : tanquam diceret : Sicut qui mel nimium comedit, ad satietatem ac vomitum adducitur, ita te proximus ejiciet et evomet, si plus æquo te ingesseris. Omissum etiam interdum alterum comparationis membrum, puta ipsa redditio sive applicatio, ut in illo : *Diligenter agnosce vultum pecoris tui , Prov. xxvii. 23.* omissa applicatio ad eos qui hominum sive rationalis gregis curam gerant : et apud Ecclesiasten, x. 8. *Qui fodit fosseam... et qui dissipat sepem , etc.* omissa redditio, quam ad eum versum suppletam vidère erit. Sic in illo *Ecclesiastici xxvi. 15. Sicut viator sitiens , etc.* supplenda applicatio propter eam causam quam ad eum locum diximus. Universim apud Hebræos aliosque Orientales supplenda multa : valetque id quod monemus Præfatione in Psalmos, cap. iv. 24. vii. 38. tenuia hæc et obvia ; sed parvulos quoque adjuvare oportet, ut sine offendiculo præclaras percurrant sententias.

S. HIERONYMI PRESBYTERI

PRÆFATIO IN LIBROS SALOMONIS,

AD CHROMATIUM ET HELIODORUM EPISCOPOS.

• JUNGAT Epistola, quos jungit sacerdotium, immò charta non dividat quos Christi nectit amor: Commentarios in Osee, Amos, Zachariam, Malachiam; quos poscitis, scripsissem, si licuisset præ valetudine. Mittitis solatia sumptuum; notarios, nostros et librarios sustentatis, ut vobis potissimum nostrum desudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diversa poscentium; quasi aut æquum sit, me, vobis esurientibus, aliis laborare: aut in ratione datū et accepti, cuiquam præter vos, obnoxius sim. Itaque longâ ægrotatione fractus, ne penitus hoc anno reticerem, et apud vos mutus essem, tridui opus nomini vestro consecravi, interpretationem videlicet trium Salomonis voluminum: *Masloth*, quas Hebræi *Parabolas*; vulgatâ autem editiō *Proverbia* vocat: *Coeleth*, quem græcè *Ecclesiasten*, latinè *Concionatorem* possumus dicere: *Sir assirim*, quod in nostrâ linguâ vertitur *Canticum Canticorum*. Fertur et panaretos Jesu filii Sirach liber, et alius pseudepigraphus, qui *Sapientia Salomonis* inscribitur. Quorum priorem, hebraicum reperi, non Ecclesiasticum, ut apud Latinos, sed *Parabolas* prænotatum; cui juncti erant *Ecclesiastes* et *Canticum Canticorum*: ut similitudinem Salomonis, non solùm librorum numero, sed etiam materiarum genere cœquaret. Secundus apud Hebræos nusquam est;

quia et ipse stylus græcam eloquentiam redolet : et nonnulli scriptorum veterum hunc esse Judæi Philonis affirmant. Sicut ergo Judith, et Tobi, et Machabæorum libros legit quidem Ecclesia, sed eos inter canonicas Scripturas non recipit; sic et hæc duo volumina legat ad ædificationem plebis, non ad auctoritatem ecclesiasticorum dogmatum confirmandam. Si cui sanè septuaginta Interpretum magis editio placet, habet eam à nobis olim emandatam. Neque enim nova sic cudimus, ut vetera destruamus. Et tamen cum diligentissimè legerit, sciat magis nostra scripta intelligi, quæ non in tertium vas transfusa coacuerint, sed statim de prælo purissimæ commendata testæ, suum saporè servaverint.

SANCTI ISIDORI PELUSIOTÆ,

LIB. IV. EPÍSTOLA XL.

DE TRIBUS SALOMONIS LIBRIS.

QUONIAM ordinem trium Salomonis librorum discernere cupis, scito unum illorum docere virtutem moralem; alterum ostendere quàm sit vanus labor eorum, qui rebus hujus vitæ nimis attendunt, tertium denique; amorem quo erga res divinas prædita sit illa anima, quæ superiora jam didicit. Atque hæc ratio est ordinis: quære illud quidem primo loco, istud autem secundo, hoc denique tertio collocatum sit opus. Qui autem in ethicis, probè se gessit, dum Proverbiorum scriptoris discipulus fuit, de eo metuendum non est, ne ad Canticum Canticorum delatus, in carnalem et vulgarem amorem incidat; quin potiùs futurum est, ut ad purum ac divinum illum sponsum, quasi quibusdam alis, efferatur, qui beatos pronuntiat eos, qui tali sunt amore vulnerati. Moneo itaque adolescentes, ne priùs tertium attingant opus, quàm in prioribus duobus præclarè se gesserint. Absurdum enim, vel potiùs nimis temerarium, et audax est negotium, et à mysticis legibus abhorrens, ut in adyta insiliant, seseque penetrent, qui ne vestibulis quidem sint adhuc digni. Quemadmodum enim in templo, ea quidem quæ foris erant, omnibus adire licebat: quæ verò intus erant sacra, quæ velo comprehendebantur oblecta, quamvis, alioquin adiri poterant, tamen à vulgò non consecrato et profano adiri non poterant; quæ denique intima

erant Sancta sanctorum, etsacratissima sacra, ad ea nec illis quidem patebat aditus, qui vitam agerent inculpata: sed soli fas erat ingredi summo sacerdoti, qui nimirum seipsum consecravit, et omnem mortalem rugam deposuerat. Sic etiam erga hosce Salomonis libros affecti esse debent adolescentes; et primum quidem omnium splendere morum virtute; deinde vero, rerum ad hanc vitam pertinentium nullitatem atque inanitatem condemnare; et sic demum ea attingere, quæ vulgus hominum assequi nequit. Nam qui extra septa esse debeant, si temerario ausu, in sacra divina, non initiati, irruere præsumserint, pœnas dabunt extremas.

LIBER PROVERBIORUM.

CAPUT PRIMUM.

*Parabolarum utilitas : fundamentum sapientiæ , Dei timor et cultus :
majorum doctrina : impiorum illecebræ , casus : sapientia blanda
hominum invitatrix : ad extremum contemptores terret.*

1. PARABOLÆ Salomonis filii David, regis Israel.
2. Ad sciendam sapientiam et disciplinam :
3. Ad intelligenda verba prudentiæ , et suscipiendam eruditionem doctrinæ , justitiam , et judicium , et æquitatem :
4. Ut detur parvulis astutia , adolescenti scientia , et intellectus .

¹ *Parabolæ Salomonis.* Titulus antiquorum more cum ipso textu conjunctus .

² *Ad intelligenda verba prudentiæ :* intelligentiæ : Heb. *Binah.* Et suscipiendam eruditionem doctrinæ : disciplinam Heb. *Mousar :* ut supra ¶. 2. Monet eos quos imbuat, ut non solum sapientiam, quam ipsi perceperint, amplecti..... sed etiam verbis prudentiam auscultare, et hæc intelligere curent. Beda. *Justitiam, et judicium, et æquitatem :* rectitudines : Heb. In justitiâ, actio recta secundum regulam veritatis; in judicio, discretio boni et mali, dum agimus cum proximo; in æquitate, rectitudo mentis; cum sincerâ intentione Deo placere contendimus. Idem.

⁴ *Ut detur parvulis :* non tantum provectoribus et rerum experientiâ doctis; verum etiam parvulis : juxta illud : *Testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.* Psalm. xviii. 8. Parvulos dicit sensu simplices, et qui nuper sapientiæ aures accommodare cœperunt : Beda. *Astutia :* cautela diligens, quæ rudibus et incipientibus necessaria. *Adolescenti scientia :* puero : Heb. qui jam ali-

5. Audiens sapiens, sapientior erit; et intelligens, gubernacula possidebit.

6. Animadvertet parabolam et interpretationem, verba sapientium, et ænigmata eorum.

7. Timor Domini, principium sapientiæ: sapientiam atque doctrinam stulti despiciunt.

— quantum in eruditione profecerit. Beda. *Et intellectus*: cogitatio, solertia: Heb. ut improvida ætas his instructa consiliis, sehum æquet prudentiam, juxta illud: *Super senes intellexi, quia mandata tua quæsiyi*. Psal. cxviii. 100.

5^a *Audiens sapiens, sapientior erit*. Hactenus rudimenta; nunc incrementa ponit: ut non modò imperiis, puta pueris, verum etiam doctis, sapientiæ studium necessarium esse videatur. Significat autem neminem usque adeo esse sapientem, ut non ei sapientia doctrinaque addi possit: sicut ait Paulus: *crecentes in scientia Dei*, Col. i. 10. *Gubernacula possidebit*. *Tachboulos*: consilia: Heb. gubernandi rationem, artem quæ, velut arrepto clavo, navem dirigat.

6^a *Animadvertet parabolam*: ut intelligat: Heb. *Et interpretationem*. Alioquin fiet illud quod ait Propheta: *Auditu audietis, et non intelligetis; et videntes videbitis, et non videbitis*: Is. vi. 9. referente Matthæo, xiii. 14. unde discipuli ad Dominum: *Edissere nobis parabolam*. Ibid. 36. Pro interpretatione, alii vertunt facundiam: Lxx. verò obscurum seu tenebròsum sermonem, quem scrutari oporteat, aliùs latente sensu: atque his libri aperit scopum. *Ænigmata eorum*. Parabolà, comparatio, ut jam diximus: ænigma verò quæstio obscurior quæstus verborum involucris tecta. Exemplum parabolæ Judic. ix. 8. de arboribus regem electuris: ænigma autem, ibid. xiv. 14. est Samsonis illud: *De comedente...., cibus, et de forti.... dulcedo*. Antiquos sapientes parabolis problematisque atque ænigmatis ludere solitos, habes etiam apud Græcos scriptores, præsertim, ni fallor, in Plutarchi Convivio.

7^a *Timor Domini*. Proposito egregii operis insulato, nunc rem ipsam aggreditur. Ac primùm adhortatur ad sapientiam usque ad caput x. Hic autem statim ponit veræ sapientiæ fundamentum, qui est timor Domini, seu verus Dei cultus: sicut est apud Jonam, i. 9. *Hebræus ego sum, ac Dominum Deum cæli ego timeo*: repetitum infra, Prov. ix. 10. et alibi sæpè. Recte etiam illud, passim apud Augusti-

8. Audi, fili mi, disciplinam patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ:

9. Ut addatur gratia capiti tuo, et torques collo tuo.

10. Fili mi, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis.

11. Si dixerint: Veni nobiscum, insidiamur sanguini, abscondamus tendiculas contra insontem frustra:

12. Deglutiamus eum sicut infernus viventem, et integrum quasi descendentem in lacum.

13. Omnem pretiosam substantiam reperiemus, implebimus domos nostras spoliis.

14. Sortem mitte nobiscum, marsupium unum sit omnium nostrum.

num: quòd à timore pœnæ inducamur ad amorem justitiæ, quæ perfecta sapientia est.

⁸ *Audi, fili mi.* Caput veri cultus, retinere traditam à majoribus doctrinam: sicut dicebat Moses: *Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi.* Deut. xxxii. 7. et infra: *Ne transgrediaris terminos antiquos quos posuerunt patres tui.* Proverb. xxi. 28.

9 *Ut addatur gratia, decor seu corona, capiti tuo, et torques collo tuo:* justitia tibi gloriæ et ornamento erit. Vide infra, III. 3. v. 21.

¹⁰ *Si te lactaverint peccatores:* id est, pellegerint. Propositis querendæ sapientiæ causis, nunc amovet obstacula: orditur autem ab avaritiâ, quæ malorum omnium radix, teste Paulo, I-Tim. vi. 10.

¹¹ *Abscondamus tendiculas contra insontem frustra:* gratis: Lxx. *à Mox:* alii, impunè. Vide infra, 7. 17.

¹² *Sicut infernus:* sepulcrum, ut in Scripturis passim.

¹⁴ *Sortem mitte nobiscum:* velut ad partiendam prædam. *Marsupium unum sit:* alia quidem sortiamur: communicemus verò pecuniam. Specie amicitia ac fidei ducunt, communia enim amicorum omnia.

15. Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum à semitis eorum.

16. Pedes enim illorum ad malum currunt; et festinant ut effundant sanguinem.

17. Frustra autem jacitur rete ante oculos pennatorum.

18. Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, et moliuntur fraudes contra animas suas.

19. Sic semitæ omnis avari, animas possidentium rapiunt.

20. Sapientia foris prædicat, in plateis dat vocem suam:

21. In capite turbarum clamitat, in foribus portarum urbis profert verba sua, dicens:

22. Usquequo, parvuli, diligitis infantiam, et stulti

¹⁷ Frustra..... jacitur rete: impunè: LXX. non injustè: reprehensione nullà: homines tanquam aves capiamus, nullo utrorumque discrimine.

¹⁸ Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur. Dum alios capere moliuntur, ipsi se in laqueos inducunt: canente Psalmistà: *Incidit in foveam quam fecit: Psal. VII. 16. et iterum: Qui diligit iniquitatem, odit animam suam. Psal. X. 6.*

¹⁹ Sic semitæ omnis avari. Sic avari suis in semitis, sive astutiis, pravisque molitionibus comprehensi, ab ipsa quam possidere videntur pecunià, possidentur; rapiunturque ad interitum.

²⁰ Sapientia foris prædicat. Aliud argumentum conquirendæ sapientiæ, ipsa facilitas: quòd obvia omnibus ac patens ultro occurrat quærentibus.

²¹ In capite turbarum: in triviis, in locis frequentissimis. In foribus portarum; arcium: alii murorum, et ita LXX. quòd in portis fieret consensus publicus.

²² Usquequo, parvuli, diligitis infantiam: quemadmodum infra, IX. 6. *Relinquitte infantiam, et vivite. Stulti ea quæ sibi sunt noxia.* Rectè: omnis enim malus, stultus: stultus autem sibi noxius. At Heb. simplicius: usquequo, imperiti, diligitis imperitiam, stulti

ea quæ sibi sunt noxia cupient, et imprudentes odibunt scientiam?

23. Convertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, et ostendam vobis verba mea.

24. Quia vocavi, et renuistis: extendi manum meam, et non fuit qui aspiceret.

25. Despexistis omne consilium meum, et increpationes meas neglexistis.

26. Ego quoque in interitu vestro ridebo, et subsannabo, cum vobis, id quod timebatis, advenerit.

27. Cum irruerit repentina calamitas, et interitus quasi tempestas ingruerit; quando venerit super vos tribulatio et angustia:

28. Tunc invocabunt me, et non exaudiam: manebunt consurgentes, et non invenient me:

29. Eò quòd exosam habuerint disciplinam, et timorem Domini non susceperint;

30. Nec acquieverint consilio meo, et detraxerint universæ correptioni meæ:

31. Comedent igitur fructus viæ suæ, suisque consiliis saturabuntur.

stultitiam, seu derisores derisionem? quâ voce non tantùm stultitia, sed etiam impietas designatur. Derisores autem, quibus vita nil, nisi lus. Sap. xv. 12. *

²³ Proferam vobis spiritum meum: sensum, vocem: sicut infra, xxix. 11. Totum spiritum suum profert stultus.

²⁴ Vocavi, et renuistis. Locus à comminatione. In interitu vestro ridebo: piis etiam ultro insultantibus, ac dicentibus: Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum: Psal. li. 8. Deo quoque irridente et increpante: Ecce Adam, quasi unus ex nobis. Gen. iii.

32. Aversio parvulorum interficiet eos, et prosperitas stultorum perdet illós.

33. Qui autem me audierit, absque terrore requiescet, et abundantiam perfruetur, timore malorum sublato.

³² *Aversio parvulorum interficiet eos.* Peribunt, quòd puerorum atque imperitorum exemplo, à sapientie consilio auditum averterint. *Et prosperitas stultorum perdet illos:* tranquillitas: impunitas. Ita enim putant bene sibi omnia per nequitiam eventura.

CAPUT II.

Sapientia bona confert, arcet mala: lucem affert: abstrahit à voluptatibus et muliebribus illecebris.

1. FILII MI, si susceperis sermones meos, et mandata mea absconderis penes te,

2. Ut audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

3. Si enim sapientiam invocaveris, et inclinaveris cor tuum prudentiae:

4. Si quæsieris eam quasi pecuniam, et sicut thesauros effoderis illam:

5. Tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies:

¹ *Si... mandata... absconderis penes te:* quasi rem pretiosissimam: quo sensu: *In corde meo abscondi eloquia tua, ut non peccem tibi.* Psal. cxviii. 11.

⁴ *Si quæsieris eam quasi pecuniam:* pari studio, pari labore, unde sequitur: *et sicut thesauros effoderis illam:* ut altè reconditam. Sic David: *In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis;* et iterum: *Dilexi mandata tua super aurum purissimum:* denique: *Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.* Psal. cxviii. 14, 127, 162. Vide infra, III. 14, 15.

6. Quia Dominus dat sapientiam, et ex ore ejus prudentia et scientia.

7. Custodiet rectorum salutem, et proteget gradientes simpliciter :

8. Servans semitas justitiæ, et vias sanctorum custodiens.

9. Tunc intelliges justitiam, et judicium, et æquitatem, et omnem semitam bonam.

10. Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit

11. Consilium custodiet te, et prudentia servabit te,

12. Ut eruaris à viâ malâ, et ab homine qui perversa loquitur :

13. Quî relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas :

14. Qui lætassunt cùm malefecerint, et exultant in rebus pessimis :

15. Quorum viæ perversæ sunt, et infames gressus eorum.

7 *Custodiet rectorum salutem..... gradientes simpliciter.* En illa duo quæ passim Scripturâ conjungit: rectitudo cordis ad normam compositi: et morum simplicitas, sine fraude, sine fuce: quemadmodum sanctus Job, 1. 1. *Vir simplex et rectus, ac timens Deum:* cùm è contra malorum hominum viæ, distortæ sive abnormes, perversæque sint: ut habes infrâ, 12, 13, 14, 15. et toto libro passim.

9 *Tunc intelliges justitiam, etc. de quibus suprâ, 1, 3.*

13. *Vias tenebrosas:* luce veritatis ac justitiæ destitutas: unde passim in Scripturis, filii lucis, filii tenebrarum; dicente Domino: *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ.* Joan. viii.

12. Vide infrâ, 17, 19.

15 *Quorum viæ perversæ sunt:* obliquæ, distortæ, tortuose; rejectâ quippe normâ. *Et infames gressus eorum:* turpes: Heb. *recedentes, devii.*

16. Ut eruaris à muliere alienâ, et ab extraneâ quæ mollit sermones suos,

17. Et relinquit ducem pubertatis suæ,

18. Et pacti Dei sui oblita est : inclinata est enim ad mortem domus ejus, et ad inferos semitæ ipsius.

19. Omnes qui ingrediuntur ad eam, non revertentur, nec apprehendent semitas vitæ.

20. Ut ambules in viâ bonâ, et calles justorum custodias.

21. Qui enim recti sunt, habitabunt in terrâ, et simplices permanebunt in eâ.

22. Impii verò de terrâ perdentur, et qui iniquè agunt, auferentur ex eâ.

¹⁶ *Ut eruaris à muliere aliend.* Aliud obstaculum à lenociniis voluptatum, atque impudicis amoribus. Idem locus pertractatur, cap. v. vi. vii. ix. xxiii. 27, 28.

¹⁷ *Ducem pubertatis suæ.* Virum cui virgo nupsit : quo sensu apud Homerum : *κοῦρηδ' ἄλοχόν.* Sic etiam animæ instabiles, seductæ ab hæreticis, excidunt à simplicitate quæ est in Christo, cui ut casta virgo, erant traditæ. II. Cor. xi. 2, 3.

¹⁸ *Et pacti Dei sui oblita est :* legis, adulteriâ prohibentis. *Inclinata est :* depressa, declivis. Ch. in foveâ lubricâ.

¹⁹ *Non revertentur :* ut qui in ferarum speluncam inciderint ; neque unquam ad se redibunt, pravis inescati libidinibus, et voluptatibus mersi.

²⁰ *Ut ambules in viâ bonâ.* Redj ad v. 11. *Prudentia servabit te :* 12. *ut eruaris à viâ malâ :* 16. *à muliere aliend ;* et : *ut ambules in viâ bonâ :* hæc enim omnia consequeris, si prudentiâ te regat.

CAPUT III.

Vita: rerum copia, veræque divitiæ, ac perfecta sêcuritas, per sapientiam: beneficentia commendatur, 27, 28. malos perdit Deus: bonis benefacit.

1. FILII MI, ne obliviscaris legis meæ, et præcepta mea cor tuum custodiat:

2. Longitudinem enim dierum, et annos vitæ, et pacem apponent tibi.

3. Misericordia et veritas te non deserant: circumda eas gutturi tuo, et describe in tabulis cordis tui:

4. Et invenies gratiam et disciplinam bonam, coram Deo et hominibus.

5. Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo; et ne innitaris prudentiæ tuæ.

6. In omnibus viis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos.

* *Longitudinem dierum.* Aliud argumentum conquirendæ sapientiæ, à divinis pollicitationibus, ac mercede promissâ: qualis illa est: *Honora patrem et matrem.... ut longo vivas tempore. Deut. v, 16.* quod et ad cætera præcepta protenditur: *ut bene sit tibi, et longo vivas tempore. Ibid. xxii. 7.* Et iterum: *Pondus habebis justum, et verum.... ut multo vivas tempore. Ibid. xxv. 15.* et alibi passim. *Et pacem: alia merces. Non enim est pax impiis: et: impij quasi mare fervens: inquieti, ac velut turbinibus acti: et: vae impio. Is. iii. 11. XLVIII. 22. LVII. 20, 21.* Quod etiam Salomon copiosius exequatur hic: 23.

5 *Ne innitaris prudentiæ tuæ: quod est 7. 7. Ne sis sapiens apud te metipsum.* Paulus: *Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Rom. xii. 16.* *Perdam enim sapientiam sapientium. I. Cor. i. 19.* ex Is. xxix. 14. *Unde Christus factus est nobis sapientia à Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio: ut, quemadmodum scriptum est: qui gloriatur in Domino gloriatur. Ibid. 30, 31.*

7. Ne sis sapiens apud teipsum : time Deum, et recede à malo :

8. Sanitas quippe erit umbilico tuo, et irrigatio ossium tuorum.

9. Honora Dominum de tuâ substantiâ, et de primitiis omnium frugum tuarum da ei :

10. Et implebuntur horrea tua saturitate, et vino torcularia tua redundabunt.

11. Disciplinam Domini, fili mi, ne abicias : nec deficias, cum ab eo corripis :

12. Quem enim diligit Dominus, corripit, et quasi pater in filio complacet sibi.

13. Beatus homo qui invenit sapientiam, et qui affluit prudentiâ.

14. Melior est acquisitio ejus negotiatione argenti, et auri primi et purissimi, fructus ejus :

15. Pretiosior est cunctis opibus : et omnia, quæ desiderantur, huic non valent comparari.

16. Longitudo dierum in dexterâ ejus, et in sinistrâ illius divitiæ et gloria....

17. Viæ ejus, viæ pulchræ, et omnes semitæ illius pacificæ.

⁸ *Umbilico tuo.* Per umbilicum et ossa, interiores quæque et infirmiores partes designantur, quibus maximè valetudo cõninetur. *Et irrigatio ossium tuorum :* pinguedo, medulla.

¹⁰ *Implebuntur horrea tua.* Alia merces, rerum omnium copia passim apud Mosen, ag præsertim Levit. xxvi. 4, 10. altiore sensu : *tanquàm nihil habentes, et omnia possidentes.* II. Cor. vi. 10. Quem sensum habes postea, 7. 14, 15. et seqq.

¹⁴ *Melior est acquisitio :* Heb. negotiatio, *ejus negotiatione argenti :* eodem ubique vocabulo : *et auri primi :* et præ auro fructus ejus : proventus, sapientiæ scilicet.

¹⁵ *Pretiosior..... cunctis opibus :* gemmis, margaritis : Heb.

18. Lignum vitæ est his, qui apprehenderint eam :
et qui tenuerit eam, beatus.

19. Dominus sapientiâ fundavit terram, stabilivit
cœlos prudentiâ.

20. Sapientiâ illius eruperunt abyssi, et nubes rore
concresecunt.

21. Fili mi, ne effluant hæc ab oculis tuis: custodi
legem atque consilium:

22. Et erit vita animæ tuæ, et gratia faucibus tuis.

23. Tunc ambulabis fiducialiter in viâ tuâ, et pes
tuus non impinget:

24. Si dormieris, non timebis, quiesces, et suavis
erit somnus tuus.

25. Ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi
potentias impiorum.

26. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet
pedem tuum ne capiaris.

¹⁸ *Lignum vitæ*: longa vita, ut *ŷ.* 2, 16. Allusum ad illud lignum
vitæ in Paradiso. *Gen.* 11. 9. 111. 22. ut et infra, XIII. 12. XV. 4.

¹⁹ *Dominus sapientiâ fundavit terram.* Alia commendatio sapien-
tiæ ab operibus: quod copiosius explicat infra, VIII. 22.

²⁰ *Eruperunt abyssi*: fontes et flumina per terræ venas meant et
emanant. *Nubes rore concresecunt*: aer stillat roribus: Heb. aquæ su-
premæ et infimæ æquæ deducuntur Dei sapientiâ.

²¹ *Custodi legem*: quod alii vertunt, essentiam: eodem apud
Hebræos sensu.

²³ Aliud argumentum vera securitas per sapientiam, de quâ secu-
ritate: 24, 25, 26, et antea 2, 17. Summa: securæ consentiæ, se-
cura omnia sub Deo custode.

²⁵ *Ne paveas repentino terrore*: unde illud: *Dominum non invo-
caverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.* Psal. XIII. 5.
Contrâ de piis: *Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis à ti-
more nocturno.* Psal. XC. 5.

27. Noli prohibere benefacere eum qui potest : si vales, et ipse benefac :

28. Ne dicas amico tuo : Vade, et revertere; cras dabo tibi : cum statim possis dare.

29. Ne moliaris amico tuo malum, cum ille in te habeat fiduciam.

30. Ne contendas adversus hominem frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit.

31. Ne æmuleris hominem injustum, nec imiteris vias ejus :

32. Quia abominatio Domini est omnis illusor, et cum simplicibus sermocinatio ejus.

33. Egestas à Domino in domo impii : habitacula autem justorum benedicentur.

34. Ipse deludet illusores, et mansuetis dabit gratiam.

35. Gloriam sapientes possidebunt : stultorum exaltatio, ignominia.

28 *Cras dabo* : Rectè hic commemorant Antiochum illum, cui cognomen, è *δωκευ* : quod semper daturus, nunquam dans, vanis pollicitationibus ludificaret amicos.

30 *Ne contendas adversus hominem frustra* : de rebus nihili : sive immerito : gratis. *Si quis enim videtur contentiosus esse, nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesia Dei.* I. Cor. xi. 16.

32 *Quia abominatio Domini est omnis illusor* : perversus : *παράνομος*, lxx.

33 *Egestas à Domino in domo impii* : maledictio, *κατάρα*, 70.

34 *Deludet illusores* : quæ ipsa est sententia memorata à Jacobo et Petro, juxta 70. his verbis : *Deus superbis resistit : humilibus autem dat gratiam.* Jac. iv. 6. I. Pet. v. 5.

35 *Stultorum exaltatio, ignominia.* Stulti exaltant ignominiam : *Heb. 70. insipientia enim eorum, tanquam alto loco posita, manifesta erit annibus.* II. Tim. iii. 9.

CAPUT IV.

*Salomon ab ipsâ pueritiâ sapientiam doctus, ejus bona commendat :
malorum inquietudo ac perversitas : vir bonus cor custodiat : prava
arceat colloquia : agenda prospiciat : 25, 26, 27.*

1. AUDITE, filii, disciplinam patris, et attendite,
ut sciatis prudentiam.

2. Donum bonum tribuam vobis; legem meam ne
derelinquatis.

3. Nam et ego filius fui patris mei, tenellus, et uni-
genitus coram matre meâ :

4. Et docebat me, atque dicebat : Susecipiat verba
mea cor tuum, custodi præcepta mea, et vives.

5. Posside sapientiam, posside prudentiam : ne
obliviscaris, neque declinês à verbis oris mei.

6. Ne dimittas eam, et custodiet te : dilige eam, et
conservabit te.

7. Principium sapientiæ, posside sapientiam; et in
omni possessione tuâ acquire prudentiam :

8. Arripe illam, et exaltabit te : glorificaberis ab
eâ, cum eam fueris amplexatus.

9. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, et coronâ
inclytâ proteget te.

³ *Filius fui patris mei* : cæteris majoribus licet antepositus, et ad
spem regni eductus : *tenellus, et unigenitus* : tam carus matri, atque
unigenitus : nam et matri Bethsahee filia Ammiel, præter Salomo-
nem, dantur alii tres ex Davide filii. *I. Par.* III. 5. Sed Salomon di-
lectissimus : unde illud Canticum, *pro dilecto* : in titulo *Psal.* XLIV.
Vide autem pietatem Salomonis hic et ubique passim studiosissimè
commendantis matrem optimam, et unâ cum Davide à peccato ad
summa provectam.

7 *Principium sapientiæ, posside sapientiam* : prima tibi sit sapien-
tiæ cura.

10. Audi, fili mi, et suscipe verba mea, ut multiplicentur tibi anni vitæ.

11. Viam sapientiæ monstrabo tibi, ducam te per semitas æquitatis :

12. Quas cum ingressus fueris ; non arctabuntur gressus tui, et currens non habebis offendiculum.

13. Tene disciplinam, ne dimittas eam : custodi illam, quia ipsa est vita tua..

14. Ne delecteris in semitis impiorum, nec tibi placeat malorum via.

15. Fuge ab eâ, nec transeas per illam : declina, et desere eam.

16. Non enim dormiunt, nisi malefecerint ; et rapitur somnus ab eis, nisi supplantaverint.

17. Comedunt panem impietatis, et vinum iniquitatis bibunt.

18. Justorum autem semita, quasi lux splendens, procedit et crescit usque ad perfectam diem.

19. Via impiorum tenebrosa : nesciunt ubi corruant.

20. Fili mi, ausculta sermones meos, et ad eloquia mea inclina aurem tuam.

16 *Nisi supplantaverint* : malefecerint, deceperint.

17 *Panem impietatis, vinum iniquitatis* : male partum, seu rapinâ, seu dolo.

18 *Justorum semita, quasi lux. Erumpet, quasi mane, lumen tuum.* Is. LVII. 8. *Procedit et crescit usque ad perfectam diem* : quæ lux decremента nescit : à claritate in claritatem. II. Cor. II. 18.

19 *Via impiorum tenebrosa* : plena offendiculis, quæ non vident : unde : *nesciunt ubi corruant* : juxta illud Davidicum : *Fiat via illorum tenebræ et lubricum.* Psalm. XXXIV. 6.

21. Ne recedant ab oculis tuis; custodi ea in medio cordis tui:

22. Vita enim sunt invenientibus ea, et universae carni sanitas.

23. Omni custodia serva cor tuum, quia ex ipso vita procedit.

24. Remove à te os pravum, et detrahentia labia sint procul à te.

25. Oculi tui recta videant, et palpebrae tuae praecedant gressus tuos.

26. Dirige semitam pedibus tuis: et omnes viae tuae stabiliuntur.

27. Ne declines ad dexteram, neque ad sinistram: averte pedem tuum à malo. Vias enim, quae à dextris sunt, novit Dominus: perversae vero sunt, quae

25 *Oculi tui recta videant*: primum enim explorare ac videre oportet quae recta sunt, ut fiat illud Pauli: *omnia probate, quod bonum est tenete*. I. Thess. v. 20. *Palpebrae tuae, oculi, praecedant gressus tuos*: quidquid agas, prospice quem in finem eventurum sit; precipitibus enim animi est ire antequam videas, eoque ingredi, unde pedem referre non possis. Recte Beda: *Iter iustitiae quod ingredi debeas, diligenter edisce: bonum opus quod acturus es, sedulo cogitatione praevieni*. Vide Eccl. ii. 14.

26 *Dirige semitam pedibus tuis*: quod est illud ex 70. deductum, et à Patribus toties memoratum: rectos cursus fac pedibus tuis, et vias tuas dirige.

27 *Ne declines ad dexteram*: quod est ita recta, aberrare nusquam: proverbialis locutio. I. Reg. vi. 12. II. Reg. 11, 19. Unde illa sapiens Thecuitis: *Neque ad sinistram, nec ad dexteram est ex omnibus his quae locutus es*: recte coniectatus es, nec vero aberrasti. II. Reg. xiv. 19. *Vias quae à dextris sunt novit Dominus*: id est, probat: sicut scriptum est: *Novit Dominus viam justorum*: Psal. 1. 6. et ad Moysen: *Novi te ex nomine, et invenisti gratiam coram me*: Exod. xxxiii. 12. unde ad reprobos dicitur: *Nunquam novi vos*: Mat. vii. 23. ut Augustinus passim, et disertè ad hunc locum Epist. poster. ad Valen-

à sinistris sunt. Ipse autem rectos faciet cursus tuos, itinera autem tua in pace producet.

tin. præfixâ libro de Grat. et Lib. arbit. n. 7. quo loco et istud rectè : ita bonas esse vias quæ à dextris sânti, ut in dexteram tamen declinare non sit bonum. Declinat ad sinistram, qui mala opera facit : ad dexteram verò, qui bona ipsa operatur quæ ad vias dexteras pertinent, sibi vult assignare, non Deo. Simili modò, ex Bedâ hic : declinat ad sinistram, qui desipit : ad dexteram verò, qui plus sapit quàm oportet sapere. Declinat ad sinistram, qui vim præceptorum relaxat in malum : ad dexteram verò, qui alligat et imponit in humeros hominum onera importabilia, ut habetur, *Matt. xxiii. 4.* Porro ab illis verbis : *vias quæ à dextris sunt, novit Dominus* : totum illud in Hebræo deest, et à 70. sumptum.

CAPUT V.

Custodienda mens et lingua, ne à voluptatibus abstrahamur : impudica mulieris artes, falsa dulcedo, instabilitas, fallacia : hinc pedes rei, famæ, valetudini : sera pœnitentia : casti conjugii laus.

1. Fili mi, attende ad sapientiam meam, et prudentiæ meæ inclina aurem tuam,

2. Ut custodias cogitationes, et disciplinam labia tua conservent. Ne attendas fallaciæ mulieris.

3. Favus enim distillans labia meretricis, et nitidius oleo guttur ejus :

4. Novissima autem illius amara quasi absinthium, et acutâ quasi gladius biœps.

5. Pedes ejus descendunt in mortem, et ad inferos gressus illius penetrant.

² *Ut custodias* : contineas ac regas cogitationes : non tantum opera vel verba. *Ne attendas fallaciæ mulieris* : deest Heb. habent. 70.

³ *Et nitidius oleo guttur ejus* : lene præ oleo guttur. Sic Psal. lrv. 22. *Molliti sunt sermones ejus super oleum.*

6. Per semitam vitæ non ambulant: vagi sunt gressus ejus, et investigabiles.

7. Nunc ergo, fili mi, audi me, et ne recedas à verbis oris mei.

8. Longè fac ab eâ viam tuam, et ne appropinques foribus dómus ejus.

9. Ne des alienis honorem tuum, et annos tuos crudeli:

10. Ne fortè impleantur extranei viribus tuis, et labores tui sint in domo alienâ;

11. Et gemas in novissimis, quando consumpseris carnes tuas et corpus tuum, et dicas:

12. Cur detestatus sum disciplinam, et increpationibus non acquievit cor meum,

13. Nec audivi vocem docentium me, et magistris non inclinavi aurem meam?

14. Pene fui in omni malo, in medio ecclesiæ et synagogæ.

15. Bibe aquam de cisternâ tuâ, et fluenta putei tui:

6 *Vagi sunt gressus ejus, et investigabiles*: non vestigabiles, indeprensi, ignoti: Heb. tot se fallacis quibusque involvit.

9 *Ne des alienis honorem tuum*: ne sis eis ludibrio, spoliatus et egens: unde:

10 *Ne expleantur extranei viribus tuis*: ne opes tot laboribus partæ; alienam in familiam transferantur: enectoque per libidines corpore, frustra gemas. 2. 11.

12 *Cur detestatus sum disciplinam?* Sera pœnitentia, ad quam etiam istud pertinet.

14 *Pene fui in omni malo*: propemodum omnia mala sum expertus. *In medio ecclesiæ et synagogæ*: libidinibus æquè, ac miseriis vulgo notus: boha, valetudo, fama pariter perierunt.

15 *Bibe aquam de cisternâ tuâ*: uxore legitima esto contentus.

16. Deriventur fontes tui foras, et in plateis aquas tuas divide.

17. Habeto eas solus, nec sint alieni participes tui.

18. Sit vena tua benedicta; et lætare cum muliere adolescentiæ tuæ.

19. Cerva carissima, et gratissimus hinnulus; ubera ejus inebrient te, in omni tempore, in amore ejus delectare jugiter.

20. Quare seduceris, fili mi, ab alienâ, et foveris in sinu alterius?

21. Respicit Dominus vias hominis, et omnes gressus ejus considerat.

22. Iniquitates suæ capiunt impium, et funibus peccatorum suorum constringitur.

23. Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, et in multitudine stultitiæ suæ decipietur.

¹⁶ *Deriventur fontes tui* : multiplicabuntur liberi tui, et posteritas tua latè patebit.

¹⁷ *Habeto eas solus* : aquas; liberos tuos : casum, custodi matrimonium, ut tuo quoque exemplo servet uxor pudicitiam, nec liberi tui incerto patre nati habeantur.

¹⁸ *Sit vena tua* : fons tuus : *benedicta* : fœcunda : læto proventu felix. *Cum muliere adolescentiæ tuæ* : quam duxisti adolescens : ut supra, 11, 17.

¹⁹ *Cerva carissima* : amorum vocabula, quibus conjugem prosequeris. *In amore ejus delectare* : non in meretriciis amoribus : et tamen memineris id quoque esse vanum. *Eccl. 11. 1. et seqq.* tibi que, christianè, dictum : *Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxores, tanquam non habentes sint* : neque carnî, sed spiritui serviant, seque transire cogitent, non manere. *I. Cor. VII. 29, 30, 31.*

CAPUT VI.

De non temerè fidejubendo : ad formicam piger : apostata, sive vafri turbulentiquè homines : septem Deo exosa : perpetua attentio ad legem : hinc tutela adversùs muliebres illecebras.

1. *FILI MI*, si spondèris pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum tuam,

2. Illaqueatus es verbis oris tui, et captus propriis sermonibus.

3. Fac ergo quod dico, fili mi, et temetipsum libera : quia incidisti in manum proximi tui. Discurre, festina, suscita amicum tuum :

4. Ne dederis somnum oculis tuis, nec dormitent palpebræ tuæ.

5. Eruere, quasi damula, de manu, et quasi avis, de manu aucupis.

¹ *Si sponderis.* OEconomicum de non fidejubendo, sæpe repetitum : xi. 15. xvii. 18. 16. xxii. 26. xxvii. 13. non quòd spondere vetet, qui et largiri præcipit, iii. 27, 28. et alibi sæpe ; sed interim hæc vitanda monet : primum ne falso pudore, ac nimia facilitate te obliges ; alterum ut obligatus, quamprimum exsolvi te cures, ne diligens licet paterfamilias, alienam indiligentiã, atque incuriam pereas, unde subdit :

³ *Discurre, festina, suscita amicum tuum :* pro quo spondidisti, ne velut ex soluto nexu securus, rei que suæ negligens, tibi persolvendum æs alienum relinquat. Spirituali sensu vetat ne quis facile curam animarum suscipiat, ne susceptam negligenter gerat ; is enim verè pro aliis animam oppigneravit suam : quare, quòd superest, strenuè necsomniaenter rem agat, ut habetur *¶*. 4. assiduisque adhortationibus amicos suscite. *¶*. 3. adigatque ad exsolvendum debitum, Deoque et proximo præstandum quod lex imperat. Sic enim pastor vigilans apinam liberabit, et ovium, et suam : v. 1. *defixisti extraneo manum tuam.* Alludit ad cavendi formulam complexis utrinque manibus : quod et infra memoratur, xvii. 18. xxii. 26.

6. Vade ad formicam, ô piger, et considera vias ejus, et discite sapientiam.

7. Quæ cum non habeat ducem, nec præceptorem, nec principem,

8. Parat in æstate cibum sibi, et congregat in messe quod comedat.

9. Usquequo, piger, dormies? quando consurges è somno tuo?

10. Paululum dormies, paululum dormitabis, paululum conseres manus; ut dormias:

11. Et veniet tibi quasi viator, egestas, et pauperies

6 *Vade ad formicam, ô piger.* Formica dicitur strenuus quisque et providus operarius, qui in præsentivita, velut in æstate, fructus justitiæ quos in æternum recipiat, sibi recondat. Beda. *Discite sapientiam:* non bestiolæ, sed Dei, in tenui licet animalculo, ingentium virtutum specimen adumbrantis.

7 *Quæ cum non habeat ducem.* Si tantillum animal principem carens et rationis expertus, naturam ducem sibi providet in posterum; multo magis tu ad imaginem Dei conditus, ad videndam ejus gloriam vocatus, doctorum magisterio adjunctus, ipsum conditorem habens ducem; debes in præsentivita bonorum operum fructus congregare, quibus in æternum vivas. Hic autem dies judicii hiemem comparatur, quia tunc nulla facultas pro vitâ laborandi: sed tantum quisque cogitur de horreo pristinus actionis proferre quod recondidit. Beda.

9 *Usquequo, piger, dormies? Surge qui dormis* (in vitiis peccatisque scilicet,) *et exurge à mortuis, et illuminabit te Christus,* Ephes. v. 14:

10 *Paululum:* ad breve tempus: *conseres,* complicabis manus; teque compones ad somnum: at egestas te dormire non sinet: unde sequitur:

11 *Veniet tibi, quasi viator, egestas:* improvisa, inexpectata: *et pauperies, quasi vir armatus:* acer, indomitus; nec nisi vi et industria domo expellendus: ne tantum viatorem ultro abiturum cogites. Hic autem egestatis nomine, animæ, suo vitio, virtute et gratiâ de-

quasi vir armatus. Si verò impiger fueris, veniet ut fons messis tua, et egestas longè fugiet à te.

12. Homo apostata, vir inutilis graditur ore perverso.

13. Annuit oculis, terit pede, digito loquitur,

14. Pravo corde machinatur malum, et omni tempore jurgia seminat.

15. Huic extemplo veniet perditio sua, et subito conteretur, nec habebit ultra medicinam.

16. Sex sunt, quæ odit Dominus, et septimum detestatur anima ejus:

17. Oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem,

18. Cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum,

19. Proferentem mendacia, testem fallacem, et eum qui seminat inter fratres discordias.

20. Conserva, fili mi, præcepta patris tui, et ne dimittas legem matris tuæ.

sui vitæ, indigentia intelligatur. Si verò impiger fueris, veniet ut fons limpido, inexhaustus, messis tua, et egestas longè fugiet à te: quæ desunt in Heb. habent 70.

12 *Homo apostata*: discedens à Deo veràque simplicitate: homo Belihal: Heb. אָפְסָת וְאֵי נִפְרָאִים: insipiens et legis contemptor, 70. *Vir inutilis*: iniquus: Heb. *Ore perverso*: mendace, fallax.

13 *Annuit oculis*: verbis parcit, nutibus loquitur, ut arcana tacendaque resecreturus: quales ardeliones illi turbulenti homines, fraudum ac nequitiarum artifices, qui negotiis quibusque se immiscent, ut rerum omnium quæ aguntur gnari; huic annunt oculis, terunt alteri pedem: nil sinceri, nil candidi: unde rixæ et jurgia; sicut in seq. habetur.

15 *Huic extemplo veniet perditio sua*: relictis turbulonis fraudibus, atque omnibus quos decepit in ejus perniciem æquè conspiciantibus.

21. Liga ea in corde tuo jugiter, et circumda gutturi tuo.

22. Cùm ambulaveris, gradientur tecum; cùm dormieris, custodiant te; et evigilans loquere cum eis.

23. Quia mandatum lucerna est, et lex lux, et via vitæ increpatio disciplinæ:

24. Ut custodiant te à muliere malâ, et à blandâ linguâ extraneæ.

25. Non concupiscat pulchritudinem ejus cor tuum, nec capiaris nutibus illius:

26. Pretium enim scorti vix est unius panis: mulier autem viri pretiosam animam capit.

27. Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant?

²¹ *Liga ea in corde tuo jugiter*: allusum ad Dent. vi. 8. quasi diceret: illic juberis in manu ligare præcepta: At ego præcipio, id quoque, ut in corde liges. Vide vii. 3.

²² *Cùm ambulaveris, gradientur tecum. Meditaberis in eis sedens in domo tua, et ambulans in itinere, dormiens atque consurgens.* Deut. vi. 7. *Evigilans loquere cum eis*: quasi cum amicis, fideisque consiliariis. *Consilium enim meum justificationes tuæ*: sive ut habet Heb. quasi viri amicissimi mei. *Psal. cxviii. 24.*

²³ *Via vitæ increpatio disciplinæ*: sive increpatio quæ est ex disciplina: non ex odio, aut invidia, aut denique superbiâ animique levitate.

²⁵ *Nutibus illius*: palpebris: Heb. nutu oculorum, quibus vel maxime stultum amatorem inescant, quasi plura largituræ, quam verbis explicare audeant.

²⁶ *Pretium enim scorti vix est unius panis*: quia propter mulierem meretricem, usque ad tortam panis: Heb. supple, devenitur. Omnia exhaurit vilis meretricula. *Mulier autem viri pretiosam animam capit*; neque tantum bona corrumpit, sed etiam ipsam animam: *ÿ. 32.*

²⁷ ²⁸ *Numquid potest homo.* Hæc cogitent qui se media in pericula conjiciunt, fortesque futuros se putant: rectè autem Ambro-

28. Aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantæ ejus?

29. Sic qui ingreditur ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tetigerit eam.

30. Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit: furatur enim ut esurientem impleat animam:

31. Deprehensus quoque reddet septuplum, et omnem substantiam domus suæ tradet.

32. Qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam:

33. Turpitudinem et ignominiam congregat sibi, et opprobrium illius non delebitur,

34. Quia zelus et furor viri non parcat in die vindictæ,

35. Nec acquiescet cujusquam precibus, nec suscipiet pro redemptione dona plurima.

sus: *Nemo adversus seipsum diu fortis est. Vide similem sententiam Ecccl. viii. 1.*

²⁹ *Non erit mundus cum tetigerit eam: innoxius, impunis.*

³⁰ *Non grandis est culpa: furtum; præ adulterio scilicet. At Heb. non spernent furem, non propro afficient, non flagris cadent, sed pecuniâ multabunt, adulterum verò neco.*

³¹ *Reddet septuplum: phrasis Heb. Septenarius numerus incertus pro certo, eoque magno; nam in lege pro furto non septuplam, sed duplum indicitur, vel quadruplum, vel ad summum quintuplam. Exod. xxii. 1, 4, 7, 9. Omnem substantiam domus suæ tradet. Quinetiam si reddere non possit rem ipsam cum augmento, ipse venudabitur. Exod. xxii. 3.*

³² *Adulter... propter cordis inopiam: propter stultitiam; perdet animam suam: morte damnabitur. Levit. xx. 10. et alibi sæpe. Perdet etiam animam in æternum, peccato, cupiditatibus, poenæ addictus!*

CAPUT VII.

Iterum attentio ad legem: sapientia, soror, amica; quæ à mulierum avertat. illecebris: earum fallaciæ, fictus amor, procacitas: esca libidinum, luxus, mollitiæ, odoramenta: hinc vincula, laquei, sagittæ, vulnus inmedicabile, mors denique.

1. FILII mi, custodi sermones meos, et præcepta mea reconde tibi. Fili,

2. Serva mandata mea, et vives: et legem meam quasi pupillam oculi tui:

3. Liga eam in digitis tuis, scribe illam in tabulis cordis tui.

4. Dic sapientiæ, Soror mea es; et prudentiam voca amicam tuam,

5. Ut custodiat te à muliere extraneâ, et ab alienâ, quæ verba sua dulcia facit.

6. De fenestrâ enim domûs meæ per cancellos prospexi:

7. Et video parvulos, considero recordem juvenem,

8. Qui transit per plateam juxta angulam, et prope viam domûs illius graditur

9. In obscuro, advesperascente die, in noctis tenebris et caligine.

³ Liga eam: supra, vi. 21.

⁷ Et video parvulos: imperitos, adolescentulos capere et capere quærentes; ut supra, cap. vi. 25, 26.

⁸⁻⁹ Qui transit... juxta angulam, et prope viam domûs illius: meretricis: malè si sibi conscius, non adit rectâ domum infamem impudicitis, sed transeuntis specie, prope et circa angulum ambulat; tum nocte occultit flagitium. Unde sequitur: in obscuro: in noctis tenebris.

10. Et ecce occurrit illi mulier ornatu meretricio,
præparata ad capiendas animas; garrula et vaga,

11. Quietis impatiens, nec valens in domo consi-
stere pedibus suis,

12. Nunc foris, nunc in plateis, nunc juxta angulos
insidians.

13. Apprehensumque deosculatur juvenem, et pro-
caci vultu blanditur, dicens:

14. Victimâs pro salute vovi, hodie reddidi vota
mea.

15. Idcirco egressa sum in occursum tuum, desi-
derans te videre; et reperi.

¹⁰ *Et ecce occurrit illi*: cunctabundâ et verecundo, mulier, præ-
parata: Heb. custodita corde, astuta, instructa dolis; *ad capiendas
animas*: 70. quæ faciunt juvenum avolare corda: deest in Heb.: sed
suppletum ad hujus loci mentem, ut patebit 22, 23 et seqq. *Garrula*:
quod alii, tumultuosam: Aquila otiosam vertit; Hieronymus
ipse clamorâ; infra, 1x. 13. Huic simillimâ illâ à Paulo memo-
ratâ adolescentiores viduæ, quæ primam fidem irritam fecerunt;
simul autem et otiosâ discunt circuire domos; non solùm otiosæ, sed
et verbosæ et curiosæ, loquentes quæ non oportet. *I. Tim. v. 11, 12
et seqq.* *Et vaga*: declinans: Heb. quod vagam et inquietam sonat:
7a volatica.

¹¹ *Quietis impatiens*: deest Heb. Videtur autem esse expositio
præcedentis vocis, *vaga*: et congruit sequentibus: *nec valens in
domo consistere*: quod otiosa, quod curiosa, quod garrula, ut Pau-
lus dicebat.

¹² *Nunc foris*: in vico: Heb. *nunc in plateis*; *nunc in angulo*:
juxta omnem angulum: Heb. in omni angiportu. Et hæc vagandi
causa, quod ubique venetur animas, novosque amatores conciliare
sudeat.

¹³ *Et procaci vultu blanditur*: obfirmatâ facie dicit: Heb.

¹⁴ *Victimâs pro salute vovi*: victimas pacificas, festas ac lætas, è
quibus solis licebat sacrum instituere epulum.

¹⁵ *Idcirco egressa sum in occursum tuum*: ut participem te lætitiæ
et convivii facerem.

16. Intexui funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis ex Ægypto:

17. Aspersi cubile meum myrrhâ, et aloë, et cinnamomo.

18. Veni, inebriemur uberibus, et fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies.

19. Non est enim vir in domo suâ, abiit viâ longissimâ.

20. Sacculum pecuniæ secum tulit: in die plenæ lunæ reversurus est, in domum suam.

21. Irretivit eum multis sermonibus, et blanditiis labiorum protraxit illum.

22. Statim eam sequitur, quasi bos ductus ad victimam, et quasi agnus lascivens, et ignorans quod ad vincula stultus trahatur,

23. Donec transfigat sagitta jecur ejus; velut si avis

¹⁶ *Intexui funibus*: stragulis emollivi: tesselatis stravi linteis, sive peristromatis: opere Ægyptio longè optimo ac pretiosissimo.

¹⁷ *Aspersi cubile... myrrhâ*. Vide autem non modò blanditias et amplexus, verum etiam suffimenta, odores, opipara convivia, exquisitosque et exoticos ornatus, omnino ad amatoria pertinere. *Quàm feæda sunt*, ait Tertullianus, *sine quibus non potuit meretrix et prostituta describi!* (De cultu fœmin. lib. II. n. 12.)

¹⁸ *Inebriemur uberibus*: sic ferè antiqui interpretes: alia lectio, amoribus: quam nunc Hebræus habet, levissimi apicis mutatione. *Inebriemur* autem ebrietate pessimâ, sicut ait Propheta: *Ebria non à vino*. Is. LI. 21. Vino enim ebrii, postquam tantillum hesternam crapulam edormiverint, sani sunt: at ebrii amoribus ac voluptatibus, nec jam sui compotes, nullo more modoque furunt.

¹⁹ *Non est... vir in domo*: ad tutas diurnasque provocat libidines.

²⁰ *Sacculum pecuniæ secum tulit*: grande viaticum: *in die plenæ lunæ*: alii in novilunio, ut Psal. LXXX. 7. 4. stato die vel conducto; solemniori fortè, cujus religione solebant reduci domum: ne subitum atque inopinum reditum metuas.

²¹ *Irretivit eum*: ²² *Statim... sequitur*: ²³ *donec transfigat sagitta* festinet

festinet ad laqueum : et nescit quòd de periculo animæ illius agitur.

24. Nunc ergo, fili mi, audi me, et attende verbis oris mei.

25. Ne abstrahatur in viis illius mēns tua : neque decipiaris semitis ejus.

26. Multos enim vulneratos dejecit, et fortissimi quique interfecti sunt ab eâ.

27. Viæ inferi domus ejus, penetrantes in interiora mortis.

Vide autem quâ verborum et comparationum non modò elegantia, sed etiam vi ac pondere, omnia voluptatum avocamenta congerat : en vincula, en mortes : ad hæc cæcitatem atque amentiam ultro irruentis in ictus et immedicabiliter vulnerati : quo quid tetrius ?

26 *Multos enim... dejecit* : ad extremum deterret exemplis. *Fortissimi quique* : sic Samson, sic David, sic alii innumerabiles : nec ipse Salomon sapientissimus mortalium, ac tam diligens monitor, declinavit ictus.

27 *Penetrantes in interiora mortis* : descendentes ad penetralia mortis, ne te speres facile ex hoc barathro emersurum. Penetralia autem mortis, servire cupiditatibus, et à peccato vinci, trahi, possideri, extincto mentis lumine, et conscientie sensu ; ut jugum excutere, nec, si velis, possis ; neque supersit aliud, quàm illud Davidicum : *de necessitatibus meis erue me*, Psal: xxiv. 17. Vide etiam infra, VIII. 35, 36.

CAPUT VIII.

Sapientie invitantis clamor : auctoritas : divitiarum opera : eadem ex Deo genita, eique assistens et cooperans.

I. NUMQUID non sapientia clamitat, et prudentia dat vocem suam ?

¹ *Numquid non sapientia clamitat* : inculcat, pro more, jam dicta, I. 20, 21.

2. In summis, excelsisque verticibus supra viam, in medijs semitis stans,

3. Juxta portas civitatis, in ipsis foribus loquitur, dicens :

4. O viri, ad vos clamito, et vox mea ad filios hominum.

5. Intelligite, parvuli, astutiam, et insipientes animadvertite.

6. Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum: et aperientur labia mea, ut recta prædicent.

7. Veritatem meditabitur guttur meum: et labia mea detestabuntur impium.

8. Justi sunt omnes sermones mei, non est in eis pravam quid, neque perversum.

9. Recti sunt intelligentibus, et æqui invenientibus scientiam.

10. Accipite disciplinam meam, et non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum eligite.

² *Supra viam, in medijs semitis*: in viis, in inviis.

³ *Juxta portas civitatis*: ubique obvia et parabilis. Sic Christus vera sapientia, et in monte os suum aperuit, et in desertis non modò corpora, sed etiam animas pavit; et obvios quosque sanavit, terrasque et aquas benefaciendo pertransiit, et in portis Naim mortuum suscitavit, et ad maris littora et naviculam docuit; et in domibus, in conviviiis, in synagogis, in vicis, in urbe, in oppidis et in castellis, in templo et extra templum prædicavit; neque quidquam intentatum reliquit, quo se omnibus obvium faceret.

⁴ *O viri, ad vos clamito*: jam ipsa sapientia se commendat; primum à benevolentia, quòd ultro invitet homines, nec modò, vrbibus, sed etiam clamoribus; alterum à gravitate rerum, quòd magna locutura sit, ꝑ. 5. tertium quòd recta, quòd vera, ꝑ. 6, 7. quòd irprehensibilia, ꝑ. 8.

¹⁰ *Accipite disciplinam... et non pecuniam*: quartum ab utilitate, quòd sapientiæ dona, opes omnes facile exsuperent: quòd fusè exquitur, ꝑ. 11, 18, 19.

11. Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis: et omne desiderabile ei non potest comparari.

12. Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus.

13. Timor Domini odit malum: arrogantiam et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor.

14. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo.

15. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt.

16. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam.

17. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

18. Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia.

¹¹ *Ego sapientia habito in consilio*: quantum, ab eorum claritudine quorum consortio gaudet, ac primum sapientum. *Habito in consilio*; non in temerariis vulgi concursationibus; sed in cœlibus ratione et consilio constitutis.

¹³ *Arrogantiam et superbiam*: sextum, à sanctitate, quod vitia omnia arceat. *Os bilingue*: fallax, vtrium, instabile: de quo sæpe in his libris.

¹⁴ *Meum est consilium*: pars altera sanctitatis, quod virtutes omnes conciliet, et complectatur.

^{15. 16.} *Per me reges regnant*: septimum, ab auctoritate, atque utilitate publicâ, quod leges, quod iudicia, quod imperia, quod regna constituat ac stabiliat, res optimas et bono publico nata.

¹⁷ *Ego diligentes me diligo*: iterum à benignitate, ac benevolentia, quod cum tanta sit, repellat à se nomen. *Qui mane vigilant*: en diligentiam interrumpentis somnos, et ad Deum inclamantis: *Ad te de luce vigilo*. Psal. LXXII. 1. Unde omnis populus manicabat (summo mane pergebat) ad Christum in templo audire eum. Luc. XXI. 38. Odit enim sapientia torporem ac somnolentiam.

¹⁸ *Mecum sunt divitiæ, et gloria*: multi enim divites, sed inde-

19. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo.

20. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii,

21. Ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam.

22. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio.

23. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret.

Pores, in gloriæ; non ita sapientiæ alumni. Opes superbæ, et justitiæ: quæ plerumque inter se dissident, partis quæcumque divitiis, unde opes superbæ; in Heb. duraturæ, stabiles, quod justitiæ præstat.

19 *Genimina meæ*: proventus mei.

22 *Dominus possedit me*: ultimus ac præcipuus locus: ab ipsâ origine sapientiæ. Jam enim ab effectis ejus ac fructibus ad ipsum fontem assurgit, quod est sapientiæ ipsa, et *Verbum Dei in excelsis. Eccli. 1. 5.* Qui locus etiam pertractatur, *Sap. VII. VIII. Possedit me*: acquisivit, genuit. *Ab initio viarum*: vel ut habet Heb. principium viæ suæ: per quam omnia, ordiretur. Quem locum Joannes respicit *Apoc. III. 14.* ubi Verbum appellat *principium creaturæ Dei*: in quo creandi principium est. Sic, *possedit hominem per Deum*: *Genes. IV. 1. LXX. יָרָאנוּ*, creavit, condidit, sive, ut alii reddunt, constituit, ordinavit. Athan. orât. III. adv. Arian. et seqq. nunc orat. II. n. 80. et seq. Euseb. lib. III. de Eccles. Theol. Melius cum eodem Eusebio ibidem, atque aliis vetustis auctoribus, reponendum esset secundum Hebræum, atque ex ipsius Aquilæ litterarum interpretis versione *יָרָאנוּ*, possedit, genuit. *Antequam quidquam faceret à principio.* Sapientiæ enim genita et concepta est, partuque edita: ut etiam habes, *1. 24, 25.* Unde Joan. 1. 1. de Verbo dicitur: *In principio erat: tum, 1. 3. omnia per ipsum facta sunt; ut hæc quidem facta sint in tempore: ipse verò Sermo ab æterno genitus, atque adeo unigenitus. Joan. 1. 14; 18.*

23 *Ab æterno ordinata sum*: constituta sum, uncta sum, principatum habui: Heb. fundata sum: LXX. Dominus fundavit me: *ἐπέθηκεν.*

24. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram : necdum fontes aquarum eruperant :

25. Necdum montes gravi mole constiterant : ante colles ego parturiebar :

26. Adhuc terram non fecerat, et flumina, et cardines orbis terræ.

27. Quando præparabat cœlos, aderam : quando certâ lege, et gyro vallabat abyssos :

28. Quando æthera firmabat sursum, et librabat fontes aquarum :

29. Quando circumdabat mari terminum suum, et regem ponebat aquis, ne transirent fines suos : quando appendebat fundamenta terræ :

²⁴ *Necdum fontes aquarum eruperant* : fontes, fontes seu congeries aquarum : Heb. sive abundantes aquis.

²⁵ *Necdum montes gravi mole constiterant* : ante montes defixos, constitutos : Heb. *gravi mole*, ex *7.* superiore translatum. *Ante colles parturiebar*. *Edvith*, Aquila. *7m7* *7m*, gignit me, *LXX.* Chal. *genuita eram*.

²⁶ *Et flumina* : ita Chald. *7m7* *7m* *7m*, *LXX.* habitatum et desertam : quod alii vertunt, terram et plateas. *Et cardines* : queis terra ipsa constat, nec ut pulvis dispergitur : unde Hebræus ad verbum : caput pulverum orbis.

²⁷ *Quando certâ lege, et gyro vallabat abyssos* : quando mare circumducebat in spheræ formam : quasi circino desuper ducto : id enim Heb. sonat.

²⁸ *Quando æthera firmabat sursum, et librabat fontes aquarum* : nubes in excelso suspensas : ita *LXX.* et Chal. nempe aquas illas que supra firmamentum, id est, supra cœlum, feruntur : jam pergit ad alias aquas, marinas scilicet, ab illis sublimioribus medio aere intersectas.

²⁹ *Quando circumdabat mari... quando appendebat fundamenta terræ* : statuebat : collocabat : quasi utrimque librabat, ut firmæ consistenterent.

30. Cum eo eram, cuncta componens: et delectabar per singulos dies, ludens coram eo omni tempore;

31. Ludens in orbe terrarum: et deliciæ meæ esse cum filiis hominum.

32. Nunc ergo, filii, audite me: Beati qui custodiunt vias meas.

33. Audite disciplinam, et estote sapientes, et nolite abjicere eam.

34. Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei.

35. Qui me invenerit; inveniet vitam, et hauriet salutem à Domino:

36. Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

³⁰ Cum eo eram: apud eum: Hoc erat: in principio apud Deum: Joan. 1, 2. Cuncta componens: quod alii vertunt, alens, nutriens: sive fovens, regens instar pædagogî. Lxx. aptans. Delectabar: videbat enim Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. Gen. 1. 31. Per singulos dies, neque enim tantum summâ ipsâ operis delectatus; sed per singulos dies videbat quod fecerat, quod esset bonum. Gen. 1. 4, 10, etc.

³¹ Ludens in orbe terrarum: facilitatem, varietatem, jucunditatem designat operis. Et deliciæ meæ esse cum filiis hominum. Sic Baruch. III, 38. Post hæc in terris visus est, et cum hominibus conversatus est.

³⁵ Qui me invenerit... et hauriet salutem à Domino: Pro quo lxx. habent celebratissimum illud: et paratur voluntas à Domino.

CAPUT IX.

*Sapientiae domus : convivium : documenta : adversus meretricios
amores.*

1. SAPIENTIA ædificavit sibi domum, excidit columnas septem:

2. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam.

3. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem; et ad moenia civitatis:

4. Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est:

5. Venite: comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

6. Relinquitte infantiam, et vivite, et ambulate per vias prudentiae.

¹ *Sapientia ædificavit sibi domum*: videtur sanctam ac verè magnificam sapientiae invitantis domum, meretricis opponere sumptuosas ac luxuriosas aedibus: convivium, convivio: victimas, victimis. Suprà, VII. 14. et seqq. *Excidit columnas septem*. In illà meretricià domo odores, molliemque inveneris: nil firmi, nil solidi: at hic statim columnas septem. Domus illa Ecclesia est: homo ipse est sapientiae sedes.

² *Miscuit vinum, et proposuit mensam suam*: in quâ eloquia pro cibis opponuntur: ubi etiam euoharistiae adumbrat mysterium.

⁴ *Si quis est parvulus, veniat ad me. Sinite parvulos... ad me venire*: Matt. XIX. 14. ut ad veram sapientiam adolescant: et quisquis non receperit regnum Dei, velut parvulus, non intrabit in illud. Marc. X. 15.

⁶ *Relinquitte infantiam*: ne parvuli sitis sensibus. I. Cor. XIV. 20. *Et vivite*: vera enim vita, sapientia.

7. Qui erudit derisorem, ipse injuriam sibi facit :
et qui arguit impiũ, sibi maculam generat.

8. Noli arguere derisorem, ne oderit te. Argue
sapientem, et diliget te.

9. Da sapienti occasionem, et addetur ei sapien-
tia. Doce justum, et festinabit accipere.

10. Principium sapientiæ, timor Domini: et scien-
tia sanctorum, prudentia.

11. Per me enim multiplicabuntur dies tui, et
addentur tibi anni vitæ.

12. Si sapiens fueris, tibi met ipsi eris: si autem
illusor, solus portabis malum.

13. Mulier stulta, et clamosa, plenaque illece-
bris, et nihil omnino sciens,

14. Sedit in foribus domus suæ super sellam in
excelsio urbis loco,

7 *Qui erudit derisorem*: quia insipientes invitaverat, existimare poterant omnes homines esse idoneos ad capessenda præcepta sapientiæ: quod contrã est, cum derisores arceat: derisores autem vocat impios, quibus ipsa doctrina ludibrio est.

9 *Da sapienti occasionem*: deest Heb. habent lxx. *Festinabit accipere*; addet doctrinam: Heb.

10 *Scientia sanctorum, vera prudentia est*, quippe quæ verum ad scopum tendat; *imprudencia stultorum errans*: infra, xiv. 8. nullo certo vitæ fine consultato.

13 *Mulier stulta, et clamosa*: quod supra vertit garrulam, vii. 10. *Plena illecebris*: insipiens: Heb. Tertio et quarto mulierem blandientem opponit sapientiæ: adeo voluptas inimica virtuti est. Plerique à Patribus per amores meretricios intelligunt hæreticorum fallaces illecebras, furtiva colloquia et laqueos, quibus animæ capiuntur et pereunt.

14 *Sedit in foribus*: otiosa, inutilis; sic otium perducit ad libidinem.

15. Ut vocaret transeuntes per viam, et pergentes itinere suo :

16. Qui est parvulus, declinet ad me. Et vecordi locuta est :

17. Aquæ furtivæ dulciores sunt, et panis absconditus suavior.

18. Et ignoravit quòd ibi sint gigantes, et in profundis inferni convivæ ejus.

15 *Ut vocaret transeuntes per viam, et pergentes itinere suo* : incautos et aliud agentes.

16 *Qui est parvulus*, juvenculus et ætatis flore ebrius, *veniat ad me* : Sapientia invocabat parvulos, ut doceret : supra, 4. hæc ; ut perdat, allicit.

17 *Aquæ furtivæ dulciores sunt. Nam peccatum, occasione accepta per mandatum, seduxit me* : Rom. VII. 11. et, quanto minus licet, tanto magis libet, Aug. ad Simplic: 2.

18 *Et ignoravit quòd ibi sint gigantes* : ibi mortui : manes : sive mors, sepulcrum : ut supra, 11, 18, VII. 27. eandem vocem supra, II. 13. Vulg. mortem interpretatur. Hactenus sermo adhortatorius.

CAPUT X.

PARABOLÆ SALOMONIS (*).

Piger, 4, 5, 26. *mendax* : *contumeliosus* : *malis omnia metuenda* : *nil abspis*, 24. *verbosus*, 25. *parcè et sapienter loquens*, 10, 11 et seq. 19, 20, 21, *scelus per risum*, 23. *simplicitas*, *justitia*, *veritas*, *benevolentia*, 32.

1. Filius sapiens lætificat patrem : filius verò stultus mœstitia est matris suæ,

(* *Parabolæ Salomonis* : novus titulus, nova quoque scribendi ratio : sermonibus adhortatorijs, ac præparatorijs continuis qui antecesserunt, succedunt breves varijs de rebus absolutæque sententiæ : illic *παρηγοίαι*, sive communitio et hortatio : hic *ἠγασίαι*, sive sententiæ.

1 *Filius sapiens lætificat patrem*. Hic et in toto libro passim te

2. Nil proderunt thesauri impietatis : justitia verò liberabit à morte.

3. Non affliget Dominus fame animam justì, et insidias impiorum subvertet.

4. Egestatem operata est manus remissa : manus autem fortium divitias parat.

Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos : idem autem ipse sequitur aves volantes.

5: Qui congregat in messè, filius sapiens est : qui autem stertit æstate, filius confusionis.

6. Benedictio Domini super caput justì : os autem impiorum operit iniquitas.

7. Memoria justì cum laudibus ; et nomen impiorum putrescet.

8. Sapiens corde præcepta suscipit : stultus cæditur labiis.

9. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter : qui autem depravat vias suas, manifestus erit.

10. Qui annuit oculo, dabit dolorem : et stultus labiis verberabitur.

ncræ animæ, et ad rationum pondera ferenda imbecilles, ipsà erga parentes innatà pietate, deducuntur paulatim ad sapiëntiam.

² Nil proderunt thesauri impietatis : impietate parti.

³ Et insidias impiorum subvertet : pravitatem : Heb. substantiam : Chal. vitam : LXX.

⁴ Egestatem operata est manus remissa : pigra : alij, dolosa. Infrà, cap. XII. v. 27. Qui nititur mendaciis : deest Heb. LXX. aliud reponunt.

⁶ Os impiorum operit iniquitas : turpitude et pœna. Beda legit iniquitatem : ut et Hier. vertit infrà, 11. Operit autem, dum fictis verbis excusat.

⁸ Stultus cæditur labiis : diceriis proscinditur : ut infrà, 10.

⁹ Depravat vias suas : dissimulator, versipellis. Manifestus erit : quòd maxime timet, ipsis fraudibus deprehensus.

11. Vena vitæ, os justi : et os impiorum operit iniquitatem.

12. Odium suscitatur rixas : et universa delicta operit caritas.

13. In labiis sapientis invenitur sapientia : et virga in dorso ejus qui indiget corde.

14. Sapientes abscondunt scientiam : os autem stulti confusio proximum est.

15. Substantia divitis, urbs fortitudinis ejus : pavor pauperum egestas eorum.

16. Opus justi ad vitam : fructus autem impii ad peccatum.

17. Via vitæ, custodienti disciplinam : qui autem increpationes relinquit, errat.

18. Abscondunt odium labia mendacia : qui profert contumeliam, insipiens est.

¹⁰ *Qui annuit oculo* : deceptor, de quo supra, vi. 12; 13. *Dabit dolorem* : et sibi, et aliis, ibid. 14, 15.

¹² *Odium suscitatur rixas* : et tibi et aliis noxias. *Universa delicta operit caritas* : aliorum quidem condonando et excusando : nostra quoque, veniam causa benignitate facile impetrando ; quod Petrus spectasse videtur, I. iv. 8.

¹³ *Qui indiget corde* : intellectu, sapientiâ. *Audi, popule stulte, qui non habes cor* Jer. v. 21.

¹⁴ *Sapientes abscondunt scientiam* : quorum quippe gravitas ab omni jactantia abhorreat. *Os autem stulti confusio proximum est* : præ multiloquio.

¹⁵ *Substantia divitis, urbs fortitudinis* : instar munitæ arcis. Aliæ postea sententiæ divitum retundunt superbiam : vide interim infra, / 22.

¹⁷ *Custodienti disciplinam* : castigationem amanti. *Qui increpationes relinquit, errat*. Neminem enim habet, qui reducat errantem.

¹⁸ *Abscondunt odium* : odium neque, celandum per dissimulationem, neque per insipientiam proferendum : ergo non habendum.

19. In multiloquio non deerit peccatum : qui autem moderatur labia sua, prudentissimus est.

20. Argentum electum, lingua justus : cor autem impiorum pro nihilo.

21. Labia justus erudiunt plurimos : qui autem indocti sunt, in cordis egestate morientur.

22. Benedictio Domini divites facit, nec sociabitur eis afflictio.

23. Quasi per risum stultus operatur scelus : sapientia autem est viro prudentia.

24. Quod timet impius, veniet super eum : desiderium suum justis dabitur.

25. Quasi tempestas transiens, non erit impius : justus autem quasi fundamentum sempiternum.

26. Sicut acetum dentibus, et fumus oculis ; sic piger his qui miserunt eum.

²¹ *In cordis egestate morientur* : recordia, insipientia, et ita passim.

²³ *Quasi per risum*... Stultus gaudet sceleribus ; improvidus, ac finis nescius : prudens autem, qui et providens, futura providet cogitatque illud : *Risus dolore miscebitur, et extrema gaudii luctus occupat* : infra, XIV. 13. vel, per simulationem fingit se ludere, cum sœvit : infra, XXVI. 18, 19.

²⁵ *Quasi tempestas transiens, non erit impius* : ita persecutores, ita reges iniqui, ac violenti quique homines. Ergo dum minantur, dum furunt, secedere tantisper velut à pluvia, ipsa se tempestas impetu dissolvit suo : neque interim evertet justos, quos fides efficit *fundamentum sempiternum*.

²⁶ *Sicut acetum dentibus*, quo obstupescunt ; *et fumus oculis*, quo caligant : ita piger, à viris quantumvis fortibus ac perspicacibus adhibitus ad negotia, eorum rectis virilibusque consiliis vim detrahit, offundit tenebras. Fortis, mitte fortes, non desides ; ne optima quæque negotia per legati sœcordiam pereant.

27. Timor Domini apponet dies : et anni impiorum breviabuntur.

28. Expectatio justorum lætitia : spes autem impiorum peribit.

29. Fortitudo simplicis via Domini : et pavor his qui operantur malum.

30. Justus in æternum non commovebitur : impii autem non habitabunt super terram.

31. Os justi parturiet sapientiam : lingua pravorum peribit.

32. Labia justi considerant placita : et os impiorum, perversa.

³² *Labia justi considerant placita* : placentia : cupit enim amare, laudare. *Os impiorum*, perversa & prava, noxia: cum nocendi et maledicendi studio teneatur.

CAPUT XI.

Æqua mensura : justitia divitiis melior : amicus infidus, sapiens magistratus, 14. verus discipulus, 32. beneficentia, rem auget, 24 et seq. *vigilantia in bello*, justitiæ et sapientiæ fructus 28 et seqq.

1. *STATERA dolosa*, abominatio est apud Dominum, et pondus æquum, voluntas ejus.

2. Ubi fuerit superbia, ibi erit et contumelia : ubi autem est humilitas, ibi et sapientia.

¹ *Statera dolosa* : quod ad omnem injustitiæ speciem Beda transfert, eò quod omnis injustitia iniqua sive inæquali mensurâ constet. Hinc varias recensent injustitiæ species, qualis est contumelia. 2. pravitas 3. divitiæ malè partæ 4. fides prodita in amicos, 9, 12, 13. Causa autem omnis injustitiæ, civitas magistratibus rectisque consiliis destituta, 14. Hæc habet usque ad illum versum; quanquam et alia interserit. *Voluntas ejus* : amor, placitum.

² *Ubi humilitas..... Revelasti enim ea parvulis.* Matth. xi. 25

3. Simplicitas justorum diriget eos: et supplantatio perversorum vastabit illos.

4. Non proderunt divitiæ in die ultionis: justitia autem liberabit à morte.

5. Justitiâ simplicis diriget viam ejus: et in impietate suâ corruet impius.

6. Justitia rectorum liberabit eos: et in insidiis suis capientur iniqui.

7. Mortuo homine impio, nulla erit ultra spes: et expectatio sollicitorum peribit.

8. Justus de angustia liberatus est: et tradetur impius pro eo.

9. Simulator ore decipit amicum suum: justi autem liberabuntur scientiâ.

10. In bonis justorum exultabit civitas: et in perditione impiorum erit laudatio.

11. Benedictione justorum exaltabitur civitas, et ore impiorum subvertetur.

12. Qui despicit amicum suum, indigens corde est: vir autem prudens tacebit.

³ *Supplantatio*, seu nequitia, pravitas: Heb. *perversorum vastabit illos*.

⁴ *Non proderunt divitiæ*: ad justitiâ pertinet contemnere divitiâs, quarum ferè gratiâ injusta molimur.

⁷ *Expectatio sollicitorum peribit*: rqborum; Heb. *potentium, divitum*, qui et ipsi semper solliciti: contra justus securus, ut suprâ, III. 12, 24; 25. antiqua translatio ex Bedâ: justus non perit spes; gloria impiorum peribit.

⁸ *Tradetur impius pro eo*. Vide XXI. 18.

⁹ *Justi autem liberabuntur scientiâ*, fraude non indigebunt, recto firmoque judicio fulti.

¹¹ *Benedictione justorum exaltabitur civitas*: faustis precationibus: ore impiorum, blasphemis vocibus subvertetur.

¹² *Vir autem prudens tacebit*: amici vitia: ut ð. seq.

13. Qui ambulat fraudulentè, revelat arcana : qui autem fidelis est animi, celat amici commissum.

14. Ubi non est gubernator, populus corruet : salus autem, ubi multa consilia.

15. Affligetur malo, qui fidem facit pro extraneo : qui autem cavet laqueos, securus erit.

16. Mulier gratosà inveniet gloriam : et robusti habebunt divitias.

17. Benefacit animæ suæ vir misericors : qui autem crudelis est, etiam propinquos abjicit.

18. Impius facit opus instabile : seminanti autem justitiam merces fidelis.

19. Clementia præparat vitam : et sectatio malorum mortem.

20. Abominabile Dominò cor pravum : et voluntas ejus in iis, qui simpliciter ambulant.

21. Manus in manu, non erit innocens malus : semen autem justorum salvabitur.

¹⁵ *Qui autem cavet laqueos* : qui odit stipulantes : Heb. hoc est, fidejussiones, sponsiones : quæ de re, vi. 1.

¹⁶ *Mulier gratosà... et robusti...* Quàm certum est mulierem, formæ gratiâ, commendari, tam certum est, strenuos atque industrios viros parare divitias. De formâ, infra, 22.

¹⁷ *Qui autem crudelis est, ... propinquos abjicit* : ne illos quidem movit : at Heb. perturbans carnem suam, crudelis : hoc est, sibi nocet qui crudelis est : quod priori partì congruit. Vel, ne sis immisericus in proximum : et *carnepi tuam nè despezeris*. Is. LVIII. 7.

¹⁸ *Impius facit opus instabile* : ei similis, qui ædificat super arenam. *Matt.* VII. 26. *Seminanti autem justitiam merces fidelis* : stabilis, certa.

¹⁹ *Clementia præparat vitam* : justitia : Heb. LXX. *Et sectatio malorum mortem* : sectator.

²¹ *Manus in manu* : etiam cessans, mala cogitat : nunquam

22. Circulus aureus in naribus suis, mulier pulchra et fatua.

23. Desiderium justorum omne bonum est: præstolatio impiorum furor.

24. Alii dividunt propria, et ditiores fiunt: alii rapiunt non sua, et semper in egestate sunt.

25. Anima, quæ benedicit, impinguabitur: et qui inebriat, ipse quoque inebriabitur.

26. Qui abscondit frumenta, maledicetur in populis: benedictio autem super caput vendentium.

27. Bene consurgit diluculo, qui quærit bona: qui autem investigator malorum est, opprimetur ab eis.

28. Qui confidit in divitiis suis, corruet: justi autem quasi virens folium germinabunt.

pravis machinationibus otatur. Infra, xvi. 5. Alii: *Jungens dextras decipit*: datâ etiâ fide.

²² *Circulus aureus in naribus suis*: porci. Forma insipientem tam dedecet, quàm inaures suem: nota ornamenta ex fronte pendentia in nâsum: *Ezech. xvi. 12.* et Hier. ibidem.

²³ *Præstolatio impiorum furor*: Dei scilicet.

²⁴ *Alii dividunt propria*: Heb. est dispergens, et additur ei amplius: est parcens (rei) plus æquo, etiam ad egestatē: quod ultimum potest etiam veti: est subrahens non recte: quod Vulg. vertit: *est rapiens non sua*: recte LXX. Sunt qui propria seminantes, plura faciunt: sunt et qui congregantes mihiuntur: ductâ similitudine à seminatis grânis. Præclara sententia: qui enim dare, scit in loco et tempore, ei res ex ipsâ etiam liberalitate crescit: præsertim per eleemosynas, Deo benedicente: qui autem non ratione regitur, sed impetu, is simul raptor, largitor, suaque et aliena corrumpet. Vide seq. et infra, xiii. 7.

²⁵ *Et qui inebriat*: irrigat, potat egenos: *Inebriabitur*: rebus omnibus abundabit.

²⁷ *Qui autem investigator malorum est, opprimetur ab eis*. Simplicius Heb. quærenti malum, occurret ei.

CAPUT XII.

29. Qui conturbat domum suam, possidebit
tos : et qui stultus est, serviet sapienti.

30. Fructus justî lignum vitæ : et qui suscipit ani-
mas, sapiens est.

31. Si justus in terrâ recipit, quantò magis impius
et peccator.

29 *Qui conturbat domum suam* : decoctor seu rei suæ negligens.
Et qui stultus est : nempe ille decoctor.

30 *Fructus justî lignum vitæ* : vitâ vivet ; alludit ad Gen. II. 9. *et qui suscipit animas* : egenos, hospites, *sapiens est* : providus qui aliis benefaciendo, ipse sibi consultit.

31 *Si justus in terrâ recipit* : si Abel, si Job ; si Daniel, si Tobias, aliique justî tanta patiuntur ; quid impii ; quid Antiochus, quid cæteri pessimi homines ? At LXX. *Si justus vix salvabitur, impius et peccator ubi parebunt ?* refert Petrus I. IV. 18.

CAPUT XII.

Utile corripî : prodest pietas : impiis celer interitus, 7. bonâ mulier : ex sermonibus quisque cognoscitur : pauper : operans : iners, 9, 11, 34. inmitis : sibi placens ; ira tegenda : temeraria promissa : 16, 17, testus verax : mendaces : amicus verus.

1. Qui diligit disciplinam, diligit scientiam : qui autem odit increpationes, insipiens est.

2. Qui bonus est, hauriet gratiam à Domino : qui autem confidit in cogitationibus suis, impiè agit.

3. Non roborabitur homo ex impietate : et radix justorum non commovebitur.

¹ *Qui diligit disciplinam* : emendationem, correctionem : Heb. et ita passim.

² *Qui autem confidit in cogitationibus suis* : rectè reddit Hebræum : virum cogitationum damnabit, Deus scilicet : quod tamen alii suppleant, virum cogitationum, malarum scilicet.

4. Mulier diligens, corona est viro suo : et pudredo in ossibus ejus, quæ confusione res dignas gerit.

5. Cogitationes justorum judicia : et consilia impiorum fraudulenta.

6. Verba impiorum insidiantur sanguini : os justorum liberabit eos.

7. Verte impios, et non erunt : domus autem justorum permanebit.

8. Doctrinâ suâ noscetur vir : qui autem vanus et excors est, patebit contemptui.

9. Melior est pauper et sufficiens sibi, quàm gloriosus et indigens pane.

10. Novit justus jumentorum suorum animas : viscera autem impiorum crudelia.

11. Qui operatur terram suam, satiabitur panibus : qui autem sectatur otium, stultissimus est.

Qui suavis est in vini demorationibus, in suis munitionibus relinquit contumeliâ.

4 *Mulier diligens* : fortis : virtute prædita. *Quæ confusione res dignas gerit* : probrosas et indecoras.

5 *Cogitationes justorum judicia*. Nil nisi æqua et justa cogitant.

7 *Verte impios* : fac vertantur vel leviter ; ut averterint oculos : et non erunt : ictu oculi : momento concident : sic David : *Vidi impium exaltatum... transivi, et ecce non erat*. Ps. XXXVI. 35. LXX. quocumque se vertet impius, concidet.

9 *Melior est pauper et sufficiens sibi* : servus sibi : Heb. sibi ipsi serviens, sive consulens.

10 *Novit justus jumentorum suorum animas* : etiam pecora sua curat ; quasi diceret : injustus autem, nec homines : unde subdit : *Viscera impiorum crudelia*. Audiant pastores et principes.

11 *Qui suavis est in vini demorationibus* : in assiduis compositationibus. *In munitionibus suis* : utcumque se muniat, patebit contumeliâ. Deest Heb. habent LXX.

12. Desiderium impij munimentum est pessimorum : radix autem justorum proficiet.

13. Propter peccata labiorum , ruina proximat malo : effugiet autem justus de angustiâ.

14. De fructu oris sui unusquisque replébitur bonis, et juxta opera manuum suarum retribuetur ei.

15. Via stulti recta in oculis ejus : qui autem sapiens est, audit consilia.

16. Fatuus statim indicat iram suam : qui autem dissimulat injuriam, callidus est.

17. Qui quod novit loquitur, index justitiæ est ; qui autem mentitur, testis est fraudulentus.

18. Est qui promittit, et quasi gladio pungitur conscientiæ : lingua autem sapientium sanitas est.

19. Labium veritatis firmum erit in perpetuum :

¹² *Desiderium impij munimentum est pessimorum.* Votum impij est protegere malos. *Radix justorum proficiet* : ultro, non malis artibus. Heb. Dabit : supple fructum, quod idem est.

¹³ *Propter peccata labiorum* : verbis pravis malus capitur ; at justus his se expedit : innocentia sua tutus.

¹⁶ *Fatuus statim indicat* : insipientis est non posse vel premere iram, ac verbis parcere. *Qui dissimulat injuriam, callidus est* : cautus est ; invenit damni sarcinendi locum.

¹⁷ *Qui quod novit loquitur* : testem veracem à falso secernit : quod explicat infra, 19. et clarius XIV. 5.

¹⁸ *Est qui promittit, et quasi gladio pungitur conscientie* : dum promissorum immemor, à conscientia reprehenditur : vel, est qui levitate animi indecora et incongrua pollicetur : ac postea penitentia ductus, dicta revocare vellet, ut Herodes in illa psaltria. *Matt.* XIV. At Heb. est qui effutit quasi punctiones gladii : est cujus verba sunt instar gladii, detractor scilicet : at justis verba mitia, sequuntur vulnera, nedum inferant.

¹⁹ *Labium veritatis firmum..... testis verax sibi constat. Qui testis*

qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacii.

20. Dolus in corde cogitantium mala : qui autem pacis ineunt consilia , sequitur eos gaudium.

21. Non contristabit justum quidquid ei acciderit : impii autem replebuntur malo.

22. Abominatio est Domino labia mendacia : qui autem fideliter agunt , placent ei.

23. Homo versutus celat scientiam : et cor insipientium provocat stultitiam.

24. Manus fortium dominabitur : quæ autem remissa est , tributis serviet.

25. Mœror in corde viri humiliabit illum , et sermone bono lætificabitur.

26. Qui negligit damnum propter amicum , justus est : iter autem impiorum decipiet eos.

est repentinus : improvidus , improvisus , nec rei gnarus. At Heb. ad momentum lingua mendacii ; statim inscitiam aut nequitiam prodit.

²⁰ *Dolus* , res tristes , in corde cogitantium mala : pacis consilia-rios sequitur gaudium ; ex animi sinceritate et conscientie integritate proveniens.

²¹ *Non contristabit* : non accidet justo quidquam adversum , (aut iniquum) Heb.

²³ *Homo versutus* : prudens , callidus , celat scientiam : non omnia quæ novit , statim expromit. *Et cor insipientium provocat stultitiam* : clamat , prædicat , id est , suam prodit stultitiam. Sensus Vulg. insipiens stultè ipse loquendo , stultos sermones elicit.

²⁴ *Manus fortium* : sollicitorum , vigilantium : Heb. suprâ , x. 4. *Manus remissa* : alii , dolosa , fraudulenta , ut infrâ , 7. 27.

²⁵ *Mœror in corde viri* : mœstum erige dictis bonis.

²⁶ *Qui negligit damnum* : alii , abundat proximo suo justus : id eum est liberalis : alii , præ proximo suo : justi viri domus , cæteris locupletior.

27. Non inveniet fraudulentus lucrum : et substantia hominis erit auri pretium.

28. In semitâ justitiæ, vitâ : iter autem devium ducit ad mortem.

²⁷ *Non inveniet fraudulentus lucrum* : vel ighavus, suprâ, v. 24. *Et substantia hominis erit auri pretium* : quemque suæ sustentant opes. Quidam ex Hebræo vertunt, *substantia hominis pretiosa seduli* hoc est, substantia seduli diligentisque pretiosa est : vel nihil diligentiam pretiosius.

²⁸ *Iter... devium* : sive ut ex Heb. verti potest : non iter, ducit ad mortem : alii totum, ut ex Heb. sic vertunt : in semitâ justitiæ, vitâ : et via semitæ ejus, non mors : eadem sententia bis repetita.

CAPUT XIII.

Bona educatio : tacere, optimum ; loquax : piger, 4. mendax : inter superbos jurgia : divitiæ festinatæ : ex amicis quisque dignoscitur, 20. educatio, 24. justî domus stabilis : vitâ bonus, suo contentus.

1. Filius sapiens, doctrina patris ; qui autem illusor est, non audit, cum arguitur.

2. De fructu oris sui homo satiabitur bonis : anima autem prævaricatorum iniqua.

3. Qui custodit os suum, custodit animam suam : qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala.

¹ *Filius sapiens, doctrina patris* : paternæ doctrinæ argumentum et fructus.

² *De fructu oris* ; ex Hebræo sic veritas : de fructu oris (verbis sanis) vir (bonus) comedet (colliget) bona : anima prævaricatorum (insipientium) injuriam (damna) supple, comedit, colligit.

³ *Qui autem inconsideratus est ad loquendum* : Heb. Aperiens labia ; ac rectè suppletum, temerè, inconsideratè.

4. Vult et non vult piger : anima autem operantium impinguabitur.

5. Verbum mendax justus detestabitur : impius autem confundit et confundetur.

6. Justitia custodit innocentis viam : impietas autem peccatorem supplantat.

7. Est quasi dives, cum nihil habeat : et est quasi pauper, cum in multis divitiis sit.

8. Redemptio animæ viri, divitiæ suæ : qui autem pauper est, increpationem non sustinet.

9. Lux justorum lætificat : lucerna autem impiorum extinguetur.

4 *Vult et non vult piger* : infra, XXI. 25, 26. *Desideria occidunt pigrum* ; nihil verè vult : multa optat : vanà spe se oblectat : nil agit : sic qui converti differt : de quo Eccli. v. 8.

5 *Impius autem*, qui non à mendacio abhorret, *confundit et confundetur* : pudefacit et pudefit : probro suis, sibi que ; et foetere faciet (se) et pudore afficiet (alios), eodem sensu : Heb.

7 *Est quasi dives, cum nihil habeat* : parvo contentus, et pro rei suæ tenuitate liberalis. *Et est quasi pauper, cum in multis divitiis sit* : prodigus, dissipator, sui alienique largitor. Spirituali sensu : dives ille, *Luc. xvi. 19.* verè pauper, qui bona jam recepit sua : at egens ille Lazarus, verè dives, quem Dei regnum manebat. Alii sic intelligunt : Est pauper divitiarum ostentator : est et dives modestus rei amplitudinem celans, ne invidiæ aut prædæ sit.

8 *Redemptio animæ viri, divitiæ* : dives à pravis machinationibus se expedit, pauper accusatus opprimitur : vel *increpationem*, verba asperiora non sustinet : quemadmodum apud Comicum :

Propter suam inopiam, semper se credeat negligi.

nec piget Salomonem, pro veteris Testamenti ratione, commendare divitiis ad acuepdam industriam. Cæterum ex divitiis vera redemptio, cum peccata eleemosynis redimunt. *Dan. iv. 24.*

9 *Lux justorum* ; felicitas : res prospera : *lætificat* : omnibus grata est.

10. Inter superbos semper jurgia sunt: qui autem agunt omnia cum consilio, reguntur sapientiâ.

11. Substantia festinata minuetur: quæ autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur.

12. Spes, quæ differtur, affligit animam: lignum vitæ desiderium veniens.

13. Qui detrahit alicui rei, ipse se in futurum obligat: qui autem timet præceptum, in pace ver-sabitur.

Animæ dolosæ errant in peccatis: justi autem misericordes sunt, et miserantur.

14. Lex sapientis fons vitæ, ut declinet à ruinâ mortis.

15. Doctrina bona dabit gratiam: in itinere contemptorum vorago.

16. Astutus omnia agit cum consilio: qui autem fatuus est, aperit stultitiam.

17. Nuntius impii cadet in malum: legatus autem fidelis, sanitas.

¹¹ *Substantia festinata*: ex vanitate: (quasi ex nihilo, sive eo malo) Heb. *minuetur*: facile dilabatur.

¹³ *Qui detrahit... rei*: verbum habet Heb. quod sæpe pro re sumitur: LXX. sic vertunt, qui rem (qui negotium) contempserit, contemnetur ab eâ: negotia non procedent ei, qui negligenter facit. Ex Hebræo sic vertas: qui contemnit verbum (nempe Dei) detrimentum patietur: quod postremæ parti sententiæ magis congruit. *Animæ dolosæ errant in peccatis*: deest Heb. et LXX. habent aliud.

¹⁴ *Lex* (doctrina Heb.) *sapientis, fons vitæ; ut declinet à ruinâ* (à laqueo Heb.) *mortis..*

¹⁵ *Dabit gratiam*: grata erit: *in itinere contemptorum vorago*. Via transgressorum dura: Heb. aspera, difficilis.

¹⁷ *Nuntius impii*: nuntius impius: Heb. LXX. sic vertunt: Rex temerarius cadet in mala; legatus seu nuntius fidelis liberabit eum.

18. Egestas, et ignominia ei qui deserit disciplinam : qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur.

19. Desiderium si compleatur, delectat animam : detestantur stulti eos, qui fugiunt mala.

20. Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit : amicus stultorum similis efficietur.

21. Peccatores persequitur malum : et justis retribuentur bona.

22. Bonus relinquit hæredes filios, et nepotes : et custoditur justo substantia peccatoris.

23. Multi cibi in novalibus patrum : et aliis congregatur absque iudicio.

24. Qui parcit virgæ, odit filium suum : qui autem diligit illum, instanter erudit.

25. Justus comedit, et replet animam suam : venter autem impiorum insaturabilis.

Legerunt sine aleph : *Melech*. Quæ rex improvidus pessumdat, ea restituet administer bonus.

²⁰ *Qui cum sapientibus* : tota sententia in Heb. sic : Ambulans cum sapientibus, sapiens erit : pascenti stultos (convivanti cum eis) malè erit. lxx. Ambulans cum insipientibus agnoscetur, hoc est, ejusque ingenium proditur à victorum ingenio.

²² *Bonus relinquit hæredes filios* : sæpe in legè promissum. *Custoditur justo* : tota sententia : boni, suis ; mali, alienis, justisque colligunt.

²³ *Multi cibi* : planum : avita hæreditas fructuosa est : in Heb. Vox *rhashim* quam Hier. Patrum, alii pauperum, alii principum vertunt : varièque interpretantur : principes enim colonis ; pauperes industriâ et labore valere. Nec minùs obscura est pars posterior sententiæ : quam sic ex Heb. vertunt : et est qui consumitur ob noj jus ; est qui fame pereat, quòd leges colendi agri, rusticaniq; operis rationem non intelligat.

²⁵ *Justus comedit* : justus, et modico contentus est : malus neò superfluo ac nimio saturatur.

CAPUT XIV.

Sapiens mulier: vir bonus ab iniquo despicitur: labor assiduus, 4. stultus: sapiens: falsæ pietatis malus exitus: gaudium: luctus: stulla credulitas: agere consideratè: verbosus: actuosus, 23. regum regnorumque robur, 28, 34. boni administri regum, 35.

1. Sapiens mulier ædificat domum suam: insipiens extructam quoque manibus destruet.

2. Ambulans recto itinere, et timens Deum, despicitur ab eo, qui infami graditur viâ.

3. In ore stulti virga superbiæ: labia autem sapientium custodiunt eos.

4. Ubi non sunt boves, præsepe vacuum est: ubi autem plurimæ segetes, ibi manifesta est fortitudo bovis.

5. Testis fidelis non mentitur: profert autem mendacium dolosus testis.

6. Quærit derisor sapientiam, et non invenit: doctrina prudentium facilis.

7. Vade contra virum stultum, et nescit labia prudentiæ.

² *Qui infami graditur viâ: perversus viâ suâ despicit eum: Heb.*

³ *In ore stulti virga superbiæ; dicta factaque arrogantia.*

⁴ *Ubi non sunt boves: labore et industriâ copia paratur.*

⁶ *Doctrina prudentium facilis: neque enim inaccessible et inexplorata, sed regiâ incellunt viâ: nec sapientiam putant, nova et aliis ignota, sed sana promere: neque altiora et subtiliora, sed recta sectantur; et quæ tractant sublimia, enucleant, ac velut in lac temperant.*

⁷ *Vade contra.... et nescit labia prudentiæ: Heb. nescies: quod utrumque verum est: si viro stulto occurrere satagas, facile apprehendes ejus incitiam, ac simul prodes tuam. At Chal. vade à conspectu viri stulti: nescit enim verba prudentiæ.*

8. Sapiëntia callidi, est intelligere viam suam; et imprudentia stultorum errans.

9. Stultus illudet peccatum; et inter justos morabitur gratia.

10. Cor quod novit amaritudinem animæ suæ, in gaudio ejus non miscbitur extraneus.

11. Domus impiorum delebitur: tabernacula verò justorum germinabunt.

12. Est via quæ videtur homini justa, novissima autem ejus deducunt ad mortem.

13. Risus dolore miscbitur, et extrema gaudii luctus occupat.

14. Viis suis replebitur stultus, et super eum erit vir bonus.

15. Innocens credit omni verbo: astutus considerat gressus suos.

8 *Sapiëntia callidi, est intelligere viam suam.* Sic enim David moriens monuerat: *Ut intelligas universa quæ facis, et quodcumque te veteris.* III. Reg. II. 3. At stulti aguntur, non agunt, impetu rapiuntur; Unde subdit: *et imprudentia stultorum, errans: dolus: Heb. quod est, fallax; eodẽm sensu. Vide infra, 15.*

9 *Stultus illudet peccatum:* Judificando excusat, et palliat peccata, et aliena et sua. *Inter justos..... gratia; benevolentia: Heb. quod nec aliis imponant, nec sibi.*

10 *Cor quod novit amaritudinem animæ suæ, in gaudio ejus: et in gaudio: Heb. Non miscbitur extraneus; alienus.* Sunt qui à dolore suo avocent animum, voluptatibusque se indulgent, ne suam amaritudinem sentiant: sunt qui alieno arbitrio gaudeant et doleant, rerum suarum ignari: at cuique oportet ex seipso sui dolores, sua gaudia constent.

12 *Est via quæ videtur: sic falsa pietas, falsus et amarus zelus, falsa pœnitentia pravis illudit animis.*

15 *Innocens (imperitus: Heb.) Credit omni verbo: astutus considerat (ipse) gressus suos; nec se ad aliena quæque verba committit. Filio doloso nihil erit boni: dæest Heb. LXX.*

Filio doloso nihil erit boni : servo autem sapienti prosperi erunt actus, et dirigetur via ejus.

16. Sapiens timet, et declinat à malo : stultus transilit, et confidit.

17. Impatiens operabitur stultitiam : et vir versutus odiosus est.

18. Possidebunt parvuli stultitiam, et expectabunt astuti scientiam.

19. Jacebunt mali ante bonos, et impii ante portas justorum.

20. Etiam proximo suo pauper odiosus erit : amici verò divitum multi.

21. Qui despicit proximum suum, peccat : qui autem miseretur pauperis, beatus erit.

Qui credit in Domino, misericordiam diligit.

22. Errant qui operantur malum : misericordia et veritas præparant bona.

23. In omni opere erit abundantia : ubi autem verba sunt plurima, ibi frequenter egestas.

¹⁷ *Impatiens* facile excandescens, et in agendo præceps : Heb. operabitur stultitiam : et vir versutus odiosus est : Vir cogitationum sive machinationum odio erit : Heb. tam in agendo præceps, quam in cogitando et deliberando nimius, odio habentur.

¹⁸ *Et expectabunt astuti scientiam* : coronabuntur scientiâ : Heb. vincent.

²⁰ *Etiam proximo suo pauper odiosus* : quò magis cum subleves : unde subdit :

²¹ *Qui despicit proximum* : pauperem licet, peccat. *Qui credit in Domino* : deest Heb.

²² *Errant* (nonne errant? Heb.) *qui operantur malum*. Asseverandi formula ; quasi diceret : manifestè errant, aut, ut alii, ecce errant.

²³ *In omni opere* : actusosi proficiunt, verbosi egest, quo nihil est verius.

24. Corona sapientium, divitiæ eorum : fatuitas stultorum, imprudentia.

25. Liberat animas testis fidelis : et profert mendacia versipellis.

26. In timore Domini fiducia fortitudinis, et filiis ejus erit spes.

27. Timor Domini, fons vitæ, ut declinent à ruinâ mortis.

28. In multitudine populi dignitas regis; et in paucitate plebis ignominia principis.

29. Qui patiens est, multâ gubernatur prudentiâ : qui autem impatiens est, exaltat stultitiâ suam.

30. Vita carniû, sanitas cordis : putredo ossium, invidia.

31. Qui calumniatur egentem, exprobrat factori ejus : honorat autem eum, qui miseretur pauperis.

32. In malitiâ suâ expelletur impius : sperat autem justus in morte suâ.

33. In corde prudentis requiescit sapientiâ, et indoctos quosque erudiet.

34. Justitia elevat gentem : miseros autem facit populos peccatum.

²⁴ *Fatuitas stultorum, imprudentia* : fatuitas, Heb. eodem verbo repetito, quasi diceret : mera fatuitas.

³⁰ *Vita carniû, sanitas cordis*, sive sanum cor : ab irâ et livore purum. *Putredo ossium, invidia* : marcescunt invidi, et moerore turbescunt : vir bonus ipsâ lætitiâ, et mente et corpore vegetus.

³³ *Et indoctos quosque erudiet* : et in medio stultorum cognoscetur : Heb. prævalente luce, et pervincente famâ.

³⁴ *Miseros autem facit populos peccatum* : extenuat : LXX. at Heb. Ch. Syr. Misericordia in populos, peccatum, id est, sacrificium pro peccato, expiatio.

35. *Acceptus est regi minister intelligens : iracundiam ejus inutilis sustinebit.*

³⁵ *Iracundiam ejus inutilis sustinebit : qui confundit : Heb. cujus administratio regis consiliis dedecus aut invidiam conciliat.*

CAPUT XV:

Verba mitia et sapientia : aspera et stulta, 1, 4. corripit bonum, 5, 10, 12, 32. domus jūsti stabilis : injusti, contrā : impiorum vitæ : paupertas suo contenta, 15. et seq. piger sive iners, 19.

1. *RESPONSIO mollis frangit iram : sermo durus suscitatur furorem,*

2. *Lingua sapientium ornat scientiam : os fatuorum ebullit stultitiam.*

3. *In omni loco oculi Domini contemplantur Bonos et malos.*

4. *Lingua placabilis, lignum vitæ; quæ autem immoderata est, conteret spiritum.*

5. *Stultus irridet disciplinam patris sui : qui autem custodit increpationes, astutior fiet.*

In abundanti justitiâ virtus maxima est : cogitationes autem impiorum eradicabuntur.

6. *Domus jūsti plurima fortitudo ; et in fructibus impii conturbatio.*

7. *Labia sapientium disseminabunt scientiam : cor stultorum dissimile erit.*

² *Lingua sapientium : vide 7.*

³ *In omni loco : junge cum II.*

⁵ *In abundanti justitiâ virtus maxima est. Deest Heb. haben*
LXX.

⁷ *Disseminabunt scientiam ; nec tantum solidè, sed etiam ornate,*
ex 7. 2. Cor stultorum dissimile erit : non sic : Heb.

8. Victimæ impiorum abominabiles Domino : vota justorum placabilia.

9. Abominatio est Domino via impii : qui sequitur justitiam, diligitur ab eo.

10. Doctrina mala deserenti viam vitæ : qui increpationes odit, morietur.

11. Infernus, et perditio coram Domino : quantum magis corda filiorum hominum ?

12. Non amat pestilens eum, qui se corripit; nec ad sapientes graditur.

13. Cor gaudens exhilarat faciem : in mœrore animi dejicitur spiritus.

14. Cor sapientis quærit doctrinam : et os stultorum pascitur imperitiâ.

15. Omnes dies pauperis, mali : segura mens quasi jube convivium.

16. Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni et insatiabiles.

17. Melius est vocari ad olèra cum caritate, quam ad vitulum saginatum cum odio.

18. Vir iracundus provocat rixas : qui patientis est, mitigat suscitatas.

19. Iter pigrorum quasi sepes spinarum : via justorum absque offendiculo.

20. Filius sapiens lætificat patrem : et stultus homo despicit matrem suam.

¹¹ *Infernus et perditio* : profunda terræ : loca abdita et invisæ mors ipsa.

¹⁵ *Secura mens quasi jube convivium* : læta paupertas, licet misera videatur. Junge sequentes duos versus.

¹⁹ *Iter pigrorum quasi sepes spinarum* : pigro omnia plena obstaculis; plana omnia sedulo.

21. Stultitia gaudium stulto : et vir prudens dirigit gressus suos.

22. Dissipantur cogitationes, ubi non est consilium : ubi verò sunt plures consilarii, confirmantur.

23. Lætatur homo in sententiâ oris sui : et sermo opportunus est optimus.

24. Semita vitæ super eruditum, ut declinet de inferno novissimo.

25. Domum superborum demolietur Dominus : et firmos faciet terminos viduæ.

26. Abominatio Domini cogitationes malæ : et purus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo.

27. Conturbat domum suam, qui sectatur avaritiam : qui autem odit munera, vivet.

Per misericordiam et fidem purgantur peccata : per timorem autem Domini declinat omnis à malo.

28. Mens justi meditatur obedientiam : os impiorum redundat malis.

29. Longè est Dominus ab impiis : et orationes justorum exaudiet.

²¹ *Dissipantur cogitationes, ubi non est consilium : secretum : Heb. Plures consulendi, sed clam ; neque indiscriminatim, hoc est, omnes de omnibus : sed quisque in eâ re quam calleat.*

²⁴ *Semita vitæ super eruditum : eruditus sive intelligens sursum habet viam vitæ. Ut declinet de inferno novissimo : infimo, Heb. ad summa quæque erectus, devitat infima : sive etiam, mortem.*

²⁶ *Purus sermo : castus, mundus : per se pulcherrimus, nec indiget eloquentiæ ornamentis. Firmabitur ab eo. Deest II-h.*

²⁷ *Per misericordiam et fidem : deest Heb. habet Lxx. Cyprianus profert, de Op. et Eleem. Misericordid et fide delicta purgantur.*

²⁸ *Mens justi meditatur obedientiam : fidem, Lxx. ad respondendum : Heb. quod magis sequentibus congruit, ut sapientes, nec temerè respondentes, à loquacibus discernantur.*

30. Lux oculorum lætificat animam : fama bona impinguat ossa.

31. Auris, quæ audit increpationes vitæ ; in medio sapientium commorabitur.

32. Qui abjicit disciplinam, despicit animam suam : qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis.

33. Timor Domini, disciplina sapientiæ : et gloriam præcedit humilitas.

³⁰ *Lux oculorum* : ut lux oculis grata ; ita fama animo.

CAPUT XVI.

Homo præparat ; Deus regit, 1, 9. agenda omnia sub oculis Dei : Deus omnia propter seipsum : arrogans : Deo propitio, omnia bene vertunt : res modica cum justitiâ : regum prudentia, 10. justitia, 12, 13. ira : clementia, 14, 15. Deus omnia in pondere, 11. egestas acuit industriam ; patiens ; fortis ; nihil fortuitum, 33.

1. HOMINIS est animam præparare : et Domini gubernare linguam.

2. Omnes viæ hominis patent oculis ejus : spirituum ponderator est Dominus.

3. Revela Domino opera tua ; et dirigentur cogitationes tuæ.

¹ *Hominis est* : sic infra 9. *Cor hominis disponit viam suam : sed Domini est dirigere gressus.* Homines quidem diligenter sua et dicta et facta apud se componunt : sed cum adest loquendi aut agendi tempus ; ipsi excidunt sibi ; ac bene cogitata præter spem, in pessimos sermones, aut inepta facta desinunt.

² *Omnes viæ hominis patent oculis ejus* : mundæ oculis suis : Hebræi ipsius scilicet hominis : sua cuique sensa placent. *At spirituum ponderator est Dominus* : vide XXI. 2. *Deus nos non arbitrio nostro ; sed ex vero judicat ; nec leviter, sed appensis omnibus ; ut infra 11.*

4. *Universa propter semetipsum operatus est Dominus : impium quoque ad diem malum.*

5. *Abominatio Domini est omnis arrogans : etiamsi manus ad manum fuerit , non est innocens.*

Initium viæ bonæ , facere justitiã : accepta est autem apud Deum magis , quàm immolare hostias.

6. *Misericordiã et veritatẽ redimitur iniquitas : et in timore Domini declinatur à malo.*

7. *Cùm placuerint Domino viæ hominis , inimicos quoque ejus convertet ad pacem.*

8. *Melius est parum cum justitiã , quàm multi fructus cum iniquitate.*

9. *Cor hominis disponit viam suam : sed Domini est dirigere gressus ejus.*

10. *Divinatio in labiis regis ; in judicio non errabit os ejus.*

4 Impium quoque ad diem malum : sic enim ad Pharaonem : Quicquid autem posui te , ut ostendam in te fortitudinem meam , et narretur nomen meum in omni terra : Exod. ix. 16. Rom. ix. 17. occultissimo quidem , sed tamen justo judicio.

5 Etiamsi manus ad manum fuerit : cessans , nihil agens : supra xi. 21. Initium viæ bonæ , facere justitiã : deest Heb. lxx. habent.

7 Cùm placuerint Domino. Sic quia placuerunt Deo viæ Danielis et trium puerorum : inimicos quoque eorum , regesque qui eos in ignem , vel bestias miserunt , convertit ad pacem , atque amicitiam. Beda. Sic Josepho , sic Jeremiæ , sic aliis contigit.

10 Divinatio in labiis regis : decretis parendum ut oraculis : quin etiam vaticinari et arcana cordium scrutari reges videntur : sic illa Thecuitis ad Davidem acutissimè conjectantem : Nec ad sinistram , nec ad dexteram est ex omnibus his , quæ locutus est dominus meus rex. tu autem , domine mi rex , sapiens es , sicut habet sapientiam angelus Dei. II. Reg. xiv. 19, 20. Sic ipse Salomon inter duas fœmînas dijudicans , arcana peccatoris elicit. III. Reg. iii. Non errabit os ejus : eò quòd sit sagax , et rerum experimento doctus : tam quòd cor ejus in manu Dei : infra xxi. 1. ne perfidi latere putent

11. Pondus et statera judicia Domini sunt : et opera ejus omnes lapides sacculi.

12. Abominabiles regi qui agunt impiè : quoniam justitiâ firmatur solium.

13. Voluntas regum labia justa : qui recta loquitur, diligitur :

14. Indignatio regis, nuntii mortis : et vir sapiens placabit eam.

15. In hilaritate vultus regis, vita : et clementia ejus, quasi imber serotinus.

16. Posside sapientiam, quia auro melior est : et acquire prudentiam, quia pretiosior est argento.

17. Semita justorum declinat mala : custos animæ suæ servat viam suam.

18. Contritionem præcedit superbia : et ante ruina exaltatur spiritus.

19. Melius est humiliari cum mitibus, quam dividere spolia cum superbis.

20. Eruditus in verbo reperiet bona : et qui sperat in Domino, beatus est.

occultas molitiones, ac rempublicam pessudent, aut temerè principis judicata contemnunt.

11 *Et opera ejus omnes lapides sacculi* : pondera justa : LXX. quòd lapidibus in sacculo reconditis ponderare soliti essent. Vide Sap. XI. 21.

15 *In hilaritate vultus regis* : in lumine vultus : Heb. quæ locutio frequentissima : *vita* ; gratia, favor. *Et clementia ejus quasi imber serotinus* : est enim imber temporaneus, seu veris, alendis seminibus ; est et serotinus, æstivus, seu autumnalis, maturandæ messi vindemiæque aptissimus : Deut. XI. 4. Jac. V. 7. qui et optatissimus æstivis caloribus temperandis.

20 *Eruditus in verbo* : per verbum.

21. Qui sapiens est corde, appellabitur prudens, et qui dulcis eloquio, majora percipiet.

22. Fons vitæ eruditio possidentis : doctrina stultorum, fatuitas.

23. Cor sapientis erudiet os ejus; et labiis ejus addet gratiam.

24. Favus mellis, composita verba; dulcedo animæ, sanitas ossium.

25. Est via quæ videtur homini recta; et novissima ejus ducunt ad mortem.

26. Anima laborantis laborat sibi, quia compulit eum os suum.

27. Vir impius fodit malum, et in labiis ejus ignis ardescit.

28. Homo perversus suscitatur lites; et verbosus separat principes.

²¹ *Qui sapiens est corde*: tum quisque est omnibus jucundissimus, cum ad animi prudentiam accedit sermonis gratia. Vide infra 23.

²³ *Cor sapientis erudiet os ejus*: non temere loquitur, nec nisi repenitus intellecta. *Et labiis ejus addet gratiam*: doctrinam, disciplinam. Heb.

²⁴ *Favus mellis, composita*, mitia et moderata verba; eadem sunt dulcedo siue quies animæ, medela est et sanitas ossium, medullarumque, atque intimarum partium: quippe queis et animus et corpus reficiatur.

²⁵ *Est via*: idem sup. xiv. 12.

²⁶ *Anima laborantis fame*: laborat sibi: quia compulit eum os suum: alimentum penuria; sensus est: indigentia acui industriam et artes.

²⁷ *Vir impius fodit malum*, sibi et aliis: *In labiis ejus ignis ardescit*: litibus, ira, jurgiis inflammat ac devastat omnia: sicut habes Jac. iii. 6.

²⁸ *Et verbosus separat principes*: susurro, de quo sæpe.

29. Vir iniquus lactat amicum suum; et ducit eum per viam non bonam.

30. Qui attonitis oculis cogitat prava, mordens labia sua perficit malum.

31. Corona dignitatis senectus, quæ in viis justitiæ reperiétur.

32. Melior est patiens viro forti: et qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.

33. Sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur.

³⁰ Qui attonitis oculis (supple, est) cogitat prava: qui obfirmatis, fixis: Heb. lxx. *Mordens labia*: qui mordet labia, *perficit malum*. Indicium est hominis malum alteri machinantis, defixis oculis mordere labia.

³¹ *Corona dignitatis senectus*: diadema gloriæ canities: Heb. quæ caput cingit et ornat.

³³ *Sortes mittuntur*. Sic in eligendo Saule, Matthiã, et aliis; sensusque est: per divinam providentiã ambigua quæque et incerta in certos fines dirigi, neque quidquam fortuitum.

CAPUT XVII.

Frugale convivium: servus sapiens: Dominus corda probat; despiciens pauperem et cadentem: ampla soboles: aliorum celare delicta: ea commemorans: fatuus instar ursæ sævientis: mala pro bonis: lites, 14. divitiæ inutiles: constans amicitia, 17. animi tranquillitas, 22. vultus sapientis et stulti, 24. tacere utile.

1. MELIOR est buccella sicca cum gaudio, quàm domus plena victimis cum jurgio.

2. Servus sapiens obminabitur filiis stultis, et inter fratres hæreditatem dividet.

¹ *Plena victimis*: epulis, quòd in sacrificiis pacificis splendide parare solent.

3. Sicut igne probatur argentum, et aurum camino : ita corda probat Dominus.

4. Malus obedit linguæ iniquæ, et fallax obtemperat labiis mendacibus.

5. Qui despicit pauperem, exprobrat factori ejus : et qui ruinâ lætatur alterius, non erit impunitus.

6. Corona senum, filii filiorum : et gloria filiorum, patres eorum.

7. Non decent stultum verba composita : nec principem labiūm mentiens.

8. Gemma gratissima, expectatio præstolantis : quòcumque se vertit, prudenter intelligit.

9. Qui celat delictum ; quærit amicitias : qui altero sermone repetit, separat fœderatos.

10. Plus proficit correptio apud prudentem, quàm centum plagæ apud stultum.

⁴ *Malus obedit (auscultat) linguæ iniquæ : et fallax : sua quemque prava studia perdunt ; malus à malo decipitur ; fallax fallaciorem invenit.*

⁷ *Non decent stultum verba composita : labia dignitatis : Heb. sive decor in verbis : eodem sensu.*

⁸ *Gemma gratissima, expectatio præstolantis : planum de spei dulcedine : at Heb. lapillus pretiosus, munus in oculis domini sui. Quòcumque se vertit, largitor prudenter intelligit : sensus est : munus gratiam conciliat danti, et res omnes prosperè sapienterque disponit.*

⁹ *Qui celat delictum alienum quærit amicitias : sibi parit amicos : qui altero sermone repetit : qui revelat, qui commemorat, separat fœderatos, principem : Heb. duces ab invicem : quos intelligunt LXX. amicos, domesticos : Vulg. fœderatos.*

¹⁰ *Plus proficit correptio : verbis tantum : apud prudentem : quàm centum plagæ : quàm verbera addita verbis, apud stultum.*

11. Semper jurgia quærit malus : angelus autem crudelis mittetur contra eum.

12. Expedit magis ursæ occurrere raptis fœtibus, quàm fatuo confidenti in stultitiâ suâ:

13. Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo ejus.

14. Qui dimittit aquam, caput est jurgiorum : et antequam patiatur contumeliam, judicium deserit.

15. Qui justificat impium, et qui condemnat justum, abominabilis est uterque apud Deum.

16. Quid prodest stulto habere divitias, cùm sapientiam emere non possit?

Qui altam facit domum suam, quærit ruinam : et qui evitat discere, incidet in mala.

17. Omni tempore diligit qui amicus est : et frater in angustiis comprobatur.

18. Stultus homo plaudet manibus, cùm sponderit pro amico suo.

19. Qui meditatur discordias, diligit rixas : et qui exultat ostium, quærit ruinam.

¹¹ *Angelus autem crudelis* : vel malus nuntius, vel pœna divinitus immissa.

¹² *Fatuo confidenti* : nec sanis consiliis auscultanti.

¹⁴ *Qui dimittit aquam* : supple, sicut *qui dimittit aquam*; ita *caput jurgiorum*, id est, sicut aqua semel dimissa non facile cohibetur, sic lites semel motæ. *Antequam contumeliam patiatur* : antequam misceatur : Heb. supp. lis; antequam lite sit implicitus : *judicium deserit* : desere : Heb. quod est, principiis obsta.

¹⁶ *Qui altam facit domum suam*, deest Heb. habent LXX. vide 19.

¹⁸ *Stultus homo plaudet manibus* : manum porrigit : Heb. desiguit. cavendi formula : vide VI. 1.

¹⁹ *Qui meditatur* : Heb. diligens iniquitatem, diligit jurgia. *Qui exultat ostium* : domum : pars maximè conspicua pro toto.

20. Qui perversi cordis est, non inveniet bonum ;
et qui vertit linguam, incidet in malum.

21. Natus est stultus in ignominiam suam : sed nec
pater in fatuo lætabitur.

22. Animus gaudens ætatem floridam facit : spi-
ritus tristis exsiccat ossa.

23. Munera de sinu impius accipit, ut pervertat
semitas iudicii.

24. In facie prudentis lucet sapientia : oculi stul-
torum in finibus terræ.

25. Ira patris, filius stultus : et dolor matris quæ
genuit, eum.

26. Non est bonum, damnum inferre justo : nec
percutere principem, qui recta iudicat.

27. Qui moderatur sermones suos, doctus et pru-
dens est : et pretiosi spiritus vir eruditus.

28. Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabi-
tur : et si compresserit labia sua, intelligens.

²⁰ *Et qui vertit linguam* : fallax, ambiguis dolosisque sermoni-
bus : perversus in linguâ suâ : Heb.

²² *Animus gaudens ætatem floridam facit* : medicina bona est :
Heb. alii, benefaciet corpori.

²⁴ *Oculi stultorum in finibus terræ* : errantes, vagi, distorti.

CAPUT XVIII.

Causas dissolvendæ amicitiaë quærere : stultus nil, nisi placentia, audire vult : rixis se immiscet : sermonibus suis capitur : falsa simplicitas, 8. piger, 8, 9. pietas, propugnaculum, 10. exsultatione casus, 12. non audiens, 13. munera : sortiri, quàm litigare melius : mutuum adjutorium : 19. sermonis vis : divitum ingenium : amicus fratre potior.

1. OCCASIONES quærit qui vult recedere ab amico : omni tempore erit exprobrabilis.

2. Non recipit stultus verba prudentiæ ; nisi ea dixeris, quæ versantur in corde ejus.

3. Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit : sed sequitur eum ignominia et opprobrium.

¹ *Occasionés quærit* : sic etiam LXX. obvio sensu ; at Heb. Ad desiderium quærit separatus ; quod sic interpretantur : qui secundum vota sua vivit singularis, sive à communi hominum consortio sequestratus, in omni sapientiâ miscet se, versabitur ; alii : in omni existentiâ : quod tamen sapientiâ, camque veram sonare jam vidimus, quod eodem recidit ; sensusque est : plurimum conferre ad veram solidamque sapientiâ, à turbâ secedere : alii, pro in omni sapientiâ miscet se, ex Chal. vertunt : omnem sapientiâ, sive omno consilium deridebit : quo sensu illa sequestratio malo animo suscepta videatur, ut quis ad libidinem vitam instituat : quæ varietates obscurissimum textum indicant, ac nisi suppleveris, inextricabilem. Itaque Vulg. post LXX. sic supplet : separatus, sive qui recedit, supple, ab amico, quærit ad desiderium : ad libitum fingit, supple, recedendi occasiones : omni tempore (pro essentiâ) risus erit, seu probro ; quam sententiâ facile anteponimus.

² *Nisi ea dixeris*, Heb. eodem sensu : nisi cum manifestabitur cor ejus, id est, quidquid dixeris, pristinæ sententiæ hæret, neque quidquam audit, nisi placentia.

³ *Impius, cum in profundum* : ita LXX. rectissimo sensu : Heb. Ve-

4. Aqua profunda, verba ex ore viri : et torrens redundans, fons sapientiæ.

5. Accipere personam impii non est bonum, ut declines à veritate iudicii.

6. Labia stulti miscent se rixis : os ejus jurgia provocat.

7. Os stulti contritio ejus : et labia ipsius ruina animæ ejus: ●

8. Verba bilinguis, quasi simplicia, et ipsa perveniunt usque ad interiora ventris.

Pigrum dejicit timor : animæ autem, effeminatorum esurient.

9. Qui mollis et dissolutus est in opère suo, frater est sua opera dissipantis.

10. Turris fortissima, nomen Domini : ad ipsum currit justus, et exaltabitur.

11. Substantia divitis urbs roboris ejus, et quasi murus validus circumdans eum.

niente impio; venit etiam confusio, et cum ignominia : sive ignominioso viro opprobrium.

⁴ *Aqua profunda* : significat verba sapientium scrutanda, meditata. Vide xx. 5. *Torrens redundans* : qui altè sapientiam imberit, huic sermones optimi, atque ad suadendum aptissimi, torrentis instar defluent.

⁵ *Ut declines à veritate iudicii* : ut subvertas justum in iudicio : Heb.

⁷ *Ruina animæ ejus*; laqueus : Heb. dictis suis capitur; unde etiam illud : *De ore tuo te iudico, serve nequam.* Luc. xix. 22.

⁸ *Verba bilinguis*; fallacis : alia et alia loquentis : detractoris : susurronis, ut vertit xxvi. 22. *quasi simplicia* : lenia : Heb. blandientia. *Et ipsa perveniunt* : altissimum vulnus infigunt. *Pigrum dejicit timor* : deest Heb. habent lxx.

¹¹ *Substantia divitis* : idem supra x. 15. *circumdans eum* : in opinione sua : Heb. Tumidus licet, animo, tamen opinione magis quam re prævalet.

12. Antequam conteratur, exaltatur cor hominis :
et antequam glorificetur, humiliatur.

13. Qui prius respondet quàm audiat, stultum se
esse demonstrat, et confusione dignum.

14. Spiritus viri sustentat imbecillitatem suam :
spiritum verò ad irascendum facilem, quis poterit
sustinere ?

15. Cor prudens possidebit scientiam, et auris sa-
pientium quærit doctrinam.

16. Donum hominis dilatat viam ejus, et ante prin-
cipes spatium ei facit.

17. Justus, prior est accusator suus : venit amicus
ejus, et investigabit eum.

18. Contradictiones comprimit sors, et inter po-
tentes quoque dijudicat.

19. Frater, qui adjuvatur à fratre, quasi civitas
firma : et judicia quasi vectes urbium.

20. De fructu oris viri replebitur venter ejus : et
genimina labiorum ipsius saturabunt eum.

21. Mors et vita in manu linguæ : qui diligunt
eam, comedent fructus ejus.

14 *Spiritus viri* (animus) *sustentat imbecillitatem* (corporis) : *spiritum ad irascendum facilem*, spiritum debilem : Heb. *quis sustinebit?* Corpori deficienti animus : animo infracto nihil subsidii est.

17 *Justus, prior est accusator suus* : sic Job : *Verè scio, quòd ita sùt, et quòd non justificetur homo compositus Deo* : Job, ix. 2. Ex Hebræo tamen sic veritas : qui primus in causà suà justus est, id est, qui prior causam dicit, justior videtur. *Venit amicus ejus* : socius ; Heb. *adversarius* : LXX. *et investigabit eum* : vitium causæ eruet.

19 *Frater, qui adjuvatur* : ita etiam Syr. et LXX. At Heb. *Frater rebellans*, præ fortè civitate est ; bellum intestinum extraneo pejus. Quare colenda justitia est, arcens injurias et perduellionis causas à quo jure prohibens : quò pars posterior spectat.

21 *Qui diligunt eam* : linguam bonam ; sermones optimos.

22. Qui invenit mulierem bonam, invenit bonum; et hauriet jucunditatem à Domino.

Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum: qui autem tenet adulteram, stultus est et impius.

23. Cum obsecrationibus loquetur pauper: et dives effabitur rigidè.

24. Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater.

²² Qui invenit mulierem (bonam): deest Heb. rectè suppletum. Qui expellit mulierem bonam: deest Heb. habent LXX.

CAPUT XIX.

Simplicitas in paupere: præceptis, sive inconsideratus, 2. blasphemus, 3. divitiæ: testis falsus, 5, 9, 28. falsa amicitia: sui compos, 8. servi dominantes: vir patiens, 14. ira regis: ejusdem clementia: litigiosa mulier: uxor prudens, Dei donum: piger, 15, 24. elemosyna: filius castigandus, sed moderatè, 18. hominum varia consilia, 21. poenæ utiles: parentes affligens: poenæ improbis.

1. MELIOR est pauper, qui ambulat in simplicitate suâ, quam dives torquens labia sua, et insipiens.

2. Ubi non est scientia animæ, non est bonum: et qui festinus est pedibus, offendet.

3. Stultitia hominis supplantat gressus ejus; et contra Deum fervet animo suo.

4. Divitiæ addunt amicos plurimos: à paupere autem et hi, quos habuit, separantur.

5. Testis falsus non erit impunitus: et qui mendacia loquitur, non effugiet.

¹ Quam dives torquens labia sua: quam perversus labiis: Heb.

³ Fervet: irascitur, culpasque suas Deo imputat.

⁵ et ⁹ Testis falsus: idem, excepto ultimo vocabulo.

6. Multi colunt personam potentis, et amici sunt dona tribuentis.

7. Fratres hominis pauperis oderunt eum : insuper et amici procul recesserunt ab eo.

Qui tantum verba sectatur, nihil habebit :

8. Qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, et custos prudentiæ inveniet bona.

9. Falsus testis non erit impunitus⁶ et qui loquitur mendacia, peribit.

10. Non decent stultum deliciae, nec servum dominari principibus.

11. Doctrina viri per patientiam noscitur : et gloria ejus est iniqua prætergredi.

12. Sicut fremitus leonis, ita et regis ira : et sicut ros super herbam, ita et hilaritas ejus.

13. Dolor patris, filius stultus : et tecta jugiter perstillantia, litigiosa mulier.

14. Domus et divitiæ dantur à parentibus : à Domino autem propriè uxor prudens.

15. Pigredo immittit soporem ; et anima dissoluta esuriet.

16. Qui custodit mandatum, custodit animam suam ; qui autem negligit viam suam, mortificabitur.

⁶ *Muli* : intellige : plures, turbam, vulgus ipsum.

⁸ *Qui... possessor est mentis*, bonæ scilicet ; vel simpliciter, *sui* compos.

¹⁰ *Non decent stultum deliciae*, non competit illi delectatio : quippè improvido, et per mentis vitium inquieto.

¹¹ *Doctrina viri per patientiam noscitur* : iram prolongat ; seu patientem facit ! Heb. *Et gloria ejus est iniqua prætergredi* : id est injurias negligere.

¹³ *Tecta jugiter* : vide XXI. 9.

¹⁶ *Mortificabitur* : morte afficietur.

17. Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis; et vicissitudinem suam reddet ei.

18. Erudi filium tuum, ne desperes: ad interfectionem autem ejus ne ponas animam tuam.

19. Qui impatiens est, sustinebit damnum: et cum rapuerit, aliud apponet.

20. Audi consilium, et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in novissimis tuis.

21. Multæ cogitationes in corde viri: voluntas autem Domini permanebit.

22. Homo indigens, misericors est: et melior est pauper, quàm vir mendax.

23. Timor Domini ad vitam: et in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessimâ.

24. Abscondit piger manum suam sub ascellâ, nec ad os suum applicat eam.

25. Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si.

¹⁸ *Ne desperes*: quia adhuc spes est: Heb. *Ad interfectionem*: alii ex Heb. ad strepitum, ad clamorem ejus. *Ne ponas animam tuam*, ne te falsa teneat misericordia. LXX. Erudi filium tuum, sic enim erit bonæ spei: ad contumeliam autem ne efferas animo tuo; quo sensu Paulus: *Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.* COL. III. 21.

¹⁹ *Qui impatiens est*: iracundus, præceps, sustinet poenam; et cum rapuerit: cum eripueris (ab incommodo scilicet) etiam addes: Heb. supple, alia incommoda, alias culpas: in pejus enim ruet.

²¹ *Multæ cogitationes*: varia et incerta consilia.

²² *Homo indigens, misericors est*: inopia incommoda per experientiam doctus: quò recidit illud hebraicum: *Desiderium (indigentia) viri; misericordia ejus; misericordem eum et ad beneficentiam propensum efficit.*

²³ *Timor Domini... et in plenitudine commorabitur*: et satur habitabit, nec visitabit eum malum. Hebr.

²⁵ *Pestilente flagellato*: derisorem si castigaveris, imperitus (quodque) cautior fiet: Heb.

autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam.

26. Qui affligit patrem, et fugat matrem, ignominiosus est, et infelix.

27. Non cesses, fili, audire doctrinam, nec ignores sermones scientiæ.

28. Testis iniquus deridet iudicium: et os impiorum devorat iniquitatem.

29. Parata sunt derisoribus iudicia: et mallei percutientes stultorum corporibus.

26 *Qui affligit patrem: spoliat: Heb.*

27 *Non cesses, fili: cessa, fili: et ignorabis: Heb. quasi comminando: idem sensus.*

29 *Et mallei percutientes: percussiones: Heb. verbera.*

CAPUT XX:

Ebrietas: ira regis metuenda: contentiosi homines: piger, 4. sapiens: rex justus, clemens: sapiens, 8, 26, 28. nemo mundus: iniquæ mensuræ: vir attentus, 12. fidejussor: bona in speciem, 17. consilia, 18. revelans arcana: detractor, adulator æquè fugiendi, 19. festinate divitiæ: ultio vetita, 22. Deo permittentis nostra, 24. juvenum ac senum robur: occulta vulnera.

1. LUXURIOSA res, vinum, et tumultuosa ebrietas: quicumque his delectatur, non erit sapiens.

2. Sicut rugitus leonis, ita et terror regis: qui provocat eum; peccat in animam suam.

3. Honor est homini qui separat se à contentionibus: omnes autem stulti miscentur contumeliis.

1 *Luxuriosa res, vinum: effrene quid, sive immoderatum et incastigatum, quod est etiam luxuriosum. Ad verbum: derisor, quod item est, improbus, intemperans; sicera, id est, vinum, tumultuans; phrasi hebraicâ: cognatâ hæc sunt.*

4. Propter frigus piger arare noluit : mendicabit ergo æstate, et non dabitur illi.

5. Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri : sed homo sapiens exhauriet illud.

6. Multi homines misericordes vocantur : virum autem fidelem quis inveniet ?

7. Justus, qui ambulat in simplicitate suâ, beatos post se filios derelinquet.

8. Rex qui sedet in solio iudicii, dissipat omne malum intuitu suo.

9. Quis potest dicere : Mundum est cor meum, purus sum à peccato ?

10. Pondus et pondus, mensura et mensura : utrumque abominabile est apud Deum.

11. Ex studiis suis intelligitur puer, si munda et recta sint opera ejus.

12. Aurem audientem, et oculum videntem, Dominus fecit utrumque.

13. Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat ; aperi oculos tuos, et saturare panibus.

14. Malum est, malum est, dicit omnis emptor : et cum recesserit, tunc gloriabitur.

15. Est aurum, et multitudo gemmarum : et vas pretiosum labia scientiæ.

⁵ *Homo sapiens exhauriet illud* : profundissima quæque penetrabit, nec se capi sinet.

⁶ *Multi homines* : multi multa jactant, commendat quisque liberalitatem suam. *Virum autem fidelem*, neque inani virtutis titulo se jactantem, quis inveniet ?

^{12. 13.} *Aurem audientem* : attentam aurem, attentos oculos : vid. *Is. vi. 9.* unde in seq. *Aperi oculos tuos* : cave tibi, attentus esto et diligens.

16. Tolle vestimentum ejus qui fidejussor extitit alieni, et pro extraneis aufer pignus ab eo.

17. Suavis est homini panis mendacii; et postea implebitur os ejus calculo.

18. Cogitationes consiliis roborantur; et gubernaculis tractanda sunt bella.

19. Ei, qui revelat mysteria, et ambulat fraudulenter, et dilatat labia sua, ne commiscearis.

20. Qui maledicit patri suo, et matri, extinguetur lucerna ejus in mediis tenebris.

21. Hæreditas, ad quam festinatur in principio, in novissimo benedictione carebit.

22. Ne dicas; Reddam malum: expecta Dominum, et liberabit te.

23. Abominatio est apud Dominum pondus et pondus; statera dolosa non est bona.

24. A Domino diriguntur gressus viri: quis autem hominum intelligere potest viam suam?

25. Ruina est homini devorare sanctos, et post vota retractare.

¹⁷ *Panis mendacii*: bonus in speciem, sed non satis purgatus, mixtis quoque calculis et pulvere: sic multa bona in speciem, nec nisi experiundo noscenda.

¹⁸ *Et gubernaculis tractanda sunt bella*: consiliis.

¹⁹ *Qui revelat mysteria*: Heb. Revelanti arcana; detractori, et allicienti labiis, sive blandienti, ne te comitem adjunxeris.

²¹ *Hæreditas, ad quam*: festinata dolis acquisitio primum delectat, ad extremum destituit possidentem.

²⁵ *Ruina est homini devorare sanctos*: sanctitatem; Heb. sanctificata rapere: et post vota retractare: cavillari vota: Heb. irrita facere variis interpretationibus; sive, ad inania vota recurrere; rapinis expiandis scilicet.

26. Dissipat impios rex sapiens, et incurvat super eos fornicem.

27. Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ investigat omnia secreta ventris.

28. Misericordia et veritas custodiunt regem, et roboratur clementiâ thronus ejus.

29. Exultatio juvenum, fortitudo eorum: et dignitas senum, canities.

30. Livor vulneris absterget mala, et plagæ in secretioribus ventris.

²⁶ *Et incurvat super eos fornicem*: caecerem firmissimum in fornicis modum, rotam: Heb. LXX. tribulam, quâ confringantur: supplicii genus.

²⁷ *Lucerna Domini spiraculum* (sive mens) hominis: mens divinitus accensa lux est, quæ pectoris arcana rimatur. *Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis qui in ipso est.* I. Cor. II. 11.

²⁹ *Exultatio* sive gloriatio *juvenum robur eorum*: cor eorum, Heb. viribus juvenes, senes ipsâ canitie, rerumque experienciâ gloriantur.

³⁰ *Livor vulneris absterget mala*: ejectio puris quo vulnus livefcit, mali absterfio est: *Et plagæ*: aliud est enim cum ulcus altè penetrat; sic vulnera animi confitendo sanantur: in alto delitescencia, exitiosiora sunt.

CAPUT XXI.

Cor regis: cordium appensor Deus: quid victimis sit meltus: sapientia: piger, 5, 25, 26. rapinæ: mulier litigiosa, 8, 19. animadversionum utilitas; inmitis in pauperem; munera: sapiens revocat ad sana consilia, 22. tacitus, 23. pertinax, 29. non est sapientia contra Dominum: quæ Deo salus, 30; 31.

1. SICUT divisiones aquarum, ita cor regis in

¹ *Sicut divisiones aquarum*: quâ facilitate rivuli ad irrigandos hortos ab agricolâ à capite deducuntur, ita cor regis: neque minùs

manu Domini : quòcumque voluerit, inclinabit illud.

2. Omnis via viri recta sibi videtur : appendit autem corda Dominus.

3. Facere misericordiam et iudicium, magis placet Domino, quàm victimæ.

4. Exaltatio oculorum est dilatatio cordis : lucerna impiorum peccatum.

5. Cogitationes robusti semper in abundantia : omnis autem piger semper in egestate est.

6. Qui congregat thesauros lingua mendacii, vanus et excors est, et impingetur ad laqueos mortis.

ceterorum hominum corda quàm regum, cum scriptum sit de quocumque homine : *Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est, ut ambulet et dirigat gressus suos* : Jerem. x. 23. Quod et Salomon ubique inculcat : sed cor regis memoratur, quòd ex regum voluntate res humanæ pendeant, quòdque rex ipse vel maximè in sua potestate esse videatur ; quo magis necesse est, in ipso velut capite rerum humanarum, Dei gubernationi ac potentia subicere reliqua. *Quòcumque voluerit, inclinabit illud* : neque eo secius corda ipsa, Deo id agente, ad bonum malumve se inclinant et inflectunt ; cum scriptum sit : *Inclinate corda vestra ad Dominum* : et, *Bona facite vias vestras et studia vestra*. Jos. xxiv. 23. Jer. vi. 3.

² *Omnis via viri recta sibi videtur* : recta in oculis ejus ? Heb.

⁴ *Exaltatio oculorum* : superbia, despicientia : est : deest Heb. *Dilatatio cordis* : vastæ cogitationes, præ fidentia, temeritas : unde lxx. ἄπειρος. *Lucerna sive lux, gloria impiorum* : pro quo, jugum habet Châl. Alii vertunt : oratio, id est, opera, curæ, studia impiorum : hæc omnia peccatum sunt, Deo exosa sunt, mala sunt, et peccato debitas pœnas accersunt.

⁵ *Cogitationes robusti* (strenui, seduli, diligentis : Heb.) *semper in abundantia* : omnis autem piger (festinus : præceptus : temerarius : Heb.) *semper in egestate est* : diligentia copiam, temeritas penuriam parit.

7. Rapinæ impiorum detrahent eos, quia noluerunt facere iudicium.

8. Perversa via viri, aliena est : qui autem mundus est, rectum opus ejus.

9. Melius est sedere in angulo domatis, quàm cum muliere litigiosâ, et in dōmo communi.

10. Anima impii desiderat malum; non miserebitur proximo suo.

11. Multato pestilente sapientior erit parvulus; et si sectetur sapientem, sumet scientiam.

12. Excogitat justus de domo impii, ut detrahat impios à malo.

13. Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, et ipse clamabit, et non exaudietur.

14. Munus absconditum extinguit iras, et donum in sinu indignationem maximam.

15. Gaudium justo est facere iudicium : et pavor operantibus iniquitatem.

7 *Detrahent eos* : dejicient, deturbabunt.

8 *Aliena est* : à rectâ ratione, à lege Dei devia. Quidam intelligunt eodem sensu, quo dicebat Paulus : *Alienati à vitâ Dei; hospites testamentorum* : Ephes. 11. 12. 17. 18.

9 *Melius est sedere in angulo domatis* : tecti : sub dīo : in domo communi : sub tecto cum aliis. Melius est pluviam irruentem pati, quàm rixosæ mulieris contumelias, et hanc convitiarum grandinam : suprâ xix. 13. infrâ 19.

11 *Multato pestilente* : impio, stulto. *Parvulus* : imperitus, passim : congruit cum xix. 25. *Et si sectetur sapientem* : et si corripias sapientem : Heb.

12 *Excogitat justus de domo impii* : intelligit : Heb. id est, docetur impii damno. *Ut detrahat impios à malo* : Heb. subvertens impios in malum : justus scilicet malos male perdens.

15 *Et pavor* : contritio, perniciēs; Heb. quanquam et de pavore verum; suprâ iii. 14, 15.

16. Vir, qui erraverit à viâ doctrinæ, in cœtu gigantum commorabitur.

17. Qui diligit epulas, in egestate erit; qui amat vinum et pingua, non ditabitur.

18. Pro justo datur impius, et pro rectis iniquus.

19. Melius est habitare in terrâ desertâ, quàm cum muliere rixosâ et iracundâ.

20. Thesaurus desiderabilis, et oleum in habitaculo justî; et imprudens homo dissipabit illud.

21. Qui sequitur justitiam et misericordiam, inveniet vitam, justitiam, et gloriâ.

22. Civitatem fortium ascendit sapiens, et destruxit robur fiducia ejus.

23. Qui custodit os suum et linguam suam, custodit ab angustiis animam suam.

24. Superbus et arrogans vocatur indoctus, qui in irâ operatur superbiam.

25. Desideria occidunt pigrum; noluerunt enim quidquam manus ejus operari: 26. totâ die concu-

16. *In cœtu gigantum*: mortuorum, Manium: *commorabitur*: uno verbo, concidet, morietur.

18. *Pro justo datur impius*: redemptio justî impius: Heb. pretium, propitiatio. Sic Isa. XLIII. 3. *Dedi propitiationem tuam Ægyptum, Æthiopiam et Saba pro te*: vindictam alias in gentes transferam, ut illæ, non tu, exemplo sint. Quò et illud pertinet: *Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt*: Psal. LXXVIII. 6.

22. *Civitatem fortium... et destruxit robur fiducia ejus*: pugnacem, ac de suis viribus ac munitionibus præfidentem, ad sana consilia reducit.

24. *Superbus et arrogans vocatur indoctus*: stultus, sive derisor, sive pestilens, nomen ejus: Heb. superbi et arrogantis scilicet.

25. 26. *Desideria occidunt pigrum*: ... totâ die concupiscit et desi-

piscit et desiderat : qui autem justus est, tribuet, et non cessabit.

27. Hostiæ impiorum abominabiles, quia offeruntur ex scelere.

28. Testis mendax peribit : vir obediens loquetur victoriam.

29. Vir impius procaciter obfirmat vultum suum : qui autem rectus est, corrigit viam suam.

30. Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum.

31. Equus paratur ad diem belli : Dominus autem salutem tribuit.

derat : vim omnem animi effundit in vota inania; seque strenuum putat quòd magna et utilia meditetur, nullo opere consecuto.

²⁸ *Vir obediens* (legi, rectæ rationi) *loquetur victoriam* : Heb. semper, sive in finem loquetur : non ei os oppriment.

^{30. 31.} *Non est sapientia... equus paratur* : sic David. *Fallax equus ad salutem, in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur* : Psal. xxxii. 17. et seq.

CAPUT XXII.

Bona fama : dives et pauper coram Deo æquo jure, 2. *prospicere* : institutio jam inde à puero, 6. *quæ seminat hæc metet*, 8. *elemosyna* : munera; *amici regum* : Deus juvat vigilantes, 12. *piger*, 13. *adultera* : stultitia à corde pueri repellenda, 15. *sapientia* : sponsores; *termini antiqui*; *vir diligens regibus carus*, 29.

1. MELIUS est nomen bonum, quàm divitiæ multæ : super argentum et aurum, gratia bona.

2. Dives et pauper obviaverunt sibi : utriusque operator est Dominus.

² *Obviaverunt sibi*; æquo jure steterunt, Deoque juxta cari, ut sequentia docent.

3. Callidus vidit malum, et abscondit se : innocens pertransiit, et afflictus est damno.

4. Finis modestiæ timor Domini; divitiæ et gloria et vita.

5. Arma et gladii in viâ perversi : custos autem animæ suæ longè recedit ab eis.

6. Proverbium est : Adolescens juxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab eâ.

7. Divites pauperibus imperat : et qui accipit mutuum, servus est fœnerantis.

8. Qui seminat iniquitatem, metet mala, et virgâ iræ suæ consummabitur.

9. Qui pronus est ad misericordiam; benedicetur : de panibus enim suis dedit pauperi.

Victoriam et honorem acquirat, qui dat munera : animam autem aufert accipientium.

10. Ejice derisorem, et exibit cum eo jurgium, cessabuntque causæ et contumeliæ.

11. Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam laborum suorum habebit amicum regem.

³ *Innocens pertransiit* : imperitus; Heb.

⁵ *Arma et gladii in viâ perversi* : spina et laquei : Heb. lxx.

⁶ *Proverbium est* : instrue puerum super os (in ipso initio) viæ suæ : Heb. Teneros adhuc et molles inflecte.

⁸ *Et virgâ iræ suæ consummabitur* : vel virgam, id est, imperium, auctoritatem, irâ suâ perdet : vel continuatâ metaphorâ, ipse irâ suâ, quasi flagello quò teruntur fruges, conteretur : quo sensu virga sumitur. *Isa. xxviii. 27.*

⁹ *Qui pronus est ad misericordiam* : bonus oculus : Heb. sic oculus nequam pro invidiâ, *Matt. xx. 15.* *Victoriam et honorem* : deest Heb. habent lxx.

12. Oculi Domini custodiunt scientiam : et sup-
plantantur verba iniqui.

13. Dicit piger : Leo est foris, in meo platca-
rum occidendus sum.

14. Fovea profunda os alienæ : cui iratus est
Dominus, incidet in eam.

15. Stultitia colligata est in corde pueri, et virga
disciplinæ fugabit eam.

16. Qui calumniatur pauperem, ut augeat divi-
tias suas, dabit ipse ditiori et egebit.

17. Inclina aurem tuam, et audi verba sapien-
tium : appone autem cor ad doctrinam meam :

18. Quæ pulchra erit tibi, eum servaveris eam
in ventre tuo, et redundabit in labiis tuis :

19. Ut sit in Domino fiducia tua: unde et ostendi
eam tibi hodie.

¹² *Oculi Domini custodiunt scientiam : lxx.* sensum. Vir bonus Deo protegente tutus, sui que compos, neque animo conturbatus, prudenter agit : melius phrasi Heb. Conservat scientem, sensatum : non somnolentos, sed scientes, vigilantes, cautos adjuvat Dominus; contrà : *Supplantantur verba iniqui* : subvertuntur res ejus.

¹³ *Dicit piger : Leo est foris* : terriculas sibi fingit, et inanes præ-
textus. lxx. eleganter : excusat se piger, et dicit : leo in vis : in pla-
teis sicarii.

¹⁴ *Fovea profunda* : infra, xxiii. 27.

¹⁶ *Qui calumniatur pauperem* : extorquens : Heb. ut augeat, etc.

¹⁷ *Inclina aurem tuam* : Commendatio : sapientiæ his tribus versi-
bus indicat vel epilogum præcedentium, vel, quod est proclivius,
initium aliud. Unde stylus postea aliquantò diversus. Suprà singulæ
sententiæ singulis versibus, aut frequentiores promebantur : hæc ma-
gis coherent, et ad lectorem quem filium vocat, sermo dirigitur
usque ad xxiv. 23. qui stylus propior illi novem priorum capitum.

¹⁸ *Cum servaveris eam in ventre tuo* : in pectore : *pulchra erit* :
doctrina : erunt, Heb. scilicet verba. *Et redundabit in labiis tuis* :
firmabuntur : Heb.

20. Ecce descripsi eam tibi tripliciter, in cogitationibus et scientiâ : 21. ut ostenderem tibi firmamentum et eloquia veritatis, respondere ex his, illis qui miserunt te.

22. Non facias violentiam pauperi, quia pauper est; neque conteras egenum in portâ: 23. quia iudicabit Dominus causam ejus, et configet eos, qui confixerunt animam ejus.

24. Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioso : 25. ne fortè discas semitas ejus, et sumas scandalum animæ tuæ:

26. Noli esse cum his, qui defigunt manus suas, et qui vades se offerunt pro debitis : 27. si enim non habes unde restituas, quid causæ est ut tollat operimentum de cubili tuo ?

²⁰ *Ecce descripsi eam tibi tripliciter* : sæpius : quemadmodum habetur Is. xvii. 6. *Excussio oleæ duarum vel trium olivarum* : et Eccli. xiii. 8. *Donec te exinaniat bis et ter*. Notum etiam illud toties inculcatum apud Amos. 1. 3. *Supertribus sceleribus Damasci, etc. Moab, etc.* Quo sensu etiam Paulus: *Ter Dominum rogavi*, II. Cor. 12. 8. quanquam alii intelligunt tres Salomonis libros : alii legem, prophetas, hagiographâ : Grotius, tria librorum genera, moralia, ut hic, physica quæ perierunt, theologica ac mystica, quale est Canticum Canticorum : superfluâ industriâ, atque ingeniosius quàm verius. Neque enim in eo erat Salomon, ut sua omnia, etiam physica, nihil ad hæc pertinentiâ, memoraret : sed ut inculcasset præcepta sapientiæ, morumque doctrinam ac fiduciam in Deum, de quâ præcedente versu.

²¹ *Ut ostenderem... eloquia veritatis, respondere* (ad respondendum) *ex his, illis qui miserunt te* : mittentibus ad te : Heb. qui proponunt tibi : Lxx. qui te consulunt, tibi que pro more proponunt quæstiones ænigmaticas, ut regina Saba, et cæteri. III. Reg. x. 1, 2.

²² *Neque conteras egenum in portâ* : in iudicio scilicet, ubi iudicia exercebantur, ut notum est.

²⁶ *Qui defigunt manus suas* : idem supra xvii. 18.

28. Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui.

29. Vidisti virum velocem in opere suo : coram regibus stabit, nec erit ante ignobiles.

²⁸ *Ne transgrediaris* (ne transferas, ne moveas) *terminos antiquos* : ne majorum fidem, ne prisca instituta convellas, ne vicini agrum cupias, aut villam villæ conjungas. Basil. *T. 1. Hom. 21. in Lacizis* : (nunc in App. tom. II.) cui congruit infra, XXIII. 10.

²⁹ *Nec erit ante ignobiles* : nec stabit coram : Heb. eadem verba.

CAPUT XXIII.

Convivia principum : ne plus sapias : divitiarum cupiditas : 6, 7, 8, *ne cum stulto verba perdās : Deus pauperum vindex* : 10. *virga non occidit puerum* : 13, 14. *sapientis gaudia : commessatores* : 20, 21, 29, 30 et seq. *piger* : 20. *parentibus ausculta*.

1. QUANDO sederis ut comedas cum principe, diligenter attende quæ appositæ sunt ante faciem tuam ;

2. et statue cultrum in gutture tuo, si tamen habes in potestate animam tuam. 3. Ne desideres de cibis ejus, in quo est panis mendacii.

4. Noli laborare ut dñeris : sed prudentiæ tuæ pone modum.

5. Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non potes

² *Et statue cultrum in gutture tuo* : id est, gulam reprime : amputa cupiditatem.

³ *Ne desideres de cibis ejus* : cupiditatis : Heb. *Panis mendacii* : et est panis mendax : Heb. id est, alimenta damnosa, et falsâ voluptate blandiëntia.

⁴ *Sed prudentiæ tuæ pone modum* : providentiæ, quâ opes in imensum congeruntur.

⁵ *Ne erigas oculos* : ne evolare facias oculos tuos, (Heb.) *Nec sequantur cogitationes suas, et oculos per res varias fornicantes* : Num. xv. 39.

habere ; quia facient sibi pennas quasi aquilæ , et volabunt in cœlum.

6. Ne comedas cum homine invido , et ne desideres cibos ejus : 7. quoniam in similitudinem arioli et conjectoris , æstimat quod ignorat.

Comede et bibe , dicet tibi : et mens ejus non est tecum.

8. Cibos , quos comederas , evomes : et perdes pulchros sermones tuos.

9. In auribus insipientium ne loquaris : quia despiciet doctrinam eloquii tui.

10. Ne attingas parvulorum terminos ; et agram pupillorum ne introeas.

11. Propinquus enim illorum fortis est : et ipse judicabit contra te causam illorum.

12. Ingrediatur ad doctrinam cor tuum ; et aures tuæ ad verba scientiæ.

13. Noli subtrahere à puero disciplinam : si enim percusseris eum virgâ , non morietur.

⁶ *Et... cibos ejus : pulmenta : cupedias : Heb. ut supra v. 3.*

⁷ *Quoniam in similitudinem arioli et conjectoris. Tua omnia in pravam interpretabitur levissimis conjecturis ductus : sicut æstimat animo suo : Heb. Comede et bibe , dicet tibi : non vero affectu , sed pravo maloque consilio te alloquitur.*

⁸ *Cibos , quos comederas : nihil tibi ex illo convivio supererit : verba etiam perdidideris.*

¹⁰ *Ne attingas parvulorum terminos : terminos sæculi antiquos : Heb. LXX. ut supra xxxii. 28. Vulg. legit helem pro holam : et sequenti magis convenit.*

¹¹ *Propinquus enim illorum fortis est : vindex , redemptor propinquitatis jure ; ac sublimiore sensu , ipse Deus. Ita LXX.*

¹² *Ingrediatur ad doctrinam cor tuum : ne leviter inspicias : sed scrutare penitus.*

14. Tu virgâ percuties eum : et animam ejus de inferno liberabis.

15. Fili mi, si sapiens fuerit animus tuus, gaudet tecum cor meum : 16. et exultabunt renes mei, cum locuta fuerint rectum labia tua.

17. Non æmuletur cor tuum peccatores : sed in timore Domini esto totâ die : 18. quia habebis spem in novissimo, et præstolatio tua non auferetur.

19. Audi, fili mi, et esto sapiens : et dirige in viâ animum tuum.

20. Noli esse in conviviis potatorum, nec in comessationibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt ; 21. quia vacantes potibus, et dantes symbola, consumentur, et vestiatur pannis dormitatio.

22. Audi patrem tuum, qui genuit te : et ne contemnas cum sequerit mater tua.

23. Veritatem eme, et noli vendere : sapientiam, et doctrinam, et intelligentiam.

24. Exstat gaudio pater justi : qui sapientem genuit, lætabitur in eo.

18 *Quia habebis spem in novissimo* : quia erit tibi posteritas : Heb. Ita LXX. idem : xxiv. 14.

20 *Noli esse in conviviis potatorum* : ad symbolas et carniû emptiones : LXX. cum potatoribus vini, et cum comessoribus carniû sibi : Heb. eadem verba quibus in lege filius luxuriosus notatur. Deut. xxi. 20.

21 *Vestiatur pannis dormitatio* : desidia : perpotatio scissas detritasque induet vestes.

23 *Veritatem eme, et noli vendere* : quod est, habere preciosissimam. Ibi distinguendum, conjungenda autem cætera : *sapientiam, et doctrinam, et intelligentiam* : supple, eme, et ne vendas : emptas retine.

25. Gaudeat pater tuus, et mater tua, et exultet quæ genuit te.

26. Præbe, fili mi, cor tuum mihi; et oculi tui vias meas custodiant.

27. Fovea enim profunda est meretrix; et puteus angustus, aliena.

28. Insidiatur in viâ quasi latro, et quos incautos viderit, interficiet.

29. Cui vœ? cuius patri vœ? cui rixæ? cui foveæ? cui sine causâ vulnera? cui suffusio oëulorum?

30. Nonne his, qui commorantur in vino, et student calicibus epôtandis?

31. Ne intuearis vinum quando flavescit, cum splenduerit in vitro color ejus: ingreditur blandè,

32. sed in novissimo mordebit ut coluber, et sicut regulus, venena diffundet.

33. Oculi tui videbunt extraneas, et cor tuum loquetur perversa.

34. Et eris sicut dormiens in medio mari, et quasi sopitus gubernator, amisso clavō: 35. et dices: Verberaverunt me, sed non dolui: traxerunt me, et ego non sensi: quando evigilabo, et rursus vina reperiam?

²⁸ *Et quos incautos viderit, interficiet*: et sceleratos in hominibus addet: Heb. eorum numerum augebit.

²⁹ *Cuius patri vœ?* Heb. iterat: cui vœ? *cui foveæ?* cui murmur, sive tumultus, contradictio, loquacitas: Heb. molestiæ: LXX. *suffusio*: eleganter: morbus oculorum: Heb. rubor: LXX. lividi oculi.

³¹ *Ingreditur blandè*: directè: Heb. id est facile.

³⁵ *Quando evigilabo*: quando erit diluculum. LXX. *Et rursus vina reperiam*: et addam quærere adhuc illud, nempe vinum, hoc est, quando erit diluculum, et quæram quibuscum conveniam, compositores scilicet?

CAPUT XXIV.

Sapiens idem fortis, et egregius belli dux, 5, 6. ne desperaveris; tuere proximum: nulla sit excusatio, 11, 12. sapientia: justus cadit septies: 16, ne gaudeas inimici casu: 17, 18. time Deum et regem: justitia: verba mitia, 26. antequam opus aggrediaris, præpara, 27. ultio vetita. 29. piger, 30 et seq.

1. NE æmuleris viros malos, nec desideres esse cum eis: 2. quia rapinas meditatur mens eorum, et fraudes labia eorum loquuntur.

3. Sapientiâ ædificabitur domus, et prudentiâ roborabitur.

4. In doctrinâ replebuntur cellaria, universa substantia pretiosa et pulcherrima.

5. Vir sapiens, fortis est, et vir doctus, robustus et validus.

6. Quia cum dispositione initur bellum: et erit salus ubi multa consilia sunt.

7. Excelsa stulto sapientia, in portâ non aperiet os suum.

8. Qui cogitat mala facere, stultus vocabitur.

9. Cogitatio stulti peccatum est: et abominatio hominum detractor.

10. Si desperaveris lassus in die angustiae, immuetur fortitudo tua.

11. Erue eos, qui ducuntur ad mortem; et qui trahuntur ad interitum liberare ne cesses.

⁶ Quia cum dispositione initur bellum: consiliis: industriâ.

⁷ Excelsa stulto sapientia: sublimior quàm ut attingat. In portâ: in publicis conventibus, indoctus obmutescet.

⁸ Qui cogitat mala facere, stultus vocabitur: inventor malarum cogitationum: Heb. dolosus.

⁹ Cogitatio stulti peccatum est: ejus astutia prava: dolus malus.

¹⁰ Si desperaveris lassus in die angustiae: si defeceris: Heb.

12. Si dixeris: Vires non suppetant; qui inspector est cordis; ipse intelligit, et servatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetque homini juxta opera sua.

13. Comede, fili mi, mel, quia bonum est, et favum dulcissimum gutturi tuo.

14. Sic et doctrina sapientiæ, animæ tuæ: quam cum inveneris, habebis in novissimis spem, et spes tua non peribit.

15. Ne insidieris, et quæras impietatem in domo justi, neque vastes requiem ejus.

16. Septies enim cadet justus, et resurget: impius autem corruent in malum.

17. Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, et in ruinâ ejus ne exultet cor tuum: 18. ne fortè videat Dominus, et displiceat ei, et auferat ab eo iram suam.

19. Ne contendas cum pessimis, nec æmuleris impios: 20. quoniam non habent futurorum spem mali, et lucerna impiorum extinguetur.

21. Time Dominum, fili mi, et regem: et cum detractoribus non commiscearis: 22. quoniam repente consurget perditio eorum: et ruinam utriusque quis novit?

¹² *Vires non suppetunt*: non novi hunc: Heb. lxx. deignoto quid laborem? At Deus mandavit unicuique de proximo suo, Eccli. xvii. 12.

¹⁵ *Ne... quæras impietatem in domo justi*: per calumniam.

¹⁶ *Septies enim*: licet enim sæpius in levibus peccet, tamen resurget, cum impius sit immedicabilis casus: ne ergo inde arripias calumniandi ansam.

²⁰ *Quoniam non habent futurorum spem mali*: posteritatis: Heb. lxx. Quò etiam lucerna pertinet, II. Reg. xiv. 7. Psalm. cxxxi. 17. Chal. de novissimis intelligit.

23. Hæc quoque sapiëntibus : Cognoscere personam in iudicio , non est bonum.

24. Qui dicunt impio : Justus es , maledicent eis populi , et detestabuntur eos tribus.

25. Qui arguunt eum , laudabuntur ; et super ipsos veniet benedictio.

26. Labia deosculabitur , qui recta verba respondet.

27. Præpara foris opus tuum , et diligenter exerce agrum tuum : ut postea ædifices domum tuam.

28. Ne sis testis frustra contra proximum tuum , nec lactes quemquam labiis tuis.

29. Ne dicas : Quomodo fecit mihi , sic faciam ei ; reddam unicuique secundum opus suum.

30. Per agrum hominis pigræ transivi , et per vineam viri stulti : 31. et ecce totum repleverant urticæ , et operuerant superficiem ejus spinæ , et maceria lapidum destructa erat.

32. Quod cum vidissem , posui in corde meo , et exemplo didici disciplinam.

33. Parum , inquam , dormies , modicum dormitabis , paucillum manus conseres , ut quiëscas :

34. Et veniet tibi quasi cursor egestas , et mendicitas quasi vir armatus.

²³ Hæc quoque sapiëntibus : alius titulus , alius stylus.

²⁶ Labia deosculabitur : mite responsum instar amantissimi est osculi.

²⁷ Præpara foris : æconomicum : de providendo sumptibus , per agriculturam , antequam ædificare aggrediaris : ut habes *Luc.* xiv.

²⁸ de ædificaturo turrim : allegoricè , ne prius arduum opus incipias , quam agenda prævideris.

²⁹ Ne dicas : en ultionem prohibitam ; ut odium , supra 17, 33, 34. Idem supra *vi.* 10, 11.

CAPUT XXV.

Deum decent occulta; reges manifesta: cor regum: purgandæ aula vitii: ne te efferas: ne maledicta citò proferas, ne revocare possis: ne faciliè tua arcana prodas, 9. verbum in tempore, 11. corripere audientem: boni nuntii: fallaces promissiones; 24. verba mitia: 13, 25. rerum bonarum satietas, 16. prunæ super caput, 21, 22. non plus sapere, 27. loquax, prædæque expositus, 28.

1. HÆC quoque parabolæ Salomonis, quas trans-tulerunt viri Ezechiæ regis Judæ.

2. Gloria Dei est celare verbum, et gloria regum investigare sermonem.

3. Cœlum sursum; et terra deorsum, et cor regum inscrutabile

4. Aufer rubiginem de argento, et egredietur vas purissimum.

¹ *Quas transtulerunt* (collegerunt, et ex pluribus scriiniis in unum volumen retulerunt) *virii Ezechiæ regis Judæ*: ad cujus usque tempora dispersæ habebantur, prout ex ore Salomonis exceperant.

² *Et gloria regum investigare sermonem*: verbum, iterum ut in priori parte; sensus autem videtur esse, consilia Dei per se inscrutabilia, et hoc ad ejus gloriam majestatemque pertinere, quòd humanæ mentis aciem effugiant, ipsique soli constet arcanorum suorum ratio: at regum consilia eò digniora laudibus, quò magis eorum æquitas sapientibus se aperit. Summa: reges probabilia consilia sectentur; inaccessa penitusque imperscrutabilia Deo relinquunt, cujus quippe *judicia vera, justificata in semetipsa. Psal. XVIII. 10.* Vide etiam infra 27.

³ *Cor regum inscrutabile*: sapientiâ, gravitate, ipsâ arte regnandi et arcanorum vi: sæpe etiam superbiâ, vulgariūque rerum fastidio, occultisque odiis, ac libidinibus.

⁴ *Aufer rubiginem*: scorias: Heb. *Et egredietur vas: purissimum*

5. Aufer impietatem de vultu regis, et firmabitur justitiâ thronus ejus.

6. Ne gloriosus appareas coram rege, et in loco magnorum ne steteris.

7. Melius est enim ut dicatur tibi: Ascende huc; quàm ut humilièris coram p̄ncipe.

8. Quæ viderunt oculi tui, ne proferas in jurgio citò: ne postea emendare non possis, cùm dehonestaveris amicum tuum.

9. Causam tuam tracta cum amico tuo, et secretum extraneo ne reveles: iò. ne fortè insultet tibi cùm audierit, et exprobrare non cesset.

Gratia et amicitia liberant: quas tibi serva, ne exprobrabilis fias.

11. Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo.

12. Inauris aurea, et margaritum fulgens, qui arguit sapientem, et aurem obedientem.

13. Sicut frigus nivis in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius requiescere facit.

deest Heb. sic: ⁵ *aufer impietatem* (impium, Heb. phrasi) *de vultu* (de conspectu: Heb.) *regis*: impii, aularum scoria; quibus sublatis, nihil superest quàm thronus regius justitiâ fultus, clarusq̄e.

⁷ *Ascende huc*: sic Christus. *Luc. XIV. 10.*

¹⁰ *Gratia et amicitia liberant*: deest Heb. habent *LXX.*

¹¹ *Mala aurea in lectis argenteis*: id est, tam benè decent. Pro lectis, sculpturas, cælaturas vertunt: ad verbum, aperturas, eas scilicet quibus gemmæ inseruntur, velut anuli pala.

¹³ *Sicut frigus nivis*: ex vicinis fortè montibus comportatæ: *in die messis*: æstu laborantibus: ita refrigerat de re ancipiti allatus faustus nuntius: vide *xxv. 25.*

14. Nubes, et ventus, et pluviae non sequentes, vir gloriosus, et promissa non complens.

15. Patientiam lenietur princeps, et lingua mollis confringet duritiam.

16. Mel invenisti, comede quod sufficit tibi; ne forte satiatus, evomas illud.

17. Subtrahe pedem tuum de domo proximi tui, nequando satiatus oderit te.

18. Jaculum, et gladius, et sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium.

19. Dens putridus, et pes lassus, qui sperat super infideli in die angustiae: 20. et amittit pallium in die frigoris.

Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.

Sicut tinea vestimento, et vermis ligno; ita tristitia viri nocet cordi.

21. Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere: 22. prunas enim congregabis super caput ejus, et Dominus reddet tibi.

¹⁵ *Et lingua mollis* (scilicet, per responsa lenia) *confringet duritiam*: os sive ossum: Heb. durissima quaeque.

¹⁶ *Mel invenisti*: in voluptatibus temperandum, neque dulcia licet obrudenda ad fastidium, quo et sequens pertinet.

¹⁷ *Subtrahe pedem*: recte LXX. raro admove.

²⁰ *Et amittit pallium*: sic supple: sicut qui remouet in frigore pallium, aut acetum infundit nitro quo dissolvitur; sic absurdus, intempestivus, importunus, qui cantat carmina cordi pessimo, merenti et afflicto: sicut tinea: deest Heb. LXX. et Chal. habent:

²¹ *Si esurierit*: à Paulo memoratum. Rom. XII. 20.

²² *Prunas... congregabis*: exsuscitandae caritati.

23. Ventus aquilo dissipat pluvias; et facies tris-
tis linguam detrahentem.

24. Melius est sedere in angulo domatis, quàm
cum muliere litigiosâ; et in domo communi.

25. Aqua frigida animæ sitienti; et nuntius bonûs
de terrâ longinquâ.

26. Fons turbatus pede, et vena corrupta, justus
cadens coram impiò.

27. Sicut qui mel multum comedit, non est ei
bonum; sic qui scrutator est majestatis, opprimetur
à gloriâ.

28. Sicut urbs patens et absque murorum am-
bitu; ita vir; qui non potest in loquendo cohibere
spiritum suum.

²⁶ *Justus cadens coram impio*; in peccatum, ut videtur, et con-
gruit loco Ezechielis, xxxiv. 18, 19, de pastoribus turbantibus
aquam quam populo propinabant, rectam scilicet doctrinam ex-
plis pessimis.

²⁷ *Sic qui scrutator est majestatis* Heb. Nec investigatio gloriæ
eorum (scilicet arcanorum Dei) gloria (est) id est, non gloriæ, sed
dedecori vertit; supple investigantibus. Nota phrasis, quâ plerum-
que supprimuntur ea quæ maximè excellunt, ut quæ animo per sese
occurrant.

²⁸ *Sicut urbs patens*; vallum ac munimentum validissimum, in
consiliis secretum.

CAPUT XXVI.

Alieno loco posita : maledicta temerè : correptio : quomodo stulto respondendum : stultus nuntius : sententiæ in ore stulti : ad vomitum reversus : sibi placens , 12. piger , 13 et seq. miscere se rixis , 17. ludens feci , 18, 19. unde jurgia : falsa simplicitas , 22. simulator , 24, 25. occulta odia , 26. malus sibi noxius. 27. verba fallacia , 28.

1. Quomodo nix in æstate , et pluviam in messe ; sic indecens est stulto gloria.

2. Sicut avis ad alia transvolans , et passer quò libet vadens ; sic maledictum frustra prolatum in quempiam superveniet.

3. Flagellum equo , et camus asino , et virga in dorso imprudentium :

4. Ne respondeas stulto juxta stultitiam suam , ne efficiaris ei similis.

5. Responde stulto juxta stultitiam suam ; ne sibi sapiens esse videatur.

6. Claudus pedibus , et iniquitatem bibens , qui mittit verba per nuntium stultum.

7. Quomodo pulchras frustra habet claudus tibiæ : sic indecens est in ore stultorum parabola.

8. Sicut qui mittit lapidem in acervum Mercurii ; ita qui tribuit insipienti honorem.

² Sic maledictum frustra (immeritò, fortuitò) prolatum : maledicta non curanda , quippe quæ quòcumque , undecumque , quasi incerto cursu , permeant ac pervolant.

4. 5. Ne respondeas... responde stulto : variè pro loco et tempore ; stultum enim interdum despiciere , interdum revertere oportet.

7 Quomodo pulchras : variè ex Hebræo vertunt ; sensus autem est , tam invalidas esse in ore stulti rectas sententias , quàm claudò inutilis pulchras licet tibiæ.

⁸ In acervum Mercurii : in acervum lapidum Mercurio erectum , quod est impuri nefastique cultus ; ita qui indignos colit.

9. Quomodosi spina nascatur in manu temulenti; sic parabola in ore stultorum.

10. Judicium determinat causas: et qui imponit stulto silentium, iras mitigat.

11. Sicut canis, qui revertitur ad vomitum suum; sic imprudens qui iterat stultitiam suam.

12. Vidisti hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens.

13. Dicit piger: Leo est in via, et leæna in itineribus. 14. Sicut ostium vertitur in cardine suo, ita piger in lectulo suo.

15. Abscondit piger manum sub ascella sua, et laborat si ad os suum eam converterit.

16. Sapientior sibi piger videtur septem viris loquentibus sententias.

17. Sicut qui apprehendit auribus canem, sic qui transit impatiens, et commiscetur rixæ alterius.

9 Quomodo si spina nascatur (ascendit: Heb.) in manu temulenti: sic parabola in ore stultorum: suo se ore configunt.

10 Judicium determinat (finit, decidit) causas: lites. Et qui imponit: causas irarum, rixarumque præbent stultorum sermones, quos qui compescit, similis est illi qui, dijudicando litem, imponit silentium litigantibus. Heb. obscurissimus: sic autem vertunt: magnus Deus scilicet, formans omnia, et dans mercedem stulto, et dans mercedem transgressoribus: Heb. unicuique tribuens secundum opera sua.

11 Sicut canis: notum illud Petri, II. II. 22.

12 Vidisti hominem sapientem sibi? Stulto deploratior qui sibi placet.

14 Sicut ostium vertitur: sic piger multo motu, nullo progressu.

16 Sapientior sibi: quod prudens, cautus, cunctator sibi videatur.

17 Sicut qui apprehendit (vellicat) auribus canem efferatum: nempe ad allatrandum et mordendum incitat: sic qui transit: sic

18. Sicut noxius est qui mittit sagittas, et lanceas in mortem : 19. ita vir qui fraudulenter nocet amico suo : et cum fuerit deprehensus, dicit * Ludens feci.

20. Cum defecerint ligna, extinguetur ignis : et susurrone subtracto, jurgia conquiescent.

21. Sicut carbones ad prunas, et ligna ad ignem, sic homo iracundus suscitatur rixas.

22. Verba susurronis quasi simplicia, et ipsa perveniunt ad intima ventris.

23. Quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile ; sic labia tumentia cum pessimo corde socialia.

24. Labiis suis intelligitur inimicus, cum in corde tractaverit dolos.

25. Quando submisit vocem suam, ne credideris ei : quoniam septem nequitiae sunt in corde illius.

26. Qui operit odium fraudulenter, revelabitur malitia ejus in concilio.

qui transiens alienae rixae se immiscet, morsus latratusque sibi parat : Heb. contractior : sic transiens qui irascitur in lite non stultus.

22 *Susurronis* : maledici clancularii. *Quasi simplicia* : sincera, caudida, mitia. *Ad intima ventris* : altissimum vulnus infigunt.

23 *Quomodo si argento... vas fictile* : argenteum, testaceum : malum male ornatum : *sic labia tumentia* : accensa : sive insectantia atque exprobrantia : Heb. *cum pessimo corde* : utraque tam indecora, tam mala sunt.

24 *Labiis suis intelligitur* (agnoscitur) *inimicus, cum in corde...* agnoscitur quod aliud verbis proferat, aliud tegat pectore

25 *Submisit* : demiserit, leuierit.

26 *Qui operit odium* : videtur indicare eos qui blanda simulant ; in concilio vero, ubi dicenda sententia est, depromunt odia.

27. Qui fodit foveam, incidet in eam; et qui volvit lapidem, revertetur ad eum.

28. Lingua fallax non amat veritatem : et os lubricum operatur ruinas.

²⁸ *Os*, sive verbum *lubricum* : leve, anguis instar, ac facile inserpens, *operatur ruinas*, dum leniter influit in aures, et cor inficit : sic verba maledica, et quocumque modo fallacia.

CAPUT XXVII.

Crastinum incertum : ab alio laus : ira stulti : correctio : adlatio, 5, 6, 14. *patris extorris*, 8. *amici consilia*, 9, 17. *paternus amicus*, 9, 10. *litigiosa mulier : curiositas sive avaritia insatiabilis*, 20. *laudibus probari*, 21. *incorrigibilis*, 22. *agnoscere gregem*, 24. *ruri vivere : frugalitas*.

1. Ne gloriaris in crastinum, ignorans quid superventura pariat dies.

2. Laudet te alienus, et non os tuum; extraneus et non labia tua.

3. Grave est saxum, et onerosa arena : sed ira stulti utroque gravior.

4. Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor : et impetum concitati ferre quis poterit?

5. Melior est manifesta correctio, quam amor absconditus.

6. Meliora sunt vulnera diligentis, quam fraudulenta oscula odientis.

⁴ *Ira non habet....* Ira est crudelitas, et furor est inundatio. Et quis stabit coram zelo? æmulatione, invidia? Heb.

⁶ *Meliora... vulnera*: Heb. *fidelia*: *vulnera diligentis, quam fraudulenta*: Heb. *crebra*, sive ut vertit Theodot. *conturbata et nimia oscula odio habentis*.

7. Anima saturata calcabit favum : et anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet.

8. Sicut avis transmigrans de nido suo ; sic vir qui derelinquit locum suum.

9. Unguento, et variis odoribus delectatur cor : et bonis amici consiliis anima dulcoratur.

10. Amicum tuum, et amicum patris tui ne dimiseris : et domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuæ.

Melior est vicinus juxtà, quàm frater procul.

11. Stude sapientiæ, fili mi, et lætifica cor meum ; ut possis exprobranti respondere sermonem.

12. Astutus videns malum, absconditus est : parvuli transeuntes sustinuerunt dispendia.

13. Tollè vestimentum ejus, qui spondit pro extraneo ; et pro alienis, aufer et pignus.

14. Qui benedicit proximo suo voce grandi, de nocte consurgens, maledicenti similis erit.

15. Tecta perstillantia in die frigoris, et litigiosa mulier comparantur : 16. qui retinet eam, quasi qui ventum teneat, et oleum dexteræ suæ vorabit.

⁸ Sicut avis transmigrans : Heb. Sicut avis vagans à nido suo, sic vir vagans à loco suo.

¹⁰ In die afflictionis tuæ : in adversis ad amicum paternum potius quàm ad fratrem, seu cognatum non amantem confugas.

¹² Astutus : idem suprâ, xxii. 3.

¹⁴ Qui benedicit : benedicens socio suo in voce grandi (affectatis laudibus) de nocte consurgens, summo mane (alieno tempore) maledictio reputabitur ei : Heb. Summa : affectata, intempestiva salutatio convicio similis ; et adulatorem palam, clam detractorem.

¹⁵ In die frigoris : imbris, Heb.

¹⁶ Qui retinet : (abscondit : Heb. sive domi habet) quasi qui

17. Ferrum ferro exacuitur; et homo exacuit faciem amici sui.

18. Qui servat ficum, comedet fructus ejus: et qui custos est Domini sui, glorificabitur.

19. Quomodo in aquis resplendet vultus prospicientium; sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.

20. Infernus et perditio nunquam implentur: similiter et oculi hominum insatiabiles.

21. Quomodo probatur in conflatorio argentum, et in fornace aurum: sic probatur homo ore laudantis.

Cor iniqui inquirit mala, cor autem rectum inquirit scientiam.

22. Si contuderis stultum in pilâ, quasi ptisanas feriente desuper pilo, non auferetur ab eo stultitia ejus.

ventum (aquilonem, tempestatem) teneat, habeat: et tamen vñ ejus, *oleum dexteræ suæ*, sibi gratum faustumque vocabit, et asperam quamvis, verbis deliniet: alii aliter interpretantur locum obscurissimum.

17 *Et homo exacuit faciem amici sui*: ingenium ex familiari consuetudine.

19 *Quomodo in aquis....* Brevius: Heb. sicut in aquis facies ad faciem, sic cor hominis ad hominem: solertem scilicet et prudentem, ut rectè Vulgata supplevit.

20 *Similiter et oculi* (curiositas, cupiditas, avaritia, *Ecccl. iv. 8. v. 9, 10.*) *insatiabiles.*

21 *Sic probatur homo ore laudantis*: si modeste, si pudicè audiat. *Cor iniqui inquirit mala*: deest Heb. habent *lxx.*

22 *Quasi ptisanas*: grana, legumina contusa.

23, Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera :

24. Non enim habebis jugiter potestatem : sed coronam tribuetur in generationem et generationem.

25. Aperta sunt prata, et apparuerunt herbae viuentes, et collecta sunt foena de montibus.

26. Agni ad vestimentum tuum : et haedi, ad agri pretium.

27. Sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos, et in necessaria domus tuae, et ad victum ancillis tuis.

23 *Diligenter agnosce* : œconomica : his enim omnibus frugalitatem commendat ; ac vitam pastorem, agrorumque et pecudum curam, e quibus victus facilis et sufficiens queritur. Rectoribus populorum solet accommodari, ut suae plebis ingenium, virtutesque et vitia noscant.

24 *Non enim habebis.... sed corona* : et an corona? Heb. *tribuetur* : fluxa gloria, quae te capi non oportet, sed moderato et parabili tranquilloque victu contentum ruri vivere.

25 *Aperta sunt prata* : quod pariter utilitati voluptatique sit.

26 *Agni ad vestimentum* : duplex commodum : vestitus domi inventus, et parva pecunia.

27 *Lac caprarum* : en mira vitæ istius antiquæ et pastorali frugalitas ; neque enim agni aut hirci ad victum caesi memorantur ; qui hospitibus, aut festivis diebus ad victimas, sacrumque inde epulum servabantur ; lac sufficiebat ad vulgarem, quotidianumque cibum.

CAPUT XXVIII.

Impiū pavor : justi securitas ; multi principes , 2. pauper vexans pauperem : animadvertens omnia , 5. pauper , dives , 6 , 11 , usuræ , 8. malus viæ dux , 10. quid eveniat regnantibus impiis , 12 , 15. confessio scelerum , 13. viri timorati : duri , 14. ambulans simpliciter , 18. festinatus divitiæ , 20. correptio , adulatio , 23. gloriosus , 25 , 26. beneficus , impius ; 28.

1. FUGIT impius , nemine persequente : justus autem , quasi leo confidens , absque terrore erit.

2. Propter peccata terræ , multi principes ejus ; et propter hominis sapientiam , et horum scientiam quæ dicuntur , vita ducis longior erit.

3. Vir pauper calumnians pauperes , similis est imbrī vehementi , in quo paratur fames.

4. Qui derelinquunt legem , laudant impium : qui custodiunt , succenduntur contra eum.

5. Viri mali non cogitant judicium : qui autem inquirunt Dominum , animadvertunt omnia.

6. Melior est pauper ambulans in simplicitate suâ , quàm dives in pravis itineribus.

7. Qui custodit legem , filius sapiens est : qui autem comessatores pascit , confundit patrem suum.

¹ Absque terrore erit : deest Hebr.

² Propter peccata terræ , multi principes ejus : multi , brevi tempore sibi succedentes. Et propter hominis sapientiam : et in homine intelligente et sciente sic prolongabitur : Heb. id est , propter sapientiam , temperantemque vitam , et animi æquabilitatem producetur vita principis.

³ Vir pauper calumnians : vexans ; cum juvare invicem tenuioris fortunæ homines soleant , si se mutuò spolient , ingens evenit calamitas : vel , pauper quò indigentior , eò civitati gravior , postquam ex alieno locupletatus , superbire cœpit.

⁵ Animadvertunt omnia : intelligunt : Heb. LXX.

8. Qui coacervat divitias usuris et fœnore, liberali in pauperes congregat eas.

9. Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio ejus erit execrabilis:

10. Qui decipit justos in viâ malâ, in interitu suo corruet: et simplices possidebunt bona ejus.

11. Sapiens sibi videtur vir dives: pauper autem prudens scrutabitur eum.

12. In exultatione justorum multa gloria est: regnantibus impiis ruinæ hominum.

13. Qui abscondit scelera sua, non dirigitur: qui autem confessus fuerit, et reliquerit eâ, misericordiam consequetur.

14. Beatus homo, qui semper est pavidus: qui verò mentis est duræ, corruet in malum.

15. Leo rugiens, et ursus esuriens, princeps impius super populum pauperem.

16. Dux indigens prudentiâ, multos opprimet per

⁸ Qui coacervat usuris et fœnore: *μὲν τὸν καὶ κληρονομίαν*. Frustra distinguunt hic genera usurarum: utrumque enim refertur ut turpe et etiam vetitum. Vide Ezech. xviii. 8. *Liberali in pauperes*: sæpe monitum, malè parta compendia piis bonisque cedere: infra, 10.

⁹ Oratio ejus erit execrabilis: preces.

¹⁰ Qui decipit: *lxx. planius*: qui seducit rectos in viam malam: qui recta sectantes pravis consiliis impingit in malum: *in interitu suo corruet*: in foveâ suâ: Heb.

¹¹ Pauper autem prudens scrutabitur eum: ejus arcanâ perspiciet: sagacior erit.

¹³ Non dirigitur: non aget prosperè.

¹⁴ Qui semper est pavidus: pro delicto suo: ut ex antecedenti patet: sic Job etiam innocens: *Verebar omnia opera mea, sciens quòd non parceres delinquenti*: ix. 28.

calumniam : qui autem odit avaritiam, longi sient dies ejus.

17. Hominem, qui calumniatur animæ sanguinem, si usque ad lacum fugerit, nemo sustinet.

18. Qui ambulat simpliciter, salvus erit : qui perversis graditur viis, concidet semel.

19. Qui operatur terram suam, satiabitur panibus : qui autem sectatur otium, repletur egestate.

20. Vir fidelis multum laudabitur : qui autem festinat ditari, non erit innocens.

21. Qui cognoscit in judicio faciem, non bene facit : iste et pro bucellâ panis deserit veritatem : ✓

22. Vir qui festinat ditari, et aliis invidet, ignorat quod egestas superveniet ei.

23. Qui corripit hominem, gratiam postea inveniet apud eum magis quam ille, qui per linguæ blandimenta decipit.

24. Qui subtrahit aliquid à patre suo, et à matre, et dicit hoc non esse peccatum, particeps homicidæ est.

25. Qui se jactat et dilatat, jurgia concitat : qui verò sperat in Domino, sanabitur.

26. Qui confidit in corde suo, stultus est : qui autem graditur sapienter, ipse salvabitur.

¹⁷ Qui calumniatur animæ sanguinem : qui vitæ hominis insidiatur, ei etiam in præceps ruenti nemo succurret.

²¹ Iste et pro bucellâ : conscientia semel pretio prostituta, pro nihilo venundatur.

²⁵ Sanabitur : pinguescet : Heb.

27. Qui dat pauperi, non indigebit: qui despicit deprecantem, sustinebit penuriam.

28. Cùm surrexerint impii, abscondentur homines: cùm illi perierint, multiplicabuntur justi.

27 *Sustinebit penuriam*: ita etiam LXX. At Heb. sustinebit multa et gravia maledicta.

CAPUT XXIX.

Correptionis impatiens: impii principes: rex justus: adulator, 5. ne cum stulto contenderis, 9. loquax, 11, 20. princeps mendaciorum amans, 12. regum robur, 14. puer sibi relictus, 15. educatio, 17. servi, 19, 21. ad Deum respicere. 25, 26.

1. Vir, qui corripientem durâ cervice contemnit, repentinus ei superveniet interitus; et eum sanitas non sequetur.

2. In multiplicatione justorum lætabitur vulgus: cùm impii sumpserint principatum, gemet populus.

3. Vir, qui amat sapientiam, lætificat patrem suum: qui autem nutrit scorta, perdet substantiam.

4. Rex justus erigit terram, vir avarus destruet eam.

5. Homo, qui blandis fictisque sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus ejus.

6. Peccantem virum iniquum involvet laqueus: et justus lapidabit atque gaudebit.

7. Novit justus causam pauperum: impius ignorat scientiam.

8. Homines pestilentes dissipant civitatem: sapientes verò avertunt furorem.

3 *Vir qui amat*: sapientiæ amorem impuri amoribus opponit.

9. Vir sapiens si cum stulto contenderit, sive rideat, non inveniet requiem.

10. Viri sanguinum oderunt simplicem: justi autem quærunt animam ejus.

11. Totum spiritum suum profert stultus: sapiens differt, et reservat in posterum.

12. Princeps, qui libenter audit verba mendacii, omnes ministros habet impios.

13. Pauper, et creditor obviaverunt sibi: utriusque illuminator est Dominus.

14. Rex qui judicat in veritate pauperes, thronus ejus in æternum firmabitur.

15. Virga atque correptio tribuit sapientiam: puer autem, qui dimittitur voluntati suæ, confundit matrem suam.

16. In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera, et justi ruinas eorum videbunt.

17. Erudi filium tuum, et refrigerabit te, et dabit delicias animæ tuæ.

18. Cum prophetia defecerit, dissipabitur populus: qui verò custodit legem, beatus est.

9 *Vir sapiens, si cum stulto contenderit: litigaverit: sive irascatur, sive rideat: stulto enim nescias quid facias.*

10 *Justi autem quærunt animam ejus: curabunt salutem; sic quærere animam: Psal. CXXI. 5.*

11 *Totum spiritum suum profert stultus: totam mentem suam; iram, LXX. reservat: compescit: cohibet: Heb,*

13 *Pauper, et creditor: vir usurarum: oppressor: Heb. obviaverunt sibi: in conspectu positi: utriusque illuminator, inspector est Dominus.*

19. Servus verbis non potest erudiri : quia quod dicit intelligit, et respondere contemnit.

20. Vidisti hominem velocem ad loquendum ? stultitia magis speranda est, quàm illius correptio.

21. Qui delicatè à pueritiâ nutrit servum suum, postea sentiet eum contumacem.

22. Vir iracundus provocat fixas : et qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum proclivior.

23. Superbum sequitur humilitas : et humilem spiritu suscipiet gloria.

24. Qui cum fure participat, odit animam suam : adjurantem audit, et non indicat.

25. Qui timet hominem, cito corruet : qui sperat in Domino, sublevabitur.

26. Multi requirunt faciem principis : et judicium à Domino egreditur singulorum.

27. Abominantur justi virum impium : et abominantur impii eos, qui in rectâ sunt viâ.

Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

¹⁹ *Servus* : molliter praveque institutus, ut *ŷ.* 21. sive servilis animus. *Respondere contemnit* : prae stoliditate ac ferocia.

²⁰ *Stultitia magis speranda est* : spes est de stulto magis, quàm de verboso illo et temerè loquente.

²³ *Humilitas* : vilitas, casus.

²⁴ *Adjurantem audit* : Heb. maledictionem sive execrationem adversus eos qui sceleribus, vel tacendo participant. *Levit. v. 1.*

²⁶ *Multi requirunt* : ad unum principem universa multitudo intendit oculos; verum à Deo solo judicium est, quem despiciunt.

²⁷ *Verbum custodiens* : deest Heb. et *lxx.*

CAPUT XXX.

Sapiens pro imperito se habet: scientia sanctorum, 3. nosse nomen Dei et ejus filii, 4. verbum Dei, clypeus: duo roganda, 7. et seq. qui execrabiles; 11. et seq. quæ insatiabilia: parentum contemptores: occulta et indepressa: quæ concutiant terram: alia ænigmata: stultus excelso loco, 32. vehementer exsugens et emungens, 33. regum adumbrata majestas, 34, 31.

1. VERBA Congregantis filii Vomentis.

¶ Visio, quam locutus est vir, cum quo est Deus, et qui Deo secum morante confortatus, ait:

2. Stultissimus sum virorum, et sapientia hominum non est mecum.

3. Non didici sapientiam, et non novi scientiam sanctorum.

4. Quis ascendit in cœlum, atque descendit? quis continuit spiritum in manibus suis? quis colligavit aquas quasi in vestimento? quis suscitavit omnes terminos terræ? quod nomen est ejus: et quod nomen filii ejus, si nosti?

¹ *Verba congregantis: verba Agur filii Jacè: Heb. nomina propria, quorum loco hic et in seqq. Vulgata interpretationès nominum ponit. Visio: onus: Heb. ut in prophetis. Onus quod locutus est vir ad Ithiol et Ucal: Heb. discipulos suos, ut videtur.*

³ *Et non novi scientiam sanctorum. Aut demonstrat se non nosse hanc sanctorum scientiam, interrogat seipsum de Deo, quisnam sit; et nescire se fatetur: unde sequitur:*

⁴ *Quis ascendit in cœlum? Quis cœlum terramque suâ potentiâ pervasit? Quis suscitavit (statuit Heb.) omnes terminos terræ? Et quod nomen filii ejus? ejus scilicet filii, de quo supra, VIII. 22. dicitur: Dominus possedit, (sive genuit) me: per quem omnia facta esse indicat eodem loco, quem tamen tu nequidem de nomine nosti; ac neque nomen Dei quatenus pater est, aut quo vera ejus natura*

5. Omnis sermo Dei ignitus : clypeus est sperantibus in se. 6. Ne addas quidquam verbis illius, et arguaris, inveniariusque mendax.

7. Duo rogavi te : ne deneges mihi antequam moriar.

8. Vanitatem, et verba mendacia longè fac à me.

Mendacitatem, et divitias ne dederis mihi : tribue tantùm victui meo necessaria : 9. ne fortè satiatas illiciar ad negandum, et dicam : Quis est Dominus? aut egestate compulsus furer, et perjurem nomen Dei mei.

10. Ne accuses servum ad dominum suum; ne fortè maledicat tibi, et corruas.

explicetur. LXX. et ex illis Ambrosius, pro, filii ejus, habent, et filii ejus : edit. Rom. cap. xxiv. Contrà Chal. Syr. Aq. Symm. Theodot. singulari numero : filio ejus : nonnulli quoque Gr. LXX. codices : *πίτρη*, non *πίτριν* : atque omnino Vulgatæ lectio retinenda, quam etiam Augustinus prætulit, Ep. XLIX. quæst. 5. nunc Ep. cii. n. 29. Causam autem cur id LXX. mutaverint, eam esse apparet, quòd Verbi nativitate nondum apertè prædicatà, infirmorum ac maxime Gentilium offensionem metuerent : certè Hieronymus : in illa verba Isaïæ, ix. 6. *Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis*; docet hanc nominum majestate perterritos LXX. non esse ausos de puero dicere, quòd apertè Deus appellandus sit, et cætera : sed pro his sex nominibus posuisse quod in Hebraico non habetur : nec desint alii loci, in quibus pari œconomia usos putaverim.

5 *Omnis sermo Dei ignitus* : igne purgatus : Heb.

8 *Vanitatem, et (quod idem est) verba mendacia* : sive quæ audiam, sive quæ proferam. *Tribue tantùm victui meo necessaria* : panem constitutum, Heb. convenientem, sufficientem, LXX. quod idem petimus, in oratione dominicâ.

10 *Ne accuses servum* : malevolò animo : *ne fortè maledicat tibi*, sic enim Eccli. iv. 6. exaudit Deus pauperem, denegato victu, imprecantem : non quòd ipse ei gratus, sed quòd alter invidus, eoque supplicio dignus.

11. Generatio, quæ patri suo maledicit, et quæ matri suæ non benedicit.

12. Generatio, quæ sibi munda videtur, et tamen non est lota à sordibus suis.

13. Generatio, cujus excelsi sunt oculi, et palpebræ ejus in alta surrectæ.

14. Generatio, quæ pro dentibus gladios habet, et commandit molaribus suis, ut comedat inopes de terrâ; et pauperes ex hominibus.

15. Sanguisugæ duæ sunt filiæ, dicentes: Asser, asser.

Tria sunt insaturabilia: et quartum, quod nunquam dicit: Sufficit.

16. Infernus, et os vulvæ, et terra, quæ non satiatur aquâ: ignis verò nunquam dicit: Sufficit.

17. Oculum, qui subsannat patrem, et qui despicit partum matris suæ, effodiant eum corvi de torrentibus, et comedant eum filii aquilæ.

11. 12. 13. 14. *Generatio*: enumerat multas res, quæ bono cuivis meritò displiceant, quas eam redigit in suam quamque classem, sive gentem atque progeniem, generationis nomine. Videntur autem esse quædam velut ænigmata, ut ferè per reliquum caput: sed prima hæc per se clara sunt.

15 *Sanguisugæ duæ*: recto casu, hirudines; has autem interpretari licet, avaritiam, ut supra, xxvii. 20. et libidinem. Tales etiam usurarius ac meretrix fuerint, qui ubi semel os admovent, totam substantiam exsugant, atque exhauriunt.

16 *Infernus*: mors, sepulcrum. *Os vulvæ*: constrictio vulvæ: Heb. prolisque amans sterilis. His ego adumbrari crediderim vitiosas cupiditates quatuor, quales fuerint: crudelitas nunquam exstata mortibus atque suppliciis, qualis persecutorum fuit: libido: avaritia, omnia deglutiens: prodigalitas, omnia instar ignis voracissimi, depascens ac dissipans.

17 *Et qui despicit partum matris suæ*: obedientiam: Heb. *Corvi de torrentibus*, circa torrentes volitantes, depascendis cadaveribus

18. Tria sunt difficilia mihi, et quartum penitus ignoro :

19. Viam aquilæ in cœlo, viam colubri super terram, viam navis in medio mari, et viam viri in adolescentiâ.

20. Talis est et via mulieris adulteræ, quæ comedit, et tergens os suum dicit : Non sum operata malum.

21. Per tria movetur terra, et quartum non potest sustinere :

22. Per servum, cum regnaverit : per stultum, cum saturatus fuerit cibo : 23. per odiosam mulierem, cum in matrimonio fuerit assumpta ; et per ancillam, cum fuerit hæres dominæ suæ.

24. Quatuor sunt minima terræ, et ipsa sunt sapientiora sapientibus.

25. Formicæ, populus infirmus, qui præparat in messe cibum sibi ; 26. lepusculus, plebs invalida, qui collocat in petrâ cubile suum ; 27. regem

quæ devolverint, aut circa profluentes aquas, ut passim visitur.

¹⁹ *In adolescentiâ* : propter studiorum inconstantiam : ita LXX. At Heb. in adolescentulâ, sive in puellâ : quod sequenti congruit. His autem designari videntur ambitiosorum hominum excelsa, tortuosa, lubrica, atque ubique, cœlo, terrâ, marique indeprensa consilia : nullo acclerum ac fraudis relicto vestigio, quod et sequens indicat.

²¹ *Per tria movetur terra* : turbatur.

²⁴ *Et ipsa sunt sapientiora sapientibus* : animalculorum sagacitates demonstrant sapientiam, humanâ etiam sapientiâ altiore.

²⁶ *Lepusculus* : cuniculus † Heb. alii, ericius, seu quodecumque illud est genus animantum, quod vitam suam infirmam abditis locis, velut arce, tuetur.

locusta non habet, et egreditur universa per turmas suas : 28. stellio manibus nititur; et moratur in aedibus regis.

29. Tria sunt, quæ bene gradiuntur; et quartum, quod incedit feliciter.

30. Leo fortissimus bestiarum, ad nullius pavebit occursum : 31. gallus succinctus lumbos : et aries : nec est rex qui resistat ei.

32. Est, qui stultus apparuit, postquam elevatus est in sublime : si enim intellexisset, ori suo imposuisset manum.

²⁷ *Regem locusta non habet, et tamen turmatim incedit, agrosque ordine depascit justi instar exercitus: quo duce, nisi illo qui animantibus omnibus victum parat?*

²⁸ *Stellio manibus nititur: alii, aranea, cui congruere videntur manus, propter egregiam texendi industriam. His nititur pronum animal ut caetera; et tamen moratur in aedibus regis: nec quacumque vi, aut industria pelli potest. Sic minimis rebus, sua est à Deo præstantia, sua vis.*

³¹ *Gallus succinctus lumbos: ita Chal. et LXX. Alii canem venaticum intelligunt, capiendis leporibus, velut subligatis renibus accinctum ad cursum. Et aries: alius hircus: quibus et Alexander comparatur: Dan. viii. Adumbrare autem voluisse videtur tribus antecedentibus regem, postremum omnium memoratum. Nec est rex: Heb. et rex: quod erat quartum genus: qui resistat ei: ex Heb. sic vertunt: et rex altum (quiddam) eum eo: inaccessum, inexpugnabile: sive et non datur resistere illi: ex horum igitur animantum decore et gloria, regiae majestatis adumbrat imaginem. Gregorius Nazianzenus oral. xxxvii. sic refert: Tria sunt quæ rectè incedunt, leo, hircus et gallus, et quarto loco rex concionatus gentibus, sive in consessu publico: quod etiam habent LXX. in edit. Rom. cap. 24.*

³² *Et qui stultus: si stultè te extulisti, et si prava cogitasti, mænum ad os: Heb. id est, obmutescito.*

33. Qui autem fortiter premit ubera ad eliciendum lac, exprimit butyrum: et qui vehementer emungit, elicit sanguinem: et qui provocat iras, producit discordias.

³³ *Qui autem fortiter*: Heb. compendiosius, sed eodem sensu: significat autem hominēs non ultra modum urgendos, ne in iras et aperta odia, ac seditiones victa patientia erumpat.

CAPUT XXXI.

Mulieres exitio regibus; vinum quibus dandum: patrocinandum imbecillis et peregrinis: mulier fortis, ejus opes, industria, opes, vigil animus simul et beneficus, providentia, monita, sapientia, ac modestus decor.

1. VERBA Lamuelis regis. Visio, quā erudivit eum mater sua.

2. Quid, dilecte mi, quid; dilecte uteri mei, quid, dilecte votorum meorum?

3. Ne dederis mulieribus substantiam tuam, et divitiās tuas ad delendos reges.

4. Noli regibus, ô Lamuel, noli regibus dare vi-

¹ *Verba Lamuelis*: Lamuel: Heb. apud illos Deus; quo nomine volunt designari Salomonem, quod ejus temporibus altā pace potiti, prospero ogerint. *Visio quā erudivit eum mater sua*: sic Salomon solet ad matrem referre documenta, ac loquentem inducere: suprā, iv. 3, 4.

² *Quid, dilecte mi, fili mi*: Heb. et ita in seqq. Quæ matris blanditiæ congruunt cum citato loco, suprā, iv. 3.

³ *Ne dederis mulieribus substantiam tuam, et divitiās tuas*: Lxx. divitiās tuas et mentem tuam et vitam: Heb. vires tuas et vias tuas; quod sufficiat, *ad delendos reges*: ne consilia tua mulieribus subdas, ita enim reges pereunt.

⁴ *Noli regibus dare vinum*: Heb. addit: nec gubernatoribus sice-

num : *Quia nullum secretum est, ubi regnat ebrietas.*

5. Et ne fortè bibant, et obliviscantur iudiciorum, et mutant causam filiorum pauperis.

6. Date siceram mœrentibus, et vinum his qui amaro sunt animo : 7. bibant, et obliviscantur egestatis suæ, et doloris sui non recordentur amplius.

8. Aperi os tuum muto, et causis omnium filiorum qui pertranseunt : 9. aperi os tuum, decerne quod justum est, et iudica inopem et pauperem.

10. Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus.

11. Confidit in eâ cor viri sui, et spoliis non indigebit.

12. Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vitæ suæ.

ram. *Quia nullum secretum est, ubi regnat ebrietas*: desunt hæc Heb. videtur esse glossema. Docet autem his duobus versibus ab omnigenis voluptatibus temperandum, ac primum ab amoribus, tum à luxuriosis temulentisque conviviis.

6 *Date siceram mœrentibus*: pereunti: Heb. *Voca pauperes, debiles, claudos et cæcos*: Luc. xlv. 13. solatio et honorificentia. Cæterum de vino parcè adhibendo jam dixit: xxiii. 31.

8 *Aperi os tuum muto*: patrocinare ei qui pro se dicere non potest: *et causis omnium filiorum qui pertranseunt*: filiorum transitus: Heb. vel excisionis: sive de vitâ periclitantibus, sive in genere mortalibus: denique peregrinis.

10 *Mulierem fortem*: æconomicum, quò fusiùs explicat ea quæ paucis comprehenderat: xi. 4. xlv. 1. commoda nempe ex bonâ uxore provenientia: atque his conjugia firmat, eorumque gratiam et fructum meretriciis amoribus toties suggillatis latenter opponit. Reliqua ad finem libri acrosticha per singulas alphabeti litteras.

11 *Spoliis non indigebit*: prædâ: non manubiis: sat scilicet mulieris bonæ ditatus laboribus.

12 *Reddet ei*: viro scilicet.

13. Quæsit lanam et linum, et operata est consilio manuum suarum.

14. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum.

15. Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, et cibaria ancillis suis.

16. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam.

17. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

18. Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus.

19. Manum suam misit ad fortia; et digiti ejus apprehenderunt fustum.

20. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem.

21. Non timebit domui suæ à frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus.

22. Stragulatam vestem fecit sibi; byssus et purpura indumentum ejus.

23. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terræ.

¹³ *Et operata est consilio* (arte, peritiâ): *manuum suarum*: voluntate: studio: Heb.

¹⁴ *Quasi navis institoris, de longe portans*: onusta victu atque opibus; provida.

¹⁵ *Deditque prædam domesticis suis*: cibum, demensum.

¹⁹ *Manum suam misit ad fortia*: ad vertibulum (filo evolvendo): Heb. quod alii, eolum.

²² *Stragulatam vestem*: tapetes, aulæa, nocturna pallia exquisitissima: *fecit sibi*: non pretio comparavit, sed ipsa sibi texuit.

24. Sirdonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chanaanæo.

25. Fortitudo et decor indumentum ejus; et ridebit in die novissimo.

26. Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in linguâ ejus.

27. Consideravit semitas domûs suæ, et panem otiosa non comedit.

28. Surrexerunt filii ejus; et beatissimam prædicaverunt; vir ejus, et laudavit eam.

29. Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas.

30. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

31. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

24 *Et cingulum tradidit Chanaanæo*: mercatori: Heb.

25 *Et ridebit in die novissimo*: mortem non timet, neque eventura quæque, constitutâ familiâ, rebus stabilitis, amicis quoque per elemosynas comparatis, supra, 20. à quibus in æterna tabernacula recipiatur, ut est Luc. xvi. 9.

26 *Lex clementiæ*: non illa est litigiosa et pugnax, de quâ sæpe antea.

28 *Surrexerunt*: in ejus, credo, funere, propter v. 25.

29 *Multæ filiæ congregaverunt divitias*: sermo viri et filiorum, optimam uxorem, optimam matrem collaudantium.

31 *Date ei de fructu*: gloriam faustamque memoriam, sortemque justorum. *Et laudent eam in portis* (publicè) *opera ejus*: nec laudanda verbis, quam merita sua sat prædicent, qui est laudum cumulus.

Intueamur, christiani, quam Salômon nobis studiosæ mulieris informat effigiem. Non illa somno atque inertie indulget, otiosa, verbosa, delicata ac per domos discurrens: sed domi intenta laboribus, lucernâ semper vigili, ipsa de nocte surgens, familiæ cibos pa-

riter, atque opera dividit. Atqui non rusticanam fingit (c. pauperem, aut certe sordidam, tantumque hærentem quæstui; cuius vir in pueris nobilis, senatorio habitu, inter principes civitatis sedet; ipsa bysso et purpurâ conspicua, viri, liberorumque, ac familiæ decus, vestè quoque tuetur; suam simul commendat diligentiam: splendet enim domus aulæis, tapetibus, atque exquisitissimis lectorum operimentis; sed quæ ipsa texuerit. Non tamen hic gemmas, lapillosque, aut aurum audieris. Utilia, non vana sectatur, nec pompam, sed solidam rerum speciem. Lenis interim, benefica in egenos, nec familiæ gravis; hæra cautissima, sollicita mater, non tantum imperat; verum etiam docet, hortatur, monet: nec nisi verba promittit sapientia: nil temere agit aut leviter: emit quidem agrum, sed quem prius ipsa consideraverit. Neque hic pudicitiam memorari oportuit, quæ carere, probro; ornari, prudens mulier haud magnæ laudi ducit. Cæterum facile intellexeris molliem, aut libidinem non irrepere in hanc vitam. Clara imprimis cultu ac timore Domini; non tamen vanis addicta religionibus, sed quæ in exequendis matrisfamilias officiis, vel maximam partem pietatis reponit, intenta familiæ atque operi; cuius laudes hæc unâ ferè sententiâ complectaris: *Consideravit semitas domus suæ, et panem otiosa non comedit.* At nunc præclare agere se putant, si tantum castæ, probæque, amandi, otiandi, maledicendi studium lusu assiduo arceant.

LIBER
ECCLESIASTES.

PRÆFATIO

IN ECCLESIASTEN.

Torus hic liber unicâ velut argumentatione concluditur ; cùm vanæ omniâ sub sole sint ; vapor sint , umbra sint , ipsumque nihilum ; id unum in homine magnum verumque esse , si Deum timeat , præceptis ejus pareat , ac futuro judicio purum atque integrum se servet. Hujus enthymematis prima pars , rerum humanarum enumeratione , tantique regis experimentis constat , ut quia exquisitissimas voluptates assequi , alii per egestatem aut imperitiam nequeant , alii temperantiâ non curent ; existat Salomon unus regum opulentissimus , rerumque prudentiâ clarissimus , qui cùm ultro fateatur , in tantâ bonorum affluentium copiâ , nihil à se denegatum cupiditatibus , simul tamen cogatur agnoscere , non modò vana et nulla , verùm etiam irridenda partim , partim etiam deplorandâ esse omnia , sibi que tam florenti , tam beato , vitam fuisse tædio , ac potiores visos qui necdum nati essent. ..

Id autem sic conficit : quòd homo nascatur ad malorum experientiam : (II. 17. IV. 2 , 3.) neque quidquam in sapientiâ sit præsidii , neque eâ tolli queat cæcum illud , atque improvidum , quo in perniciem , velut objecto hamo , præsentisque laqueis , inscii devolvamur. (IX. 12.) Quin ipsa etiam qualis esse solet in humano genere sapientia , inter vanissima , imò inter cruciatus animi reputandâ sit : docet denique

(I. 17, 18.) eò deduci hominem tot ærumis, turpis, libidinibus, laboribus, erroribus, ut cæcâ mersus caligine, neque sapientem à stulto, (II. 14, 15, 16.) neque, quod est gravius, seipsum à pedude satis discernere valeat: (III. 18, 19, 20.) donec ad Deum, ejusque judicicia conjectis oculis, deprehendat in se illud occultum, quod ad Dei imaginem conditum, dissoluto corpore, atque in terram suam abeunte, ad auctorem Deum redeat, ejus arbitrio judicandum; atque id quidem ultimo capite; et uno verbo transigitur. Cæterum toto libro præparatur jactis veri seminibus, sanisque sententiis, velut radiis inter offusas tenebras intermicantibus: (III. 16, 17. VIII. 12.) quæ sanè sententiæ velut disjectis nubibus, tandem in limpidissimam lucem erumpunt. (XII. 7, 13, 14.) Sic agit Ecclesiastes, sive Concionator noster, ac presso regis nomine, advocatæ concionis factus admonitor, sapientissimis quidem ac profundissimis, sed tamen popularibus, atque ab ipsâ experientiâ repetitis argumentis, hominem ad humana vitanda, et capesenda divina compellit.

II. De ultimo capite ac traditione Hebræorum observandus sancti Hieronymi locus.

De ultimi capituli ultimo versiculo, quo Dei judicium commendatur, libet hinc attexere integrum sancti Hieronymi locum, qui toti libro multum lucis afferat; sic autem habet: « Aiunt Hebræi, cum inter » cætera scripta Salomonis, quæ antiquata sunt, nec » in memoriâ duraverunt, et hic liber obliterandus » videretur, eò quod vanas assereret Dei creaturas, » et totum putaret esse pro nihilo, et cibum, et potum, et delicias transeuntes præferret omnibus: » ex hoc uno capitulo meruisse auctoritatem, ut in » divinorum voluminum numero poneretur, quod

» ~~etiam~~ disputationem suam, et omnem catalogum
 » hâc quasi ἀνακεφαλαιώσει coarctaverit, et dixerit, si-
 » nem sermonum suorum auditu esse promptissi-
 » mum, nec aliquid in se habere difficile, ut scilicet
 » Deum timeamus, et ejus præcepta faciamus. Ad
 » hoc enim natum esse hominem, ut creatorem
 » suum intelligens, veneretur eum metu, et ho-
 » nore, et opere mandatorum: » Hæc Hieronymus
 ad caput XII. 11, 13, 14. Comment. in Eccl.
 Neque tamen putemus hos tantum versiculos
 priscis sapientibus dignos esse visos quos Spiritus
 sanctus dictaverit: imò verò cæteros ex his maximè
 æstimatos fuisse, quippe cùm ad illos totum librum
 referri facillè intelligamus, nihilque sit proclivius
 quàm ut confugiamus ad Deum, posteaquam cætera
 omnia vana esse constiterit.

De tempore quo hic liber scriptus est, non dis-
 plicet traditio Hebræorum quam idem Hiero-
 nymus sic refert: « Aiunt Hebræi hunc librum
 » Salomonis esse pœnitentiam agentis: quod in
 » sapientiâ; divitiisque confusus, per mulieres
 » offenderit Deum. » (Ad cap. I. v. 12.) Nec nisi
 devio Salomoni convenire posse videtur illud: *Omnia
 quæ desideraverunt oculi mei, non negavi eis: nec
 prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur:...*
*et hanc ratus sum partem meam, si uter labor
 meo:* (cap. II. 10.) neque id in alienâ personâ, sed
 in suâ dixit, propter illud quod proximè antecedit:
*Supergressus sum opibus omnes qui ante me fuerunt
 in Jerusalem:* (II. 9.) quæ quàm propriè Salomoni
 conveniant, perspicuum est. Huc accedit illud de

III.
 Libri
 tempus;
 Hebræo-
 rum tra-
 ditio; He-
 ronymi
 loci.

mulieribus: *Lustravi universa animo meo;... et inveniri
amariorem morte esse mulierem, quæ laqueus ve-
natorum est, etc. (cap. VII. 26, 27, 28.)* quo loco
idem Hieronymus: « Non putemus temerè hanc Sa-
» lomonem de omni genere mulierum protulisse sen-
» tentiam: quod expertus est, loquitur »: subdit-
que: « et hæc secundùm litteram ». Et ad illud:
« Mulierem bonam invenire non potui (*ibid.* 29.):
» subdit: omnes enim me ad luxuriam, et non ad
» virtutem deduxerunt ». Quæ efficere videntur, ut
liber hic errorum experientiam; atque inde pro-
gnatum vitæ in melius commutatæ studium sapiat.

IV.
Respon-
sio ad
objecta.

Neque deterret illud, quòd Josias polluisse me-
moretur *Excelsa quæ erant in Jerusalem, ... quæ
ædificaverat Salomon rex Israel Astaroth idolo Si-
doniorum, etc. (IV. Reg. xxiii. 13.)* Rogo enim, an
infanda excelsa Josaphato, Ezechîæ, aliisque piis
regibus intacta perstiterint, etiam prophetis tacen-
tibus? Vel ergo destructa pollutaque, postea in-
staurata fuerint; vel profectò verum illud, esse plu-
rima quæ optimorum, quoque regum diligentiam
fugiant, aut negotiorum multitudine, aut perfidiâ
ministrorum; quod etiam Salomoni contigisse po-
tuerit. Atque hæc quidem, quam vidimus de Salo-
monis pœnitentiâ, non modò Hebræorum ac sancti.
Hieronymi, verùm etiam aliorum interpretum con-
jectura est. Cæterùm conjectura tantùm; Deo enim
placuit tanti viri errata certa esse, salutem ac resi-
piscientiam in dubio, ut qui stat, videat ne cadat;
neque in seipso quisquam, magnus quantvis et sa-
piens, sed in Domino gloriatur.

De

In errore libri litigantem habemus Grotium, qui putat sub Salomonis resipiscentis nomine, post Babylonicam migrationem esse confictum. Audax criticorum genus, spretâ Hebræorum, christianorumque omnium traditione cum antiquissimis inscriptionibus, quæ veræ criticæ norma est; omnia ex palato suo æstimat, neque quidquam pensi habet, dummodò acutiùs cæteris sapere, atque intelligere videatur. Placuit autem Grotio, eò quòd in Ecclesiaste quædam chaldaica legantur vocabula, talem esse stylum, qualis in Daniele et Esdrâ, post migrationem, invenitur Chaldæo Hebræoque mixtus. At profectò nil tale deprehendunt, qui earum rerum gustum habent exquisitissimum; neque aliud in Ecclesiaste sapiunt, quàm in puris putisque Hebræis, atque etiam in aliis Salomonicis. Sunt sanè hîc chaldaica, sed paucissima, quorum pars ab antiquis interpretibus memorata, et suo loco notanda: neque multa ejusmodi adduxit Grotius, quantumvis harum rerum curiosus indagator, neque prætermisurus quæ eruditionem commendarent; ac si plura essent, notum inter affines ejusdemque ferè ingenii linguas multa vocabula solere esse communia, vulgatumque elegantissimis auctoribus, præsertim in eruditis scriptis, quale istud est, ex peregrinis linguis aliquid inspergere. Neque necesse pluribus refellere eam, quam nemo secutus sit, sententiam; ac tantùm observari oportet, id genus conjecturæ quos pandant aditus subruendis majorum decretis atque auctoritatibus. De aliis autem Grotii erratis in Ecclesiasten, necessariò erit commonendus lector: *ad*

V.
 De auctore libri:
 Grotii
 singularis
 opinio.

cap. XII. v. 7.

BOSSUET. II.

VI. De versionibus, antiquam græcam habentibus hebraicæ veritati maximè inhærentem; non ita in Proverbiis, ut diximus: quæ diversitas in aliis quoque libris invenitur: unde argumentari liceat eam versionem, quæ *Septuaginta* dicitur, non uno auctore, neque unâ forsitan ætate conscriptam. Latinam versionem, ex illâ interpretum *Septuaginta* deductam, ante Hieronymum universa occidentalis Ecclesia frequentabat, è quâ plures textus ab antiquis Patribus allegatos passim invenias; unum autem caput, quartum scilicet, à B. Ambrosio integrum repræsentatum, *Exhortatione ad clericos, supra caput IV. Ecclesiastæ.*

VII. Non defuere qui crederent, antiquam *Vulgatam* esse eam, quam nunc quoque *Vulgatæ* nomine terimus, neque hanc Hieronymi esse, quemadmodum ejus sunt reliquæ ferè *Vulgatæ* nostræ partes; quin etiam esse aliam ab eodem Hieronymo confectam ex Hebræo versionem, quæ in ejus Commentariis ad Paulam et Eustochium invenitur, quam tamen Ecclesiæ usus non admisit; quâ de re, primùm illud pro certo habere nos oportet, *Vulgatam* nostram ab illâ antiquâ diversissimam esse: quod, vel unum illud ab Ambrosio relatum caput quartum *Ecclesiastæ*, liquidè demonstrare possit. Sunt etiam loci plurimi ab antiquis citati, atque à *Vulgatâ* nostrâ maximè discrepantes, quos passim apud Flaminium aliosque reperias. Neque minùs constat *Vulgatam* nostram multùm differre à LXX. quos antiqua *Vulgata* sequebatur. Sanctus Hieronymus Commentario ad Paulam memorat, vocem hebraicam quam *LXX. περιπασημόν*, *Vulgata* nostra *occupationem*, interpre-

De versionibus, ac primùm de *Septuaginta*, atque antiquâ latinâ in ipsis inhærente.

Certis argumentis probatur *Vulgatam* nostram ab antiquâ latinâ plurimùm discrepare.

tat) (cap. I. v. 13.) à latino interprete *distentionem* fuisse intellectam : eò quòd in varias sollicitudines mens hominis distenta, lanietur. Aliud ergo habuit latinus interpres, quàm id quod hodie in Vulgatâ nostrâ legitur. Huc accedunt ea quibus ostendemus Vulgatam nostram omnino esse Hieronymi,

Fatemur sanè Hieronymum, antequam hanc ederet, aliam versionem Commentario ad Paulam interseruisse, hebraico textui maximè congruentem. Eam antiqui Hieronymi editores Erasmus et Marianus collectam ex Commentariis protulerè, quam nos quoque exemplo editorum codicum, alteram in columnam Vulgatæ nostræ respondentem redigimus; ut lector promptiorem haberet sancti Hieronymi laborem universum, qui nunc superest. Sic enim hebraica veritas, brevitásque et simplicitas cui hæc versio hæret, clariùs detegetur, existetque lux, interpretationum comparationè factâ. Cæterùm non ita habere antiquos manuscriptos codices, viro doctissimo ac religiosissimo Joanne Martianæo monstrante, perspeximus.

Alteram interpretationem idem Hieronymus ex LXX. fecerat, seu potiùs antiquam Vulgatam ad Origenianorum Hexaplorum normam emendaverat, ut in præfatione ad sanctos episcopos Chromatium et Heliodorum huic nostræ editioni præfixâ significat; quæ versio nunc deest.

Tertia interpretatio est ea, quam nunc Vulgatam vocamus. Eam verò à sancto Hieronymo ultimo loco editam, simul cum aliorum Salomonicorum librorum versione ex hebraicis fontibus, ipse pro-

VIII.
Tres S.
Hieronymi versiones; prima deducta ex Commentario ad Paulam.

IX.
Alteram versionem eisdem Hieronymi, seu potiùs antiquæ latinæ emendatio ex Græco LXX.

X.
Tertia

interpretatio
sancti Hieronymi ex Hebræo, quæ est Vulgata nostra.

fitetur præfixâ præfatione, quam mox ~~dis-~~us. Quam sanè versionem Hieronymi esse docent, et illa præfatio, et congruens aliis Hieronymianis versionibus stylus, et sancti Augustini collectum ex Ecclesiaste speculum; cùm ea sancti viri specula ab Hieronymianâ interpretatione deducta, atque ideo Vulgatæ nostræ congrua, præfatione in Proverbia ostensum sit.

XI.
Cur Vulgata nostra non semper Hebræo consentiat; ratio interpretandi Hieronymiana ex ipso sancto Hieronymo statuitur.

Cur autem illa versio, hoc est Vulgata nostra, non ita Hebræo congruat, atque illa, quam Commentario ad Paulam intersertam fuisse vidimus, facîle intelliget qui universam Hieronymianarum interpretationum rationem mente perceperit. Sic autem agebat vir maximus, primùm, quod in proœmio Commentarii ad Paulam ipse profitetur, « ut » de Hebræo transfereñs, magis se LXX. interpretum » consuetudini coaptaret, in his duntaxat, quæ non » multùm ab hebraicis fontibus discreparent » : deinde ut phraseon potiùs vim, quàm accuratam ad verbum translationem sectaretur : tum ut suppleret quædam, elucidationis causâ, quæ hebræo textui deessent : postea ut in dubiis illustriores sensus, atque usui Ecclesiæ magis celebratos, aut informandis moribus aptiores præferre soleret : postremò quod consultis hebræis, atque etiam antiquioribus interpretibus Aquilâ, Symmacho, Theodotione, hebraici sermonis ampliorem sibi ideam comparasset eâ, quam rabbini recentiores effinxerint, ipso linguæ spiritu per tot sæcula labente aut amisso. Horum exempla quædam in his notis invenies : cætera ut obvia, ita parum instituto nostro necessaria, referre non est animus : sufficit reclusisse

generatim varietatum fontes, simulque evicisse, non eas ita interpretandas, ut multi temerè faciunt, tanquam Hieronymus non satis assecutus sit sermonis hebraici proprietatem ac vim. Cæterum, ut fieri libet, non deesse, quæ tantum quoque virum fugerint, eas tamen esse plerumque discrepantiæ causas quas memoravimus, æquus rerum æstimator, ac diligens explorator facile animadvertet; nos verò in his notis, datâ occasione, quædam delibabimus, unde de cæteris æstimari possit.

De Commentariis ad hunc librum innumerabilibus tacemus. Unum habemus sancti Hieronymi ad Paulam et Eustochium, quo maximè utimur; quippe quem et perspicuitate et elegantia, et eruditione, variarumque rerum scientiâ præstare, docti fateantur. Ex hoc itaque selectissima quæque proferimus. Verùm de his plus satis; nunc egregium Concionatorem audire, ab eoque excelsum illum, ac mundi contemptorem spiritum ducere præstiterit.

XII.
De Com-
mentariis
S. Hiero-
nymi in
Ecclesia-
sten.

SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI,
IN ECCLESIASTEN,
AD PAULAM ET EUSTOCHIUM
PROOEMIUM.

MEMINI me, ante hoc ferme quinquennium, cum adhuc Romæ essem, et Ecclesiasten sanctæ Blesillæ legerem, ut eam ad contemptum istius sæculi provocarem, et omne quod in mundo cerneret, putaret esse pro nihilo; rogatum ab eâ, ut in morem commentarioli obscura quæque dissererem, ut absque me posset intelligere, quæ legebat. Itaque quoniam in procinctu nostri operis subitâ mortè subtracta est; et non meruimus, ô Paula et Eustochium, talem vitæ nostræ habere consortem, tantoque vulnere tunc percussus, obmutui; nunc in Bethlehem positus, augustiori videlicet civitate, et illius memoriæ, et vobis reddo quod deo: hoc breviter admonens, quod nullius auctoritatem secutus sum; sed et de Hebræo transferens, magis me Septuaginta interpretum consuetudini coaptavi, in his duntaxat quæ non multum ab hebraicis discrepabant. Interdum Aquilæ quoque, et Symmachi, et Theodotionis recordatus sum; ut nec novitate nimiâ lectoris studium deterrerem, nec rursum contra conscientiam meam, fonte veritatis omisso, opinionum rivulos consecrarem.

LIBER ECCLESIASTES.

CAPUT PRIMUM.

Universim vana omnia: singillatim vana humana sapientia, sciendique cupiditas et curiositas: nihil enim novum, atque inexplicabilia omnia: ex scientiâ labor crescit.

ALIA VERSIO S. HIER.

VERSIO VULGATA.

Ex Commentario ad Paulam.

VERBA Ecclesiastes, filii David, regis Hierusalem.

Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes; vanitas vanitatum: omnia vanitas.

Quid superest hominigeni omni labore suo, quo laborat sub sole?

1. **V**ERBA Ecclesiastæ, filii David, regis Jerusalem.

2. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: Vanitas vanitatum; et omnia vanitas.

3. Quid habet amplius homo de universo labore suo, quo laborat sub sole?

¹ *Verba Ecclesiastæ: seu concionatoris, filii David, Salomonis, ex 7. 12.*

² *Vanitas vanitatum. Antiqui interpretes, præter LXX. teste Hieronymo, vertebant, vapor vaporum, fumus, aura tenuis; sed vanitas aliquid sonat exilius, ipsum nempe nihilum, imò nihilum nihili, hoc est purissimum, atque, ut ita dicam, nullissimum nihilum: quod nec semel dixisse sufficiat; imò iterum ac tertio cum Ecclesiaste exclamare compellimur: Vanitas vanitatum, et omnia vanitas.*

³ *Quid habet amplius homo? Anteaquam ad cætera vana decurrat, universim demonstrare aggreditur omnia vana esse; quòd operosa quamvis, cassa tamen, nulloque fructu sint, hic: quòd mutabilia,*

Generatio vadit, et generatio venit, et terra in sæculum stat.

Oritur sol, et occidit sol, et ad locum suum ducit, et oritur ipse ibi: vadit ad austrum, et gyrat ad aquilonem:

Gyrans gyrando vadit spiritus, et in circulos suos revertitur spiritus.

4. Generatio præterit, et generatio advenit: terra autem in æternum stat.

5. Oritur sol, et occidit, et ad locum suum revertitur: ibique renascens,

6. Gyrat per meridiem, et flectitur ad aquilonem: lustrans universa in circuitu pergit spiritus, et in circulos suos revertitur.

¶ 4, ad 8. quòd incerta et inexplorata, ¶ 8. prælibatà etiam scientiarum vanitate, de quâ postea uberius; quòd æquè obliviscenda, ac alia præteritis ætatibus clara, nunc oblita et nulla, ¶ 9. usque ad 12. *Quid habet amplius*: aliter: quid superest homini? omnia effluunt è manibus, validis licet ac tenacissimis.

4. *Generatio præterit*: idem Eccli. xiv. 18. Horatius:

lures

Hæredem alterius, velut unda supervenit undam.

Terra in æternum stat: communis et immota tot mutationum ac generationum sedes.

5 *Oritur sol, et occidit*: omnia mutabilia; sol ipse, qui in lucem mortalibus datus est, interitum mundi quotidie ortu suo indicat et occasu: Hier. *Revertitur*: aspirat: Heb. anhelat, anhelus properat, præcipitat cursum, atque in se, sua per vestigia, volvitur annus. Hier. Quasi diceret: En omnia in orbe mutationibus subsunt; neque tantum hominum generationes, verùm etiam sol, dies, tempora, aer seu ventorum flatus, aquarum natura, ¶ 6, 7.

6 *Gyrat per meridiem*: rectè orbita solis obliqua describitur. En sapientiam Hebræorum, et Græcorum infantiam, qui, longissimo post tempore, necdum satis noverant rotundam terram; ac solem circumvolvi, imò Oceano tingi, et indendus instar ferri stridere immersum ferebant, ut videre est apud Herodotum. *In circuitu pergit spiritus*: gyrando pergit ventus: Heb. aer, sive aura, aut ventus qui terram circumagitur: turbo in gyrum actus, orbesque involvens orbibus; aliis, teste Hier. ipse sol, quòd animet et spiret et vigeat, spirantiaque omnia calore vegetet.

Omnes torrentes vadunt in mare, et mare non impletur: ad locum, de quo torrentes exeunt, illic ipsi revertuntur, ut introeant.

Omnes sermones graves non poterit vir loqui. Non satiabitur oculus videndo, et non implebitur auris auditu.

Quid est quod fuit? ipsum quod erit. Et quid est quod factum est? ipsum quod fiet. Et non est omne recens sub sole.

Estne verbum de quo dicatur: Vide, hoc novum

7. Omnia flumina intrant in mare, et mare non redundat: ad locum unde exeunt, flumina revertuntur, ut iterum fluant.

8. Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec auris auditu impletur.

9. Quid est quod fuit? ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est.

10. Nihil sub sole novum; nec valet quisquam dicere: Ecce hoc recens est: jam

7 Omnia flumina..... ad locum unde exeunt: restagnaret mare, nisi per occultos meatus ad fontium capita deduceretur; unde aquarum quoque natura mobilis. Quorsum ista? ne miremur mutari nos, toto orbe in motum circumacto.

8 Cunctæ res difficiles: etiam maximè obviæ. et quotidiano usu notæ; solis, ventorum, fluminum cursus; nec tantum de physicis, sed de ethicis quoque scire difficile est, dum nobis invicem in ponendis bonorum malorumque finibus displicemus: Hier. in hunc locum: quod maximè pertinet ad retundendam superbiam. Heb. Sermones omnes graves: sermones pro rebus, noto hebraismo. Valere tamen potest adversus eos qui putant otiosis sibi et vota facientibus, venire notitiam Scripturarum: Hier. ibid. Non satiatur oculus: quod omnia humanæ menti inaccessa sint, unde indefessa videndi audiendique libido est.

9 Quid est..... quod futurum est: hic notat eodem impetu ac motu omnia in orbem rapi; neque modò solem, ventos et aquarum molera; verum etiam vel maximè res humanas quarum eventibus, quantumvis memoratu, ut nobis quidem videtur, dignissimis, ne plus æquo moveamur, cætera efficiunt suo ævo memorata sive memoranda, pari tamen postea sepelienda silentio, ut prædiximus ad x. 3. Vide etiam infra, II. 15.

est? jam fuit in sæculis, quæ fuerunt ante nos.

Non est memoria primis et quidem novissimis quæ futura sunt, non erit eis memoria apud eos qui futuri sunt in novissimo.

Ego Ecclesiastes fui rex super Israel in Hierusalem.

Et dedi cor meum ad inquirendum et considerandum in sapientiâ, de omnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupationem malam dedit Deus filiis hominum, ut occuparentur in eâ.

Vidi universa opera, quæ facta sunt sub sole; et ecce omnia vanitas, et præsumptio spiritûs.

enim præcessit in sæculis, quæ fuerunt ante nos.

11. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem, quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos, qui futuri sunt in novissimo.

12. Ego Ecclesiastes fui rex Israel in Jerusalem.

13. Et proposui in animo meo quærere et investigare sapienter de omnibus, quæ fiunt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum, ut occuparentur in eâ.

14. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce universa vanitas, et afflictio spiritûs.

¹² *Ego Ecclesiastes.* Postquam universim vanâ omnia esse constitit, jam singula aggressurus, ab ipsâ sapientiâ, rerum humanarum principe ac duce, sumit exordium: quem locum, Scripturæ more, alibi repetit et inculcat. *Fui rex Israel:* totius Israelis scilicet: in *Jerusalem:* quod nulli post Salomonem contigit.

¹³ *Hanc occupationem pessimam:* miserrimam, curis gravissimæ exercitam. Pessimum etiam in genere morum de omnibus rebus sollicité quærere, quasi nostro judicio subderentur. *Dedit Deus.* Vide infra, III. 10.

¹⁴ *Afflictio spiritûs:* LXX, electio seu voluntas, *perpauis:* quam alii præsumptionem spiritûs vocabant. Aquila et alii ex Comm. Hier. ad Paulam: passionem ventû: inane: quanquam idem Hieronymus ad cruciatum magis referri docet, quòd, omnia consideranti, nihil aliud appareat præter vanitatem, ac malitias, sive miserias, quibus anima diversis cogitationibus afflicatur.

Perversum non poterit adornari; et imminutio non poterit numerari.

Locutus sum ego in corde meo, dicens: Ecce ego magnificatus sum, et adjeci sapientiam super omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem: et cor meum vidit multam sapientiam et scientiam.

Et dedi cor meum, ut noscerem sapientiam et scientiam, errores et stultitiam: cognovi quia et hoc est passio venti, (sive præsumptio spiritus.)

Quia in multitudine sapientiae, multitudo furoris: et qui apponit scientiam, apponit dolorem.

15. Perversi difficilè corriguntur, et stultorum infinitus est numerus.

16. Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus sum, et præcessi omnes sapientiâ, qui fuerunt ante me in Jerusalem: et mens mea contemplata est multa sapienter, et didici.

17. Deditque cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam, erroresque et stultitiam: et agnovi quòd in his quoque esset labor, et afflictio spiritus,

18. Eò quòd in multâ sapientiâ multa sit indignatio: et qui addit scientiam, addit et laborem.

15 *Perversi difficilè*: Heb. perversum non poterit corrigi: non potest ex omni parte emendari malum: et stultorum infinitus est numerus; aut, ut habet Heb. eodem sensu, defectus (sive mente deficiens stultus) non potest numerari; et hoc ad vanitatem nostræ sapientiæ pertinet, quòd vix ullo humani generis fructu colatur, neque est secius orbis abundet pravis, ac stultis hominibus.

16 *Præcessi omnes sapientiâ, qui fuerunt* (alicujus nominis) *in Jerusalem*: qualis Melchisedech, alique reges, ducesque sapientissimi.

17 *Erroresque et stultitiam*: stultitias: Heb.

18 *In multâ sapientiâ multa... indignatio*: quòd plura et maxima nos fugiant; ac vir sapiens doleat in profundo latere sapientiam, nec ita se præbere mentibus, ut lumen visui, sed per tormenta quædam, et intolerandum laborem provenire: Hier. unde sequitur: *qui addit scientiam, addit et laborem*. Sive quòd cui plus creditur, plus ab eo exigitur: Idem. sive quòd ex humanâ scientiâ magis laborare ac fluctuare cogimur, non satis reclusis veri bonique fontibus.

CAPUT II.

Vane voluptates: risus insanus, fallax gaudium: vana inquisitio de bonis malisque: ædificia, horti, aliæque amœnitates: lauta cœnvivia: exoticæ deliciæ: opes indigno et ignoto hæredi relinquentæ, neque ullus idoneus aut stabilis humanæ sapientiæ fructus: eadem omnibus mors: partis quidem uti optimum; quanquam hoc ipsum vanitas.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

Dixi ego in corde meo:
Veni nunc, tentabo te in
lætitiâ, et vide in bono:
et ecce etiam hoc vanitas.

Risui dixi amentiam, et
jocunditati: Quid hoc facis?

Consideravi in corde meo,
ut traherem in vino carnem

1. Dixi ego in corde meo:
Vadam et affluam deliciis,
et fruar bonis. Et vidi quod
hoc quoque esset vanitas.

2. Risum reputavi erro-
rem: et gaudio dixi: Quid
frustra deciperis?

3. Cogitavi in corde meo,
abstrahere à vino carnem

¹ *Dixi ego in corde meo:* rectè Hier. postquam in multitudine sapientiæ, atque adjectione scientiæ deprehendi nihil aliud, nisi cassum et sine fine esse certamen, converti me ad luxuriam et voluptates, haud minore vanitate ac ludibrio; quippe

² *Risum reputavi:* Heb. risui dixi, Insane sive amens, excors; et lætitiæ, Quid hoc facis? quid illudis? quid decipis? quid falsâ dulcedine inescatum, ad veros dolores ac dedecora ducis? Vide Prov. vii. etc.

³ *Cogitavi in corde meo:* rursus sapientiæ, ac voluptatis seorsim fastidio, utramque conjungere satagebat; atque, ut sunt hominum volubiles motus, nunc ad hanc, nunc ad illam convertebat animum, reliquo ferè capite. *Cogitavi abstrahere à vino,* ut libidinum incensore; quanquam Hier. lxx. faventibus, Comment. ad Paulam, sic ex Heb. vertit: *cogitavi trahere in vino carnem meam:* hoc est, dubitare cœpi, bonumne esset carnem vino distendere, augere; aut, ut idem Hier. vitam meam deliciis tradere, carnem liberare ab omni-

meam : et cor meum deduxit me in sapientiam, ut obtinerem stultitiam, (ut eam vincerem : quâ in re laboravi) donec viderem quid esset bonum filiis hominum, quid facerent sub sole numero dierum vitæ suæ.

Magnificavi opera mea : ædificavi mihi domos : plantavi mihi vineas.

Feci mihi hortos et pomaria : plantavi in illis lignum omne fructiferum.

Feci mihi piscinas aquarum, ad irrigandum ex eis saltum germinantem ligna.

Mercatus sum mihi servos et ancillas, et vernaculi fuerunt mihi : et quidem possessio armenti et ovium

meam, ut animum meum transferrem ad sapientiam, devitaremque stultitiam, donec viderem quid esset utile filiis hominum : quid facto opus est sub sole numero dierum vitæ suæ.

4. Magnificavi opera mea, ædificavi mihi domos, et plantavi vineas;

5. Feci hortos et pomaria, et consevi ea cuncti generis arboribus;

6. Et extruxi mihi piscinas aquarum, ut irrigarem silvam lignorum germinantium;

7. Possedi servos et ancillas, multamque familiam habui; armenta quoque, et magnos ovium greges,

bus curis, et quasi vino, sic voluptate sopire. Non ergo vir maximus hanc interpretationem ignoravit, sed priorem præulit, ac tandem Ecclesiæ tradidit. *Ut animum transferrem*: ad verbum ex Heb. deduxit me cor meum ad sapientiam: ratio naturalis, quam etiam peccatoribus Deus auctor inseruit: Idem Hier. ibid. *Quid facto opus est*: hoc est, ut perdicerem, quid facto opus esset filiis hominum: sive ut clarius ad Paul. donec viderem quid esset bonum, etc. *Numero dierum*, sive *decursu vitæ suæ*: quod jam vanum esse constitit, ed quòd nihil pariat nisi questiones: supra, 1. 8. infra VII. 30.

4 *Magnificavi*: exploraturus omnia, unde aliquid voluptatis corrogare possem, ædium atque operum magnificentiam, hortorum amœnitates, innumerabilem opum vim, et alia ejusmodi cogitavi: quæ deinde fusè exequitur usque ad 7. 11.

5 *Pomaria*: *pardesim*: paradisos: hortos amœnissimos; quâ voce noster utitur *Cant.* IV. 13.

multa fuit mihi super omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem.

Congregavi mihi argentum et aurum, et substantias regum et provinciarum: feci mihi cantores et cantatrices: et delicias filiorum hominum, ministros vini, et ministras:

Et magnificatus sum, et adjeci sapientiam super omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem; et quidem sapientia mea astitit mihi.

7. *Ante me in Jerusalem:* Jerusalem ab antiqua regia, neque tantum Davidi, sed etiam Melchisedech, et aliis regibus aut ducibus habitata, ut supra memoravimus.

8. *Cantores, et cantatrices:* en libidinum illecebras, *Scyphos* et *urceos:* *siddah* et *siddoth:* vox chaldaica: hoc est, secundum Aquilam, *רובאים ורוביות*, majores calices seu crateras: unde minoribus vasculis haurirentur vina convivis propinanda, Hier. Symm. eodem ferè refert; quippe ad mensuram species: LXX. vini fusores, ac fusitricas, quam vocem Hier. fingit, sive ut ipsè latinus, ministros ac ministras vini. E recentioribus alii alia comminiscuntur variis conjecturis ac ratiociniis ducti: nos antiquioribus interpretibus credimus. Putaverim autem hic uti Salomonem peregrinis atque exoticis vocibus, ut significaret se non tantum indulsisse deliciis, quæ regibus Israeliticis familiares essent, sed etiam ex mollissimis Assyriorum aulis, luxûs ac voluptatum illecebras accersisse.

9. *Sapientia quoque perseveravit mecum:* Heb. LXX. et quidem sapientia mea adstuit mihi: sive, ut alii vertunt, mihi constituit, non discessit à me. Vera quidem sapientia cum iis quæ sequuntur, ac tanto voluptatum amore non constat. Quare vel is erat tum Salomonis error, ut simul et sapientem et voluptatum amatorem se esse decerneret, vel hic sapientiam appellat regnandi artes, agendi solertiam, aut naturæ scientiam, quam etiam adquirendas voluptates adhiberet erudito luxu.

ultra omnes qui fuerunt ante me in Jerusalem.

8. Coacervavi mihi argentum, et aurum, et substantias regum ac provinciarum: feci mihi cantores, et cantatrices, et delicias filiorum hominum, scyphos, et urceos in ministerio ad vina fundenda:

9. Et supergressus sum opibus omnes qui ante me fuerunt in Jerusalem: sapientia quoque perseveravit mecum.

Et omne quod postula-
verunt oculi mei, non tuli
ab eis : nec prohibui cor
meum ab omni lætitiâ : quia
cor meum lætatum est in
omni labore. Et hæc fuit
portio mea ex omni labore
meo.

Et respexi ego ad omnia
opera mea, quæ fecerunt
manus meæ, et in labore
quo laboraveram faciens.
Et ecce omnia vanitas, et
voluntas spiritûs. Et non
est abundantia sub sole.

Et respexi ^{ego} ut vide-
rem sapientiam, errores et
stultitiam : quia quis est ho-
minum, qui possit ire post
regem ante factorem suum?

Et vidi ego quia est abun-

10. Et omnia, quæ desi-
deraverunt oculi mei, non
negavi eis : nec prohibui cor
meum quin omni voluptate
frueretur, et oblectaret se
in his, quæ præparaveram :
et hanc ratus sum partem
meam, si uterer labore meo.

11. Cùmque me conver-
tissem ad universa opera,
quæ fecerant manus meæ,
et ad labores, in quibus
frustra sudaveram, vidi in
omnibus vanitatem et afflic-
tionem animi, et nihil per-
manere sub sole.

12. Transivi ad contem-
plandam sapientiam, erro-
resque et stultitiam : (quid
est, inquam, homo, ut se-
qui possit regem factorem
suum?)

13. Et vidi quòd tantum

¹⁰ *Et hanc ratus sum* : hæc pars mea : Heb.

¹¹ *In quibus frustra sudaveram* : Heb. lxx. Hier. ad Paulam : sim-
pliciter ; in labore quo laboraveram faciens.

¹² *Quid est homo, ut sequi possit regem factorem suum?* Hæsi-
tantis ac dubitantis, an homo veram sapientiam assequi, ac Deum
creatorem suum sequi possit. At Heb. aliter obscurissimo sensu :
Quid est homo qui venturus est post regem, seu qui regem sequi pos-
sit (in his) quæ jam fecerunt (homines)? Quis, scilicet privatus,
melius rege poterit sapienter aut stultè facta cognoscere? ut sensus
sit, meritò Salomonem de sapientiâ disputasse, quippe regem maxi-
mum, ad eam comparandam potioribus instructum auxiliis, et re-
verà vidisse magnum esse discrimen inter sapientiam atque stulti-
tiam : quod exequitur †. 13, 14. et tamen eò tandem esse deductum,
ut humanam sapientiam vanam duceret. †. 14, 15, 16, 17.

dantia sapientiæ super stultitiam : sicut abundantia lucis super tenebras.

Sapientis oculi in capite ejus, et stultus in tenebris ambulat. Et cognovi ego quia eventus unus eveniet omnibus eis.

Et dixi ego in corde meo : Sicut eventus stulti, ita et mihi eveniet : et utquid sapiens factus sum ego ? et locutus sum in corde meo : quoniam hoc quoque vanitas.

Non enim erit memoria sapientis cum stulto in æternum : eò quòd ecce diebus qui supervenient, universa oblivio operiet : et quomodo morietur sapiens cum stulto ?

Et odivi vitam, quia malum super me opus quod factum est sub sole : quia om-

præcederet sapientia stultitiam, quantum differt lux à tenebris.

14. Sapientis oculi in capite ejus : stultus in tenebris ambulat : et didici quòd unus utriusque esset interitus.

15. Et dixi in corde meo : Si unus et stulti et meus occasus erit, quid mihi prodest quòd majorem sapientiæ dedi operam ? Locutusque cum mente meà, animadverti quòd hoc quoque esset vanitas.

16. Non enim erit memoria sapientis similiter ut stulti in perpetuum, et futura tempora oblivione cuncta pariter operient : moritur doctus similiter ut indoctus.

17. Et idcirco tæduit me vitæ meæ, videntem mala universa esse sub sole, et

¹⁴ *Sapientis oculi* : hoc ergo discrimen sapientem inter et stultum : *sapientis oculi in capite ejus* : sicut enim oculi in excelso tanquam in speculâ constituti ut pedibus præluceant, ita in arce mentis ratio collocata, velut dux itineris. *Stultus in tenebris ambulat* : cæco ac devio itinere, ac si oculos, non in capite, sed in tergo haberet. *Et didici* : vide III, 18. *quòd unus utriusque esset interitus* : Heb. unus ambobus eventus, quasi diceret : Quæ ista providentiâ quæ se sapientes efferunt, aut quodnam est in illo stulti sapientisque discrimine tantum operæ pretium, si tamen ambobus æquè omnia eveniunt ? Unde

¹⁵ *Animadverti quòd hoc quoque esset vanitas* : tantum scilicet inter sapientem et stultum ponere discriminis.

nia vanitas et pastio venti.

cuncta vanitatem et afflictionem spiritûs.

Et odivi ego omnem laborem meum, quo ego laboravi sub sole : quia dimitto illum homini, qui futurus est post me.

18. Rursus detestatus sum omnem industriam meam, quâ sub sole studiosissimè laboravi, habiturus hæredem post me, ●

Et quis scit utrum sapiens sit, an stultus? et dominabitur in omni labore meo, quo laboravi, et in quo sapiens factus sum sub sole; sed et hoc vanitas. ●

19. Quem ignoro utrum sapiens, an stultus futurus sit, et dominabitur in laboribus meis, quibus desudavi et sollicitus fui : et est quidquam tam vanum?

Et conversus sum ego, ut renuntiarem cordi meo in omni labore meo, quo laboravi sub sole:

20. Unde cessavi, renuntiavitque cor meum ultra laborare sub sole.

Quia est homo, cui labor ejus est insipientiâ, et scientiâ, et virtute; et homini qui non laboravit, illi dabit partem suam. Et quidem hoc vanitas, et nequitia magna.

21. Nam cum alius laboret in scientiâ, et doctriâ, et sollicitudine, homini otioso quæsitâ dimittit: et hoc ergo vanitas, et magnum malum.

Quid enim fit homini in omni labore suo, et in voluntate cordis sui, quâ ipse laborat sub sole?

22. Quid enim proderit homini de universo labore suo, et afflictione spiritûs, quâ sub sole cruciatus est?

Quia omnes dies ejus, do-

23. Cuncti dies ejus dolo-

¹⁸ ¹⁹ *Habiturus hæredem,..... quem ignoro (quis novit: Heb.) an stultus futurus sit? Ac reverâ ipse Salomon regum sapientissimus, dereliquit post se de semine suo gentis stultitiâ, et imminutum a prudentiâ Roboam. Eccl. XLVII. 27, 28.*

²⁰ *Unde cessavi: et verti me in desperationem, in vitæ tædium, et odium universi laboris humani: ex Heb. ut supra, 17, 18.*

²¹ *Et sollicitudine: rectitudine: Heb. virtute, Hier. ad Paulam: quod LXX. ἀσπίς fortitudine.*

lorum, et iracundiæ, curarumque : et quidem nocte non dormit cor ejus : sed et hoc vanitas.

Non est bonum homini, nisi quod comedit et bibit, et ostendit animæ suæ bonum in labore suo.

Et quidem hoc vidi ego, quia de manu Dei est.

Quis enim comedit, et quis parcit sine illo qui homini bono coram se dedit sapientiam, et scientiam, et lætitiā : et peccanti dedit sollicitudinem, ut augeat et congreget quæ videntur bona ante faciem Dei. Sed et hoc vanitas, et præsumptio spiritûs.

ribus, et ærumnis pleni sunt, nec per noctem mente requiescit : et hoc nonne vanitas est?

24. Nonne melius est comedere et bibere, et ostendere animæ suæ bona de laboribus suis? et hoc de manu Dei est.

25. Quis ita devorabit, et deliciis affluet, ut ego?

26. Homini bono in conspectu suo, dedit Deus sapientiam, et scientiam, et lætitiā : peccatori autem dedit afflictionem, et curam superfluum, ut addat et congreget, et tradat ei qui placuit Deo : sed et hoc vanitas est, et cassa sollicitudo mentis.

²⁴ *Nonne melius est comedere* : quàm stulto hæredi omnia relicturum, fraudare animam suam bonis? *Ecc. iv. 8. Et hoc de manu Dei est* : hoc etiam vidi quòd de manu Dei est : Heb. Non est in hominis potestate positum, ut hæredem quem vult habeat : qui sensus firmatur ex 25, 26. et seq.

²⁵ *Quis ita devorabit* : quis comedat aut sentiat (*sensibus indulgeat*) magis quàm ego? Heb. sub ejus personâ qui partis utitur ; quis enim æquius suis utatur bonis, quàm ego qui tanto labore peperî?

²⁶ *Et cassa sollicitudo mentis* : Heb. afflictio spiritûs, ut passim.

CAPUT III.

Sua rebus vices: suis interitus: mundus disputationi traditus: perturbatus ordo rerum: omnia ultimo iudicio reservata: homo iumento nihil præstat: futura prævidere velle, vanum.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

OMNIBUS tempus est: et tempus omni rei sub cælo.

Tempus pariendi, et tempus moriendi.

Tempus plantandi, et tempus evellendi quod plantatum est.

Tempus occidendi, et tempus sanandi.

Tempus destruendi, et tempus ædificandi.

Tempus flendi, et tempus ridendi.

Tempus plangendi, et tempus saltandi.

1. OMNIA tempus habent, et suis spatiis traeseunt universa sub cælo.

2. Tempus nascendi, et tempus moriendi.

Tempus plantandi, et tempus evellendi quod plantatum est.

3. Tempus occidendi, et tempus sanandi.

Tempus destruendi, et tempus ædificandi.

4. Tempus flendi, et tempus ridendi.

Tempus plangendi, et tempus saltandi.

¹ *Omnia tempus habent. Incertum et fluctuantem statum conditionis humanæ in superioribus docuit; nunc vult ostendere omnia in mundo, non tantùm incerta, sed etiam sibi esse contraria, et nihil stare perpetuum, eorum dumtaxat quæ sub cælo sunt: Hier. in hunc locum. Ex quo efficitur nihil esse tam vanum, quàm hæere mundo, cujus figura præterit; cum præsertim is temporum cursus, hæ vices, à Dei nutu pendeant, qui cuncta disponit in tempore suo: ꝑ. 11. ut frustra appareat quærere felicitatem contrariis motibus, susque deque jaetatos ineluctabilibus atque inextricabilibus causis. Hæc argumentationis summa toto ferè capite: nunc singula membra videamus. Et suis spatiis traeseunt universa sub cælo: et tempus omni voluntati: Heb. rei, negotio, instituto.*

² *Tempus nascendi: hoc primum, ut id quod tempus induxit, tempus auferat: id est, vitam ipsam morte commutet. Cætera ex hoc capite connexa meditando perpèndi, non verbis enucleari oportet.*

Tempus spargendi lapides, et tempus colligendi lapides.

Tempus amplexandi, et tempus longè fieri ab amplexu.

Tempus acquirendi, et tempus perdendi.

Tempus custodiendi, et tempus projiciendi.

Tempus scindendi, et tempus consuendi.

Tempus tacendi, et tempus loquendi.

Tempus amandi, et tempus odiendi.

Tempus belli, et tempus pacis.

Quæ abundantia est facienti in quibus ipse laborat?

Vidi occupationem quam dedit Deus filiis hominum, ut occupentur in eâ.

5 Tempus spargendi lapides, et tempus colligendi lapides.

Tempus amplexandi, et tempus longè fieri ab amplexibus.

6. Tempus acquirendi, et tempus perdendi.

Tempus custodiendi, et tempus abjiciendi,

7. Tempus scindendi, et tempus consuendi.

Tempus tacendi, et tempus loquendi.

8. Tempus dilectionis, et tempus odii.

Tempus belli, et tempus pacis.

9. Quid habet amplius homo de labore suo?

10. Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis hominum, ut distendantur in eâ.

5 *Tempus spargendi lapides*: in agros prohibendis frugibus, ut IV. Reg. III. 25. *omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, replè erunt: et colligendi*: ad emundandum agrum.

9 *Quid habet amplius homo*: sic supra, 1, 3. sic postea 11, 22. sic denique hic post enumeratas temporum vices, huc redit oratio: hæc summa; ut posteaquam constitèrit nihil stabile, et quæcumque homo plantaverit, acquisiverit, custodierit, consuerit; eadem postea avelli, spargi, scindi, ac dissui oportere; nempe id supersit ex omni labore, pullum idoneum, aut tanto conatu dignum carpi fructum; vel, ut ait Hier. in hunc locum: *Cùm omnia suo labantur tempore;... quid frustra conamur et tendimus, et brevis vitæ labores putamus esse perpetuos? nec contenti sumus secundùm Evangelium malitiæ diei, nihilque in crastinum cogitemus?*

Universa fecit bona in tempore suo, et quidem sæculum dedit in corda eorum, ut non inveniatur homo opus quod fecit Deus ab initio usque in finem.

Cognovi quia non est bo-

11. Cuncta fecit bona in tempore suo, et mundum tradidit disputationi eorum, ut non inveniatur homo opus, quod operatus est Deus ab initio usque ad finem.

12. Et cognovi quod non

¹¹ *Cuncta fecit bona* (seu pulchra: Heb.) *in tempore suo*; omnia quidem suis decurrunt temporibus: sed temporum arbiter Deus has temperat vices; quare omnia per se bona, pulchraque: *viditque Deus cuncta quæ fecerat: et erant valde bona.* Gen. 1. 31. Sibi ergo universæ rei bene gestæ conscius, nihil moratur hominum iudicia. *Et mundum tradidit disputationi eorum*: orbe constituto, hominum generi ingens ænigma proposuit, in quo solvendo frustra laborarent: ita ut non inveniatur homo opus, quod operatus est Deus: ac temporum leges, rerumque orientium, atque interuentium causas ne quidem intelligere, nedum his se expedire, ac certum vitæ statum sibi constituere valeat: *Ab initio usque ad finem*: quasi diceret: Singula quidem Dei opera admirari licet; cæterum, consiliorum seriem, atque universi operis rationem capere non possumus: ex quâ rerum serie perspicuum fieret, suo quæque tempori aptata pulcherrima esse atque ordinatissima: sed horum convenientiam, particulæ operis illigati sentire non possumus: ut præclare August. *Mundum disputationi reliquit*: ad verbum: mundum dedit in cor eorum: Heb. lxx. quæ interpretatio Hier. non latuit, quippe quam attulit Comm. ad Paulam. Dedit autem in cor, hoc est, cogitandum reliquit; ita tamen ut nunquam inveniatur occulta consilia, et arcanas rerum causas: quod idem Hieronymus hic elegantissimè *disputationem* vertit, ut Deo quidem agere competat, homini autem nihil aliud quam quærere ac disputare sit reliquum.

¹² *Et cognovi quod non esset melius. Propterea colonus et hospes mundi homo datus est, ut brevi vitæ suæ utatur tempore: et spe prolixioris ætatis abscessâ, cuncta quæ possidet, quasi ad aliæ profecturus, aspiciat:.... nec se putet plus de suo labore lucrari posse quam cibum et potum; et si quid de opibus suis in bonis operibus expendiderit: Hier. ibi addit; non ut illud fiat quod est apud Isaiam: Manducemus et bibamus; cras enim moriemur: sed secundum Apostolum: Habentes victum et vestitum, his contenti simus; quod est do-*

num, nisi lætari, et facere bonum in vitâ suâ.

Et quidem omnis homo qui comedit et bibit, et ostendit bonum in omni labore suo, ex dono Dei est.

Cognovi quia omnia quæ fecit Deus, ipsa erunt in æternum; super illa non potest adjici, et ab illis non potest auferri, et Deus scit ut timeant à facie ejus.

Quid est quod fuit? ipsum est quod erit, et quæ futura sunt, jam fuerunt; et Deus quæret cum qui persecutionem patitur,

esset melius nisi lætari, et facere bene in vitâ suâ.

13. Omnis enim homo, qui comedit et bibit, et videt bonum de labore suo, hoc donum Dei est.

14. Didici quod omnia opera, quæ fecit Deus, perseverent in perpetuum: non possumus eis quidquam addere nec auferre, quæ fecit Deus ut timeatur.

15. Quod factum est, ipsum permanet: quæ futura sunt, jam fuerunt: et Deus instaurat quod abiit.

num Dei, *ŷ. seq.* *Facere bene*: quidam intelligunt: bene sibi facere, partis uti: quod est in seq. *ŷ.* videre bonum de labore suo.

¹⁴ *Didici quod omnia... perseverent in perpetuum*: tellus, sidera, montes, arborum atque animantium genera, ipsa rerum summa. *Non possumus eis addere*: ac nequidem staturæ nostræ cubitum, aut capillis colorem: *Matt. v. 36. vi. 27. Quæ fecit Deus ut timeatur*: ex antecedentibus, quod occultissima, quod perfectissima, quibus nihil adjici, nihil detrahi possit, quod ordinatissima, et sempiternis legibus constituta.

¹⁵ *Deus instaurat* (querit, revocat Hob.) *quod abiit*: ad verbum, quod consecutum est (quod præteritum): eò quod alia ex aliis consequantur, ac Deus ea quæ secutura sunt, ex antecedentibus evocat, et eliciat latentibus causis. Vide 1. 9, 10. Summa est: Dei opera firma consistere: simplici et uniformi motu agi res, aliasque ex aliis deduci, etiam quæ cfluxerint, Dei beneficentiâ recuperari posse, ne plus æquo, aut adeptis lætemur, aut cruciemur amissis. *Quod abiit*: *LXX. τὸ διεσπόμενον*: hoc est, Deus requirit eum qui persecutionem patitur: sic et antiqua Vulgata, et ipse Hier. ad Paul. *ad consolandum*, inquit, *eum qui in martyrio perseverat*. Quam versionem prætermittere non est visum, eò quod passim à Patribus græcis, latinisque celebretur; quanquam non est dubium, quin

Et adhuc vidi sub sole lo- 16. Vidi sub sole in loco
cum iudicii, ibi impietas; et iudicii impietatem, et in
locum justitiæ, ibi iniquitas. loco justitiæ iniquitatem.

Dixi ego in corde meo : 17. Et dixi in corde meo:
Justum et impium iudicabit Justum, et impium iudica-
Deus: quia tempus est omni bit Deus, et tempus omnis
voluntati super omne fac- rei tunc erit.
tum ibi.

Dixi ego in corde meo de 18. Dixi in corde meo de
loquelâ filiorum hominis : filiis hominum, ut probaret
quia separat illos Deus, ut eos Deus, et ostenderet si-
ostendat quia ipsi jumenta miles esse bestiis.
sunt :

vulgata nostra interpretatio sit congruentior, atque omnino reti-
nenda. Pro τὸν δίκαιον, apud LXX. quidam legisse videntur, ὁ δίκαιος
quod consecutum est, quod Heb. congruit.

16 *Vidi sub sole* : aliud argumentum rebus humanis insitiæ vani-
tatis : in præsentè vitâ, inter justum et impium nullam esse distan-
tiam, sed incerto eventu omnia volutati; atque inter iudicium ipsa
subsellia, non veritatem valere, sed munera. Hier. ibi.

17 *Et dixi.... Justum et impium* : clara solutio, cum omnia sint
perturbata sub sole, atque inconditis motibus ferri videantur, esse
supra solem, et extra temporum vices, aliquid quo incerta et incom-
posita in ordinem redigantur, nec per partes Deum, et velut per
singula momenta iudicare, sed in futurum tempus universæ rei re-
servare iudicium : quò fit id quod sequitur : *et tempus omnis rei tunc
erit* : cum enim in hac vitâ alia aliis temporibus congruant, nec sin-
gula singulis satis apta, atque alieno loco multa posita esse videan-
tur, expectandum tempus quo sua cuique tribuantur, bona bonis,
mala malis : ut est in parabola, Matth. XIII. 24. et seq.

18 *Dixi in corde meo de filiis hominum, ut probaret eos Deus* :
redargueret : Heb. separaret, ad examen revocandos, atque omnino
pervinceret *similes esse bestiis* : simplicius in Heb. et apud. LXX.
quòd bestia ipsi. Aliud argumentum multò validius, jam tactum II.
15. sed hic fusiùs exequendum : quid mirum nihil distare inter pro-
bos et improbos qui æquè homines sunt, cum nequidem inter ho-
mines et pecudes satis sit discriminis; cum similiter procedamus in
lucem, simul dissolvamur in pulverem? Hier.

Sive quia eventus filiorum hominum, et eventus pecoris, eventus unus eis. Sicut mors hujus, ita et mors illius, et spiritus unus omnibus, et amplius homini à pecore nihil est: quia omnia vanitas.

Omnia vadunt ad locum unum: omnia facta sunt de humo, et omnia revertentur ad humum.

Quis scit, spiritus filiorum hominis si ascendat ipse sursum, et spiritus pecoris si descendat ipse deorsum in terram?

Et vidi quia non est bonum, nisi quòd lætetur homo in opere suo: quia hæc est pars ejus. Quis enim adducet eum, ut videat id quòd futurum est post ipsum?

19. Idcirco unus interitus est hominis, et jumentorum, et æqua utriusque conditio: sicut moritur homo, sic et illa moriuntur: similiter spirant omnia, et nihil habet homo jumento amplius: cuncta subjacent vanitati.

20. Et omnia pergunt ad unum locum: de terrâ facta sunt, et in terram pariter revertuntur.

21. Quis novit, si spiritus filiorum Adam ascendat sursum, et si spiritus jumentorum descendat deorsum.

22. Et deprehendi nihil esse melius; quàm lætari hominem in opere suo, et hanc esse partem illius. Quis enim eum adducet, ut post se futura cognoscat?

²⁰ De terrâ facta sunt: de terrâ nihil nisi corpus factum est; et signanter de corpore dicitur; terra es, et in terram reverteris: facile itaque ostenditur nobis, quòd juxta corporis fragilitatem, pecora simus. Hier.

²¹ Quis novit: hoc est, haud facile cognoveris: quâ phrasi: *Quis habitabit*: aut, *mulierem fortem quis inveniet?* quasi diceret: Satis ergo constat homines corpore non nisi esse bestias: si autem videtur hæc esse distantia quòd spiritus hominis ascendat in cælum, et spiritus pecoris descendat in terram, quo istud certo auctore cognovimus? Hæc quæstio non nisi infrâ resolvenda, XII. 7. Interim in incerto ac suspensio relinquatur, ad ignorantiam hominum declarandam, et comprimendam superbiam.

CAPUT IV.

Calumniæ : calamitates : vita tædio ; invidia : desidia et falsa in otio quies : avarus sibi pessimus : amicitia et societas ; regiæ quoque majestatis vanitas , 3. et seqq. obedientiã : victimæ.

VERSIO S. HIERONYMI.

Et conversus sum ego , et vidi universas calumnias , quæ fiunt sub sole ; et ecce lacrymæ eorum qui calumnias sustinent , et non est qui consoletur eos : et in manibus calumniantium eos fortitudo , et non est eis consolator.

Et laudavi ego mortuos , qui jam mortui sunt , super viventes , quicumque ipsi vivunt usque nunc.

Et melior super hos duos , qui nondum natus est , qui nondum vidit opus malum , quod factum est sub sole.

Et vidi ego universum laborem , et simul omnem virtutem operis , quia æmulationis viri à sodali ejus : et quidem hoc vanitas , et præsumptio spiritûs.

VERSIO VULGATA.

1. VERTI me ad alia , et vidi calumnias , quæ sub sole geruntur , et lacrymas innocentium , et neminem consolatorem ; nec posse resistere eorum violentiæ , cunctorum auxilio destitutos.

2. Et laudavi magis mortuos quam viventes :

3. Et feliciorum utroque judicavi , qui necdum natus est , nec vidit mala quæ sub sole fiunt.

4. Rursum contemplatus sum omnes labores hominum , et industrias animadverti patere invidiæ proximi : et in hoc ergo vanitas , et cura superflua est.

4 Rursum industrias animadverti patere invidiæ proximi. Stultus complicat manus suas. Totum quod disserit , hoc est ut ostendat et eum qui laborat et habet aliquid in mundo , patere invidiæ ; et rursus eum qui vivere vult quietus , inopiã opprimi , et esse utrumque miserabilem ; dum alius propter opes periclitatur , alius propter inopiam egestate conficitur. Hier. ibi.

Stultus complexus est manus suas, et comedit carnes suas.

Melior est plenus pugillus cum requie, quàm plenitudo manuum laboris et præsumptionis spiritûs.

Et conversus sum ego, et vidi vanitatem sub sole.

Est unus et non est secundus, et quidem filius, et frater non est ei: nec est finis omni labori ejus. Et quidem oculus ejus non satiatur divitiis; et cui ego laboro et fraudo animam meam bonitate? sed et hoc vanitas, et distentio pessima est.

Meliores duo quàm unus, quibus est merces bona in labore suo: quia si ceciderit unus, eriget particeps socium suum.

Et vae uni cum ceciderit,

5. Stultus complicat manus suas, et comedit carnes suas, dicens:

6. Melior est pugillus cum requie, quàm plena utraque manus cum labore, et afflictione animi.

7. Considerans reperi et aliam vanitatem sub sole:

8. Unus est, et secundum non habet, non filium, non fratrem; et tamen laborare non cessat, nec satiantur oculi ejus divitiis: nec recogitat, dicens: Cui laboro, et fraudo animam meam bonis? in hoc quoque vanitas est, et afflictio pessima.

9. Melius est ergo duos esse simul, quàm unum: habent enim emolumentum societatis suæ:

10. Si unus ceciderit, ab altero fulcietur. Vae soli:

5 *Stultus*: piger, de quo Prov. xxiv. 30. et seqq. *Comedit carnes suas*: hyperbolicè: propter nimiam famem: Hier. marcescit inediâ: seipsum exest curis, tædio, inertia.

7 *Aliam vanitatem*: avaritiam, quam graphicè depingit.

8 *Unus est*: solus. Suprà irriserat eum qui cæri hæredis causâ seipsum stultè excruciat: nunc invenit stultiorem eum qui hærede nullo, haud secius defraudat genium. *Nec satiantur oculi ejus divitiis*: nihil quidquam ex tot opibus usurpare ausus, præter insatiabilem videndi libidinem, ut habetur infra, §. 10. *Nec recogitat, dicens*: positum elucidationis gratiâ: deest enim Heb. lxx. in latinâ etiam versione hujus capituli iv. apud Ambrosium, et apud Hier. Comm. ad Paulam.

9-10. *Melius..... duos esse.... Vae soli*: meritò hæc subnectit avar-

et non est secundus qui erigat eum.

Et quidem si dormient duo, etiam calor erit illis : et unus quomodo calefiet ?

Et si invaluerit super eum unus, duo stabunt adversus eum. Et funiculus triplex non citò rumpitur.

Melior est puer pauper et sapiens, quàm rex senex et stultus, qui nescit providere in posterum.

Quoniam de domo victorum egreditur ut regnet : quia etiam in regno ejus natus est pauper.

Vidi universos viventes, qui ambulant sub sole cum adolescente secundo, qui consurget pro illo.

ritiæ; quippe avarus omnis humanitatis expers, incubat divitiis, nullum amicitia fulcimentum quærit.

¹² *Funiculus triplex*; proverbiale dictum, ad fœdera gentium et privatorum etiam amicitiam commendandam

¹³ *Melior est puer... rege*: jam ad regie majestatis vanitatem pergit. Primum quòd ipsi reges vacui sapientiâ, puero imbecilliores sint; alterum,

¹⁴ *Quòd de carcere*: quòd regia etiam capita communi hominum sorte ab infimis ad summa, à summis ad infima volentur. Sic Joseph è carcere propemòdum ad regnum: sic Job è summâ fortunâ in sterquilinum. Tertium, quòd ipsa majestas ætate obsolescat: v. seq.

¹⁵ *Vidi cunctos viventes... cum adolescente secundo*: regni hærede designato, obsequiis promptos, atque orientem, ut aiunt, socerum adorantes.

quia cùm ceciderit, non habet sublevantem se.

11. Et si dormierint duo, fovebuntur mutuò : unus quomodo calefiet ?

12. Et si quispiam prævaluerit contra unum, duo resistunt ei : funiculus triplex difficilè rumpitur:

13. Melior est puer pauper et sapiens, rege senex et stulto, qui nescit prævidere in posterum.

14. Quod de carcere, catenisquè interdum quis egrediatur ad regnum; et alius natus in regno, inopiâ consumatur.

15. Vidi cunctos viventes, qui ambulant sub sole cum adolescente secundo, qui consurget pro eo.

Non est finis omni populo ejus, universis qui fuerunt ante illos: et quidem novissimi non lætabuntur in eo: sed et hoc vanitas, et præsumptio spiritus.

Custodi pedem tuum cum vadis in domum Dei, et appropinqua ut audias. Super donum enim insipientium sacrificium tuum: quia nesciunt quod faciunt malum.

16. Infinitus numerus est populi omnium, qui fuerunt ante eum: et qui postea futuri sunt, non lætabuntur in eo: sed et hoc vanitas, et afflictio spiritus.

17. Custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, et appropinqua ut audias. Multò enim melior est obedientia, quàm stultorum victimæ, qui nesciunt quid faciunt mali.

¹⁶ *Infinitus numerus... ante eum*: eos, regem scilicet patrem et filium. Hier. ex Heb. lxx. ad verbum: ad facies eorum: coram ipsis: innumerabiles et ipsorum ævo fuere, et postea futuri sunt qui eos nesciant; tam angustè regnant.

¹⁷ *Custodi pedem tuum*: attende tibi, cum ad Deum accedis. *Appropinqua ut audias*. *Multò enim melior*: postremum illud deest Heb. Tota sententia ex Heb. Accede ad audiendum. (sive obediendum) potius quàm ad dandas stultorum victimas; quia nesciunt quod faciunt malum: eodem cum Vulgatà sensu. Has sententias et reliquas usque ad v. 9. sequenti capitis non facile connectas cum antecedentibus. Verùm Ecclesiastes dum omnia vana prædicat, ne etiam pietatem vanis accensere videatur, hæc de precibus, deque inspectore Deo, votisque interserit. Fortè etiam quod inter vana computet falsum cultum, et in exterioribus tantum positum.

CAPUT V.

Multiloquium: vota: qui negant providentiam: imperiorum ordo: divitiarum vanitas, 9, 12 et seqq. Dulcis ex opere somnus: frugalitas: partis uti optimum, 27 et seqq.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

NOLI festinare in ore tuo, et cor tuum non festinet ad proferendum verbum in conspectu Dei: quia Deus in cælo, et tu super terram. Propter hoc sint verba tua pauca:

Quia veniet somnium in multitudine sollicitudinis et vox stulti in multiplicatione sermonum.

Cum votum voveris Deo, ne moreris reddere illud: quia non est voluntas in in-

NE temerè quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo. Deus enim in cælo, et tu super terram: idcirco sint pauci sermones tui.

2. Multas curas sequuntur somnia, et in multis sermonibus invenietur stultitia.

3. Si quid vovisti Deo; ne moreris reddere: displicet enim ei infidelis et stulta

¹ *Ne temerè.... coram Deo: ergo ad pietatem pertinet, parcè et moderatè loqui, cum de verbo otioso rationem reddi oporteat, Matt. XII. 36. scriptumque sit; in multiloquio non deerit peccatum. Prov. X. 19. Quin etiam de orando Deo Christus præcipit: Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici: putant enim quòd in multiloquio suo exaudiantur. Matt. VI. 7, 8. Ac notantur Pharisæi, quòd viduas decipiant sub obtentu prolisæ orationis. Marc. VII. 40. Matt. XXIII. 14. Luc. XX. 47. Deus enim in cælo: plana sententia, quòd Deus sublimis, nos humiles; et quòd coram rege tacere, reverentiæ sis.*

² *Multas curas: sicut turbida et multa somnia sollicitum hominem designant, sic multa verba stultum. Ideo de Deo rebusque divinis parcè loquaris: quòd etiam ea quæ nosse nos arbitramur, per speculum videmus et in ænigmate, et velut somnium comprehendimus, quod tenere nos putamus: Hier.*

³ *Displicet enim ei infidelis et stulta promissio: quia non est vo-*

sipientibus. Quæcumque voveris, redde.

Melius est non vovere, quàm vovere, et non redde-
dere.

Non des os tuum, ut peccare facias carnem tuam; et ne dixeris in conspectu angeli, quia ignorantia est: ne irascatur Deus super vocem tuam, et disperdat opera manuum tuarum.

Quia in multitudine somniorum et vanitates, et verba plurima; sed Deum time.

Si calumniam pauperis, et ruinam iudicii, et injustitias videris in regione, ne mire-
ris super negotio: quia ex-

huntas in insipientibus: Hier. ex Heb. Nulla constantia voluntatis, neque ullum decretum, aut propriè voluntas; sed, ut in somniis, cæci vanique conatus.

⁵ *Ne dederis os tuum*: ne abutaris sermone, ut te ipsum in adulteria et corruptelas illicias; quod faciunt qui dicunt: *Non est providentia*: non est ultio; sive; ut habet Heb. Error est, aut ignorantia est: res humanas nemo respicit: omnia cæco errore voluntur. *Coram angelo*: executores divinæ ultionis.

⁶ *Ubi multa sunt somnia, plurimæ sunt vanitates, et sermones innumeri*; qualis est somniator vana cogitans, talis nugax et loquax vana effutens: ut suprâ, *ψ. 2. Tu verò Deum time*: ut *ψ. 1.*

⁷ *Si videris calumnias*: pauperibus illatæ calumniæ, ne te conturbent, cum sint suo ordine et loco constitutæ in republicâ potestates, quæ maleficia ulciscantur.

promissio: sed quodcumque voveris, redde:

4. Multòque melius est non vovere, quàm post votum, promissa non redde-
dere.

5. Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem tuam: neque dicas coram angelo: Non est providentia: ne fortè iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum.

6. Ubi multa sunt somnia, plurimæ sunt vanitates, et sermones innumeri: tu verò Deum time.

7. Si videris calumnias egenorum, et violenta iudicia, et subverti justitiam in provinciâ, non mireris

celsus super excelsum custodit,

Et excelsior est super illos, et amplius terræ in omnibus est rex in agro culto.

Qui diligit argentum, non implebitur argento; et qui diligit divitias, non fruetur eis: sed in hoc vanitas.

In multitudine enim bonorum, multi sunt qui comedunt ea; et quæ est fortitudo habenti illam, nisi ut videat oculis suis?

super hoc negotio: quia excelso excelsior est alius, et super hos quoque eminentiores sunt alii,

8. Et insuper universæ terræ rex imperat servienti.

9. Avarus non implebitur pecuniâ; et qui amat divitias, fructum non capiet ex eis: et hoc ergo vanitas.

10. Ubi multæ sunt opes, multæ et qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit divitias oculis suis?

⁸ *Et insuper universæ terræ* (seu totius regionis) *rex* omnibus præsit, et subjectas potestates in ordinem cogat. Postremus versus in Heb. sic habet: et excellentia (sive emolumentum) terræ est in omnibus; rex ipse agro servit; à quâ interpretatione non abhorret Hier. ad Paulam. Sensus est: cùm sint aliæ aliis subditæ potestates: inest tamen quædam rebus æqualitas, communisque altrix omnium tellus: rex ipse agro servit, atque inde victum accipit, nec à communi conditione eximitur. Hanc potestatum invicem subjectarum ordinem, alii cum Hieronymo referunt ad Deum et angelos regum regnorumque præsidēs, qui injuriam prohibere, vel præsentē poenā ulcisci possent, nisi Dei iudicium ad futurum sæculum servaretur, missis angelis messoribus qui colligant de regno eius omnia scandala, ut est Matt. XIII. 30, 41. supra, III. 16, 17.

⁹ *Avarus non implebitur*: jam ad vanitates redit, ac primum avaritiæ et opum; quòd animum non expieant: quòd nullus ex illis dignus fructus: ⁷. 9. quòd utcumque sis dives, non tamen ipse tu plus cæteris capias, sed tantum importunos atque otiosos ventres accersas: ⁷. 10. quòd nec ipse utare, sed tanquam à sacris abstineas, solâ tibi intuendi facultate relicta: ibid. quòd utcumque utare, teque tibi ingurgites, id tantum lucrere, ut somni suavitatem cruditate turbes: 11. quòd tibi quoque malè vertant, cùm potentioribus prædæ futurus sis: 12. quòd pereant, teque destituant, in

Dulcis somnus operanti, sive paululum, sive plus comederit; et saturitas divitis non sinit eum dormire.

Est languor pessimus quem vidi sub sole, divitias custodiri in malum possidentis eas.

Et perierunt divitiæ illæ in distentione pessimâ: et genuit filium, et non est in manu ejus quidquam.

Sicut exiit de utero matris suæ, nullus revertetur: ut eat sicut venit, et nihil accipit de labore suo, ut teneat in manu ipsius.

Sed, et hoc vanitas, et languor pessimus: sicut enim advenit, ita et abibit. Quæ abundantia ejus qui in ventum laborat?

Et quidem omnibus diebus suis in tenebris comedit, et luctu, et iracundiâ multâ, et languore, et insanîâ.

11. Dulcis est somnus operanti, sive parum, sive multum comedat: saturitas autem divitis non sinit eum dormire.

12. Est et alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conservatæ in malum domini sui.

13. Pereunt enim in afflictione pessimâ: generavit filium, qui in summâ egestate erit.

14. Sicut egressus est nudus de utero matris suæ, sic revertetur; et nihil auferet secum de labore suo.

15. Miserabilis prorsus infirmitas; quomodo venit, sic revertetur. Quid ergo prodest ei quod laboravit in ventum?

16. Cunctis diebus vitæ suæ comedit in tenebris et in curis multis, et in ærumnâ, atque tristitia.

afflictione (sive occupatione: Heb.) *maximâ*, cum iis maximè indigeas: 13. quod, etsi vel maximè in re splendidâ vivas, non eò tibi liberi fortunatiores futuri: *ibid.* quod denique divites æquè ac cæteri mortales nudi atque egeni et nascantur et intereant: 14, 15. atque omnino se excrucient atque conficiant inanibus curis: 15, 16. Nota autem hanc sententiâ: *dulcis somnus operanti*, 7, 11. ne otio torpescas: *sive parum, sive multum comedat*: ut non in copiâ sed in sufficientiâ sit quies, somniqûe atque adco totius vitæ suavitatis. Ex quo efficitur istud:

Ecce quod vidi ego bonum, quod est optimum; comedere, et bibere, et cernere jocunditatem in omni labore suo, quo laboravit sub sole; numero dierum vitæ suæ, quos dedit ei Deus: hæc quippe est pars ejus.

Sed omnis homo cui dedit Deus divitias et substantiam; concessitque ei, ut vesceretur ex eis, et tolleretur partem suam, et lætaretur de labore suo; hoc Dei donum est.

Non enim multum recordabitur dierum vitæ suæ; quia Deus occupat in lætitiâ cor ejus.

¹⁷ *Hoc itaque visum est mihi bonum, ut comedat quis: ad comparationem ejus, qui tanto cruciatu ac tædio, peritura comparat, meliorem dicit esse eum qui præsentibus fruitur.*

¹⁸ *Hoc est donum Dei: quaecumque, non donum illud maximum de quo infra: præsertim cap. xii.*

¹⁹ *Non enim satis recordabitur dierum vitæ suæ: labentis ac tædio plenæ; ut tota hujus vitæ suavitas in oblivione sui posita videatur.*

17. Hoc itaque visum est mihi bonum, ut comedat quis, et bibat, et fruatur lætitiâ ex labore suo, quò laboravit ipse sub sole numero dierum vitæ suæ, quos dedit ei Deus, et hæc est pars illius.

18. Et omni homini, cui dedit Deus divitias, atque substantiam, potestatemque ei tribuit, ut comedat ex eis, et fruatur parte suâ, et lætetur de labore suo; hoc est donum Dei.

19. Non enim satis recordabitur dierum vitæ suæ, eò quòd Deus occupat deliciis cor ejus.

CAPUT VI.

Divitiarum vanitas : anxio et avaro divite melior abortivus : partis frui : hoc etiam vanum, 7, 8, 9-hominum sapientia, nihil nisi verba : unus Deus sapiens.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

Est malum quod vidi, sub sole, et frequens apud homines :

Vir, cui dedit Deus divitias, et substantiam, et gloriam, et nihil deest animæ ejus ex omnibus quæ desideravit; et non dedit ei Deus potestatem, ut manducaret ex eo; sed vir alienus comedit illud. Hæc vanitas est, et languor pessimus.

Si genuerit vir centum liberos, et annis multis vixerit, et plures fuerint dies annorum ejus, et anima ejus non repleatur bonis :

1. Est et aliud malum, quod vidi sub sole, et quidem frequens apud homines :

2. Vir cui dedit Deus divitias, et substantiam, et honorem, et nihil deest animæ suæ ex omnibus, quæ desiderat : nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. Hoc vanitas, et miseria magna est.

3. Si genuerit quispiam centum liberos, et vixerit multos annos, et plures dies ætatis habuerit, et anima illius non utatur bonis sub-

² *Vir, cui dedit Deus divitias*: rursus ad divitias; neque exagitare cessat radicem omnium malorum avaritiam, quam quidam appetentes, teste Paulo, I. Tim. vi. 10. erraverunt à fide, et inseruerunt se doloribus multis; quæ Salomon fusè commemorat.

³ *Si genuerit quispiam centum liberos, et vixerit multos annos*: sive, ut infra, 6. etiãsi duobus millibus annis vixerit. Duo sunt quibus, vel maximè, humana vita protendatur: primum si ipsa longissima fuerit, postea si in sobolem amplissimam diffundatur, in quâ et vivamus lætius, et etiam mortui reviviscamus. Atqui hæc duo vana sunt, et infructuosa avaris. *Et anima illius non utatur bonis*:

nec sepulcrum fuerit illi, dixi melius ab eo esse abortivum.

In vanitate quippe venit, et in tenebris vadit, et in tenebris nomen ejus abscondetur.

Et quidem solem non vidit, nec cognovit: requies huic magis quam illi.

Etsi vixerit mille annos duplices, et bonitatem non vidit: nonne ad locum unum omnia properant?

Omnis labor hominis in

si infelix ille est, et cæco errore devius, qui hujus vitæ bonis avaritiâ se fraudat, quantum magis qui veris bonis, fidè ac doctrinâ sanctâ, Deique gratiâ non utitur? *Quòd melior illo sit abortivus. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille.* Matt. xxvi. 24. Diligenter advertete; non absolutè melius, sed melius ipsi.

4-5. *Frustra enim venit.... non vidit solem.* Clarum hæc pertinere ad abortivi comparisonem. Attende, christiane, qui fructum parturientis spiritûs abortire facis, neque deducis ad solem, sed perire in tenebris, et oblivione deleri sinis. Perpende illa verba; *Frustra ille venit*, qui nec Deo gloriam, nec sibi felicitatem peperit; et à Dei regno pulsus, ad tenebras exteriores mittitur: ubi est *fletus et stridor dentium.* Matt. xxii. 13.

6 *Nonne ad unum locum properant omnia?* Alia sententia, ad quam sequentia pertinent. Sic autem habet: Miserrimè illi sunt, qui concessis bonis non utuntur: fac autem utare; non eò eris beator, cum mors ingruat. *Ad unum locum properant: omnes enim morimur, et quasi aquæ dilabimur in terram, quæ non revertuntur.* II. Reg. xiv. 14.

7 *Omnis labor hominis:* hujusmodi quem diximus, comedentis ac bibentis, partisque opibus utentis, *in ore ejus*, circa palatum versa-

stantiæ suæ, sepulturâque careat: de hoc ego pronuntio quòd melior illo sit abortivus.

4. Frustra enim venit, et pergit ad tenebras, et oblivione delebitur nomen ejus.

5. Non vidit solem, neque cognovit distantiam boni et mali:

6. Etiam si duobus millibus annis vixerit, et non fuerit perfruitus bonis: nonne ad unum locum properant omnia?

7. Omnis labor hominis in

ore ipsius, et quidem anima ejus non implebitur.

Quid enim amplius sapiens à stulto; quid pauperi, nisi scire ut vadat contra vitam?

Melior est aspectus oculorum super ambulantiem in animà: sed et hoc vanitas, et præsumptio spiritûs.

Quid est quod futurum est: jam vocatum est nomen

ore ejus: sed anima ejus non implebitur.

8. Quid habet amplius sapiens à stulto? et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita?

9. Melius est videre quod cupias, quàm desiderare quod nescias: sed et hoc vanitas est, et præsumptio spiritûs.

10. Qui futurus est, jam vocatum est nomen ejus,

tur: miserabilis labor qui ventri et putredini serviat. *Sed anima ejus non implebitur*: animus majori bono natus, his impleri non potest.

8 *Quid habet amplius sapiens à stulto?* Supple: si in edendo et bibendo vita constat, et quid pauper, ac frugi, habet scilicet, nisi ut pergat illuc ubi est vita? nisi ut ea adipiscatur quibus vivat, atque organum corporis sustentet, nec pereat inedia: Hier. quod magis Heb. congruit. Quid pauperi (deest) scienti pergere ante vitas, seu vitam sustentare? quasi diceret: pauperi æquè ac diviti victus communis; nec sapiens eâ re plus habet aut scit, quàm cæteri: communis eis cura, ut vitam protendant. Attende autem, christiane, hæc vivendi cura, quàm benè ad veram æternamque vitam transferratur, de quâ infra dicitur.

9 *Melius est videre*: melior est aspectus oculorum super ambulantiem in animâ. Hier. ex Heb. id est, vana et imaginaria sectantem; quod eodem pertinet atque antecedentia, nempe ut intelligamus melius esse ac præstantius frui præsentibus bonis quàm in promptu habeamus, quàm animum inani spe pascere, aut philosophantium more, vanas ac supra nos, atque inextricabiles tentare quæstiones.

10 *Qui futurus est*. Et hoc pertinet ad humanæ sapientiæ vanitatem, scire omnia à Deo prævisa, suisque jam distincta nominibus, eumque unum scientem sapientemque esse, qui omnia ac futura æquè ac præterita mente complectatur. *Et scitur quòd homo sit*: scitur, inquam, hominem tantum esse hominem: et quòd frustra

ejus et cognitum: quia homo est, et non poterit judicari cum fortiore se.

Quia sunt verba multa multiplicantia vanitatem.

et scitur quòd homo sit, et non possit contra fortiorem se in iudicio contendere.

11. Verba sunt plurima, multamque in disputando habentia vanitatem.

nititur supra vires: et non possit contra fortiorem se in iudicio contendere: contra Deum scilicet.

¹¹ *Verba sunt plurima: alia ratio retundendæ sapientium vanitatis, quòd in hominum quæstionibus ac disputationibus, nihil nisi verba sint, et inanïs loquacitas; sive, ut habet Heb. quia sunt verba plurima multiplicantia vanitatem: quò etiam sequentia pertinent.*

CAPUT VII.

Vana scientiã: quæstiones: majora se quærere: quid quo melius: risus, 4, 5. correptio: adulatio: patiens, 9. ira stultorum est: stultum tempora præferre temporibus: sapientia: 13, 20. divitiæ: cavere, 15. sapere ad sobrietatem, 17, 18. nemo sine peccato, 21. de sapientiã obtinendã præsumere, 24, 25. mulieres, 26 et 299. homo rectus, 30. quis sapiens.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

Quid plus homini? quis enim cognovit quid sit bonum homini in vitã? numerum dierum vitæ vanitatis ejus, et faciet ea quasi umbram: quia quis annuntiabit homini quid sit post eum sub sole?

1. Quid necessè est homini majora se quærere, cum ignoret quid conducat sibi in vitã suã, numero dierum peregrinationis suæ, et tempore quòd velut umbra præterit? Aut quis ei poterit indicare, quid post eum futurum sub sole sit?

¹ *Majora se quærere: torquere se quæstionibus quæ captum exsuperent: alia ratio quã scientiarum patescat vanitas: altiora scrutari, obvia et necessaria ignorare.*

Bonum est nomen super oleum bonum, et dies mortis super diem nativitatis.

Melius est ire ad domum luctus, quàm ad domum convivii, in quo finis est omnis hominis; et qui vivit, dabit ad cor suum.

Melior est ira quàm risus: quia in mœrore vultus emendabitur cor.

Cor sapientis in domo luctus, et cor insipientis in domo lætitiæ.

Melius est audire increpationem sapientis super vitium audientem carmen stultorum.

Quia sicut vox spinarum sub ollâ, ita risus stulti; sed et hoc vanitas.

2. Melius est nomen bonum, quàm unguenta pretiosa, et dies mortis die nativitatis.

3. Melius est ire ad domum luctus, quàm ad domum convivii: in illâ enim finis cunctorum admonetur hominum, et vivens cogitat quid futurum sit.

4. Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus, corrigitur animus delinquentis.

5. Cor sapientium ubi tristitia est, et cor stultorum ubi lætitia.

6. Melius est à sapiente corripì, quàm stultorum adulatione decipi.

7. Quia sicut sonitus spinarum ardentium sub ollâ, sic risus stulti: sed et hoc vanitas.

2 *Melius est nomen bonum*: cum tam brevis vita sit, ut sæpe antea memoratum, hortatur ut faciat famam vitâ longiorem. Hier. *Melior dies morus die nativitatis*: non tantum propter vitæ ærumnas, verum etiam quòd nascentis incerta studia, mortui laus in tuto sit posita.

4 *Melior est ira* (sive indignatio) emendantis et castigantis, *risu* blandientis et adulantis.

5 *Cor sapientium ubi tristitia est*: cor sapientium in domo luctus; cor stultorum in domo convivii (sive lætitiæ): Heb. lxx. Lætitia enim dissolvit sapientiam, luctus superbiam stultitiamque comprimit.

6 *Quàm stultorum adulatione decipi*: quàm canticum stultorum, supple, audire: Heb.

7 *Quia sicut sonitus spinarum ardentium sub ollâ*: sic stultorum

Calumniā conturbat sapientem, et perdit cor fortitudinē ejus.

Melius est novissimum sermonis, quàm principium ejus. Melior est patiens super excelsum spiritu.

Ne festinēs in spiritu tuo, ut irascaris: quia ira in sinu stultorum requiescit.

Ne dixeris: Quid factum est, quia dies priores erant meliores quàm isti? quia non sapienter interrogasti de hoc.

Bona est sapientia cum hæreditate, et amplius videntibus solem.

gandia, grata licet in speciem, nihil nisi inanem strepitum, et evanidam lucem præbent. Quæ omnia à N. 3. pertinent ad humanæ lætitiæ vanitatem, de quâ etiã suprâ II. 7.

⁸ Calumniā conturbat (etiã) sapientem; et perdet robur cordis illius: sic LXX. sic Hier. ad Paulam: Heb. eodem sensu: et munus (seu donum) perdit cor (sive mentem) supple, sapientis; de quo primo membro: juxta illud Deut. xvi. 19. *munera excæcant oculos sapientum*: quibus humanæ sapientiæ imbecillitas demonstratur.

⁹ Melior est finis orationis: sermonis; quàm principium, ut misis proloquiis ad rem ipsam veniamus, et quàm brevissimè fieri poterit concludamus. Melior etiã cuiusque rei finis quàm principium, juxta 1. 2. Melior est patiens: cum arrogans sibi aliquid esse videatur, vanum tamen istud est, et pati melius quàm contumeliosè et arroganter aliquid agere.

¹¹ Stulta est hujusmodi interrogatio; vani imperitique homines putant incidisse se in ea tempora, in quibus inaudite sint, atque hactenus in expertæ calamitates; sed hoc quàm vanum sit, docent antecedentia, suprâ, 1. 10. III. 15.

¹² Utilior est sapientia cum divitiis; sive cum hæreditate:

8. Calumniā conturbat sapientem, et perdet robur cordis illius.

9. Melior est finis orationis, quàm principium. Melior est patiens arrogante.

10. Ne sis velox ad irascendum: quia ira in sinu stulti requiescit.

11. Ne dicas: Quid putas causæ est, quòd priora tempora meliora fuere quàm nunc sunt? stulta enim est hujusmodi interrogatio.

12. Utilior est sapientia cum divitiis, et magis videntibus solem.

Quia quomodo umbra sapientiæ, sic umbra argenti, et quod plus est, scientia sapientiæ vivificabit habentem se.

Vide opera Dei: quoniam quis poterit adornare, quem Deus perverterit?

In die bonitatis estó in bono, et in die malo vide. Et quidem istud congruum huic fecit Deus ad loquendum, ut non inveniat homo post eum quicquam.

Omnia vidi in diebus vanitatis meæ: est justus periens in justitiâ suâ, et est

13. Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia. Hoc autem plus habet eruditio et sapientia, quòd vitam tribuunt possessori suo.

14. Considera opera Dei, quòd nemo possit corrigere quem ille despexerit.

15. In die bonâ fruire bonis, et malam diem præcave. Sicut enim hanc, sic et illam fecit Deus, ut non inveniat homo contra eum justas querimonias.

16. Hæc quoque vidi in diebus vanitatis meæ: justus perit in justitiâ suâ, et

Heb. utiles divitiæ, si sapientiâ adsit; sed sapientiâ potior, quæ veram vitam tribuit.

¹⁴ Quòd nemo possit corrigere quem ille despexerit: quem seu quod ille curvaverit: Heb. juxta illud quod scriptum est: *Quis fabricatus est mutum et surdum, videntem et cæcum? nonne ego, Dominus Deus?* Exod. iv. 11. ut frustra obloquantur homines, cùm quæ ego sive recta, sive distorta fecerim (aut permiserim) mutare nemo possit: Hier. Hunc versum Ecclesiastæ Chal. hic refert ad vitia corporis, ut, nemo gibbosum, claudumve restituere possit in rectam staturam; ac proverbialiter intelligendum; ut discant homines pati, quæ Deus justis de causis inemendata esse voluerit, sive permiserit.

¹⁵ *In die bonâ*: præcedentis sententiæ corollarium, ne obloquaris Deo aut rebus humanis, sed omnia excipias prout eveniunt; æquæ enim fecit Deus bonos dies malosve, prosperos et adversos; neque quidquam fortè, aut cæcâ necessitate sit, sed Dei sapientiâ. *Ut non inveniat homo justas querimonias*: Heb. et non inveniet homo post eum quidquam, post Deum scilicet: ne te excrucietis emendandis Dei operibus.

¹⁶ *In diebus vanitatis meæ*: hujus vitæ vanissimæ. *In justitiâ suâ*:

imp̄ius longævus in malitiâ imp̄ius multo vivit tempore
suâ. in malitiâ suâ.

Noli esse justus multum, 17. Noli esse justus mul-
et ne quæras ampliùs, ne tum : neque plus sapias ,
obstupescas. quàm necesse est, ne ob-
stupescas.

Ne impiè agas multum, 18. Ne impiè agas multum,
et noli esse stultus, ne mori- et noli esse stultus, ne mori-
araris in tempore non tuo. araris in tempore non tuo.

Bonum est retinere jus- 19. Bonum est te susten-
tum. Et quidem ab hoc tare justum, sed et ab illo
ne dimittas manum tuam : ne subtrahas manum tuam :
quoniam qui timet Deum, nihil quia qui timet Deum, nihil
egredietur ad omnia. negligit.

Sapientia confortabit sa- 20. Sapientia confortavit

virtutis studium non prohibet acceleratam mortem : quæ querela passim in sacris libris, præsertim Jer. xii. 1. etc. Sed hujus rei causa, his diebus vanissimis, procul submovetur ab hominum aspectibus, Vide infra, viii. 11, 12, 13. ix. 2.

17 *Noli esse justus multum* : qui summo et stricto semper jure agat ; qui trucem et rigidum gerat animum, nunquam indulgens veniam, maximè verò qui superstitiosus se scrupulis torqueat : hanc scito plus justum esse quàm justum est, et ex cunctatione, vel fluctuatione animi penè in stuporem verti : hæc ferè Hier. *Ne obstupescas* : alii, ne desolationem tili accersas.

18 *Ne impiè agas multum* : id est, diu, nec peccata peccatis addas. Debemus enim nos statim erigere post ruinam ; non imitari eos, qui semel desertà regulà, tradunt se vitiis desperantes : Ephes. iv. 29. Cur autem hic inserantur sententiæ non ita proposito coherentes, diximus supra, iv. 17.

19 *Bonum est te sustentare justum* ; istum : Heb. lxx. Nempe justum de quo 17. *Sed et ab illo ne subtrahas manum tuam* : nempe ab impio, de quo 18. Bonum est justis benefacere, sed peccatoribus benefacere non est malum ; bonum domesticis fidei benefacere, sed et omni petenti tribuere : Hier. *Qui timet Deum, nihil negligit* : cum omnibus exhibet : Heb. lxx. prospero eventu : cum Deum diligentibus omnia cooperentur in bonum : Rom. viii. 28.

pientem super decem potestatem habentes, quisunt in civitate:

Quia non est homo justus in terrâ, qui faciat bonum, et non peccet.

Et quidem in omnes sermones quos loquentur impii, ne dederis cor tuum, ut non audias servum tuum maledicentem tibi.

Etenim frequenter scit cor tuum, quia et tu maledixisti aliis.

Omnia hæc tentavi in sapientiâ, et dixi:

Sapiens efficiar: et ipsa longius facta est à me, magis quam erat. Et alta profunditas: quis inveniet eam?

Circuivi ego cor meum, ut scirem et considerarem, et quærerem sapientiam, et rationem; et ut cognoscerem impietatem stulti, et imprudentiam errorum.

Et inveni ego amariorum morte mulierem: quæ la-

sapientem, super decem principes civitatis.

12. Non est enim homo justus in terrâ, qui faciat bonum, et non peccet.

22. Sed et cunctis sermonibus qui dicuntur, ne accominodes cor tuum: ne fortè audias servum tuum maledicentem tibi.

23. Scit enim conscientia tua, quia et tu crebrò maledixisti aliis.

24. Cuncta tentavi in sapientiâ: Dixi: Sapiens efficiar: et ipsa longius recessit à me,

25. Multò magis quam erat: et alta profunditas; quis inveniet eam?

26. Lustravi universa animo meo, ut scirem et considerarem, et quærerem sapientiam, et rationem; et ut cognoscerem impietatem stulti, et errorem imprudentium.

27. Et inveni amariorum morte mulierem, quæ la-

²⁴ *Cuncta*: cuncta hæc: Heb.

²⁵ *Quis inveniet eam?* Vide Job. xxviii. 12, 27.

²⁶ *Lustravi universa.* 27 *Et inveni.* En egregium tot inquisitionum atque experimentorum fructum: *inveni amariorum morte mulierem:* quæ nihil nisi suavia, merasque voluptates præ se ferebat. Quæ enim non morte amarius aut letius, in ipse dominæ servire libidinibus atque

queus venatorum est, et
sagena cor ejus, vincula
sunt manus ejus. Bonus cor-
ram Deo eruetur ab eâ, et
qui peccator est, capietur
in illâ.

Ecce hoc inveni, dixit
Ecclesiastes: unam ad
unam, ut invenirem num-
merum,

Quem adhuc quæsit
anima mea, et non inveni.
Hominem unum de mille
inveni, et mulierem in
omnibus his non inveni.

queus venatorum est, et
sagena cor ejus, vincula
sunt manus illius. Qui placet
Deo, effugiet illam: qui
autem peccator est, capie-
tur ab illâ.

28. Ecce hoc inveni,
dixit Ecclesiastes, unum et
alterum, ut invenirem ratio-
nem,

29. Quam adhuc quærit
anima meâ, et non inveni.
Virum de mille unum re-
peri, mulierem ex omnibus
non inveni.

erroribus, et Deum colere quemcumque decerneret, ut Salomoni contigit? quasi diceret: Cùm de omnibus hominum erroribus diligentissimè quærerem, nihil certius reperi, quàm istud de muliere: quòdque ea sit, *laqueus, sagena, vinculum*, quo te nec volens nitentusque exuricare possis, tam fedâ quàm miserâ servitute: quæ expertus dicere, et ab insaniâ suâ respiscere videtur: Hier.

28 *Ecce hoc inveni, dixit Ecclesiastes*: sanè et hoc mente et cogitatione perviderat. Prov. II. 16. v. 3. vi. 24. vii. 5. et alibi passim. Quid igitur hic addit inventis, nisi ut id, quod ratione perspexerat, ipso experimento doctus; referat, et inculcet? *Ecce, inquit, hoc inveni*: egregium operæ pretium, *dixit Ecclesiastes*: quod est momentis, inculcantis, infarcientis. *Unum et alterum*: ad verbum: unam ad unam: phrasi Heb. quod nos in neutrum vertimus, hoc est, versando in animo unum ad unum, sive, unum post alterum, atque, ut ait Hier. sigillatim ac minutatim, velut subductâ ratione, perpendens omnia, et diligenter eventilans, *ut invenirem rationem*,

29 *Quam adhuc quærit anima mea*: in quâ adhuc laboro, animusque excrucians ac pertundens, non possum hujus rei, hoc est, muliebris nequitie assequi causam; sed hoc, inquit, unum comperi: *virum de mille unum reperi, qui saperet: mulierem verò nullam*; sive ut habet textus: *mulierem ex omnibus non inveni*. « Omnes enim me ad luxuriam, et non ad virtutem deduxerunt »: Hier. hic.

Solummodo hoc inveni,
quia fecit Deus hominem
rectum; et ipsi quæsierunt
cogitationes multas.

30. Solummodo hoc in-
veni, quòd fecerit Deus ho-
minem rectum; et ipse se
in finitis miscuerit quæstio-
nibus. Quis talis ut sapiens
est? et quis cognovit solu-
tionem verbi?

30 *Solummodo hoc inveni*: tanquam diceret: Quærenti, cogitan-
tique, cur humanum genus, ac præsertim fœmineum sexum cui et
viri serviunt, insipientia pervagata corruperit, unum illud occurrit,
nempe quòd Deus hominem non talem, qualis nunc est, fecerit:
imò quòd fecerit *Deus hominem rectum*: neque illa quam vidimus
perversitas et obliquitas, sit natura instituti hominis, sed pœna
damnati, ut præclare Augustinus. *Quòd fecerit Deus hominem
rectum*; recta sentientem, recta diligentem, sociis æquum, Deo
subditum; et ipse se distortum jam inde ab initio fecerit. Quomodo
autem distortum, nisi quòd *ipse se in finitis miscuerit quæstionibus*:
vel, ut habent. Heb. lxx. ipse Hier. ad Paulam, eodem planè sensu:
et ipsi quæsierunt cogitationes multas; in varia ac pessima se studia
ac dubia distraxerunt. Cujus rei fons est; quòd cum homini veritas
divinæ legis decisione constaret, huic definitioni non steterit, ac de
præcepto ipso quæsiverit, parandumne esset: audiveritque libens
fœmina quæstionem temerariam: *Cur præcepit vobis Deus?.....*
(Gen. III. 1.) viroque persuaserit ut eadem de re anceps quæreret.
Sic aliæ ex aliis ortæ quæstiones, dubitatumque de Deo, de provi-
dentiâ, de legibus, deque certis æquè ac de incertis: abiitque pror-
sus ex humano genere illa rectitudo, quam Deus fecerat; extiterunt-
que cogitationes, sive, ut Hieronymus hic elegantissimè vertit,
quæstiones ac fluctuationes, quibus ipse se homo conturbaret, at-
que perverteret.

CAPUT. VIII.

Sapiens vultu quoque agnoscitur: regum majestas, 2 et seqq. rerum commodi nexus et opportunitates, 6. hominum imperitia, 7. dominandi libido, 9. hypocritæ, 10. malorum res prosperæ: bonorum adversæ, 11, 14. bene piis, malè impiis, 12, 13. impiorum sententia, 15. opera Dei investigabilia, 16, 17.

VERSIO S. HIERONYMI.

Quis ita ut sapiens, et quis novit solutionem verbi? sapientia hominis illuminabit vultum ejus, et fortis faciem suam commutabit.

Ego os regis custodio, et loquelam juramenti Dei.

Ne festines à facie ejus abire, et ne stes in verbo malo: quoniam omne quod voluerit, faciet.

Sicut dixerit rex, potestatem habet, et quis dicet ei, Quid facis?

VERSIO VULGATA.

1. SAPIENTIA hominis lucet in vultu ejus, et potentissimus faciem illius commutabit.

2. Ego os regis observo, et præcepta juramenti Dei.

3. Ne festines recedere à facie ejus, neque permanes in opere malo: quia omne quod voluerit, faciet:

4. Et sermo illius potestate plenus est: nec dicere ei quisquam potest: Quare ita facis?

1 *Sapientia hominis lucet in vultu ejus*: illuminat vultum ejus: Heb. gratum reddit. *Et potentissimus faciem illius commutabit*: et fortitudo (sive obstinatio, austeritas) faciei ejus mutabitur: Heb. Nil asperum, nil perversum; sedata omnia, in vultu sapientis.

2 *Ego os regis observo*: observo: Heb. ut supplendum sit, ego moneo, vel quid simile. *Os regis*: id est, mandatum. *Et præcepta juramenti Dei*, propter juramentum Dei: Heb. regi scilicet præstitum. Nota fidem regi sacramento obligatam. Idque videtur significare fœdus populi cum Davide coram Domino. II. Reg. v. 3. Item cum Joas, IV. Reg. xi. 17. Item principes dant manum Salomoni. I. Paral. xxix. 24.

4 *Et sermo illius potestate plenus est*: regis: Heb.

Qui custodit mandatum, non cognosceat verbum malum: et tempus et iudicium cognoscit cor sapientis.

Quia omni negotio est tempus et iudicium: afflictio quippe hominis multa super eum:

Quia nescit quod futurum est: sicut enim erit, quis annuntiabit ei?

Non est homo potestatem habens in spiritum, ut prohibeat spiritum, et non est potestas in die mortis, et non est emissio in die belli: et non salvabit impietas habentem se.

Omnia hæc vidi, et dedi cor meum in omne opus, quod factum est sub sole: et dominatus est homo homini ut affligeret eum.

5. Qui custodit præceptum, non experietur quicquam mali. Tempus et responsionem cor sapientis intelligit.

6. Omni negotio tempus est, et opportunitas, et multa hominis afflictio:

7. Quia ignorat præterita, et futura nullo scire potest nuntio.

8. Non est in hominis potestate, prohibere spiritum; nec habet potestatem in die mortis, nec sinitur quiescere ingruente bello, neque salvabit impietas impium.

9. Omnia hæc consideravi, et dedi cor meum in cunctis operibus, quæ fiunt sub sole. Interdum dominatur homo homini in malum suum.

⁵ Qui custodit præceptum! regis scilicet. Tempus et responsionem cor sapientis intelligit: rationem, morem (regis scilicet alloquendi): Heb.

⁶ Omni negotio..... opportunitas: iudicium, ratio; eadem voce, ac supra, v. 5. quam responsionem vertit interpres: et multa hominis afflictio: difficile est opportunitatem invenire, et commodos rerum nexum.

⁸ Non est in hominis potestate: quemadmodum extremum vitæ halitum cohibere nemo potest, nec se expedire citatus ad bellum; ita neque salvabit impietas impium: quavis ad servandum se, nec scelere parcat. Prohibere spiritum: animam fugientem. Nec sinitur quiescere ingruente bello: Heb. nec est missio.

Et tunc vidi impios sepultos, et venerunt; et de loco sancto egressi sunt, et laudati sunt in civitate, quia sic fecerunt: sed et hoc vanitas.

Quia enim non est contradictio facientibus malum cito: ideo repletum est cor filiorum hominum in eis, ut faciant malum.

Quia peccator facit malum centies, et elongat ei Deus: ex hoc cognosco ego, quod erit bonum timentibus Deum, qui timebunt à facie ejus:

Et bonum non sit impio, et non prolonget dies quasi umbra, qui non timet à facie Dei.

Est vanitas quæ sit super terram: quia sunt justi super quos veniunt quasi facta impiorum, et sunt impii ad quos perveniunt quasi facta

10. Vidi impios sepultos: qui etiam, cum adhuc viverent, in loco sancto erant, et laudabantur in civitate quasi justorum operum: sed et hoc vanitas est.

11. Etenim quia non profertur, cito contra malos sententia, absque timore ullo filii hominum perpetrant mala.

12. Attamen peccator ex eo quod centies facit malum, et per patientiam sustentatur, ego cognovi quod erit bonum timentibus Deum, qui verentur faciem ejus.

13. Non sit bonum impio, nec prolongentur dies ejus, sed quasi umbra transeant qui non timeant faciem Domini.

14. Est et alia vanitas quæ sit super terram. Sunt justi, quibus mala proveniunt, quasi opera egerint impiorum: et sunt impii, qui ita

¹⁰ *Et laudabantur in civitate quasi justorum operum:* Ita LXX. at Heb. oblivioni tradentur, *ischtachou:* pro *ischtachou*, laudabuntur: caph pro beth: simillimis literis facile invicem commutatis: et ita Chal. et Syr. Vulg. sensus apertior.

¹² *Attamen.... ego cognovi.* Si enim tanta est etiam erga malos Dei indulgentia ac misericordia, ut eorum supplicia differat ut corrigantur; quam putemus ejus esse benignitatem erga justos, ut mercedem præstet? simile argumentum, III. 16, 17.

justorum. Dixi quia hoc vanitas est.

Et laudavi ego lætitiã : quia non est bonum homini sub sole, nisi comedere, et bibere, et lætari. Et ipsum egredietur cum eo de labore suo diebus vitæ, quos dedit ei Deus sub sole.

Quapropter dedi cor meum, ut cognoscerem sapientiam, et viderem occupationem qua: facta est super terram. Quia et in die et in nocte somnum in oculis suis non est videns.

Et vidi omnia opera Dei: quia non poterit homo invenire opus quod factum est sub sole: in quo laboravit homo ut quæreret, et non inveniet: si quidem et si dixerit, sapiens se cogno-

securi sunt, quæ i justorum facta habeant: sed et hoc vanissimum iudico.

15. Laudavi igitur lætitiã, quòd non esset homini bonum sub sole, nisi quòd comederet, et biberet, atque gauderet: et hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitæ suæ, quos dedit ei Deus sub sole.

16. Et apposui cor meum, ut scirem sapientiam, et intelligerem distentionem, quæ versatur in terrã: est homo, qui diebus et noctibus somnum non capit oculis.

17. Et intellexi quòd omnium operum Dei nullam possit homo invenire rationem eorum, quæ fiunt sub sole: et quantò plus laboraverit ad quærendum, tantò minus inveniat: etiam si

¹⁵ *Laudavi igitur lætitiã*: ex personã impiorum, qui, quòd omnia in futurum serventur incerta, nihil melius factu arbitrantur, quàm ut voluptati se dedant.

¹⁶ *Et intelligerem distentionem*: negotium, *παρακαμήν*, occupationem, supra, 1. 13. curam superfluum: supra, 11. 26. *Est homo, qui diebus ac noctibus somnum non capit*: qui seipsum ex cruciat quærendis rerum et eventuum causis; *cur alius cæcus, et debilis, alius videns nascatur et sanus*; ... isto sit nobilis, ille inglorius: nihil aliud proficit, nisi in sud tantum questione torqueri, et disputationem pro tormento habere, nec tamen invenire quod quærit. Hier. hic.

¹⁷ *Nullam possit homo invenire rationem*, exactam, accuratam, perspicuam, neque omnino ullam, ulsi Dei lege institutus, aut lumine collustratus. *Quantò plus laboraverit... etiam si dixerit sapiens*

scere, non poterit invenire. dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.

se nosse : duo tradit verissima ; primùm , quò plus conere Dei arcana persequi , eò magis te ambagibus ac dubitationibus involvas ; alterum , sapientiam humanam nihil esse nisi jactantiam ; quod etiam sequentia ostendant.

CAPUT IX.

Arcana Dei : nemo scit an odio, an amore sit dignus: inde corruptelæ: impiorum sensus, 4, 5, 6 et seqq. res humanæ casu regi videntur, 11, 12. sapientia contemptui, divitiis pretio habentur: cum tamen sapientia armis sit melior, 14, 15, 16, 17, 18. in uno peccans: ibid.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

OMNE hoc dedi in corde meo, ut considerarem universa: quia justi et sapienterem: sunt justi atque

¹ *Sunt justi atque sapientes. Idem argumentum de bonis malisque in præsentè vitâ pari modo habitis, miris versat modis. Vide autem Heb. ex Hier. quem ipse sic exponit: Etiam in hoc dedi cor meum, et scire volui quos Deus diligeret, quos odisset: et inveni justorum quidem opera in manu Dei esse, et tamen utrum amentur à Deo, an non, nunc eos scire non posse et ambiguo fluctuare, utrum ad probationem sustineant, que sustinent, an ad supplicium: in futuro igitur scient et in vulg. aurum sunt omnia; id est, antecedit eos, cum ex hac vitâ decesserint, notitia istius rei; quia tunc est iudicium, nunc certan. et quicumque adversa sustinent, utrum per amorem Dei sustinent ut Job, an per odium, ut plurimi peccatores, nunc habetur incertum. Rectè omnino; idque apertè evincit Ecclesiastes, adeo ambigua est omnia, ut nemo nec de alijs, nec de se ipso sciat an amore, an odio sit dignus, quod et nos latere possint occulta peccata: delicta enim quis intelligit? Ps. xviii. 13. et Deus quid de quoque sentiat, nedum ullo indicio prodatur, in-*

tes, et opera eorum in manu Dei. Et quidem caritatem et quidem odium, non est cognoscens homo : omnia in facie eorum.

In omnibuseventus unus; justo et impio, bono et malo, mundo et polluto, sacrificanti et non sacrificanti. Sic bonus ut peccator : sic jurans sicut juramentum timentis.

Hoc est pessimum in omni quod factum est sub sole, quia eventus unus omnibus.

sapientes, et opera eorum in manu Dei : et tamen nescit homo utrum amore, an odio dignus sit :

2. Sed omnia in futurum servantur incerta, eò quòd universa æquè eveniant justo et impio, bono et malo, mundo et immundo, immolanti victimas, et sacrificia contemnenti. Sicut bonus, sic et peccator; ut perjurus, ita et ille qui verum dejerat.

3. Hoc est pessimum inter omnia quæ sub sole fiunt, quia eadem cunctis eve-

volvatur magis. *Opera eorum in manu Dei* : solus ipse novit : et tamen nescit homo : et quidem caritatem (Dei erga se) et quidem odium non est cognoscens homo : Hier. ex Heb. LXX. Quod cum sit universim traditum, inde profectò efficitur, ut nec de aliis quisquam, nec de se ipso liquido sciat amorem, an odio Deo sit. *Omnia in futurum* : omnia ante facies eorum : Heb. LXX. sive, ut vertit Symm. apud Hier. Omnia coram eis incerta : ut Deo soli id constet, quemadmodum supra dictum est : *Opera eorum in manu Dei*.

² *Eò quòd universa æquè eveniant justo et impio* : etsi enim plerumque veri legis observatores promissa à lego temporalia bona recipiebant; tamen nec penitus ad omnes, nec ad quodcumque vitæ tempus ista pertinebant Job enim, David, Tobias, Daniel, diutissime multa perpassi, vix tandem à tot malis expediti sunt : propheta autem Isaias, Jeremias, et alii multi, nunquam : ipse legislator Moyses, cum inter populi contumacis odia ac seditiones asperrimam duxisset vitam, nec ad terram illam admissus est. Deus igitur homines ad meliora promissa properebat; et tamen agebat miris modis, ut promissa temporalia in plerisque valerent, et in totâ republicâ Judaicâ maxime elucescerent. *Ut perjurus* : Heb. LXX. jurans (temerè scilicet) sicut is qui juramentum timet : religiosus perjurusque nullo discrimine habitus.

Sed et cor filiorum hominum repletum est malitiâ; et errores in corde eorum in vitâ suâ: et post hæc ad mortuos.

Quia quis est qui communitur in omnes viventes? est confidentia; quoniam canis vivens melior est leone mortuo:

Quia viventes sciunt quod moriantur; et mortui nesciunt quidpiam; et non est eis amplius merces: in oblivione enim venit memoria eorum.

niunt. Unde et corda filiorum hominum implentur malitiâ, et contemptu in vitâ suâ; et post hæc ad inferos deducuntur.

4. Nemo est qui semper vivat, et qui hujus rei habeat fiduciam: melior est canis vivus leone mortuo.

5. Viventes enim sciunt se esse morituros, mortui vero nihil noverunt amplius, nec habent ultra mercedem: quia oblivioni tradita est memoria eorum.

³ *Et contemptu*: procacitate: Symm. apud Hier. et insaniæ (sive errores) in corde eorum in vitâ eorum, et postea ad mortuos (pergunt) Heb. nec unquam resipiscunt. Quæ item ex personâ impiorum dicta, postea in fine libri eorum solutionem habebunt, ut sæpe monuimus.

⁴ *Nemo est qui semper vivat*. Symm. antecedenti sic jungit: Cor hominum repletur malitiâ et procacitate in vitâ suâ; novissima autem veniunt ad mortem; quis enim potest in sempiternum perseverare vivens? quæ interpretatio Hieronymo clara: sensusque sit: quod bonis malisque æqua omnia eveniunt: homines totâ vitâ in errore versantur; donec deveniamus ad mortem, malorum omnium terribilissimum et ultimum, post quod non spes, aut merces ulla super, nullusque ab errore resipiscendi locus; atque omnino ignorantia insanabilis: ex Heb. et LXX. sic habet: Nemo quis communicat in omnes viventes? quis eorum consors (semper) esse potest? hoc est, quis potest semper vivere, ut habet Symm. pergit Hier. Est confidentia (sive spes) viventi, scilicet: quoniam melior est canis vivus leone mortuo: vita, etiam miserum, quâvis morte præstat: quod morte spes omnis mercesque, atque etiam recte gestorum memoria, pereat; ut est in sequentibus, 5 et 6. Quæ recte consonant impiorum dictis, quorum hic personam agit.

Sed et dilectio eorum, et odium eorum, et zelus eorum jam perit: et pars non est eis adhuc in sæculo, in omni quod sit sub sole.

Vade et comede in lætitiâ panem tuum, et bibe in corde bono vinum tuum, quoniam jam complacuerunt Deo opera tua.

In omni tempore sint vestimenta tua candida: et oleum de capite tuo non desit.

Vide vitam cum muliere quam dilexisti omnibus diebus vitæ vanitatis tuæ, qui dati sunt tibi sub sole: quia hæc est pars tua in vitâ, et in labore quo tu laboras sub sole.

Omnia quæ invenit manus tua ut facias, in virtute tuâ fac: quia non est opus, et cogitatio, et scientia, et sapientia in inferno, quò tu vadis illuc.

⁶ *Amor quoque, et odium: quod uno verbo Psalmista transigit: In illis die peribunt omnes cogitationes eorum. Psal. cxlv. 4. in nullâ parte vitæ humane sunt.*

⁷ *Cum uxore: Heb. cum muliere; quatenusque dilexeris; hæc enim continuat in personâ impiorum, ac voluptuosorum hominum.*

¹⁰ *Quodcumque potest.... instanter.... quia nec opus.... apud inferos: vanam, brevemque vitam vanâ et brevi voluptate percurrere; et si quid delectare potest, festinus carpe ne pereat. Hier.*

6. Amor quoque, et odium et invidiæ simul perierunt, nec habent partem in hoc sæculo, et in opere quod sub sole geritur.

7. Vade ergo et comede in lætitiâ panem tuum, et bibe cum gaudio vinum tuum; quia Deo placent opera tua.

8. Omni tempore sicut vestimenta tua candida, et oleum de capite tuo non deficiat.

9. Perfructe vitâ cum uxore, quam diligis cunctis diebus vitæ instabilitatis tuæ, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis tuæ: hæc enim pars in vitâ, et in labore tuo, quo laboras sub sole.

10. Quodcumque facere potest manus tua, instanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia orunt apud inferos, quò tu properas.

Converti me, et vidi sub sole, quoniam non est velocium cursus, nec fortium prælium, nec sapientium panis, nec prudentium divitiæ, nec scientium gratia; quoniam tempus et eventus occurret omnibus illis.

Et quidem nescit homo tempus suum: quasi pisces qui retinentur in retiaculo malo, et sicut volucres que in laqueo comprehenduntur; colligantur in laqueo, similiter corruent filii hominum in tempore malo, cum ceciderit super ipsos extemplo.

Sed et hanc vidi sapientiam sub sole, et magna est apud me.

Civitas parva, et viri pauci in eâ: et venit ad eam rex magnus, et circumdedit eam; et ædificavit ad-

11. Verti me ad aliud, et vidi sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientium panem, nec doctorum divitias, nec artificum gratiam: sed tempus, casumque in omnibus.

12. Nescit homo finem suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, et sicut aves in laqueo comprehenduntur; sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo supervenerit.

13. Hanc quoque sub sole vidi sapientiam, et probavi maximam:

14. Civitas parva, et pauci in eâ viri, venit contra eam rex magnus, et vallavit eam, extruxitque munitiones per

¹¹ *Nec velocium esse cursum*: quod nec optimi eligantur, et etiam optimos successus ipse fallat, neque possit homo providere quidquam, ut *7*. Longè aliter Paulus: non enim eo quod neque fortitudo, neque cursus velocitas valent apud homines, exiude concludit, casu omnia agi, sed contra, Dei esse optatos dare successus: *Non enim volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei.* Rom. ix. 16. .

¹² *Nescit homo finem*: tempus. Il. b. xxx. commodaque aut incommoda ex eo proveniuntur, sed in prospera et adversa cæco impetu se infert.

¹³ *Hanc.... vidi sapientiam*: humanam sapientiam hæcenus inspectatus, nunc commendare videtur quàm maximè; sed postea docet, id etiam esse humane vanitatis, ut tanta quoque sapientia, nisi divitiæ accedant, nihili apud homines habeatur.

versus eam machinam magnam.

Et invenit in eâ virum pauperem et sapientem, et salvavit hic civitatem in sapientiâ suâ : et homo non recordatus est hominis pauperis illius.

Et dixi ego meliorem esse sapientiam super fortitudine, et sapientia pauperis quæ despecta est, et verba ejus quæ non sunt audita.

Verba sapientium in quiete audiuntur, plusquam clamor potestatem habentis in stultis.

Melior est sapientia super vasa belli; et peccans unus perdet bonitatem multam.

gyrum, et perfecta est ob- sidio.

15. Inventusque est in eâ vir pauper et sapiens; et liberavit urbem per sapientiam suam, et nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis.

16. Et dicebam ego, meliorem esse sapientiam fortitudine: quomodo ergo sapientia pauperis contempta est, et verba ejus non sunt audita?

17. Verba sapientium audiuntur in silentio, plusquam clamor principis inter stultos.

18. Melior est sapientia quam arma bellica: et qui in uno peccaverit, multa bona perdet.

17 *Verba sapientium*: Hier. *Quemcumque in Ecclesiâ videris declamatorem et cum quodam lenocinio, ac venustate verborum excitare plausus, risus excutere, audientes in affectus lætitiæ concitare; fito signum esse insipientiæ, tam ejus qui loquitur, quam eorum qui audiunt: verba quippe sapientium in quiete et modesto audiuntur silentio: hæc enim Hier. et tamen ille tam silenter auditus, ac potentiorum vociferationibus antepositus, ad rerum humanarum ludibrium, et ipse sæpe despicitur, ut habes præcedente versu.*

18 *Et qui in uno peccaverit*: unus peccans: Heb. Sicut unius sapientiâ civitas servatur; sic unius imperitiâ bona res malè perit.

• CĀPUT X.

Ex minimis delictis grandis jactura : stultus non se, sed alios omnes stultos putat, 3. ne principum gratiā glorieris, 4. regimen perturbatum; principum errores, 5. suā foveā captus : majorum instituta, 8, 9. labore acuitur industria, 10. detractor : stultorum multiloquia, 12, 13, 14. alia ex aliis mala, eaque graviora, 15. rex puer, 16. rex temperans, 17. desideria : pecuniæ parent omnia : nōn detrahendum regi, etiā occultè, 20.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

MUSCÆ morituræ exterminant oleum compositionis : pretiosa est super sapientiam et gloriam stultitia parva.

Cor sapientis in dexterā ejus, et cor stulti in sinistrā illius.

Sed et in viā cū stultus ambulat, cor ejus minuitur : et dicit, omnis insipiens est.

Si spiritus habentis potestatem ascenderit super te, locum tuum ne dimiseris :

1. MUSCÆ morientes perdunt suavitatem unguenti. Pretiosior est sapientia et gloriā, parvā et ad tempus stultitia.

2. Cor sapientis in dexterā ejus, et cor stulti in sinistrā illius.

3. Sed et in viā stultus ambulans, cū ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat.

4. Si spiritus potestatem habentis ascenderit super te, locum tuum ne dimise-

¹ *Muscæ morientes.... Pretiosior est sapientia et gloria, parva et ad tempus stultitia : id quod pretiosum ex sapientiā, et gloriā, stultitia parva, Heb. suppl. corrumpit. Sicut exiguum muscæ optimum unguentum, sic paululum stultiæ excellentem sapientiā et gloriā virum corrumpit; cavendumque omnino ne leves defectus multitudine gravent.*

² *In dexterā : dextera recti, sinistra pravi symbolum.*

⁴ *Si spiritus.... ascenderit super te : si te benignior aura favoris afflaverit; si aliquam acceperis dignitatem : locum tuum ne dimiseris : noli elletri animo, noli relinquere priora opera. Hic. Quia vi-*

quia sanitas requiescere facit peccata magna.

Est malum quod vidi sub sole, quasi ignorantia egrediens à facie potentis,

Dari stultum in sublimitatibus magnis, et divites in humilitate sedentes.

Vidi servos in equis, et principes ambulantes quasi servos super terram.

Qui fodit foveam, in ipsam incidet; et qui dissipat sepem, mordebit eum serpens.

Qui subtrahit lapides, dolebit in eis; et qui scindit ligna, periclitabitur in eis.

quia curatio faciet cessare peccata maxima.

5. Est malum quod vidi sub sole, quasi per errorem egrediens à facie principis:

6. Positum stultum in dignitate sublimi, et divites sedere deorsum.

7. Vidi servos in equis, et principes ambulantes super terram quasi servos.

8. Qui fodit foveam, incidet in eam; et qui dissipat sepem, mordebit eum coluber.

9. Qui transfert lapides, affligetur in eis; et qui scindit ligna, vulnerabitur ab eis.

ratio: sive cautio, ac modesti animi pudor, non splendor dignitatis, faciet cessare peccata maxima.

⁵ *Quasi per errorem, (aut ignorantiam: Heb. atque involuntariè: LXX.) egrediens à facie principis: adeo absurdum, ut non nisi imprudenti excidat principi. Vide autem quàm multa peccent principes per ignorantiam, quæ tamen respublica pessundatur.*

⁶ *Stultum in dignitate,.... et divites (sive optimates) sedere deorsum, magnâ rerum perturbatione, quam et sequens indicat, ubi servi dominantur, principes humi reponunt.*

⁸ *Qui fodit foveam,.... qui dissipat sepem: qui prisca instituta subvertit, aut qui rei publicæ robur, nobilitatem scilicet, structis insidiis, malisque artibus pessumdat, ut ille servus, §. 6 et 7. is sibi, ac rei publicæ quam improvidus regit, necesse infortunium.*

⁹ *Qui transfert lapides: precedentem firmat; ut non frustra gestes ingentes lapides, aut ligna scindens manibus; sic nec frustra convellas instituta majorum: quod item vult sapiens aliâ et huic cognatâ similitudine, gravi hoc interdico, ut terminos moxas. Proverb. xxii.*

Si retusum fuerit fer-
rum, et hoc non ut prius,
sed conturbatum fuerit, vir-
tutibus corroborabitur; et
reliquum fortitudinis sa-
pientia est.

Si momorderit serpens in
silentio, non est amplius
habenti linguam.

Verba oris sapientis gra-
tia, et labia insipientis præ-
cipitabant eum.

Initium verborum stulti
insipientia, et novissimum
oris ejus error pessimus.

Et stultus multiplicat
verba. Ignorat homo quid
sit quod factum est: et quod
futurum est post eum quis
annuntiabit ei?

Labor stultorum affliget
eos, qui nesciunt ire in civi-
tatem.

Vae tibi, terra, cujus rex

10. Si retusum fuerit fer-
rum, et hoc non ut prius,
sed hebetatum fuerit, multo
labore exacuatur; et post
industriam sequetur sapien-
tia.

11. Si mordeat serpens in
silentio, nihil eo minus ha-
bet qui occultè detrahit.

12. Verba oris sapientis
gratia, et labia insipientis
præcipitabant eum.

13. Initium verborum
ejus stultitia, et novissimum
oris illius error pessimus.

14. Stultus verba multi-
plicat. Ignorat homo quid
ante se fuerit: et quid post
se futurum sit, quis ei po-
terit indicare?

15. Labor stultorum affli-
get eos, qui nesciunt in ur-
bem pergere.

16. Vae tibi, terra, cujus

¹⁰ *Si retusum fuerit ferrum rubiginæ. et hoc non ut prius: supple,*
sciderit: et non terserit aciem: Heb. supple, qui eo utitur: *sed he-*
betatum fuerit: cujus loco Hier. sed conturbatum fuerit: (quod
tamen Heb. deest) *multo labore,* ac viribus *exacuatur:* virtutibus
(seu laboribus) corroborabitur: Hier. ex Heb. *et post:* post *indus-*
triam sapientia: vel ut habet Heb. (sic) et excellentia in dirigendo,
sapientia (est) sensûs: sapientis est cogitando et meditando diri-
gere ac perpolire animum, ut terendo et detergendo, perpolitur
ferrum.

¹² *Præcipitabant eum:* de jicient, perdent.

¹⁵ *Qui nesciunt in urbem pergere:* qui rem obviam et notissimam
non inveniunt: proverbium.

adolescens est, et principes tui manè comedunt.

Beata terra, cujus rex tuus filius ingenuorum, et principes tui in tempore comedunt in fortitudine, et non in confusione.

In pigritiis humiliabitur contignatio, et in infirmitate manuum stillabit domus.

In risu faciunt panem et vinum, ut epulentur viventes: et argento obediunt omnia.

In incute tuâ regi ne maledixeris, et in secreto cubilis tui ne maledixeris diviti: quia volucres cœli au-

rex puer est, et cujus principes manè comedunt.

17. Beata terra, cujus rex nobilis est, et cujus principes vescuntur in tempore suo ad reficiendum, et non ad luxuriam.

18. In pigritiis humiliabitur contignatio, et in infirmitate manuum perstillabit domus.

19. In risum faciunt panem et vinum, ut epulentur viventes: et pecuniæ obediunt omnia.

20. In cogitatione tuâ regi ne detrahas, et in secreto cubiculi tui ne maledixeris diviti: quia et aves

¹⁶ *Cujus rex puer est*: sic apud Isaiam, III. 4. *Dabo pueros principes eorum*: neque tantum ætate, sed sensibus: et *cujus principes manè comedunt*: luxuriâ, non necessitate: ut seq. 8. Sic idem Isaias, V. 11. *Væ qui consurgitis manè ad ebrietatem sectandam*. Chal. de iis accipit qui ante jure sacrificium manè comederent.

¹⁷ *Nobilis*: heroum, sive clarorum ac fortium viroꝝ filius: Heb. LXX.

¹⁸ *In pigritiis*: meritò luxuriæ desidiâ addit comitem, viribus animi et corporis voluptatis studio dissolutis: unde *humiliatur contignatio*: res humanæ spontè labuatur, ac suo ruunt pondere, nisi validè sustententur, quod mollities ac desidia prohibent.

¹⁹ *In risum faciunt*: vanissimi homines, qui cibos ad voluptatem, non ad sustentationem corporis sumunt, potationesque et luxuriam pro verâ vitâ habent, hominum venalis anima pecuniâ servit, ac per pecuniam ventri: sic illi apud Paulum, quibus Deus venter, dea pecunia est. Phil. III. 19. Eph. V. 3.

²⁰ *Regi ne detrahas*: etsi puer sit, luxuriæque ac voluptati deditus, ut supra dixerat; tamen patris nominis, majestatem reverere

ferent vocem tuam, et ha- cœli portabunt vocem
bens pennas annuntiabit tuam, et qui habet pennas
verbum. annuntiabit sententiam.

Diviti: potenti, principi. *Aves cœli*: en quantâ celeritate male-
dicta, tutis licet, ut quidem videbatur, auribus commissa, tamèn
velut pennis ad principem evolent; en aves in aulis frequentes, quæ
cum aliud agere, et velut in incertum volitare videantur, studiosis-
simè colligunt quæ etiam incautis exciderint.

CAPUT XI.

*Eleemosyna, quibuscumque obviis, 1. copiosè danda, 2. cave quo
statu moriaris, 3. nimia cautio, 4. opera Dei inscrutabilia: labor
assiduus, 6. mors certa demonstratio vanitatis, 8. ætatis flos et
voluptas, vana, 10.*

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

MITTE panem tuum super
faciem aquæ, quia in multi-
tudine dierum invenies il-
lum.

Da partem septem, et
quidem octo: quia non scis
quid futurum malum sit su-
per terram.

Si repletæ fuerint nubes,

1. MITTE panem tuum
super transcurrentes aquas:
quia post tempora multa
invenies illum.

2. Da partem septem,
necnon et octo: quia igno-
ras quid futurum sit mali
super terram.

3. Si repletæ fuerint nu-

¹ *Mitte panem tuum super transcurrentes aquas*: quoddam omni petenti
sit dandum, ex Luc. vi. 30. indiscretè faciendum bene: Hier. neque
pereant data egenis, sed tutius recondantur, ac mala futura præve-
niant: §. 2, 3.

² *Da partem septem, necnon et octo*: multis, imò omnibus: sic,
Mich. v. 5. *septem pastores et octo primates*, pro multis.

³ *Si repletæ fuerint nubes*: esto sicut nubes, quæ copiosè et ultro

inibrem super terram effundent. Et si ceciderit lignum ad austrum, aut ad aquilonem; in locum ubi ceciderit lignum, ibi erit.

Qui observat ventum, non seminabit: et qui aspicit nubes, non metet.

Quomodo non cognoscis tu quæ sit via spiritûs; et sicut ossa in utero prægnantis: sic nescis opera Dei, qui facit omnia.

In matutino semina semen tuum, et ad vespere ne dimittas manum tuam: quoniam nescis quid placeat,

pluviam largiuntur; ita tu eleemosynam. *Si ceciderit lignum*: cave quò te inclines, sive in bonum, sive in malum, cum quò cecideris, ibi perpetuò mansurus sis.

4 *Qui observat ventum*: cunctanti ac trepido, et adversum semper tempora metuenti, benefaciendi proximo, atque universim bene rei gerendæ occasio elabatur.

5 *Via spiritûs*: ventû: ipso Domino dicente: *Nescis unde veniat, aut quò vadat*: Joan. iv. 8. quâ similitudine sancti quoque Spiritûs operatio designatur, spirantis ubi vult: ibid. atque, ut vult, dona singulis dividens: I. Cor. xii. 11. Nec desunt qui *viam spiritûs* eam intelligant, quâ anima corpori se infundat, propter sequentiâ de factis: *Sic nescis opera Dei*: nec quâ ratione tibi pro beneficiis atque eleemosynis bona retribuât.

6 *Manè semina.... et vespere ne cesset*: bona opera assidue frequentanda, ac semper beneficendum proximo, neque unquam parcendum labori, quamvis, aliquâ ex parte, successu frustreretur:

bes, inibrem super terram effundent. Si ceciderit lignum ad austrum, aut ad aquilonem; in quocumque loco ceciderit, ibi erit.

4. Qui observat ventum, non seminabit: et qui considerat nubes, nunquam metet.

5. Quomodo ignoras quæ sit via spiritûs, et quâ ratione compingantur ossa in ventre prægnantis; sic nescis opera Dei, qui fabricator est omnium.

6. Manè semina semen tuum, et vespere ne cesset manus tua: quia nescis quid magis oriatur, hoc aut illud:

aut hoc, an illud : et si et si utrumque simul, melius erit.
 utrumque, quasi unum bonum est.

Et dulce lumen, et bonum oculis videre solem :

7. Dulce lumen, et delectabile est oculis videre solem.

Quia si annis multis vixerit homo, in omnibus his lætetur, et meminerit dies tenebrarum, quia plurimæ erunt. Omne quod venturum est vanitas.

8. Si annis multis vixerit homo, et in his omnibus lætatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis; et dierum multorum : qui cum venerint, vanitatis arguentur præterita.

Lætare, adolescens, in juventute tuâ, et in bono sit cor tuum in diebus adolescentiæ tuæ : et ambula in viis cordis tui, et in intuitu oculorum tuorum. Et scito hoc, quia super omnibus his adducet te Deus in iudicium.

9. Lætare ergo, juvenis, in adolescentiâ tuâ, et in bono sit cor tuum in diebus juventutis tuæ, et ambula in viis cordis tui, et in intuitu oculorum tuorum : et scito, quod pro omnibus his adducet te Deus in iudicium.

cum futurus sit aliquando proventus, quo labores etiam irriti repensentur.

⁸ *Si annis multis...., et.... lætatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis, seu noctis æternæ, et dierum multorum : mortis scilicet, postquam æternitas. Qui cum venerint, vanitatis arguentur præterita : etiam gaudia, voluptatesque, quarum ex ore impiorum commendatio tanta præcesserat. Hic incipit solutio questionum ac fluctuationum, quibus ex impiorum personâ, voluptuosam vitam laudare videbatur.*

⁹ *Lætare ergo, juvenis, in adolescentiâ tuâ : ironicè dicta, ut videtur, sicut Matt. xxvi. 45. Dormite jam, et requiescite : quasi diceret. Jam lætaro, si potes, in conspectu mortis : jam prædica evanidæ illasque læticias : scito tamen futurum, ut pro omnibus his quibus lætatus fuisti, adducat te Deus in iudicium : et quidem*

Et repelle iram à corde tuo, et aufer malitiam à carne tuâ: quia adolescentia et stultitia vanitas est. 10. Aufer iram à corde tuo, et amove malitiam à carne tuâ. Adolescentia enim et voluptas vana sunt.

post mortem, cujus antea meminisse jusserat. Jamne ergo vides, insane, jamne sentis vitam non esse lusum: Sap. xv. 12. neque vanâ omnia, quæ in rem tam gravem, tamque tremendam desinant?

10 *Aufer iram :... malitiam*, seu flagitium à carne: in irâ omnes perturbationes animi comprehendit: in carnis malitiâ universas corporis voluptates: Hier. quo efficitur, non jam in voluptate ducendam vitam, sed omnem ad divinum judicium traducendam esse cogitationem. *Adolescentia enim et voluptas vana sunt*: etiam ea quæ inter vitæ vanitates solatio erat voluptas, inter vana reputanda est: quo uno omnes impiorum argutationes corruunt. Pro *voluptate*, pubertatem Heb. stultitiam Hier. et lxx. habent: hoc est præcul dubio voluptatem ipsam, quæ homines dementat.

CAPUT XII.

Conclusio operis: de Deo cogitandum ante molestias et imbecillitatem senectutis, 4. corpus ad terram: spiritus ad Deum: vana omnia: audiendi sapientes: eorum sententiæ quales, 11. nimia scriptio et lectio, 12. verum bonum: scientiæque et vitæ summa, 13. reddenda ratio, 14.

VERSIO S. HIERONYMI.

VERSIO VULGATA.

ET memento creatoris tui in diebus juventutis tuæ: in diebus juventutis tuæ, antequam veniant dies malitiæ, et appropinquent an-

I. MEMENTO creatoris tui in diebus juventutis tuæ, antequam veniat tempus afflictionis, et appropin-

1 *Memento creatoris: te judicaturi. Præclara conclusio egregii operis hoc capite: in diebus juventutis tuæ: quanto magis cum ju-*

ni, in quibus dices : Non est mihi in illis voluntas.

Antequam obtenebrescat sol, et lumen, et luna, et stellæ, et revertantur nubes post pluviam.

In die quo commoti fuerint custodes domûs, et perierint viri fortitudinis. Et cessabunt molentes, quoniam imminutæ sunt : et contenebrescent quæ vident in foraminibus.

4. Et claudent ostia in plateâ, in humilitate vocis molentis; et consurgent ad vocem volucris; et obmutescent omnes filix carminis.

quent anni, de quibus dicas : Non mihi placent.

2. Antequam tenebrescat sol, et lumen, et luna, et stellæ, et revertantur nubes post pluviam :

3. Quando commovebuntur custodes domûs, et nutabunt viri fortissimi, et otiosæ erunt molentes in minuto numero, et tenebrescent videntes per foramina :

4. Et claudent ostia in plateâ, in humilitate vocis molentis, et consurgent ad vocem volucris, et obsurdescent omnes filix carminis.

dicium appropinquaverit ! *Et anni de quibus dicas : Non mihi placent, seniles scilicet, et ad sepulcrum præcipites.*

² *Et revertantur nubes post pluviam : senum oculi caligine obducti, etiam cum serenum est, nubes videre se putant.*

³ *Quando commovebuntur (tremunt) custodes domûs : manus protegendo corpori natæ. Et nutabunt viri fortissimi : eritru, femora quæ corpus sustentant : et otiosæ erunt molentes : dentes : et tenebrescent videntes per foramina, oculi : sumin. hebraicè.*

⁴ *Et claudent ostia in plateâ, in humilitate vocis molentis, sive oris commolentis cibos, hoc est, claudentur labia extrinsecus, sublatis dentibus compressa, ut vox oris nisi exilis et fracta non possit. Et consurgent ad vocem volucris : somnus levis, facile galli cantu abrumpendus : et obsurdescent, deprimentur : Heb. omnes filix carminis : aures : delectatio musicæ et cantûs concidet : Sic Berzellai, II. Reg. XIX. 35 Octogenarius sum hodie : numquid ingent sensus mei... vel audire possum ultra vocem cantorum atque cantatricum? vel, quidquid erat vocale conticescet.*

Scd. et ab excelsis timebunt, et formidabunt in viâ. Et florebit amygdalum, et impinguabitur locusta, et dissipabitur capparîs. Quoniam ibit homo in domum æternitatis suæ; et circuibunt in plateâ plangentes.

Antequam rumpatur funiculus argenti, et recurrat vitta aurea, et conteratur hydria super fontem; et confringatur rota super lacum;

5. Excelsa quoque timebunt, et formidabunt in viâ, florebit amygdalus, impinguabitur locusta et dissipabitur capparîs : quoniam ibit homo in domum æternitatis suæ; et circuibunt in plateâ plangentes.

6. Antequam rumpatur funiculus argenteus, et recurrat vitta aurea, et conteratur hydria super fontem, et confringatur rota super cisternam :

5 Excelsa quoque timebunt: triste silioernium, neque altiora conscendere neque aspectare poterit; omnia ei ruinæ proxima videbuntur: *et formidabunt in viâ*: planissima quæque, quasi impedita et confragosa videntur: sic timide incedit. *Florebit amygdalus*: caput canescet. Hier. *Impinguabitur locusta*: incrassabitur, ingravescet: etiam minima quæque, crassa et gravia videbuntur infirmo seni. Alii, locustæ, seu cicadæ stridulæ nomine, linguam intelligunt in senibus gravem et impeditam: pro locustâ, verti potest talus, sive pedes intumescens et podagrâ prægravati, quod magis Chal. placuit. *Et dissipabitur capparîs*: libido, concupiscentia. Hier. cibi appetentia, vigor omnis, membrorum rupto fœdere.

6 Antequam rumpatur funiculus argenteus: medulla spinalis, argentea propter colorem, incurvata, mox fatiscens. Item nervi ex eadem spinâ producti, tum soluti, ne flavescentes. *Et recurrat vitta aurea*: frangatur lenticula aurea: Heb. Vesicula fellis, quâ tabescente cibi concoctio cessat, et alvus incompositâ solvitur aut astringitur; quod maximè in senibus: *et conteratur hydria*, quæ jam urinam non continet: *super fontem*: vesica urinaria: *et confringatur, rotæ*, sive in catharticos defluit. *Rota*, sive sphæra: caput volubile et rotundum: cranium: *galgal*: quæ vox pro capite sumitur: Exod. xvi. 16. Num. 1, 2. *Super cisternam*: super cavum pectoris: Chal. et decurrat cranium ad sepulcrum tuum: quod planius videtur.

Et

Et revertatur pulvis in terram suam sicut erat, et spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum. 7. Et revertatur pulvis in terram suam unde erat; et spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum.

Et revertatur pulvis in terram suam unde erat: plana expositio ænigmatis, et plena solutio quæstionum, præsertim illius: *Quis novit, si spiritus filiorum Adam:* supra, III. 21. Et rectè in antecedentibus dissolutio corporis tam studiosè describitur, ut inter machinæ fauscitæ ruinas, animus integer ad Deum redire doceatur. *In terram suam: spiritus ad Deum:* subtiliter omnino; et ex ipsâ rerum origine quæstio deciditur. Ibi enim à Deo quidem, verum è limo terræ corpus fingitur: spiritus verò totus ex Deo, nullâ aliâ causâ: Gen. II. 7. unde terra in terram, spiritus ad Deum, ad sua quæque revertuntur. *Ad Deum:* judicandus sanè, ut antecedentia et sequentia docent: et vel meritò repellendus, vel æterno scedere conjungendus. Cave autem hic à pessimâ Grotii notâ, ubi refert Euripidis locum tanquam huic geminum, in Supplicibus: reverti res omnes è unde ortæ: corpus quidem in terram, spiritum verò ad æthera: qui locus parum abest ab illo Virgilii:

— atque in ventos vita recessit.

Atqui Ecclesiastes disertè pronuntiat redire hominis spiritum, non ad æthera, sed ad Deum qui dedit illum. Æther autem proferò non Salomoni Deus, sed Stoicis, apud Ciceronem dicentibus:

Aspice hoc sublime candens quem invocant omnes
Jovem.

et apud Virgilium:

At pater omnipotens fecundis imbris æther.

Pari exemplo idem Grotius locum illum Sap. II. 2. *Sermo scintilla est,* Empedoclis loca comparat, quo cogitationem, sive cogitandum docet esse sanguinem, cordi circumfusum. En viri theologiam inter oratorum ac prætorum lectionem natam, atque adultam in socinianismi facie. Hic sanè vult videri sua ad Job. xxxiv. 14., et Gen. II. 7. qui loci errorem Æstant. Et ad Jobum quidem: ita docet vitam omnium animantium à Deo esse, quam si revocaverit, intereant: ut hominis spiritus haud magis sit à Deo, vel redeat ad Deum, reli-

Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes, universa vanitas:

Et amplius quia factus est Ecclesiastes sapiens, adhuc docuit scientiam populum, et audire eos fecit, et scrutans composuit proverbia.

Multum quæsit Ecclesiastes, ut inveniret verba voluntatis, et scriberet recte verba veritatis.

Verba sapientum ut sti-

8. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes, et omnia vanitas.

9. Cumque esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit populum, et enarravit quæ fecerat: et investigans composuit parabolas multas.

10. Quæsit verba utilia, et conscripsit sermones rectissimos, ac veritate plenos.

11. Verba sapientum sic-

guarum animantium spiritu. Ad Genesim autem rotundè docet, neque ibi, neque Eccl. xii. 7. agi de immortalitate animorum, quippe quæ non primæ, sed novæ creationis sit: hoc est, non antiqui Testamenti, sed novi: atque ideo in Apocalypsi passim, sanctorum animas Deo viventes introducit: post novi quidem Testamenti gratiam, non antea. Quin etiam ad hæc verba: *omnes autem vivunt ei*, Luc. xx. 38. hæc habet: *Atqui mortui tunc erant: sanè: sed vivunt quoad Dei potentiam, quæ potest mortuos vitæ meliori reddere: ipse enim est vocans ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt*; quæ quidem nec veretur extendere ad patriarchas ipsos Abrahamum, Isaacum, Jacobum et horum, inquit, similes: ac proinde illi quoque eorum numero qui non sint, reponuntur. Quæ quam à christianæ theologiæ placitis abhorreant, nemo non videt: Alia autem multa, quibus illè et ecclesiastica, et sua quoque meliora convellit, suo loco notari operæ pretium ducimus: ne plus æquo credant scriptori progredienti paulatim ad catholicam veritatem, sed non eam professo, multaque ex inolitibus erroribus retinenti; quod, etsi viro favemus, veritatis amore, ac fraterni periculi metu, tacerè non possumus.

8 *Vanitas vanitatum.* Confectâ probatione quam toto libro suscepit, ad caput redit, meritòque infert *vana esse omnia*: sub sole quidem ut semper; quare animum altiùs, atque ad Deum ipsum evehì oportere, ut statim concludit, *v. 13.*

11 *Verba sapientum.* Postquam stultas quæstiones et opiniones

muli, et quasi clavi in altum defixi, habentibus cœtus, data sunt à pastore uno.

Et amplius ab ipsis, filii mi, cave, faciendū libros multos, quibus non est finis: et meditatio plurima, labor est carnis.

Finis sermonis verbi universi, auditu perfacilis est. Deum time, et mandata ejus custodi, hoc est enim omnis homo.

Quia omne factum Deus

ut stimuli, et quasi clavi in altum defixi, quæ per magistrorum cōsiliū data sunt à pastore uno.

12. His amplius, filii mi, ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis: frequensque meditatio, carnis afflictio est.

13. Finem loquendi pariter omnes audiamus. Deum time, et mandata ejus observa, hoc est enim omnis homo.

14. Et cuncta quæ fiunt,

hominum dissolvit, ad veram sapientiam, verosque sapientes sectandos adhortatur. *Sicut stimuli, et quasi clavi in altum defixi*: quod debeant hærere, et pungere, non palpare: sed errantibus et tardis pœnitentiæ doloris et vulnus infigere: Hier. *Quæ per magistrorum cōsiliū*: valent enim verba sapientium, si non auctoritate unius, sed cōsilio atque cōsensu magistrorum omnium proferantur: Idem ibid. *Data sunt à pastore uno*: sive Salomone, antiquarum sententiarum diligentissimo collectore, 7. 10. vel quod unus magister sit Dominus: Hier. omniaque à Deo ejusque spiritu profecta.

12 *Frequensque meditatio*: commentatio, lectio, quæ omnia Heb. congruunt.

13 *Finem loquendi*: dictionum summam, ad quam lectores omnes provocat: ut jam non necesse sit petere libros, qui per hominum manus nulli sine, aut operæ pretio circumferantur, 9. 10. 11. 12. neque se meditationibus, studiis, Heb. assiduâ lectione conficere, 12: sed unum id infigere animo, quod omnium caput est: librorumque omnium et cogitationum ipsiusque adeo vitæ summa. *Deum time*: hoc est omnis homo: ut alia, quibus se homo torquet, ne ad hominem quidem spectent. Clara ergo conclusio, quod omnia hujus libri dicta collimant, ut quando omnia vana sunt sub sole, ad id convertamur quod sit æternum.

14 *Et cuncta quæ fiunt*: etiam in vitæ fine: alioquin ea pars vitæ

adducet in iudicium de adducet Deus in iudicium
 omni abscondito, sive bo- pro omni errato, sive bo-
 num, sive malum sit, num, sive malum illud sit.

quæ præcipua est, à Deo iudice immunis esset. *Pro omni errato*
 pro omni occulto, abscondito : Heb. ut non modò aperta, sed
 etiàm occulta peccata Dei iudicio subsint, neque evadendi locus.
 Hunc dictorum finem, hæc summam *pariter omnes audiantus*, in
 eâque acquiescamus : ita faxit Deus.

CANTICUM CANTICORUM
SALOMONIS.

PRÆFATIO

IN CANTICUM CANTICORUM.

VERBI Dei, seu Sapientiæ divinæ, atque Ecclesiæ, sublimiumque, quibus illa maxime constat, animarum miram conjunctionem, et amicos amores Scripturam prædicat. Verbum enim illius amoris vi pertractum in terras suscepit hominem, et sublimes animas adjunxit ita sibi, ut, teste Paulo, unus cum eo sint spiritus. (I. Cor. xi. 17.) Ecclesiam quoque, ac sublimiores animas, Verbo ad se accedenti, miram amoris rependere vicem, testantur illa Pauli, *Mihi vivere Christus est*; (Philip. 1., 21.) et illud Davidis, *Mihi autem adhærere Deo bonum est*: (Ps. LXXII., 28.) et illud, *Cor meum et caro mea exultaverunt in Deum vivum*: (LXXXIII. 3.) aliaque ejusmodi. Hos ergo amores Salomon ille templi conditor, quo veram Ecclesiam adumbravit; et pacifici nomine Christum repræsentans, de quo item, ut speciali Christi figurâ, dictum est, *Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium*; (II. Reg. VII. 14.) hos, inquam, amores Salomon in hoc Cantico, miris affectibus, mirâ varietate et concinnitate, cecinit. Hujus autem Christi cum Ecclesiâ conjunctionis, in conjugali amore sancto illo, castoque, ac divinitus instituto, vivam expressit imaginem. Quo etiam sensu in Proverbiis, *Posside sapientiam. . . . dilige eam, et conservabit te. . . . arripe illam, et exaltabit te: glorificaberis ab eâ, cum eam fueris*

I.
Christi
cum Ec-
clesiâ,
sanctis-
que ani-
mabus
conjunc-
tio; con-
jugalis a-
moris fi-
gurâ ac
sacramen-
to, adum-
brata.

amplexatus : (Prov. iv. 5, 6, 8.) quod interpreta-
tus ille, qui Salomonis nomine ac spiritu, librum
Sapientiæ scripsit : *Hanc amavi*, inquit, *et exquisi-*
sivi à juventute meâ, et quæsi vi sponsam mihi eam
assumerè, et amator factus sum formæ illius :
(Sap. viii. 2.) quare per omnia Scripturæ volu-
mina hæc imago diffusa est; nèque quidquam fre-
quentius, quàm sponsi et sponsæ nòmine, Dei et
Ecclesiæ æternam cõnjunctionem, amorem vehe-
mentissimum, firmam et incommutabilem fidem
passim denotari. Unde etiam, infidelis animæ; ad
falsa numina deficientis, opprobrium; adulterii,
scædæque prostitutionis infamiam, prophetæ quidè-
omnes, Ezéchiel verò omnium copiosissimè et vehe-
mentissimè, expressit : (Ezech. xvi. xxiii) Osèe
etiam, famosâ muliere in uxorem ductâ. (Os. 1, 2;
3.) Manavit ea similitudo ad novum Testamen-
tum; unde illud Joannis Baptistæ, *Qui habet spon-*
sam, sponsus est : (Joan. iii. 29.) et passim in Apo-
calypsi, Ecclesia procedit ut sponsa, Christo sponso,
ornatu, amore, fide dignissima; nuptiæque Agni
celebrantur : *et spiritus et sponsa dicunt; Veni* :
(Apoc. xxi. 17.) eo planè more, rituque, quò se
in hęc libro sponsus et sponsa mutuo invitant. Quin
ipse Paulus apertis verbis docet, virum, et mulie-
rem, eorumque conjugium, jam inde ab initio fuisse
à Deo institutum, ut esset *sacramentum* :.... *ma-*
gnum :.... *in Christo et in Ecclesia* : (Ephes. v. 32.)
ipsamque corporum conjunctionem assumit ad
exemplum, conjunctionis animæ cum Deo, sive,
quod idem est, cum Verbo ac Sapientiâ Dei :
Membra enim, inquit, *sumus corporis ejus, de carne*

ejus, et de ossibus ejus: propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una. (ibid. 30, 31.) Et iterum, *Qui adhæret meretrici, unum corpus efficitur; erunt enim, inquit, duo in carne una; qui autem adhæret Domino, unus spiritus est.* (I. Cor. vi. 16, 17.) Hæc si quis diligenter attendat, et ab opere Dei, quod est sanctum et castum, peccatq̄ inolitam scdam concupiscentiæ labem separet, facile intelliget merito Salomonem; conjugalis amoris et consuetudinis specie, sanctam castamque Ecclesiæ, animarumque fidelium conjunctionem expressisse. Ille autem pulcherrimus atque amantissimus Ecclesiæ sponsus, et multis sæculis expectatus fuit, nec nisi multis votis expetitus, copiam suam fecit; et postquam ad nos venit, ac Verbum caro factum est, abiit ad Patrem, aliquando rediturus, ut nos ad se raperet, varioque respectu Ecclesiæ et ejus compos effecta est, et adhuc venturum expectat. Quod autem cum universa Ecclesiâ gestum est, id quotidie geritur in fidelibus animis, ut ad eos Christus eat, redeatque per admirabiles vices, sintque animæ perfectæ quædam, quæ in altissimam contemplationem evectæ, suo quodam modo Verbo potiri videantur: quæ vota, ac suspiria, et expectantis animæ languorem, potentis fructum atque delicias, per amoris etiam humani mirificos incredibilesque motus Salomon explicanda suscipit; nullum ut vitæ christianæ in Christum crescentis gradum prætermisisse videatur. Quo etiam factum est, ut sublimes animæ hoc Cantico semper mirum in modum delectarentur, in eoque voluptatem Domini, ubertatemque degustarent.

II. Et quidem Salomon se, castosque suos erga filiam Pharaonis affectus, in exemplum profert; dumque in verâ historiâ ea fingit, quæ flagrantissimo amori congruant; describit aptissimè, sub elegantissimæ fabulæ **●**volucris, cœlestes amores, Christi que et Ecclesiæ conjunctionem canit. Unde Bernardus: Serm. f. in Cant. « *Rex Salomon sapientiâ singularis, sublimis gloriâ, rebus affluens, pace securus, ... divinitus inspiratus, Christi et Ecclesiæ laudum æterni connubii cecinit sacramenta: ... et epithalamii carmen, exultans in spiritu, jucundo composuit elogio, figurato tamen; velans et ipse, instar Moysi, faciem suam, ... quod rari erant eo tempore, qui revelatâ facie gloriam istam speculari sufficerent.* » Quibus verbis ut totam Salomonis Christum figurantis dignitatem, ita totam hujus carminis rationem expressit. Suavissimo Cantico præluserat ipse sanctus David Psalmo XLIV, prophético spiritu, seu quisquis ille fuit, qui eodem spiritu plenus eructavit sermonem optimum, Salomonique conjugium inituro epithalamium cecinit, eademque figurâ Christi et Ecclesiæ nuptias celebravit. Id tamen discrimen est, quod ille victorias, prælia, atque heroica prosecutus est; noster autem Salomon amoris vinum, ac suavitatem carmine molliori complexus. Sed ne pafum congruè, regio nomine, in amatorios sensus, ac verba deflueret, majestâte tantisper sepositâ, pastorem induit, et in idem vitæ genus Pharaonis traduxit filiam; ac sub eâ figurâ divinissimam fabulam lusit. Porro Judæos delectabat innocentissimæ pariter; atque occupatissimæ pastoralis vitæ commemoratio, quam ab initio generis humani op-

Salomonis, ac filiarum Pharaonis casti amores, ad hujus mysterii figuram assumpti, ex Psalmo XLIV, cum utriusque carminis discrimine.

timus quisque, ipsique Patriarchæ cæteris prætulissent; neque illud indecorum, quod rex pastorem egerit, recordatus reges in Scripturis passim pastores appellari, patremque Davidem ab omnibus, ad Dei populum pascendum, vocatum fuisse. (Ps. XXXVII. 70, 71.) Quin etiam instituto operi congruebat, ut velut è solio descendens, amatorem ageret, celebraturus eum, qui victus amore, è paterno sinu ad nostram delapsus est; neque mysterio vacat, quod Ægyptiam à se ductam canit; quæ est imago Christi, Ecclesiam ex alienigenis ac gentibus congregantis: quod etiam pertinebat illud: *Audi, filia, et vide: ... et obliuiscere populum tuum, et domum patris tui, et concupiscet rex decorem tuum.* (Ps. XLIV. 11, 12.) Hoc igitur Salomonici carminis institutum est.

At postquam antiquos mores imitatus, pastoralem eclogam canere aggressus est, eam in septem dies divisisse videtur. Neque enim diei ac noctis passim in hoc Canticò recurrentis vices temerè memoratas arbitrari nos decet. Quid enim illud semel bisque inculcatum: *Adjuro vos, ne evigilare faciatis dilectam*; (Cant. II. 7. III. 5.) et illud: *donec aspiret dies, et inclinentur umbræ*; (ibid. II. 17. IV. 6.) haud minore studio repetitum? nonne perspicuè indicant aliquot dierum ac noctium seriem? Quid quod sponsus bis per noctem à sponsa quæritur, sponsa his in custodum manus diversissimis circumstantiis incidit? (Ibid. III. 1, et 3. v. 2, 6, 7.) An hæc temerè effutita, sponsaque nullo ordine dormitat aut vigilat? quis hoc de pulcherrimo atque artificiosissimo carmine crediderit? Apertè ergo indicat Salomon, hinc distinguendos dies, eorumque initia, ubi obs-

III.

Nuptialis festi-
vitas per
septem
dies: hinc
hujus dra-
matis sic
eclogæ
pastora-
lis consti-
tutio;
quæque
personæ
inducan-
tur.

curiùs latent, tamen esse inquirenda : neque enim omnia eodem tenore dici, artis ac variandi operis ratio sinebat. Cur autem has somni et vigiliæ, dieque ac noctium vices, ad septenum numerum revocarem, causa in promptu fuit; quippe quod antiquis Hebræis usitatum, ut nuptias per septem dies celebrarent : unde Laban Jacobo se delusum querenti; propter inductam loco Rachelis Liam : *Imple*, inquit, *hebdomadam dierum hujus copulæ; et hanc quoque dabo tibi* : (Gen. xxix. 27.) et ab ipsâ origine mundi, propter requiem Domini, septem dierum circulus, multis quidem populis, ac Patriarchis maxime, eorumque posteris commendatus est; manavit enim ad universam gentem mos; omnia ferè solemnia per hebdomadam peragendi : hinc et luctus septem dierum, et festi dies ferè in hunc morem compositi, maxime verò nuptialis festivitas : sic Samsō, ductâ uxore Philistæâ; (Jud. xiv. 12, 15, 17.) septem dies convivii agitabat, dieque septimo fiebat celebritas; et Raguel profecturum post nuptias Tobiam juniorem adjuvit, ut duas hebdomadas moraretur apud se : (Tob. viii. 23.) commemorationis scilicet tempus, ad hebdomadam revocans, duplicarique tantum postulans à genero; nunquam ad se postea redituro. Hujus rei constans est apud Judæos traditio, expressa imprimis à Rabbi Eliezer in sententiis Patrum : (Piræ Ahot. c. 16.) adeoque hujus ritus tenaces esse memorantur, ut qui plures sponsas simul duceret, cum singulis singulas hebdomadas epulares impendere, easque cum æqualibus adolescentulis, choreis et lusibus peragere doceant. Congruum ergo Salomoni visum est, septem die-

rum spatio carmen nuptiale definire; quos dies, diligentissimè, quoad fieri poterit, certis notis distinctos, in iisque vitæ perfectæ incrementa dabimus. Porrò Salomon hoc carmen, majoris suavitatis ac varietatis gratiâ, dramaticum esse voluit. Collocutores, Sponsus, ipse Salomon, et in eo delitescens Christus; Sponsa, quæ et Ecclesia, et sublimiores animæ; Puellæ, sponsæ comites adolescentulæ, animæ infirmiores, quæ tamen nonnullis sponsi, ac sponsæ amore teneantur: et hoc Salomon ex Ps. XLIV. ad suum carmen transtulit; sic enim Psalmi auctor ad Salomonem: *Astitit regina à dextris tuis*: et, *Adducentur regi virgines post eam: adducentur in templum regis*: (Ps. XLIV. 10, 15, 16.) id etiam ex Hebræorum moribus, apud quos et juvenes et puellæ sponsis comites addebantur; quod etiam in Samsonis ac Philistææ nuptiis factitatum, (Jud. XIV. 11.) delectique juvenes triginta numero, qui cum Samsonessent. Neque puellis dederant æquævæ virgines; unde etiam in Evangelio decem illæ memorantur; (Matt. XXV. 1.) memorantur et amicus sponsi, et filii sponsi, sive nuptialis festivitatis comites, (Joan. III. 29. Matt. IX. 15.) prorsus ex antiquis ritibus. Legimus etiam apud Theocritum elegantissimum idyllium de Menelai et Helenæ nuptiis, (Epith. Hel. Id. 18.) quò multa ex prisclis illis moribus etiam ad Græcos traducta reperias. Certè coævæ virgines præsto sunt; quarum è numero selectæ duodecim; nobilissimo genere, ac Lacedæmonis decus, quæ ipso in vespere, ipso nuptiali thalamo, epithalamium canerent, festasque choreas ducerent. Has igitur haud imperitò sponsæ comites

dixeris, à Salomone toties memoratas. Sic interveniunt sacro dramati Sponsus, Sponsa, Chorus còmitum, sive aliarum quarumcumque puellarum; sive Hierosolymitanarum, sive etiam agrestium: chori enim variant interdum, nec unius sunt generis, neque desunt mutæ personæ, nempe amici sponsi.

IV.

A qui-
hús et
quo spi-
ritu hoc
Canti-
cum lé-
gendum;
qualesve
interpre-
tes hęc
buerit.

Hos igitur sponsi et sponsæ castos amores, qui ad amorem divinum, propter quem hæc scripta sunt, referre velit, is necesse est, ut humanum amorem divinumque complexus, hanc allegoriam exequatur; neque enim aliter, quam ex eorum nexu interpretatio apta consurgat. Quâ in re haud leve periculum est, ne amoris humani fluxâ licet gratiâ deliniti sensus, animum ab excelsâ sedē deiciant: neque immeritò ab hoc Cantico arcebantur adolescentuli, pròni ad voluptates; teste Origēne, in Proleg. utriusque operis in Cant. et Hieronymo passim, Prefatione in librum 1. Comment. in Ezech. etc. Procul ergo hinc illi, qui terrena sapiunt, animales, spiritum non habentes: adiuut casti castæque, qui sanctum amorem spirent, Dooque, qui est caritas, adhærescant; accedant boni sanctique interpretes, qui non se immergant carnalibus, sed qui amorum humanorum sensus, et voluptates, ut periti musici chordas, Levi digito pulsent, tantum ut amoris divini suavissimum sonum eliciant; qui, ut hoc quoque ex Canticis sumamus, caprearum ceravorumque more, vix pedē terram attingant, mox transiliant sensus humanos, atque ad excelsa se efferrant. Tales dedit Christus Ecclesiæ suæ Canticorum interpretes: principem omnium Origēnem, de quo

hæc meritò Hieronymus, ejus Commentariorum fidus interpres: *Origenes cùm in cæteris libris omnes vicerit, in Cantico Canticorum ipse se vicit.* (Præfat. in Orig. Cant.) Hunc sequitur Philo Carpathius, quartì sæculi Episcopus, quos imprimis complexus est sanctus Bernardus, quanquam ipse habuit docentem, se de omnibus cœlestem unktionem. Hos maxime auctores secuti sumus; nec prætermisimus Theodoretum, Gregorium Magnum, Aponium, Bedam, hisque accinentem sanctum Thomam Aquinatem; neque è recentioribus Gasparem Sanctium, Societatis Jesu Theologum, aut Libertum Frömundum Lovaniensem; quique nostrò ævo ex Augustinianâ familiâ Aloysius Légionensis, divinorum librorum apud Salmanticensés interpres, Cantica Canticorum explanavit, pari pietatis, doctrinæ et elegantinæ laude: nec defuit sanctus Ambrosius, apìs instar, mellitissimâ oratione passim hunc librum depascens. Hos semel honoris causâ appellatos, nihil necesse erit ubique nominatim adducere; sed addere licebit, quæ sacrè textus sensibus eruendis congrua videbuntur. Cæterùm hæc Salomonis cantio tota scætet deliciis; ubique flores, fructus, pulcherrimarumque plantarum copia, veris amœnitas, agrorum ubertas, horti vernantes, irrigui; aquæ, putei, fontes; odoraamenta, sive arte confectâ, sive quæ sponte suâ humus parturit; ad hæc columbæ, turturum voces, mella, lac, vina liquentia; postremò in utroque sexu formæ honestas ac venustas, casta oscula, amplexus, amores tam pudici quàm blandi; si quid horrescit, ut rupes, ferique montes, ac leonum cubilia, totum ad volupta-

tem, ac velut pulcherrimæ tabulæ ornatum varietatemque compositum. Quorsum ista? nisi ut eorum specie delectati, sciamus quanto horum Dominator speciosior sit, (Sap. xiii.3.) diviniq̄ue amoris Canticum ordiamur: cujus quidem Cantici, teste Gregorio, hæc ratio est, hæc vis, ut loquentes de corpore, extra corpus fiant, humaniq̄ue amoris discant sermonibus, quâ virtute in divinitatis amore fervéant. (Procem. in Cant.) Non, ergo prætermittendus amor humanus, sed danda opera, ut ad divinum velox sit transitus; ne machina, quæ p̄binitur ut leve, ipsa magis opprimat et agḡavet. (Ibid.) Hæc igitur præfati, jam aggrediamur divinissimum librum, quem qui legerent, eos legendi fructum hunc ferre volumus, ut quoties amoris vim incredibilem irrequietamque viderint, aut nullâ ex parte senserint, tantos animorum motus, indignos quocumque creato ac fluxu bono, ad verum pulchrum bonumque transferri oportere cogitent. Det autem ipse Christus, ut amatorium ac nuptiale carmen amore inflammari tractemus, accensisque lampadibus Sponsam ac Sponsam faustis vocibus prosecuti, intremus cum eis ad nuptias. Amen, amen.

CANTICUM CANTICORUM*

SALOMONIS.

CAPUT PRIMUM.

Osculum oris: ubera: odores: tractio: cellarium: nigra, sed formosa: ornatus: pulchritudo; lectulus: tigna: laquearia.

1. OSCULETUR me osculo oris sui: quia meliora sunt ubera tua vino,

* *Canticum canticorum.* Non tam quòd sit omnium longissimum, quàm quòd sit omnium longè præstantissimum; neque tantùm inter ea cantica, quæ Salomon benè multa composuerat, (*fuerunt enim carmina ejus quinque et mille: III. Reg. iv. 32.*) sed etiàm inter omnia quotquot sunt cantica, cùm in eo canatur præcellentissimum incarnati Dei et Ecclesiæ sacramentum, eaque quæ nunquam excidit, et virtutum omnium major est, caritas. Unde Bernardus ait, *Serm. 1. in Cant. n. 8.* « Pro sui excellentiâ, nuptiale hoc carmen » hujusmodi titulo præsignatur, ut meritò Cantica Canticorum singulariter appelletur; sicut is quoque cui canitur, singulariter est » dictus, rex regum, dominus dominantium. *Salomonis:* pacifici, » quod nomen convenit principio libri, qui incipit à signo pacis; » quod est osculum ». Bern. *ibid.*

PRIMA DIES.

1 *Osculetur me osculo.* Peracto ex more nuptiali convivio, solennique preceatione factâ, cujus exempla et in Genesi et in Tobia libro habentur; Gen. xxix. 22. 28. Tob. vii. 15, 17, 19. sponsa castissima vesperi ad virum introducta est: ibique sumendum nuptialis hebdomadis initium, Hebræorum more, qui dies à vespèrà numerabant. Sponsus autem summo mane, quod passim in hoc libro videre est,

amore quidem incensus, nihil tamen infractus ad molliem, consueta rusticanae pastoralisque vitae officia repetiit. Interim sponsa evigilans amore tabescebat; cumque puellae comites frustra solatia, frustra fomenta adhiberent, desiderii votisque confecta, prorumpit in has voces: Ipse, ipse unicum solatium, atque unicus amor, ipse *osculetur me osculo oris sui: osculo: ex osculis.* Heb. id est, uno ex osculis; quasi diceret: volo quidem, cōgeminet et conturbet oscula; sed interim reficiet vel unum. *O. is* illius pulcherrimi, suavissimi, facundissimi: quo, more amantium, totam infundat animam, et eliciat meam: Amb. de Isaac, cap. 3. *Mihi enim vivere Christus est:* Phil. 1. 21. et, *Vivo autem, jam non ego:* Gal. 1. 20. Ecclesia igitur quā parte perfecta est, hoc est, sublimes animae divino amore percitae, unoque spiritu affatae, conjunctam et singulatum hae dicunt, et synagoga quidem: Qui tamdiu locutus est per prophetas, ipse nunc adsit. Ecclesia verò novi Testamenti, quam hic magis spectamus, jam nupta, jam posita, postulat, ut non per speculum et in aenigmate ac per fidem, sed ipse manifesta in luce resuleat. Ac sublimes animae, alii alia; ego sacrosanctum osculum flagito, non pedum, quod poenitentis est, sed oris, quod est sponsae. Sponsa porrò sponsi osculo perfruitur, dum verba vitae percipit, et velut in ipso dicentis ore legit, diffususque in labiis haurit gratiam; Ps. xlii. 3. exclamans cum Petro: *Domine, ad quem ibimus? verba vitae aeternae habes.* Joan. vi. 69. Verba autem audit, non sonantia foris, sed intus immissa, ipso Spiritu sancto infuso; quod Patris et Filii osculum est. Hic ergo exhibetur anima justificata à peccatis, et conjugata Verbo: quae jam conversa sit ad perfectiorem vitam et Christum experta, amplexus repetat. Ad amoris impetum pertinet statim ab osculi desiderio inchoare, nulla circūtionē, ac sponso nequidem appellatō. Sic Maria Magdalene ad Christum, quem hortulanum putabat; *si tu sustulisti eum.* Joan. xx. 15. Ad eundem impetum pertinet, quod ab unā personā statim ad aliam transfertur oratio; à comitibus ad sponsum, quem, amore capta, ut praesentem alloquitur, cum ait: *Meliora sunt ubera tua vino: ubera tua: amores tui:* Heb. nunc et ita passim in hoc Canticō. Antiqui autem interpretes habent *ubera*, haud magno discrimine utriusque vocis apud Hebraeos: neque abludūt sensus; *ubera* enim deliciae merae, amores meri; quae sponsi *ubera* Patres intelligunt duo testamenta amorem spirantia, promisso primum, deinde exhibito Christo. *Ubera* autem matrem et nutricem sonant. Quisquis ergo vult Christi haerere uberibus, atque inde lac sugere, simplice animo ad christianae vitae redeat infantiam. *Meliora: vino: sic illa apud Salomonem: veni:*

2. Fragrantia unguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum : ideo adolescentulæ dilexerunt te .

3. Trahe me : post te currēmus in odorem un-

inebriemur uberibus : sive amoribus. Prov. vii. 18. Inebriat Christi amor, ac mentem extra se rapit. Unde Paulus : *Sive mente excedimus, Deus : sive sobrii sumus, vobis.* II. Cor. v. 13. *Et nolite inebriari vino.... sed implemini Spiritu sancto.* Ephes. v. 18. quam ebrietatem; in discipulis Spiritu pleni, Petrus agnoscit. Act. ii. 15, 16, 17.

² *Fragrantia unguentis optimis* : ad odorem unguentia tua optima : Heb. Idem iisdem verbis sponsus sponsæ dicit, infra, iv. 10. Habet Christi amor omnia quibus animæ capiantur : inest gustus velut sapor vini; inest vis delectans et inebrians animas; inest fragrantia à longinquo etiam alliciens, qui verus est christianæ gratiæ fructus, ut longè licet positi, et extra nos rapti, ad Dominum trahantur, et habet sequens versus. Christi ergo bonus odor est prædicatio Evangelii, et suavis gratiæ. *Oleum* : eadem vox Heb. quæ supra, unguentum. *Nomen tuum* : nam ab unctione, Messiæ seu Christi nomen : quod Evangelii prædicatione toto terrarum orbe diffusum est : et consonat illud Psalmi XLIV, 8. *Propterea unxit te, Deus, Deus tuus. Adolescentulæ* : fideles animæ in novitate vitæ ambulantes, ac spiritu, velut musto recente, plenæ.

³ *Trahe me : post te currēmus.* Cupit sponsa tam arcetè alligari sponso, ut quocumquē ierit pertrahatur : neque, inquit, invitam rapies, ego enim et cōmites ultro sequemur, et quidem cursu, unguentorum tuorum suavitate perductæ. *Trahe me*, qui dixisti : *Omnia traham ad me ipsum* : Joan. xi. 32. et, *Nemo potest venire ad me, nisi Pater qui misit me, traxerit eum* : ibid. vi. 44. *In odorem unguentorum tuorum* : deest Heb. Rectè tamen explanationis causâ ex antè dictis repetitum *Post te currēmus*; si traxeris. Omnis enim qui audit et didicit, venit ad te, ibid. 45. neque quisquam scientiæ se conjungit, nisi quem ipsa prior invitaverit, infunderitque aliquid sui. Sponsa ergo, quantumvis vehementissimo amore incitata, agnoscit se, nisi tractam, blandaque vi ductam, accedere non posse. Præclarè Ambrosius; lib. iii. Ep. ii. *Anima osculata Verbum Dei, modum non capit.... Cupit attrahi ut sequi possit. Propterea adolescentulæ dilexerunt te : propterea certamus, sed comprehendere te non possumus; attrahe nos ut possimus currere, ut odore*

guentorum tuorum. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus et lætabimur in te, memores uberiorum tuorum super vinum: recti diligunt te.

4. Nigra sum, sed formosa, filiæ Jerusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis.

unguentorum tuorum accipiamus virtutem sequendi. Idem. n. 10. de Isaac 3. *Attrahe nos; curremus: habemus enim cupiditatem sequendi, quam unguentorum tuorum infundit gratia. Sed quia cursus tuos æquare non possimus, attrahe nos, ut auxilio tuo fultæ, vestigiis tuis possimus consistere. Si enim tu attraxeris, curremus et nos.* En suavis prædicatio gratiæ. *Trahe me: curremus:* quod Ecclesia et una sit et plures omnesque animæ in eam unitatem concurrant; tum quod sublimes animæ ut Petri, ut Pauli, validè tractæ, aliis verbo et exemplo pertrahendis inserviant. *Introduxit me rex, in cellaria:* in cubicula sua: Heb. in secretaria, in thalamum, sive conclave intimum; in arcanos Scripturarum sensus. Et quidem non mirum est quod amatissimus novæ sponsæ ostendat omnia: illud suavissimum, quod ad intima deduxerit beatis amplexibus fruaturam; atque id ipsa sponsa jactat ad comites, quod sublimiores animæ interdum faciunt, ut et inferiores trahi se sinant, tum etiam ex gaudii redundantia. *Rex:* tametsi rex Salomon hic ludit cum Sulamite regis filiâ sub pastoralis vitæ formâ, tamen interdum majestatis signa præsertim ex personâ sponsæ resumit, gratioremque familiaritatem facit ipsa majestatis recordatio. Quoties autem sponsa vocabulo regis utitur, significare videtur, animam ad divinam Christi naturam carne transgressâ penetrasse; unde hic in cubiculum, in ipsum penetrabile admittitur. *Exultabimus in te:* statim enim ad sponsum redit. *Recti diligunt te:* eò sponsa carior, quò bonis omnibus amabilior; et merito ad Christum; *recti diligunt te:* tu es enim ipsa veritas, tu rerum omnium regula et modus.

4 *Nigra sum, sed formosa:* aliud enim est color, aliud venustas oris ac lineamentorum membrorumque, et totius corporis apta connexio; nigra autem, sive fuscâ, quia perusta sole; colore adventitio, qui facile detergatur, unde infra, vii. 2, 4. candor ejus prædicatur. *Sponsa autem,* sponsi pulchritudine intellectâ, veretur ne parum illi placeat, fateturque se decoloratam antea vitæ peccatis. Excusat tamen eum colorem, quò non tam natus sit, quam aliunde advenerit, formosæ ex opere Dei, deletisque peccatis ad primævi

5. Nolite me considerare, quòd fusca sim, quia decoloravit me sol : filii matris meæ pugnauerunt contra me, posuerunt me custodem in vineis : vineam meam non custodivi.

6. Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi

coloris splendorem et gratiam redituræ. *Sicut tabernacula Cedar* : Adducit quæ et nigra placeant, ut tentoria Arabum ac præsertim Salomonis ipsius, quæ caprinis pellibus per se nigris exterius tecta, intus tamen aulæis ac tapetibus pretiosis niteant; quæ prope figurâ dixit Virgilius, Ecl. 10.

Et nigra violæ sunt, et vaccinia nigra :

nisi quòd hic exempla magnificentiora protulit Salomon. Ecclesia igitur in terris peregrinata verè simillimâ est regis tentoriis soli, pulveri, pluvie expositis, adeoque extrâ deformibus ac nigris, intus ornatis. Sic se habet Ecclesia, verbum crucis ac stulta Dei prædicans : I. Cor. 1. 28, 25. quæque in mysterio abscondita est *sapientiam*. ibid. 11, 7. apparentque extrâ *ignobilia mundi*, ibid. 1, 28. et Paulus cuius sermo contemptibilis, ac *præsentia corporis infirma*; II. Cor. x. 10. intus, arcana sapientiæ Dei, meritòque Salomon Psalmistæ accinit dicenti : *Omnis gloria filicæ regis ab intus*. Ps. XLIV. 14.

⁵ *Nolite me considerare, quòd fusca sim*. Solent, mulieres excusare decoloratum vultum, ejusque causam in alios refundere. Sic ista, cujus specie fidelis animæ adumbrantur, coactam se dicit à fratribus alienam custodire vineam, cum delicata nec custodiret suam. Hoc autem competere videtur Ecclesiæ in pastoribus, quos ad custodiendam vineam, ipsam scilicet Ecclesiam, fraterna cogit caritas, cum se ad se ipsos custodiendos minimè sufficere posse putent; atque hinc maculæ ex necessitate conversationis humanæ; quod sæpe Augustinus, Gregorius, Ivo Carnotensis vir sanctissimus, et alii deplorant, ac solitudinis desiderio suspirant. *Decoloravit me sol*: vehemens tentatio, meridiano ardori comparata: unde dæmonium meridianum. Ps. xc. 6.

⁶ *Indica mihi*. Hic incipit intervenire sponsus, velut dilectus sponsæ citatus suspiriis et clamoribus; exoriturque blandum, ntrinque colloquium; et illa confestim: *Indica mihi*: quasi diceret: *tardus advenis*; at si venire te pigebat: *Indica mihi..... ubi pascos, ubi*

pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum.

7. Si ignoras te, ô pulcherrima inter mulieres, egredere, et abi post vestigia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernacula pastorum.

cubes : ipsa enim ultrò accurram. *In meridie* : non me ardor meridianus à te insequendo prohibebit. Indica ergo mihi quam umbram refrigerando pectori seligere soleas, ad quas aquas pascas gregem. Sic anima fidelis Deum pastorem quærens ait: *Dominus regit me.... super aquam refectiois educavit me.... virga tua et baculus tuus ipsa me consolatu sunt*. Ps. xxii. 1, 2, 4. Et boni pastoris vocem oves audiunt, eumque sequuntur, et ingrediuntur, et egrediuntur, et pascua inveniunt. *Joan. x. 3, 4, 9.* Anima ergo Christum quærens, ab ipso petit, ut indicet ubi requiescat, ne post philosophos, aut sapientes hujus sæculi, aut post pseudoprophetas et hæreticos, similitudine quâdam delusa aberrèt; neque enim sponsum, nisi ipso indicante, invenerit. *Ne vagari incipiam* : quid enim erò, quasi declinans ad greges sodalium tuorum? Heb. quod concitatus est: vult enim sponsa statim ac faciliè invenire sponsum non ab alijs, etiam sodalibus, aut qui sodalitijs titulo gloriarentur, ubi solet esse, percontari.

7 *Si ignoras te* : si ignoras tu, Heb. *abi post vestigia gregum* : atqui hoc erat ipsum quod sponsa verebatur, ne de grege ipse gregem vagari oporteret. Hic ergo videtur subirasci sponsus, quòd ignoret sponsa ubi ipse versari solet : quid enim? an amantem nescire oportet, ubi dilectus consuescat? sanè amans et scire et scribi vult. Itaque ignoranti, ambigua, nec satis ad se inveniendum profutura respondet. *Egredere ipsa quò vis*; neque enim te docebo: *et abi post vestigia gregum* : quære ipsa locum, et vagis gregum insiste vestigijs : quin etiam ipsa *pasce hædos tuos*; gregem tuum tibi habe si velis : *juxta tabernacula pastorum* : cum alijs versare pastoribus : non enim me invenies. Sic ergo sponsæ irascitur, quâ reprehensione docta ac facta diligentior, rogantibus puellis quò ille declinavit, locum ipsum indicat. v. 17. vi. 1. *Pulcherrima* : pulchra quidem, sed parum sponsi studiosa. Itaque Patres uno ore hic volunt increpatam sponsam; sponsumque indignatum respondisse, ut siquidem ipsum ignoraret, egredere quò vellet, nec jam ut antea manifestam viam,

8. Equitatu meo in curribus Pharaonis assimilavi te, amica mea.

9. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut monilia.

sed cæca et errabunda gregum vestigia sectaretur et pasceret, non agnos sed hœdos, carnales sensus scilicet, eosque qui à sinistris sunt greges, sequereturque non gregem unum, ac pastorem unum, sed greges multos et pastores; quod evenire solet iis, qui suâ negligentia nesciant, aut etiam oblitii sint, ubi sponsus pascat. *Si ignoras te*: sic legunt et LXX. quo loco monent Patres mala multa eventura sponsæ, si seipsam ignoraverit, et ad cuius similitudinem facta esset, et à quibus peccatis liberata, et ad quam destinata felicitatem.

8 *Equitatu meo*: equæ meæ: Heb. pulcherrimæ equæ, et quidem suæ, quam præ cæteris diligit: quâ comparatione illustrat formæ dignitatem; equæ ejus scilicet, quæ non indomita indocilisque lasdiviat, sed quæ jam jugi patiens, aptetur curru; atque ut ille dicit, munia comparis æquare possit. Unde et ipsum conjugii et *εὐζυγίας* nomen. Sanè apud Theocritum elegantissimo idyllio, quod jam in præfatione memoravimus, Thessalico equo formosissimo, et jam curru apto Helena Menelao conjuncta comparatur. *Idyl. 18*. Atque ut ad sacros libros revertamur, *Apoa. xix. 11*. equus albus super quem in Apocalypsi sedet Verbum Dei, significat beatas animas, quæ dorsum suum curvaverunt, ut suscipiant talem sessorem super se: ut quocumque ipse voluerit, flectat eas, et ad omnia ducantur et reducantur voluntate sessoris. Origenes hic. *Hom. 2. Pharaonis*: Ægypti meminit, unde optimi equi adducerentur; alludit et ad sponsam ex beatissimâ et opulentissimâ regione deductam. Ex hoc versa incipiunt *ἀποκρίσεις*, alterni seu reciproci sermones, ferè ex comparationibus: quæ nota in eclogis, semperque alia ex aliis clariora.

9 *Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis*: ita LXX. læves, decôræ, atque ex ipso candore subrubræ visæ: faciem ejus laudat, et genarum ruborè succenditur. *Pulchritudo quippe mulierum in genis dicitur esse quænt maxima*. Origenes. *Hom. 1. Collum tuum ut monilia*: ex LXX. collum tuum etiam nudum, ac sine ullo decore per se pulchrum, sibi que est ornamentum: ibid. elegantissimum: tamen Heb. aliter. *Pulchræ sunt genæ tuæ in gemmis*: (pendentibus circum et è capillaturâ defluentibus) collum tuum in monilibus. Spon-

10. Murenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento.

11. Dum esset rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum.

sam laudat, quòd nativæ specièi congrua ornamenta aptare noverit. Spirituali ac vero sensu: *Liga* (legem Dei) *in corde tuo jugiter, et circumda gutturi tuo*: Prov. vi. 21. *ut addatur gratia capiti tuo, et torques collo tuo*. Ibid. 1. 9.

10 *Murenulas aureas*: ornamenti genus: eadem vox quæ suprà per turturem vertitur. *Murenulas aureas*: *vermiculatas argento*: quas antiqui interpretes aurum tortile, argenteis olavis seu virgulis interstinctum vertunt. Gregorio, inauris: ad similitudinem pisciculi qui captus se in circulum vertat. Hieronymo autem hujus interpretationis auctori, *murenula* quid esset, ipse melius exponet; aurum scilicet colli, quod quidem murenulam, vulgus vocat, quo scilicet metallo in virgulas lentescente, quedam ordinis flexuosi catena contextitur. *Ep.* xv. ad Marc. Recentiores addunt, *collucentes gemmas*. Utcumque est, sponsus significat, quandoquidem dilecta hujusmodi ornamenta cordi sint, sibi quoque ac sodalibus voluptati futurum, ut ei compingant talia: *faciemus, inquit, tibi*. Spirituali sensu: ego et qui verbum meum ministrant, variis te dotibus ornabimus, mixto caritatis auro cum argenti, sacrique eloqui, virtutumque omnium gemmis. Quale ornamentum sanctis animabus apparhat Paulus colligens *fructus spiritus*, quales sunt: *caritas, gaudium, pax*, etc. *Gal.* v. 22, 23. Quanto autem studio animas, sponsas sibi destinatas Deus exornet, his verbis docet apud Ezechielem: xvi. 11, et seqq. *Ornavi te ornamentis, et dedi armillas in manibus tuis, et torquem circa collum tuum; et dedi inaucem super os tuum, et circulos auribus tuis, et coronam decoris in capite tuo*. Sponsus amantissimus in sponsam nihil inornatum relinquit: et dona donis cumulat: *habenti enim dabitur et abundabit*. Luc. xix. 26.

11 *Dum esset rex.... nardus mea*: tam exquisita, tam odorata erat. Sponsa enim jactat suam in conquirendis odoramentis quibus rex delictetur industriam, et illa quidem sponsi laudaverat fragrantiam, quæ pertracta ad ipsum curreret: *Ps.* 2, 3. nunc autem sponsum eadem arte conciliat. Christus quoque et nos trahit nominis sui famâ, ac dulcedine, et à nobis trahitur odore virtutum. Neque enim tantum Christo, sed etiam piis animabus sua odoramenta sunt, quæ

12. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

13. Botrus cypri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi.

14. Ecce tu pulchra es, amica mea, ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum.

sunt orationēs sanctorum, Apoc. v. 8. viii. 4. castusque verbi amor sponsum ad animam invitans, ut in eam cum Patre veniat et maneat. *Joan.* xiv. 23. Antiqui etiam sancti suavissimis votis Christum venturum advocantes, assidueque clamantes; *Rorate, cœli, desuper*; eum in Patris sinu recubantem, ideoque hic regem appellatum, ad se exciverunt, *Isa.* xlv. 8. quo impletum est illud: *Et deliciae meae esse cum filiis hominum.* Prov. viii. 31.

12 *Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.* Per myrrham mortuus corporibus impendi solitam Patres intelligunt Christi mortem ac sepulturam, iisque inhaerentem poenitentiam christianam; quam myrrham offeramus cum Magis illis, primis è gentili populo Christi cultoribus. *Inter ubera mea.* Puellæ delicatæ odoratos fasciculos apponunt pectori: mihi unus ille fasciculus sponsus est; semper ante oculos, ipsique pectori infixus, hoc est, principali cordis, in quo Ecclesia Christum, vel anima verbum Dei desiderii sui vinculis alligatum tenet et adstrictum. *Orig.* hom. 2. *Ubera.* Decebat in carnine nuptiali manibus potius appellari quam pectus. *Idem.* ibid. n. 5. p. 18.

13 *Botrus cypri.* *Copher:* Hæb. Non è Cypro insulâ, sed arboris cujusdam odoriferæ fructus. Cyprus odoramenti genus Plinio memoratum, *lib.* xii. *cap.* 24. Theodoretò notum, infra iv. 13. ubi iterum hujus mentio. *In vineis Engaddi.* Hieron. de loc. Heb. Engaddi in campis Jerichuntinis, usque hodie vicus prægrandis Judæorum juxta mare Mortuum, unde et opobalsamum venit, quas vineas Engaddi Salomon nuncupat. Balsamum autem et gustu et odoratu suavissimum, ut sponsa in dilecto delicias omnes reposuisse videatur. Botrus autem cypri, non idem est fructus cum illo qui nascitur in Engaddi vineis: sic ergo supplendum ex hebraicæ phraseos ingenio: Botrus cyprii; Botrus in Engaddi vineis, etc.

14 *Oculi tui columbarum:* columbæ oculi, amoris, suavitatis ac modestiæ pleni. Laudata Christo columbæ simplicitas procul omni

15. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, et decorus.

16. Lectulus noster floridus: tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina.

fictione et simulatione; laudatus oculus simplex qui recta videat; non ille eruendus, qui videat ad concupiscendum, et nos scandalizet. *Matt. x. 16. vi. 22. v. 28, 29.*

¹⁵ *Ecce tu pulcher es.... et decorus.* Aliud enim est pulchrum, aliud ipsum decens, cujus maxima vis est. Amor est pulchri desiderium, et in ipso quies. Unde sponsa tota est in sponsi pulchritudine commendanda. Hanc pulchritudinem Augustinus paucis comprehendit, in *Ps. XLIV. n. 3: Nobis credentibus ubique sponsus pulcher occurrat.... pulcher in caelo, pulcher in terra, pulcher in utero, pulcher in manibus parentum, pulcher in miraculis, pulcher in flagellis, pulcher invitans ad vitam, pulcher non curans mortem, pulcher deponens animam, pulcher recipiens, pulcher in ligno, pulcher in sepulcro.*

¹⁶ *Lectulus noster floridus:* eu deliciae; jam magnificentia: *tigna cedrina: laquearia cypressina:* abiegna: Heb. queis magnifica domus et ampla describitur, qualem decebat esse Salomonis. Neque hæc dedebant pastorem eum, qui, Abrahæ patriarcharumque more, dives pecorum et auri, nihilo tamen secutus eorum exemplo; rusticana opera exerceret. Laboremus et nos contignare domum, Orig. firmisque iulcire nos verbi divini præsiidiis. Tigna robori, laquearia ornamento. S. Thom. Eidem, *lectulus*, pax Ecclesiæ post persecutiones.

CAPUT II.

Flos campi: lilium inter spinas: sub umbrâ: cella vinaria: languor: amplexus: somnus: vox dilecti: caprea hinnulique pernicitas: cancelli: fenestræ: paries. Grata post hiemem veris amœnitas: flores: tempus putationis: vox turturis: vulpecula: dilecti ac dilectæ consensio.

1. Ego flos campi, et lilium convallium.

¹ *Ego flos.* Eò quòd statim dixerit: *lectulus noster floridus: 1.*

2. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.

3. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbrâ illius quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo.

4. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem.

15. imò, inquit, nos ipsi sumus recentes odorantesque flosculi. *Ego flos campi*: se floribus sponsa comparat, qui in campis atque convallibus, non in cultioribus hortis nascantur; et castarum animarum modestiam ac simplicitatem exprimit.

² *Sicut lilium*. Cùm se lilium appellet sponsa, resumit sponsus; lilium quidem eam esse, sed inter spinas, mediisque in sentibus crescentem, comitesque utcumque formosas, spinarum instar esse, si cùm ipsâ conferantur: demonstraturque simul fidelis animæ pura caritas inter mundi aspera, sollicitudinea, illecebras item ac fallaces divitiâs, quas etiam spinas Christus appellat. *Matt. xiiii. 22.*

³ *Sicut malus*: sicut arbores fructiferæ et cultæ inter silvestres et steriles. *Sub umbrâ illius... et fructus ejus*: tanquam arboris scilicet quæ et umbrâ delectet et fructu. Sub umbrâ autem, siquidem in principiis non possumus cum Verbo proprium conferre sermonem; verum, ut ita dicam, quâdam majestatis illius umbrâ perfruimur. Orig. Umbra etiam tutela, protectio: *Sub umbrâ alarum tuarum*: *Ps. xvi. 8.* Indicat sanè optatis se potitam amoribus et amplexibus; eâ ratione quâ supervenit Spiritus sanctus in Mariam, et obumbrante Altissimi virtute Verbum illa concepit: quo etiam spiritu influente fideles animæ sæcundantur. Allusum etiam ad uxoris copulandæ ritum, de quo *Ruth. iiii. 9.* *Expande*, inquit ad Booz, *pallium tuum super famulam tuam. Sub umbrâ illius..... sedi*: acquievi, cùm audivi dicentem: *Venite ad me, qui laboratis.* *Matt. xi. 28.*

⁴ *In cellam vinariam*: ad verbum, in domum vini: in deliciarum sedem: quò introducti sunt illi quibus Christus enarrabat Scripturas, sequè ipsum in illis; cùm dicerent: *Nonne cor nostrum ardens erat in nobis?* *Luc. xxiv. 27, 32.* Vinum in locis mundis et ornatis, cum oleo aliisque liquoribus veteres recondebant. Qualis erat Tlyssis apotheca in edito cœnaculo, ubi testas vino et oleo plenas cum auro, argento et veste asservabat: *Odyss. ß. 237.* ubi etiam thalamus erat nuptialis. *Ordinavit in me caritatem*: vexillum ejus super me

5. Fulcite me floribus, stipate me malis : quia amore langueo.

6. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

7. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, per capreas cer-

caritas : Heb. amorem suum super me professus est, quasi vexillis expansis. LXX. et post eos Vulgata, *ordinavit*; unde Origenes, Augustinus et alii Patres passim intelligunt de caritate, quæ à Deo ad proximum suo ordine graduque descendit : quæ Justus Orgelii. paucis complexus : hæc est ordinata caritas, ut diligat proximum propter Deum ; sic verò diligat Deum, ut semetipsum abneget propter illum. Bernardus ad discretionem refert, quæ in cellâ vinariâ haustum ferventioris amoris poculum temperetur, serm. 49. in Cant. n. 4, 5. et seq.

4. *Fulcite me.* In hæc igitur cellam introducta, tantique amoris recordatione permota, amore ipso deficit, fulcirque petit *floribus* : lagenis : Heb. vini scilicet potione. *Stipate me malis* : iis scilicet quorum odore et succo languida recreetur, ut citreis, granatis, etc. Quibus designantur amori deficienti adhibita à Christo solatia, quæ nos sensibilis devotionis vocamus. His abundat anima in ipsis vitæ perfectioris iniuis, eaque undecumque conquirat.

6. *Læva ejus sub capite meo* : sic per dulcia colloquia, aliasque blanditias tandem labente die ad castos amplexus sponsa perducitur : lævamque sustentantis, dexteram amplexantis et protegentis agnoscit ; quo divinæ gratiæ adumbratur virtus sustentans, ac fovens et delectans. Verbum autem, velut in animæ sinu, requiescit, cum eam requiescere facit à perturbationibus, ut cum Davide canat : *In pace in idipsum dormiam et requiescam, quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me* : Ps. iv. 9, 10. Qui animæ in Christum defluentis, in eoque acquiescentis beatissimus somnus est ; de quo iterum infra. v. 2. atque is primæ diei finis.

SECUNDA DIES.

7. *Adjuro vos.* Manifestum alterius diei initium : jam jam evigilaturâ sponsâ. Suavissimo somno captam relinquit sponsus : quem interrumpi vetat, quiescentique prospicit, ipse ad consueta opera profecturus. *Filiæ Jerusalem, ne evigilare faciatis dilectam.* Solebant canere duplex

vosque camporum, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit.

8. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles.

epithalamium; alterum ad vesperam sponsis quieturis, alterum matutinum sponsa è cubili processurâ, ut ad faustos cantus et obdormiscere et expergisci videretur. Hujus rei testes adducimus toties ex Theocrito, Idyl. 18. citatas virgines Menelao et Helenæ gratulantes: quæ quidem ad crepusculum decantato epithalamio spondunt se redituras ad auroram, ubi primus cantor (gallus), versicolore cervicem erigens, velut canendi signum dederit. Ergo virgines jam adstantes et brevi canituras mox et sponsus, ne dilectam excitent quoadusque ipsa velit. *Per capreas*; per oblectamenta vestra; per capreas et feras quas assidue insectamini: quibus significat eas esse venatrices. Palæstinis enim virginibus idem videtur, qui vicinis Tyriis, mos fuisse, gestare pharetram, etc. *Æneid.* 1. Libet hic observare priscos mores, si quis eorum commemoratione delectatur; ut puellæ quoque ac virgines operibus, vigiliis, venatu assiduo exercitæ, procul à nostrorum temporum mollitiæ ac desidii viverent. Spirituali sensu: habet Christus ut piscatores, ita et venatores suos; de quibus propheta: *Mittam eis multos venatores.* Jerem. xvi. 16. Sic prohibet ne fideles animæ, quæ alios Christo venantur et capiunt, ipsam sublimem animam divino amore et altâ contemplatione defixam, in eaque suavissimè quiescentem, ad actuosam vitam revocent, quoad ipsa divino spiritu acta, eò se sponte conferat. Quo loco Bernardus, serm. 52. n. 6. *Novit sponsus... satis propriâ caritate matrem sollicitari de profectibus filiarum,.... proptereaque securè discretioni ejus credendam censuit hanc dispensationem.* Gregor. Quiescentem sponsam carnales qui sunt in Ecclesiâ importunè excitant, quia ejus vitam à vulgari laboribus abstinentem, inutilem existimant. Capræ et hinnuli, quorum hic passim mentio, fidelium animarum sunt imaginès, quod statim tactâ terrâ resultent, salubusque potius quàm gressibus ferantur: capræ acutissimo visu feruntur: quippe *δρακόνες* dictæ, *ὄνοσ δρακόνος* videre. Phil. Carp. *Dilectam*: amorem, caritatem, Heb. lxx. sponsam ipsam, amores meos, delicias meas; imò amorem ipsum.

8 *Vox dilecti mei.* Hæc et similia videtur primùm sponsa secum ipsa loqui, ut fit in magnis affectibus; postea autem, tanquam votis

9. Similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi :

10. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni.

vocatus et suspiriis, ipse intervenire sponsus. Illa ergo, ut sponsum semper somniabat, cum audire se putat ewigilans; quin etiam videre citatis ad se passibus properantem, jam montes, jam colles transilientem more caprearum atque hinnulorum, jam proximum: et revera sponsus ad auroram egressus, ut vidimus, sed brevi reversus aderat amoris impatientia.

† 9 *Caprea, hinnuloque* : blandaque vocabula, quibus sponsus et sponsa vicissim se compellant. Unde illud in Proverbiis, v. 19. *Cerva carissima, et gratissimus hinnulus : ubera ejus inebrient te in omni tempore : in amore ejus (casto illo et conjugali) delectare jugiter : quae blanditiae, ex venandi studio juvenibus puellisque communi, profectae esse videntur : hic autem velocitatem sponsi occurrentis expriment.* *En ipse stat post parietem* : paries inter nos et Christum, mortalitatis conditio. Paries, lex vetus Christi morte vacuata, ut solutis inimicitii, gentes cum populo Dei in unam Ecclesiam coalescerent. *Lph.* 11. 15, 16. Paries, iniquitates quae inter nos et Deum dividunt, et abscondunt faciem ejus a nobis, ne exalidiat : *Isa.* 21. 2. etiam ne vox ejus penetret ad nos. Paries, creaturae post quas stat ipse Deus per eas loquens; ac si fas dicere, paries, ipsa Christi caro oppansa divinitati, per quam dulce sonat, vimque suam exerit. *Prospiciens per fenestras... per cancellos* : non intrare ausus, ne dormientem excitareret; cum tamen velut amore victus, statim alloqui incipiat. Praedicae Ambros. *In Ps.* cxviii. oct. 6. n. 18. *Sponsus tanquam lascivienti ludens amore, quia velit pertentare sensus amantis, saepe egressus ut quaereretur a sponsa, saepe regressus ut invitaretur ad oscula, adstans post parietem, prospiciens per fenestras, emittens super retia (seu cancellos), ut non totus abesset, nec quasi totus intraret, et ipse ad se sponsam vocaret, ut veniendi ad se invicem fierent gratiora commercia, amorisque vim mutuis adolerent (accenderentque) sermonibus.*

10 *Surge, propera. Praedica verbum : insta opportunè, importunè :*

11. Jam enim heims transiit, imber abiit, et recessit.

12. Flores apparuerunt in terrâ nostrâ : tempus putationis advenit : vox turturis audita est in terrâ nostrâ :

13. Ficus protulit grossos suos : vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni :

14. Columba mea in foraminibus petrae, in cavernâ maceræ : ostende mihi faciem tuam ; sonet

II. Tim. 17. ². Properato opus, nec sequens conatus patitur aut spiritus efficacia, aut animarum periculum. *Surge* : de quiete contemplationis in qua me unum cogitas, et *veni* ad excitandos desides animos. *Columba*, deest hic Heb. sumptum ex LXX. habetur infra 14.

¹¹ *Hiems* : persecutiones, tentationes.

¹² *Flores* : rns invitat ipsa veris æternitas. *Tempus putationis advenit* : age, pariter arripiamus cultellos mundandis ac putandis arboribus et vincis, Spirituali sensu, *sectio, remissio peccatorum est, moderatio affectuum* : Orig. Hom. 2. in Cant. *Vox turturis* : *ejus avis quæ semper in montium jugis et arborum verticibus commoratur* : n. 12. pag. 25. vox scilicet sublimium animarum, procul ab hominum consortio degentium. *Vox turturis* : fidissimæ, carissimæque amantis, nec post unum amatorem, alterum admittentis nunquam. Apon. Item, *vox turturis* ingemiscens potius ac veluti suspirantis, quam aliquid resonantis ; quod nobis quoque solitarie agentibus inspirèt pios gemitus, et ad unum Christum blanda suspiria.

¹³ *Ficus protulit grossos. Ab arbore fici discite parabolam.* Matt. xxiv. 32. A proventu ramorum, foliorum, nodorum, fructuum, *piarum animarum progressus cognoscite.* Origenes. *Vineæ florentes* : si flores erumpunt, erit et uva : si odor, erit et sapor : ita et in piis animabus. Idem.

¹⁴ *Columba mea* : columbæ similis illi solitariæ, quæ in foraminibus petrae, seu rupis, trepida latitat : aut in cavernâ maceræ, in hiatus sicci mari, sive interrupti et labentis. Age, erumpe è tuis latebris. *Ostende mihi faciem tuam : sonet vox tua* : si aperire non

vox tua in auribus meis : vox enim tua dulcis , et facies tua decora.

15. Capite nobis vulpes parvulas , quæ demoliuntur vineas ; nam vinea nostra floruit.

16. Dilectus meus mihi , et ego illi , qui pascit inter lilia ,

17. Donec aspiret dies , et inclinentur umbræ.

vis, ostende te saltem, dignare vel verbulo, amantique ac dolenti aliquid solatii impertire. Sic amans vel exiguum quid à dilectâ volente ferre velit ; neque aliter, suo more Christus.

15 *Capite nobis vulpes.* Posteaquam sponsa tam blandè invitata consurgit, jam ad puellas sponsæ comites se convertit sponsus, easque cum ipsâ simul invitat ad insectandas vineas insidiantes vulpculas. Hæc igitur, inter oblectamenta rustica, secunda dies desinit, peragratisque campis, ac venatu defatigata sponsa domum anteit, multum adhortata sponsum ut nullâ morâ veniat; negat enim, aut sibi sine sponso, aut ipsi sine sponsâ fas esse vivere, unde sequitur:

16 *Dilectus meus mihi, et ego illi;* quod repetit infra VI. 2. et VII. 10. quale illud Apocal. III. 20: *Cœnabo cum illo, et ipse mecum.* Qui pascit: qui agit oves inter lilia. Alii: pascitur: nam ipse quoque pascitur: reficitque se in locis amœnissimis. Hoc etiã iterat infra VII. 2. sponsum semper videns floribus, et omni veris amœnitate circumdatum. Pulchrè Ambrosius in Ps. CXVIII. *Serm. 2.* « Pauci » possunt dicere: *Dilectus meus mihi, et ego illi;* ille dicit, qui » adhæret Deo totis sensibus, et aliud cogitare non noverit: non » ille, cui non satis est Dei filius, in quo sunt omnia: non ille, qui » jussus omnia vendere, contristatus est: ille dicit, qui potest dicere » re: *Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te.* ». Matth. XIX. 22, 27.

17 *Donec aspiret dies:* donec redeat dies, cuius initio et aura lenis afflare solet et umbræ diffugere. De quâ aurâ Anchises apud poetam: *Æneid. v.*

Et me serpens equis Oriens affavit anhelis.

Inclinentur umbræ: fugiant. Heb. *Similis esto capræ hinnuloque cervorum,* qui versantur super montes Bether: Adrichonio, in Benjamin montes nemorosos, repletosque plantis aromaticis, quibus

Revertere:

Revertere : similis esto , dilecte mi , capreae , hinnuloque cervorum super montes Bether.

cervi et capreae maximè delectentur. His ergo tam vegetis , tam velocibus rediturum sponsum æquiparari postulat. Ergo summa est: Revertere ad me , capreis hinnulisque velocior , quieturus mecum , donec te dies revocet ad consuetos labores.

His autem adumbratur sublimis anima , sopitis sensibus , altissimâ intus quiete potita , sponsique intus alloquentis incitata vocibus. Atque is prout vult spirat , venit , elabitur , appropinquat , accelerat , abit , revocatur ; per cancellos prospicit et fenestras , quia hujus vitæ tempore non plenâ luce se infundit , hortaturque sponsam et provocat , non sedere intrinsecus sequem , sed exire ad se foras , et conari ut , non jam per fenestras et cancellos , sed procedens foras facie ad faciem , videat eum. Origen. *Hom.* 3. in Cant. Ver post hiemem : gratia post peccata per pœnitentiam. Ibi in floribus certâ spes fructuum , virtutumque primitiæ , animæque diligenter excultæ suavis odor et sponso gratissimus. Hæc igitur secundâ die , grata vitæ novitas ; et recentiore adhuc conversione hiemis transactæ commemoratio , et in amplâ licet virtutum copiâ , tamen comparatione futurorum proventuum , flores potius quàm fructus , tempusque putationis , ac multa resetanda ; quodque eodem aliâ sub figurâ recidit , captura vulpium pusillarum. Sunt enim maligni spiritus , Origen. *Hom.* 4. vulpes illæ pusillæ , quæ per foveas et occulta insidiuntur vineis , ubi primùm germen ostenderit , nec simunt eas ad florem pervenire ; sive etiam pravæ cupiditates , quæ dum adhuc parvæ sunt , capi jubentur ; tunc enim facilè perimuntur ; allidendi quæ ad petram parvuli Babylonis , neque permittendum ut crescant. Huic aliisque patribus accinit Bernardus. Sponsus saliens in montibus , transiliens colles , est Christus præteriens Angelos , ac semen Abrahamæ apprehendens : Origen. *Homil.* 3. idem. Christus animæ laboranti Scripturarum ænigmata iptus exponens , sponsus est loquens ille quivlem , sed tamen adhuc post parietem delitescens , mox per fenestras et cancellos aspiciens pleniore jam luce. Qui cum magis ac magis appropinquare cœperit , et illuminare quæ obscura sunt ; tunc eum videt animæ salientem supra montes et colles , excelsæ scilicet intelligentiæ sensus suggerentem. Rursus , hiems , tempus passionis Christi : ver , Ecclesia nascens : tempus putationis , martyrum ætas , quâ Ecclesia succisa crevit : vinearum florentium odor , Ecclesiarum recentium fama ubique diffusa : vox turturis , vox Ecclesie Christo

discedente desolatæ, ejusque desiderio laborantis; tum sùaves gemitus poenitentis animæ. Vulpeculæ, hæretici Ecclesiam devastantes; qui primùm per insidias sese insinuant infandâ astutiâ; mox apertè grassantur, vix ut comprimi possint, nisi principiis obstes: dolosum animal, nec mansuescere solitum. Apon. Bern. Thom.

Duobus his diebus licet intueri crescentem amorem. In primo sponsa quantumcumque ardens, sponsumque confidenter invitans, nonnihil tamen suæ formæ diffidit, ac veretur ne pulcherrimo sponso fastidio sit: blanditias adhuc quærit: necdum satis novit ubi recubet sponsus, aut eum satis subtiliter à sodalibus discernit. Secundâ verò die, sponsus statim atque discessit, citato gressu, et quidem non vocatus redit, sponsamque ultro, omni sermonis suavitate, omni objectâ ruris amœnitate, vocat ad loca solitaria, ubi secum assiduè versetur; invitat etiam ut capiat vulpeculas, inôlitasque labe abstergat. Quæ omnia ad animæ purgationem, primumque christiânæ vitæ perfectioris gradum pertinere videntur: positus interim beate contemplationis initiis, in illo sopore animæ, Verbi interplexus suaviter quiescentis.

CAPUT III.

*Lectulus: quæsi vi nec inveni: circuire: vigiles: odoramenta: lectus:
custodia: forculum: diadema Salomonis.*

1. In lectulo meo per noctes quæsi vi quem diligit anima mea: quæsi vi illum, et non inveni.
2. Surgam, et circuibo civitatem: per vicos et

TERTIA DIES.

¹ *In lectulo meo.* Illic sponsa ad altiore m statum provehenda, incipit exerceri desiderijs et curis: postquam epim tertiæ diei initio in lectulo sponsum expectans, ne serâ quidem nocte advenisse sentit, angitur, eumque mtoræ impatiens, quærit. *Per noctes:* plurali numero, qui sæpe pro singulari ponitur. An quòd expectantia, mox longa, nec jam una esse videatur?

² *Circuibo civitatem.* Me miseram, quæ potita Verbo, et ad ejus thalamum recto tramite intromissa per excelsissimas contemplationis vias, nunc circuire cogor, ac per vicos plateasque oberrare

plateas quæram quem diligit anima mea : quæsi-
illum, et non inveni.

3. Invenerunt me vigiles, qui custodiunt civita-
tem : Num quem diligit anima mea, vidistis ?

4. Paululum cum pertransissem eos, inveni quem
diligit anima mea : tenui eum, nec dimittam, donec
introducâ illum in domum matris meæ, et in cubi-
culum genitricis meæ.

amens, avia, sine duce ! Sic sæpe piæ ac sublimes animæ desolatæ
ad tempus relinquuntur : sed quò magis recedere sponsus videtur,
eò vigilantius latentem, ac veluti fugientem investigare oportet. *Per-
vicos et plateas quæram.* Cælum terramque peragrabo, ut dilecti
vestigia relegam, eumque reposeam ab omnibus creaturis.

³ *Vigiles, qui custodiunt* : Heb. custodes qui circumeunt civita-
tem. En Ecclesiæ pastores, eorumque officium designatum. *Num
quem diligit* : quasi verò omnes tenere oporteret quid cogitet ipsa.
Bern. serm. 79. in Cant. n. 1.

⁴ *In domum matris meæ, et in cubiculum genitricis meæ.* Ejus-
dem materni cubiculi mentio iterum infra VIII. 2. Certus quidem
erat apud antiquos thalamo lectoque geniali destinatus in ædibus
locus, ac nepotibus sacer. Sic Isaac Rebëccam introduxit in taber-
naculum Saræ matris suæ, et accepit eam uxorem. Gen. xxiv. 67.
Vel ergo matrem sponsi suam vocaverit, vel proverbiali locutione
maternum vocaverit thalamum nuptialem; quanquam aliud postu-
lare videntur hæc verba : *in cubiculum genitricis meæ* : Heb. ejus
quæ me concepit : nec absurdum, postea quàm filia Pharaonis tra-
ducta est Jerosolymam, etiam insecutam matrem; cui unica et unice
dilecta fuisse memoratur vi. 8. aut aufugientem sponsum à sponsa
deductum ad parentem carissimam, ejus quoque fideliori sollicitu-
dine asservandum domi. Hæc etiam juxta litteram in Mariâ Magda-
lenâ, quæ Ecclesiæ typum tenuit, impleta sunt : *Joan. xx. 1, 2, 13,
17.* quæ surgit è lectulo cum adhuc tenebræ essent, quæsitura Chri-
stum; nec invento, hac illacque discurrit, à tumulto ad apostolos,
ab apostollis rursus ad tumultum, videtque non ipsum, sed angelos,
custodes Ecclesiæ datos; ac dum quaquaversus circumspicit, ipsum
Jesum intuetur nondum tamen suâ specie, parique cum sponsâ
amoris impetu quærit : *Domine, si tu sustulisti eum.* Joan. xx. 15.

5. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, per capreas, cervosque camporum, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.

6. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhæ, et thuris, et universi pulveris pigmentarii?

7. En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel:

8. Omnes tenentes gladios, et ad bella doctissimi: uniuscujusque ensis super femur suum, propter timores nocturnos.

9. Ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani:

Denique intuetur coram, tenuitque pedes ejus increpante licet Christo, neque dimisit unquam, quæ in eum resurgentem credidit, fidemque resurrectionis ullicte Ecclesie prima tradidit. Hæc fere Beda, lib. III. in Cant.

5 *Adjuro vos.* Transactâ nocte surgit sponsus, sponsamque sopitam relinquens, eadem comitibus præcipit quæ suprâ II. 7.

6 *Quæ est ista.* Jam surrexerat, jam ornata et unguentis delibuta, relicto thalamo procedebat, *per desertum*: per agros ubi sponsum inveniret; quam chorus comitum admiratur. *Virgula fumi*: alii, columna: ex Heb.

7 *En lectulum Salomonis.* Ne me admiremini, sed sponsum Salomonem, regalemque quâ stipatur cohortem, ædiumque et suppellectilis magnificentiam. Jam ergo adest Salomon à sponsâ requisitus, atque ultro accurrens. Adest autem non jam pastorali habitu, sed ut Salomon, regiâ majestate verendus, diademate redimitus, et solito satellitio clarus, quasi sponsæ ostentans regiæ custodiæ dignitatem et robur. Nec absimilis locus de Davide insidente cathedram, fortissimorum stipante catervâ. II. Reg. XXIII. 8.

8 *Propter timores nocturnos*: eam in rem maximè comparat; quanquam etiam die aderant ad apparatus magnificentiam.

9 *Ferculum*: Heb. *Apirion*, quod alii lectum genialem exponunt quasi à fecunditate dictum; alii lecticam gestatoriam; quod huic

10. Columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum : mediâ caritate constravit propter filias Jerusalem.

11. Egredimini, et videte, filiæ Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater

pompæ magis convenit. *De lignis Libani* : de odoratis illis, atque incorruptis cedris.

¹⁰ *Reclinatorium*. . . . *ascensum* : Heb. stratum, sive strâgulam auream, integumentum sive cœlum, ex purpurâ. *Media* : neutro plurali, ea quæ media sunt : lxx. id quod intus. *Caritate constravit* ; medium ejus stratum est amor : Heb. in medio ipse amor, Salomon scilicet collocatus, quâ figurâ, sponsa quoque vocatur amor, supra II. 7. III. 5. *Propter filias Jerusalem*. Hæc omnia fecit, ut se puellis mirabilem exhiberet, his enim maximè delectantur.

¹¹ *Egredimini*, . . . *filiæ*. Palam igitur apparente Salomone, totâque gloriâ coruscante, hortatur sponsa comites ad admirandam novi sponsi magnificentiam, matrisque in eo adornando studium. *Diademate* : et sponso et sponsæ etiam privatis coronæ imponebantur ; teste Rabbi Eliezer, Pirce-Aboth. c. 16.

His adumbratur Ecclesia, sive ejus optima pars sublimis anima, quæ jam adulta viribus probatur et exercetur. Nequo tamen despondet animum, sed exsurgit, totamque circuit Ecclesiam, imò universum orbem, ubique occurrentibus, uti prædictum est, sponsi vestigiis : quærentem inveniunt Ecclesiæ pastores, quibus maximè auctoribus, dilectum erat inventura ; neque tamen iis hæret, sed pertransit, paululum tamen ; neque enim aut ab ipsis expectat omnia, aut omnino declinat : statimque invenit sponsum. Ipse enim occultus illabitur, quem statim atque irradiat complectitur sponsa, quoad in ipso genitricis Ecclesiæ sanctuario cum ipso conquiescat. Hoc autem designat sacra mysteria ; intimos Scripturarum sensus, et arcana divinæ sapientiæ animæ se infundentis. Unguenta, sponsæ bona opera et exempla. Locus ille quo de Salomone loquitur, ex illis est in quibus, personâ pastorali tantisper omissâ, ad propriam redeunt ; neque immeritò. Nempe ut significant post sollicitudines, et quærendi laborem ac perseverantiam, apparere sponsum, manifestâ in gloriâ, jam Salomonem, jam Regem, jam Christum et Deum. Quare sub Salomonis figurâ commemorat sublimia Christi mysteria, ejus nempe invictam fortitudinem, apostolosque et doctores undi-

sua in die desponsationis illius, et in die lætitiæ cordis ejus.

que circumstantes, et regiam magnificentiam ascendentis in cœlos, totamque Ecclesiam illustrantis! Quo statu, occultam hactenus divinitatem exerit, dicitque: *Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terrâ*: Matt. xxviii. 18. estque gloriâ et honore coronatus: Heb. ii. 9. *et in capite ejus diademata multa*. Apocal. xix. 12. *Die desponsationis ejus*. Aponio; quo immaculatus immaculatæ conjungitur, sui-que corporis et sanguinis tactu immaculatam efficit Ecclesiam.

CAPUT IV.

Oculi columbarum: occulta sponsæ: capilli: dentes: duo ubera: tota pulchra: cordis vulnera: in uno crine: soror et sponsa: favis: lac: hortus conclusus: odoramenta: fons: puteus: aquilo: venti.

I. QUAM pulchra es, amica mea, quàm pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo quod intrin-

¹ *Quàm pulchra es*. Meminerimus jam adstare Salomonem, atque ab ostentato splendore ad amores, blanditiasque conversum. *Absque eo quod intrinsecus latet*: Heb. absque oculis tuis, mihi tantum, tibi que notis; quæ verba repetit infra 3. et vi. 6. LXX. ἰκροὶ τῆς σιωπῆς σου: præter silentium tuum; sive, ut antiqua Vulgata vertebat, apud Ambrosium passim, et Hieronymum, *Is. xlvii. 2.* præter taciturnitatem tuam, præter tacenda in te. Significat autem singulares animi dotes, et in ipso corpore, imò verò in ipso vultu, in ipsis oculis, in genis, labellis, reliquisque de quibus hic agitur, præter ea quæ ab omnibus collaudantur, multa aliis indeprenta, occultam videlicet gratiam, venustumque illud et decens, quod verbis exprimi nequeat; certè amantes in dilectæ dotibus detegendis perspicaces esse se volunt. Nam quòd hic alii alia suspicantur, etsi verba non repugnant, nec abhorret Hieronymus, à consequentiâ sermonis alienissimum est. Quidam ex Heb. vertunt, præter cincinnos tuos; quòd ex comis defluentibus, genis accedat gratia; non tamen tanta illa, ut tanto affectu bis terque ingeminanda videatur. Atque omnino arcuna illa sponso dulcissima, sacroque occultanda silentio, spectant ad mys-

secus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad.

2. Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas.

3. Sicut vitta coccinea, labia tua, et eloquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrinsecus latet.

4. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata

ticos sensus infra commodius reserandos. *Sicut greges caprarum*: caput ipsum sponsæ comparat monti eminus viso, ut infra VII. 5. capillos gregi caprarum, tum propter nigredinem et nitorem, tum quòd pecora in montis cacumine grègatim incendunt, eminus prospicientibus fluctuare videantur. *De monte Galaad*: altissimo, pinguisimo.

² *Sicut greges tonsarum*: quòd' albi dentes, quòd æquales, et sibi cohærentes. *Omnes gemellis foetibus*. Hæc ad ornatum addita, ut res subjiciatur oculis; neque in comparisonibus, sive in allegoriis, ac parabolis omnia minutatim excuti et aptari necesse est, dum summa ipsa conveniat. Cæterùm hæc ut pleraque, quæ litterali sensu vix ullam habent congruentiam, spiritualiter intellecta, illustriores habent sensus infra memorandos. De comparisonibus tamen illis sublimioribus, gregum, montium, turrium, civitatum, quæ deinceps passim occurrunt, hæc ad litteram semel admonere sufficiat, eas amoris indoli imprimis convenire: cum enim amantes, ex amoris vehementiâ, in se mutuò excelsius aliquid atque humanâ formâ augustius videre videantur; hinc fit, ut omnia, quæ usquam sunt decora et splendida, sive etiam jucunda, conquirant, atque ad exprimendam eam, quam ardent, pulchritudinem, congerant; neque refugiant illa quæ à vulgari sermone abhorreant, propter eam quam animo informaverint, rei amatæ imaginem: quam cum verbis assequi se posse desperent, nimirum per ardua et quodammodo absurda præcipitant, quod etiam magis congruit Orientalium ferventioribus ingeniis.

³ *Sicut fragmen mali punici*: propter figuram et colorem.

⁴ *Sicut turris*: collum altum et erectum. *Cum propugnaculis*: humeris scilicet. Nam sponsa verè formosa, non juncea, ut ait ille

est cum propugnaculis : mille clypei pendent ex eâ, omnis armatura fortium.

5. Duo ubera tua, sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in liliis.

6. Donec aspiret dies, et inclinentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

7. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te:

8. Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis : de capite Amanæ, de vertice

apud Comicum, gracilique staturâ, nec decore modò, sed quâdam etiam majestate conspicua. *Mille clypei* : ex monilium figurâ. *Omnis armatura fortium* : tanquam ad sponsam amantium munera, ut devictorum ducum arma, appensa sint.

⁵ *Sicut duo hinnuli* : an propter teneritudinem? an etiam quòd geminorum animalculorum more, spirare sub veste, ac velut micare viderentur? an potius, quòd à tactu abhorreant, feri, atque uni sponso tractabiles? quo sponsæ formosissimæ severa et inaccessa castitas commendatur. Utcumque est, hæc amantium blanditias, in pudico, conjugaliq[ue] amore, et à nobis indicari, et levissimo pede transiliri oportebat, ne quid excideret quod litteræ tangeret elegantiam. *Qui pascuntur in liliis* : propter pectoris candorem.

⁶ *Donec aspiret dies* : donec illucescat. *Vadam ad montem myrrhæ* : ad sponsam ipsam, odores suavissimos efflantem. Infrâ 10, 11, 14, 16. Memor lamentorum quæ sponsum querendo per noctem sponsa profuderat, spondet non discessurum, usque ad lucem futuram.

⁸ *Veni.... coronaberis* : undecumque veneris, sive de Libano, sive de monte Hermon, locis omni ubertate et amœnitate conspicuis, sive de locis horrentibus, ferarumque latibulis; quamcumque ludendo et venando, sive etiam peregrinando, Israelitici agri partem peragraveris; grata et jucunda venies, tibi que flores decerpemus, et coronas nectemus. Alii : omite montes quos incolebas aut peragrabas, atque hic consiste mecum. *Coronaberis* : alii ex Heb. respice, hoc est : tantum respice; læta erunt omnia, undecumque aspexeris.

Sanir et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum.

9. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui.

10. Quàm pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! pulchriora, sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata.

11. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub linguâ tuâ, et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

12. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

13. Emissiones tuæ paradisis malorum puni-

9 *Vulnerasti cor meum*: LXX. elegantissimè; cor abstulisti nobis: *ἔλαψόντας ἡμᾶς*, ut habent nonnulli codices apud Flam. Ambrosius in *Ps. cxviii. serm.* 16. n. 19. cor meum cepisti; et alibi; corde nos cepisti, quo exponit illud: *defecit anima mea: defecerunt oculi mei*: quod est, in id unumquodcumque migrare quod diligit. Simili phrasi, *Prov. vii. 10.* iidem LXX. de muliere blandiente, quæ facit juvenum avolare corda. *Uno oculo*: uno aspectu: tanta vis incest. *Uno crine colli tui*: vel uno in collum delapso; adeo te omnia decent; uno torque, Heb. uno ornamento imposito. Non multis ornamentis eges: placet ipsa simplicitas.

10 *Mammæ: ubera*: amores: Heb. eadem vox utrobique et eadem quæ suprâ 1. 1. *Pulchriora*: meliores, amores scilicet: Heb. *et odor unguentorum*. Idem de sponso suprâ, 1. 2.

11 *Favus distillans*. Sic Menelai apud Homerum melle dulcior fluebat oratio.

12 *Hortus conclusus*: post formæ pulchritudinem, suavitatemque hermonis, nunc integritatem, castitatemque commendat. *Fons signatus*: sic illud: *Bibe aquam de cisternâ tuâ..... et: habeto eas solus*. *Prov. v. 15, 17.*

13 *Emissiones*: propagines: ex te omnia grata et pulchra proveniunt. Ex te claræ soboles orbem illustratura: quale illud: *Pro pa-*

corum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo,

14. Nardus et crocus, fistula et cinnamomum cum universis lignis Libani, myrrha et aloë cum omnibus primis unguentis.

15. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

16. Surge, aquilæ, et veni, auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius.

tribus auis, nati sunt tibi filii. Ps. XLIV. 17. Cypri seu cyperi cum nardo: omnigena odoramenta, ut supra I. 13. de quibus, si tantum est operæ pretium, vide Theodoretum hic lib. 3. in Cant.

14 *Lignis Libani*: arboribus thuriferis: Heb.

15 *Fons hortorum*: unde scilicet hortus irriguus. Ejusmodi ergo horto uberrimo, atque odoratissimo sponsam comparat.

16 *Perfla hortum meum*: sponsam scilicet. *Et fluant aromata*: odor diffundatur flatu.

CAPUT V.

Hortus fructuum: sponsi convivium: somnus corde vigili: vox dilecti pulsantis: sponsæ cunctatio: sponsi fuga: iterum circuitio ad querendum: custodes: sponsa cæsa, nudata: dilecti pulchritudo: candidus: rubicundus: quæremus tecum.

I. VENIAT dilectus meus in hortum suum, et comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum

¹ *Veniat.* Si hortus sum tuus, ut memoras, *veniat dilectus meus*, neque abscedat unquam. Resumit sponsus: equidem *veni*: primâ personâ præteriti temporis: Heb. venio. *Messui myrrham meam*: demeto montem illum myrrhæ de quo supra IV. 6. *Comedi favum*: comedo: tanquam diceret: venio equidem, sed post cenam amicis jam paratam. Sunt tamen qui de vero horto simplicitus intelligunt, in quo amicis parat. Vide autem quàm inemptas et simplices dapæ.

meum, soror mea sponsa : messui myrrham meam cum aromatibus meis : comedi favum cum melle

Inebriamini, carissimi: notum in Scripturâ, inebriari quid sit, hoc est, læta inter pocula, dulcesque sermones, hilare nec immodestum agitare convivium. Hic certè ad cœnam et vesperam tertii diei finis; ac sponsa discedit, sequè somno tradit, ut habet 7. seq. Nèque liberiori, et ad multam noctem protractæ inter juvenes cœnæ, sobria et pudica mulier interesse narratur.

Jam ut ad veros sensus animum erigamus, Christus sponsam purgatam cupiditatibus et tentamentis exercitam, totam pulchram et sine maculâ esse proclamat, *iv. 7.* quippe quam *gloriosam sibi sponsam exhibeat, non habentem maculam aut rugam, . . . sed ut sit sancta et immaculata.* Ephes. v. 27. Unde apud Ezechielem, *xvi. 13, 14. Decora facta es vehementer nimis. . . . perfecta eras in decore meo, quem posueram super te, dicit Dominus Deus* : itaque ejus formâ rapitur, eique suavissimè invitanti se tradit, amatque et laudat impensè, quam infudit ipse pulchritudinem, delectaturque opere suo. Testatur autem non modò voluptate perfusam, sed miris etiam excruciatam curis, quòd eam non de locis modò ubèribus, amœnisque, sed etiam asperis evocat, ferarumque cubilibus, *iv. 8.* Refertur quoque ad persecutiones. Philo Carpathius et alii, *leones* intelligunt reges persecutores; pardos, hæreticos variis maculis errorum ac vitiorum inspersos. Hi ergo pias animas vexant: quæ vexatio, emolumento est; attestante *Isaiâ, xxviii. 19. Sola vexatio intellectum dabit.* Huc etiam pertinet illud: *Surge, aquilo, iv. 16.* Quo significat irruentes, ventorum instar, curarum et tentationum turbines, effecturos ut latius virtutum odor diffundatur. Idem evenit Ecclesiæ flantibus ventis, sævientibus scilicet persecutoribus, cum victoriis martyrum claresceret, fieretque id quod ait Paulus, *Philip. i. 12. Quæ circa me sunt, magis ad profectum venerunt Evangelii, ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni prætorio.* Sic martyriorum famâ, velut à quatuor ventis, electi vocabantur, implebaturque illud: *Surge, aquilo, et veni, auster, et perfla hortum, et fluant aromata ejus*: quòd ex omnibus mundi partibus odor sanctæ religionis adolesceret, ut ait S. Ambrosius, lib. 1. de *Virginis.* De unguentis autem hîc et alibi sæpe memoratis, sanctus Bernardus, *serm. 10, 12.* ut sponso, ita et sponsæ unguenta sua assignat. Unguentum scilicet pedum, quod est pœnitentiæ; *Luc. vii. 38.* unguentum effusum in caput, quod est pietatis in Deum, ex

meo, bibi vinum meum cum lacte meo : comedite , amici , et bibite , et inebriamini , carissimi .

recordatione beneficiorum ejus ; *Math.* 26, 7, denique unguentum Christi sepulti, quo totum illius corpus perungitur : *Joan.* xix. 39, 40. quod est fraternæ caritatis, eoque omnia Christi membra con- diuntur. Partes autem corporis studiosissimè descriptæ, iv et v. sic ad animam referri possunt, ut oculus quidem sit prudentia, recta- que et simplex animi intentio : unde, *si oculus tuus fuerit sim- plex*, etc. *Mat.* vi. 22. et propterea columbinus dicitur. Labia, verbi prædicatio, quâ nihil est pulchrius aut dulcius, unde illud, *sicut vitæ cocinæ, labia tua : eloquium tuum dulce*, iv. 3. ac post- ea 11. *favus distillans labia tuâ, sponsa*. Favus, Ecclesiæ prædi- cantis oratio ex prophetarum apostolicorumque librorum, velut florum, libatione, seu potiùs depastione collecta : ubera, ipsissima caritas lac parvulis ministrans, iv. 5. dentes, Ecclesiæ filii firmiores quibus non jam lacte opus sit, sed solido cibo, x. 2. quo respectu ascendunt de lavacro, velut oves per baptismum lotæ, nec steriles, quippe honorum operum feraces, ac geminæ caritatis fructibus com- nitatæ. Per dentes, alii prædicatores intelligunt, qui in personâ Petri jubentur comedere immunda, et incorporare Ecclesiæ, *Act.* x. cujus rei gratiâ matribus ovibus meritò comparentur. Capilli, x. 1. multitudo fidelium eam ob rem gregi amplissimo, ac pinguisimo comparata. *Greg.* Apon. Thom. Genæ rubore suavisæ ad verecundiam referuntur : cervix jugo Domini destinata, ad obedientiam : corporis habitus sublimis et erectus, designat animum sapientem quæ sursum sunt : unde illud : *sicut turris David collum tuum* : iv. 4. quòd turris in editis montibus posita, non solum inter humilia, sed etiam inter excelsa supereminet. *Ambr.* in Ps. cxviii. serm. 4, n. 5. Turris autem hæc munitissima : primùm, quòd sit David bellicosissimi regis ; tum quòd ædificata cum propugnaculis ; denique quòd ad eam appensa arma fortium quos Ecclesia dejecit. Idem *ibid.*

Jam tacenda sponsæ, iv. 1, 3. eæ virtutes sunt, quas humilitas contegat et verecundiâ ; ut verum sit illud, *Ps.* xlv. 14. *Omnia gloria ejus filia regis ab intus*. Placent ergo sponso, quæ ipsa sponsa profert exempla virtutum : multò verò magis, quæ hominum subtrahit aspectibus. Hinc illa occulta toties commendata : iv. 1, 3. vi. 6. amatque ipse sponsus, et ad cellam vinariam ipsiusque con- clavia sponsam deducere, 11. 4. et ab ipsâ deduci ad secretiora cu- bicula, 111. 4. viii. 2. verumque illud : *intra in cubiculum.... ora in*

2. Ego dormio, et cor meum vigilat : vox dilecti

abscondito. Matt. vi. 6. occultaque omnia sponso intus spectanti gratiora. Quare imprimis solitudo delectat, vii. 11, 12. petræque foramina, ii. 14. et cubilia ferarum, iv. 8. quò etiã spectat illud : *hortus conclusus, fons signatus*, ibid. 12. En occlusa omnia ut unì sponso pateant; non multiloquium, non conventus; sed recessus, umbræ, alta ubique silentia.

Ecclesia verè est hortus ille conclusus, ac fons signatus, quò nullus error; sublimis quoque animã, quam nulla prava penetret cupiditas; ac vera illa Jerusalem civitas sancta, quã nullus, incedat *incircumcisus et immundus*: Is. lxi. 1. tum hujus horti mirã fecunditas, fructusque toto orbe diffusi: ꝑ. 13. quæ fecunditas Ecclesiæ maximè tribuitur; propter sublimes animas Deum gemitibus exorantes, atque impetrato spiritu Ecclesiam fecundantes: ut August. passim. Aquæ, doctrina salutaris; ꝑ. 15. nunç puteò abscondita, propter profunditatem: nunc cum impetu fluens à Libano, propter celestem vethi efficaciam. S. Thom.

Vestimenta sponsæ, bona sunt opera: attestante Joanne, *Apoç. xix. ꝑ. 8. Venerunt nuptiæ Agni, et uxor ejus præparavit se: et datum est illi, ut cooperiãt se byssino splendenti et candido: byssinum enim justificationes sunt sanctorum*; unde Isaias de imperfectis operibus: *Telæ eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis.* Is. lix. 6.

De convivio autem dominico, quo, suos convivas pascit; v. 1. deque ejus rationabili et sine dolo lacte, quod innocentes animæ concupiscant; I. Pet. ii. 2. deque optimo vino et ebrietate spirituali, ac mentis excessu, per se omnes intelligunt. Neque. omittendum bonum convivam Christum, non tantum pascere, sed etiam pasci. Habet enim cibum suum de quo dicit: *Meus oibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus*, quod est salus hominum. Joan. iv. 34. Nostrã ergo salute pascitur; nos in sè trahit et in corpus suum coagmentat: hoc est, mel ejus, inquit Ambrosius, lib. iii. de Virg. quod diversarum virtutum concretum floribus, illarum apum quæ sapientiam prædicant, consono opere congregatum, sancta Ecclesia in favis condit, ut cibus Christi sit. Item mel, Christi doctrina salutaris, ros cœli purissimus, mera suavitas.

QUARTA DIES.

2. *Ego dormio.* Quartæ diei initiò sponsa recepta in thalamum.

mei pulsantis : Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea : quia caput meum plenum est rore, et cincinni mei guttis noctium ?

3. Expoliavi me tunicâ meâ, quomodo induar illâ ? lavi pedes meos, quomodo inquinaabo illos ?

4. Dilectus meus misit manum suam per foramen ; et venter meus intremuit ad tactum ejus.

5. Surrexi, ut aperirem dilecto meo : manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrhâ probatissimâ.

6. Pessulum ostii mei aperui dilecto meo : at ille

et quiescens sopitis sensibus, tamen animo est ad sponsum arrecto ; unde ad primum ejus pulsum evigilat : sponsus ex hortis, cenâ cum amicis factâ, nocte intempestâ adest tardior ; unde ipsa tanquam subindignans aperire cunctatur. Ipse quoque iratus aufugit : nec desint iræ, quas amor ut excitare, ita sedare possit unus, suavius post iras redintegratâ gratiâ. Hæc summa hujus dici ; jam ad singula. *Aperi mihi, soror mea* : sic sponsa, VIII. 1. *Quis mihi det te fratrem meum* : amor verus omnibus necessitudinum vinculis delectatur. *Quia caput meum plenum est rore* : ne tantum amore, sed etiam misericordiâ compellatur ad aperiendum ; tum ut statim rure profectus, non quòquam diversatus videatur.

³ *Expoliavi me tunicâ..... lavi pedes meos* : delicatæ sponsæ colorata excusatio ; sed sanctis animabus magno documento futura.

⁴ *Manum..... per foramen* : LXX. de prospectu, de fenestrâ, quasi irrupturus. Melius, per foramen seræ, quasi aperturus digito. Ut claves, ita seræ multum à nostris distabant, ingensque erat apertura, clavesque humeris gestabantur. Is. XXII. 22. *Venter meus intremuit ad tactum ejus* : pulsantis fores, aditumque tentantis : interiora mea commota sunt super eo : Heb. LXX. ad ejus præsentiam.

⁵⁻⁶ *Manus meae stillaverunt myrrham* : delicatissimis unguentis perfusæ cubabant, cubili etiam his asperso : *aspersi enim cubile meum myrrhâ et aloë et cinnamomo*. Prov. VII. 17. *Digiti mei..... myrrhâ probatissimâ..... Pessulum ostii* : LXX. Digiti mei myrrham plenam super manus pessuli, scilicet effuderunt : Heb. myrrhâ trans-eunte super manubria pessuli. *Aperui dilecto meo* : hoc est, pessulus

declinaverat atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est : quæsi, et non inveni illum : vocavi, et non respondit mihi.

7. Invenerunt me custodes qui circumeunt civitatem : percusserunt me, et vulneraverunt me : tulerunt pallium meum mihi custodes murorum.

8. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei quia amore languo.

9. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, ô pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos?

10. Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus.

ipse unctus est myrrha, quâ perfusæ erant manus, nec enim extersi digitos, tanta erat festinatio. *Anima mea liquefacta est* : egressa est : Heb. LXX. Rapit me totam, et in sui amorem ac desiderium transfert. *Ambr. Dum locutus est* : ostendit se non sponsi neglectu, sed desidia quâdam et indignatione cunctatam, sive quodam ejus probandi studio.

7 *Invenerunt me custodes*. Iterum per plateas discurrit querens, ut supra, III. 2. sed pejus habita est à custodibus per noctis tenebras, ac licentiam militarem, demonstratque se nullum periculum fugisse, ut dilectum inveniret. *Pallium* : LXX. theristrum : Philoni Carpathio, capitis velamentum : *Amb. de Is. 6. p. 55.* pallium quo caput obnubet.

8 *Adjuro vos*. Cæsa, spoliata, non tamen plagas, sed amoris vim sentit; idque unum solatio est, si dilectus sciat amari se, quem nuntium ad eum perferendum quibusvis obvis mandat. *Si inveneritis, nuntiate* : alii cum LXX. ex Heb. sic vertunt : si inveneritis dilectum, quid annuntiabitis ei? (nempe id) quod amore languo; quod ego illa sum amore vulnerata : flagrantissimè et elegantissimè.

9 *Dilectus.... ex dilecto* : præ dilecto, Heb. dilectissimus.

10 *Dilectus meus*. Sponsa vehementissimis motibus abripi solita, hic primum et semel sponsum studiosè describere aggreditur, puel-

11. Caput ejus aurum optimum : comæ ejus sicut elatæ palmarum, nigræ quasi corvus.

12. Oculi ejus sicut columbæ super rivulos aquarum, quæ lacte sunt lotæ, et resident juxta fluentia plenissima.

13. Genæ illius sicut areolæ aromatum consitæ à pigmentariis. Labia ejus lilia distillantia myrrham primam.

14. Manus illius tornatiles aureæ, plênæ hyacinthis. Venter ejus eburneus, distinctus sapphiris.

larum interrogatione provocata. *Electus ex millibus* : ex myriadibus : Heb. insignis illa formæ præstantiâ, qui etiam inter millia facile dignosci possit.

11 *Caput ejus aurum* : quodcumque pulchrum et pretiosum est, aurum dicitur. *Comæ : elatæ palmarum* : cincinnati ejus crispi. Heb. aliter : acervi : *thalthalim* : Græc. *θάλας*, arborum genus, sive abies, seu palma; aut potius recens palmarum germen : unde hæc vox, *elatæ*, quæ græca est in Vulg. investa : additum, palmatum, ad designandam arborem. Beda hic ex Plin. lib. XII. cap. 28. Comæ autem comparantur arborum ramis, eâ translatione, quâ frondescentes rami arborum comæ dicuntur.

12 *Oculi ejus sicut columbæ* : sicut oculi columbarum : *quæ lacte sunt lotæ* : tam candidæ, tam nitentes, ut lacte lotæ videantur : *quæ liliæ oculi pulcherrimi et suavissimi esse solent. Juxta fluentia* : juxta plenitudines : Heb. pulcherrimæ, habitantes in locis uberrimis et irriguis.

13 *Areolæ aromatum consitæ* : ut areolæ aromatis, ut flores odoriferi : Heb. id est, ut areolæ consitæ floribus et plantis odoriferis. Unguentum è comis in genas defluentia notat. *Lilia* : sunt lilia quædam purpurea : his labia comparantur, propter mollem flexum, quò se liliæ calix aperit, et spiritus suavitatem : unde *myrrham primam*, seu præcellentissimam stillare dicuntur.

14 *Manus illius tornatiles aureæ* : circuli aurei : Heb. propter teretes digitos omni auro pretiosiores. *Plênæ hyacinthis* : gemmis violaceis : *tharsisim* : manus levissimæ efflorescentibus venulis. *Venter ejus* : interiora : Heb. quibus pectus etiam designatur : unde, *Flu*

15. Crura illius columnæ marmoreæ, quæ fundatæ sunt super bases aureas. Species ejus ut Libani, electus ut cedri.

16. Guttur illius suavissimum, et totus desiderabilis : talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem.

17. Quò abiit dilectus tuus, ô pulcherrima mulierum ? quò declinavit dilectus tuus : et quæremus cum tecum ?

mina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Joan. VII. 38. *Eburneus* : candor eboris : Heb. *Distinctus sapphiris* : è summâ aut ex tenui veste, pectoris candor apparet inter lapillos ipsi vesti intextos.

¹⁵ *Crura* : quatenus infra vestem parabant. *Columnæ marmoreæ* : propter candorem et firmitatem. *Super bases aureas* : calcamenta scilicet auro intertexta. Per Libanum et cedros, staturæ proceritas et dignitas designatur.

¹⁶ *Guttur illius suavissimum* : mellitâ oratione, halitu, vocis suavitate. *Totus desiderabilis* : totus desideria : Heb. LXX. Quasi diceret : quid singula commemorem, aut singula membra describam ? totus est desiderabilis, totus est amor. S. Thom.

CAPUT VI.

Descendit in hortum : dilecti ac dilectæ consensio : sponsa decora ;
terribilis : ejus formâ : reginæ, concubinæ, adolescentulæ : una
perfecta : ut aurora : ut luna : ut sol : hortus nuorum : nescivi :
revertere : Sulamitis.

I. DILECTUS meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat.

¹ *Descendit in hortum suum*, quò matutinus ire solebat, vel quò se prædixerat iturum, *ut pascatur in hortis* : alii : pascat : ut ad hortos greges agat, et ad valles liliis abundantes. Quàm elegans autem, dum pascuntur greges, ipsum legere flores, ad sponsam deferendos?

2: Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascit inter lilia.

3. Pulchra es, amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata.

4. Averte oculos tuos à me, quia ipsi me avolare fecerunt. Capilli tui sicut grex caprarum, quæ appa-
ruerunt de Galaad.

5. Dentes tui sicut grex ovium, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fœtibus, et sterilis non est in eis.

6. Sicut cortex mali punici; sic genæ tuæ, absque occultis tuis.

7. Sexaginta sunt reginæ, et octoginta concubinæ, et adolescentularum non est numerus.

² *Ego dilecto meo*: quocumque loco sit, et ego illum, et ille me cogitat.

³ *Pulchra es*. Jam sponsus adest et loquitur. *Suavis et decora*: pulchra es, amica mea, sicut Thersa, decora sicut Jerusalem: Heb. Thersa erat urbs regia antiqua sub Chananæis, Jos. xii. 24. quæ Jero-
boami et insequentium Israelis regum sedes fuit: III. Reg. xiv. 17. xv. 33, etc. sub Salomone quoque nobilis. Sensus est: non ita Thersa Ephraimitis, Judæis urbibus Jerusalem, ut tu cunctis mulieribus antecellis. Sunt qui memorent sponsarum, more urbium, turritas coronas, ad quas hic allusum; nec absurdum puellas urbibus comparari, quæ ipsæ passim in Scripturâ puellis comparentur; unde filiæ Judæ, et apud Græcos, metropoles. Memorat autem urbes celeberrimas, atque amœnissimas. *Terribilis ut castrorum acies*: ut necesse sit à te perdomari corda omnium. Eadem vis formæ muliebris in malam partem exprimitur his verbis: *multos enim vulneratos dejecit, et fortissimi quique interfecti sunt ab ed.* Prov. vii. 25, 26.

⁴ *Me avolare fecerunt*; me mihi surripuerunt; invaluerunt: Heb. Fortiores me sunt, ut nec ego ferre possim. *Capilli tui*: hæc cum duobus sequentibus versibus repetuntur ex iv. 1, 2, 3. iterare enim, juvat, quæ maximè affecerunt animum.

⁷ *Sexaginta sunt reginæ*: reginæ principum filiæ erant, concu-

8. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suæ, electa genitrici suæ. Viderunt eam filiæ, et beatissimam prædicaverunt : reginæ, et concubinæ, et laudaverunt eam.

binæ ancillæ, adolescentulæ quæ ministrabant in regiâ, nondum thori honore dignæ. Ait ergo Salomon : cùm tot illæ sint quas ad magnificentiam habeat, unam tamen antecellere omnibus, unam esse quam diligit. Habuit autem p̄stea longè plures, nempe reginas septingentas, et concubinas trecéntas, diciturque multas adamasse ; sed primam, filiam Pharaonis, quam initio regni duxit, cuique regiam extruxit. *III. Reg. xi. 1, 3. Ibid. iii. 1. vii. 8.*

8 *Una est columba mea* : cùm tot ac tantæ sint, una est quam vel aspectu cognoscas, adeo omnes et formâ et decore vincit. Sic apud Theocritum elegantissimo illo de Helenâ Idyllio xviii. canunt selecte virgines : Adsumus quater sexaginta coævæ virgines, flos puellarum pulcherrimus ; at nullam sine labe compereris, si cum Helenâ comparentur, ut ipsâ comparatione cum formosis etiam fœminis sponsæ pulchritudo magis elucescat. *Una est matris suæ*, jam inde à parvulâ præ cæteris cara : quod ad commendationem formæ pertinet, matribus filiarum egregiâ specie imprimis delectari solitis. *Viderunt eam filiæ : reginæ et concubinæ.* Tam pulchra est, ut à mulieribus, et ab ipsis æmulis laudem extorqueat, quæ tanta laus est, ut in eâ sponsus meritò conquiescat. Neque adhuc sponsam, aut uberius laudavit, aut amavit ardentius, incensus piis, quibus illa per noctem se excruciaverat, curis ; sic iræ in amorem desinunt. Hic quarti diei finis, cujus hæc series : sponsa nocte intempestâ domo exsilit ; adolescentulis manè occurrit, tum sponsum reperit ; miris ejus afficitur laudibus usque ad 7. 9. quem ad sequentem diem aptius referemus.

Jam ad veros sensus. Anima iterum exercetur, sed vehementius, ac durius, quàm tertiâ die, supra iii. Non solum enim exercetur, sed etiam castigatur tardiùs aperiens ; docetque sponsus statim atque pulsat, aperiendum esse, cùm ipse statim transiturus sit, nisi aperias. Unde sic præmonet : *Ego quos amo, arguo et castigo...* tum continuo : *Ecce sto ad ostium et pulso : si quis audierit vocem meam, et aperuerit mihi januam, intrabo ad illum.* Apoc. iii. 19, 20. It enim, reditque raptim, arrectamque vult animam, neque somno-

lentam, sed quæ verè dicat cum sponsa: *Ego dormio, et cor meum vigilat*, v. 2. sin autem velut in lecto languescat, fit illud v. 6. *Quæsi-
sivi et non inveni*: quem ad locum Ambrosius in Ps. cxviii. (Serm.
xxii. n. 32.) « Ego te quæsi, sed invenire non possum, nisi tu vo-
» lueris inveniri: et tu quidem vis inveniri, sed vis diu quæri, vis di-
» ligentiùs indagari :.... non vis ut te dormiens quærat: non vis ut te
» jacens investiget ». Ergo amantem licet, cunctantem tamen nactus
abit, nec vocanti respondet; nempe ut desiderium crescat, ut
probetur affectus, ut exerceatur amoris negotium. Bern. Serm. lxxv.
Hinc ergo sponsa facta cupidior, mox sese ad requirendum tota avi-
ditate dedit: Idem, ibid. nec tamen statim invenit, ut supra, iii.
crescenti enim amoris gravior exercitatio incumbibat: invenitque
custodes, pastores Ecclesiæ scilicet, qui percutiant, qui vulnerent,
qui spolient; sive bonos et peritos, qui vulnerent iis vulneribus, quæ
osculis præferuntur: Prov. xxvii. 6. hoc est, qui desidem et cunctan-
tem acriter reprehendant, et quodammodo spolient; v. 7. id est,
qui nudam collocent ante oculos sups, ut suas ipsa culpas agnoscat;
sive bonos sed imperitos, à quibus gravissima patitur; sive etiam
malos, quibus offendatur magis. Sic et sponsi fugâ, et ministrorum
ejus operâ vehementissimè cruciatur. Unum interim solatium est,
inclamare sponsum, et ab iis qui occurrant, requirere. Ipsâ autem
exercitatione surgit illa perfectior, ac sui amoris testificatione alios
ad quærendum instigat, v. 17.

De sponsæ autem cunctationibus atque excusationibus, v. 3. Au-
gustinus alique Patres passim pedum lotionem revocant ad minu-
tiora peccata: congruuntque Domini verba, Joan. xiiii. 10. *Qui
lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet*: Observant magnas animas
in contemplatione quiescentes, metuere interdum, ne ad exteriora,
vel leviter delapsæ, inquinentur; neque tamen cunctandum, præci-
piente sponso; neque prætermittendum illud, sanctas animas, infu-
sam sibi reverentiam gratiam, mirâ diligentia cavere à peccatis. *Expo-
liavi me tunicâ meâ*: exui veterem hominem; quomodo induam illum?
quo sensu Paulus, Rom. vi. 2. *Qui enim mortui sumus peccato, quo-
modo adhuc vivemus in illo?* Sponsus digitos immittens foramini
seræ, v. 4. Christus est per gratiam aditum quærens, animæque inte-
riora commovens. Sponsus lilia colligens, vi. 1. et ubique liliis de-
lectatus, idem Christus est, electos suos quorum innocentia et cas-
titate delectatur, in unum coagmentans. Quòd autem anima exerci-
tata et castigata perfectior evadat, duo docent. Primum quòd et

sponsum cognoscat, et laudet impensius, et aliis innotescere faciat, toto cap. v. Alterum quòd ipsi magis cognita sit, hoc est, magis amata, magisque laudata, cap. vi. sicut scriptum est: *Novi te ex nomine, inveniisti gratiam coram me.* Exod. xxxiii. 12, 17. Jam verba sponsæ sponsum collaudantis intelligamus, v. 10. Candidus, propter divinitatem; *Candor est enim lucis æternæ.* Sap. vii. 26. Rubicundus, propter incarnationis, passionisque mysteria; quippe qui habeat rubrum vestimentum, Isa. lxxiii. 2. *vestitusque sit veste aspersa sanguine.* Apoc. xix. 13. Caput ejus aurum optimum, v. 12. ipsa divinitas est. *Caput enim Christi Deus,* I. Cor. xi. 3. thesaurique sapientiæ et scientiæ absconditi: et omni auro pretiosior sapientia. Job. xxviii. et caput omnium Christi præceptorum, caritas; aurum illud ignitum, quod ab ipso emere animæ tepidæ jubentur. Apoc. iii. 18. Capilli, velamen capitis, humanitas tegens divinitatem, nigri quidem, dum versatur inter homines: oculique mansuetudine columbini. Cæterum translato ad Patris gloriam, orbemque judicatur, capilli candidi, tanquam lana alba, et oculi, tanquam flamma ignis. Apoc. 1, 14. Manus tornatiles, v. 14. sunt opera omnia aptè concinneque facta. Crura firma, quòd stabili gradu stet, hostesque conculet: item, v. 15. sive ut ait Ambrosius: crura ejus columnæ marmoreæ super bases aureas, quòd solus Christus inambulet animis et gradiatur in mente sanctorum, in quibus, velut aureis basibus, firmamentisque pretiosis, solidata vestigia verbi cœlestis hæserunt. In ore verba vitæ, totusque ipse est amor, v. 16. Hæc Patres, ex quibus intelligi cætera facillè possunt. Sic ergo sponsa sponsum cognoscit. Ad eam notitiam pertinet, quòd scit ubi agat, ubi pascat, vi. 1. non id sibi indicari petit, ut antea i. 6. Jam sponsus, cap. iv. collaudatam sponsam, in hoc cap. vi. iterum laudat, sed impensius et magnificentius cum formæ venustati, ac dignitati addat hic robur invictum, posteaquam scilicet exercitata præliis, et affecta vulneribus, vi denique spoliata, non minùs agit fortiter institutumque persequitur, cap. v. 7, 8. Itaque non modò pulcherrimis, et celeberrimis urbibus eam comparat, præsertim Jerusalem in se ordiuntæ, ac certâ pace fundatæ, sed etiam exercitû, quòd sit hostibus formidabilis, vi. 3. atque ad laudum cumulum appellatur nunc primùm una et perfecta, 8.

Jam de Ecclesiâ quæ hic perfectissimè adumbratur pulchrum illud comitum, v. 9. *Qualis est dilectus tuus?* nemini enim notus sponsus, nisi monstrante Ecclesiâ. Unde subdunt, y. 17. *Quòd abiit dilectus tuus..... et quæremus eum tecum;* ut cum doctrina sponsi latere, et velut in longinquum declinasse videtur, cum sponsâ, cum

9. Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora con-

Ecclesiâ eam quærant, non ipsâ solitariâ, ne per avia exerrent, atque hæreticis prædæ sint. Ecclesia autem faciliè dignoscitur insigni pulchritudine; urbs conspicua, et supra montem posita, Matth. v. 14. exercitus ordinatissimus, VI. 3. ducibus notissimis; adversus hæreticos et impios egregiè instructa. Est autem simul urbs et sponsa, sicut scriptum est de Jerusalem novâ: unaque simul et perfectâ. Apoc. xxi. 2, 9, 10.

Reginæ, concubinæ, adolescentulæ, VI. 7. varii sunt ordines animarum incipientium, proficientium, perfectarum: et inter perfectas eminent insigniores quædam, quæ quasi jam in cœlis cum sponso versari videantur, ipsisque præcellentissimis animabus miraculo sint, de quibus hic dicitur: *Una est columba mea*: quibus etiâ competit illud suprâ ex Ezechiele xvi. 13. memoratum: *Et decora facta es vehementer nimis, et profecisti in regnum*: supra omnes reginas eminentissima: quippe quæ cæteris et verbo et exemplo præsis. Hæc autem, vel maximè conveniunt Ecclesiæ catholicæ, quam aliæ sectæ, etiâ æmulæ et invidæ, laudare cogantur, vi veritatis victæ.

Quod sponsus dicat: *caput meum plenum est rore*; intellige verba gratiæ quibus animæ irrigentur, quâ de re præclare Ambrosius, lib. de Virg. cap. 12, n. 70. *Caput tuum Christus est, qui plenus est semper, nec liberalitatibus exhauritur suis, aut diuturnâ deficit largitate*. Quòd autem Christus ab aspectu sponsæ avolet V. 4. Patres interpretantur, ab iis qui curiosius inspiciant, ipsâ suâ altitudine effugere. *Scrutator enim majestatis opprimetur à gloriâ*, Prov. xxv. 27. Cæterùm ubi sponsus dicit, *averte oculos tuos*: recordari oportet Jacob Deo prævalentis: *Gen. xxxii. 28.* ac Moysi, cui dicitur: *Dimittit me*: *Exod. xxxii. 10.* Jeremiæ etiam qui sæpius veretur orare pro populo; sanctarumque animarum quæ veluti Deo vim inferant, quibus etiâ dicat sponsus: *Averte oculos tuos illos humiles ac supplices et vim inferentes, quia fortiôres me sunt, juxta Heb. quæ vis Deo grata est*: Tertull. Apolog.

QUINTA DIES.

9 *Quæ est ista?* Sic sponsam domo manè progredientem, ac primùm apparentem adolescentulæ salutare et admirari solent: suprâ III. 6. infrâ VIII. 5. Quare meritò hic initium quintæ diei collocamus, nullâ licet factâ noctis mentione ad variandam eclogam. *Quasi aurora consurgens*: consurgens deest Heb. et hoc tempus designat

surgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

10. Descendi in hortum nucum, ut viderem poma convallium, et inspicerem si floruisset vinea, et germinassent mala punica.

11. Nescivi: anima mea conturbavit me propter quadrigas Aminadab.

12. Revertere, revertere, Sulamitis: revertere, revertere, ut intueamur te.

domo procedentis et quasi exorientis, ut auroræ illucescenti comparatur, quod poetis etiam cæteris usitatum, ut Q: Catulo de Roscio, noto epigrammate, Theocrito de Helenâ, et aliis. *Pulchra ut luna*: crescit comparatio de aurorâ ad lunam. *Electa ut sol*: soli sponsa comparatur, ut sol sponso thalamo egredienti, *Ps. xviii. 6.* Quæ igitur manè pulcherrima apparent, aurora, luna sæpe, mox sol oriens luce purissimâ, prodeuntis sponsæ pulchritudinem ac splendorem exprimunt. *Terribilis ut castrorum acies*: vide suprâ 3.

¹⁰ *Descendi in hortum.* Hic sponsus: profectus, inquit, eram in hortum, curaturus arbores; consistere non potui, coactus scdm ad sponsam quàm citissimè regredi. *Hortum nucum.* Vidimus alium sponsi hortum, qui erat florum et aromatum; propter quem pascebat oves inter lilia, suprâ vi. 1. Hic hortus fructuum est, ubi nuces, poma, vinea, mala punica.

¹¹ *Nescivi*: nihil videbam amore turbatus. *Anima mea conturbavit me*: anima mea posuit me quadrigas Aminadab. Heb. Curriculo reversus sum, quasi citatissimis quadrigis invecus: quales videntur fuisse Aminadab equis velocibus nobilis, sive ille peritus auriga. Alii vertunt; quadrigas populi mei nobilis; quales scilicet nobilissimi habere solent.

¹² *Revertere.* Aliâ parte discedentem sponsam, nec absente sponso ferentem hominum conspectûs, puellæ revocant, ejus aspectu delectatæ. *Sulamitis*: pacifica: nomen fœmininum eâdem origine et notione ac Salomon, ad ejus uxorem designandam, quæ jam ut dilectissima nota esset. Aquila vertit pacificam, teste Theodor. hic qui legit ut nos, Sulamitem; non Sunamitem, ut Græcum hodiernum, nullo sensu.

CAPUT VII.

Sponsæ pulchri gressus : juncturæ : umbilicus : ubera : caput : assimilata palmæ : dilecti et dilectæ consensus : manè surgamus : pomæ nova et vetera.

1. Quid videbis in Sulamite, nisi choros castrorum? Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia principis! Juncturæ femorum tuorum, sicut monilia quæ fabricata sunt manu artificis.

2. Umbilicus tuus crater tornatilis, nunquam in-

1 *Quid videbis* : videbitis : Heb. ad puellas. Audito enim sponsæ nomine, exsilit sponsus, et ad eas conversus : quid in eâ, inquit, videbitis nisi læta omnia ut in choris, composita ut in castris? *Quam pulchri* : sponso accinere videtur puellarum chorus. *Pulchri gressus tui* : id est, gratus accessus, ut pulchri pedes evangelizantium pacem. Atque etiam laudantur pedes calceamenti ornati. *Filia principis* : ducis, Theodor. ex Symm. Pharaonis. *Juncturæ femorum* : quæ parte genibus committuntur; quæ commissura exquisitissimi est operis. Alii ex Heb. moduli ambitus femorum, qui sub veste tenui vento agitata et corpori applicata, appareant. *Sicut monilia* : id est, affabrè facta, aptè tornata.

2 *Umbilicus tuus*. Hæc minutissimarum etiam corporis partium enumeratione, docet Gregorius commendari misericordiam Dei, quod egregius artifex in præstantissimo opere nihil negligenter egisse videatur. Greg. proœm. in Cant. Si autem tanta fuit cura elaborandi corporis, quanto magis in animâ quam diligit nihil inornati reliquit? sed hæc ad spiritualem sensum; nunc ad litteram. Umbilicus, trans vestem subilem, etiam in quibusdam antiquis statuis, studiosè signatus visitur. Porro orientales totum corpus, ac præsertim umbilicum, etiam valetudinis causâ, unguentis perfundebant; unde crateri tornato et pleno comparatur. *Crater tornatilis* : tornatile dicitur in hoc Cantico id quod affabrè elaboratum videtur, ut supra v. 14. manus illius tornatiles. *Nunquam indigens*, semper plenus, *poculis*, potione; mixturâ : Heb. unguenti compositione

digens poculis. Venter tuus sicut acervus tritici, vallatus liliis.

3. Duo ubera tua, sicut duo hinnuli gemelli capreae.

4. Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi tui sicut piscinae in Hesebon, quae sunt in porta filiae multitudinis. Nasus tuus sicut turris Libani, quae respicit contra Damascum.

5. Caput tuum ut Carmelus, et comae capitis tui, sicut purpura regis vineta canalibus.

quod LXX. vertunt *xpáμα*; quod idem est ac *xpáon*, potio mixta; unde crateris nomen. Igitur, commendato etiam umbilico, nihil praetermittitur, ut sponsa ad unguem, ut aiunt, perfecta appareat. *Sicut acervus tritici*: propter figuram et ubertatem. *Vallatus liliis*: ejus candorem ex reliquo corpore aestimant: omnia florida. Haec autem laudantur in feminam liberius a puellis, cum quibus et lavari potuerit; quaeque una pulchritudinis admiratione teneantur, non ullo alio sensu: sic scriptor decoro servit.

³ *Duo ubera*: supra IV. 5.

⁴ *Collum tuum sicut turris eburnea*: figuram, rectitudine, candore. *Oculi tui*: oculi tui fontibus splendidissimis splendidiore. *Ain Heb.* et oculum et fontem significat: Hesebon civitas regia, Jos. XIII. 17. in cujus porta duo perlucti fontes fuisse memorantur. *Filiae multitudinis*. *Bath-rabbim*: nomen urbis ac portae ad eam urbem. *Nasus tuus sicut turris Libani*: cum caput monti comparetur, *ψ.* seq. recte nasus turri eminus prominenti: nasus autem altus spiritus, et formae dignitatem exprimit.

⁵ *Caput tuum* (Heb. LXX. super te) ut *Carmelus*; ut Carmelus e campis; ita caput tuum ex humeris exurgit, montis instar editi, floribus ac ramis virentibus coronati. *Vittas* indicat capitis, ac florum coronas. *Comae sicut purpura* *ψ* purpurae comas comparat, non colore, sed textura: et vox, *argaman*, purpura, a texendo deducta. LXX. *Plexus capitis tui purpura*. *Purpura regis*: exquisitissima texture; nec absurdum comas purpurae comparari, propter intextos purpureos flores; purpureas vittas. *Purpura..... vineta canalibus*: in purpurariorum canalibus alligata, ut bis tingatur: Heb. *comae capitis tui ut purpura*; rex vinctus in tignis. LXX. congruunt nisi quod

6. Quàm pulchra es, et quàm decora, carissima, in deliciis!

7. Statura tua assimilata est palmæ, et ubera tua botris.

8. Dixi: Ascendam in palmam, et apprehendam fructus ejus: et erunt ubera tua sicut botri vineæ, et odor oris tui sicut malorum.

9. Guttur tuum sicut vinum optimum, dignum

pro tignis habent: rex vincus in transcursibus, quòd hebraicæ radici congruit: rex vincus in crinium plexibus, nodisque; ac vittis hinc inde circa caput currentibus: quòd scilicet suprâ IV. 9. dixerit: *vulnerasti*: sive surripuisti *cor meum in uno crine colli tui*: in tignis autem juxta Heb. intelligi potest, quòd ut tigna in laquearibus, sic nodi crinium, vittæque summo capite se protendant; sive alludit ad quemdam nectendæ capillaturæ ritum à tignis appellatum alicujus similitudinis causâ, qualia bene multa sunt in ornamentis muliebribus.

6 *Quàm pulchra es*. Hic sponsus loquitur, ut ψ . 8. satis indicat. *Carissima*, caritas, amor meus, ut suprâ II. 7. III. 5. *In deliciis*: voces mollissimæ, ac tenerrimi affectus; dum enim canunt comites, sponsus in dilectâ defixus, et hoc intuitu et carum cantibus inardescit, inclamatque istud flagrantissimo amore: *Quàm pulchra es!*

7 *Statura tua assimilata est palmæ*: eò quòd sit procera et recta. *Ubera tua botris*: vineæ quæ palmæ adhæreat, ex ψ . seq.

8 *Dixi: Ascendam in palmam*: irruam in amplexus. *Apprehendam fructus ejus*: ramos, palmites: Heb. tenebo implicitam: addit ubera, ora, fontesque omnes dulcedinum. Sic ipse in Proverbiis, v. 18, 19. *Lætare cum muliere adolescentiæ tuæ.... ubera ejus inebriant te.... in amore ejus delectare jugiter*: Quæ præcipiebat ut ab amore adulteræ averteret; unde subdit: *quare seduceris, fili mi, ab aliendâ?* ut hoc quoque ad bonos mores pertinere suo modo videatur, apud antiquum certè populum; cum nunc altiora moneat Paulus: *nempe ut qui habent uxores, tanquam non habentes sint... et qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur*. I. Cor. VII. 29, 31.

9 *Guttur tuum*; ð sponsa, vox tua, eloquium tuum, *dignum dilecto meo*: vadens amico meo directè: Heb. eadem locutio in Proverbiis, XXI. 31. ubi Vulgata habet; *ingreditur blandè, vinum fæ-*

dilecto meo ad potandum, labiisque et dentibus illius ad ruminandum.

10. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus.

cilè et jucundè potabile amico meo cuilibet: eadem vox, *Dodi*, suprà v. 1. ubi Vulgata habet: carissimi: ne quis de solo sponso cam intelligat. *Labiisque et dentibus*: loquens labiis dormientis: Heb. sermo tuus, ò sponsa, mihi tam suavis est, quàm suave esse solet amico meo optimum vinum, quo epoto dormitantis instar, somnolenta et incondita loquitur: sic se sponsæ intuitu ac blanditiis in eundem morem ebrium esse significat.

10 *Ego dilecto meo*: sponsi respondet votis. *Ad me conversio ejus*: appetitus ejus. Heb. cupido: sicut in Genesi III. 16. de primâ muliere: ubi Vulgata vertit: *sub viri potestate eris*: eadem ubique vox, *Thesuca*: id quod Græci *τίθη*, *τίμω*, *φύλακτρα* nominant: Homerus et Theocritus passim. Summa: pendemus alter ab altero, invicem ardescimus casto et conjugali amore vehementissimo; nec requies, nisi fruamur optatis amplexibus. Quo fine quintum diem claudunt: ut suprà II. 6. infrà VIII. 3. novumque exoritur rerum ac sermonum initium.

Jam ut ad altiora et cœlestia, his quasi gressibus, provehamur, sublimis anima non tantum sponso, sed etiam adolescentulis miraculo est, et quidem laudare cœperant suprà III. 6. procedentem vaporis instar thuris odoratissimi. Nunc undique splendescentem altiori carmine concelebrant, ut auroram, ut lunam, ut solem, ut castrorum terribilem hostibus aciem, galeis et scutis percuciente sole fulgentibus, VI. 9. vocaturque Sulamitis ex ipsius Salomonis deducto nomine, VI. 12. VII. 1. ac pulchritudo ejus mirificè commendatur, ut quæ sit perfectissima in minutissimis quoque partibus, VII. 1, 2. erectoque in cœlum, instar turris ac montis, habitu: 4, 5. Hæc maxime congruunt Ecclesiæ, Christi nomine nuncupatæ ac verè pacificæ, quæ electos omnes unitate suâ ac pacè complectitur; in eâ igitur sunt chori, ut scriptum est *Sicut lætantium omnium habitatio est in te*; Ps. LXXXVI. 7. armorumque terror, verbum Dei scilicet, quo percutiuntur impii. Eamdem ad se adventantem novi populi consalutant. *Quàm pulchri sunt gressus tui!* VII. 1. *Quàm pulchri pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona!* Isa. LI. 7. Rom. X. 15. beatamque proclamant, quòd cœlesti unctione perfusa, in Christi nomen transeat, ac numeris omnibus absoluta sit. Unde illa studiosa

enumeratio partium quam vidimus, ne omisso quidem umbilico ac ventre, femorumque juncturis : v. 1, 2. Præcisus umbilicus justificationem à peccato significat; sicut scriptum est : *Radix tua..... de terrâ Chanaan : et... in die ortus tui non est præcisus umbilicus tuus, et aqua non es lota in salutem.* Ezech. xvi. 3, 4. Sensus ergo : ut præcisum umbilicum corpori, ita præcisâ peccata, Ecclesiæ decori vertere; multamque gratiam, ut mixturæ optimæ plénitudinem, loco peccati induci : juxta illud : *ubi abundavit delictum, superabundavit gratia* : Rom. 5. 20. Neque obscurum, ventrem acervum tritici appellari, propter Ecclesiæ feracitatem : vallatum autem esse liliis, propter candorem castitatis, eò quòd Ecclesia tam casta quàm fœcunda sit. Hanc qui amat, vestibus quoque ejus et calceis (ibidem) filiaque regis simbriis, ipsisque adeo ritibus ac cæremoniis delectatur, mirâ undique veritatis luce persusis, et agnoscit ubique, et per omnia pulchram, in quâ ubique sit Christus, *ex quo totum corpus compactum et connexum est*; Eph. iv. 16. *sed maxime in juncturis (ibid.), quâ parte membrâ coherent, atque coaptantur sicut addit Paulus : Per omnem juncturam subministrationis..... augmentum corporis facit in ædificationem suâ in caritate.* Duo horum sponsi, alter florum, alter fructuum, vi. 1, 10. designare videntur in Scripturis quæque oblectent animum, quæque nutriant. Hortum nucum interpretatur Ambrosius eum, in quo fructus est propheticae lectionis et sacerdotalis gratiæ, quæ amara in tentationibus, dura in laboribus, in virtutibus interioribus fructuosa est. *Lib. III. de Virg.* Augustinus autem passim figurâ nucum significat arcanos Scripturæ sensus, qui non nisi effracto nucleo extundi possint. Christus autem cum interdum à sponsâ secedere videatur, tamen ultro redit, quasi amoris impatientiâ victus, 7. 1. eique arctissimis amplexibus adhæret. 8. 8. Quid sit autem Christo, amare, ac frui castis animabus, agnoscet qui intelligit illud : *Deliciæ meæ esse cum filiis hominum* : Prov. viii. 31. et illud : *in caritate perpetuo dilexite : ideo attraxi te miserans* : Jerem. xxxi. 3. et illud : *convertimini. quia ego vir vester* : ibid. iii. 14, illud denique : *Et vidi te : et ecco tempus tuum tempus amantium : et expandi amictum meum super te... et facta es mihi* : Ezech. xvi. 8. Quod quidem quid est aliud, quàm uxorem duxi te, et potitus sum tui? Addamus illud Pauli : *Despondi vos uni viro, virginem castam exhibere Christo*, II. Cor. xi. 2. Fruitur etiam Christus piis animabus per verbi dispensatores, cum eorum obedientiâ delectati, dicunt : *Ita frater : ego te fruaris Domino : refice viscera mea in Domino* : Philem. 20. et alia sexcenta. Per guttur sponsæ optimo vino comparatum, sermo Ecclesiæ, id est,

11. Veni, dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis.

12. Manè surgamus ad vineas, videamus si floruit vinea, si flores fructus parturiunt, si floruerunt mala punica: ibi dabo tibi ubera mea.

13. Mandragoræ dederunt odorem. In portis nostris omnia poma: nova et vetera, dilecte mi, servavi tibi.

prædicatio Evangelii, quod ipso novo vino et generoso Christus comparat: *Luc. v. 37.*

SEXTA DIES.

¹¹ *Veni, dilecte mi, egrediamur.* Significat receptos domum, sed ubi illuxisset statim egressuros, initio scilicet sextæ diei. *Egrediamur in agrum.* Novum id ac singulare hæc die, quod non sponsus ut antea solus domo profectus, postea experrectam sponsam ad agros invitet, ut supra 11. 10. sed ipsa sponsa sponsum; quasi pertæsa urbium turbæque, ac solitudinis amans ubi eum liberius amplectetur. *Commoremur.* Novum vitæ genus instituunt: non enim, inquit, jam ambulemus per agros, sed commoremur deinceps, ac pernocitemus.

¹² *Manè surgamus ad vineas.* Maturè surgamus, ut ruris amœnitate perfruamur. *Ibi dabo tibi ubera mea.* Amores meos, ut supra. Liberior scilicet, ipsâque amœnitate ruris, atque auræ suavitate, hortorumque silentio et arborum umbris incensa in amorem.

¹³ *Mandragoræ:* quæ odoratâ radice celebrantur. *In portis nostris:* ad ostia: Heb. pro foribus omne fructuum genus, nec longè exquirendi. Cùm scilicet non in urbe jam, sed in ipsis hortis agrisque versabimur. *Nova et vetera.* His ingens copia designatur, sicut scriptum est: *Comeditis vetustissimâ veterum;* Levit. xxvi. 10. et alibi: *profert de thesauro suo nova et vetera;* Matth. xiii. 52. *Servavi tibi:* in tantâ copiâ, adhibita quoque diligentia et dilectus: gratiora futura sponso, quæ sponsa ipsa selegerit, ac sponso reposuerit.

CAPUT VIII.

Oscula palam : in domum matris : me docebis : amplexus : ascendit de deserto : super dilectum ; sub arbore malo : signaculum : dilectio : æmulatio : flamma inextincta : soror parvula : vinea : fac audire vocem tuam : fuge.

1. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, ut inveniam te foris, et deosculer te; et jam me nemo despiciat ?

2. Apprehendam te, et ducam in domum matris meæ : ibi me docebis; et dabo tibi poculum ex vino condito, et mustum malorum granatorum meorum.

3. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

¹ *Fratrem meum* : ut fratrem : Heb. *Sugentem ubera* : fratrem uterinum, eadem matre genitum et lactatum, eoque cariorem. Amantes enim nullo non necessitudinis nomine delectari vidimus, et. 2. optat etiam eum, tam liberè amplexari, ac deosculari posse; quàm fratrem infantulum. *Me nemo despiciat* : nemo exprobret, aut contemnat, tanquam nimis amori indulgentem.

² *In domum matris meæ* : vide suprâ. III. 4. Etsi enim palam amplexari liceat, tamen ipso arcano delectatur magis. *Me docebis* : proba mulier, viroque ut decet obediens, ab ipso erudiri cupit. Sic mulieres jubentur domi viros suos interrogare, I. Cor. XXI. 35. Sic apud Xenophontem Iscomachus uxorem domi seducit et docet : Xenoph. OEcon. *Et dabo tibi poculum*. Inter loquendum, *suaves liquores propinabo*.

³ *Læva ejus* : hic diei finis, ut suprâ. II. 6.

Hic sublimis anima inducitur uno jam amore occupata; quoque magis oculis omnium splendet, eò magis latebras, dulcemque secessum cum sponso quærens, instar Mariæ, quæ audit à Domino : *porrò unum est necessarium* : Luc. x. 42. Tales fuere prisca illi an-

4. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, ne suscitatis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.

5. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis

choretæ, qui Joannis Baptistæ exemplum secuti, longè à convictu etiam piorum, uni Deo vacare totis animi viribus studebant. Hic igitur omnia mutantur in melius: adestque copia non modò florum, sed fructuum, pomaque vetera et nova, dum fructus fructibus, virtutes virtutibus superveniunt. Hoc statu anima audacior facta, ac velut sui impos, palam etiam amori indulgere cõgitur, nec tenere se potest: fitque illud quod ait Paulus: *sive mente excedimus Deo*, II. Cor. v. 13. *caritas enim Christi urget nos*: ibid. 14. et illud, *os nostrum patet ad vos*, 6 Corinthii: *cor nostrum dilatatum est*. ibid. vi. 11. et illud: *vivo ego, jam non ego*, Gal. II. 20. Qualia multa sunt in vitis Patrum. Optat tamen cubiculum, ubi sit in abscondito, *Matth. vi. 6.* et secus pedes Domini posita, docentem audiat intus potiùs quàm foris. *Luc. x. 39.* Unde meritò sequitur amplexus suavissimus, et altissimæ contèmplicationis quies, sequente postremo die.

Neque hic desunt Ecclesiæ dotes, manè surgentis excitantisque pastores, ut explorent commissam sibi vineam, ubi flores, ubi fructus, ubi etiam virtutum radices* per mandragoras designatæ: VII. 11, 12, 13. quâ diligentia opima nutrix nbera sua impleat, ac plena Christo porrigat: nova etiam veteribus cumulet, Apostolos et Martyres, Patriarchis, Prophetisque subjungens, novà semper prole nobilis, Judæis etiam ad extremum Domino reservatis.

SEPTIMA DIES.

4 *Adjuro vos.* Sponsus ut solet, ad adroram excitatus, sponsæ adhuc quiescenti consulit, ut suprâ II. 7. III. 5. incipitque septima et ultima dies.

5 *Quæ est ista?* Igitur ineunte die sponsa prodit, ac solitâ puellarum admiratione excipitur, ut suprâ III. 6. VI. 9. Videtur autem esse sabbatum. Unde, quod hactenus non vidimus, cum sponsa sponsus ipse procedit. Aliis enim diebus, sponso ad rustica opera summo mane profecto, ipsa thalamo procedebat sola. Tum hic nihil operis, non horti cultio; non ad pascua deductum pecus. Inter se tractant: cum amicis versantur, simul ut in die festo in publicum prodeunt: exoritur pariter altior status. Neque jam commen-

affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua.

6. Pone me ut signaculum* super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus lampades ignis atque flammaram.

datur sponsa ex odoratis vestibus; aut ex cultus splendore, ac formæ gratiâ; sed quod unâ cum sponso ejus manu prehensa procedat, eoque innixâ, jam beatissima sit. *Sub arbore malo suscitavi te.* Excitavi à somno: Heb. sponsum scilicet ipsum; atque se, cum primùm illum vidit dormientem sub illâ arbore conspicatam, ibique exarsisse in flammâ, neque temperare potuisse, quin ludibunda exagitaret, et è somno excitaret formosissimum juvenem. Addit sub illâ ipsâ arbore natum esse, ut in ejus veluti natali umbrâ libentiùs conquiesceret. Quarum rerum suavissima est amantibus recordatio: ut est illud poetæ, eclog. 8. *Sepibus in nostris, etc. Ibi corrupta est..... violata est, enixa:* Heb. eâdem voce repetitâ. Ita et LXX. bis habent *ἄσῖμοι*, neque abludit à vero rusticam nam mulierem, qualis hic fingitur, dum ruri occupata discurrit, sub obviâ arbore peperisse. Martial. VI. epigr. 64. de Curione, quem

dum prandia portat aranti,
Hirsutâ peperit rubicunda sub ilice conjux.

Quidni etiâ hæc sponsa finxerit, tali sub arbore, tam pulchrâ, tam frugiferâ; tam florentem, tam virentem te nasci oportebat. Potest et Vulgata retineri, eodemque recidit, ut ibidem conceptus sit pastor sponsus; sive ibi ortus sit parentum amor, unde ipse conceptus est, pastoribus pro more sub arbore ludentibus. Hæc igitur amori congrua, divinisque mysteriis servitura, ex moribus vitæ pastoralis finxerit, vel, si mavis, ad occultam alluserit historiam.

* *Super cor tuum:* sponsa prosequitur; est enim Heb. pronomen masculinum. Tam cupio pectori tuo et brachio adherere, quam sigillum ceræ, ut vel minimum à te divelli, sine gravissimo cruciatu, non possim. Mox amoris, æmulationisque cruciatum exprimit, ut quæ hujus aliquid experta sit, suprâ 111. et v. gravioraque sentiat ex amoris impatientiâ incumbere. *Lampades:* prunæ: Heb.

7. Aquæ multæ non potuerunt extinguere caritatem, nec flumina obruent illam. Si dederit homo omnem substantiam domûs suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

8. Soror nostra parva, et ubera non habet. Quid faciemus sorori nostræ in die quando alloquenda est?

9. Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea : si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis.

10. Ego murus : et ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens.

11. Vineâ fuit pacifico in eâ, quæ habet popu-

⁷ *Aquæ multæ* : sic amor exercetur, et tamen vincit.

⁸ *Soror nostra, mea*, quam tu quoque mei gratiâ ducis tuam. *Ubera non habet* : nondum nubilis est, adhuc impubes : sic *ubera tua intumuerunt*, Ezech. xvi. 7. *Quando alloquenda est* : quando de eâ loquendum est : Heb. de eâ scilicet nuptui collocandâ. Et ita Ambrosius in *Psalm. cxviii. oct. 22*. Sponsum omni fiducia complexâ, de rebus familiaribus cum eò consilium habet, minoræque sororem commendat.

⁹ *Si murus est.... propugnacula argentea* : turriculas. Alii, coronidem argenteam. Respondet sponsus : si solido est ingenio, conjungamus eam viro nobili et opulento, qui sit domûs ornamentum et propugnaculum. *Si ostium est, compingamus*, muniamus illud. Si levi est ingenio, et versatili, sapienti viro, virtute incorruptâ, tradamus, qui firmiter coerceat.

¹⁰ *Ego murus*. Sponsa talem se esse gloriatur, qualem sponsus designabat, murum solidum, formæque et ætate viro gratissimam. *Ubera mea* : quasi diceret : non ego sine uberibus, ut soror ; mea eminent ubera *sicut turris* : Heb. lxx. sicut turres : quæ stant annexæ muro, pulchri operis appendix pulchra. *Quasi pacem reperiens* : inveni gratiam apud illum.

¹¹ *Pacifico*, Salomoni : Heb. lxx. *In ed, quæ habet populos* : in *Bahal hamon* : nomina propria : ita et lxx.

los : tradidit eam custodibus ; vir affert pro fructu ejus mille argenteos.

12. Vineam meam coram me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus ejus.

13. Quæ habitas in hortis, amici auscultant : fac me audire vocem tuam.

14. Fuge, dilecte mi, et assimilare capræ hirculoque cervorum super montes aromatum.

12 *Vinea mea* (quæ mihi : Heb.) *coram me est. Pacifici* : Heb. pacificæ, ð Salomon : ita et LXX. His duobus versibus loquitur sponsus ut pastor, qualem se hæc eclogâ finxit. Nihil ego, inquit, invideo Salomoni ; non me regis opes, non regii fundi capiunt ; habet quidem rex Salomon agros, vites, cellas vinarias, quique his præsent ; habet vineam quæstuosissimam, partem regii patrimonii haud ignobilem ; fortè vineam Epgaddi balsamo insignem, I. Paral. xxvii. 27. sed vinea mea præsens mihi est, nempe sponsa. Habe tibi, rex Salomon, vineam tuam, ac ducentos vitores tuos quos mille argenteis annuis dones, ad demonstrandam vineæ nobilitatem ; mihi sponsa sufficit, hæc una mihi possessio est. Cur autem ex tot regii opibus, hortis, palatiis unam vineam commemoret, in promptu est ; rusticana enim personæ quam agebat nihil est commendabilius agris, rure, vineâ.

13 *Quæ habitas in hortis* : ex flagrantissimo amore petit, ut dum in hortis est, omnesque ei silent, voce suavissimâ canat.

14 *Fuge, dilecte mi*. Hanc quidem illa orditur suavissimam cantilenam & simul canendo indicat se, non multis, sed uni canere velle, ac vivere ; tanquam diceret : Amicis canere, me vis ? non ego ita affecta sum ; nequeo ferre turbam ; pete velox loca sola ac remotissimos montes ; tui me oculi premunt ; quo ferme sensu ipse dixerat : *averte oculos tuos*, supra vi. 4. secessu opus est ut tantos ignes exhalare possim, *Montes aromatum* : odoratis plantis plenos, quales fuisse montes Bether diximus, II. 17.

Illic sponsa, seu sublimis anima, in gradu caritatis perfectissimo apparet ; nihil jam verita, neque dissisa formæ, ut cum dicebat : *nigra sum* ; innixa dilecto, in ejus amplexus resoluta, eique planè et familiariter incumbens ; quippe quæ ad eam pervenerit caritatem, quæ foras mittit timorem, I. Joan. iv. 18. deliciis affluens

propter eam pacem, quæ exsuperat omnem sensum, Phil. iv. 7. Recordatur autem arboris, sive crucis, in quâ Christum dormientem, seu mortuum suscitavit, fide resurrectionis. Neque id præmittit, sub arbore item Evam, totamque adeo naturam humanam fuisse maledictam atque corruptam; sub quâ etiam arbore natura eadem, eadem Eva salvatorem ex suâ venturum propagine jam spe enixa est, promittente Domino, *inimicitias ponam....* Gen. iii. 15. *ipse conteret caput tuum,* secundum LXX. sive ipsa, mulier, edito Christo: Tantæ igitur calamitatis, tantique beneficii memor, sanataque, ut Ecclesia canit, per arborem, à malis ex arbore prognatis, magis magisque incumbere vult dilecto, ejusque hærerè brachiis, imprimique pectori, more Joannis quem Dominus diligebat, in ejus pectore recumbentis. Tum significat sponsa amoris ardorem vehementissimum, summosque cruciatu. Talis est enim vitæ præsentis etiam perfectissima, Deoque conjunctissima caritas; coarctatur anima plenè cum Christo esse desiderans et quâdam amulatione succensa, reliquiis culparum, et vel minimis inelictæ concupiscentiæ maculis, et ipsâ carnis infirmitate torquetur. Amor tamen prævalet instar ignis indefessi, quem nulla vis aquarum extinguat: dicente Apostolo. *Quis nos separabit à caritate Christi, tribulatio?* etc. Rom. viii. 35. Unde sponsa: *aquæ multæ non potuerunt,* etc. viii. 7. indicatque se pro sponso passuram mille mortes; ac martyrum præcinit fortitudinem; subditque: *Si dederit homo omnem substantiam,* etc. ad commendandam pariter eorum gloriam, qui dixerunt: *Ece nos reliquimus omnia;* Matth. xix. 27. Neque sul tantum sollicita est anima conjugata Christo, ejusque amore fruens; sed sororum infirmiorum profectui invigilat, easque sponso mirâ libertate commendat, à quo etiam docetur quæ cuique animæ adhibenda cura sit. 9. Sororem parvulam S. Thomæ intelligit nascentem sub apostolis gentium Ecclesiam. Hoc autem loco sponsa mirum experitur Christi in vineâ suâ, ipsâ scilicet animâ excolendâ studium, utpote quam et diligit, et apud Isaiam non modò plantet, sed etiam sepiat, muniat, custodiat, et relictis omnibus unam curet, Isa. v. 2, 4, 7. Quo Ecclesiæ catholicæ unitas commendatur. Hic primùm ipsa sponsa mirificè se extollit. *Ego murus,* 7. 10. nixa scilicet sponso, quæ in se sunt dotes, eas, non ut suas, sed ut sponsi prædicat, ubi necesse est. Sic Paulus: *Abundantiùs illis omnibus laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mecum.* I. Cor. xv. 10. et ille: *Multam inveni in me sapientiam, et multum profeci in eâ: danti mihi sapientiam dabo gloriam.* Eccli. lii. 22, 23. Addamus Ecclesiam verè

murum esse super petram fundatum, vallatumque pariter, et ornatum gemino præcepto caritatis. Denique sponsus invitat ad candelum suavissimum amoris canticum, quo amici quoque ad amorem rapiantur. Illa canit, *fuge*, quod et Ecclesiæ est, Christum ascendentem in cælum, sed tamen rediturum laudibus prosequentis; et sublimis animæ, quæ Christum experta sæpè recedentem, et cum maximè teneri videtur, elapsam, amorisque negotium ipso discessu exercentem, ac tum maximè liberalem, adhortatur ad ejusmodi misericordissimam fugam. Dicit etiam potest amoris delectatione victam, tantum pondus ferre non posse, quemadmodum ille dicebat: *Satis est, Domine, satis est*: et illa: *aut pati aut mori*. Licet autem admirari miras amoris vicissitudines, cum alibi absentia tædio desolata, exclamet anima: *Revertere*, capræa hinnuloque velocior; II. 19. hic castarum deliciarum torrente inundata, neo sese ipsa capiens, clamare cogatur: *Fuge, dilecte mi*. Fuga autem indicitur super montes aromatum, ut cum sponsus seipso semper excelsior, refugisse visus sit in quamdam impensæ suæ perfectionis arcem, ab eâ tanquam ab inaccesso monte sponsa prohibita, ejus tamen quodam odore recreetur. Nec prætermittam illud Ambrosii, lib. XI. de Virg. Nescit habitare, nisi in sublimitate virtutum; nescit commorari, nisi in talibus Ecclesiæ filiabus, quæ possunt dicere: *Christi bonus odor sumus*. II. Cor. II. 15.

SUMMA ET CONCLUSIO OPERIS.

Hic igitur ordo septem dierum. Perpetuum illud: Sponsa conjuncta Christo, et æterno amore flagrans. Hi gradus. Primo quidem die, anima formæ diffidit suæ, ejusque vitia excusat, atque iis, quæ sensus magis afficiunt, pietatis illecebris ac veluti blanditiis delectatur. Secundo: conversa recens ad perfectioris vitæ studium, in ipsis conversionis initiis, anteactæ vitæ tot peccatis obnoxia commemoratione, ac tædio, novæque deliciis à sponso invitatur ad solitudinem, reliquiasque cupiditatum exterminat. Tertio die: incipiunt amoris exercitationes, inflammatur sponsa, fitque perfectior. Quarto: exercitatio vehementior est, graviorque cruciatus, animæque non tantum gratia, sed etiam robur additur, ac vis quæ et hostium impetus frangat, et supra perfectissimas animas extollatur. Quinto: non tantum sponso, sed etiam cæteris omnibus, miraculo est. Sexto: quod splendidior est, eò magis ad solitudinem properat, et coque jam ipsa sponsum ultro invitat, ut amori liberius ac sine

ullâ interpellatione serviant, ac plenius ipsa doceatur. Septimo: in sponsum recumbens, velut suavissimo sabbato, conquiescit.

Recordemur autem hic semper agi de animâ perfectâ, et conjugatâ Verbo, quæ jam osculo digna sit, beatisque amplexibus; sed tamen in Christum magis magisque crescat, ut Paulus: *Quæ retrò sunt obliviscens, ad ea verò quæ sunt priora extendens me ipsum.* Philip. III. 13. At cœc hinc tu mihi cogites animam per septem gradus certâ methodo ac necessariò deductam, in aliquo demum statu consistere. Hoc enim dumtaxat apparet in hoc Canticò; quamcumque animam spiritus agit, eam continuis incitamentis ad ulteriora propelli, ut ea ipsa, quàm Scripturâ perfectam appellat caritas, seipsam supergressa, novis subinde conatibus in Deum assurgat. Huc etiam pertinet Canticî finis: *Fuge, dilecte mi, super montes aromatum.* Quæ quidem sic dicta sunt, ut eum quò magis comprehendendi putatur, eò sublimiorem visum, et quasi fugientem; ipsa pro viribus secutura sit.

Ex hoc Canticò Ecclesia, Patres ac præsertim sanctum Ambrosium eo in argumento copiosissimum secuta, multa transtulit in Mariam: ut hæc, *vox turturis, vox Mariæ dicentis: Ecce ancilla Domini*: et, *Magnificat anima mea Dominum*: Luc. I. 38, 46. vox suavissima, quæ Joannem in utero matris latentem exciverit, ut Dominum ejusque matrem, velut tripudiis salutaret. Et illud, *Dum esset rex in accubitu suo, nardus mea*, omnique odore odoratior castitas, invitavit eum. Et illud, *Quæ est ista quæ ascendit innixa saper dilectum.* Et illud, *Tota pulchra es.* Et illud, *Videte, filia Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua. Coronavit enim..... quando generavit*, inquit Ambrosius; de Instit. virg. 16. n. 98. tamen hoc ipso quòd ad omnium salutem eum concepit et peperit, coronam capiti ejus æternæ pietatis imposuit: aliaque innumerabilia, quæ sublimioribus animis convenientia, eò magis Mariæ congruunt, non tantum accommodatione piâ, sed etiam ad litteram, quò inter sublimissimas ac perfectissimas animas sublimissima ipsa ac perfectissima est.

Nihil autem attinebat ullam hic à Salomone, Dei aut Christi fieri mentionem, cum Christus totius allegoriæ, atque eclogæ sit ipse argumentum, absurdumque sit, rei figuratæ nomen parabolæ inserere. Cæterum allegoriæ vim satis demonstrat, non tantum communis synagogæ, christianæque Ecclesiæ traditio, sed etiam Paulus, Joannes in Evangelio et Apocalypsi, Christus ipse, dum passim ad divinisimî Canticî sensus ac verba respiciunt, sponsique et sponsæ

mysteria celebrant, ut hanc parabolam non unus, aut alter Scripturæ locus, sed tota Scriptura edisserere videatur. Et quandoquidem is est Cantici fructus, ut Christum amemus, libet attexere Christi amorem spirantes sancti Ambrosii voces: *antiq. edit. lib. III, de Virg. nov. edit. lib. de Virg. cap. XVI. num. 18.* ut carmen amatorium in egregii amatoris affectus desinat. « Omnia, inquit, habemus in Christo; omnis anima accedat ad eum, sive corporalibus » ægra peccatis, sive clavis quibusdam sæcularis cupiditatis infixæ, » sive imperfecta adhuc quidem, sed intentâ tamen meditatione » proficiens, sive multis aliqua sit jam perfecta virtutibus, omnis in » Domini potestate est; et omnia Christus est nobis. Si vulnus curare desideras, medicus est; si febris æstus, fons est; si gravaris iniquitate, justitia est; si auxilio indiges, virtus est; si mortem times, vita est; si cælum desideras, via est; si tenebras fugis, lux est; si cibum quæris, alimentum est. *Gustate igitur et videte, » quoniam bonus est Dominus; beatus vir, qui sperat in eo.* » Psal. XXXIII. 9.

LIBER
SAPIENTIÆ.

PRÆFATIO

IN LIBRUM SAPIENTIÆ.

LIBRUM hunc, regis Salomonis nomine, scriptum esse constat ex his verbis: *Tu elegisti me regem populo tuo. . . . et dixisti me ædificare templum in monte sancto tuo*, (cap. ix. 7, 8.) quem etiam multi Patres græci, latinique Salomoni tribuunt, atque apud Græcos *Sapientia Salomonis* inscribitur: qui titulus diutissime etiam apud Latinos valuit. Nam in Carthaginensi concilio III. cap. 47. et postea in decreto sancti Innocentii I. inter Scripturas canonicas quinque Salomonis libri recensentur. Primus Gelasius in concilio Romano I. decreto de Apocryphis sic inscripsit: *Salomonis libri tres, Sapientiæ unus, Ecclesiastici unus*: quam inscriptionem latini postea secuti sunt codices. Eatenus autem Salomonis esse creditur, quod ejus sensus, non tamen compositionem aut verba contineat: neque enim tantum, ut ait Hieronymus (Præfat. ad Heliod.) græcam eloquentiam redolet, verum etiam sapit sophisticen illam sanam et eruditam, quæ sub Macedonum regum imperio, toto Oriente, ac præsertim Alexandria viguit. Deo enim visum est, hunc etiam stylum, ab hebraicâ licet simplicitate abhorrentem, divinis oraculis conscribendis dici, consecrari; ut sapientia illa cœlestis, omnium hominum ac temporum sensibus et gustui sese accommodaret, quod

Quatenus liber iste Salomonis habeatur.

etiam secundus Machabaicæ historiæ liber luculenter ostendit.

II.
De auctore et ætate libri incompertum.

De auctore libri nihil est memoriæ proditum, præter illud beati Hieronymi, loco mox laudato. Nonnulli scriptorum veterum, illum esse Judæi Philonis affirmant, illius scilicet, quem Josephus (lib. 1. cont. Appion.) Demetrio Phalereo supparem memorat: neque quidquam comperimus, quo ea conjectura firmetur. De Philone verò Alexandrino, scriptis post æram christianam editis notissimo, quod nonnulli memorant confutatione non eget; adeo et ætas, et auctoritas, et ipse stylus discrepant.

De descriptionis tempore æquè incompertum. Sanè Ecclesiastici liber ad ea pertinet tempora, quæ Machabaicis propiora videantur, ut suo ostendemus loco. Sapientiæ liber nullam præfert temporum notam, neque quidquam aliud, quàm quòd ante Ecclesiasticum in Scripturarum canone collocetur: quanquam Hieronymus in suâ Præfatione testatur, se vidisse codices, in quibus Sapientia sub Ecclesiastæ nomine secundum obtineret locum, Ecclesiastico Siracidæ Parabolæ titulum præferentè, addito et altero Cantico Canticorum, ad Salomonis exemplum.

III.
Libri divisio in duas partes; primæ partis documenta.

Sapientiæ liber duas habet partes. Prima est commendatio sapientiæ usque ad caput ix. quo capite incipit prolixissima, atque ad finem usque libri deducta præcatio, quâ prisca historia recolitur, atque in tuendâ piâ gente, ejusque hostibus ulciscendis, divinæ justitiæ ac sapientiæ arcana, ab ipsâ rerum origine reserantur.

Prima illa pars duo habet imprimis, quibus hujus

libri divina ac prophetica commendetur auctoritas; alterum est de Christo patiente manifestissimum vaticinium, consonum Evangelistis, nec semel à veteribus memoratum; (cap. II.) alterum, de increata Sapientiæ nativitate ac dotibus præclara documenta quæ Salomonica illustrent, ipsi Paulo facem præferant, ut suo notatur loco. I. VII. VIII.

Huc accedunt egregia illa; mortem non à Deo, sed à peccato esse, et diaboli invidiâ introductam, I, II. et tamen usque adeo beneficentiæ vertere, ut citâ morte eripi ab hujus vitæ malis ac periculis, pars sit vel maxima divini muneris. IV.

Quem ad locum pertinet illa perspicua, ac veteris testamenti conditionem propemodum supergressa, de futuræ vitæ bonis atque suppliciis revelatio, quæ evangelicæ veritati viam parare videatur, Deo ita providente, ut quo propior erat Christus, eò copiosius atque illustrius arcana cœlestia panderentur. (cap. III, v.)

Insigne etiam illud de casti connubii, imò etiam de sanctæ continentiæ fructibus, deque imminente adulterorum soboli ultione. (III. IV.) Neque præmittendum id, quod est vel maximum, et ad hujus libri assequendum institutum, imprimis memorabile, nempe hunc directum esse, ac veluti inscriptum, dedicatumque regibus, optimatibus, iudicibus. Unde illud initium: *Diligite justitiam, qui judicatis terram*, (I. I.) patefacto etiam arcano, potentes potenter tormenta passuros, et iudicium durissimum his qui præsent fieri. (VI.)

IV.
Docu-
mentase-
cundæ
partis.

In illâ precatione, quâ divinissimi libri postremâ pars continetur, primum illad : veram sapientiam, quæ continentiaë quoque nomine appelletur, Deï esse donum. (VIII. 21. IX. 4, 9, 10.) Hinc ad finem usque libri, decursâ Pentateuchi historiâ edocemur, quâ mente, quo fructu sacra legatur historia; consideratâ scilicet divinâ sapientiâ, quæ suis semper consulat, ulciscatur malos; quo loco hanc habemus divinæ justitiæ, æternæque legis regulam; per quæ quis peccat, per hæc et torqueri; (XI. 17.) impiosque sibi esse supplicio, et convenientissimis affici pœnis: tum illud præclarissimum; Deum parentem omnibus, non uno semel ictu, totâque effusâ irâ conficere adversarios, sed lentè et paulatim, ut ad pœnitentiam provocet; nec nisi contumaces suæque misericordiæ contemptores ad interitum; quò enim potentior, eò indulgentior, nihilque præpropere aut inordinatè, sed omnia mensurâ, pondere, humero apta disposuit. (XI. XIII.)

V.
Divina
libri auc-
toritas.

His igitur, aliisque divinissimis atque altissimâ spiritûs documentis Sapientiæ liber meritò à Patribus ad summum auctoritatis culmen evectus est, divinorumque voluminum canonè recensitûs. Jam concilii Carthaginensis III. sancti Innocentii, sancti Gelasii, Romanorum Pontificum, edita eam in rem decreta retulimus, quæ sequitur et firmat Tridentina Synodus, notissimo decreto de Scripturis canonicis. Sess. IV.

Præluxerunt antiquissimi, ac primæ etiam ætatis Patres, apud quos et Sapientiam et Ecclesiasticum, sacræ Scripturæ titulò prænotatos passim invenias,

nec leviter ac velut perfunctoriè; sed asseveratione eâ, quæ et firmissimâ sit, et ad posteriora sæcula permanarit.

De canonicæ Scripturæ titulo, non nihil à Latinis Græci discrepare visi; interim quosdam libros à Græcis divinos ac propheticos fuisse habitos, quos tamen in canonem non referrent, vel una illa Origenis ad Julium Africanum de Susannâ et aliis confirmat epistola: favet ipsum Salomonis nomen, quo non nisi divinitus inspirata volumina dignarentur.

Quod autem sanctus Hieronymus memorat, (eâd. Præf.) legi quidem ab Ecclesiâ hos libros « ad ædificationem plebis, non ad auctoritatem ecclesiasticorum dogmatum confirmandam »: pace summi viri dixerim, non ita Augustinus: qui ad confutandam Pelagianam hæresim, passim hunc adhibet Sapientiæ locum: *Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus*: (Sap. iv, 11.) et illum de continentia ab uno Deo impetrandâ celeberrimum, (viii. 24.) aliosque non paucos; atque ut pariter de Ecclesiastico conficiamus, deductum ex eo librò profert egregium locum, de libero arbitrio, pari auctoritatis commendatione cum cæteris, qui vel divinissimi et maximè canonici, habeantur. (S. Aug. lib. de Gr. et lib. Arb. cap. ii. n. 3. Eccli. xv. 11.)

Nec mirum, cum hinc egregios locos ipse etiam Cyprianus attulerit, et adversus Judæos, opere imprimis dogmatico, quo non nisi receptissima, et à divino Spiritu dictata protulit; propheticum illud de Christo patiente testimonium adhibendum censuerit, ad confirmandam fidei veritatem.

His ergo permotus S. Augustinus eos, qui libri

Sapientiæ detrectabant auctoritatem, sic castigabat:
(lib. de Prædest. sanctor. 14, n. 27.) « Non debuit
» repudiari sententia libri Sapientiæ, qui meruit in
» Ecclesiâ Christi de gradu lectorum, tam longâ
» annositate recitari, atque ab omnibus christianis,
» ab episcopis usque ad extremos laicos, fideles,
» pœnitentes, catechumenos, cum veneratione di-
» vine auctoritatis audiri. Ac postea, eum librum
» sibi anteposuerunt; etiam temporibus proximis
» Apostolorum egregii tractatores, qui eum testem
» adhibentes, nihil se adhibere, nisi divinum testi-
» monium, crediderunt ».

LIBER SAPIENTIÆ.

CAPUT PRIMUM.

Judices diligant justitiam. Dominus adsciscit simplices : peccatores, et simulators repellit, 4, 5. arcana cordis penetrat, ergo à de- tractione et mendacio abstinendum : mors non à Deo, sed à pec- cato, 13, 14, 15.

1. **D**ILIGITE justitiam, qui judicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, et in simplicitate cordis quærite illum.

2. Quoniam invenitur ab his qui non tentant illum : apparet autem eis, qui fidem habent in illum.

3. Perversæ enim cogitationes separant à Deo : probata autem virtus corripit insipientes.

4. Quoniam in malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis.

¹ *In bonitate : ut et de Deo bona omnia cogitetis, et ipsi de Deo cogitantes bona omnia sapiatis, quòd magis sequenti congruit.*

² *Qui non tentant illum. : tentare Deum (quòd sæpe yetitum in Scripturis) nihil aliud est quàm diffidere Deo, nec verbis ejus, aut benignitati satis credere, nisi signa et prodigia, non suâ voluntate, sed nostro arbitrio faciat, quòd est contrarium ei quòd subditur : Apparet autem eis, qui fidem habent in illum.*

³ *Corripit insipientes : arguit, convincit, Græc.*

⁴ *Subdito peccatis : peccato, Græc.*

5. Spiritus enim sanctus disciplinæ effugiet fictum, et auferet se à cogitationibus quæ sunt sine intellectu, et corripietur à superveniente iniquitate.

6. Benignus est enim spiritus sapientiæ, et non liberabit maledicum à labiis suis : quoniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutator est verus, et linguæ ejus auditor.

7. Quoniam Spiritus Domini replevit orbem terrarum : et hoc quod continet omnia, scientiam habet vocis.

⁵ *Spiritus sanctus disciplinæ* : supple ; magister, disciplinam inspirans ; quo sensu dicitur Spiritus sapientiæ et intellectus, etc. *Effugiet fictum* : dolum, Græc. Amat enim simplices, veraces, justos, probos ; non simulatores. *Corripietur*, arguetur, vincetur. *À superveniente iniquitate*. Ubi supervenerit iniquitas, vincetur falsi is, qui spiritu disciplinæ se jaçtabat præditum ; aut enim illum spiritum omnino non habuit, aut non habuit eà quâ oportebat animi constantiâ.

⁶ *Benignus est* : humanus, humanitatis amans, φιλόφρων, Spiritus sapientiæ : ut legit S. Aug. lib. de mend. c. 16. n. 31. si ve, ut habet Gr. sapientia ; id est, sapientia Dei, spiritus est hominum amans, quippe quos ad se tantâ benignitate invitet, ut patet Prov. viii. *Non liberabit maledicum à labiis suis* : cum verbis suis ipse capiat, audiatque illud à Paulo : *Inexcusabilis es, ó homo omnis qui judicas : in quo enim judicas alterum, te ipsum condemnas* : Róm. ii. 1. atque etiam à Domino : *Ex ore tuo te judico, serve nequam*. Sic Psalm. cxxxix. 10. *Labor labiorum ipsorum* (eorum elaborata ac fraudulenta consilia) *operient eos*, capient, comprehendent, ut fossa, ut laqueus. *Renum* : interiorum, cogitationum, cupiditatum : hebraismus frequens. *Linguæ ejus auditor* : verborum, arcanorum licet.

⁷ *Quoniam Spiritus Domini* : ex eo quòd Dei Spiritus ubique sit, et omnia suâ virtute contineat, rectè infert exaudiri ab eo quantum vis occultas hominum voces. Unde infert seq. v. 8. *Propter quod quæ loquitur iniqua, non potest latere*.

8. Propter hoc qui loquitur iniqua, non potest latere; nec præteriet illum corripiens iudicium.

9. In cogitationibus enim impiï interrogatio erit: sermonum autem illius auditio ad Deum veniet, ad correptionem iniquitatum illius.

10. Quoniam auris zeli audit omnia, et tumultus murmurationum non abscondetur.

11. Custodite ergo vos à murmuratione, quæ nihil prodest; et à detractioe parcite linguæ: quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit; os autem, quod mentitur, occidit animam.

12. Nolite zelare mortem in errore vitæ vestræ, neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum.

13. Quoniam Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione vivorum.

14. Creavit enim, ut essent omnia: et sanabiles

9 In cogitationibus impiï interrogatio, sive inquisitio, erit: cùm latentes etiã cogitationes tam Deo notæ sint, quàm si, inquisitione factâ, responsa nostra audierit.

10 Auris zeli, sive Dei zelantis cogitationes hominum, eisque animum attentum adhibentis, audit omnia: et tumultus murmurationum: strepitus, susurrus quamvis occultissimus: quod sequentiã producit.

12 Nolite zelare mortem: atque ita vos gerere, quasi eam summo studio accersere cupiatis.

*13 Deus mortem non fecit. Creavit enim Deus hominem inextermi-
nabilem: invidia autem diaboli mors introiit in orbem terrarum: infra, II. 23, 24, et, Quare moriemini, domus Israel? quia nolo mortem morientis, Ezech. xviii. 31, 32. Unde subdit:*

14 Creavit enim ille existens et existendi fons, ut essent omnia, non ut interirent; et ut salutare essent, hoc est, salutiferæ gene-

fecit nationes orbis terrarum : et non est in illis medicamentum exterminii, nec inferorum regnum in terrâ.

15. *Justitia enim perpetua est, et immortalis.*

16. *Impii autem manibus et verbis accersierunt illam : et æstimantes illam amicam, defluerunt, et sponsiones posuerunt ad illam : quoniam digni sunt qui sint ex parte illius.*

rationalia mundi; elementa, plantæ, fruges; neque est in illis medicamentum exterminii, virus mortiferum, aut quidquam generi nostro insalubre aut noxium. Si enim ab initio tellus bonarum tantum herbarum ferax, nec nisi peccantibus spinas et tribulos germinavit; quanto magis venena aberant, siye ab universâ terrâ, degenerantibus postea seminibus, seu quod magis crediderim, à voluptatis horto quem homines incolebant; eò quòd

15 *Justitia, in quâ homo factus est, per se se immortalis, atque immortalitatem affert.*

16 *Æstimantes illam amicam. Qui enim me oderunt, ait Sapientia, diligunt mortem. Prov. viii. 36. Defluerunt: tabuerunt, defecti sunt viribus. Sponsiones posuerunt ad illam; cum eâ pactum iniierunt. Unde apud Isa. xxviii. 15. Percussimus fœdus cum morte, quasi pacto fœdere nos ei habendos, possidendos sponte tradidimus: ac postea 18. Delebitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inferno non stabit. Quoniam digni sunt, ut morti dedantur qui sunt ex parte ipsius, qui peccato commisso mortis se partibus addixerunt. Peccatum enim cum consummatum fuerit, generat mortem; Jac. i. 15. et, à quo quis superatus est, hujus et servus est. II. Pet. ii. 19.*

CAPUT II.

Impiorum ratiocinia : post hanc vitam nihil : utendum presentibus bonis : odiosum virum bonum : etiam Christum : de ipso prophetia, 18. quid his respondendum : ac primum mortem non à Deo, 22, 23, 24.

1. DIXERUNT enim cogitantes apud se non rectè : Exiguum, et cum tædio est tempus vitæ nostræ, et non est refrigerium in fine hominis, et non est qui agnitus sit reversus ab inferis :

2. Quia ex nihilo nati sumus, et post hoc erimus tanquam non fuerimus : quoniam fumus flatus est in naribus nostris, et sermo scintilla ad commovendum cor nostrum :

3. Quâ extinctâ, cinis erit corpus nostrum, et spiritus diffundetur tanquam mollis aer, et transibit vita nostra tanquam vestigium nubis, et sicut

¹ *Cum tædio vita nostra. Cavendum à tædio, unde ad sensuum oblectamenta propellimur, verisque ac suis gaudiis præoccupandus animus, juxta illud toties inculcatum : Gaudete. Non est refrigerium. Gr. remedium, curatio in fine, et non est qui agnitus. Oratio familiaris impiis : quare ille dives apud inferos : mitte Lazarum : et : si quis ex mortuis ierit,.... pœnitentiam agent : at Abraham : Si Moysen et prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent. Luc. XVI. 27, 30, 31. Nunc autem ad votorum cumulum habemus Christum à cœlo, ab inferis, ex mortuis reversum, cujus resurrectio sole clarior.*

² *Ex nihilo nati sumus : Gr. temerè, casu, nullâ causâ, nullo certo vitæ fine : quod eodem recidit. Fumus flatus est : Gr. fumus aut flatus est in naribus nostris : res facillè evanescens, sive sit vapor spissior, sive aer tenuis. Sermo scintilla : Gr. sermo scintilla ; ad commovendum : sermo seu verbum, phrasi hebraicâ, pro re : sensus est : res illa quæ commovet cor nostrum, vitalemque calorem per artus diffundit, non nisi scintilla est quæ statim extinguitur, duabusque omnino rebus vanissimis vita nostra constat, flatu et igne tenui.*

nebulæ dissolvetur, quæ fugata est à radiis solis, et à calore illius aggravata :

4. Et nomen nostrum oblivionem accipiet per tempus, et nemo memoriam habebit operum nostrorum.

5. Umbræ enim transitus est tempus nostrum, et non est reversio finis nostri : quoniam consignata est, et nemo revertitur.

6. Venite ergo, et fruamur bonis quæ sunt, et utamur creaturâ tanquam in juventute celeriter.

7. Vino pretioso et unguentis nos impleamus : et non prætereat nos flos temporis.

8. Coronemus nos rosis, antequam marcescant : nullum pratum sit, quod non pertranseat luxuriæ nostræ.

9. Nemo nostrum exsors sit luxuriæ nostræ : ubi-

⁴ *Et nomen nostrum* : adeo nihil sumus, ut nec fama nostri superpersit.

⁵ *Non est reversio finis nostri* : à fine ac post mortem. *Consignata est enim* : res est sigillo clausa, quod resignare non licet, atque ineluctabili decreto firmata, quod jam nihil simus.

⁶ *Bonis quæ sunt* : veris bonis. Crassi homines ac sensibus dediti, præter ea quæ palpant, cuncta habent pro inanibus ac nullis, cum è contra, quæ videntur temporalia sint, quæ autem non videntur, æterna, II. Cor. IV. 18. quæ etiam verè sunt, ut habes infra, VIII. 6. *Utamur creaturâ tanquam in juventute* : in, deest in edit. Rom. habet Complut. ipsa res sequentibus exponitur.

⁷ *Flos temporis* : Gr. aeris : odoratus vapor ex vino et unguentis veluti efflorescens.

⁸ *Nullum pratum* : et hoc ad licentiam pertinet, ut incerti ac vagi hæc illacque discurrant : prata memorantur herbis virentibus læta, choreis ac saltationibus frequentanda : Gr. tamen deest.

⁹ *Nemo nostrum* : nemo se temperantem modestumque faciat : quod in illo voluptatum contubernio impatientissimè ferunt.

que relinquamus signa lætitiæ : quoniam hæc est pars nostra, et hæc est sors.

10. Opprimamus pauperem justum, et non parcamus viduæ, nec veterani revereamur canos multi temporis.

11. Sit autem fortitudo nostra lex justitiæ : quod enim infirmum est, inutile invenitur.

12. Circumveniamus ergo justum, quoniam inutilis est nobis, et contrarius est operibus nostris, et improperat nobis peccata legis, et diffamat in nos peccata disciplinæ nostræ.

13. Promittit se scientiam Dei habere, et filium Dei se nominat.

14. Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum.

15. Gravis est nobis etiam ad videndum, quoniam

¹⁰ *Opprimamus pauperem.* Rectè Aug. in Psal. LVII. 10. Cùm voluptas non nisi læta et benefica mitisque esse videatur, tamen faciliè prorumpere in vim ac rapinas, supplendis per scelerata compendia opibus per luxuriam exhaustis.

¹¹ *Sit fortitudo nostra lex justitiæ.* Sic illi apud Platonem passim, justum, inane nomen; nec justitiam esse aliud quàm validioris voluntatem. *Quod infirmum est:* virtus ac justitia, eò debilis, quòd æquo bonoque conclusa, faciliè pateat injuriæ nihil non moventium, ac per fas et nefas grassantium.

¹³ *Promittit..... et filium Dei se nominat:* 16. *gloriatur patrem..... Deum* 17. *Videamus..... si sermones illius veri sint.* 18. *Si enim est verus filius Dei:* 20. *morte turpissimâ.* Hic ille est locus apertè propheticus, toties à Patribus celebratus, et cum Matt. XXVII. 40, 42, 43. conferendus.

¹⁴ *In traductionem:* ἀναγωγὴ, reprehensionem, confutationem, convictionem.

dissimilis est aliis vita illius, et immutatæ sunt viæ ejus.

16. Tanquam nugaces æstîmati sumus ab illo, et abstinet se à viis nostris tanquam ab immunditiis, et præfert novissima justorum, et gloriatur patrem se habere Deum.

17. Videamus ergo si sermones illius veri sint, et tentemus quæ ventura sunt illi, et sciemus quæ erunt novissima illius.

18. Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, et liberabit eum de manibus contrariorum.

19. Contumeliâ et tormento interrogemus eum, ut sciâmus reverentiam ejus, et probemus patientiam illius.

20. Morte turpissimâ condemnemus eum : erit enim ei respectus ex sermonibus illius.

21. Hæc cogitaverunt, et errâverunt : excæcavit enim illos malitia eorum.

¹⁵ *Dissimilis est aliis.... immutatæ viæ ejus* : à vulgari hominum consuetudinē abhorret. Viderint qui se satis excusatos putant, quòd sequantur multitudinem.

¹⁶ *Præfert novissima justorum* : hoc est, quo vel maxime justus ludibrio habeatur, quòd futura expectent sp̄etis præsentibus. *Patrem se habere Deum* : Gr. brevius, gloriatur patrem Deum.

¹⁸ *Si est verus filius Dei* : Græc. Si est ille justus filius Dei. Si est ille Christus sub justî nomine tamdiu expectatus. Isa. xli. xlv. li. Dan. ix.

¹⁹ *Contumeliâ et tormento* : addamus plagis contumeliam : quòd Christo factum est, *Interrogemus eum* : probemus, ut explicat sequentia. *Reverentiam* : obedientiam, tolerantiam : Gr. æquitatem, benignitatem.

²⁰ *Morte turpissimâ* : cruce scilicet, servili ac teterrimo atque ignominiosissimo supplicio. *Erit enim respectus ex sermonibus illius*. Viderimus inter cruciamenta quid dicat, et an sibi constet.

22. Et nescierunt sacramenta Dei, neque mercedem speraverunt justitiæ, nec judicaverunt honorem animarum sanctarum.

23. Quoniam Deus creavit hominem inexterminabilem, et ad imaginem similitudinis suæ fecit illum :

24. Invidiâ autem diaboli, mors introivit in orbem terrarum :

25. Imitantur autem illum, qui sunt ex parte illius.

²² *Sacramenta Dei* : mysteria sive arcana consilia. *Animarum sanctarum* : Gr. irrehensibilem.

²³ *Deus creavit hominem inexterminabilem*, immortalem, ut recordatione pristinae dignitatis erigat justorum animos, ne impiorum insectationibus victi jaceant. *Ad imaginem similitudinis suæ* : Græc. proprietatis. Deo enim proprium, ut sit per se immortalis; cætera omnia per se deficiant, nisi continuo divinæ virtutis influxu sustententur. Alii codices habent, æternitatis suæ, ἀδιόρτους, pro ἰδιόρτους.

²⁴ *Invidiâ diaboli mors*. Unde Christus : *ille homicida ab initio*. Joan. viii. 44.

²⁵ *Imitantur autem illum*. Vos ex patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultis facere. Joan. ibid.

CAPUT III.

Prosequitur adversus impios : justorum spes : gloria sempiterna : impii maledicti : eorum maledicta conjugia : maledicta soboles, eunuchi spirituales, 14.

I. JUSTORUM autem animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis.

¹ *Tormentum mortis*. Vox ultima deest Græc.

2. Visi sunt oculis insipientium mori: et æstimata est afflictio exitus illorum;

3. Et quod à nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace.

4. Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum immortalitate plena est.

5. In paucis vexati, in multis bene disponentur: quoniam Deus tentavit eos, et invenit illos dignos se.

6. Tanquam aurum in fornace probavit illos, et quasi holocausti hostiam accepit illos; et in tempore erit respectus illorum.

7. Fulgebunt justi, et tanquam scintillæ in arundineto discurrent.

² *Æstimata est afflictio*; ³ *et quod à nobis est iter*. Insipientes arbitrantur exitum justorum sive mortem, nihil aliud esse quam cruciatum, et profecionem à nobis, interitum, excidium: Græc. contriptionem.

⁵ *In paucis*: in corpore, in paucorum dierum vitâ, *vexati*: in multis; in æternâ et interminabili vitâ: *bene disponentur*: Gr. per paucâ docti (sub patientiæ disciplinâ habiti), maximis afficientur beneficiis. *Non enim sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam*: et, *Momentaneum et leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur*. Rom. viii. 18. II. Cor. iv. 17.

⁶ *Quasi holocausti hostiam accepit illos*: Gr. holocaustum hostiæ, sive immolationis, eodem sensu, ut perfectam oblationem, qualis est holocausti, quæ tota Domino consecratur. *In tempore erit respectus illorum*; suo et idoneo tempore respiciet Deus eorum studia et labores. At Gr. in tempore respectus illorum (quo illos respiciet Deus).

⁷ *Fulgebunt, et tanquam scintillæ in arundineto*: clarâ luce, in materiâ quæ flammam facîle comprehendat: *discurrent*: immortalem lucem circumferentes.

8. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis: et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

9. Qui confidunt in illo, intelligent veritatem; et fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donum et pax est electis ejus.

10. Impii autem secundum quæ cogitaverunt, correptionem habebunt; qui neglexerunt justum, et à Domino recesserunt.

11. Sapientiam enim et disciplinam qui abjicit, infelix est; et vacua est spes illorum, et labores sine fructu, et inutilia opera eorum.

12. Mulieres eorum insensatæ sunt, et nequissimi filii eorum.

13. Maledicta creatura eorum: quoniam felix est sterilis, et incoinquinata, quæ nescivit thorum in de-

⁸ *Judicabunt nationes*: teste ipso Christo, Apoc. II. 26.

⁹ *Donum*: seu donativum. *Electis ejus. Stipendia enim peccati, mors: gratia autem Dei* (donum seu donativum, et gratuita largitio quæ suos imperit milites) *vita æterna.* Rom. VI. 23.

¹¹ *Vacua spes illorum.* Isa. LIX. 5, 6, 7. *Ova aspidum ruperunt, et telas araneæ texuerunt.... Tela eorum non erunt in vestimentum, neque operientur operibus suis: opera eorum opera inutilia;... cogitationes eorum cogitationes inutiles: vastitas et contritio in viis eorum.*

¹² *Mulieres eorum insensatæ.* Impiorum familia pravis exemplis corrupta.

¹³ *Maledicta*: execrabilis, creatura (seu progenies) eorum: pessimorum hominum pessima soboles. *Felix sterilis, et incoinquinata,* seu virgo, præ illis tam impiè conjugatis. Tot probra, tot corruptelæ sunt in conjugis et familiis, tanta etiam in connubiali thoro flagitia, ac dehonestamenta sunt, ut sterilitas et virginitas longo spatio antecellant. *Habebit fructum*: præclaram sobolem, bona opera,

licto, habebit fructum in respectione animarum sanctarum :

14. Et spado, qui non operatus est per manus suas iniquitatem, nec cogitavit adversus Deum nequissima : dabitur enim illi fidei donum electum, et sors in templo Dei acceptissima.

15. Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, et quæ non concidat radix sapientiæ.

16. Filii autem adulterorum in inconsummatione erunt, et ab iniquo thoro semen exterminabitur.

17. Et si quidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, et sine honore erit novissima senectus illorum.

18. Et si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis allocutionem.

eorumque mercedem. *In respectione*, in visitatione et retributione : *animarum sanctarum* : deest Gr.

¹⁴ *Et spado* : supple, beatior. Alludit ad spadones illos, de quibus Isa. lvi. 3, 4, 5. *Qui non operatus est per manus ; nec cogitavit* : qui nec opere, nec cogitatione peccavit. *Dabitur illi fidei donum electum* : excellens, singulare, scilicet, nomen melius à filiis et filiabus ; nomen sempiternum..... quod non peribit : Isa. ibid. ut jam non in sobole, ut ceteri homines, sed in bonis operibus immortalitatem consequantur. *Sors in templo Dei acceptissima* : Is. ib. *Dabo eis in domo mea et in muris meis locum* ; ut et illud animo providisse videantur, cœlibes honoratiore loco in templo Dei sessuros, sacrarumque administratos futuros.

¹⁶ *Filii adulterorum in inconsummatione erunt* : Gr. *inconsummati*, impuri, non initiati, imperfecti abortivi instar ; ut infra, iv. 4, 5. *Ab iniquo thoro semen*, seu soboles, *exterminabitur*, aberit : contra ac Salomon pollicetur thoro intaminato et casto, Prov. v. 15, 16.

¹⁸ *Nec in die agnitionis* : in die quo benefacta et scelera recognoscuntur. *Allocutionem* : solatium : Gr.

19. Nationis enim iniquæ diræ sunt consummationes.

¹⁹ *Nationis* : generationis, seu sobolis *iniquæ*, inter adulteria sordesque nata : *diræ sunt consummationes*; diri et infausti exitus.

CAPUT IV.

Pii, clari, notique : malorum soboles instabilis : justorum beata mors, 7. beata etiam vita : etiamsi brevis, 1. senectute melior, 8, 9. citò rari ex gratid est, 11, 14. vitæ pericula, tentationes, fascinum, 12. irrisi impii et infelices, 19, 20.

1. O QUAM pulchra est casta generatio cum claritate ! immortalis est enim memoria illius : quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

2. Cùm præsens est, imitantur illam ; et desiderant eam, cùm se eduxerit : et in perpetuum coronata triumphat, incoquinatorum certaminum præmium vincens.

3. Multigena autem impiorum multitudo non erit

¹ *O quam pulchra casta generatio : sive generatio illa bonorum operum, de quâ supra, III. 13, 14. sive post exhibitas oculis impiorum et adulterorum execratas atque incestatas domos, piorum sobolem benedictam prædicat. Prima illa interpretatio magis Græco congruit, qui sic habet : Melior est orbitas, sive sterilitas cum virtute : supple, quàm illa impiorum ampla soboles. Immortalis est enim memoria illius : sterilitatis scilicet cum virtute conjunctæ : ut habes Isa. LVI.*

² *Incoquinatorum certaminum præmium vincens : pro quo Gr. prælium. Sunt autem incoquinata certamina, incruenta illa, neque ullâ cæde polluta, quibus voluptatem virtute et castitate dejicimus. Posset etiam pro, certaminum, reponi, præliorum : eodem ubique sensu quo illa prælia celebrentur, quæ puram, ac nullâ cæde fædam reportent lauream.*

utilis, et spuria vitulamina non dabunt rādices altas, nec stabile firmamentum collocabunt.

4. Et si in ramis in tempore germinaverint, infirmiter posita, à vento commovebuntur, et à nimietate ventorum eradicabuntur.

5. Confringentur enim rami inconsummati, et fructus illorum inutiles, et acerbi ad manducandum, et ad nihilum apti.

6. Ex iniquis enim somniis filii qui nascuntur, testes sunt nequitiæ adversùs parentes in interrogatione suâ.

7. Justus autem si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit.

8. Senectus enim venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis,

9. Et ætas senectutis, vita immaculata.

10. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores translatus est.

³ *Spuria vitulamina*: mendum: ex voce *μυστρούαρων*, vertendum autem, *spuria*, sive *adulterinæ propagines*, *plantationes*: ut habet Aug. 2. de doct. Christ. cap. 12. hoc est, adulterorum soboles, non habent rādices altas: ut sup. III. 16 etc. Ambrosius tamen ex hac versione Theclam, Agnetem, Pelagiam vocat *nobilia vitulamina*, lib. 2. epist. 7. (nunc ep. 37. n. 36.)

⁶ *Ex iniquis somniis*: illicitis amplexibus, sive delectamento somni, ut infra, VII. 2. quem poeta dulcem soporem vocat. *In interrogatione*, sive probatione *suâ*: datâ occasione parentum se similes comprobabant.

⁸ *Canis autem sunt sensus hominis*: sive, ut habet Gr. *canities ipsa*, prudentia est hominibus; ne eam colore aut annis æstimes.

11. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius.

12. Fascinatio enim nugacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentiæ transvertit sensum sine malitiâ.

13. Consummatus in brevi, explevit tempora multa :

14. Placita enim erat Deo anima illius, propter hoc præperavit educere illum de medio iniquitatum. Populi autem videntes, et non intelligentes, nec ponentes in præcordiis talia :

15. Quoniam gratia Dei, et misericordia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius.

16. Condemnat autem justus mortuus vivos impios, et juvenus celerius consummata, longam vitam injusti.

¹¹ *Raptus est.* Quem in locum Aug. lib. de Prædest. Sanct. XIV. n. 26. « Dictum est secundum pericula vite hujus, non secundum præscientiam Dei qui hoc præcivit quod futurum erat, non quod futurum non erat, id est, quod ei mortem immaturam fuerat largiturus, ut tentationum subtraheretur incerto, non quod peccaturus esset, qui mansurus in tentatione non esset. » Quem Sapientie locum laudat etiam Cypr. lib. de Mortal. ab Augustino citatus.

¹² *Fascinatio nugacitatis.* En vitam humanam; fascinatio, sive fallacia, atque deceptio, stoliditas, nugacitas, pravitas, inconstantia, sive vacillatio, *ψευδαιμία*: hæc enim omnia græcæ voces sonant. *Inconstantia concupiscentiæ*: sensuum vagi ac mutabiles motus, unde Moses: *Nec sequantur cogitationes suas, et oculos per res varias fornicantes*: Num. xv. 39. et Paulus: *Facientes voluntates carnis et cogitationum.* Ephes. II. 3.

¹⁴ ¹⁵ *Populi autem..... non intelligentes.... quoniam gratia et misericordia.* Supple, deplorabunt eorum præperam mortem, quos jam æternitati maturos Deus ad se evocabat.

¹⁶ *Longam vitam*: longævam senectutem: Gr.

17. Videbunt enim finem sapientis, et non intelligent quid cogitaverit de illo Deus, et quare munierit illum Dominus.

18. Videbunt et contemnent eum : illos autem Dominus irridebit.

19. Et erunt post hæc decedentes sine honore, et in contumeliâ inter mortuos in perpetuum : quoniam dirumpet illos inflatos sine voce, et commovebit illos à fundamentis, et usque ad supremum desolabuntur : et erunt gementes, et memoria illorum peribit.

20. Venient in cogitatione peccatorum suorum timidi, et traducent illos ex adverso iniquitates ipsorum.

¹⁷ *Quare* : in quid ; Gr. *cujus rei gratiâ, munierit, firmaverit, illum Dominus, tot præsidis instruxerit, tutumque servaverit, nempe ut æternam viveret.*

¹⁹ *Inflatos* : præcipites : Gr. *sine voce, mutos, frustra hiscentes, verbis non secuturis, atque, ut in somniis, delusos vanis conatibus. Commovebit illos à fundamentis; dejectos omni spe, et in æternum alienatos à vitâ Dei. Ephes. iv. 18.*

CAPUT. V.

Piorum ab impiis discrimina post mortem : horum sera in inferno penitentia, 2, 6. in hæc vitâ inanes labores, 7. inanis jactantia, 8. transitorie nullo relicto vestigio voluptates, 9, 10 et seqq. vanæ spes, 15. justorum æterna stabilitas : Deus pro illis et contra impios armatus, 16 et seqq. ictu certo et indeslinabili, 22.

1. Tunc stabunt justî in magnâ constantiâ adversus eos qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

¹ *Stabunt justî* : stabit justus, Gr. *Qui abstulerunt labores eorum* : alimenta, victum quantovis labore partum.

CAPUT V.

2. Videntes turbabuntur timore horribili, et rabuntur in subitatione insperatæ salutis,

3. Dicentes intra se, pœnitentiam agentes, et præ angustia spiritûs gementes : Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii.

4. Nos insensati vitam illorum æstimabamus insaniam, et finem illorum sine honore :

5. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est.

6. Ergo erravimus à viâ veritatis, et justitiæ lumen non luxit nobis, et sol intelligentiæ non est ortus nobis.

7. Lassati sumus in viâ iniquitatis et perditionis, et ambulavimus vias difficiles, viam autem Domini ignoravimus.

8. Quid nobis profuit superbia? aut divitiarum jactantia quid contulit nobis?

9. Transierunt omnia illa tanquam umbra, et tanquam nuntius percurrens,

10. Et tanquam navis, quæ pertransiit fluctuan-

³ *In similitudinem* : in parabolam, Gr. sic Jer. xxiv. 9. civitas in opprobrium et in parabolam, hoc est, assumenda in exemplum magnæ calamitatis, ut Sodoma et Gomorrha, Deut. xxix. 23. Jer. xlix. l. etc.

⁶ *Justitiæ lumen* : sol intelligentiæ, sol simpliciter, Gr. Aliis, sol justitiæ, de quo Malach. iv. 2. Hoc est quod ait Paulus: *Tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitate[m] cordis ipsorum.* Ephes. iv. 18.

⁷ *Lassati sumus in viâ iniquitatis* : lassati iniquitatis viis, sive ad satietatem pleni, Græc. *Vias difficiles*; deserta avia, inaccessa, Gr. atque hæc est cæcitas, ut licet defatigati, tamen ad flagitia pertrahantur, nec possint referre pedem.

tem aquam; cujus, cùm præterierit, non est vestigium invenire, neque semitam carinæ illius in fluctibus :

11. Aut tanquam avis, quæ transvolat in aere; cujus nullum invenitur argumentum itineris, sed tantùm sonitus alarum verberans levem ventum, et scindens per vim itineris aerem : commotis alis transvolavit, et post hoc nullum signum invenitur itineris illius :

12. Aut tanquam sagitta emissa in locum destinatum; divisus aer continuò in se reclusus est, ut ignoretur transitus illius :

13. Sic et nos nati continuò desivimus esse : et virtutis quidem nullum signum valuimus ostendere : in malignitate autem nostrâ consumpti sumus.

14. Taliâ dixerunt in inferno hi, qui peccaverunt :

15. Quoniam spes impiû tanquam lanugo est, quæ à vento tollitur : et tanquam spuma gracilis, quæ à procellâ dispergitur : et tanquam fumus qui à vento diffusus est : et tanquam memoria hospitis unius diei prætereuntis.

16. Justi autem in perpetuum vivent; et apud Dominum est merces eorum; et cogitatio illorum apud Altissimum.

17. Ideo accipient regnum decoris, et diadema speciei de manu Domini : quoniam dexterâ suâ terget eos, et brachio sancto suo defendet illos.

15 *Tanquam lanugo* : χιψ, florum lanugines à ventis circumlatæ, quod nunc legitur : χψ, pulvis : eodem sensu.

18. Accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum.

19. Induet pro thorace justitiam, et accipiet pro galeâ judicium certum.

20. Sumet scutum inexpugnabile, æquitatem :

21. Acuet autem duram iram in lanceam : et pugnet cum illo orbis terrarum contra insensatos.

22. Ibunt directè emissiones fulgurum, et tanquam à bene curvato arcu nubium exterminabuntur, et ad certum locum insilient.

23. Et à petrosâ irâ plenæ mittentur grandines : excandescet in illos aquâ maris, et flumina concurrant duriter.

24. Contra illos stabit spiritus virtutis, et tanquam turbo venti dividet illos : et ad eremum perducet omnem terram iniquitas illorum, et malignitas evertet sedes potentium.

¹⁸ *Accipiet armaturam zelus illius* : armaturam zelum suum, Gr. æmulationem in contemptores.

²² *Ibunt directè* : directæ, Gr. ὀρθῶς, benè collimatæ, neque aberraturæ ab ictu ; à sagittis comparatione ductâ, ut sequentiâ demonstrant. *Exterminabuntur*, emittentur, quod tamen Gr. deest. *Ad certum locum* : ad scopum.

²³ *Et à petrosâ irâ* : Dei scilicet, *petrosâ* autem, lapidante, instar machinæ saxa jacentis : πετροκόσμος. Alludit ad eos locos, in quibus Deus in hostes saxis et grandinibus pluit. *Exod.* ix. 18. *Jos.* x. 11. *Aqua maris, et flumina* : venturi judicii signa. *Pressura gentium præ confusionem sonitus maris et fluctuum.* *Luc.* xxi. 25.

²⁴ *Spiritus virtutis* : ventus vehemens. *Ad eremum* : ad solitudinem, ad vastitatem.

CAPUT VI.

Omnis potestas à Deo : gravi rationi reddendæ obnoxia , 4 , 5. potentes potenter cruciandi , 6 , 7 , 9. nulla acceptio personarum : justa justè : sapientia quàm expetenda , tam obvia est omnibus , 13 , 14. verè regnare quid sit? 22 , 23.

1. MELIOR EST SAPIENTIÀ QUÀM VIRES, ET VIR PRUDENS QUÀM FORTIS. ...

2. Audite ergo , reges , et intelligite ; discite , judicés finium terræ.

3. Præbete aures , vos qui continetis multitudines , et placetis vobis in turbis nationum :

4. Quoniam data est à Domino potestas vobis , et virtus ab Altissimo ; qui interrogabit opera vestra , et cogitationes scrutabitur :

5. Quoniam cum essetis ministri regni illius , non rectè judicastis nec custodistis legem justitiæ , nequè secundùm voluntatem Dei ambulastis.

6. Horrendè et citò apparebit vobis : quoniam judicium durissimum , his qui præsumunt , fiet.

7. Exiguo enim conceditur misericordia : potentes autem potenter tormenta patientur.

8. Non enim subtrahet personam cujusquam Deus , nec verebitur magnitudinem cujusquam : quoniam

¹ *Melior est : deest Gr. Similis sententia Eccl. ix. 18.*

⁴ *Interrogabit opera vestra : non adultores vestros : interrogabit autem , probabit : ad normam exiget , non ad hominum opinioniones.*

⁸ *Non subtrahet judicio personam : non enim est acceptio personarum apud Deum. Rom. ii. 11.*

pusillum et magnum ipse fecit, et æqualiter cura est illi de omnibus.

9. Fortioribus autem fortior instat cruciatio.

10. Ad vos ergo, reges, sunt hi sermones mei, ut discatis sapientiam, et non excidatis.

11. Qui enim custodierint justa justè, justificabuntur: et qui didicerint ista, invenient quid respondeant.

12. Concupiscite ergo sermones meos, diligite illos, et habebitis disciplinam.

13. Clara est, et quæ nunquam marcescit, sapientia, et facillè videtur ab his qui diligunt eam, et invenitur ab his qui quærunt illam.

14. Præoccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.

15. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inveniet.

16. Cogitare ergo de illâ, sensus est consummatus; et qui vigilaverit propter illam, citò securus erit.

17. Quoniam dignos seipsâ circuit quærens, et in viis ostendit se illis hilariter, et in omni provi-
dentiâ occurrit illis.

18. Initium enim illius verissima est disciplinæ concupiscentia.

19. Cura ergo disciplinæ, dilectio est; et dilectio,

¹¹ *Justa justè*: ex Deut. xvi. ^{20.} *justè quod justum est persequeris*: sanctè sancta, Gr.

¹³ *Facillè videtur*: de his et seqq. vide Prov. 11. viii. etc.

¹⁹ *Dilectio, custodia legum. Qui enim diligit proximum, le-*

custodia legum illius est : custeditio autem legum, consummatio incorruptionis est :

20. Incorruptio autem facit esse proximum Deo.

21. Concupiscentiã itaque sapientiã deducit ad regnum perpetuum.

22. Si ergo delectamini sedibus et sceptris, ô reges populi, diligite sapientiam, ut in perpetuum regnetis.

23. Diligite lumen sapientiã, omnes qui præestis populis,

24. Quid est autem sapientia, et quemadmodum facta sit, referam ; et non abscondam à vobis sacramenta Dei, sed ab initio nativitatis investigabo, et ponam in lucem scientiam illius, et non præteribo veritatem :

25. Neque cum invidiã tabescente iter habebo ; quoniam talis homo non erit particeps sapientiã.

26. Multitudo autem sapientium sanitas est orbis terrarum ; et rex sapiens stabilimentum populi est.

27. Ergo accipite disciplinam per sermones meos, et proderit vobis,

gem implevit. Rom. XIII. 8, quod egregiè exequitur Augustinus tract. 87. in Joan⁹ De mor. Eccl. cath. cap. 15. n. 25. et alibi passim.

24 *Facta sit :* Vide VII. 25. 26.

CAPUT VII.

Regum et vulgi æqua natiuitas: tam infirma, tam misera, 1 et seqq. in und sapientia opes, 14. ac vera scientia: ibid et seqq. æternæ sapientiæ dotes, 22, 23, 24. natiuitas, 25, 26. vis, 27. lux et pulchritudo, 29, 30.

1. Sum quidem et ego mortalis homo, similis omnibus, et ex genere terreni illius, qui prior factus est, et in ventre matris figuratus sum caro,

2. Decem mensium tempore coagulatus sum in sanguine, ex semine hominis, et delectamento somni conueniente.

3. Et ego natus accepi communem aerem, et in similiter factam decidi terram, et primam vocem similem omnibus emisi plorans.

4. In involumentis putritus sum, et curis magnis.

5. Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initium,

6. Unus ergo introitus est omnibus ad vitam, et similis exitus.

7. Propter hoc optavi, et datus est mihi sensus: et invocavi, et venit in me spiritus sapientiæ:

8. Et præposui illam regnis et sedibus, et diuitias nihil esse duxi in comparatione illius.

9. Nec comparavi illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, et tanquam lutum æstimabitur argentum in conspectu illius.

1 Qui prior factus, seu fictus est: ἀγορευμένος

3 Plorans: æquè plorans, Gr.

10. Super salutem et speciem dilexi illam, et proposui pro luce habere illam : quoniam inextinguibile est lumen illius.

11. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illâ, et innumerabilis honestas per manus illius,

12. Et lætatus sum in omnibus : quoniam antecedebat me ista sapientia, et ignorabam, quoniam horum omnium mater est.

13. Quam sine fictione didici, et sine invidiâ communico, et honestatem illius non abscondo.

14. Infinitus enim thesaurus est hominibus : qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinæ dona commendati.

15. Mihi autem dedit Deus dicere ex sententiâ, et præsumere digna horum, quæ mihi dantur : quoniam ipse sapientiæ dux est, et sapientium emendator :

16. In manu enim illius et nos, et sermones nostri, et omnis sapientia, et operum scientia et disciplina.

17. Ipse enim dedit mihi horum, quæ sunt, scientiam veram : ut sciam dispositionem orbis terrarum, et virtutes elementorum,

¹⁰ Super salutem : valetudinem : et speciem : egregiam formam quæ duo hominibus jucundissima.

¹¹ Honestas : decor, gloria.

¹² Antecedebat : viæ ac vitæ dux. Ignorabam : antequam me studio addicerem sapientiæ. Sic sapientissimi quique ab ignorantia prædiuntur.

¹⁵ Mihi autem dedit Deus : det Deus, Gr. ex sententiâ : secundum optata. Et præsumere : animo ; cogitatione : cogitare, Gr.

¹⁷ Ut sciam : quantum hominibus fas est. Alioquin. hæc omnia humano ingenio inaccessa Ecclesiastes passim docet.

18. Initium et consummationem, et medietatem temporum, vicissitudinum permutationes, et commutationes temporum,

19. Anni cursus, et stellarum dispositiones,

20. Naturas animalium, et iras bestiarum, vim ventorum, et cogitationes hominum, differentias virgultorum, et virtutes radicum:

21. Et quæcumque sunt absconsa et improvisa, didici: omnium enim artifex docuit me sapientia.

22. Est enim in illâ spiritus intelligentiæ, sanctus, unicus, multiplex, subtilis, disertus, mobilis, incoquinatus, certus, suavis, amans bonum, acutus, quem nihil vetat, benefaciens,

23. Humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, et qui

¹⁸ *Initium, consummationem, medietatem temporum: eorum nexum.*

²⁰ *Cogitationes hominum: sive ratiocinationes, opiniones: nisi mavis ipsam ratiocinandi artem. Nota autem bestiis iras, vim ventis, hominibus cogitationes rationesque attributas.*

²¹ *Omnium enim artifex docuit me sapientia. Jam exemplo Salomonis erigit oculos ad illam sapientiam creatricem, de qua Prov. VIII. 22.*

²² *Est enim in illâ spiritus. Jam inde ab initio sapientiam vocat spiritum. Unicus, multiplex: quòd uno consilio, viâque simplice omnia deinde in numeros evolvantur. Mobilis, sùperius, impiger, efficax, in agendo promptus. Disertus: pro quo in Gr. ἄριστος, splendidus, luculentus. Certus: perspicuus, manifestus, Gr. Suavis: innoxius, Gr. Bonum amans: æqui bonique studiosus. Acutus: penetrantissimus, cui nihil impervium, unde quem nihil vetat: nihil arceat: ad omnia expeditus. Benefaciens: beneficus, Gr.*

²³ *Humanus: humanitatis amens. Certus: additum ad stabilitatem vel securitatem. Omnem habens virtutem, omnia prospiciens:*

capiat omnes spiritus; intelligibilis, mundus, subtilis.

24. Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia: attingit autem ubique, propter suam munditiam.

25. Vapor est enim virtutis Dei, et emanatio quædam est claritatis omnipotentis Dei sincera: et ideo nihil inquinatum in eam incurrit.

26. Candor est enim lucis æternæ, et speculum sine maculâ Dei majestatis, et imago bonitatis illius.

27. Et cum sit una, omnia potest: et in se permanens omnia innovat: et per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei et prophetas constituit.

Gr. omnipotens, omniscius, sive omnium inspector. *Qui capiat omnes spiritus: intelligibilis*, Gr. permeans omnes spiritus intelligentes, mundos seu castos, subtilissimos: omnium spirituum ponderator, scrutator, *Prov. xvi. 2.*

24 *Mobilior*: expeditior, actuosior. *Propter munditiam*: simplicitatem, immixtam puritatem, quam etiam philosophi, ducere Aristotele, actum vocant purissimum.

25. 26. *Vapor est.... emanatio.... candor seu splendor, speculum, imago.* En Verbi incorrupta generatio, atque indeminutus, æternus, et omnis mutationis expertus, ex paternâ substantiâ ac luce processus; quæ secutus Paulus, Christum imaginem Dei invisibilem prædicat, in quo omnia condita et creata sint, visibilia æquè ac invisibilia, nec minus Angeli cujuscumque ordinis sint, quam homines. *II. Cor. iv. 4. Col. i. 15, 16, 17.* Item *Heb. 1. 3.* eundem Christum splendorem gloriæ Dei, ejusque substantiæ characterem vocat; atque hæc omnia, infectam, in creatam, et tamen procedentem demonstrant Sapientiam; cæterum in nobis quodammodo factam, cum ejus illustratione sapientes facti sumus. *Suprà, vi. 24.*

28. Neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui eum scientiâ inhabitat.

29. Est enim hæc speciosior sole, et super omnem dispositionem stellarum, luci comparatâ invenitur prior :

30. Illi enim succedit nox; scientiam autem non vincit malitia.

CAPUT VIII.

Prosequitur scientiæ dotes : fortis, suavis, 1. amanda, ducenda seu sponsanda, 2, 3. homines facit providos, 8. dulcis convivrix, 9, 16. gubernatrix, 14, 15. Bona indoles, 19, 20. Continentia ab uno Deo expectanda et petenda.

1. **ATINGIT** ergo à fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter.

2. Hanc amavi et exquisivi à juventute meâ, et quæsiivi sponsam mihi eam assumere, et amator factus sum formæ illius.

3. Generositatem illius glorificat, contubernium habens. Dei : sed et omnium Dominus dilexit illam.

4. Doctrix enim est disciplinæ Dei, et electrix operum illius.

³ *Generositatem* (splendorem generis) *illius*, scilicet, *glorificat*: commendat ipsa scientia. *Contubernium*; ex eo quod convocet Deo. *Dilexit illam*, et in sinu suo genitam, et ad homines postea propagatam.

⁴ *Doctrix*..... est : Gr. *instructrix*, seu quæ homines inchoat ad sacræ disciplinæ mysteria. *Electrix* : quod alii legunt, *ignis*, inventrix, quod et ipsa rerum ordinem invenerit. et invenire nos faciat.

5. Et si divitiæ appetuntur in vitâ; quid sapientiâ locupletius, quæ operatur omnia?

6. Si autem sensus operatur: quis horum, quæ sunt, magis quàm illa est artifex?

7. Et si justitiam quis diligit: labores hujus magnas habent virtutes: sobrietatem enim et prudentiam docet, et justitiam, et virtutem, quibus utilius nihil est in vitâ hominibus.

8. Et si multitudinem scientiæ desiderat quis: scit præterita, et de futuris æstimat: scit versutias sermonum, et dissolutiones argumentorum: signa et monstra scit antequam fiant, et eventus temporum et sæculorum.

9. Proposui ergo hanc adducere mihi ad convivendum: sciens quoniam mecum communicabit de bonis, et erit allocutio cogitationis et tædii mei.

10. Habebo propter hanc, claritatem ad turbas, et honorem apud seniores, juvenis:

11. Et acutus inveniar in iudicio, et in conspectu

5. 6. 7. 8. *Si divitiæ.* Seu divitias diligas, seu prudentia, virtutesque prævaleant, sapientiâ omnia continentur. 6. *Horum, quæ sunt:* verorum honorum, contra quam arbitrantur impii. *Sap. 11. 6.*

7 *Labores hujus magnas habent virtutes:* Gr. labores hujus (opera à sapientiâ elaborata) sunt virtutes.

8 *Scit præterita, et de futuris æstimat:* Gr. novit et præterita, et futura conjectari, hoc est, ut arbitror, futura ex præteritis. *Versutias sermonum:* ratiocinationum strophas. *Dissolutiones argumentorum:* anigmatum. Gr. *Signa et monstra scit antequam fiant:* quales conjectores volebat Christus cum diceret: *Faciens ergo cæli dijudicare nostis: signa autem temporum non potestis scire?* Matth. xvi. 4. et illud: *Ab arbore autem fici discite perabolam,* etc. Matth. xxiv. 32, 33.

9 *Allocutio cogitationis:* curarum solatium, Gr.

potentium admirabilis ero, et facies principum mirabuntur me :

12. Tacentem me sustinebunt, et loquentem me respicient, et sermocinante me plura, manus ori suo imponent.

13. Præterea habebo per hanc, immortalitatem : et memoriam æternam his, qui post me futuri sunt, relinquam.

14. Disponam populos : et nationes mihi erunt subditæ.

15. Timebunt me audientes reges horrendi : in multitudine videbor bonus, et in bello fortis.

16. Intrans in domum meam, conquiescam cum illâ : non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiâ et gaudium.

17. Hæc cogitans apud me, et commemorans in corde meo : quoniam immortalitas est in cognatione sapientiæ,

18. Et in amicitia illius delectatio bona, et in operibus manuum illius honestas sine defectione, et in certamine loquelæ illius sapientia, et præclaritas in communicatione sermonum ipsius : circuibam quærens, ut mihi illam assumerem.

19. Puer autem eram ingeniosus, et sortitus sum animam bonam.

¹² Tacentem me sustinebunt : ex Job. xxix. 8, 9.

¹⁸ Honestas sine defectione : opes inexhaustæ, Gr. in conversatione conversacionis illius : in frequentandis ejus colloquiis. Præclaritas : nominis claritudo.

¹⁹ Puer ingeniosus : bonâ indole, Gr. Sortitus sum animam bonam ; decreta Dei sorti cuidam etiam Apostolus comparat : Eph.

20. Et cum essem magis bonus, veni ad corpus incoinquinatum.

21. Et ut scivi quoniam aliter non possem esse continens, nisi Deus det, et hoc ipsum erat sapientiæ, scire cujus esset hoc donum: adi Dominum; et deprecatus sum illum, et dixi ex totis præcordiis meis:

1. 11. quod horum nulla causa humana inveniri possit, sortesque Deus temperet. *Prov. xvi. 33.*

20 *Cum essem magis bonus*: Gr. magis autem (hoc est, seu potius) cum essem bonus, *veni ad corpus*: non quod esset bonus antequam veniret ad corpus; absurdum enim, cum de toto, nisi se habet, loquatur homine, conjuncto jam corpore; neque quod corpus illud in iniquitatibus, humano more conceptum, atque immundo concretum semine, prorsus intaminatum esset tum cum infusa est anima; sed quod puer bonæ indolis, bonamque sortitus animam, non facile devenerit, ut corpus etiam incorruptum servaret à pravis libidinibus. Quanquam nec illud defugerim, quin anima è Dei manibus, seu potius ex oris ejus allatur ad castum corpus suo quodam modo venisse dicatur, ut tamen bonum illud, castumque non absolute, sed comparate et vulgari hominum more sumatur: quod firmatur sequentibus.

21 *Et ut scivi*. Ne tamen oredereamus bonam indolem, temperatumque corpus ad continentiam assequendam sufficere: docet nos unde vera continentia habeatur: Dei quippe dono: quod urget Augustinus de grat. et lib. arb. c. iv. n. 8. de bon. persever. xvii. n. 43, etc. Memoratu autem dignum videtur sequenti prece, quæ ad finem usque libri deducitur, nihil haberi speciale de continentia: sed cum de sapientiâ ubique agatur, quâ homo verè continens sibi compos efficitur, datur intelligi, sapientiæ nomine, comprehensam etiam continentiam.

CAPUT IX.

Incipit oratio, ad finem usque libri producenda, 1. Hominis creatio : imperium, 2, 3. Petit sapientiam à Deo mittendam, 4. operum Dei rectricem, 9. adjutricem regum, 10 et seqq. sine hac homines imperiti et imbecilli, 15 et seqq.

1. DEUS patrum meorum, et Domine misericordiæ, qui fecisti omnia verbo tuo,

2. Et sapientiâ tuâ constituisti hominem, ut dominaretur creaturæ, quæ à te facta est,

3. Ut disponat orbem terrarum in æquitate et justitiâ, et in directione cordis judicium judicet :

4. Da mihi sedium tuarum assistricem sapientiam, et noli me reprobare à pueris tuis :

5. Quoniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ, homo infirmus, et exigui temporis, et minor ad intellectum judicii et legum.

6. Nam et si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo abfuerit sapientia tua, in nihilum computabitur.

7. Tu elegisti me regem populo tuo, et judicem filiorum tuorum et filiarum :

8. Et dixisti me ædificare templum in monte sancto tuo, et in civitate habitationis tuæ altare, similitudinem tabernaculi sancti tui, quod præparasti ab initio :

4 *Sedium tuarum assistricem* : de quâ *Prov. VIII. 27,*

5 *Minor ad intellectum judicii et legum. Ego autem sum puer parvulus, et ignorans egressum et introitum meum, et servus tuus in medio est populi..... in finit, etc. ut ipse Salomon, III. Reg. III. 7, 8.*

8 *Similitudinem..... quod præparasti ab initio* : in deserto, scilicet, *Exod. XXVI.* ad cujus formam templum extractum est.

9. Et tecum sapientia tua, quæ novit opera tua, quæ et affuit tunc cùm orbem terrarum faceres, et sciebat quid esset placitum oculis tuis, et quid directum in præceptis tuis.

10. Mitte illam de cœlis sanctis tuis, et à sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit et mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te :

11. Scit enim illa omnia et intelligit : et deducet me in operibus meis sobriè, et custodiet me in suâ potentiâ.

12. Et erunt accepta opera mea, et disponam populum tuum justè, et ero dignus sedium patris mei.

13. Quis enim hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus?

14. Cogitationes enim mortalium timidæ; et incertæ providentiæ nostræ.

15. Corpus enim quod corrumpitur, aggravat animam, et terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem.

16. Et difficilè æstimamus quæ in terrâ sunt, et quæ in prospectu sunt, invenimus cum laborè. Quæ autem in cœlis sunt, quis investigabit?

17. Sensum autem tuum quis sciet? nisi tu dederis sapientiam, et miseris Spiritum sanctum tuum de altissimis :

18. Et sic correctæ sint semitæ eorum, qui sunt in terris, et quæ tibi placent didicerint homines.

19. Nam per sapientiam sanati sunt, quicumque placuerunt tibi, Domine, à principio.

25 Sensum multa cogitantem: mentem multa curantem: ἀσύνετον

CAPUT X.

Sapientia claret ab initio mundi in tuendis hominibus : Adamo, 1, 2. Noë, 5. Abrahamo, 6. Jacobo, 10. Josepho, 13. totâ Hebræorum gente, 15 et seqq. maris Rubri transitus, 18. Cainus insipiens, 3. diluuium, 4.

1. Hæc illum, qui primus formatus est à Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodivit,

2. Et eduxit illum à delicto suo, et dedit illi virtutem continendi omnia.

3. Ab hæc ut recessit injustus in irâ suâ, per iram homicidii fraterni deperiit.

4. Propter quem, cum aqua deleret terram, sanavit iterum sapientia, per contemptibile lignum justum gubernans.

5. Hæc, et in consensu nequitiae cum se nationes contulissent, scivit justum, et conservavit sine querelâ Deo, et in filii misericordiâ fortem custodivit.

6. Hæc justum à pereuntibus impiis liberavit fugientem, descendente igne in Pentapolim :

7. Quibus in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra, et incerto tempore fructus

² *Continendi omnia* : dominandi, regendi.

³ *Injustus* : Cain.

⁴ *Propter quem* : Cainum ejusque impiam sobolem, quæ filios Dei initis connubiis pervertit. *Gen. vi. 2.*

⁵ *In consensu nequitiae* : Chaldæis, vicinisque gentibus in idolatriam consentientibus. *Scivit* : agnovit : ab aliis separavit : invenit, *Gr. Justum* : Abrahamum : *in filii* (Isaaci quem immolaturus erat) *misericordiâ fortem custodivit.*

⁶ *Justum* : Lot. *Gen. xix.*

habentes arbores, et incredibilis animæ memoria stans figmentum salis.

8. Sapientiam enim prætereuntes non tantùm in hoc lapsi sunt, ut ighorarent bona, sed et insipientiæ suæ reliquerunt hominibus memoriam, ut in his quæ peccaverunt, nec latere potuissent.

9. Sapientia autem hos, qui se observant, à doloribus liberavit.

10. Hæc profugum iræ fratris justum deduxit per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum : honestavit illum in laboribus, et complevit labores illius.

11. In fraude circumvenientium illum affuit illi, et honestum fecit illum.

12. Custodivit illum ab inimicis, et à seductoribus tutavit illum, et certamen forte dedit illi ut vinceret, et sciret quoniam omnium potentior est sapientia.

13. Hæc venditum justum non dereliquit, sed à peccatoribus liberavit eum : descenditque cum illo in foveam,

7 *Et incredibilis animæ : incredulæ, uxoris Lot. Ibid.*

10 *Hæc profugum (ac velut exulem, Gr.) iræ (ab irâ) fratris (Esau) justum (Jacobum.) Regnum Dei. Angelos scilicet ascendentes et descendentes, scalarumque ad cælos pertingentis cacumini innitentem Deum. Gen. xxviii. 12, 13. Scientiam sanctorum : dedit ei nosse angelos, et cum his scire Deum et cælum, et domum Dei, Bethel sive locum in quo Deus coleretur. Ibid. 17.*

11 *In fraude circumvenientium illum : Laponis, ejusque familie, Ibid. xxix. xxx. xxxi.*

12 *Certamen forte : cum angelo : ibid. xxxii. Potentior est sapientia : Gr. pietas.*

13 *Venditum à fratribus justum Josephum : à peccato : Gr. ab adulterio cum uxore Putipharis, ibid. xxxix.*

14. Et in vinculis non dereliquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, et potentiam adversus eos, qui eum deprimebant: et mendaces ostendit, qui maculaverunt illum, et dedit illi claritatem æternam.

15. Hæc populum justum, et semen sine querelâ liberavit à nationibus, quæ illum deprimebant.

16. Intravit in animam servi Dei, et stetit contra reges horrendos in portentis et signis.

17. Et reddidit justis mercedem laborum suorum, et deduxit illos in viâ mirabili: et fuit illis in velamento diei, et in lucè stellarum per noctem:

18. Transtulit illos per mare Rubrum, et transvexit illos per aquam nimiam.

19. Inimicos autem illorum demersit in mare, et ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo justi tulerunt spolia impiorum,

20. Et decantaverunt, Domine, nomen sanctum tuum, et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

21. Quoniam sapientia aperuit os mutorum, et linguas infantium fecit disertas.

¹⁴ *Sceptrum* (sive administrationem) *regni*: *Qui maculaverunt*: reprehenderant, Gr.

¹⁵ *Populum justum*: Hebræum. *Semen sine querelâ*: sive irreprehensibile, Gr.

¹⁶ *Servi Dei*, Mosis.

¹⁷ *In viâ mirabili*: per mare Rubrum. *In velamento diei*. die, Gr. *et in luce*: per columnam nubis nocte rutilantem. *Exod. XII, XII, etc.*

¹⁹ *Ab altitudine inferorum*: sive de profundo abyssi (*maris*) Gr. *Eduxit illos*: Israelitas.

²¹ *Os mutorum.... infantium*: Maria, et cum eâ omnis *sexus*, omnis ætas, magnificentissimo carmine Dominum celebrabat.

CAPUT XI.

Moyſes, 1. via populi in deserto, 2. victoriæ, 3. præſtita ex cælo auxilia, 4. quæ pœnæ ſunt Ægyptiis, ea piis ſunt præſtata, 5, 6 et ſeqq. animadverſiones paternæ ad probandam: judicia ad puniendum, 9, 10, 11. Ægyptii beſtiarum. cultores per beſtias puniti, 16, 18 et ſeqq. per quæ quis peccat, per hæc et torquetur, 17. Dei inexhauſta nec toleranda vis, 22, 23. benignitas parcens omnibus, 24 et ſeqq.

1. DIREXIT opera eorum in manibus prophetæ ſancti.

2. Iter fecerunt per deſerta, quæ non habitabantur, et in locis deſertis fixerunt caſas.

3. Steterunt contra hoſtes, et de inimicis ſe vindicaverunt.

4. Sitierunt, et invocaverunt te, et data eſt illis aqua de petrâ altiffimâ, et requies ſitis de lapide duro.

5. Per quæ enim pœnas paſſi ſunt inimici illorum à defectione potûs ſui, et in eis, cùm abundarent filii Iſrael, lætati ſunt;

¹ *Prophetæ ſancti: Moſis.*

² *Caſas, ſeu tabernacula. Gr.*

^{5. 6.} *Per quæ.... paſſi ſunt: per hæc: quod ſupplicio Ægyptiis, id Iſraelitiis gratiæ vertit. Ægyptii enim tetrâ vexati ſiti, aquis in cruore verſis; Iſraelitæ à peſſimo ſiſis cruciatu refecti reſolique. Cætera interſerta, ab his verbis, à defectione, ad finem uſque verſus. 5. Quanquam huic loco aptiffima, in hodierno Græco deſunt ab uberiore codice repetita. His autem et ſeqq. auctor duo agit, primum, ut quæ tementamento piis, ea exitio impiis futura ſint; tum illud vel maximè impioſ convenientiffimis torqueri ſuppliciis, ut patebit ꝑ. 8, 16, 17 et ſeqq.*

6. Per hæc, cùm illis deessent, benè cum illis
ctum est.

7. Nam pro fonte quidem sempiterni fluminis,
humanum sanguinem dedisti injustis.

8. Qui cùm minuerentur in traductione infantium
occisorum, dedisti illis abundantem aquam inspe-
ratè :

9. Ostendens per sitim quæ tunc fuit, quemad-
modum tuos exaltares, et adversarios illorum ne-
cares.

10. Cùm enim tentati sunt, et quidem cum mise-
ricordiâ disciplinam accipientes, scierunt quemad-
modum cum irâ iudicati impii tormenta pate-
rentur.

11. Hos quidem tanquam pater monens probasti :

⁷ *Sempiterni fluminis* : perennis ; *humanum sanguinem dedisti* :
immundo sanguine turbati. Gr.

⁸ *Qui cùm minuerentur in traductione* : Gr. Ad convictionem ,
confutationem ; redargutionem : sed hæc in latinâ interpretatione
abrupta et pendentia, sic habent in Gr. à 7. 7. Nam cùm (Ægyptii
Israelitarum inimici) pro jugi flumine, sanguine immundo contur-
bati essent, in redargutionem præcepti de occidendis parvulis (He-
bræorum, de quo Exod. 1. 16.) dedisti ipsis (Israelitis scilicet) abun-
dantem aquam insperatè, hoc est, illi quidem turbati, aquâ re-
pente versâ in sanguinem; hi autem præter spem, aquarum copiâ
recreati. Ait autem id contigisse Ægyptiis, in redargutionem præ-
cepti de occidendis infantibus; ut qui sanguinem innocentem fu-
dissent, sanguine potarentur: quemadmodum in Apoc. xvi. 6. *Quia
sanguinem sanctorum..... effuderunt, et sanguinem eis dedisti bibere;
digni enim sunt.*

⁹ *Per sitim quæ tunc fuit* : in deserto scilicet.

¹⁰ *Cùm tentati sunt..... disciplinam accipientes*; quasi virgâ emen-
dati, didicerunt sium ipsis probationi, impiis supplicio fuisse, quod
fusè declarant sequentia.

illos autem tanquam durus rex interrogans condēnasti.

12. Absentes enim et præsentēs similiter torquebantur.

13. Duplex enim illos acceperat tædium, gemitus cum memoriâ præteritorum.

14. Cùm enim audirent per sua tormenta bene secum agi, commemorati sunt Dominum, admirantes in finem exitus.

15. Quem enim in expositione pravâ projectum deriserunt, in finem eventus mirati sunt, non similiter justis sitientes.

16. Pro cogitationibus autem insensatis iniquitatis

¹¹ *Interrogans* (ac velut quæstione habitâ) *condemnasti* : Gr. interrogasti, convicisti.

¹² *Absentes enim Egyptii, et præsentēs Hebræi similiter eadem siti torquebantur.*

¹³ *Duplex enim illos Ægyptios, acceperat tædium* : seu molestia, Gr. cùm ad eos perlata esset fama ejus situs, quâ Israelitæ in deserto laborassent, duplici cruciatu affecti sunt. Primum quidem ex *memoriâ præteritorum*, atque horrendæ illius situs quam perpessi essent, aquis in sanguinem versis : iterum autem, quòd viderent Israelitas inimicos ex eodem incommodo tantâ benignitate refectos, invidiâ tabescebant ; atque hoc postremum est quod habent seqq.

¹⁴ *Cùm enim audirent Ægyptii per sua tormenta, per sitim, bene secum agi* : bene cum illis agi, Gr. id est, cum Hebræis : *commemorati sunt Dominum* : ejus recordati sunt ; sive, ut habet Gr. senserunt Dominum, alios probantem, alios punientem : *admirantes in finem exitus* : Gr. deest.

¹⁵ *Quem enim* (populum Dei) *in expositione puerorum projectum* : repudiaverunt in flumen, *Exod. 1. 22. projectum deriserunt* : repudiaverunt ; eundem Dei populum, *in finem eventus, mirati sunt non similiter justis sitientes* : *disperant*, siti affecti, aoristo præteriti vim habente. Viderunt se non eodem eventu sitisse, ac justos.

¹⁶ *Pro cogitationibus* : demonstrare pergit, quomodo Deus con-

illorum, quod quidam errantes colebant mutos serpentes, et bestias supervacuas, immisisti illis multitudinem mutorum animalium in vindictam :

17. Ut scirent quia per quæ peccat quis, per hæc et torquetur.

18. Non enim impossibilis erat omnipotens manus tua, quæ creavit orbem terrarum ex materiâ invisâ, immittere illis multitudinem ursorum, aut audaces leones,

19. Aut novi generis irâ plenas ignotas bestias, aut vaporem ignium spirantes, aut fumi odorem proferentes, aut horrendas ab oculis scintillas emittentes :

20. Quarum non solùm læsura poterat illos exterminare, sed et aspectus per timorem occidere.

21. Sed et sine his uno spiritu poterant occidi, persecutionem passi ab ipsis factis suis, et dispersi per spiritum virtutis tuæ : sed omnia in mensurâ, et numero, et pondere disposuisti.

gruis quemque suppliciiis puniat, ut habes ad *ψ. 5. bestias supervacuas*, non tantùm arietes, boves, sed etiam inutiles, serpentes, insecta alia.

¹⁸ *Ex materiâ invisâ* : informi, Gr. Alludit ad locum *Gen. 1. 2. Terra autem erat inanis et vacua* : cùm tamen prius creasset illam informem materiam, ut habes *ψ. 1. In principio creavit Deus cœlum et terram.*

²¹ *Uno spiritu* : uno flatu tuo : aut *persecutionem passi ab ipsis factis suis* : urgente scelerum conscientia, quæ illos respirare non sineret : sive, ut habet Gr. ab ipso iudicio, ab ipsâ ultrice scelerum divinâ justitiâ. *Sed omnia in mensurâ*. Ductâ similitudine à venditionibus, in quibus omnia traduntur certâ mensurâ, ut agri jugera, frumentum, vinum, oleum ; certo numero, ut tot oves, tot calcei, tot tunicæ ; certo pondere, ut metalla et alia. Sic Dei sapientia modum et ordinem rebus imponens, dat omnia numeratò, capillos

22. Multum enim valere, tibi soli supererat semper : et virtuti brachii tui quis resistet ?

23. Quoniam tanquam momentum stateræ sic est ante te orbis terrarum, et tanquam guttur foris antelucani, quæ descendit in terram.

24. Sed misereris omnium, quia omnia potes, et dissimulas peccata hominum, propter pœnitentiam.

25. Diligis enim omnia quæ sunt, et nihil odisti eorum quæ fecisti; nec enim odiens aliquid constituisti, aut fecisti.

26. Quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu voluisses ? aut quod à te vocatum non esset, conservaretur ?

27. Parcis autem omnibus, quoniam tua sunt, Domine, qui amas animas.

etiam, ac minutissima queque : mensuratè, *Mensuranti enim bonam et confertam, et cogitatum.... dabunt in sinum vestrum.* Luc. VI. 38. Ad pondus; novit enim quàm levi momento tribulationes, quàm gravi et æterno pondere gloriam præstet. II. Cor. IV. 17. Quæ et universim valent, et hic speciatim. *Omnia enim hæc in mensurâ disposuisti, hoc est, non agis cæco impetu, aut vires immoderatas effundis; quæ altera fuit ratio, cur Deus minuta animalia immitteret, ne statim uno ictu conficeret impios, et daretur pœnitentiæ ac misericordiæ locus, ut l abes infra XII. 2. 10.*

22 *Multum enim valere, tibi soli supererat semper : soli, deest Gr. Quidquid egeris, quantascumque vires effuderis, adhuc tibi superest infinita et inexhausta potentia.*

24 *Misereris omnium, quia omnia potes.* En exemplum, ut quod magis viribus, eò magis clementiâ prævalcas : quod repetit XII. 16.

25 *Diligis omnia quæ sunt.* Duabus de causis, et quòd dederis ut essent, et quòd cum sint, conserves; rectè Aug. de verb. Apost. XI. Non enim fecit, et deserit, non enim curavit facere, et non curat custodire; et paulò post : utique non potest non curare quos fecit; quod pertinet ad sequentem.

26 *Quod à te vocatum non esset.* Necessè est ut quæ sunt, jugi Dei influxu ab ipso nihilo evocentur.

CAPUT XII.

Deus lentè et paulatim punit, et ad pœnitentiam expectat, 1, 2 et seqq. Chananeï ab initio maledicti, 11 et seqq. Dei supremum nullique rationi obnoxium imperium, 13. punit malos: nec tamen toto impetu, nec statim uno ictu, 15, 20. nam mavult parcere, 16. Dei inimici puniti per ea quæ colunt, 23, 24 et seqq.

1. O QUAM bonus, et suavis est, Domine, spiritus tuus in omnibus!

2. Ideoque eos, qui exerrant, partibus corripis: et de quibus peccant, admones et alloqueris, ut relictâ malitiâ, credant in te, Domine.

3. Illos enim antiquos inhabitatores terræ sanctæ tuæ, quos exhorruisti,

4. Quoniam odibilia opera tibi faciebant per medicamina, et sacrificia injusta,

5. Et filiorum suorum nequiores sine misericordiâ, et comestores viscerum hominum, et devoratores sanguinis à medio sacramento tuo,

6. Et auctores parentes animarum inauxiliatarum, perdere voluisti per manus parentum nostrorum,

¹ O quam bonus: incorruptus, Gr.

² Partibus corripis: paulatim; ut infra, 10. partibus judicans: singillatim, paulatim; quomodo etiam vertit ꝑ. 8. Admonens alloqueris: Gr. commemorans admones.

³ Antiquos inhabitatores: Philistæos, et alias impias gentes.

⁴ Sacrificia injusta: sacra impia, Gr. τὰς ἀνόμιμας.

⁵ A medio sacramento tuo: quod maxime abhorret à mediis sacris tuis, in quibus à sanguine vel maxime abstinetur.

⁶ Et auctores horum scelerum: animarum in auxiliatarum: liberorum, quos immisericorditer immolabant.

7. Ut dignam perciperent peregrinationem puerorum Dei, quæ tibi omnium carior est terra.

8. Sed et his tanquam hominibus pepercisti; et misisti antecessores exercitûs tui vespas, ut illos paulatim exterminarent.

9. Non quia impotens eras in bello subijcere impios justis, aut bestiis sævis, aut verbo duro simul exterminare :

10. Sed partibus judicans, dabas locum poenitiæ, non ignorans quoniam nequam est natio eorum, et naturalis malitia ipsorum, et quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum.

11. Semen enim erat maledictum ab initio; nec timens aliquem, veniam dabas peccatis illorum.

12. Quis enim dicet tibi : Quid fecisti ? aut quis stabit contra iudicium tuum ? aut quis in conspectu tuo veniet vindex iniquorum hominum ? aut quis tibi imputabit, si perierint nationes, quas tu fecisti ?

13. Non enim est alius Deus quàm th, cui cura est de omnibus; ut ostendas quoniam non injustè iudicas iudicium.

14. Neque rex, neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his quos perdidisti.

15. Cùm ergo sis justus, justè omnia disponis :

7 *Ut dignam puerorum* (pueris seu filiis Dei) *perciperent peregrinationem* : migrationem sive migrandi locum, coloniam.

8 *Vespas* : crabrones. *Exod.* xxiii. 28. *Deut.* vii. 20. *Jos.* xxiv. 12.

10 *Naturalis malitia* : ab ipso genere, pravisque majorum institutis insita. *Quoniam non poterat mutari* : Gr. quoniam non immutaretur, eò quòd viderentur inemendabiles.

11 *Semen maledictum* : in Chanaan Philistæorum parente. *Gen.* ix. 25.

ipsum quoque, qui non debet puniri, condemnare, ex æquo æstimas à tuâ virtute.

16. Virtus enim tua justitiæ initium est; et ob hoc quòd omnium Dominus es, omnibus te parcere facis.

17. Virtutem enim ostendis, tu; quì non crederis esse in virtute consummatus, et horum, qui te nesciunt, audaciam traducis.

18. Tu autem dominator virtutis, cum tranquillitate iudicas, et cum magnâ reverentiâ disponis nos: subest enim tibi, cum volueris, posse.

19. Docuisti autem populum tuum per talia opera, quoniam oportet justum esse et humanum; et bonæ spei fecisti filios tuos: quoniam iudicans das locum in peccatis pœnitentiæ.

20. Si enim inimicos servorum tuorum, et debitos morti, cum tantâ cruciasti attentione, dans tempus et locum, per quæ possent mutari à malitiâ;

21. Cum quantâ diligentiam iudicasti filios tuos, quorum parentibus juramenta et conventiones dedisti bonarum promissionum?

22. Cum ergo das nobis disciplinam, inimicos nostros multipliciter flagellas, ut bonitatem tuam

¹⁶ *Virtus tua* (sive potentia Gr.) æqua est, ac justitiæ fons.

¹⁷ *Virtutem enim ostendis*: cum vinci te putant, tunc exurgis victor. *Horum qui te nesciunt*: in his qui sciunt, Gr. utrumque verum: nempe, et scientibus et nescientibus æquè invictam exhiberi Dei potentiam. *Traducis*: confundis.

¹⁸ *Cum tranquillitate*; Gr. æquitate, benignitate: *omnibus*: cum magnâ reverentiâ: Gr. moderatione, indulgentiâ.

²⁰ *Cum tantâ cruciasti attentione*: addit Gr. parcimoniâ, indigentiam; quasi tibi non suppeteret ulciscendi copia.

cogitemus judicantes, et cùm de nobis iudicatur speremus misericordiam tuam.

23. Unde et illis, qui in vitâ suâ insensetè et injustè vixerunt, per hæc quæ coluerunt, dedisti summa tormenta.

24. Etenim in erroris viâ diutius erraverunt, deos æstimantes hæc, quæ in animalibus sunt supervacua, infantium insensatorum more viventes.

25. Propter hoc tanquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti.

26. Qui autem ludibriis et increpationibus non sunt correcti, dignum Dei iudicium experti sunt.

27. In quibus enim patientes indignabantur, per hæc quos putabant deos, in ipsis cùm exterminarentur, videntes illum, quem olim negabant se nosse, verum Deum agnoverunt: propter quod et finis condemnationis eorum venit super illos.

23 *Per hæc quæ coluerunt*: Gr. per proprias abominaciones; per animalia quæ abominabili cultu prosequuntur, ut supra, xi. 16.

24 *Deos æstimantes hæc, quæ in animalibus (inter animantes) sunt supervacua*: reptilia, et cætera quæ nulli utilitati sunt: ut ibid. xi. 16.

25 *Judicium in irrisum dedisti*. Mures enim, ranas, muscas immittere, nihil aliud esse videbatur, quàm ludibrium.

26 *Qui autem his pœnarum veluti ludibriis in hæc vitâ emendati non sunt*, his post vitam seria et gravia impingens supplicia.

27 *In quibus enim*: sensus, cùm enim exciderentur per eos quos putabant deos, tandem agnoverunt verum, quem antea negabant, Deum: agnoverunt autem inviti, ac simulatè, aut eorum ritu de quibus soepe dicitur: *Et scietis quia ego sum Dominus percussiens*. Ezech. vii. 9. et alibi passim. Vi adacti, nec tamen respicientes, sed potiùs blasphemantes agnoscentis Deum. Vide *Apoc.* xvi. 9, 10, 11.

CAPUT XIII.

Ex Creaturis æstimandus Deus, 1. unde vani creaturarum, 2 et seqq. ac idolorum cultores, 10 et seqq.

1. VANI autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei, et de his, quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est, neque operibus attendentes agnoverunt quis esset artifex :

2. Sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aërem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem et lunam, rectores orbis terrarum deos putaverunt.

3. Quorum si specie delectati, deos putaverunt : sciant quanto his dominator eorum speciosior est ; speciei enim generator hæc omnia constituit.

4. Aut si virtutem, et opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc fecit, fortior est illis :

5. A magnitudine enim speciei et creaturæ, cognoscibiliter poterit creator horum videri.

* *Vani omnes homines* : Gr. addit : naturâ, errore inuito ex patribus, et ab ipsâ velut nativitate indito, ut supra, XII. 10. *Scientia seu cognitio Dei.*

² *Spiritum.* Notum illud, Spiritus intus alit, etc. *Aut nimiam aquam.* Non deerant qui omnia ex aquis orta ferrent, quod inde rebus semina ac succis plantæ, animantes, homines, ipsa etiam tellus aleretur.

³ *Specie,* seu pulchritudine, Gr. *Speciei generator.* Gr. addit primus, quod sit fons pulchritudinis, adeoque omnium pulcherrimus.

⁴ *Cognoscibiliter* : verti oportebat, per proportionem, analogiam : comparatis rerum rationibus.

6. Sed tamen adhuc in his minor est querela, *¶* hi enim fortasse errant, Deum quærentes, et videntes invenire.

7. Etenim cùm in operibus illius conyertentur, inquirunt, et persuasum habent quoniam bona sunt quæ videntur.

8. Iterum autem nec hi debet ignosci.

9. Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare sæculum; quomodo hujus dominum non facilius invenerunt?

10. Infelices autem sunt, et inter mortuos spes illorum est, qui appellaverunt deos opera manuum hominum, aurum et argentum, artis inventionem, et similitudines animalium, aut lapidem inutilem, opus manûs antiquæ.

11. Aut si quis artifex faber de silvâ lignum rectum secuierit, et hujus doctè eradat omnem corticem, et arte suâ usus, diligenter fabricet vas utile in conversationem vitæ,

6 In his minor est querela. Et tamen tolerabilius errant, qui stellas aliasque insignes creaturas pro Deo habent; videntur enim quærendo Deum defecti viribus, ac inquisitionis labore defatigati, hæsisse in rebus pulcherrimis, *¶* 5, 6, 7. et quanquam sunt inexcusabiles, *¶* 8, 9. longè errant infelicius, nec vivis, sed mortuis accensendi, qui, ea quæ fabricant idola, deos colunt.

10 Artis inventionem: quam Paulus vocabat sculpturam artis et cogitationis hominum. Act. xvii. 29. *Opus manûs antiquæ:* et hoc statuis conciliabat cultum, quod ab antiquo factæ, velut oblitteratâ fabricæ memoriâ.

11 Lignum rectum: Gr. bene mobile, tractabile: sive, ut rectè hic Nobilius, quod bene obediât manui artificis. Hæc autem et seqq. desumpta ex Isa. xliv. 12.

12. Reliquiis autem ejus operis ad præparationem
 scæ abutatur :

13. Et reliquum horum, quod ad nullos usus fa-
 cit, lignum curvum, et vorticibus plenum, sculpat
 diligenter per vacuitatem suam, et per scientiam
 suæ artis figuret illud, et assimilet illud imagini ho-
 minis,

14. Aut alicui ex animalibus illud comparet, per-
 liniens rubricâ, et rubicundum faciens fuce colo-
 rem illius, et omnem maculam, quæ in illo est,
 perliniens :

15. Et faciat ei dignam habitationem, et in pa-
 riète ponens illud, et confirmans ferro,

16. Ne fortè cadat, prospiciens illi, sciens quo-
 niam non potest adjuvare se: imago enim est, et
 opus est illi adjutorium.

17. Et de substantiâ suâ, et de filiis suis, et de
 nuptiis votum faciens, inquit. Non erubescit loqui
 cum illo, qui sine animâ est :

18. Et pro sanitate quidem infirmum deprecatur
 et pro vitâ rogat mortuum, et in adjutorium inuti-
 lem invocat :

19. Et pro itinere petit ab eo qui ambulare non
 potest, et de acquirendo, et de operando, et de
 omnium rerum eventu petit ab eo, qui in omnibus
 est inutilis.

¹³ *Vorticibus plenum* : nodosum, compactis scilicet ad junc-
 turas ramorum nodis. *Per vacuitatem suam* : per otium, ut ha-
 bet. Gr.

¹⁴ *Rubicundum* : ut vivere ac vigere videatur.

CAPUT XIV.

Idolorum cultus, 1, 8. navigatio comparata ad avaritiam, vitæ tamen utilis, et à Deo instituta: sculpturæ origo, quæ homines abusi in adulationem et idololatriam: idololatriæ mala, 23 et seqq.

1. ITERUM alius navigare cogitans, et per feros fluctus iter facere incipiens, ligno portante se, fragilius lignum invocat.

2. Illud enim cupiditas acquirendi excogitavit, et artifex sapientiâ fabricavit suâ.

3. Tua autem, Pater, providentia gubernat; quoniam dedisti et in mari viam, et inter fluctus semitam firmissimam:

4. Ostendens quoniam potens es ex omnibus salvare, etiamsi sine arte aliquis adeat mare.

5. Sed ut non essent vacua sapientiæ tuæ opera; propter hoc etiam et exiguo ligno credunt homines animas suas, et transeuntes mare per ratem liberati sunt.

6. Sed et ab initio cum perfirent superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem confugiens, remisit sæculo semen nativitatis, quæ manu tuâ erat gubernata.

⁵ *Ut non essent vacua sapientiæ tuæ opera: ne maris tam vastæ moles inutilis haberetur, eam quoque hominibus frequentandam tradidisti.*

⁶ *Gigantes: portentosum genus hominum, de quo Gen. vi. 4. Spes orbis terrarum: Noe et ejus familia.*

7. Benedictum est enim lignum, per quod fit iustitia.

8. Per manus autem quod fit idolum, maledictum est et ipsum, et qui fecit illud : quia ille quidem operatus est ; illud autem cum esset fragile, Deus cognominatus est.

9. Similiter autem odio sunt Deo, impius et impietas ejus.

10. Etenim quod factum est, cum illo qui fecit, tormenta patietur.

11. Propter hoc et in idolis nationum non erit respectus : quoniam creaturæ Dei in odium factæ sunt, et in tentationem animabus hominum, et in musculam pedibus insipientium.

12. Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum ; et adinventio illorum, corruptio vitæ est.

13. Neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum.

7 *Benedictum.... lignum per quod fit iustitia* : in figuram ligni quo liberati sumus : Ambros. in Psal. cxviii. Benedictum lignum (arca scilicet) quod fit per justitiam (Deo iubente) ; maledictum autem lignum quod fit per manus hominum (ad colendum), ut habet ψ . seq.

9 *Odio. sunt Deo, impius et impietas ejus* : impium opus quod fabricat ; idolum.

11 *In idolis nationum non erit respectus* : melius Gr. erit respectus ; in idola erit inquisitio et ultio, negatione sublatâ, nam idola contrita sunt. *Creaturæ Dei* : Gr. in creaturâ Dei, (in ipso opificio inter Dei creaturas) in odium factæ sunt. Gr. facta sunt, idola scilicet.

12 *Initium fornicationis, sive idololatriæ ex ipsâ sculpturæ arte repetendum, cujus refert originem.*

13 *Neque enim, ut sidera et tellus, aliaque Dei opera, idola erant ab initio, neque durabunt in perpetuum, fragili scilicet compactâ*

14. Supervacuitas enim hominum hæc advenit in orbem terrarum; et ideo brevis illorum finis est inventus.

15. Acerbo enim luctu dolens pater, citò sibi rapti filii fecit imaginem, et illum, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tanquam Deum colere cœpit, et constituit inter servos suos sacra et sacrificia.

16. Deinde interveniente tempore, convalescente iniquâ consuetudine, hic error tanquam lex custoditus est, et tyrannorum imperio colebantur figmenta.

17. Et hos, quos in palam homines honorare non poterant propter hoc quòd longè essent, è longinquo figurâ eorum allatâ, evidentem imaginem regis, quem honorare volebant, fecerunt; ut illum, qui aberat, tanquam præsentem colerent suâ sollicitudine.

18. Provenit autem ad horum culturam, et hos qui ignorabant, artificis eximia diligentia.

19. Ille enim volens placere illi qui se assumpsit, elaboravit artè suâ, ut similitudinem in melius figuraret.

20. Multitudo autem hominum abducta per speciem operis, eum qui ante tempus tanquam homo honoratus fuerat, nunc Deum æstimaverunt.

materia, seu quòd recens inducta per gloriam supervacua, postea obsolescant, ac tandem destruenda sint, ut Prophetæ testantur passim, quòd congruit seq.

14 *Supervacuitas* : Gr. vanitate hominum invecta sunt (idola).

20 *Deum æstimaverunt* : οὐρανία, numen, rem colendam, idolum.

21. Et hæc fuit vitæ humanæ deceptio : quoniam aut affectui, aut regibus deservientes homines, incommunicabile nomen lapidibus et lignis imposuerunt.

22. Et non suffecerat errasse eos circa Dei scientiam; sed et in magno viventes inscientiæ bello, tot et tam magna mala pacem appellant.

23. Aut enim filios suos sacrificantes, aut obscura sacrificia facientes, aut insanix plenas vigiliæ habentes,

24. Neque vitam, neque nuptias mundas jam custodiunt; sed alius alium per invidiam occidit, aut adulterans contristat :

25. Et omnia commista sunt, sanguis, homicidium, furtum et fictio, corruptio et infidelitas, turbatio et perjurium, tumultus bonorum,

26. Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immulatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio mœchiæ et impudicitix.

²¹ *Affectui* : Gr. calamitati; gravibus affectibus ex orbitato ortis : ex §. 15.

²² *Dei scientiam*, sive cognitionem in magno viventes inscientiæ bello : magnis coortis per inscientiam de naturâ atque ortu deorum dissensionibus. *Pacem appellant* : sic enim de Judæis loquebantur, quasi neglectis idolis, ruptoque humani generis fœdere, universarum concordiam nationum suâ dissentione violarent. Esth. xiii. 4. I. Mach. i. 43.

²³ *Obscura sacrificia* : occulta (et fœda) mysteria : Gr. *Inanas*, (sive obscenas) *vigiliæ* : Gr. epulas.

²⁴ *Neque vitam*. En usque ad §. 29. fœdi idololatriæ fructus; quæ de re Paulus, Rom. i. 24, 28, 29, etc.

²⁵ *Turbatio* : turbæ, seditiones. *Tumultus bonorum* : exagitatio.

²⁶ *Dei immemoratio* : oblivio, Græc. gratiæ oblivio, sive immemor beneficiorum animus. *Natiuitatis immulatio* : immutata progenies; suppressi aut suppositi partus. *Nuptiarum inconstantia* :

27. Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, et initium et finis.

28. Aut enim dum lætantur, insaniunt, aut certè vaticinantur falsa, aut vivunt injustè, aut pejerant citò.

29. Dum enim confidunt in idolis, quæ sine animâ sunt, malè jurantes noceri se non sperant.

30. Utraque ergo illis evenient dignè, quoniam malè senserunt de Deo, attendentes idolis, et iuraverunt injustè, in dolo contemnentes justitiam.

31. Non enim juratorum virtus, sed peccantium pœna perambulat semper injustorum prævaricationem.

per divortia, sive inordinatiò, Gr. nulla conjugalis thori reverentia.

27 *Et finis.* Omnia flagitia per cæcitatem mentis in idololatriam ac Dei oblivionem desinunt.

28 *Dum lætantur, insaniunt.* Insanà lætitiâ elati, atque ab arce dejecti, id quo delectantur, pro Deo habent; quod idololatria familiare est.

30 *Contemnentes justitiam:* sanctitatem, Græc.

31 *Non enim juratorum* (eorum per quos juratur) *virtus, sed peccantium pœna:* Gr. iudicium: *perambulat:* Gr. insurgit: *super injustorum prævaricationem.* Hæc minùs pejerant qui per idola fallunt: non idolorum virtute, sed suo iudicio convicti prævaricationis, in id quod habent instar numinis.

CAPUT XV.

*Piorum gratulatio, quòd ab idolis puri : prosequitur de idololatriâ
ac sculpturæ abusu : cultus animalium.*

1. Tu autem, Deus noster, suavis et verus es, patiens, et in misericordiâ disponens omnia.

2. Etehim si peccaverimus, tui sumus, scientes magnitudinem tuam : et si non peccaverimus, scimus quoniam apud te sumus computati.

3. Nosse enim te, consummata justitia est; et scire justitiam et virtutem tuam, radix est immortalitatis.

4. Non enim in errorem induxit nos hominum malæ artis excogitatio, nec umbra picturæ labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores,

5. Cujus aspectus insensato dat concupiscentiam, et diligit mortuæ imaginis effigiem sine animâ.

6. Malorum amatores, digni sunt qui spem habeant in talibus, et qui faciunt illos, et qui diligunt, et qui colunt.

7. Sed et figulus mollem terram premens, laboriosè fingit ad usus nostros unumquodque vas, et de eodem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et similiter quæ his sunt contraria : horum autem vasorum quis sit usus, judex est figulus.

² *Et si non peccaverimus : Gr. non autem peccabimus, ut qui sciamus nos censi tuos.*

⁴ *Malæ artis : sculpturæ scilicet; per eventum et abusum malæ.*

⁵ *Dat concupiscentiam : illicit ad nefarios cultus : Gr. aliter. Effigiem sine animâ : sine halitu : prorsus inanimem.*

⁶ *In talibus : diis.*

8. Et cum labore vano deum fingit de eodem luto, ille qui paulò antè de terrâ factus fuerat, et post pusillum reducit se unde acceptus est, repetitus animæ debitum quam habebat.

9. Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam brevis illi vita est: sed concertatur aurificibus et argentariis; sed et ærarios imitatur, et gloriam præfert, quoniam res supervacuas fingit.

10. Cinis est enim cor ejus, et terra supervacua spes illius, et luto vilior vita ejus:

11. Quoniam ignoravit qui se finxit, et qui inspiravit illi animam quæ operatur, et qui insufflavit ei spiritum vitalem.

12. Sed et æstimaverunt lusum esse vitam nostram, et conversationem vitæ compositam ad lucrum, et oportere undecumque, etiam ex malo, acquirere.

13. Hic enim scit se super omnes delinquere, qui ex terræ materiâ fragilia vasa, et sculptilia fingit.

14. Omnes enim insipientes, et infelices supra

⁸ *Ille qui paulò antè.* Ille fecit deum ex eodém luto, ex quo ipse recens compactus, in lutum resolvetur, repetitâ animâ quam habebat.

⁹ *Sed cura est illi.* Nihil memor figulus, neque molesti operis, neque brevis ævi, æmulatur aurifices, et gloriæ ducit, quòd æquè ac illi *res supervacuas*, imagines, Gr. adulterina *fingit*: idola scilicet et deos.

¹² *Æstimaverunt* fictores idolorum *lusum esse vitam*, ac per ludibria et jocos transigendam, compositaque omnia ad lucrum: et oportere etiam *ex malo*, ac etiam ex idolorum fabricâ pecuniam corraderet. Sicut ille in Actis, xix. 25. *Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio.*

¹⁴ *Supra modum animæ*: Gr. super animam infantis; supra quam

modum animæ, superbi sunt inimici populi tui, et imperantes illi :

15. Quoniam omnia idola nationum deos æstimaverunt, quibus neque oculorum usus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audiendum, neque digiti manuum ad tractandum, sed et pedes eorum pigri ad ambulandum.

16. Homo enim fecit illos, et qui spiritum mutuatus est, is finxit illos. Nemo enim sibi similem homo poterit deum fingere.

17. Cùm enim sit mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. Melior enim est ipse, his quos colit : quia ipse quidem vixit, cùm esset mortalis, illi autem nunquam.

18. Sed et animalia miserrima colunt : insensata enim comparata his, illis sunt deteriora.

19. Sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiciere. Effugerunt autem Dei laudem, et benedictionem ejus.

liceat animæ quantumvis infirmæ, puta iufantis. *Superbi* : deest. Gr. jungendum seqq.

16 *Homo enim*. En gradus, ut Deus per se vivens et immortalis, viventes quidem sui imagines, sed tamen mortales faciat; homo autem mortalis, mutuato à Deo spiritu, fingat mortuas.

18 *Animalia miserrima colunt* : Gr. ininimicissimâ, nocentissima; reptilia, serpentes. *Insensata enim* : sensu carentia, id est, statuae, comparata his, (Græc. aliis) scilicet animantibus, quantumvis deterrimis, illis deteriora sunt.

CAPUT XVI.

Bestiarum cultores per bestias puniti: eæ quoque immissæ in Hebræos, sed dispari eventu: serpens æneus, 7. animadversio in Ægyptios per ignem grandini mistum, et famem consumptis frugibus, 19. manna populo Dei præstitum, ejusque mirabilia, 20 et seqq. vis illa hominum altrix, non escarum naturâ, sed verbo et voluntate Dei constat, 21, 26.

1. PROPTER hæc, et per his similia passi sunt dignè tormenta, et per multitudinem bestiarum exterminati sunt.

2. Pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum, quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui novum saporem, escam parans eis ortygometrâ :

3. Ut illi quidem concupiscentes escam, propter ea quæ illis ostensa et missa sunt, etiam à necessariâ concupiscentiâ averterentur. Hi autem in brevi inopes facti, novam gustaverunt escam.

4. Oportebat enim illis sine excusatione quidem

¹ *Per similia passi sunt* : per bestias bestiarum cultores.

² *Pro quibus tormentis* : cum idolorum cultores ulcisceris per bestias, quas colebant; ³ *contra plebem tuam alebas per bestias. Dedit ortygometrâ*, coturnicæ, *dedisti concupiscentiam delectamenti* : rem quam delectabiliter appetebant. *Novum saporem*: peregrinum, insuetum.

³ *Ut illi quidem* : idololatræ, Ægyptii, ranis aliisque animantibus etiam inter cibos ebullientibus. Exod. viii. 3. *Etiam à necessariâ concupiscentiâ averterentur*, ingenerato fastidio per eorum animalium deformitatem, ut habet Gr. *Hi autem*, Hebræi ad extremam inopiam redacti, *novam gustaverunt escam*. Summa : animantium genere, ut vis, uteris, sive ad ultionem, sive ad beneficium.

supervenire interitum exercentibus tyrannidem : his autem tantum ostendere quemadmodum inimici eorum exterminabantur.

5. Etenim cum illis supervenit sæva bestiarum ira, morsibus perversorum colubrorum exterminabantur.

6. Sed non in perpetuum ira tua permansit; sed ad correptionem in brevi turbati sunt, signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuæ.

7. Qui enim conversus est, non per hoc, quod videbat, sanabatur, sed per te omnium salvatorem.

8. In hoc autem ostendisti inimicis nostris, quia tu es, qui liberas ab omni malo.

9. Illos enim locustarum et muscarum occiderunt morsus, et non est inventa sanitas animæ illorum; quia digni erant ab hujusmodi exterminari.

10. Filios autem tuos, nec draconum venenatorum vicerunt dentes: misericordia enim tua adveniens sanabat illos.

11. In memoriâ enim sermonum tuorum examinabantur, et velociter salvabantur, ne in altam incidentes oblivionem, non possent tuo uti adjutorio.

12. Etenim neque herba, neque malagma sanavit eos, sed tuus, Domine, sermo, qui sanat omnia.

⁵ Etenim cum illis: Hebræis: aliud exemplum; immissis serpentibus in Hebræos, statim datum serpentis ænei remedium. Num. XXI. 6. etc.

⁶ Signum salutis: serpentem æneum. Ad commemorationem mandati legis tuæ, quo tibi fidere jubebantur.

⁷ Qui conversus est: ad illum æneum serpentem.

¹² Malagma: unguentum dolorem emolliens ac mitigans.

13. Tu es enim, Domine, qui vitæ et mortis habes potestatem, et deducis ad portas mortis, et reducis.

14. Homo autem occidit quidem per malitiam : et cum exierit spiritus, non revertetur, nec revocabit animam quæ recepta est :

15. Sed tuam manum effugere impossibile est.

16. Negantes enim te nosse impii, per fortitudinem brachii tui flagellati sunt ; novis aquis et grandinibus, et pluviis persecutionem passi, et per ignem consumpti.

17. Quod enim mirabile erat, in aquâ, quæ omnia extinguit, plus ignis valebat : vindex est enim orbis justorum.

18. Quodam enim tempore mansuetabatur ignis, ne comburerentur quæ ad impios missa erant animalia : sed ut ipsi videntes, scirent quoniam Dei judicio patiuntur persecutionem.

19. Et quodam tempore in aquâ supra virtutem ignis exardescebat undique, ut iniquæ terræ nationem exterminaret.

¹⁶ *Novis aquis, grandinibus, pluviis : per ignem : redit ad plagas Ægyptiacas, et grandinem igne mistam. Exod. ix. 23, 24. Novis aquis : sive liquefactâ, ut solet, grandine : sive etiam, ut fit, pluviis grandiffi mistis : quibus pergit demonstrare creaturas omnes etiam inanimas Deo ultori obsequi.*

¹⁷ *Quod enim mirabile : κατὰ φύσιν : maximè incredibile.*

¹⁸ *Mansuetabatur ignis, ne comburerentur animalia : locustæ, quas postea graassari oportebat. Exod. x. Quæ missa erant : jam terræ gremio fota, et suo tempore eruptura : quanquam ex Gr. verbi posset, missa sunt.*

¹⁹ *Ut iniquæ terræ nationem exterminaret : germina, fruges : τὴν γένεσιν, ut N. 22. καρπὸν, fructus. Interpres autem nationem pro nati-*

20. Pro quibus angelorum escâ nutritivi populum tuum, et paratum panem de cœlo præstitisti. Illis sine labore, omne delectamentum in se habentem, et omnis saporis suavitatem.

21. Substantia enim tua dulcedinem tuam, quam in filios habes, ostendebat, et deserviens uniuscujusque voluntati, ad quod quisque volebat, convertebatur.

22. Nix autem et glacies sustinebant vim ignis, et non tabescebant: ut scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine et pluviâ coruscans.

tivitate posuit, ut XVIII. 12. XIX. 10. hoc est, pro natis frugibus, ut infra, 7. 26. quanquam et frugum illa consumptio omnino instituta erat ad exciendendam gentem. Summa autem: ignem nunc represens; nunc exertis viribus, prout jubebatur, in creatoris potestate fuisse.

20 *Pro quibus*: pro consumptis frugibus, filiis tuis manna præbuiti, cujus miram vim docet. *Omnis saporis suavitatem*: atqui Num. XI. 7. manna erat saporis instar panis oleati. Sed alius est natus sapor, alius quem fidei multiformis gratia tribuebat; quod iste vel à Dei spiritu, vel à populi Dei traditione didicit; unde et Paulus, ea quæ in arcâ erant: Heb. IX. 4. Quem locum si conferas cum III. Reg. VIII. 9. et II. Paral. V. 10. huic similem reperies. Vide etiam infra, XIX. 7.

21 *Substantia enim tua*: Gr. *ὁμοίωσις*. Non manna tot per se effecta præstabat; sed Dei fecunda substantia ex quâcumque re quidquid vult elicit.

22 *Nix autem et glacies*: aliud oppositum; nivem quidem et glaciem, seu grandinem, immissas Ægyptiis, non resolvebat ignis inimicus: manna autem concretam, ejusdem instar nivis aut grandinis, ad primos solis radios liquescebat. Exod. XVI. 21. De *manna* autem specie vide Exod. XVI. 14. Num. XI. 7.

23. Hic autem iterum, ut nutrentur justi, etiam suæ virtutis oblitus est.

24. Creatura enim tibi factori deserviens, ⁵ *scilicet* descendit in tormentum adversus injustos; et lenior fit ad benefaciendum pro his, qui in te confidunt.

25. Propter hoc et tunc in omnia transfigurata omnium nutrici gratiæ tuæ deserviebat, ad voluntatem eorum, qui à te desiderabant :

26. Ut scirent filii tui, quos dilexisti, Domine, quoniam non nativitatis fructus pascent homines, sed sermo tuus hos, qui in te crediderint, conservat.

27. Quod enim ab igne non poterat exterminari, statim ab exiguo radio solis calefactum tabescebat :

28. Ut notum omnibus esset, quoniam oportet prævenire solem ad benedictionem tuam, et ad ortum lucis te adorare.

29. Ingrati enim spes tanquam hibernalis glacies tabescet, et disperiet tanquam aqua supervacua.

²³ *Hic autem, ignis: solis radii prorsus igneâ vi. Vide infra, XIX. 20.*

²⁵ *Gratiæ tuæ: gratia hic significat beneficam et altricem omnium Dei potentiam.*

²⁶ *Sed sermo tuus: vis tua.*

²⁷ *Quod enim: grandis et manna cum cognatæ naturæ sint, tam dissimilia passæ; ut hæc exiguo radio liquesceret, illa nec immisto quidem igne solveretur, ut supra, 16, 17.*

²⁸ *Prævenire solem: ad colligendum manna, priusquam sole diffente liquesceret; simul ad laudandum largitorem Deum.*

²⁹ *Ingrati enim: tardi ad Dei laudes.*

CAPUT XVII.

1. mē. & Ægyptiacæ occultorum peccatorum vindices, 3. derisæ magorum artes : impii, tanquam cæco carcere conclusi, 4, 15. pavor : horrenda nox, superventuræ æternæ noctis imago : impii sibi graves, dirunq̄ue supplicium, 20.

1. MAGNA sunt enim judicia tua, Domine, et innarrabilia verba tua : propter hoc indisciplinatæ animæ erraverunt.

2. Dum enim persuasum habent iniqui posse dominari nationi sanctæ, vinculis tenebrarum et longæ noctis compediti, inclusi sub tectis, fugitivi perpetuæ providentiæ jacuerunt.

3. Et dūm putant se latere in obscuris peccatis, tenebroso oblivionis velamento dispersi sunt, paventes horrendè, et cum admiratione nimiâ perturbati.

4. Neque enim quæ continebat illos spelunca, sine timore custodiebat : quoniam sonitus descen-

¹ *Propter hoc* : quòd non nossent profunda cōsilia tua, falsâ spe delusi, superbiebant, ut habent seqq.

² *Dum enim* : dum latere se putant Deum, veras in latebras conjecti sunt per Ægyptiacas illas tenebras, de quibus Exod. x. 21. *Tenebroso oblivionis velamento*, tanquam sole oblito solitam lucem emittere, *dispersi sunt* : quique in suas conclusi domos, nullo hominum cœtu. Spectris conturbati : quòd et tantæ nocti, et terribitæ conscientiæ congruebat.

⁴ *Spelunca* : domus propria, quâ pedem efferre propter horrendas tenebras non audent. Unde domus instar carceris, ipsi sine ferro, tenebris velut vinculis tenebantur, suprâ, §. 2. infrâ, §. 15, 16, 17. Quæ omnia pertinent ad interpretationem hujus textûs quò scribitur : *Nemo vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat.* Exod. x. 23.

dens perturbabat illos, et personæ tristes illis apparentes pavorem illis præstabant.

5. Et ignis quidem nulla vis poterat illis præbere, nec siderum limpida flammæ illuminare poterant illam noctem horrendam.

6. Apparebat autem illis subitaneus ignis, timore plenus, et timore perculsi illius, quæ non videbatur, faciei, æstimabant deteriora esse quæ videbantur.

7. Et magicæ artis appositi erant derisus, et sapientiæ gloriæ correptio cum contumeliâ.

8. Illi enim qui promittebant timores et perturbationes expellere se ab animâ languente, hi cum derisu pleni timore languebant.

9. Nam etsi nihil illos ex monstris perturbabat, transitu animalium, et serpentium sibilatione commoti, tremebundi peribant, et aerem, quem nullâ ratione quis effugere posset, negantes se videre.

10. Cùm sit enim timida nequitia, dat testimo-

⁶ *Subitaneus ignis*: pyra, rogos, Gr. Credibile est accensos ingentes rogos discutiendis tenebris subito apparuisse per Ægyptum totam: sed hæc temporari erant, cùm lucem non darent. *Timore perculsi*: cùm obscuræ pallentesque facies territarent, etiam quæ videbant, habebant pro horribilioribus spectris.

⁷ *Magicæ artis*: Gr. magicæ artis jacebant ludibria: (in magis nullum præsidium, ut in aliis aliquot plagis Ægyptiacis.) *Et sapientiæ gloriæ correptio* (erant) *cum contumeliâ*: qui sapientiâ illâ magicâ gloriabantur, contumeliosè corripiebantur.

⁹ *Etsi nihil illos*: etsi nihil erat monstri quod territaret. *Etiam aerem negantes se videre*: adeo exanimati metu, ut nec respirare se crederent; videre autem, pro quolibet sensu sumitur. Alii, *negantes videre*, recusantes vertant, oclusis oculis, ne, quæ undique ingruiebant territamenta, aspicerent.

¹⁰ *Cùm sit timida*: ex Gr. istud exculpseris: malitia enim proprio iudicio condemnata terrificum quid testificatur sibi. Complur-

nium condemnationis : semper enim præsumit sæva, perturbata conscientia.

11. Nihil enim est timor, nisi proditio cogitationis auxiliorum:

12. Et dum ab intus minor est expectatio, majorem computat inscientiam ejus causæ, de quâ tormentum præstat.

13. Illi autem qui impotentem verè noctem, et ab infimis et ab altissimis inferis supervenientem, eundem somnum dormientes,

14. Aliquando monstrorum exagitabantur timore, aliquando animæ deficiebant traductione : subitaneus enim illis, et insperatus timor supervenerat.

tensis legit : formidolosa res est proprio teste (conscientiâ scilicet) damnata malitia. *Præsumit sæva, perturbata conscientia* : Gr. (malitia) præsumit sæva perturbata per conscientiam, sive conscientiâ, in ablativo casu.

¹¹ *Proditio cogitationis auxiliorum*. Gr. proditio, sive consiliorum defectio quæ à cogitatione. Inde oritur timor, quod ipsa mens, velut prodiæ destitutaque, nec de auxilio cogitat.

¹² *Dum ab intus minor* : quod cuique minùs in se præsidii est, eò magis latefere putat præsentem tormentorum causam : quod est calamitosissimum, cum pars aliqua sit solatii, mali scire originem.

¹³ *Impotentem noctem* : ineluctabilem. Alii, intolerabilem, evitatu sive toleratu impossibilem ; et ab infimis, et ab altissimis : duplex versio. Tota sententia in Gr. Illi autem qui (per) inevitabilem, (sive intolerabilem) noctem, et ab inevitabilis (sive intolerabilis) inferni speluncis supervenientem, eundem somnum (æquè irrequietum, æquè turbulentum) dormiebant : aliquando, etc. horrenda nox, quæ ab altissimis inferi, ab ipso velut tartaro immiassa videbatur.

¹⁴ *Animæ deficiebant traductione* : traditione, Gr. sive deliquio quo laborabant præ metu.

15. Deinde si quisquam ex illis decidisset, custodiebatur in carcere, sine ferro reclusus.

16. Si enim rusticus quis erat, aut pastor aut agri laborum operarius præoccupatus esset, ineffugibilem sustinebat necessitatem.

17. Unâ enim catenâ tenebrarum omnes erant colligati. Sive spiritus sibilans, aut inter spissos arborum ramos avium sonus suavis, aut vis aquæ decurrentis nimium,

18. Aut sonus validus præcipitarum petrarum, aut ludentium animalium cûrsus invisus, aut mugientium valida bestiarum vox, aut resonans de altissimis montibus echo, deficientes faciebant illos præ timore.

19. Omnis enim orbis terrarum limpido illuminabatur lumine, et non impeditis operibus continebatur.

20. Solis autem illis superpositâ erat gravis nox, imago tenebrarum, quæ superventura illis erat. Ipsi ergo sibi erant graviores tenebris.

15 *Si quisquam decidisset*: erigere se non audebat, ne periculosius offenderet: *custodiebatur*. Vide γ. 4.

16 *Si enim rusticus*: quocumque loco depresi, ac tenebris præoccupati erant, eo constricti tenebantur.

17. 18. *Sive spiritus.... aut sonus validus*: quocumque sonitu, seu leni, seu gravi, atque etiam suavi territabantur, exaggerato per tenebras metu.

20 *Gravis nox, imago tenebrarum, quæ superventura illis erat*: in inferno scilicet, ut passim in Scripturis. *Ipsi sibi erant graviores tenebris*: cæcitate mentis graviores tenebras intus circumferentes.

CAPUT XVIII.

Hebræis clara lux : columna viæ dux, per noctem solis instar : 3. digni tenebris Ægyptii lucis ac veritatis hostes, 4. primogenitorum quoque cædes meritò illata, 5. Phase, 6, 9. mortes undique et horrendi clamores per alta noctis silentia, 10, 11, 14, 15, 16. tantæ ultioni additi visus congrui per somnia, 17. et seqq. ut causam supplicii, sed frustra recognoscerent, 18, 19. mors quoque inmissa piis; sed prompta per Aaronem placatio, 21 et seqq.

1. SANCTIS autem suis maxima erat lux, et horum quidem vocem audiebant, sed figuram non videbant. Et quia non et ipsi eadem passi erant, magnificabant te :

2. Et qui antè læsi erant, quia non lædebantur, gratias agebant, et ut esset differentia, donum petebant.

3. Propter quod ignis ardentem columnam ducem

¹ *Et horum quidem vocem audiebant : Ægyptii, vicinis scilicet constituti locis : sive Israelitas, quocumque pergerent, lux sua sequebatur; quod inhuere videtur, Exod. x. 23. Magnificabant te : te, deest in Gr. rectè suppletum, ut videtur.*

² *Quia non lædebantur. Cessatum enim à vexandis Hebræis, quòd inimici nec se commovere possent. Et ut esset differentia, donum, (sive gratiam) Gr. petebant : Hebræi tanto præ Ægyptiis discrimine habiti, magni beneficii loco petebant, ut tale discrimen pios inter et impios stabile permaneret. In Gr. hi duo versus ad Ægyptios referri videntur, ut et magnificarent Hebræos tam dira à se passos, nunc autem ab omni malo liberos, et gratias haberent ipsis, quòd læsi vicem non redderent, et ut porrò pergerent benignitate et clementiâ differe ab Ægyptiis, supplicabant. Porrò *ἀμνηστίας*, alii aliter vertunt; vulgati interpretis sensus verior.*

³ *Propter quod : Gr. pro quibus ἀπὸ τοῦ : harum tenebrarum loco Deus in deserto suis præstitit, ut ardentem columnam diu noctu-*

habuerunt ignotæ viæ, et solem sine læsura boni hospitii præstitisti.

4. Digni quidem illi carere luce, et pati carcerem tenebrarum, qui inclusos custodiebant filios tuos, per quos incipiebat incorruptum legis lumen sæculo dari.

5. Cùm cogitarent justorum occidere infantes, et uno exposito filio et liberato, in traductionem illorum, multitudinem filiorum abstulisti, et pariter illos perdidisti in aquâ validâ.

6. Illa enim nox antè cognita est à patribus nostris, ut verè scientes quibus juramentis crediderunt, animæquiores essent.

7. Suscepta est autem à populo tuo sanitas quidem justorum, injustorum autem exterminatio.

8. Sicut enim læsisti adversarios: sic et nos provocans magnificasti.

que haberent ducem ignotæ viæ: *Exod. XIII. 21.* speciatim autem per noctem, solis cujusdam instar, sicut scriptum est: *Et deduxit eos in nube diei, et totâ nocte in illuminatione ignis: Ps. LXXVII. 14.* Item, *Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem ut luceret eis per noctem. civ. 39.* Solem sine læsurâ. Solem elegantissimè appellat columnam ipsam quæ tam limpidam lucem ministraret; solem autem sine læsurâ (sive innoxium) quod non perureret, imò per diem à solis ardore protegeret; solem etiam boni hospitii. Gr. præclaræ peregrinationis: supple, ducem: Græca sic habent: flammam columnam ducem quidem ignotæ viæ; solem verò innoxium præclaræ peregrinationis (ducem seu comitem) præstitisti.

⁴ Per quos incipiebat.... legis lumen. Jam fœdere constituto, ac traditâ unius Dei fide, sabbati observantiâ, circumcisionis signaculo, Phase etiam apud Ægyptios instituto: de quo etiam *7. 9.*

⁵ Uno exposito filio et liberato: Moyse. In traductionem, convictionem illorum, ut suprâ, II. 14.

⁶ Illa nox antè cognita: prædicta Israelitis, *Exod. XII. XIII.*

9. Absconsè enim sacrificabant justì pueri bonorum, et justitiæ legem in concordia disposuerunt : similiter et bona et mala recepturos justos, patrum jam decantantes laudes.

10. Resonabat autem inconueniens inimicorum vox, et flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium.

11. Simili autem pœnâ servus cum domino afflictus est, et popularis homo regi similia passus.

12. Similiter ergo omnes uno nomine mortis mortuos habebant innumerabiles. Nec enim ad sepeliendum vivi sufficiebant : quoniam uno momento, quæ erat præclarior natio illorum, exterminata est.

13. De omnibus enim non credentes propter veneficia, tunc verò primùm cum fuit exterminium primogenitorum, sponderunt populum Dei esse.

14. Cum enim quietum silentium contineret omnia, et nox in suo cursu medium iter haberet,

9 *Absconsè sacrificabant* : celebrato Phœse : *ibid. Justitiæ legem* : Gr. divinitatis legem, unius Dei colendi ritum; cui legi initiabantur præcipuâ solemnitate institutâ : *ibid. Bona et mala recepturos justos*, supple, canebant; *patrum* etiam, Patriarcharum qui æquè bona et mala experti, sed tandem liberati, decantantes laudes. ●

10 *Inconueniens inimicorum vox*. Gr. dissonans, quippe *flebilis*.

12 *Uno nomine sive genere mortis*; æquâ omnium cæde. *Natio*; natiuitas, Gr. ut suprâ, xvi. 19. primogeniti spēs et decus gentis.

13 *De omnibus non credentes*: Ægyptii per omnia increduli Deo, decepti scilicet *propter veneficia*, per incantamenta et magicas artes Dei imitatrices : *tunc primùm cum fuit exterminium* ac cædes *primogenitorum*, obmutescente omni magorum jactantiâ, *sponderunt* Hæbreos *populum Dei esse* : Gr. confessi sunt populum Dei esse filium : ut habetur Osee xi. 1. *Ex Ægypto vocavi filium meum*.

15. Omnipotens sermo tuus de cœlo à regalibus sedibus, durus debellator in mediam exterminii terram prosilivit,

16. Gladius acutus insimulatum imperium ~~causam~~ portans, et stans replevit omnia morte, et usque ad cœlum attingebat stans in terrâ.

17. Tunc continuò visus somniorum malorum turbaverunt illos, et timores supervenerunt insperati.

18. Et alius alibi projectus semivivus, propter quam moriebatur, causam demonstrabat mortis.

19. Visiones enim, quæ illos turbaverunt, hæc præmonebant, ne inscii quare mala patiebantur, perirent.

20. Tetigit autem tunc et justos tentatio mortis, et commotio in eremo facta est multitudinis : sed non diu permansit ira tua.

21. Properans enim homo sine querelâ deprecari pro populis, proferens servitutis suæ scutum, orationem, et per incensum deprecationem allegans, restitit iræ, et finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tuus est famulus.

22. Vicit autem turbas, non in virtute corporis, nec armaturæ potentiâ, sed verbo illum qui se vexa-

¹⁶ *Insimulatum* : minimè fictum : ἀντιζητήριον.

²⁰ *Tentatio*, experimentum, *mortis* : à morte quoque tentati Israelitæ, potiusquàm dejecti, ut infra 25. clariùs explicatur, interveniente placatione per Aaronem, *Nun.* xvi. 47.

²¹ *Homo sine querelâ* : inculpatus : Aaron : *suæ servitutis scutum*, sive sui ministerii, ἀσπίς, arma. Gr. nempe thuribulum, incensum, preces : quæ arma sacerdotum. *Finem necessitati* : calamitati, Gr.

²² *Vicit autem turbas* : turbam, Gr. seditiosum vulgus in ordi-

bat subjecit, juramenta parentum et testamentum commemorans.

23. Cùm enim jam acervatim cecidissent super ~~averturum~~ mortui, interstitit, et amputavit impetum, et divisit illam, quæ ad vivos ducebat viam.

24. In veste enim poderis quàm habebat, totus erat orbis terrarum : et parentum magnalia in quatuor ordinibus lapidum erant sculpta; et magnificentia tua in diademate capitis illius sculpta erat.

25. His autem cessit qui exterminabat, et hæc extimuit : erat enim sola tentatio iræ sufficiens.

nem coegit, sive etiã vicit turbam, seditionem, tumultum : *illum qui se vexabat* : populum in se insurgentem, et sibi sacerdotium invidentem, Core et Abiron sectatores. Num. *Ibid.*

²³ *Interstitit* : stetit inter mortuos et viuentes : Num. xvi. 48.

²⁴ *In veste poderis* : vestis talaris, magnifica ac sacra, quã etiam Christus induitur : Apoc. 1. 13. *Totus erat orbis terrarum*, sanctæ vestis texturã ac magnificentã designatus, ut passim Hebræi docent. *Parentum magnalia* : gloria. Gr. *in quatuor ordinibus lapidum* : ut habes Exod. xxviii. 17. Notum de nomine duodecim patriarcharum totidem lapidibus insculpto. *Ibid.* 21. Unde pontifex populi habitus mediator, quòd nomina filiorum Israel, duodecim scilicet tribuum, coram Deo portet super pectus suum. *Ibid.* 29. *Magnificentia tua in diademate* : in laminã illã ex auro purissimo, cui inscriptum erat, Sanctum Domino : *Ibid.* 36.

²⁵ *His cessit qui exterminabat* : angelus divini mandati executor : *hæc extimuit* : reveritus : Gr. extimuerunt : seditiosi cives.

CAPUT XIX.

Impiorum cæcitas, 1, 2, 3. adactorum ad pœnas digna necessitas, 4. creaturarum immutatâ natura et indoles, 6, 7, 18, 19, 20. elementa fidium-instar disposita, Deo pulsanti subsunt, 17. relata obiter Benjaminitarum flagitia et inhospitalitas, 13. et seqq.

1. IMPIS autem usque in novissimum sine misericordiâ ira supervenit; præsciebat enim et futura illorum :

2. Quoniam cùm ipsi permisissent ut se educent, et cum magnâ sollicitudinẽ præmisissent illos, consequantur illos pœnitentiâ acti.

3. Adhuc enim inter manus habentes luctum, et deplorantes ad monumenta mortuorum, aliam sibi assumpserunt cogitationem inscientiæ, et quos rogantes projecerant, hos tanquam fugitivos persequantur :

4. Ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas : et horum quæ acciderant commémorationem amittebant, ut quæ deerant tormentis repletet punitio :

5. Et populus quidem tuus mirabiliter transiret, illi autem novam mortem invenirent.

4 *Digna necessitas* : pœna scelerum inevitabilis : Gr. oblivionem injiciebat (inducebat), gravis illa scilicet instantis pœnæ necessitas excæcabat animos : indurabat, et præteritarum plagarum auferebat memoriâ. *Exod. viii, ix, x, xi. Ut quæ deerant tormentis* : Gr. ut eam quæ tormentis (adhuc) deerat, adimplerent pœnam, hoc est enim quod dixerat : *Idcirco autem posui te, ut ostendam in te fortitudinem meam, et narretur nomen meum in omni terrâ. Exod. ix. 16. Rom. ix. 17.*

6. Omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur, deserviens tuis præceptis, ut pueri tui custodirentur illæsi.

7. Nam nubes castra eorum obumbrabat; et ex aquâ, quæ antè erat, terra arida apparuit, et in mari Rubro via sine impedimento, et campus germinans de profundo nimio:

8. Per quem omnis natio transivit, quæ tegebatur tuâ manu, videntes tuâ mirabilia et monstra.

9. Tanquam enim equi depaverunt escam, et tanquam agni exultaverunt, magnificantes te, Domine, qui liberasti illos.

10. Memores enim erant adhuc eorum, quæ in incolatu illorum facta fuerant, quemadmodum pro natione animalium eduxit terra muscas, et pro piscibus eructavit fluvius multitudinem ranarum.

⁶ *Omnis creatura ad suum genus (in suo genere, Gr.) refigurabatur: omnes creaturæ, ignis, aquæ, nubes, moris, veluti resectæ et instauratæ, novas formas naturasque induebant; stabant aquarum moles; per mare iter latum, et alia quæ postea inculcat, v. 20.*

⁷ *Nubes castra eorum obumbrabat: nubes enim illa efformata in columnam, cum tabernaculum operiret, Num. ix. 15, 16. totis deinde castris se diffundebat, ac protegebat populum, juxta illud: Expandit nubem in protectionem eorum: Psalm. cxv. 39. unde Paulus ait, sub nube fuisse. Quæ sonè ad Davidem et Paulum, vel traditione, vel Spiritu sancto dictante, perlata sunt. Ex aquâ.... terra; patefactâ terrâ, quæ antea sub profundo latebat. Campus germinans, algosus: Græc. viridis herbæ ferax; unde fama apud Æthiopes, diviso mari, fundum viridis coloris apparuisse. Diod. l. iii.*

⁹ *Tanquam equi (læti et exultantes in pinguibus pascuis) depaverunt escam: Gr. pascebant. Tanquam agni: allusum ad Ps. cxiv. 4, 6. Colles sicut agni ovium.*

¹⁰ *pro natione: nativitate, Gr. ut suprâ. xvi. 19.*

11. Novissimè autem viderunt novam creaturam avium, cùm adducti concupiscentiâ, postulaverunt escas epulationis.

12. In allocutione enim desiderii, ascendit illis de mari ortygometra : et vexationes peccatoribus supervenerunt, non sine illis, quæ antè facta erant, argumentis per vim fulminum : justè enim patiebantur secundùm suas nequitias.

13. Etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt : alii quidem ignotos non recipiebant advenas, alii autem bonos hospites in servitutem redigebant.

14. Et non solùm hæc, sed et alius quidam respectus illorum erat : quoniam inviti recipiebant extraneos.

15. Qui autem cum lætitiâ receperunt hos, qui

¹¹ *Novam creaturam avium* : coturnices.

¹² *In allocutione* (in solatium, Gr.) *desiderii*, Gr. deest. *Et vexationes*, ultiones, *peccatoribus supervenerunt* : quòd fastidito mannâ carnes concupiverint, et seditiosè poposcerint. *Num. xi. Non sine illis, quæ antè facta erant, argumentis* (non sine præviis signis sive portentis) *per vim fulminum*. Docet intervenisse tonitrua, quod indicare videtur furor Domini concitatus in populum. *Num. xi. 33.*

¹³ *Etenim detestabiliorem* (fortè, quàm gentes) *inhospitalitatem instituerunt* (supple, Israelitæ.) Quædam hic deesse videntur ad rærum seriem ; memorat autem fœdum Benjaminitarum facinus in Gabaâ adversus levitam, de quo *Jud. xix. Ignotos non recipiebant*; *Jud. xix. 15. nullus eos recipere voluit hospitio*. *Ibid. 18. In servitutem redigebant* : velut servis abutebantur ad fœdas libidines, ut illi levitæ contigit.

¹⁴ *Alius respectus* : alia ulciscendi causa ; quia non modò inviti recipiebant extraneos, verùm etiam eos,

¹⁵ *Qui cum lætitiâ receperunt* : puta bonum illum senem, qui le-

eisdem usi erant justitiis, sævissimis afflixerunt doloribus.

16. Percussi sunt autem cæcitate : sicut illi in foribus justî, cùm subitanis cooperti essent tenebris, unusquisque transitum ostii sui quærebat.

17. In se enim elementa dum convertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, et omnia suum sonum custodiunt : unde æstimari ex ipsò visu certò potest.

18. Agrestia enim in aquatica convertebantur, et quæcumque erant natantia, in terram transibant.

viten *eisdem* utentem *justitiis*, sub eadem Moysi lege viventem exceperat: *¶. 20. sævis afflixerunt doloribus*, usque adeo ut filiam opprimendam offerre coegeretur, *¶. 24.*

16 *Percussi sunt autem cæcitate* : mentis quidem, ad exemplum eorum, quibus Angeli apud Sodomos cæcitatem immiserunt. *Gen. XIX. 11.*

17 *In se enim. Hic etiam nonnulla sive exciderunt, sive transposita sunt. In se elementa dum convertuntur. Dum* redundat, et in Græcæ. *Convertuntur.* Gr. ad verbum, elementa in se harmoniam (sive concentum consensumque) mutantia, hoc est, in alias veluti formas naturasque conversa, ut habes *¶. 6. Sicut in organo qualitatis sonus immutatur.* Gr. Sicut in psalterio, soni (nominativo plurali) modulationis nomen mutant; *et omnia suum sonum custodiunt.* Græcus ad elementa refert, semper manentia in sono; quæ neque in Græco, neque apud interpretem satis expedita sunt, et aliquid omnino in ipso textu labis; sensus autem est: Quàm facile in organo musico, intensius remissive fidibus, permanente sono, soni tamen modulus inflectitur ac mutatur, tam facile, Deo variè velut digitis elementa pulsante, ab iisdem naturis tanquam diversos sonos, ita diversos effectus elici: quod et seqq. firmant. *Unde æstimari*, Gr. quod quidem liquidò æstimari potest ex ipso rerum gestarum visu, hoc est, quod explorari potest ex ipsis majorum nostrorum commemoratis historiis.

18 *Agrestia enim (sive terrestria, Gr.) in aquatica convertebantur*: quæ videntur spectare ad diluvium quo tempore *natantia, natantia, pisces, transibant in terram.*

19. Ignis in aquâ valebat, supra suam virtutem, et aqua extinguentis naturæ obliscebatur.

20. Flammæ è contrario, corruptibilium ~~ambrosia-~~lijum non vexaverunt carnes coambulantium, nec dissolvebant illam, quæ facilè dissolvebatur, sicut glaciès, bonam escam. In omnibus enim magnificasti populum tuum, Domine, et honorasti, et non despexisti, in omni tempore et in omni loco assistens eis.

¹⁹ *Ignis in aquâ*, ut dictum est supra, xvi. 17, 18, 19.

²⁰ *Flammæ è contrario*: vide xvi. 18. nec *dissolverunt* (seu dissolvebant, Gr.) *illam*: vide ibid. 22, 27. Gr. nec dissolvebant facilè dissolubile glaciale genus ambrosiæ escæ, hoc est, ex ejusdem capituli xvi. 22, 27. flammæ non dissolvebant nivem, sive grandinem et glaciem, cognatæ licet naturæ cum mannâ, quod exiguo solis radio tabescebat. *In omnibus enim*: summa dictorum à cap. xvi. ad finem, Deum innumerabilibus ostentis ac miraculis effecisse ut populus Israeliticus supra omnes populos clarus, et à Deo dilectus, neque ullâ injuriâ violandus à gentibus habeatur; quò totus collimabat liber, ut mox etiam videbimus.

LIBER
ÈCCLESIASTICI.

PRÆFATIO

IN ECCLESIASTICUM.

LIBER Ecclesiasticus is est, quem sanctus Hieronymus in Prologo sæpe memorato, et huic editioni præfixo ad libros Salomonis, hebraicum se reperisse testatur, non Ecclesiasticum, ut apud Latinos, sed Parabolas prænotatum. Ab eodem Hieronymo appellatur *Panaretos Jesu filii Sirach liber*. Panaretos autem, quòd de omni virtute præcepta tradat, quo elogio passim à Græcis insignitur. Apud eosdem Græcos inscribitur, *Sapientia Jesu filii Sirach*; ita Clemens Alexandrinus, ita Origenes, lib. viii. contra Celsum, n. 50, ita Eusebius Cæsariensis, lib. viii. de Demonst. evang. ad Danielis hebdomadas; ita sanctus Epiphanius, hæres. 76. quæ est Anomæorum, ad cap. v. Aetii, et alii plerique omnes. Hanc inscriptionem Complutensis editio retinuit; Sixtinus verò codex, pro Sapientia Jesu filii Sirach, habet simpliciter, per contractionem, *Sapientia Sirach*; cùm Sirach scriptoris pater, non ipse scriptor fuisse memoretur. Latini verò Ecclesiasticum Jesu filii Sirach inscripserunt; et Ecclesiasticum quidem, ut à Salomonis Ecclesiaste distinguerent, utroque vocabulo à concione deducto.

I.
De inscriptione
libri inter
Græcos et
Latinos.

Nunc textus hebraicus nusquam est; sed auctoris nepos profectus in Ægyptum, ibi relictos libros nac-

tus, avi sui Jesu præclara monumenta in Græcum transtulit, Ptolemæi Evergetæ anno trigesimo-ottavo, ut ipse in Prologo interpretationis suæ tradidit: quod quidem ad quale tempus pertineat, dicemus, ubi de auctoris ipsius nomine atque ætate constiterit.

II. Et auctoris quidem nomen ipsa prodit inscriptio, Græcorum Latinorumque omnium consensione firmata. Attestatur Græcus interpres, qui avum suum egregii scripti auctorem, Jesum nominet; quin ipse auctor antiquum in morem, nomen suum scripto indidit his verbis, quibus liber clauditur: *Doctrinam sapientiæ et disciplinæ scripsit in codice isto Jesus filius Sirach Jerosolymita.* (cap. l. 29.) En nomen, en genus, en patriam ejus qui scripsit librum; omnia prisco ritu; ut equidem nesciam, quid Grotio in mentem venerit, qui notis ad eundem locum, verba memorata à nepote auctoris, hujus libri editore et interprete, avi scripto addita asserit, nullo codicum testimonio, nullâ conjecturâ, ut legenti patebit.

De auctore libri: Grotii sententia de fine capituli l. et de capite l. de quæ aliis locis hujus et libro Sapientiæ additis.

Neque magis audiendus, cum caput l. quod sic inscribitur, *Oratio Jesu filii Sirach*, nepoti tribuit, nullo prorsus allato hujus rei argumento.

Gravius id quod idem tradidit, Præfatione ad notas in librum Sapientiæ, ei libro sicut et Ecclesiastico à christianis christiana quædam commodis locis addita, ac locutiones quasdam, quæ magis Evangelium sapiant, quàm vetustiora tempora; quæ fiduciâ multa mutat, gustu quidem suo, nullâ codicum aut antiquarum lectionum ope. Quæ si quisque pro libidine audeat, omnis priscorum librorum peri-

clitabitur fides. Sed nos, quoad dabitur, horum omnium nullam haberi oportere rationem, suis locis demonstrabimus; nunc quando nullâ ratione ~~affertur~~, pro certo dabimus, omnium hujus libri partium unum esse auctorem Jesum filium Sirach, qui eum hebraicò sermone scripserit; nepotem, quocumque sit nomine, neque enim ipse prodidit, nihil sibi quidquam amplius tribuisse, quàm ut interpretis officio fungeretur, ut ipso Prologo constat.

Nunc de libri ætate accuratiùs disputandum, quòd ea res maximè ad scripti intelligentiam faciat. Duo autem esse videmus, unde hæc tempora æstimari possint: alterum, quòd hujus scripti tempore gravem Judæis à gentibus ac regibus incubuisse vexationem, multi loci probant: alterum, quòd ipse Siracides virorum illustrium laudes referens, ne antiquos tantùm memorasse videretur, suo ævo propiorem Simonem Oniæ filium pontificem maximum ultimo loco celebraverit, cap. l. ex quo intelligitur circa ejus temporà claruisse.

Sed de Simone quidem Oniæ filio ambiguum: cùm duo ejusdem appellationis extiterint Josepho memorati, Originum lib. xii. alter secundo, alter quarto capite: Simon scilicet primus qui justus dicitur, Oniæ primi filius, secundi Oniæ pater; ac Simon secundus Oniæ secundi filius, Oniæ tertii viri maximi ac sanctissimi pater, sub quo vexationem regum Syriæ cœpisse, Machabaica testatur historia.

Ac Simonis quidem illius primi, ut et successorum ejus, temporà tranquillissima fuisse constat. Successere enim Eleazarus frater, sub quo lxx. senum confecta interpretatio est, Manasses; alii, sub quorum principatu Judaicæ res per totum ferè sæculum

III.

De ætate libri: duæ ejus notæ ex ipso libro ferpendæ.

IV.

Quis fuerit ille Simon Oniæ filius ab Ecclesiastico celebratus?

V.

Simonis primi ac successorum pacatissima tempora.

floruerunt; quæ omnino ad eam pertinent pacem, quam instaurato templo diutissimam atque inconcussam futuram, Prophetæ quidem omnes, sed imprimis Isaias, magnificentissimè prædixerunt; de re dicendum erit brevi, cùm jam ad Prophetas nostra promissa nos vocent.

VI. Per hanc ergo altissimam pacem, cùm gentium
 Gravis persecutio tempore Ecclesiastici. reges populum sanctum, sanctam civitatem ac templum omni honore cumularent, nullus erat locus his Ecclesiastici nostri precationibus; *Innova signa et immuta mirabilia: glorifica manum et brachium dextrum: excita furorem et effunde iram, tolle adversarium ei afflige inimicum: festina tempus et memento finis: in irâ flammæ devoretur, qui salvatur (à vulgaribus vitæ humanæ casibus) et qui pessimant plebem tuam, inveniant perditionem: contere caput principum inimicorum dicentium: Non est alius præter nos: (cap. xxxvi. 6 et seq.)* quæ quàm aptè conveniant Syrorum regum superbiam, ac diris vexationibus nemo ignoraverit qui Machabaicam historiam legerit.

Atque hæc quidem Ecclesiasticus pro universâ plebe postulat, pro se autem speciatim agit gratias, quòd ad necem postulatus, non sit derelictus in tempore superbiorum; quòd sit ereptus de tempore iniquo, ab iniquo rege atque à linguâ injustâ, cùm impii homines etiam ex Israeliticâ gente, eos qui legem colerent, apud reges per calumniam adorti, majestatis reos agerent, ut sancto pontifici Ortiæ III. contigisse, mox relaturi sumus; quibus etiam temporibus sæpe se in vitæ discrimen adductum, Deique gratiâ liberatum, idem narrat Ecclesiasticus: (xxxiv. 13.)

Hæc igitur efficiunt, ne Simon primus is putetur fuisse, quem noster Siracides, ut ætati suæ proximum, commendaverit; quin Eusebius Cæsariensis, vñ in doctrinâ temporum versatissimus, loco jam citato Demonstrationis evangelicæ, Jesum filium Sirach claruisse refert sub eo Simone, qui Oniæ ac Machabæorum tempori proximus fuerit, quod Simoni II. Oniæ tertii patri congruit; accedunt alii characteres aliàs observandi, queis Simón Ecclesiastici à Simone primo facilè dignoscatur.

Sanè Eusebius docet sub Simone II. non tantùm vixisse Siraciden, sed etiam composuisse illam Sapientiam, quæ Panaretos appelletur. Verùm duo prohibent quominus assentiamur. Primum, Quòd is scriptor eos tantùm collaudaverit, qui vitâ functi essent: *Laudemus*, inquit, *viros gloriosos et parentes nostros, dum viverent:.... omnes isti in generationibus.... (sive in vitâ suâ) gloriam adepti sunt, et in diebus ipsorum gloria: corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum in sæculum:* (cap. XLIV. 1, 7, 14.) ac de Simone nostro speciatim: (L. 1, 3.) *Simon Oniæ filius.... in vitâ suâ suffulsit domum, et in diebus suis corroboravit templum:.... in diebus ipsius emanaverunt putei; et cætera id genus, ut addatur aliis, quorum memoriam commendabat.*

Huc accedit alterum, quòd Simonis etiam hujus tempora pacatissima fuerint, neque dent locum piis auctoris nostri lamentis ac precibus, quas mox retulimus. Quod enim subditur: *Qui curavit gentem suam; et liberavit eam à perditione: v. 4.* manifestè pertinet ad illum aliquot dierum, aut

VII.
Liber Ecclesiasticus circa Simonis II. tempora.

VIII.
Nec tamen eo vivo. Primum; quòd Ecclesiasticus mortuos tantùm laudaverit.

IX.
Alterum; quòd ejus quoque tempore pacatissimæ res fuerint.

mensium metum, quo Ptolemæus Philopator Ægypti rex, deditâ Jerosolymâ, templi adytum contra vetitum legis aditurus, Simonis pontificis precibus repente mutatus, non modò à proposito destitisse, verùm etiam Judæis postea benefecisse memoratur, ut ad hunc locum dicemus: verbaque ipsa indicant, gentem non tam vexatam, quàm statim liberatam fuisse. Quare Ecclesiasticus nullas postea turbas refert, ac levissimus motus altam in quietem desiit; quo sit, ut Simonis quoque secundi viginti anni (tot enim in pontificatu egisse memoratur) pars sit vel optima illius beatæ pacis, quam Prophetæ cecinerint.

X.
Oniâ III.
Simonis
II. filio
pontifice,
pax primùm; de-
inde vexatio à Se-
leuco; tum
vel maximè ab An-
tiocho E-
piphane.

Qui etiam vigeat illa pax, sub Oniâ III. Simonis hujus filio, cujus fausta initia memorantur his verbis: *Cum sancta civitas habitaretur in omni pace: leges etiam adhuc optimè custodirentur, propter Oniæ pontificis pietatem;.... fiebat ut et ipsi reges et principes locum summo honore dignum ducerent.... ita ut Seleucus (Philopator, Antiochi Magni filius, Antiochi Epiphaniis pater) de redditibus suis præstaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes.* (II. Mac. III. 1, 2, 3.) Cujus regis tempore sollicitari cœpit Oniæ et Judæorum quies, misso Heliodoro, qui depositas in templo pecunias diriperet, sacri loci majestate spretâ: (ibidem 8 et seq.) quo ex initio pessum omnia ire, cædes perpetrari, omnimodis calumniis appeti sanctus pontifex, demum ab Antiocho Epiphane pelli sacerdotio, ac suffecto impio Jasone, et post triennium magis impio Menelao, pollui sacerdotium, gentiles ritus induci, lex ipsa subverti, optimus pontifex per proditionem

ditionem cædi: (II. Mach. IV. 1, 2, 3, 7, 23, 33.) ex quo ea consecuta sunt, quæ Matathiam, ejusque liberos Judam Machabæum, Jonathân et Simonem ad pia bella moverint.

Omnino in arcanis erat Judaicæ gentis, per antiqua Prophetarum, Danielis verò maximè, oracula reseratis, ut à Seleucidarum gente quæ se diis æquiparaverat, atque ab Antiocho Epiphane, gravis illa persecutio oriretur; cujus initia ante Oniæ III. necem, cùm Jesus noster cerneret, atque omnia in pejus ruitura facilè provideret, has effudit preces; eaque memoravit ac scripsit, quæ infandis temporibus congruisse vidimus, suoque loco clariùs ostendemus.

Et pronum quidem esset, hujus scripti ætatem ad ipsa Machabaica tempora revocare, quibus vexatio graviùs surgebat: verùm illud obstitit, quòd si pius scriptor post Oniæ III. necem opus edidisset, cùm anteactæ ætatis illustres laudaret viros, neque hujus Oniæ parentem Simon præterisset, nullo modo prætermisurus videretur tantùm pontificem, *provvisorem civitatis, defensorem gentis, æmulatorem legis*, quin etiàm mortuum, exoratorem plebis, Judæque adjutorem, omni denique virtute commendatissimum, qualis iste Onias in Machabaicâ historiâ describitur: (II. Mach. IV. 2. XV. 14.) cujus quidem silentii cùm nullam idoneam causam à nobis inveniri potuisse fateamur, Ecclesiastici scriptionem primùm ad Oniæ III. tempora conferimus, tum in eos annos incidisse arbitramur, qui ab ipso persecutionis initio usque ad illius pontificis necem effluerint; hoc est, secundùm Usserianas rationes,

XI.
Sub Antiocho scriptus liber, in ipsis persecutionis initis, Oniæ adhuc superstitè.

ad annum ante æram christianam circiter centesimum septuagesimum primum; ab urbe conditâ ferè quingentesimum secundum octuagesimum.

XII.

De Oniâ
III. objectio ex Josepho; ex libris Machabaicis atque ipso Josepho soluta.

Nec me fugit à Josepho scriptum (Originum XII. 6.) Jasonem Oniæ III. fratri mortuo successisse: quod cum nostris rationibus non convenit; sed sacræ historiæ Machabaicæ potior auctoritas, in quâ libro II. cap. IV. v. 7, 34. Jasonem Oniæ viventem substitutum, sanctumque pontificem aliquanto post tempore Menelai prodicione è vivis sublatum esse scribitur; cui narrationi idem Josephus parùm sibi consentiens, libro de Machabæis, (cap. III. et IV.) subscripserit.

Stet ergo firma hujus libri ætas sub Oniâ III. postquam ab altissimâ pace in diram vexationem sub Antiocho Epiphane, res Judaicas deductas esse constat.

XIII.

De tempore interpretationis græcæ.

Ac de libri quidem compositione hæc comperimus; de nepotis interpretatione, ipse in Prologo prodidit eam esse in Ægypto factam, octavo et trigesimo anno Ptolemæi regis Evergetis; quod multos fefellit: certum autem est duos fuisse Evergetas, horum postremum Ptolemæum Physconem, cujus etiam nomine nummi cusi reperiantur addito Evergetæ titulo; atque hujus duo initia; alterum proprium, quo regnare solus cœperit; alterum commune cum fratre Philometore; cujus quidem regni cum fratre initi anno octavo et trigesimo, ante Christum centesimo trigesimo secundo, Jesu Siracidæ nepos suam interpretationem ediderit, Joanne Hyrcano Simonis Machabæi filio pontifice.

Et libri quidem auctor posteaquam, ut fit perse-

culionum tempore, varias provincias oberravit, quod ipse testatur xxxiv. 12. in Ægypto consedisse, ubi Judæi mitioribus regibus uterentur, atque ibi obiisse videtur, egregio libro ibidem relicto; quem parum vulgo notum, ut in eâ regione, ubi inter Judæos quoque græca eloquentia obtineret, hebraica obsolesceret, longo tandem post tempore nepos reperit; quo quidem ex tempore Ecclesiasticus, sive Sapia Jesu filii Sirach, eodem nepote interpretante græcè innotuit: hebraicus textus magis magisque obsolevit, ac tandem amissus est.

De hoc autem libro, deque ejus interpretatione, ac de Salomonis Sapientiâ, sanctus Epiphanius de pond. et mens. n. 4, cumque secutus Joannes Damascenus, orth. fid. iv. 18. perturbatè scripserunt; ex quibus inferas, et avum et nepotem utrosque Jesu nomine appellatos, nepotemque etiâ fuisse Sirach filium; quod multî secuti sunt: nos rem non tanti esse ducimus, ut de eâ litigare vacet: probare certè non possumus, id quod nonnullis placuit, librum nepotis interpretis potiùs quàm avi scriptoris nomine prænotatum fuisse.

Latinæ interpretationis auctorem ignoramus. Cùm enim sanctus Hieronymus, neque Sapiëntiam, neque Ecclesiasticum verterit, horum librorum interpretatio apud Vulgatam nostram obtinuit ea, quæ in vulgus, sanctorum quoque Hieronymi et Augustini tempore ferebatur; cujus rei argumentum est, quòd idem Augustinus speculum ex utrâque compegerit; neque eas, alio magis quàm tantæ antiquitatis titulo, commendatas volumus. Cæterùm nec illud tacendum, Ecclesiastici aliam tunc quoque ex-

XIV.

De auctore et interprete S. Epiphani et S. Joannis Damasceni loci.

XV.

De latinâ interpretatione.

tuisse versionem, hodierno græco convenientiorem, quâ et alii latini Patres, et ipse etiam Augustinus utatur.

Certè latina nostra interpretatio multùm ab hodierno græco discrepat, atque omnino necesse est alium interpreti lectum esse græcum codicem, ac eum quem nunc habemus. Hodiernum planiorem, simpliciorem, breviorẽ, atque ideo sententiis aptiorem esse, nemo negaverit; multi tamen sunt loci, in quibus haud dubiè Vulgatæ nostræ lectio sanior atque ordinatior; quo etiam factum est, ut græca perturbata in ejusdem Vulgatæ ordinem redigenda putarẽmus: quin etiam græca quæ habemus variant, et inter se collata lucem sibi mutuè asserunt, ut nòtum est: atque harum rerum exempla suis locis melius annotanda nunc prætermittimus.

XVI.
Vulgatæ
hic addi-
tur versio
ex Græco,
hodierno,
Sixti V.
jussu edi-
ta.

Vulgatæ nostræ versioni addimus eam, quam vir doctissimus, ac veterum latinarum, græcarumque lectionum solertissimus indagator Flaminius Nobilius ex Græco Sixtino adornavit: eam sanè copitemur aliquot in locis clariorem, et græco textui magis congruam fieri potuisse: quominus autem aliam ederemus, Sixtini decreti reverentia tenuit, cum illo et Nobilii versio commendetur, et alia quævis quovis colore prohibeatur. Damus tamen in notis, quæ planiora esse credimus, haud parvo emolumento, nisi nos fallit animus, futura lectoribus.

XVII.
De libri
instituto;
et ut à Sa-
lomonis
Parabolis
differat, et

Nunc auctoris institutum faciliè intelligemus: in eo enim est, ut antecessores qui de sapientiâ scripserant imitatus, de universæ vitæ ratione promat sententias, intersertis inculcatisque iis, quæ ad temporum conditionem maxime pertinerent.

Et à Salomone quidem distat, quòd ille sententias inordinatè ferè, atque inartificiosè, nulloque nexu congerat; hic autem ad certa velut capita sæpiùs redigat, et ejusdem generis nectat: denique ad præcepta morum, majorum etiã exempla adjungat.

à libro Sapientiæ.

A Sapientiæ verò libro eatenus differt, quòd is quidem fusiùs Græcorum in morè dissertat; hujus autem pressius, ac Salomonico magis ritu modoque currant sententiæ. Ac Sapientiæ sanè liber, in summâ, ut videtur, pace conscriptus Alexandria, nullâ turbarum mentione, id agit ut sanctam quidem gentem inter ethnîcos versantem ab idololatriâ, Ægyptios autem aliosque gentiles, nec populos tantum, verùm etiam reges à vexando populo Dei, priscorum Ægyptiorum exemplo, deterreat: Ecclesiasticus verò jam gravi persecutione incumbente, ac gentilium ritibus invalescentibus, pollutoque, ut diximus, sacerdotio, calamitatem deprecetur, legitimosque ritus, ac sacerdotii jura commendet. (xxxvi. 19. xlv. 30, 31. l. 12. et seqq.)

Opus tres in partes divisum videtur. Prima et secunda eæ sint cap. 1. et xxiv. in quibus pro more sapientum hebræorum, de sapientiâ multa præfatus, huic præfationi connectit omnimodas sententias: quibus duabus partibus æquâ propemodum distributione distinctis, accedit tertia à cap. xlii. v. 15. in quâ exorsus à Dei laudibus, atque in virorum illustrium commendationem effusus, piam in orationem, sanctamque adhortationem desinit.

XVIII.
Distributio operis.

De libri auctoritate, in præfatione ad Sapientiam, quod ad institutum nostrum attinet, satis superque

XIX.
De canonicâ et an-

tiquâ libri
auctorita-
te ad dis-
ceptan-
das fidei
quæstio-
nes.

diximus. Et Græci quidem aliqui, puta Epiphanius, quique eum exscripsit Joannes Damascenus, locis suprâ citatis, aiunt Sapientiam Salomonis et Jesu filii Sirach libros quidem esse utiles, non tamen accenseri solere Scripturis, quas in arcâ testamenti repositas putabant. At idem Epiphanius, hæresi 76. quæ est Anomæorum, exprobrat Aetio, si Spiritu sancto esset genitus, id acturum fuisse, ut sacris codicibus veteris Testamenti usque ad Estheris tempora, ac novi Testamenti libris, item Sapientiis cum Salomonis, tum Jesu filii Sirach pervolutis, se ipsam (ut novæ sectæ condiforem) condemnaret; quo nihil clarius, ut probetur hos etiam libros æquè ac alios, non eodem licet ordine, inter propheticas scripturas recensitos: quippe qui ad hæreses profligandas pariter cum cæteris advocentur. Huc accedit Origenes, qui Sapientiam Jesu Siracidæ pari cum aliis Scripturis, etiam Salomonicis, auctoritatis commendatione proferat: initio lib. vi. contra Celsum n. 7. cujus generis innumerabilia testimonia extare in confesso est. In occidente verò vidimus Augustini locum ex Ecclesiastico æquè ac ex Pentateucho liberum arbitrium, aliaque fidei dogmata asserentis. (Præf. in Sap.) Ac ne africanani tantum Ecclesiam laudare videamur, hunc secutus è Gallis nostris Prosper urget Collatorem adhibitis Ecclesiastici testimoniis: (cont. Collat. n. 40. et alibi passim, nunc cap. 13, n. 4). quin ipse Collator in Galliis quidem agens, sed tamen Græcorum magis imbutus sententiis, haud minus quam cæteras Scripturas, eundem librum laudat. (Coll. xiii. cap. 12.) Cum autem ibidem librum Pastoris attulisset, respondet Prosper:

illud nullius auctoritatis testimonium, paria dicturus de Ecclesiastico, nisi hunc et canonicum et ab apocrypho secernendum duceret. Sic autem videmus utrâque ex parte laudatum ad affirmandam fidem, et ab orthodoxis et ab adversariis: quod quidem ab antiquâ traditione manaverat. Cui enim non notus ille Ecclesiastici locus, quem tantoperè S. Cyprianus ejusque synodus septem et octoginta episcoporum in causâ rebaptizationis, et quidem sub nomine Salomonis urgebant: *Qui baptizatur à mortuo, quid proficit lavatio ejus?* (Eccli. xxxiv. 30. Conc. Carth. sub. Cypr. 27.) Neque catholicæ sententiæ defensores detrectabant auctoritatem, cum huic loco S. Augustinus studiosissimè responderet; (lib. vi. de Bap. 34, n. 66. etc.) adeo solemne erat adhibere hunc librum in asserendis fidei dogmatibus.

Cur autem Salomonis diceretur, Isidorus Hispanensis exponit his verbis: Ecclesiasticus morum penè omnium disciplinam, et sanctæ religionis conversationem assatim copiosèque describit. Dictus est autem Ecclesiasticus, pro eo quòd in medio cœtu populi, id est, coram ecclesiâ fuerit habitus: hic enim propter nimiam sensûs similitudinem, et eloqui parilitatem, Salomonis titulo prænotatur. Constat autem hunc librum à Jesu filio Sirach editum fuisse, et inter reliquos sanctarum Scripturarum libros pari habitum veneratione. (lib. Proœm.)

Quin ipse Siracides prophetici spiritûs et instinctûs sibi conscius, hæc dicebat: *Ut furore enim repletus sum. In voce dicit: Obaudite me, divini fructus* (sancta fidelium soboles): xxxix. 16, 17. *cujus rei gratiâ addit: doctrinam sapientiæ et disciplinæ*

XX.
Cur Salomonis sit dictus: Isidori Hispanensis locus.

XXI.
Ipse auctor prophetici instinctûs sibi conscius.

scripsit in codice isto Jesus filius Sirach :... beatus qui in istis versatur bonis. (L. 29, 30.) Neque Salomon, aut quivis alius divino spiritu afflatus, majorem sibi conciliant auctoritatem quàm hic auctor passim; atque ita omnino sua prædicat, ut solent ii qui se numine actos, nec se ipsos loqui, sed in se Deum sentiunt.

LIBER ECCLESIASTICI.

SAPIENTIA.

ECCLESIASTICUS.

SIRACH.

JESU FILII SIRACH.

PROLOGUS.

PROLOGUS.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Cum multa nobis et magna per legem, et prophetas, et alios qui illos secuti sunt, data sint, pro quibus oportet laudare Israel, doctrinæ et sapientiæ causâ, cumque eos, qui legunt, non solum ipsos oporteat fieri scientes, sed etiam extraneis studio disciplinæ ductos posse et dicendo et scribendo prodesset: avus meus Jesus, postquam amplius se dedit ad diligentiam lectionis legis, et prophetarum, et aliorum librorum, qui no-

MULTORUM nobis (1) et magnorum, per legem et prophetas, aliosque, qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est, in quibus oportet laudare Israel doctrinæ et sapientiæ causâ; quia non solum ipsos loquentes (2) necesse est esse peritos, sed etiam extraneos (3) posse, et dicentes et scribentes doctissimos fieri. Avus meus Jesus, postquam se amplius dedit ad diligentiam lectoris legis, et prophetarum, et

(1) *Multorum nobis*: vide Gr.

(2) *Non solum ipsos loquentes*: docentes sive voce, sive scripto.

(3) *Extraneos*: ab Israeliticâ republicâ, sive à sapientiæ studiis, necesse est sapientum dicta recolentes, et ipsos in dicendo et scribendo doctiores fieri.

bis à parentibus nostris traditi sunt, atque in his eum qui satis esse posset, habitum sibi comparasset, voluit et ipse scribere aliquid eorum quæ ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere, etiam horum participes facti, multò magis proficiant per vitam legitimam. Hortor itaque venire vos cum benevolentia, et attentiori studio lectionem facere, et veniam habere in illis, in quibus videbimur in nonnullis ad interpretandi rationem elaboratis dictionibus deficere. Non enim eandem vim habent hæc in seipsis hebraicè dicta, atque ad alteram translata linguam. Non solum autem hæc, sed et ipsa lex et prophetiæ, et cæteri libri non parvam habent differen-

aliorum librorum, qui nobis à parentibus nostris traditi sunt, voluit et ipse scribere aliquid horum, quæ ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere, et illorum peritii facti, magis magisque attendant animo, et confirmentur ad legitimam vitam. (4) Hortor itaque venire vos cum benevolentia, et attentiori studio lectionem facere, et veniam habere (5) in illis, in quibus videmur, sequentes imaginem sapientiæ (6), deficere in verborum compositione. Nam deficiunt verba hebraica (7), quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hæc, sed et ipsa lex et Prophetæ (8), cæteraque aliorum librorum, non parvam habent differentiam (9), quando inter se dicuntur.

(4) *Ad legitimam vitam* : ex legis placitis componendam.

(5) *Veniam habere* . dare.

(6) *Sequentes imaginem sapientiæ* : Gr. dcest. Sensus est, sententiis inhaerentem, in verborum compositione nonnunquam defecisse.

(7) *Deficiunt verba hebraica* : non eandem vim habent.

(8) *Ipsa lex et Prophetæ*. Hæc indicant non modò legem, verum etiam Prophetas, aliosque sacros libros iam in græcum versos : ac de lege quidem constat, cum xxx. interpretes longè antea prædiissent Eleazaro pontifice, Ptolemæo Philadelpho rege.

(9) *Non parvam . quando inter se dicuntur* : conferuntur.

tiam, quando inter se dicuntur. Nam in octavo et trigesimo anno temporibus Ptolemæi Evergetis regis, postquam perveni in Ægyptum, et cum multum temporis ibi fuisset, inveni exemplar non parvæ doctrinæ. Maximè necessarium putavi ipse aliquam adhibere diligentiam et laborem interpretandi librum istum: multam enim vigiliam, et doctrinam attuli, in spatio temporis ad hoc, ut ad finem ducens istum librum, ederem etiam iis qui in parœciâ volunt discere præparati moribus ad vivendum in lege.

Nam in octavo et trigesimo anno temporibus Ptolemæi Evergetis (10) regis, postquam perveni in Ægyptum, et cum multum temporis ibi fuisset, inveni ibi libros relictos, non parvæ neque contemnendæ doctrinæ. Itaque bonum et necessarium putavi et ipse aliquam adhibere diligentiam et laborem interpretandi librum istum; et multâ vigiliâ attuli doctrinam (11) in spatio temporis, ad illa quæ (12) ad finem ducunt, librum istum dare, et illis qui volunt (13) animum intendere et discere, quemadmodum oporteat instituere mores, qui servandum legem Domini proposuerint vitam agere.

(10) *Ptolemæi Evergetis*: vide præf. num. xlii.

(11) *Multâ vigiliâ attuli doctrinam*: Gr. multam vigiliam et doctrinam attuli.

(12) *Ad illa quæ*: Gr. ad hoc ut ad finem ducens, etc.

(13) *Et illis qui volunt*: Gr. interserit: iis qui in parœciâ, in vicinis locis: meliùs, in peregrinatione: Judæis in exteras regiones longè latèque dispersis ac sæpe peregrinantibus; quemadmodum ipse auctor xxxiv. 12. 17. 18. Hunc ergo librum peregre agentibus comparabat, ne à patriis legitimisque ritibus ad gentium mores deficerent.

CAPUT PRIMUM.

Adhortatio ad sapientiam: ejus dignitas: cum Dei timore conjungitur.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

OMNIS sapientia à Domino est, et cum illo est in ævum.

Arenam maris, et pluvie guttas, et dies sæculi quis dinumerabit? Altitudinem cœli et latitudinem terræ, et abyssum,

Et sapientiam quis investigabit?

Prior omnium creata est sapientia, et intellectus prudentiæ ab ævo.

1. OMNIS sapientia à Domino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

2. Arenam maris, et pluvie guttas, et dies sæculi quis dinumeravit? Altitudinem cœli, et latitudinem terræ, et profundum abyssi quis dimensus est?

3. Sapientiam Dei, præcedentem omnia, quis investigavit?

4. Prior omnium creata est sapientia, et intellectus prudentiæ ab ævo.

5. Fons sapientiæ verbum

¹ *Ante ævum*: ante omnia sæcula: in ævum, Gr. in æternum.

² ³ *Altitudinem cœli.... sapientiam Dei* Gr. altitudinem cœli, et latitudinem terræ, et abyssum, et sapientiam quis investigabit? hoc est, sapientia tam est impenetrabilis, quam ista tria.

⁴ *Creata est*: *ἐκταται*, genita est, constituta est, ordinata est, et omnibus Dei operibus præposita est sapientia; hæc enim omnia, græca vox sonat, ut notant Athanasius, Eusebius, et alii passim. Veritas autem hebraica in Proverbiis, unde ista deducia sunt, clarè habet generationem, ut notavimus, Prov. VIII. 22, sive, creata est in hominum cordibus, et effusa super omnia opera Dei: infra, 10.

⁵ *Verbum Dei*: verbum illud, illa Sapientiæ apud Deum, origo

Radix sapientiæ, cui revelata est? et astutias illius quis agnovit?

Unus est sapiens metuentus nimis, sedens super thronum suum.

Dominus ipse creavit eam, et vidit, et dinumeravit eam,

Et effudit illam super omnia opera sua, cum omni carne secundum datum suum et præbuit illam diligentibus se.

Timor Domini, gloria, et gloriatio, et lætitia, et corona exultationis.

Dei in excelsis: et ingressus illius mandata æterna.

6. Radix sapientiæ cui revelata est, et astutias illius quis agnovit?

7. Disciplina sapientiæ cui revelata est et manifestata? et multiplicationem ingressus illius quis intellexit?

8. Unus est altissimus creator omnipotens et rex potens, et metuentus nimis, sedens super thronum illius et dominans Deus.

9. Ipse creavit illam in Spiritu sancto, et vidit, et dinumeravit, et mensus est.

10. Et effudit illam super omnia opera sua, et super omnem carnem secundum datum suum, et præbuit illam diligentibus se.

11. Timor Domini gloria, et gloriatio, et lætitia, et corona exultationis.

est sapientiæ in nos derivatæ. *Ingressus illius*: viæ: consilia: opera. Deest in multis codicibus græcis.

6 *Astutias illius*: varia et arcana consilia.

8 *Unus est*: addit Gr. sapiens. *Super thronum illius*: suum: Gr.

9 *In Spiritu sancto*: per creatorem illum spiritum, quo mundum eor, veraque sapientia creatur in nobis. *Et dinumeravit*: novit omnia, quæ Sapientia, numero, mensurâ, pondere disposuit. Sap. xi. 21.

10 *Effudit illam*: quod in omnibus Dei operibus ars opificis elucescat. *Secundum datum suum*: secundum voluntatem ac mensuram suam. I. Cor. xii. 11. Eph. iv. 7. Quisque habet quantum dederit.

Timor Domini delectabit cor, et dabit lætitiã et gaudium, et longitudinem dierum.

Timenti Dominum bene erit in extremis, et in die defunctionis suæ inveniet gratiam.

Initium sapientiæ, timere Deum; et cum fidelibus in vulvã concreatum est eis; et cum hominibus fundamentum sæculi nidificavit, et cum semine eorum concredetur.

12. Timor Domini delectabit cor, et dabit lætitiã, et gaudium, et longitudinem dierum.

13. Timenti Dominum bene erit in extremis, et in die defunctionis suæ benedicetur.

14. Dilectio Dei honorabilis sapientiã.

15. Quibus autem apparuerit in visu, diligunt eam in visione, et in agnitione maghalium suorum.

16. Initium sapientiæ, timor Domini: et cum fidelibus in vulvã concreatus est, cum electis fœminis graditur, et cum justis et fidelibus agnoscitur.

17. Timor Domini, scientiæ religiositas.

18. Religiositas custodiet et justificabit cor: jucunditatem atque gaudium dabit.

19. Timenti Dominum

¹² *In die defunctionis*: mortis, cujus vocis alteram interpretationem habes 19.

¹⁵ *Quibus apparuerit in visu*: ut Salomoni, III. Reg. III. 5. *diligunt eam*: idem Salomon per somnum, sapientiã bonis omnibus anteponebat, ejus magnifica dona suscepit. Ibid. 11. et seqq.

¹⁶ *Cum electis fœminis*: cujus loco Gr. cum hominibus fundamentum sæculi (vitæ humanæ sustentaculum, virtutem ipsam scilicet) nidificavit: (quasi exclusis ovis peperit.) Quibus ostendit, ab ipsã infantiã insitam cum timore Domini sapientiã.

bene erit, et in diebus consummationis illius benedicetur.

Plenitudo sapientiæ, timere Dominum : et inebriat eos de fructibus ejus.

20. Plenitudo sapientiæ est timere Deum, et plenitudo à fructibus illius.

Omnem domum illius implebit desideriiis, et receptacula de generationibus ejus.

21. Omnem domum illius implebit à generationibus, et receptacula à thesauris illius.

Corona sapientiæ, timor Domini, germinans pacem, et sanitatem incolumitatis : et vidit, et dinumeravit eam.

22. Corona sapientiæ, timor Domini, replens pacem, et salutis fructum :

23. Et vidit, et dinumeravit eam : utraque autem sunt dona Dei,

Scientiam, et cognitionem intellectus effudit, et gloriam tenentium ipsam exaltavit.

24. Scientiam, et intellectum prudentiæ sapientia compartietur : et gloriam tenentium se, exaltat.

Radix sapientiæ est timere Dominum, et rami ejus longævitas.

25. Radix sapientiæ est timere Dominum : et rami illius longævi.

26. In thesauris sapientiæ intellectus, et scientiæ reli-

²⁰ *Plenitudo à fructibus : ex fructibus.*

²¹ *Implebit à generationibus : implebit fructibus, sive proventibus. Præpositio redundat, ut in hac interpretatione passim : quod semel notandum : Gr. implebit desideriiis, hoc est, cupitis bonis : receptacula : cellas, horrea.*

²² *Replens pacem : Gr. germinans. Salutis : sive incolumitatis : fructum.*

²³ *Et vidit, et dinumeravit eam : pacem et incolumitatem suo numero ac mensurâ tribuit.*

²⁴ *Compartietur : dispertiet : Gr. effudit, impluit. Tenentium se : tenentium ipsam : Gr.*

²⁵ *Rami illius longævi : Gr. longævitas, longitudo dierum.*

Non poterit ira injusta justificari : impetus enim iræ ejus subversio est ejus.

Usque in tempus sustinebit, patiens : et postea reddetur ei jucunditas.

Usque in tempus abscondet verba sua, et labia fidelium enarrabunt sensum ejus.

In thesauris sapientiæ, parabola scientiæ; execratio autem peccatori, cultura Dei.

Concupisti sapientiam ? ærva mandata; et Dominus præbebit tibi eam.

Sapientia enim et disciplina, timor Domini, et quod beneplacitum est illi, fides et mansuetudo.

Non sis incredibilis timori

²⁸ Qui sine timore est : vide Gr. Iracundia animositatis : vide Gr.

³⁰ Verba illius : Gr. sua : de toto versu vide Gr. Sensus est : homini taciti atque ipso silentio venerandi, multi ultro sensa laudabunt; quo fit, ut defensione sive excusatione non egeat.

³¹ Significatio disciplinæ : ex eo thesauro erumpunt sententiæ : sive ut habet Gr. parabola erudita. Vide 26, 27.

³⁶ Incredibilis : incredulus.

giositas : execratio autem peccatoribus sapientia.

27. Timor Domini expellit peccatum.

28. Nam qui sine timore est, non poterit justificari : iracundia enim animositatis illius, subversio illius est.

29. Usque in tempus sustinebit patiens : et postea redditio jucunditatis.

30. Bonus sensus usque in tempus abscondet verba illius, et labia multorum enarrabunt sensum illius.

31. In thesauris sapientiæ significatio disciplinæ :

32. Execratio autem peccatori, cultura Dei.

33. Fili, concupiscens sapientiam, conserva justitiam; et Deus præbebit illam tibi.

34. Sapientia enim et disciplina timor Domini, et quod beneplacitum est illi,

35. Fides et mansuetudo, et adimplebit thesauros illius.

36. Ne sis incredibilis ti-

Domini; et ne accesseris ad eum duplici corde.

Ne fueris hypocrita in conspectu hominum; et in labia tua intende.

Non exaltes te ipsum; ne cadas, et adducas animæ tuæ inhonorationem.

Et revelabit Dominus absconsa tua, et in medio synagogæ elidet te.

Quoniam non accessisti ad timorem Domini, et cor tuum plenum est dolo.

mori Domini; et ne accesseris ad illum duplici corde.

37. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum; et non scandalizeris in labiis tuis.

38. Attende in illis, ne forte cadas, et adducas animæ tuæ inhonorationem,

39. Et revelet Deus absconsa tua, et in medio synagogæ elidat te:

40. Quoniam accessisti malignè ad Dominum; et cor tuum plenum est dolo et fallaciâ.

37 *Non scandalizeris*: ne verbis tuis capiare: vide Gr.

39 *Revelet Deus absconsa tua*: occulta flagitia tua. Jer. XIII. Ezech. XXIII. *In medio synagogæ*: publicè.

CAPUT II.

Patentia: tentatio sive probatio: timor Dei: fiducia: duplici corde: duabus viis ingredi: incidere in manus Dei.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

FILI, accedens ad servitutum Domini Dei, præpara animam tuam ad tentationem.

Dirige cor tuum, et sustine: et ne festines in tempore obductionis.

1. FILI, accedens ad servitutum Dei, sta in justitiâ et timore; et præpara animam tuam ad tentationem.

2. Deprime cor tuum, et sustine: inclina aurem tuam, et suscipe verba in-

Ad tentationem: eam, quæ versatur in doloribus et cruciatibus perferendis, de quâ Rom. v. 3, 4, 5.

BOSSUET. II.

Conjungere ei, et ne recedas; ut crescas in novissimis tuis.

Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe, et in humilitate tuâ patientiam habe:

Quoniam in igne probatur aurum, homines verò receptibiles in camino humiliationis.

Crede ei, et recuperabit te: dirige vias tuas, et spera in illum,

Metuentes Dominum, sustinete misericordiam ejus, et non deflectatis ne cadatis.

Qui timetis Dominum, credite illi: et non cadet merces vestra.

Qui timetis Dominum, sperate in bona, et in læti-

tellectûs; et ne festines in tempore obductionis.

3. Sustine sustentationes Dei: conjungere Deo, et sustine, ut crescat in novissimo vita tua.

4. Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe: et in dolore sustine, et in humilitate tuâ patientiam habe:

5. Quoniam in igne probatur aurum et argentum; homines verò receptibiles in camino humiliationis.

6. Crede Deo, et recuperabit te: et dirige viam tuam, et spera in illum. Serva timorem illius, et in illo veterasce.

7. Metuentes Dominum, sustinete misericordiam ejus: et non deflectatis ab illo, ne cadatis.

8. Qui timetis Dominum, credite illi: et non evacuabitur merces vestra.

9. Qui timetis Dominum, sperate in illum: et in oblec-

² Ne festines: ne præcipite et impatiēte sis animo: In tempore obductionis. Gr. insultus, impetus, illata calamitatis; oppressionis, ut Vulgat. versit xl. 9.

³ Sustentationes Dei: tribulationes ab ipso immissas. Ut crescat: ut seni tibi prorogentur dies.

⁴ Omne, quod applicitum fuerit: casus omnes secundos et adversos. In humilitate dejectione; cum in terram fueris deturbatus.

⁶ In illo veterasce: senesce in timore ejus.

tiam sæculi, et misericordiam.

Respicite in antiquas nationes, et videte: quis confidit in Domino, et confusus est?

Aut quis permansit in timore ejus, et derelictus est? aut quis invocavit illum, et despexit eum?

Quoniam pius et misericors est Dominus, et remittit peccata, et salvat in tempore tribulationis.

Væ cordibus timidis, et manibus dissolutis, et peccatori ingredienti duabus viis.

Væ dissoluto cordi: quia non credit; ideo non protegetur.

Væ vobis, qui perdidistis sustentiam: et quid facietis, cum inspicere cœperit Dominus?

tationem veniet vobis misericordia.

10. Qui timetis Dominum diligite illum: et illuminabuntur corda vestra.

11. Respicite, filii, nationes hominum: et scitote quia nullus speravit in Domino, et confusus est.

12. Quis enim permansit in mandatis ejus, et derelictus est? aut quis invocavit eum, et despexit illum?

13. Quoniam pius et misericors est Deus, et remittet in die tribulationis peccata: et protector est omnibus exquirentibus se in veritate.

14. Væ duplici corde, et labiis scelestis, et manibus malefacientibus, et peccatori terram ingredienti duabus viis.

15. Væ dissolutis corde, qui non credunt Deo: et ideo non protegentur ab eo.

16. Væ his, qui perdidērunt sustentiam, et qui dereliquerunt vias rectas, et diverterunt in vias pravas.

17. Et quid faciet? cum inspicere cœperit Dominus?

¹⁰ Nationes hominum: antiquas generationes, Gr.

¹⁴ Væ duplici corde: hypocritis, dissimulatoribus, levibus ingeniis, nec sibi satis constantibus.

¹⁶ Sustentiam: patientiam.

Qui timent Dominum, non erunt incredibiles verbis illius : et qui diligunt illum, conservabunt vias ejus.

Qui timent Dominum, inquirent quæ beneplacita sunt ei : et qui diligunt illum, replebuntur lege.

Qui timent Dominum, præparabunt corda sua, et in conspectu illius humiliabunt animas suas.

Incidamus in manus Domini, et non in manus hominum.

Secundum enim magnitudinem ipsius, et sic misericordia illius.

18. Qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo illius : et qui diligunt illum, conservabunt viam illius.

19. Qui timent Dominum, inquirent quæ beneplacita sunt ei : et qui diligunt eum, replebuntur lege ipsius.

20. Qui timent Dominum, præparabunt corda sua, et in conspectu illius sanctificabunt animas suas.

21. Qui timent Dominum, custodiunt mandata illius ; et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius,

22. Dicentes : Si poenitentiam non egerimus, incidemus in manus Domini, et non in manus hominum.

23. Secundum enim magnitudinem ipsius, sic et misericordia illius cum ipso est.

¹⁸ *Incredibiles* : increduli, ut jam dictum.

¹⁹ *Replebuntur lege* : cognitione et amore legis.

CAPUT III.

*De parentum reverentia, 2. usque ad 19. mites: magni se humili-
 lient: compressa curiositas, 22. ad 27. cor durum et immisericors:
 qui amat periculum, 27. peccata peccatis addita, 29. superbis
 Deus implacabilis: vera sapientia abstinere à peccato: eleemosyna
 ac beneficentia, 33, 34, et cap. seq.*

SIXTINA VERSIO:

VERSIO VULGATA.

Me patrem audite, filii;
 et sic facite, ut salvi sitis.

Dominus enim honoravit
 patrem in filiis, et iudicium
 matris firmavit in filios.

Qui honorat patrem,
 exorabit pro peccatis:

Et sicut qui thesaurizat,
 ita qui honorificat matrem
 suam.

Qui honorat patrem, ju-
 cundabitur à filiis, et in die
 orationis suæ exaudietur.

Qui honorificat patrem,

1. Filii sapientiæ, eccle-
 sia justorum: et natio illo-
 rum, obedientia, et dilec-
 tio.

2. Iudicium patris audite,
 filii; et sic facite, ut salvi
 sitis.

3. Deus enim honoravit
 patrem in filiis, et iudicium
 matris exquirens, firmavit
 in filios.

4. Qui diligit Deum, ex-
 orabit pro peccatis, et conti-
 nebit se ab illis, et in ora-
 tione dierum exaudietur,

5. Et sicut qui thesauri-
 zat, ita et qui honorificat
 matrem suam.

6. Qui honorat patrem
 suum, jucundabitur in filiis,
 et in die orationis suæ exau-
 dietur.

7. Qui honorat patrem

¹ *Natio illorum*: generatio, fructus.

² *Judicium patris*: jus patrium: Gr. me patrem audite, filii; velut
 Dei nomine: ut à vero patre discatis quid debeatis parentibus:
 quod exequitur usque ad versum 19. Gr. variat, 7. 3, 4, 13, 16, 18.

vitâ vivet longiore, et qui obedit Domino, refrigerabit matrem suam, et quasi dominis serviet his, qui se genuerunt.

In opere et sermone honora patrem tuum,

Ut superveniat tibi benedictio ab eo.

Benedictio enim patris firmat domos filiorum: maledictio autem matris eradicat fundamenta.

Ne glorieris in contumeliâ patris tui: non est enim tibi gloria, patris confusio.

Gloria enim hominis ex honore patris sui, et dedecus filii mater sine honore.

Fili, suscipe senectam patris tui, et non contristes eum in vitâ illius:

Et si defecerit sensu, veniam da: et non spernas eum in quâlibet virtute tuâ.

Eleemosyna enim patris non erit in oblivione: et pro peccatis, in justitiâ ædificabitur tibi.

suam, vitâ vivet longiore, et qui obedit patri, refrigerabit matrem.

8. Qui timet Dominum, honorat parentes, et quasi dominis serviet his, qui se genuerunt.

9. In opere et sermone et omni patientiâ honora patrem tuum,

10. Ut superveniat tibi benedictio ab eo, et benedictio illius in novissimo maneat.

11. Benedictio patris firmat domos filiorum: maledictio autem, matris eradicat fundamenta.

12. Ne glorieris in contumeliâ patris tui: non enim est tibi gloria, ejus confusio.

13. Gloria enim hominis ex honore patris sui, et dedecus filii pater sine honore.

14. Fili, suscipe senectam patris tui, et non contristes eum in vitâ illius:

15. Et si defecerit sensu, veniam da, et ne spernas eum in virtute tuâ: eleemosyna enim patris non erit in oblivione.

16. Nam pro peccato matris restituetur tibi bonum,

16 Pro peccato matris: sive pro injuriâ quâ à matre patienter tuleris.

In die tribulationis tuæ commemorabitur tuû : sicut in sereno glacies, sic solventur tua peccata.

Tanquam blasphemus est, qui dereliquit patrem, et est maledictus à Domino, qui exasperat matrem suam.

Fili, in mansuetudine opera tua perfice, et ab homine acceptabilis diligere.

Quantò major es, tantò magis te humilia; et coram Deo invenies gratiam.

Quoniam magna est potentia Domini, et ab humilibus honorificatur.

Difficiliora te ne quæsieris; et fortiora te ne scrutatus fueris.

Quæ præcepta sunt tibi, hæc cogita : non est enim tibi opus absconditis.

In supervacuis operum tuorum ne fueris curiosus : plurimæ enim super sensum hominis ostensa sunt tibi.

17. Et in justitiâ ædificabitur tibi, et in die tribulationis commemorabitur tuû : et sicut in sereno glacies, solventur peccata tua.

18. Quàm malæ famæ est, qui dereliquit patrem ! et est maledictus à Deo, qui exasperat matrem.

19. Fili, in mansuetudine opera tua perfice; et super hominum gloriâ diligere.

20. Quantò magnus es, humilia te in omnibus; et coram Deo invenies gratiam :

21. Quoniam magna potentia Dei solus, et ab humilibus honoratur.

22. Altiora te ne quæsieris, et fortiora te ne scrutatus fueris : sed quæ præcepit tibi Deus, illa cogita semper; et in pluribus operibus ejus ne fueris curiosus.

23. Non est enim tibi necessarium ea quæ abscondita sunt, videre oculis tuis,

24. In supervacuis rebus noli scrutari multipliciter; et in pluribus operibus ejus non eris curiosus.

¹⁷ *Ædificabitur tibi!* domus tua scilicet: res tuæ constabuntur.

²⁰ *Quantò magnus es:* major.

²⁴ *In supervacuis rebus:* Gr. in supervacuis operum tuorum: in illis operibus quæ sunt supervacua. Vulgata planior.

Multos enim implanavit suspicio ipsorum; et cogitatio mala labefecit sensus illorum.

Et qui amat periculum, in illud incidet: cor durum habebit male in novissimis.

Cor durum gravabitur laboribus: et peccator adjiciet peccatum super peccata.

Obductioni superbi non est sanatio: frutex enim peccati radicavit in illo.

Cor sapientis cogitabit parabolam: et auris auditoris, desiderium sapientis.

25. Plurima enim super sensum hominum ostensa sunt tibi.

26. Multos quoque supplantavit suspicio illorum, et in vanitate detinuit sensus illorum.

27. Cor durum habebit male in novissimo: et qui amat periculum, in illo peribit.

28. Cor ingrediens duas vias, non habebit successus, et pravus corde in illis scandalizabitur.

29. Cor nequam gravabitur in doloribus, et peccator adjiciet ad peccandum.

30. Synagogæ, superborum non erit sanitas: frutex enim peccati radicabitur in illis, et non intelligetur.

31. Cor sapientis intelligitur in sapientiâ, et auris bona audiet cum omni concupiscentiâ sapientiam.

²⁶ *Multos quoque*: multos enim; Gr. quæ particulae ad antecedentia referunt. *Supplantavit*: Gr. implanavit, decipit. *Suspicio illorum*: conjecturae de rebus maximis.

²⁸ *Scandalizabitur*: offendet, cadet.

³⁰ *Synagogæ, cœtui superborum*: Gr. ἐκκλησίαι, immissis superbis calamitatibus: ut supra, II. 27 quæ sunt immedicabiles, Deo implecabiliter ulciscens.

³¹ *Cor sapientis... in sapientiâ*: cogitabit parabolam; Gr. similitudines, quibus obvelata veritas, gratius et suavius postea elucescat. *Auris bona*: Gr. auris audientis votum seu desiderium sapientis: sapiens cupit habere dociles auditores. Vide infra, xxv. 12.

32. Sapiens cor et intelligibile abstinebit se à peccatis, et in operibus justitiæ successus habebit.

Ignem ardentem extinguet aqua : et eleemosyna expiabit peccata.

Qui reddit gratias, commemoratur in posterum ; et in tempore casûs sui, inveniet firmamentum.

33. Ignem ardentem extinguit aqua, et eleemosyna resistit peccatis :

34. Et Deus prospector est ejus qui reddit gratiam . meminit ejus in posterum, et in tempore casûs sui, inveniet firmamentum.

³⁴ *Deus prospector est* : Gr. simpliciter : qui reddit gratias (sive beneficiorum memor) memorabitur in posterum, etc.

CAPUT IV.

Sequitur de adjubandis pauperibus, usque ad 12. Sapientiæ utilitas : homines tentationibus probat ; ad 23. prava verecundia ; ad 32. peccata cui confitenda, 31. ne contra ictum fluvii, 32. pro justitiâ certa, 33. lingua præceps : in dómo ut leo, 34. beneficium, 35.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

FILI, vitam pauperis ne defraudes, et ne protrahas oculos egenos.

Animam esurientem ne contristes, et non exasperes vtrum in inopiâ suâ.

1. FILII, eleemosynam pauperis ne defraudes, et oculos tuos ne transvertas à paupere.

2. Animam esurientem ne despexeris, et non exasperes pauperem in inopiâ suâ.

¹ *Oculos tuos* : ne protrahas (in longum ducas), oculos egenos : Gr. ne egentes expectare facias.

Cor irritatum ne conturbes, et ne protrahas datum angustianti.

Rogationem tribulati ne abjicias, et ne avertas faciem tuam ab egeno.

Ab inope non avertas oculum: et ne relinquo locum homini, ut maledicat te.

Maledicentis enim tibi in amaritudine animæ suæ, deprecationem ejus exaudiet is qui fecit illum.

Congregationi amabilem te facito: et magnati humilia caput tuum.

Inclina pauperi aurem tuam, et responde illi pacifica in mansuetudine.

Libera eum qui injuriam patitur, de manu injuriam inferentis: et non acedieris in judicando.

Esto pupillis ut pater, et

3. Cor inopis ne affligeris, et non protrahas datum angustianti.

4. Rogationem tribulati ne abjicias, et non avertas faciem tuam ab egeno.

5. Ab inope ne avertas oculos tuos, propter iram; et non relinquo quærentibus tibi retro maledicere.

6. Maledicentis enim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius: exaudiet autem eum qui fecit illum.

7. Congregationi pauperum assabilem te facito: et presbytero humilia apiman tuam, et magnato humilia caput tuum.

8. Declina pauperi sinistram tristitiæ tuæ; et redde debitum tuum; et responde illi pacifica in mansuetudine.

9. Libera eum qui injuriam patitur; de manu superbi; et non acide feras in animâ tuâ.

10. In judicando esto pu-

³ *Cor inopis*: Gr. irritatum, exacerbatum. *Angustianti*: indigenti: Gr.

⁹ *Superbi*: injuriam inferentis: Græc. *non acide*: acerbè: at Gr. ne pusillo animo sis in judicando, quod Vulgat. ad seq. refert.

pro viro matri illorum : et eris velut filius Altissimi, et diliget te magis mater tua,

illis misericors ut pater, et pro viro matri illorum :

11. Et eris tu velut filius Altissimi obediens, et miseretur tui magis quam mater.

Sapientia filios sibi exaltavit, et suscipit inquirentes se.

12. Sapientia filiis suis vitam inspirat : et suscipit inquirentes se, et præbit in viâ justitiæ.

Qui diligit illam, diligit vitam : et qui manè vigilaverint ad illam, implebuntur lætitiâ.

13. Et qui illam diligit, diligit vitam : et qui vigilaverint ad illam, complectentur placorem ejus.

Qui tenuerit illam, hæreditabit gloriam : et quocumque introibit, benedicet Dominus.

14. Qui tenuerint illam, vitam hæreditabunt : et quò introibit, benedicet Deus.

Qui serviunt ei, servient Sancto : et eos qui diligunt eam, diligit Dominus.

15. Qui serviunt ei, obsequentes erunt Sancto : et eos qui diligunt illam, diligit Deus.

Qui audit illam, iudicabit gentes : et qui ad illam accesserit, habitabit confidens.

16. Qui audit illam, iudicabit gentes : et qui intuetur illam, permanebit confidens.

Si credideris, hæreditabis illam, et in possessione erunt creaturæ ipsius.

17. Si crediderit ei, hæreditabit illam, et erunt in confirmatione creaturæ illius.

¹³ *Complectentur* (assequentur) *placorem* : placiditatem : tranquillitatem *ejus* : fruuntur quiete quam dederit.

¹⁵ *Sancto* : ipsi Deo.

¹⁷ *Hæreditabit* : possidebit. *Erunt in confirmatione creaturæ illius* : fructus, proventus, ipsa *ejus* soboles consistet firmius.

Quoniam obliquè ambulat cum eò in primis :

Timorem autem et metum adducet super illum, et cruciabit illum, in disciplinâ suâ; donec credat animæ illius, et tentet eum in justificationibus suis.

Et rursus redibit recta ad illum, et lætificabit illum, et denudabit absconsa sua.

18. Quoniam in tentatione ambulat cum eo, et in primis eligit eum.

19. Timorem et metum, et probationem inducet super illum: et cruciabit illum in tribulatione doctrinæ suæ, donec tentet eum in cogitationibus suis, et credat animæ illius.

20. Et firmabit illum, et iter adducet directum ad illum, et lætificabit illum.

18. 19. *In tentatione... timorem et metum... donec tentet eum... et credat animæ illius.* His versibus id agit Ecclesiasticus, ne vicè difficultatibus quæ viam sapientiæ inuentibus occurrunt, animis concedamus. Comparat autem sapientiam homini periclitanti amici fidem, nèque arcana sua facile committenti, anteaquam cautè probaverit: sic agit sapientia. *In primis*, ac primùm quidem, initio: *in tentatione ambulat cum illo*: tentat hominem obsequentem sibi. *Et eligit eum.* Summò delectu utitur, neque cuius obvio se tradit, sive, ut habet Græcus, obliquè ambulat cum illo: quam lectionem firmant sequentia, ac maximè versus 20. Obliquè autem, hoc est, velut incerto pede ambulat cum amatore suo, nec statim illi fidit; seu mavis, amatorem suum quasi per anfractuosa et confragosa deducit, timoremque incutit, et diligenter probat; neque p̄rcit cruciatibus quibus illum eradiat, donec probato et tentato ad extremum credat, et omnia arcana effundat in sinum: ut patebit 21. Addit Gr. et tentet eum in justificationibus suis, hoc est, et probet illum verè justum fuisse: sic Abraham, sic Jacob, sic Moyses, aliique non nisi probati et difficultatibus exerciti, verè sapientiæ compotes facti sunt. Pergit:

20. *Et iter adducet directum ad illum*: hoc est, ducet illum per itinera recta, ut Sap. x. 10. atque ut hic habet, Gr. redibit recta viâ ad illum: non jam obliquè, ut 7. 18. *Et lætificabit illum*: renudatis sapientiæ arcanis, ut habeat sequentia: quarum rerum summa est Sap. iii. 5. ubi ait: *Tentavit eos, et invenit illos dignos se.*

21. Et denudabit absconsa sua illi; et thesaurizabit super illum scientiam, et intellectum justitiæ.
- Si autem aberraverit, derelinquet eum, et tradet eum in manibus ruinæ suæ.
22. Si autem oberraverit, derelinquet eum, et tradet eum in manus inimici sui.
- Conserva tempus, et devota à malo; et pro animâ tuâ ne confundaris.
23. Fili, conserva tempus, et devota à malo.
24. Pro animâ tuâ ne confundaris dicere verum,
25. Est enim confusio adducens peccatum; et est confusio adducens gloriam et gratiam.
- Est enim confusio adducens peccatum; et est confusio adducens gloriam et gratiam.
- Ne accipias faciem adversus animam tuam, et ne reverearis in casum tuum.
26. Ne accipias faciem adversus faciem tuam, nec adversus animam tuam mendacium.
27. Ne reverearis proximum tuum in casu suo :

²¹ *Si autem oberraverit* : clarius, aberraverit, Gr. Dixit quæ eventura sint homini per calamitates probato : at eadem sapientia aberrantem deseret. *Et tradet eum in manus iniquici sui* : Gr. ruinæ suæ : notus hebraismus : omni ope destituet, ac certo dedet exitio.

²³ *Conserva tempus* : vide 1. 28. .

²⁴ *Pro animâ tuâ* : pro salute animæ tuæ. Aggreditur autem homines malè verecundos, qui veritatem erubescunt.

²⁵ *Est confusio* : est pudor bonus malusque, quorum causas aperit sequentibus.

²⁶ *Ne accipias faciem* : sive personam : utrumque enim Gr. congruit. Ne sis personarum acceptor; vel, noli judicare secundum externam speciem, quod est Joan. vii. 24. *Nolite judicare secundum faciem (sive speciem) sed rectum judicium judicate.*

²⁷ *Ne reverearis*. Ne te falsa reverentia prohibeat quominus proximum tuum errantem et cæcum candidis monitis à certâ pernicie

Non retineas verbum in tempore salutis.

28. Nec retineas verbum in tempore salutis. Non abscondas sapientiam tuam in decore suo.

In sermone enim cognoscetur sapientia, et doctrina in verbo linguæ.

29. In linguâ enim sapientia dignoscitur : et sensus, et scientia, et doctrina in verbo sensati, et firmamentum in operibus justitiæ.

Non contradicas veritati; et de ineruditione tuâ confundere.

30. Non contradicas verbo veritatis ullo modo; et de mendacio ineruditionis tuæ confundere.

Ne confundaris confiteri peccata tua; nec coneris contra fluxum fluminis; et non subjicias te homini stulto; et ne accipias faciem potentis.

31. Non confundaris confiteri peccata tua: et ne subjicias te omni homini pro peccato.

Usque ad mortem agonizare pro veritate: et Dominus Deus pugnabit pro te,

32. Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluvii.

33. Pro justitiâ agonizare pro animâ tuâ, et usque ad mortem certa pro justitiâ: et Deus expugnabit pro te inimicos tuos.

f Noli asper, esse in linguâ

34. Noli citatus esse in

deterreas. Gr. Ne reverearis in casum tuum, cum veritatem tacens, tibi ipsi accersis exitium.

28 Non abscondas sapientiam tuam in decore suo: nempe in gravibus periculis, quo tempore decet maximè.

31 Ne subjicias te. Ita confitere peccata, ut non cuivis, sed sapientissimo cuique emendanda ac medicanda committas.

32 Noli resistere: pro his Gr. habet: Non subjicias te homini stulto, nec accipias faciem (seu personam) potentis.

33 Agonizare: velut in agone certa, proposito præmio. Deus expugnabit: brevius Gr. et Deus pugnabit pro te.

34 Noli citatus esse: præcept. τυχῶς. Alii legunt, τυχῶς, violentus,

tuâ, et inutilis et remissus in operibus tuis. linguâ tuâ, et inutilis et remissus in operibus tuis.

Noli esse sicut leo in domo tuâ, et arreptitius in domesticis tuis. 35. Noli esse sicut leo in domo tuâ, evertens domesticos tuos, et opprimens subjectos tibi.

Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, et ad dandum collecta. 36. Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, et ad dandum collecta.

asper. Alii, *operis*, confidens, temerarius : eodem sensu. Vulgata lectio planior et antiquior.

35 *Evertens domesticos*. Præclare Gr. (noli esse) arreptitius seu potius imaginosis, furens : *garraculorum* : exagitatus phantasiis : cuiusmodi illa fuisse dicitur apud Ter. in Hec.

CAPUT V. *

Divitiis ne confidas, 1, 2, 3, 10. *de peccato statim expiando*, 4, ad 10. *boni animo et vario*, 11. *firmiter*, 12. *miti*, 13. *lingua*, 14. *ad fin.*

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

NOLI attendere ad divitias tuas; et ne dixeris, Sufficientes mihi sunt. 1. NOLI attendere ad possessiones iniquas; et ne dixeris : Est mihi sufficiens vita : nihil enim proderit in tempore vindictæ et obductionis.

Ne sequaris animam tuam, et fortitudinem tuam, 2. Ne sequaris in fortitudine tuâ concupiscentiam

* *Obductionis* : vide suprâ, II. 2.

2 *In fortitudine tuâ*. Ne viribus confisus sequaris concupiscentiam. Ne sequantur cogitationes suas et oculos, per res varias fornicantes. Num. xv. 39.

ut ambules in concupiscentiis cordis tui.

Et ne dixeris, Quis me subjiciet? Dominus enim vindicans vindicabit te.

Ne dixeris, Peccavi, et quid mihi accidit? Dominus enim est patiens.

De propitiato noli esse sine metu, ut adjicias peccatum super peccata.

Et ne dicas, Miseratio ejus magna est; multitudinis peccatorum meorum miserebitur.

Misericordia enim et ira ab illo; et super peccatores requiescet ira illius.

Ne tardes converti ad Dominum, et ne differas de die in diem: subito enim egredietur ira Domini, et in tempore vindictae disperdet.

Noli attentus esse in divitiis injustis; nihil enim adjuvaberis in die obductionis.

Non ventiles in omni vento, et non eas in omni

3. Et ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me subjiciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicabit.

4. Ne dixeris: Peccavi, et quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens redditor.

5. De propitiato peccato noli esse sine metu: neque adjicias peccatum super peccatum.

6. Et ne dicas: Miseratio Domini magna est; multitudinis peccatorum meorum miserebitur.

7. Misericordia enim et ira ab illo cito proximant; et in peccatores respicit ira illius.

8. Non tardes converti ad Dominum, et ne differas de die in diem.

9. Subito enim veniet ira illius, et in tempore vindictae disperdet te.

10. Noli anxius esse in divitiis injustis; non enim proderunt tibi in die obductionis et vindictae.

11. Non ventiles te in omnem ventum, et non eas

3 Quomodo potui? quanta potui?

10 Noli anxius esse in divitiis injustis, comparandis, sive tuendis.

viâ : sic peccator duplex in omnem viam; sic enim
linguâ. omnis peccator probatur in
duplici linguâ.

Esto firmus in intellectu 12. Esto firmus in viâ Do-
tuo; et unus sit sermo tuus. mini, et in veritate sensûs
tui et scientiâ; et prosequa-
tur te verbum pacis et jus-
titiæ.

Esto velox in auscultatione tuâ; et in longanimitate profer responsum. 13. Esto mansuetus ad
audiendum verbum, ut intelligas; et cum sapientiâ
proferas responsum verum.

Si est tibi intellectus, 14. Si est tibi intellectus,
responde proximo; sin autem, sit manus tua super os
tuum, ne capiaris in verbo in-
disciplinato, et confundaris.

Gloria et inhonoratio in sermone; et lingua hominis, 15. Honor et gloria in ser-
subversio est illius. mone sensati : lingua verò
imprudentis subversio est
ipsius.

Non appelleris susurro; 16. Non appelleris su-
et linguâ tuâ ne insidieris. surro; et linguâ tuâ ne ca-
piaris, et confundaris.

Super furem enim est 17. Super furem enim est
confusio, et denotatio pes- confusio et pœnitentia, et
sima super bilinguem. denotatio pessima super bi-
linguem : susurratori autem
odium, et inimicitia et cou-
tumelia.

In magno et in parvo non 18. Justifica pusillum et
ignores. magnum similiter.

¹² *Esto firmus in viâ Domini* : vide Gr.

¹⁴ *Sin autem* : sin minus.

¹⁵ *Lingua imprudentis* : hominis, simpliciter : Gr.

¹⁸ *Justifica, absolve, pusillum et magnum pariter* : æquo utrum-
que judicio : Gr. in magno et parvo non ignores : ne te in negotiis
minutissima quæque fugiant.

CAPUT VI.

Sit firma amicitia, 1. superbi: de amicis comparandis, servandis, observandis, 5 ad 18. de sapientia, ejusque levi jugo, 18 ad finem: audiendi senes et docti, 35, 36.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Et noli fieri pro amico inimicus; nomen enim malum, confusionem et imperium hæreditabit. Sic peccator bilinguis.

Ne te extollas in cogitatione animæ tuæ, ne diripiatur, velut taurus, anima tua.

Folia tua comedes, et fructus tuos perdes, et relinques te velut lignum aridum.

Anima nequam disperdet eum qui se habet, et gaudium inimicorum faciet eum.

Guttur dulce multiplicabit amicos suos, et lingua

1. NOLI fieri pro amico inimicus proximo: imperium enim et contumeliam malus hæreditabit, et omnis peccator invidus et bilinguis.

2. Non te extollas in cogitatione animæ tuæ velut taurus; ne forte elidatur virtus tua per stultitiam,

3. Et folia tua comedat, et fructus tuos perdat, et relinqueris velut lignum aridum in eremo.

4. Anima enim nequam disperdet qui se habet, et in gaudium inimicis dat illum, et deducet in sortem impiorum.

5. Verbum dulce multiplicat amicos, et mitigat

¹ *Hæreditabit*: possidebit. *Omnis peccator*: Gr. simpliciter. *Sic peccator bilinguis*: supple, possidebit malum.

² *Virtus tua*: anima tua: Gr.

³ *Et folia tua comedat*: stulta superbia, de qua præcedente: ne decorem simul remque amittas, nec tantum folia, veram etiam fructus.

beneloquens multiplicabit bonas salutationes.

Multi pacifici sint tibi : consiliarii autem tui sint unus de mille.

Si possides amicum, in tentatione posside eum, et non facile credas ei.

Est enim amicus in tempore suo, et non permanebit in die tribulationis tuæ.

Et est amicus qui convertitur ad inimicitiam, et rixam opprobrii tui denudabit.

Et est amicus socius mensarum, et non permanebit in die necessitatis tuæ.

Et in bonis tuis erit, tanquam tu, et in domesticis tuis fiducialiter aget.

inimicos : et lingua eucharis in bono homine abundat.

6. Multi pacifici sint tibi, et consiliarius sit tibi unus de mille.

7. Si possides amicum, in tentatione posside eum, et ne facile credas ei.

8. Est enim amicus secundum tempus suum, et non permanebit in die tribulationis.

9. Et est amicus qui convertitur ad inimicitiam; et est amicus qui odium, et rixam, et convitia denudabit.

10. Est autem amicus socius mensæ, et non permanebit in die necessitatis.

11. Amicus si permanserit fixus, erit tibi quasi coequalis, et in domesticis tuis fiducialiter aget :

⁵ *Lingua eucharis* : gratiosa : comiter loquens ; in bono homine abundabit. Vir bonus abundat verbis mitibus : Gr. Lingua beneloquens (dulciloqua) multiplicabit bonas salutationes : (multos salutatores, ac fausta imprecantes.)

⁶ *Multi pacifici* : socii, convictores.

⁷ *In tentatione posside amicum* : non nisi tentatum et probatum. *Non facile* : non citò, non temerè, non statim, credas ei teipsum. *Jesus non credebat semetipsum eis.* Joan. 11. 24.

⁸ *Secundum tempus suum* : secundum rationes et utilitates suas.

⁹ *Et rixam* : Gr. rixam opprobrii tui denudabit : quæ iratus effuderis, nec amicum celandum putaris.

¹¹ *Amicus.... quasi coequalis* : Gr. in bonis tuis (rebus tuis florentibus) erit : (utetur ut suis :) sicut tu. *Et in domesticis tuis* : in familiaritate tua : fiducialiter, cum imperio, aget.

Si humiliatus fueris, erit contra te, et à facie tuâ abscondet se.

Ab inimicis tuis separare: et ab amicis tuis attende.

Amicus fidelis, protectio fortis; et qui invenit illum, invenit thesaurum.

Amico fideli nulla est comparatio, et non est pondus bonitati ejus.

Amicus fidelis, medicamentum vitæ: et qui metuunt Dominum, invenient illum.

Qui timet Dominum, bonam habet amicitiam suam: quoniam secundum ipsum, sic et proximus ipsius.

Fili, à juventute tuâ excipe doctrinam; et usque ad canos invenies sapientiam.

Quasi is qui arat et qui seminat, accede ad illam; et sustine bonos fructus illius.

12. Si humiliaverit se contra te, et à facie tuâ absconderit se, unanimem habebis amicitiam bonam.

13. Ab inimicis tuis separare: et ab amicis tuis attende.

14. Amicus fidelis, protectio fortis: qui autem invenit illum, invenit thesaurum.

15. Amico fideli nulla est comparatio, et non est digna ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius.

16. Amicus fidelis, medicamentum vitæ et immortalitatis: et qui metuunt Dominum, invenient illum.

17. Qui timet Deum, æquè habebit amicitiam bonam: quoniam secundum illum erit amicus illius.

18. Fili, à juventute tuâ excipe doctrinam; et usque ad canos invenies sapientiam.

19. Quasi is qui arat et seminat, accede ad eam, et sustine bonos fructus illius.

¹² Si humiliaverit se: Gr. si humiliatus (dejectus) fueris, erit contra te, et à facie tuâ abscondet se: (à te recedet.)

¹³ Ab inimicis tuis separare: non affectu, sed convictu, ne te per calumniam prodant. Ab amicis attende: ne amittas eos: ne plus æquo et sine ullâ cautione credas.

In operatione enim illius paululum laborabis; et citò edes de generationibus illius.

Quoniam aspera est nimum indoctis, et non permanebit in illà excors.

Quasi lapis probationis fortis erit in illo, et non demorabitur projicere illam.

Sapientia enim secundum nomen suum est: et non est multis manifesta.

Audi, fili, et accipe sententiam meam, et ne abjicias consilium meum.

Et injice pedes tuos in compedes illius, et in torquem illius collum tuum.

Subjice humerum tuum,

20. In opere enim ipsius exiguum laborabis; et citò edes de generationibus illius.

21. Quàm aspera est nimum sapientia indoctis hominibus! et non permanebit in illà excors.

22. Quasi lapidis virtus probatio erit in illis, et non demorabuntur projicere illam.

23. Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est ejus, et non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet usque ad conspectum Dei.

24. Audi, fili, et accipe consilium intellectus, et ne abjicias consilium meum.

25. Injice pedem tuum in compedes illius, et in torques illius collum tuum:

26. Subjice humerum

²⁰ *Excors*: insanus, insensatus.

²² *Quasi lapidis virtus*: vide Gr. Sensus autem est: erit in insensato sapientia, quasi lapis gravis ei traditus ad explorandas vires, quem statim quasi pondere victus, projiciet. Zach. xii. 3. *Ponam Jerusalem lapidem oneris cunctis populis.*

²³ *Sapientia secundum nomen est ejus*: Gr. nomen suum: secundum famam suam est: talis est qualis esse memoratur, nempe abscondita, impervestigabilis: *Sapientia enim ubi invenitur?* Job. xxviii. toto capite, et suprâ, i. 3.

²⁵ *Injice pedem tuum*: ²⁶ *subjice humerum*. En vincla, en compedes, en jugum sapientiæ: hominemque totum, humeris, collo, pedibus, manibus, ejus vinculis illigatum, comprehensum, ten-

et porta illam : et ne acedieris vinculis illius.

In omni animo tuo accede ad illam, et in omni virtute tuâ conserva vias ejus.

Investiga, et quære : et manifestabitur tibi; et continens factus, ne derelinquas illam.

In novissimis enim invenies requiem ejus; et convertetur tibi in oblectationem.

Et erunt tibi compedes in protectionem fortitudinis, et torques illius in stolam gloriæ.

Decus enim aureum est in eâ, et vincula illius, fila hyacinthina.

Stolam gloriæ indues eam, et coronam gratulationis impones tibi.

Si volueris, fili, disces : et

tum : eoque magis liberum, quod justitiæ servum. *Et ne acedieris*; graveris, defatigeris : Gr.

²⁸ *Continens factus* : Gr. ejus possessor, compos, imparis, quod et continentem et compotem sonat.

³⁰ *Et erunt tibi compedes*. Initia quidem sapientiæ difficilia atque aspera cupiditatibus edomandis; at jam edomitis ac sub jugum missis, omnia libertati et honori vertent.

³¹ *Decor enim vitæ* : Gr. decus aureum : sive mundus aureus in eâ; ornatus omnimodi. *Alligatura salutaris*: non qualis vinculis, sed qualis infirmis sanandis adhiberi solet : Gr. nexus hyacinthus. qualem induere jussi Israelitæ ad decorem. Num. xv. 38.

tuum, et porta illam; et ne acedieris vinculis ejus.

27. In omni animo tuo accede ad illam, et in omni virtute tuâ conserva vias ejus.

28. Investiga illam, et manifestabitur tibi; et continens factus, ne derelinquas eam :

29. In novissimis enim invenies requiem in eâ, et convertetur tibi in oblectationem.

30. Et erunt tibi compedes ejus in protectionem fortitudinis, et bases virtutis; et torques illius in stolam gloriæ.

31. Decor enim vitæ est in illâ, et vincula illius alligatura salutaris.

32. Stolam gloriæ indues eam, et coronam gratulationis superpones tibi.

33. Fili, si attenderis

si accommodaveris animum tuum, callidus eris.

Si dilexeris audire, excipies: et si inclinaveris aurem tuam, sapiens eris.

In multitudine presbyterorum sta; et qui sapiens, ei conjungere omnem narrationem divinam velis audire: et proverbia intellectus non effugiant te.

Si videris sensatum, evigila ad eum; et gradus ostiorum illius exerat pes tuus.

Cogitatum tuum habe in præceptis Domini, et in mandatis illius meditare semper. Ipse firmabit cor tuum: et concupiscentia sapientiae tuæ dabitur tibi.

mihi, disces: et si accommodaveris animum tuum, sapiens eris.

34. Si inclinaveris aurem tuam, excipies doctrinam: et si dilexeris audire, sapiens eris.

35. In multitudine presbyterorum prudentium sta, et sapientiae illorum ex corde conjungere, ut omnem narrationem Dei possis audire: et proverbia laudis non effugiant à te.

36. Et si videris sensatum, evigila ad eum, et gradus ostiorum illius exerat pes tuus.

37. Cogitatum tuum habe in præceptis Dei, et in mandatis illius maxime assiduus esto: et ipse dabit tibi cor; et concupiscentia sapientiae dabitur tibi.

35 *Presbyterorum*: seniorum, senatorum.

CAPUT VII.

Malis mala, 1, 2, 3. ne quæras honores, 4, 6. mulierum amplitudo non placat Deum, 9, 10. inspector Deus, 12. de calumniis et omni mendacio; 13, 14. agricultura, 16. amicus, 20. bonus paterfamilias servis, mercenariis, liberis, uxori, iumentis etiam, parentibus, sacerdotibus, amicis, egenis consulit, ac novissima cogitat, 21, etc. ad fin.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

NOLI facere mala : et non te apprehendet malum.

Discede ab iniquo; et declinabit à te.

Fili, non semines in sulcis injustitiæ : et non metes eos in septuplum.

Noli quærere à Domino ducatum, neque à rege cathedram honoris.

Non te justifices ante Dominum : et penes regem noli velle videri sapiens.

Noli quærere fieri iudex ; ne fortè non possis auferre iniquitates : ne fortè extimescas faciem potentis ; et ponas scandalum in rectitudine tuâ.

Non pecces in multitudinem civitatis ; nec te dimittas in turbam.

1. NOLI facere mala ; et non te apprehendent.

2. Discede ab iniquo ; et deficient mala abs te.

3. Fili, non semines mala in sulcis injustitiæ ; et non metes ea in septuplum :

4. Noli quærere à Domino ducatum, neque à rege cathedram honoris.

5. Non te justifices ante Deum, quoniam agnitor cordis ipse est : et penes regem noli velle videri sapiens.

6. Noli quærere fieri iudex, nisi valeas virtute irrumpere iniquitates : ne fortè extimescas faciem potentis ; et ponas scandalum in æquitate tuâ.

7. Non pecces in multitudinem civitatis ; nec te immittas in populum :

³ *Et non metes : ut non metas, etc.*

Non alliges bis peccatum :
in uno enim non eris immu-
nis.

Noli esse pusillanimis in
oratione tuâ : et eleemosy-
nam facere ne despicias.

Ne dica : In multitu-
dine munerum meorum re-
spiciet, et offerente me Deo
altissimo, suscipiet.

Ne irrideas hominem, qui
sit in amaritudine animæ
sue : est enim qui humiliat,
et qui exaltat.

Noli arare mendacium ad-
versus fratrem tuum ; neque
in amicum similiter facias.

Noli velle mentiri omne
mendacium : assiduitas enim
illius non in bonum.

Noli verbosus esse in mul-

8. Neque alliges duplicia
peccata : nec enim in uno
eris immunis.

9. Noli esse pusillanimis
in animo tuo.

10. Exorare et facere elee-
mosynam ne despicias.

11. Ne dicas : In multitu-
dine munerum meorum re-
spiciet Deus, et offerente me
Deo altissimo, munerâ mea
suscipiet.

12. Non irrideas hominem
in amaritudine animæ : est
enim qui humiliat et exal-
tat circumspector Deus.

13. Noli arare mendacium
adversus fratrem tuum ; ne-
que in amicum similiter fa-
cias.

14. Noli velle mentiri
omne mendacium : assidui-
tas enim illius non est
bona.

15. Noli verbosus esse

8 *Duplicia peccata* : et tua scilicet, et aliena : Gr. ne alliges
bis peccatum, iterando et assuescendo, quod sequenti congruit.

9 *In animo tuo* : Gr. in precatione tuâ : ne vilia et caduca
à Domino petas, neque à magno parva, sed magna, ut Salomon
sapientiam.

13 *Arare mendacium* : ne mendacia studiosè ~~vult~~ sulcos produ-
cas : hic autem prohibet calumniam. At postea :

14 *Omne mendacium*. Neque modò calumniam vites, veràm
etiam quodcumque mendacii genus. *Assiduitas illius non est bona* :
quo sensu infra, ix. 4. *cum saltatrice ne assiduus sis* : indicat autem,
ubi semel admiseris, facilè in consuetudinem trahi.

titudine presbyterorum; et non iteres verbum in oratione tuâ.

Non oderis laboriosam operationem et rusticationem creatam ab Altissimo.

Non te computes in multitudine peccatorum.

Humilia valde spiritum tuum: memento quoniam ira non tardabit: quoniam vindicta impij, ignis et vermis.

Ne commutes amicum propter indifferens, neque fratrem germanum in auro Suphir.

Noli discedere à muliere sensatâ et bonâ: gratia enim ejus super aurum.

Non lædas servum in veritate operantem, neque mercenarium dantem animam suam.

Servum sensatum diligit anima tua: non defraudes

in multitudine presbyterorum; et non iteres verbum in oratione tuâ.

16. Non oderis laboriosa opera, et rusticationem creatam ab Altissimo.

17. Non te repites in multitudine indisciplinatorum.

18. Memento iræ; quoniam non tardabit.

19. Humilia valde spiritum tuum: quoniam vindicta carnis impij, ignis et vermis.

20. Noli prævaricari in amicum pecuniam differentem, neque fratrem carissimum auro spreveris.

21. Noli discedere à muliere sepsatâ et bonâ, quam sortitus es in timore Domini: gratia enim verecundiæ illius super aurum.

22. Non lædas servum in veritate operantem, neque mercenarium dantem animam suam.

23. Servus sensatus sît tibi dilectus quasi anima tua:

¹⁵ *Presbyterorum*: seniorum, qui potius audiendi. *Non iteres verbum in oratione* (precatione) *tuâ*. Ne sis multiloquus: qualem arguit Christus. Matth. vi. 7.

¹⁹ *Ignis et vermis*: vide Marc. ix. 43.

²⁰ *Amicum pecuniam differentem*: tardantem reddere. *Auro*: propter aurum. At Gr. ne commutes amicum propter indifferens: quâ voce etiam Cicero utitur: græcâ phrasî pulcherrimâ: propter fortunas ac rem, quâ ad bonum malumve uti possis.

illum libertate.

non defraudes illum libertate, neque inopem derelinquas illum.

Pecora tibi sunt? attende illis; et si sunt tibi utilia, perseverent apud te.

24. Pecora tibi sunt? attende illis: et si sunt utilia, perseverent apud te.

Filii tibi sunt? erudi illos, et curva à pueritiâ collum eorum.

25. Filii tibi sunt? erudi illos, et curva illos à pueritiâ illorum.

Filiæ tibi sunt? conserva corpus earum: et ne ostendas hilarem faciem tuam ad illas.

26. Filiæ tibi sunt? conserva corpus illarum: et non ostendas hilarem faciem tuam ad illas.

Trade filiam, et grande opus feceris; et homini sensato da illam.

27. Trade filiam, et grande opus feceris; et homini sensato da illam.

Mulier est tibi secundum animam? ne projicias eam.

28. Mulier si est tibi secundum animam tuam, non projicias illam: et odibili non credas te. In toto corde tuo

In toto corde honora patrem tuum; et gemitus matris non obliviscaris.

29. Honora patrem tuum, et gemitus matris tuæ ne obliviscaris:

Memento quia per eos natus es: et quid retribues illis, quomodo illi tibi?

30. Memento quoniam nisi per illos natus non fuisses: et retribue illis quomodo et illi tibi.

In totâ animâ tuâ time Dominum; et sacerdotes illius suscipe.

31. In totâ animâ tuâ time Dominum; et sacerdotes illius sanctifica.

In totâ virtute dilige eum qui te fecit; et ministros ejus non derelinquas.

32. In omni virtute tuâ dilige eum qui te fecit: et ministros ejus ne derelinquas.

31. *Sacerdotes illius sanctifica*: suscipe, admirare: Gr.

Time Dominum; et honorifica sacerdotem :

Et da illi partem, sicut mandatum est tibi, primitias, et pro delicto,

Et datum brachiorum, et sacrificium sanctificationis, et primitias sanctorum.

Et pauperi porrige manum tuam; ut perficiatur benedictio tua.

Gratia datùs in conspectu omnis viventis : et in mortuo ne prohibeas gratiam.

Non desis plorantibus, et cum lugentibus luge.

Ne pigriteris visitare ægrotum : ex his enim diligeris.

33. Honora Deum ex tota animà tuâ; et honorifica sacerdotes, et propurga te cum brachiis.

34. Da illis partem, sicut mandatum est tibi, primitiarum et purgationis; et de negligentia tuâ purga te cum paucis.

35. Datum brachiorum tuorum, et sacrificium sanctificationis offeres Domino, et initia sanctorum :

36. Et pauperi porrige manum tuam, ut perficiatur propitiatio, et benedictio tua.

37. Gratia dati in conspectu omnis viventis : et mortuo non prohibeas gratiam.

38. Non desis plorantibus in consolatione, et cum lugentibus ambula.

39. Non te pigeat visitare infirmum : ex his enim in dilectione firmaberis.

³³ *Propurga te cum brachiis* : oblati frugibus tuo opere comparatis. Vide 35.

³⁴ *Purgationis* : pro delicto : Gr. supple, hostiam : hebraismus : de negligentia : alia versio : *purga te cum paucis* : exiguis muneribus magna peccata redime.

³⁵ *Initia, scilicet primitias sanctorum* : sancta vocantur, quæ Domino consecrata.

³⁷ *Et mortuo non prohibeas gratiam* : dona pro ipsis oblata, ut factum est II. Mach. XII. 43. aut munera sepulturæ, aliaque ad mortuorum memoriam.

³⁹ *In dilectione firmaberis* : diligeris : Græc.

In omnibus verbis tuis memorare novissimam tua; et in ætænum non peccabis. 40. In omnibus operibus tuis memorare novissimam tua; et in ætænum non peccabis.

CAPUT VIII.

Cum quoque ut, agendum : cum divitibus : cum indoctis : cum violentis, etc. Ne spernas peccatorem resipiscentem; ne lateris de morte inimici, 8. audi seniores, 9. et seq.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Non litiges cum homine potente; ne fortè incidas in manus illius.

Non contendas cum viro locuplete; ne fortè statuat contra te pondus.

Multos enim perdidit aurum, et corda regum fecit declinare:

Non litiges cum homine linguoso, et non struas super ignem illius, ligna.

Ne colludas cum indocto; ne inhonorentur majores tui.

Non impropere homini advertenti se à peccato: me-

1. Non litiges cum homine potente, ne fortè incidas in manus illius.

2. Non contendas cum viro locuplete, ne fortè contra te constituat litem tibi.

3. Multos enim perdidit aurum et argentum, et usque ad cor regum extendit et convertit.

4. Non litiges cum homine linguato; et non strues in ignem illius ligna.

5. Non communices homini indocto, ne malè de progenie tuâ loquatur.

6. Ne despicias hominem advertentem se à peccato,

¹ *Ne contra te* : Gr. ne tibi præponderet.

³ *Convertit* : declinare fecit : Gr.

⁵ *Non communices* : ne colludas : Gr. *Ne malè de progenie tuâ* : de genere tuo. Imperitus enim de te tuisque quidvis effluerit.

memento, quoniam omnes in correptionibus sumus.

Ne spernas hominem in suâ senectute : etenim ex nobis senescunt.

Noli de mortuo gaudere : memento quoniam omnes morimur.

Ne despicias narrationem sapientum ; et in proverbiiis eorum conversare.

Ab ipsis enim disces doctrinam, et servire magnatis.

Non te prætereat narratio seniorum : et ipsi enim didicerunt à patribus tuis :

Quoniam ab ipsis disces intellectum, et in tempore necessitatis dare responsum.

Non incendas carbones peccatoris, né incendaris in igne flammæ illius.

Ne contra faciem stes contumeliosi ; ne insideat, quasi insidiator, ori tuo.

Noli scenerari homini fortiori te : quòd si sceneraveris, quasi perditum habe.

neque improperes ei : memento quoniam omnes in correptione sumus.

7. Ne spernas hominem in suâ senectute : etenim ex nobis senescunt.

8. Noli de mortuo inimico tuo gaudere : sciens quoniam omnes morimur, et id gaudium nolumus venire.

9. Ne despicias narrationem presbyterorum sapientium, et in proverbiiis eorum conversare.

10. Ab ipsis enim disces sapientiam, et doctrinam intellectus, et servire magnatis sine querelâ.

11. Non te prætereat narratio seniorum : ipsi enim didicerunt à patribus suis :

12. Quoniam ab ipsis disces intellectum, et in tempore necessitatis dare responsum.

13. Non incendas carbones peccatorum arguens eos ; et ne incendaris flammâ ignis peccatorum illorum.

14. Ne contra faciem stes contumeliosi ; ne sedeat, quasi insidiator, ori tuo.

15. Noli scenerari homini fortiori te : quòd si sceneraveris, quasi perditum habe.

Non spondeas super virtutem tuam : quòd si sponderis, quasi persoluturus, cogita.

Ne litiges cum iudice : quoniam secundum estimationem ejus judicabunt ei.

Cum audace ne eas in viâ, ne gravetur contra te. Ipse enim secundum voluntatem suam faciet ; et simul cum stultitiâ illius peries.

Cum iracundo ne facias rixam, et cum illo ne eas per desertum : quoniam quasi nihil est ante illum sanguis ; et ubi non est adjutorium, elidet te.

Cum fatuo consilium non habeas : non enim poterit verbum celare.

Coram extraneo non facias occultum : nescis enim quid pariet.

Non omni homini cor tuum manifestes : et non referat tibi gratiam.

16. Non spondeas super virtutem tuam : quòd si sponderis, quasi restituens cogita.

17. Non iudices contra iudicem : quoniam secundum quod justum est iudicat.

18. Cum audace non eas in viâ, ne fortè grave mala sua in te : ipse enim secundum voluntatem suam vadit, et simul cum stultitiâ illius peries.

19. Cum iracundo non facias rixam, et cum audace non eas in desertum : quoniam quasi nihil est ante illum sanguis, et ubi non est adjutorium, elidet te.

20. Cum fatuis consilium non habeas : non enim poterunt diligere, nisi quæ eis placent.

21. Coram extraneo ne facias consilium : nescis enim quid pariet.

22. Non omni homini cor tuum manifestes ; ne fortè inferat tibi gratiam falsam, et convicietur tibi.

¹⁶ *Ne gravet mala sua in te ; Gr. ne gravis tibi sit ; ipse enim secundum voluntatem suam vadit : Gr. faciet ; neque sana consilia audiet.*

²⁰ *Non enim poterunt diligere. Vide Gr.*

²¹ *Coram extraneo : viro parum noto. Consilium. Vide Gr.*

CAPUT IX.

De uxore et mulieribus, usque ad 14. de amicis, 14, 15. peccatorum gloria. 16, 17. cuius principibus parcet: explora proximum, 21. qui convivæ adhibendi: qui sermones, 22, 23. effusitior, 25.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Non zeles mulierem sinûs tui: neque doceas super te doctrinam nequam.

Non des mulieri animam tuam, ut ascendat ipsa super virtutem tuam.

Ne respicias mulierem multivolam; ne fortè incidas in laqueos illius.

Cum psaltrice ne assiduus sis; ne fortè capiaris in tentationibus ejus.

1. Non zeles mulierem sinûs tui; ne ostendat super te malitiam doctrinæ nequam.

2. Non des mulieri potestatem animæ tuæ; ne ingrediatur in virtutem tuam, et confundaris.

3. Ne respicias mulierem multivolam; ne fortè incidas in laqueos illius.

4. Cum saltatrice ne assiduus sis, nec audias illam; ne fortè pereas in efficaciâ illius.

¹ *Ne ostendat super te*: tuis suspicionibus facta astutiôr, et ad ultionem prompta: Gr. neque doceas super te doctrinam nequam: zelando, suspicando, metuendo, ad prava quæque consilia adiges.

³ *Ne respicias mulierem multivolam*: cupidam, libidinosam: ex earum genere quas Paulus ait duci variis desideriis. II. Tim. III. 6. Gr. clarè: ne occurras mulieri meretricii habitûs.

⁴ *Cum saltatrice*: seu psaltrice. His enim artibus homines quàm facile inescari soleant, experientia docet. *In efficaciâ*: Gr. constantibus; sive ut alii legunt, studiis.

Virginem

Virginem ne aspicias; ne fortè scandalizeris in decoribus ejus.

Ne des fornicariis animam tuam; ne perdas hæreditatem tuam.

Noli circumspicere in vicis civitatis, nec oberraveris in deserto illius.

Averte oculum à muliere formosâ, et ne circumspicias speciem alienam.

Propter speciem mulieris multi aberraverunt; et ex hoc concupiscentia, quasi ignis, exardescit.

Cum alienâ muliere non sedeas omnino, neque agites convivium cum illâ in vino:

⁵ *In decore*: Gr. *ἐν κριματί*: quod sonat *pœnas*: sensus autem est: ne te illa malè muletet: ne ex amore ejus malum incumbat tibi. Alii legendum suspicantur, *ἐν ἐρημότητι*, in concupiscentiis ejus: quod planius.

⁷ *Noli circumspicere*: ut faciunt, qui et capere et capi quærunt: rectè Grot. *venatores formarum*. *In plateis*: Gr. *ἐν ἐρημότητι*: in locis minus habitatis: malè sagacem hominem notat, qui utrumcumque quærit quò pereat, sive in notis quadriviis, sive in occultis desertisque angulis.

5. Virginem ne conspicias; ne fortè scandalizeris in decore illius.

6. Ne des fornicariis animam tuam in ullo; ne perdas te, et hæreditatem tuam.

7. Noli circumspicere in vicis civitatis, nec oberraveris in plateis illius.

8. Averte faciem tuam à muliere comptâ, et ne circumspicias speciem alienam.

9. Propter speciem mulieris multi perierunt; et ex hoc concupiscentia quasi ignis exardescit.

10. Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi stercus in viâ conculcabitur.

11. Speciem mulieris alienæ multi admirati, reprobi facti sunt: colloquium enim illius quasi ignis exardescit.

12. Cum alienâ muliere ne sedeas omnino, nec accumbas cum eâ super cubitum:

Ne fortè declinet cor tuum in illam, et spiritu tuo labaris in perditionem.

Ne derelinquas amicum antiquum : novus enim non est similis illi.

Vinum novum, amicus novus: si inveteraverit, cum suavitate bibes illud.

Non zeles gloriam peccatoris : non enim scis quæ sit illius subversio.

Non bene sentias de beneplacito impiorum : memento quoniam usque ad infetos non justificabuntur.

Longè abesto ab homine potestatem habente occidendi : et non suspicaberis timorem mortis.

Et si accesseris, noli delinquere ; ne auferat vitam tuam.

Scito quoniam in medio laqueorum ingrederis, et

13. Et non alterceris cum illâ in vino; ne fortè declinet cor tuum in illam, et sanguine tuo labaris in perditionem.

14. Ne derelinquas amicum antiquum: novus enim non erit similis illi.

15. Vinum novum, amicus novus: si inveteraverit, cum suavitate bibes illud.

16. Non zeles gloriam, et opes peccatoris: non enim scis quæ futura sit illius subversio.

17. Non placeat tibi injuria inistorum, sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius.

18. Longè abesto ab homine potestatem habente occidendi; et non suspicaberis timorem mortis.

19. Et si accesseris, ad illum, noli aliquid committere; ne fortè auferat vitam tuam.

20. Communionem mortis scito: quoniam in medio

¹³ Non alterceris. Vide Gr.

¹⁶ Quæ futurum sit illius subversio: Gr. *καραστροφή*, finis, exitus: quamquam ea vox subversionem, ac perversitatem sonat. II. Tim. II. 14.

¹⁷ Usque ad inferos non placebit: ante mortem dabit pœnas: cui consentit Gr.

¹⁸ Longè abesto. Hæc parabolâ docet parcè ac modèstè utendum potentiorum consuetudine.

super pinnacula civitatum laqueorum ingredieris, et
ambulas. super dolentium arma am-
bulabis.

Secundum virtutem tuam 21. Secundum virtutem
conjecta de proximis : et tuam cave te à proximo
cum sapientibus consulta. tuo; et cum sapientibus et
prudenter tracta.

Cum intellegentibus sit 22. Viri justis sint tibi
collocutio tua, et omnis convivæ; et in timore Dei
enarratio tua in lege Altis- sit tibi gloriatio,
simi.

Viri justis sint tibi convi- 23. Et in sensu sit tibi
væ; et in timore Domini sit cogitatus Dei, et omnis
gloriatio tua. enarratio tua in præceptis
Altissimi.

In manu artificum, opus 24. In manu artificum
laudabitur : et princeps po- opera laudabuntur; et prin-
pulis sapiens in sermone suo. ceptus populi in sapientiâ ser-
monis sui; in sensu verò se-
niorum verbum.

Terribilis in civitate suâ 25. Terribilis est in civi-
homo linguosus : et teme- tate suâ homo linguosus : et
rarius in verbo suo odibilis temerarius in verbo suo odi-
erit. bilis erit.

²⁰ Super dolentium (siye iratorum) arma (expedita scilicet exa-
cutaque) ambulabis : Gr. super pinnacula civitatum : pari ubique
periculo.

²¹ Cave à proximo. Explora proximum : Gr. fac conjecturam de
proximo.*

CAPUT X.

De regnis, divitibus ac magistratibus, ad 29. parcendum inimicis, 6, 9, 10. superbia, 14, 15, 21, 22. eversio regnorum et gentium, 26 et seqq. pauperes et divites, 25, 26. operarius, 7. glator, 29, 30. peccatum, 32. vera gloria, 33.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

JUDEX sapiens erudiet populum suum: et principatus sensati ordinatus erit.

Secundum judicem populisui, sic et ministri ejus: et qualis rector est civitatis, tales omnes inhabitantes in ea.

Rex insipiens perdet populum suum: et civitas habitabitur per sensum potentium.

In manu Domini potestas terrae: et utilem suscitabit in tempus super illam.

In manu Domini prosperitas hominis; et super personam scribae imponet gloriam ipsius.

In omni injuria ne succenseas proximo; et nihil agas in operibus contumeliae.

1. JUDEX sapiens judicabit populum suum; et principatus sensati stabilis erit.

2. Secundum judicem populi, sic et ministri ejus: et qualis rector est civitatis, tales et inhabitantes in ea.

3. Rex insipiens perdet populum suum: et civitates inhabitabuntur per sensum potentium.

4. In manu Dei potestas terrae: et utilem rectorem suscitabit in tempus super illam.

5. In manu Dei prosperitas hominis, et super faciem scribae. imponet honorem suum.

6. Omnis injuriae proximi ne memineris; et nihil agas in operibus injuriae.

1 *Stabilis erit*: Gr. ordinatus, unde stabilitas.

5 *Scribae*: docti.

Odibilis coram Domino est et hominibus superbia : et ex utrisque delinquet injusta.

Regnum à gente in gentem transfertur propter injustitias, et contumelias, et pecunias.

Quid superbit terra et cinis? *superbit* in vitâ projecit intima ejus.

7. Odibilis coram Deo est et hominibus superbia : et execrabilis omnis iniquitas gentium.

8. Regnum à gente in gentem transfertur propter injustitias, et injurias, et contumelias, et diversos dolos.

9. Avaro autem nihil est scelestius. Quid superbit terra et cinis?

10. Nihil est iniquius quàm amare pecuniam : hic enim et animam suam venalem habet; quoniam in vitâ suâ projecit intima sua.

11. Omnis potentatûs brevis vita. Languor prolixior gravat medicum.

In prolixum languorem 12. Brevem languorem

7 *Et execrabilis* : et ex utrisque delinquet injusta : Gr. sive ut alii codices : ex utrisque delictum injustitiæ : utrumque injustum est : odiosum esse Deo ; odiosum hominibus.

9. 10. *Avaro nihil scelestius. Quid superbit... nihil est iniquius... hic enim et animam suam venalem habet; quoniam in vitâ suâ projecit intima sua* : viscera sua ; adeo tenax pecuniæ, ut cum aliquid elargiri cogitur, quasi extrahi sibi putet viscera : vel, dum defraudat genium, vivus intestina ipsamque animam projicit. Variant Gr. codices : et quidem quæ de avaro habet Vulgata, in Sixtino exciderunt, nimis interrupto sensu ; eaque ex optimis codicibus supplementimus : qui etiam pro *superbit*, projecit, quod habet Vulgata, habent, projecerunt, *superbit* ; porro Vulgata legit *superbit*, projecit.

12 *Brevem languorem præcidit medicus*. Multa hic perturbatio ex variis lectionibus. Vulgatus enim legit *μικρὸν*, parvum seu brevem : quod Gr. *μακρὸν*, longum. Variant etiam Gr. codices : Sixtinus enim habet, *σκόπτει* ; illudit, irridet, cavillatur. Alii optimi codices, *κέρτει*, incidit, præcidit, quod legit Vulgatus. Sixtinus etiam codex omittit vocem illam, sine quâ pendet sensus (medicus), quam et Vulgata,

cavillatur : et rex hodie est, et cras morietur.

Cum enim morietur homo, hæreditabit serpentes, et bestias, et vermes.

Initium superbiæ hominis, cum apostatavit à Deo,

Et ab eo, qui fecit eum, recessit cor ejus. Quoniam principium superbiæ, peccatum; et qui tenuerit eam, profundet abominationem.

Propter hoc incredibiles fecit Dominus obductiones, et destruxit eos in finem.

Sedes ducum destruxit Dominus, et sedere fecit mites pro eis.

præcidit medicus : sic et rex hodie est, et cras morietur.

13. Cum enim morietur homo, hæreditabit serpentes, et bestias, et vermes.

14. Initium superbiæ hominis, apostatare à Deo :

15. Quoniam in Deo, qui fecit illum, recessit cor ejus : quoniam initium peccati est superbia : qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, et subvertet eum in finem.

16. Propterea exhonoravit Dominus conventus malorum, et destruxit eos usque in finem.

17. Sedes ducum superbiorum destruxit Deus, et sedere fecit mites pro eis.

et optimi illi habent codices. Sensus ergo est : prolixum morbum præcidit medicus secando et urendo : sic et rex : sic qui rex hodie est, cras morietur : sic à Deo optimo medico confestim tollitur rex (malus) curandis citius reipublicæ malis. Ex aliis lectionibus vix ac ne vix quidem sensum bonum exculperis.

14 *Apostatare* : abscedere cum proterviâ. Hoc autem et seqq. usque ad 21. videtur alludere ad Chananæas gentes, crudeles, impias; quæ cum adversus Deum superbire, ejusque cultum ac memoriam abjicere cœpissent, exinde in abominanda 2. 15. hoc est, in omne facinus proruerunt, cesseruntque Israelitis mitioribus, et Dei cultoribus, 17, 18, et seqq.

16 *Exhonoravit Dominus conventus* : civitates, cœtus : ut Gr. propterea Dominus incredibiles, (verti etiam potest) manifestissimas calamitates induxit : *παρὰ τὴν ἔξω*, manifestavit : sive præter opinionem invexit : unde paradoxa, incredibilia, inopina. *Et destruxit eos in finem* : nempe qui sectantur superbiam.

Radices gentium evulsit
Dominus, et plantavit hu-
miles pro eis.

Terras gentium evertit
Dominus, perdidit eas us-
que ad fundamenta terræ.

Arefecit ex ipsis; et dis-
perdidit eos, et cessare fecit
memoriam eorum à terrâ.

Non est creata hominibus
superbia; neque ira furoris
generationibus mulierum.

Semen honoratum quale?
semen hominis. Semen ho-
noratum quale? ii qui ti-
ment Dominum. Semen in-
honoratum quale? semen
hominis. Semen inhonora-
tum quale? qui prætereunt
mandata.

In medio fratrum rector
illorum in honore: et qui

18. Radices gentium su-
perbarum arefecit Deus, et
plantabit humiles ex ipsis
gentibus.

19. Terras gentium ever-
tit Dominus, et perdidit eas
usquæ ad fundamentum.

20. Arefecit ex ipsis, et
disperdidit eos, et cessare
fecit memoriam eorum à
terrâ.

21. Memoriam superbo-
rum perdidit Deus, et reli-
quit memoriam humilium
sensu.

22. Non est creata homi-
nibus superbia; neque ira-
cundia nationi mulierum.

23. Semen hominum ho-
norabitur hoc, quod timet
Deum: semen autem hoc
exhonorabitur, quod præ-
terit mandata Domini.

24. In medio fratrum rec-
tor illorum in honore: et

²² Nationi (filiis, atque, ut habet Græcus, generationibus) mulierum: docet autem animantes quasdam velut ad superbiam natas, alias ad crudelitatem et iram: filios verò mulierum, homines ad modestiam et mansuetudinem naturâ esse compositos.

²⁴ In medio fratrum. Primogenitus quâdam ætatis prærogativâ velut rector fratrum habetur. Judæi quoque cives suos appella-
bant fratres, ex eodem Abrahami sanguine ortos. Sensus ergo sit,
quali honore est vel inter fratres primogenitus, vel rex inter ci-
ves fraternâ caritate conjunctos, tali honore Deus dignatur jus-

timet Dominum, in oculis illius.

Dives, et honoratus, et pauper, gloriatio eorum, timor Domini.

Non justum est despiciere pauperem sensatum; et non decet magnificare hominem peccatorem.

Magnus, et iudex, et potens honorificabitur: et non est eorum aliquis major illo qui timet Dominum.

Servo sapienti liberi servant: et vir prudens non murmurabit.

Noli excusando cunctari in faciendo opere tuo: et noli te extollere in tempore angustiae tuae.

Melior est, qui operatur in omnibus, quam qui ambulat, aut gloriatur, et eget pane.

qui timent Dominum, erunt in oculis illius.

25. Gloria divitum, honoratorum, et pauperum, timor Dei est.

26. Noli despiciere hominem justum peccatorem; et noli magnificare virum peccatorem divitem.

27. Magnus, et iudex, et potens est in honore: et non est major illo qui timet Deum.

28. Servo sensato liberi servant: et vir prudens et disciplinatus non murmurabit correptus, et inscius non honorabitur.

29. Noli extollere te in faciendo opere tuo; et noli cunctari in tempore angustiae.

30. Melior est qui operatur, et abundat in omnibus, quam qui gloriatur, et eget pane.

tos: quod congruit v. 27. Hic habet Complutensis: timor Domini imperia servat: evertit autem inclementia (sive asperitas, atque acerbitas) et superbia. *In oculis illius*: quippe quos respiciat ac velut in oculis gerat.

27 *Magnus, et iudex.... et non est major illa*: Gr. planius: et non est aliquis horum major illo, qui timet Deum.

28 *Correptus, et inscius*: qui etiam emendatus, inscius manet: non honorabitur: utpote inmedicabili imperitia.

29 *Noli extollere te*: Gr. Noli sapientem agere in faciendo opere: noli ratiocinari multum, cum opus factum est; noli sapientiae specie comminisci vanas tergiversandi causas.

Fili, in mansuetudine glorifica animam tuam : et da illi honorem secundum meritum ejus.

Peccantem in animam suam, quis justificabit? et quis honorabit exhonora-
ntem vitam suam?

Pauper honorificatur per disciplinam suam : et dives honorificatur propter substantiam suam.

Qui autem glorificatur in paupertate, quanto magis in substantiâ? et qui est in-
glorius in substantiâ, quanto magis in paupertate?

31. Fili, in mansuetudine conserva animam tuam; et da illi honorem secundum meritum suum.

32. Peccantem in animam suam, quis justificabit? et quis honorificabit exhonora-
ntem animam suam?

33. Pauper gloriatur per disciplinam et timorem suum : et est homo qui honorificatur propter substantiam suam.

34. Qui autem gloriatur in paupertate, quanto magis in substantiâ? et qui gloriatur in substantiâ, paupertatem vereatur.

³³ *Pauper gloriatur : Gr. honoratur : per disciplinam, doctrinam, suam : et est homo qui : Gr. dives autem honoratur propter substantiam, alter insito, alter advectione et mendicatio hono.*

³⁴ *Qui autem : qui cum pauper sit, superbit, quanto superbiret magis, si valeret opibus? vel, quod magis Græco congruit : qui, etiam pauper honoratur, quanto honori esset si valeret opibus? et qui inglorius est, etiam dives, quanto magis, si inops esset?*

CAPUT XI.

*Non temerè judicandum, neque ex specie, 2. usque ad 9. arde-
liones, sive pluribus rebus intenti, ad 12. ditescere cupientes, 18,
19, 20. inflati rebus secundis, 25, et seqq. calamitates: ne
ante mortem laudaveris, 30. cave ab extraneo 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

SAPIENTIA humiliati exal-
tavit caput, et in medio
magnatorum consedere il-
lum faciet.

Non laudes virum in spe-
cie suâ: neque spernas ho-
minem in visu suo.

Brevis in volatilibus apis:
et principium dulcorum;
fructus ejus.

In circumjectione vesti-
mentorum ne gloriaris; nec
in die honoris extollaris:
quoniam mirabilia opera
Domini, et absconsa opera
illius in hominibus.

Multi tyranni sederunt in
solo; et insuspicabilis por-
tavit diadema.

1. SAPIENTIA humiliati
exaltabit caput illius, et in
medio magnatorum conse-
dere illum faciet.

2. Non laudes virum in
specie suâ, neque spernas
hominem in visu suo.

3. Brevis in volatilibus est
apis, et initium dulcoris ha-
bet fructus illius.

4. In vestitu ne gloriaris
unquam, nec in die honoris
tui extollaris: quoniam mi-
rabilia opera Altissimi so-
lius, et gloriosa, et abscon-
sa, et invisâ opera illius.

5. Multi tyranni sederunt
in throno, et insuspicabilis
portavit diadema.

¹ *Humiliati*: humilis conditionis viri.

² *Brevis*: exigua est apis; exemplum minime rei, quæ virtute præstet. *Initium dulcoris*: principium, seu principatus dulcedinis: summa et præstantissima dulcedinum.

³ *In throno*: Gr. in solo, unde factum solio, et postea throno; cæterum, solo, verissima lectio est, cum sit oppositum: multi reges in solum dejecti; multi ad diadematis honorem eVecti. *Insuspicabilis*: de quo nihil magni suspicareris.

Multi potentes exhonora-
rati sunt valde, et gloriosi
traditi sunt in manus altero-
rum.

Priusquam interrogas, ne
vituperes; intellige primi-
mum, et tunc corripe.

Priusquam audias, ne re-
spondeas: et in medio ser-
monum ne interloquaris.

De re, quæ tibi opus non
est, ne certaveris: et in ju-
dicio peccantium ne consi-
deas.

Fili, ne circa multa sint
actus tui. Si enim multipli-
caveris, non eris immunis
à delicto. Et si secutus fue-
ris, non apprehendes; et
non effugies, si præcucur-
reris.

Est laborans, et dolens,
et festinans: et tantò magis
ipsi dæst.

6. Multi potentes oppressi
sunt validè, et gloriosi tra-
diti sunt in manus altero-
rum.

7. Priusquam interrogas,
ne vituperes quemquam:
et cum interrogaveris, cor-
ripe justè.

8. Priusquam audias, ne
respondeas verbum: et in
medio sermonum ne adji-
cias loqui.

9. De eâ re, quæ te non
molestat, ne certeris: et in
judicio peccantium ne consi-
stas.

10. Fili, ne in multis sint
actus tui: et si dives fueris,
non eris immunis à delicto.
Si enim secutus fueris, non
apprehendes; et non effu-
gies, si præcucurreris.

11. Est homo laborans,
et festinans, et dolens im-
pius; et tantò magis non
abundabit.

9 *Ne certeris*: ne certaveris.

10 *Ne in multis sint actus tui*. Ardelliones notat, qui cuique ne-
gotio se immiscent. *Si dives fueris*: qui finis est illorum, qui se ni-
mis implicat negotiis: *si secutus fueris* (multa) non assequere. *Et
non effugies*: cum semel multis fueris negotiis implicitus, frustra
effugere conaberis; ac præcurrentem licet, difficultates facile com-
prehendent. Summa est: multis implicitus negotiis, multa peccat;
multa sectatus, nihil capit; multa conatus, expedire se non potest:
cui etiam ψ . sequens congruit.

11 *Dolens*, sè exerucians; *impius*: additum explanationis causâ:
cæterum sententiâ per se stat. *Tantò magis non abundabit*: Cr.

Est marcidus, et egens recuperatione, deficiens virtute, et abundat paupertate :

Et oculi Domini respexerunt illum in bona; et erexit eum ab humilitate ipsius; et exaltavit caput ejus: et mirati sunt in illo multi.

Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas à Domino sunt.

Datio Domini permanet pijs: et beneplacitum ejus bonos successus habebit in æternum.

12. Est homo marcidus, egens recuperatione, plus deficiens virtute, et abundans paupertate :

13. Et oculus Dei respexit illum in bono, et erexit eum ab humilitate ipsius, et exaltavit caput ejus: et mirati sunt in illo multi, et honoraverunt Deum.

14. Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas, à Deo sunt.

15. Sapientia, et disciplina, et scientia legis apud Deum. Dilectio, et viæ bonorum apud ipsum.

16. Error et tenebræ peccatoribus concreata sunt: qui autem exultant in malis, consenescent in malo.

17. Datio Dei permanet justis, et profectus illius successus habebit in æternum.

tantò magis deficit; quò mobilior, et quietis impatientior, eò infirmior.

¹² *Est homo marcidus.* Aliud extremum: indiligentia atque inertia, et velut animi torpôr. *Egens recuperatione:* egens opis, auxilij: Gr. *Et:* tamen.

¹³ *Oculus Dei.* Hic memorat eos qui fortunati vocantur, quibus veluti dormientibus, Deus sponte omnia conficere videatur: atque ex eo quòd alii magnis conatibus nihil agant, alijs omnia ulro provenire videantur, meritò infert §. 14. rebus humanis intervenire vim quamdam, quæ nostram industriam exsuperet, non autem fortunam aut casum, ergo Deum. Vide XIII. 26.

¹⁴ *Honestas:* honores, opes.

Est qui locupletatur, attentè et parcè agendo; et hæc est pars mercedis illius,

In eo quod dicit: Inveni requiem, et nunc manducabo de bonis meis:

Et nescit quòd tempus pertransiet, et relinquet eam aliis, et morietur.

Sta in testamento tuo, et in illo colloquere: et in opere tuo veterasce,

Ne mireris in operibus peccatoris. Confide in Domino; et mane in labore tuo.

Facile est enim in oculis Domini, velociter subito honestare pauperem.

Benedictio Domini in mercede pii: et in horâ veloci exoriri facit benedictionem suam.

Ne dicas: Quid est mihi opus? et quæ erunt mihi ex hoc nunc bona?

18. Est qui locupletatur parcè agendo; et hæc est pars mercedis illius,

19. In eo quod dicit: Inveni requiem mihi; et nunc manducabo de bonis meis solus:

20. Et nescit quòd tempus præteriet, et mors appropinquet, et relinquet omnia aliis, et morietur.

21. Sta in testamento tuo, et in illo colloquere; et in opere mandatorum tuorum veterasce.

22. Ne manseris in operibus peccatorum. Confide autem in Deo; et mane in loco tuo.

23. Facile est enim in oculis Dei subito honestare pauperem.

24. Benedictio Dei in mercedem justii festinat, et in horâ veloci processus illius fructificat.

25. Ne dicas: Quid est mihi opus? et quæ erunt mihi ex hoc bona?

¹⁸ *Parcè agendo*: summâ cum parcimoniâ: unde Gr. addit: attentè, diligenter.

¹⁹ *Manducabò*. Sic ille Luc. XII. 19. *Anima, habes multa bona... epulare, etc.*

²¹ *In testamento tuo*; in fœdere per legem; et *in illo colloquere*: alludit ad illud: *Evigilans loquere cum eis: præceptis scilicet. Prov. VI. 22.*

Ne dicas: Sufficiens mihi sunt: et quid ex hoc nunc pessimabor?

In die bonorum, oblivio malorum; et in die malorum, non erit memoria bonorum.

Quoniam facile est coram Domino, in die obitus retribuere homini secundum vias ejus.

Malitia horæ oblivionem facit luxuriæ: et in fine hominis, denudatio operum illius.

Ante mortem ne beatifices quemquam: et in filiis suis agnosceretur vir.

Non omnem hominem inducas in domum tuam: multæ enim sunt insidiæ dolosi.

26. Ne dicas: Sufficiens mihi sum: et quid ex hoc pessimabor?

27. In die bonorum ne immemor sis malorum; et in die malorum ne immemor sis bonorum:

28. Quoniam facile est coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias suas.

29. Malitia horæ oblivionem facit luxuriæ magnæ: et in fine hominis denudatio operum illius:

30. Ante mortem ne laudes hominem quemquam: quoniam in filiis suis agnosceretur vir.

31. Non omnem hominem inducas in domum tuam: multæ enim sunt insidiæ dolosi.

25-26. *Ne dicas: Quid est mihi opus?...* ne dicas. Sic agunt bonorum copiâ elati; rem optimam ac maximè constabilitam, sive privatam sive publicam, aliud atque aliud negligendo, pessumdant.

27. *In die bonorum:* Gr: paulò aliter: in die bonorum, oblivio malorum, et in die malorum, non erit memoria bonorum: prorsus ex intimâ mentis humanæ notitiâ, quâ nihil magis obliviosum aut improvidum.

29. *Malitia:* infelicitas, infortunium: quod frequens et observandum.

30. *In filiis.* Duo notat quibus hominis prudentiâ cognoscatur; vitæ finis, et liberi post mortem, qui ut agent, patre mortuo, et jam suo consilio relictis, ita bene à patre instituti habebuntur.

31. *Non omnem hominem:* vide 36.

Perdix venatrix in caveâ,
sic cor superbi; et tanquam
speculator inspicit casum.

32. Sicut enim eructant
præcordia fœtentium, et ic-
ut perdix inducitur in ca-
veam, et ut caprea in la-
queum: sic et cor superbo-
rum, et sicut prospector
videns casum proximi sui.

Bona enim in mala con-
vertens insidiatur; et in
electis imponet maculam.

33. Bona enim in mala
convertens insidiatur; et in
electis imponet maculam.

Scintillâ ignis augetur
pruna: et homo peccator
sanguini insidiatur.

34. A scintillâ unâ auge-
tur ignis, et ab uno doloso
augetur sanguis: homo verò
peccator sanguini insidiatur.

Attende à malefico; fabri-
cat enim mala: ne fortè ma-
culam det tibi in perpe-
tuum.

35. Attende tibi à pesti-
fero, fabricat enim mala:
ne fortè inducat super te
subsannationem in perpe-
tuum.

Admitte ad te alienige-

36. Admitte ad te alieni-

³² Sicut eructant: sicut ex fœtido pectore gravis odor, ita ex corde
doloso fraudes erumpunt. Et sicut perdix: planus Vulgatæ sensus:
Gr. autem sic habet: perdix venatica, *δρυπίδις*: *δρυπίδις*, venatu capta,
ut habent optimi codices. Sic *q̄r* superborum: hoc est, præfractæ et
lemorè cuivis se credentium facile capitur. Et sicut prospector: sive
speculator: Gr. itq̄ vir dolosus, de quo agitur, domum tuam in-
ductus, §. 31. casum tuum providet magno tuo periculò; quòd et
inimicis te prodat, et ruiturum impellat, cui sequens congruit:
Gr. paulò aliter, et ex Vulgatâ supplendus videtur.

³³ Bona in mala convertens: per calumniam. In electis: viris
quoque optimis scelera imputabit. Potest etiam sumi neutraliter,
pro rebus optimis.

³⁴ Augetur sanguis: cædes: Gr. aliter, sed obscurius, et ex Vul-
gatâ supplendus.

³⁶ Admitte: si admittis alienigenam: alienum: Gr. spretis
propinquis et amicis. In turbine: in rebus turbidis: confer cur
§. 31.

nam: et subvertet te in turbationibus, et alienabit te à tuis propriis.

genam: et subvertet te in turbine, et abalienabit te à tuis propriis.

CAPUT XII.

Cui benefaciendum, ad 8. de veris amicis, deque inimicis; amicitia specie fallentibus, 8. ad finem.

SIXTINA VERSIO.

Si benefacias, scito cui facias; et erit gratia bonis tuis.

Benefac pio, et invenies retributionem: et si non ab ipso, certè ab Altissimo.

Non est bene ei qui assiduus est in malis, et eleemosynam non danti.

Da pio, et ne suscipias peccatorem.

Benefac humili, et non dederis impio. Impedi panes illius, et non dederis ei, ne in ipsis te opprimat.

Nam duplicia mala invenies in omnibus bonis, quæ

VERSIO VULGATA.

1. Si benefeceris, scito cui feceris; et erit gratia in bonis tuis multa.

2. Benefac justò, et invenies retributionem magnam: et si non ab ipso, certè à Domino.

3. Non est enim ei bene qui assiduus est in malis, et eleemosynas non danti: quoniam et Altissimus odio habet peccatores; et misertus est pœnitentibus.

4. Da misericordi, et ne suscipias peccatorem: et impiis, et peccatoribus reddet vindictam, custodiens eos in diem vindictæ.

5. Da bono, et non receptoris peccatorem.

6. Benefac humili, et non dederis impio: prohibe panes illi dari, ne in ipsis potentior te sit.

7. Nam duplicia mala invenies in omnibus bonis, cumque

cumque feceris ei: quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et impiis reddet vindictam. Da bono, et ne suscipias peccatorem.

7 Non judicabitur in bonis amicus; et non abscondetur in malis inimicus.

8 In bonis viri, inimici illius in tristitia: et in malis illius etiam amicus disjungetur.

9 Non credas inimico tuo in æternum. Sicut enim ærumentum æruginat, sic nequitia illius.

10 Etsi humiliatus vadat curvus, adjice animum tuum, et custodi te ab illo: et eris ei tanquam qui absteris speculum, et cognosces quod non in finem deposuit æruginem.

11 Non statuas illum penes te; ne te subverso, stet in loco tuo. Non facias eum sedere ad dexteram tuam, ne fortè inquirat cathedram

quæcumque feceris illi: quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et impiis reddet vindictam.

8. Non agnosceretur in bonis amicus; et non abscondetur in malis inimicus.

9. In bonis viri, inimici illius in tristitia, et in malitia illius, amicus agnitus est.

10. Non credas inimico tuo in æternum: sicut enim ærumentum, æruginat nequitia illius:

11. Et si humiliatus vadat curvus, adjice animum tuum, et custodi te ab illo.

12. Non statuas illum penes te, nec sedeat ad dexteram tuam: ne fortè conversus in locum tuum, inquirat cathedram tuam; et in

⁸ *Non agnosceretur*: eò quod florentibus rebus omnes æquè favere videantur.

¹⁰ *Sicut enim ærumentum*: quemadmodum ærugo, ita odia veterascendo crescent. Alium sensum indicat Gr. sequenti congruum.

¹¹ *Et si humiliatus..... ab illo*: addit Gr. et eris ei, sicut qui absteris speculum, et cognosces quod non in finem deposuit æruginem: metaphorà ductà à speculis æneis, quæ abstergendo, agnoscis indelebilem maculam æruginis: ita explorando inimicos, immedicabile odium.

¹² *Inquirat cathedram tuam*: sedem tuam occupandam: rem

tuam; et in novissimo cognoscas verba mea, et in sermonibus meis stimuleris.

Quis miserebitur incantatori à serpente percusso, et omnibus qui appropiant bestiis? sic et qui comitatur cum viro peccatore, et convolvitur in peccatis illius.

Unâ horâ permanebit tecum; si autem declinaveris, non supportabit.

Et in labiis suis indulcabit inimicus; et in corde suo deliberabit subvertere te in foveam.

In oculis suis lacrymabitur inimicus; et si invenerit tempus, non satiabitur sanguine.

Si incurrerint tibi mala, invenies eum illic priorem te:

Et quasi adjuvans, subsecabit plantas tuas.

Caput suum movebit et

tuam, dignitatem, locum: quod in Gr. est planius. *Et in novissimo: serius; agnoscas, etc. In sermonibus meis stimuleris: pungaris, recordatus quia vera prædixerim.*

¹⁴ *Si declinaveris: si res tuæ inclinentur et cadant.*

¹⁵ *Indulcat: dulcescit.*

^{17, 18} *Priorem: te, Gr. tanquam adiuturum; at adjuvandi specie suffossurum plantas tuas: pedes impediturum, ut cadas. Elidendum autem illud (in oculis, etc.) quod à ψ. 16. nullâ necessitate repetitur: et ita Gr.*

novissimo agnoscas verba mea; et in sermonibus meis stimuleris.

13. Quis miserebitur incantatori à serpente percusso, et omnibus qui appropiant bestiis? et sic qui comitatur cum viro iniquo, et obvolutus est in peccatis ejus.

14. Unâ horâ tecum permanebit; si autem declinaveris, non supportabit.

15. In labiis suis indulcabit inimicus; et in corde suo insidiatur, ut subvertat te in foveam.

16. In oculis suis lacrymatur inimicus; et si invenerit tempus, non satiabitur sanguine:

17. Et si incurrerint tibi mala, invenies eum illic priorem.

18. In oculis suis lacrymatur inimicus, et quasi adjuvans, suffodiet plantas tuas.

19. Caput suum movebit,

plaudet manibus suis, et et plaudet manu, et multa
 multa susurrans commuta- susurrans commutabit vul-
 bit vultum suum. tum suum.

¹⁹ *Multa susurrans* : multos rumores clam spargens. *Commutabit vultum suum* : variè et artificiosè componet ad fraudes.

CAPUT XIII.

Cum quo cuique versandum, usque ad 25. societas cum malis, 1. cum opulentioribus, 2. ad 25. ubi potentiorum artes: de divite ne paupere, 25. et seqq. indicia mentis in vultu, 31, 32.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Qui tetigerit picem, inquinabitur : et qui communicaverit superbo, assimilabitur ei.

Pondus super te tollas : et fortiori te, et ditiori ne socius fueris.

Quid communicabit olla ad lebetem ? ipsa impinget, et ipsa conteretur.

Dives injustè egit, et ipse fremuit : pauper læsus est, et ipse orabit.

Si utilitatem apportes,

1. Qui tetigerit picem, inquinabitur ab eà : et qui communicaverit superbo, induet superbiam.

2. Pondus super se tollet qui honestiori se communicat; et ditiori te ne socius fueris.

3. Quid communicabit cacabus ad ollam ? quando enim se colliserint, confringetur.

4. Dives injustè egit, et fremet : pauper autem læsus tacebit.

5. Si largitus fueris, as-

² *Pondus super se* (majus suis viribus) *tollet*, qui honestiori, ditiori, potentiori *communicat* : quòd illa societas imbecillo iniqua futura sit et gravis.

⁴ *Dives injustè egit et fremet* : prior irascitur quasi læsus. *Pauper tacebit* : Gr. supplicabit : veniam cogetur petere, quasi ipse læserit.

operatus in te : et si tibi defuerit, derelinquet te.

Si habes, convivet tecum, et evacuabit te, et ipse non dolebit.

Si necessarius illi fueris, supplantabit te, et subridens spem tibi dabit : loquetur tibi bona, et dicit : Quid opus est tibi ?

Et confundet te in cibis suis, donec exinaniat te bis et ter : et in novissimo deridebit te : postea videbit te, et derelinquet te, et caput suum movebit super te.

Attende, ne seducaris, et ne humilieris in lætitiâ tuâ.

Advocatus à potente, discede : et tantò magis te advocabit.

⁷ *Supplantabit* : decipiet, Gr.

⁸ *Confundet te in cibis suis* : convivam adhibebit nihil negaturum præ verecundiâ. *Bis et ter* : ad convivia referendum videtur.

⁹ *Humiliare coram Deo* sed ne nimis stultèque coram hominibus, ne ut vile quid conculceris : quod sequenti congruit.

¹⁰ *Ne in stultitiam humilieris* : deiciaris : Gr. addit : in lætitiâ : in conviviis et voluptatibus.

¹¹ *In sapientiâ tuâ* : falsâ scilicet, quâ divitum captas gratiam.

sumet te : et si non habueris, derelinquet te.

6. Si habes, convivet tecum, et evacuabit te; et ipse non dolebit super te.

7. Si necessarius illi fueris, supplantabit te, et subridens spem dabit, narrans tibi bona, et dicit : Quid opus est tibi ?

8. Et confundet te in cibis suis, donec te exinaniat bis et ter : et in novissimo deridebit te : et postea videns derelinquet te, et caput suum movebit ad te.

9. Humiliare Deo, et expecta manus ejus.

10. Attende, ne seductus in stultitiam humilieris.

11. Noli esse humilis in sapientiâ tuâ, ne humiliatus in stultitiam seducaris.

12. Advocatus à potentiore discede; ex hoc enim magis te advocabit.

CAPUT XIII.

Non intrudas te, ne expellaris; et ne longè distes, ne eas in oblivionem.

Ne retineas colloqui cum illo, nec credas multis verbis illius: ex multâ enim loquelâ tentabit te, et tanquam arridens interrogabit.

Immitis, qui non condat verba; et non parcet de malitiâ, et de vinculis.

Cave tibi, et attende diligenter, quoniam cum subversione tuâ ambulas.

Omne animal diligit simile sibi; et omnis homo proximum sibi.

13. Ne improbus sis, ne expingar; et ne longè distes ab eo, ne eas in oblivionem.

14. Ne retineas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illius: ex multâ enim loquelâ tentabit te; et subridens interrogabit te de absconditis tuis.

15. Immitis animus illius conservabit verba tua: et non parcet de malitiâ, et de vinculis.

16. Cave tibi, et attende diligenter auditui tuo, quoniam cum subversione tuâ ambulas.

17. Audiens verò illa, quasi in somnis vide, et vigilabis.

18. Omni vitâ tuâ dilige Deum, et invoca illum in salute tuâ.

19. Omne animal diligit simile sibi: sic et omnis homo proximum sibi.

¹³ *Ne improbus sis*: quod latine sonat importunum, neque à divitis latere discedentem; *ne impingar*: Gr. ne expellaris.

¹⁴ *Ne retineas*: Græc. μὴ ἴσχυε, quod etiam sonat: ne studueris, ne animum adjeceris: infra, xvi. 21 et alibi in Scripturis, ut Luc. xiv. 7. I. Tim. iv. 16. *ex æquo loqui*: Gr. alloqui: *εὐνοεῖσθαι*, quod aliqui habent codices, pro *εὐνοεῖσθαι*.

¹⁵ *Immitis animus conservabit verba tua*: tacitè, ut occasionem nocendi quærat. At Gr. immitis qui non servat verba: datæ fidei ac promissorum immemor. *Non parcet de malitiâ*: tibi molietur infortunium et carceres.

¹⁷ *Quasi in somnis*: vigilem te volo, sed instar somnolenti, ne te attentum nimis et curiosum putet, technasque meditantem.

Omnis caro secundum genus conjungitur; et homo simili sibi sociabitur.

20. Quid communicabit lupus agno? sit peccator erga pium.

21. Quæ pax hyenæ ad canem? et quæ pax diviti ad pauperem?

22. Venatio leonum, onagri in eremo: sic pascua divitum sunt pauperes.

23. Abominatio superbo humilitas: sic execratio diviti pauper.

24. Dives commotus confirmatur ab amicis: humilis autem cum ceciderit, expellitur ab amicis.

25. Divite lapso multi recuperatores: locutus est non dicenda; et justificaverunt illum.

26. Humilis lapsus est, et insuper arguitur: locutus est sensatè, et non est datus ei locus.

27. Humilis deceptus est, insuper et arguitur: locutus est sensatè, et non est datus ei locus.

²⁰ Sancto homini ad canem: ad hominem impurum: de quo, *Foris canes*: Apocal. xxii. 15. At Gr. quæ pax hyenæ ad canem? inter animantes naturâ inimicissimâs.

²¹ *Humilitas*: vilitas, *execratio*: sordes.

²² *Commotus*: vacillans: Gr.

²³ *Recuperatores*: adjutores: *superba*: infanda, Gr.

²⁴ *Deceptus est*: Gr. lapsus est.

Dives locutus est, et omnes tacuerunt, et verbum ejus usque ad nubes exaltaverunt.

Pauper locutus est, et dicunt: Quis est hic? et si offenderit, subvertunt illum.

Bona est substantia, cui non est peccatum: et nequissima paupertas in ore impii.

Cor hominis immutat faciem illius, sive in bona, sive in mala.

Vestigium cordis in bonis facies hilaris: et inventio parabolarum, cogitationes cum labore.

28. Dives locutus est, et omnes tacuerunt, et verbum illius usque ad nubes perducent.

29. Pauper locutus est, et dicunt: Quis est hic? et si offenderit, subvertent illum.

30. Bona est substantia, cui non est peccatum in conscientia, et nequissima paupertas in ore impii.

31. Cor hominis immutat faciem illius, sive in bona, sive in mala.

32. Vestigium cordis boni, et faciem bonam difficile invenies, et cum labore.

30 *Bona est substantia*: bonæ opes bonis artibus partæ, paupertas autem iudice impio semper pessima.

32 *Vestigium*: non facile inveneris *faciem bonam*, in quâ sit *vestigium*, sive indicium *cordis boni*: in quâ animi candor alucent: longè aliter Græc. *vestigium* (indicium) cordis in bonis (in lætis rebus versantis est) *facies hilaris*; inventio parabolarum (sententiarum sunt) cogitationes cum labore; læta frons lætum indicat animum: gravis, laborantem in morali disciplina, ad breves et scitu dignas sententias redigendas: quod genus tractationis utilissimum vitæ humanæ judicabant.

CAPUT XIV.

Lingua, 1. bona conscientia, 2. avarus, invidus, stultus, sibiique et aliis pessimus, 4. ad 22. quærenda sapientia, 22. ad finem.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.^{sc.}

BEATUS vir, qui non est lapsus in ore suo, et non est stimulatus in tristitiâ delicti.

Beatus, quem non condemnavit animus suus, et qui non excidit à spe suâ.

Viro minutè rationes subducenti non est pulchra substantia: et homini livido ad quid pecuniæ?

Qui acervat ex animâ suâ, aliis congregat; et in bonis illius alii luxuriabuntur.

Qui sibi nequam est, cui bonus erit? et non jucundabitur in pecuniis suis.

Qui sibi invidet, nihil est illo nequius; et hoc est reditio malitiæ illius:

1. BEATUS vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitiâ delicti.

2. Felix, qui non habuit animi sui tristitiam, et non excidit à spe suâ.

3. Virò cupido et tenaci sine ratione est substantia: et homini livido ad quid aurum?

4. Qui acervat ex animo suo injustè, aliis congregat, et in bonis illius alii luxuriabuntur.

5. Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit? et non jucundabitur in bonis suis.

6. Qui sibi invidet, nihil est illo nequius; et hæc reditio est malitiæ illius:

¹ *Beatus vir*: qui linguâ non peccat, ferè omnis peccati exors: ut Jac. iii. 2. *Stimulatus*: compunctus peccati conscientia.

² *Felix*: quem suus animus (sua conscientia) non cruciat.

³ *Sine ratione*: inderens. *Livido*: avaro, ut videtur, sibi omnia invidenti: ut infra, 6.

⁴ *Ex animo suo*: Gr. ex animâ suâ: ex victu suo, cui detrahit ad augendas opes. *Injustè* nihil ad rem, et Gr. deest.

Et si benefaciat, in oblivione facit, et in novissimis manifestat malitiam suam.

Nequam est invidens oculo, avertens faciem, et despiciens animas.

Cupidi oculus non satiabitur pane: et injustitia mala refacit animam.

Oculus malus invidus in pane, et egenus super mensam suam.

Fili, sicut habes, benefac tecum: et Domino dignas oblationes offer.

Memor esto, quoniam mors non tardat; et testamentum inferorum non est demonstratum tibi.

7. Et si benefecerit, ignoranter et non volens facit: et in novissimo manifestat malitiam suam.

8. Nequam est oculus lividi; et avertens faciem suam, et despiciens animam suam.

9. Insatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur, donec consumat arefaciens animam suam.

10. Oculus malus ad mala: et non satiabitur pane, sed indigens et in tristitia erit super mensam suam.

11. Fili, si habes, benefac tecum: et Deo dignas oblationes offer.

12. Memor esto quoniam mors non tardat, et testamentum inferorum quia demonstratum est tibi. Testa-

7 *In novissimo*: facile ad ingenium redit.

8 *Nequam est, perversus, iniquus, oculus lividi*: cujuslibet, aut etiam, avari sibi et aliis invidentis; ex ψ . 6, 7. Notum illud: *An oculus tuus nequam est*, etc. Matth. xx. 15. *Despiciens animam*: Gr. animas: non suam tantum animam, sed totum humanum genus vilificat. Totus versus in Gr. planior et brevior.

9 *In parte*: portione: nunquam sorte sua contentus: ideo partem iniquitatis sive iniquam vocat: quod tamen Gr. deest. *Arefaciens animam*: curis conficiens.

10 *Non satiabitur pane*: sibi ipsi invidet. Vide Gr.

12 *Testamentum inferorum*: lex sepulcri: *demonstratum est tibi*: quod nemo mortem effugere possit. At Gr. non est demonstratum, quod oblitus videntis. *Testamentum*: sic distingue: *testamentum hujus mundi*: *Morte morietur*: hoc est sempiterna lex, ut omne quod nascitur, intereat. Vide Gr. ψ . 18,

Ante mortem benefac amico, et secundum vires tuas porrigens da ei.

Non defraudes à die bono: et pars boni desiderii non te prætereat.

Nonne alii relinques dolores tuos, et labores tuos in divisionem sortis?

Da et accipe; et falle animam tuam:

Quoniam non est apud inferos querere delicias.

Omnis caro, sicut vestis, veterascit: testamentum enim à sæculo: Morte morietur. Sicut folium germians in arbore densa,

Alia quidem dejicit, alia

¹⁵ Nonne alius: imò hæc erit pars tua, cætera transibunt ad hæredes.

¹⁶ Da et accipe: da elemosynam, et accipe veniam. Et justifica animum tuam, à peccatis: quod sequenti congruit. At Gr. Da et accipe, (hoc est, ut videtur, utere bonis potius quam te inedia per avaritiam excrucies) et falle animam tuam; quo sensu dicimur fallere, ac velut consopire curas: subditque statim:

¹⁷ Quoniam non est apud inferos invenire cibum: Gr. delicias: quæ quomodo accipienda sint, ad similes locos Ecclesiastæ diximus.

¹⁸ Omnis caro sicut fenum: vide Gr.

¹⁹ Alia generantur: sicut folia, alia evasuntur, alia deficiunt, decidunt: sic est hominum generatio: quæ comparatione Homerus utitur. Gr. dejicit, generat, refert ad arborem,

mentum enim hujus mundi: Morte morietur.

13. Ante mortem benefac amico tuo, et secundum vires tuas exporrigens da pauperi.

14. Non defrauderis à die bono: et particula boni, d. ni non te prætereat:

15. Nonne alii relinques dolores, et labores tuos in divisione sortis?

16. Da et accipe; et justifica animam tuam.

17. Ante obitum tuum operare justitiam: quoniam non est apud inferos invenire cibum.

18. Omnis caro, sicut fenum, veterascet, et sicut folium fructificans in arbore viridi.

19. Alia generantur, et

autem generat : sic generatio carnis, et sanguinis; alia quidem finitur, alia verò nascitur.

alia deijciuntur : sic generatio carnis et sanguinis; alia finitur, et alia nascitur.

Omne opus corruptibile deficit; et qui illud operatur, abibit cum illo.

20. Omne opus corruptibile in fine deficiet : et qui illud operatur, ibit cum illo.

21. Et omne opus electum justificabitur : et qui operatur illud, honorabitur in illo.

Beatus vir, qui in sapientiâ morietur, et qui in sensu suo disseret.

22. Beatus vir, qui in sapientiâ morabitur, et qui in justitiâ suâ meditabitur, et in sensu cogitabit circumspersionem Dei.

Qui excogitat vias illius in corde suo, et in absconditis ejus intelliget. Vade post illam quasi investigator, et in ingressibus ejus insidiare.

23. Qui excogitat vias illius in corde suo, et in absconditis suis intelligens, vadens post illam quasi investigator, et in viis illius consistens :

Qui respicit per fenestras illius, et in januis illius audiet;

24. Qui respicit per fenestras illius, et in januis illius audiens :

Qui requiescit juxta domum illius, et in parietibus illius figet palum; statuet casulam suam ad manus illius, et requiescet in casulâ bonorum.

25. Qui requiescit juxta domum illius, et in parietibus illius figens palum, statuet casulam suam ad manus illius, et requiescent in casulâ illius bona per ævum :

²¹ *Opus electum*: bonum, probatum : *justificabitur*: justâ mercede donabitur.

²² *Morabitur*: morietur, Gr.

²⁴ *Per fenestras*.... *in januis*: curiosus explorator per quasvis rimulas inspicit; ad januam adstat, si quis fortè susurrus elabatur : ita sapientiæ attendamus.

Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur.

Protegetur sub eâ à fervore, et in gloriâ ejus requiescet.

26. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur.

27. Protegetur sub tegmine illius à fervore, et in gloriâ ejus requiescet.

CAPUT XV.

Prosequitur de sapientiâ, usque ad 11. quo versu incipit confutare eos qui peccata Deo imputabant; tanquam non esset in homine liberum arbitrium: 14. et seqq. aut Deus peccatoribus delectaretur, 12, 22.

SIXTINA VERSIO.

Qui timet Dominum, faciet illud: et qui continens est legis, apprehendet eam.

Et obviabit illi, quasi mater; et quasi mulier virginitatis suscipiet eum.

Cibabit illum pane intellectûs, et aquâ sapientiæ potabit illum: firmabitur in illâ, et non flectetur:

VERSIO VULGATA.

1. Qui timet Deum, faciet bona: et qui continens est justitiæ, apprehendet illam,

2. Et obviabit illi, quasi mater honorificata; et quasi mulier à virginitate suscipiet illum.

3. Cibabit illum pane vitæ et intellectûs, et aquâ sapientiæ salutaris potabit illum; et firmabitur in illo, et non flectetur:

¹ Qui continens (compos est put supra, vi. 28.) justitiæ: legis, Gr. apprehendet illam: sapientiam, de qua præcedentè capite.

² Mulier à virginitate: virgo in uxorem data. Suscipiet illum: Deum; de isto v. 1.

³ Firmabitur in illo: sapientia in hono viro radices aget: Gr. in illâ: vir bonus in sapientiâ firmum sicut gradum.

Et super eam innitetur, et non confundetur : et exaltabit illum apud proximos ejus,

Et in medio ecclesiæ aperiet os ejus.

Jucunditatem, et coronam exultationis, et nomen æternum hæreditabit.

Homines stulti non apprehendent eam ; et viri peccatores non videbunt eam.

Longè abest à superbiâ : et viri mendaces non crunt illius memores.

Non est speciosa laus in ore peccatoris :

Quoniam non est à Domino missus. In sapientiâ enim dicitur laus : et Do-

4. Et continebit illum, et non confundetur ; et exaltabit illum apud proximos suos ;

5. Et in medio ecclesiæ aperiet os ejus : et adimplebit illum spiritu sapientiæ et intellectûs, et stolâ gloriæ vestiet illum.

6. Jucunditatem et exultationem thesaurizabit super illum, et nomine æterno hæreditabit illum.

7. Homines stulti non apprehendent illam, et homines sensati obviabunt illi : homines stulti non videbunt eam : longè enim abest à superbiâ et dolo.

8. Viri mendaces non erunt illius memores : et viri veraces invenientur in illâ, et successum habebunt usque ad inspectionem Dei.

9. Non est speciosa laus in ore peccatoris :

10. Quoniam à Deo profecta est sapientia. Sapientiæ enim, Dei adstabit laus,

⁶ Et nomine æterno hæreditabit illum : donabit : Gr. (de viro iusto) et nomen æternum hæreditabit, sortietur.

⁹ Non est speciosa laus : Dei scilicet : in ore peccatoris.

¹⁰ Quoniam à Deo profecta est sapientia : Gr. Quoniam non est à Deo missus (peccator), ut Deum laudet. Vides autem non licere cuivis laudem dare Deo, sed si quem ad tantum opus mittit. Quem verò mittat, docent hæc : sapientiæ enim, Dei adstabit laus, etc.

minus prosperabit illum. et in ore fideli abundabit,
et dominator dabit eam
illi.

Ne dixeris : Quia propter 11. Non dixeris : Per Deum
Dominum recessi : quæ enim abest : quæ enim odit, te
odit, ne facias. feceris.

Ne dixeris : Quia ipse me 12. Non dicas : Ille me
implanavit : non enim opus implanavit : non enim ne-
habet viro peccatore. cessarii sunt ei homines im-
pii.

Omne execrumentum odit 13. Omne execrumentum
Dominus : et non est ama- erroris odit Dominus : et
bile timentibus eum. non erit amabile timentibus
eum.

Ipsè ab initio fecit homi- 14. Deus ab initio con-
nem, et reliquit illum in stituit hominem, et reliquit
manu consilii sui. illum in manu consilii sui.

15. Adjecit mandata, et
præcepta sua.

quæ breviora et obscuriora in Græc. *Dominator* : Dominus sive
Deus.

11 *Per Deum abest* : (peccator à Deo) Græc. planior : Ne dixeris :
per Deum recessi : defeci : ἀπέστη. Quidam ita omnia Deo tribuebant,
ut etiam peccata et errores ipsi auctori adscriberent : alii negabant
curare quidquam : infra, xvi. 16. quæ objecta et argumentis et exem-
plis confutare incipit, eaque occasione creationis opus fasè commem-
orat, quo Dei sapientia, bonitas, justitia maximè commendatur,
cap. xvi, 24. xvii, xviii, ad v. 15. Illic primam quæstionem de pec-
cati causâ aggreditur : ad quem locum maximè pertinet liberi arbi-
trii commemoratio, et cætera à v. 14.

12 *Ille me implanavit* : decepit, induxit in malum. *Non enim ne-
cessarii sunt ei*. perspicua solutio, impios Deo non esse necessarios,
quam hic uno verbo tangit : v. verò 22. et cap. seq. fusiùs. Hunc
locum usque ad v. 19. Græco serè congruentem refert Augustinus,
de Grat. et lib. arb. c. ii. n. 3. aliter in Speculo, ubi Vulgatam
sequitur.

14 *Reliquit illum* : dato præcepto de vitio fructu.

Si volueris conservabis mandata, et fidem facere beneplaciti.

Apposuit tibi ignem et aquam : ad quodcumque volueris, extends manum tuam.

In conspectu hominum vitæ et mors : et quodcumque placuerit, dabitur ei.

Quoniam multa sapientiâ Domini : fortis ipse in potentiâ, et videns omnia.

Et oculi ejus ad timentes eum : et ipse agnoscet omnem operam hominis.

Et nemini mandavit impiè agere, et nemini dedit licentiam peccandi.

16. Si volueris mandata servare, conservabunt te, et in perpetuum fidem placitam facere.

17. Apposuit tibi aquam et ignem : ad quod volueris, porrige manum tuam.

18. Ante hominem vitæ et mors, bonum et malum : quod placuerit ei, dabitur illi : .

19. Quoniam multa sapientiâ Dei, et fortis in potentiâ, videns omnes sine intermissione.

20. Oculi Domini ad timentes eum : et ipse agnoscit omnem operam hominis.

21. Nemini mandavit impiè agere, et nemini dedit spatium peccandi :

22. Non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium et inutilium.

16 *Si volueris* : sic ordinandum. *Si volueris mandata servare, et in perpetuum fidem (tibi) placitam facere*, (eam toto animo retinere) *servabunt te* : mandata, observata scilicet.

18 *Ante hominem vitæ* : sumptum ex Deut. xxx. 15. 19.

21 *Spatium peccandi* : Gr. licentiam.

22 *Non enim concupiscit* : inculcare incipit, quod 7. 12. dictum : ac seq. cap. fusè exequitur : Gr. sic : ne cupias filiorum inutilium multitudinem : cap. xvi, 1. quod ad eundem scopum pertinet, ut statim videbimus.

CAPUT XVI.

Pergit de filiorum impiorum multitudine : non esse optandam eam, ad 6. Deus malorum hominum multitudini non parcit, 6, 7, ad 12. unicuique reddit⁶ secundum opera, 12, ad 16. aggr⁶itur qui dicebant à Deo non curari mundum, aut res humanas, ac Dei providentiam ostendit per opera, 16. ad finem.

SIXTINA VERSIO

VERSIO VULGATA.

Non concupiscas multitudinem filiorum inutilium : neque jucunderis in filiis impiis, si multiplicentur : ne oblecteris super ipsos, si non est timor Dei cum illis.

Non credas vitæ illorum : et ne respexeris in locum illorum.

Melior est enim unus, quàm mille;

Et mori sine filiis, quàm habere filios impios.

Ab uno enim sensato co-

1. NE jucunderis in filiis impiis, si multiplicentur : nec oblecteris super ipsos, si non est timor Dei in illis.

2. Non credas vitæ illorum : et ne respexeris in labores eorum.

3. Melior est enim unus timens Deum, quàm mille filii impij :

4. Et mille est mori sine filiis, quàm relinquere filios impios.

5. Ab uno sensato inha-

¹ *Ne jucunderis.* Rectè hic admoniti homines, ne impij sobolis amplitudine glorientur; idque longè magis pertinere ad Deum, §. 5, et seqq.

² *Non credas vitæ illorum.* Ne victuros credas : hebraismus : Deut. xxviii. 66. *Et erit vita tua quasi pendens..... et non credes vitæ tuæ.*

⁵ *Ab uno sensato..... tribus impiorum :* ab uno Abrahamo, ab uno Israëlè Hebræi in tantum populum propagati, cum populi Chananæi tantâ multitudine internecone deleti sint.

habitabitur

habitabitur civitas: tribus autem impiorum desolabitur.

Multa talia vidi in oculis meis; et fortiora his audivit auris mea.

In synagogâ peccantium exardebit ignis; et in gente incredibili exarsit ira.

Non est propitiatus pro antiquis gigantibus qui rebellaverunt fortitudinis suâ.

Non pepercit pro incolatu Lot, iis quos execratus est pro superbiâ illorum.

Non misertus est genti perditionis, iis qui se eleverant in peccatis suis:

Et sic sexcentis millibus peditum, qui congregati insurrexerunt in duritiâ cor-

6 *Multa talia vidi.... fortiora horum.* Multa vidi talia, nempe ex uno pio amplam sobolem excrevisse: impiorum amplas familias ad nihilum redactas; hæc, inquam, vidi ego plurima; teriora audivi.

7 *In synagogâ:* in cœtu. Jam ed redit, unde digressus erat; nempe ut ostendat, Deum ulcisci impios, nec eorum multitudine deterritum.

8 *Gigantes:* impii diluvio mersi, tantâ licet multitudine. Gen. vi. 4.

9 *Peregrinationi Lot:* Sodomis, ubi peregrinus agebat.

11 *Sicut sexcenta millia peditum:* Israelitarum scilicet, qui ex Ægypto profecti sunt. Num. xxvi. 51. *Qui congregati sunt in duri-*

bitabitur patria: tribus impiorum deseretur.

6. Multa talia vidit oculus meus; et fortiora horum audivit auris mea.

7. In synagogâ peccantium exardebit ignis; et in gente incredibili exardescet ira.

8. Non exoraverunt pro peccatis suis antiqui gigantes, qui destructi sunt confidentes suæ virtuti:

9. Et non pepercit peregrinationi Lot, et execratus est eos præ superbiâ verbi illorum.

10. Non misertus est illis, gentem totam perdens, et extollemem se in peccatis suis.

11. Et sicut sexcenta millia peditum, qui congregati sunt in duritiâ cordis

dis sui : et si unus fuerit cervicosus, mirum hoc, si erit immunis.

Misericordia enim et ira ab illo : princeps propitiationum, et effundens iram.

Secundum multam misericordiam ejus, sic et multa correptio ejus : hominem secundum opera ejus judicat.

Non effugiet in rapinis peccator, et non fraudabit sufferentiam pii.

Omni misericordiae faciet locum : unusquisque secundum opera sua inveniet.

Ne dicas : A Domino abscondar : numquid ex summo quis mei memorabitur ?

did : rebelles et increduli, et ideo omnes ad unum prostrati in deserto. *Cervicatus*, cervicosus, contumax.

¹² *Potens exoratio*, (Gr. princeps exorationum : in parcendo primus) et *effundens iram* : Deus qui irascitur et miseretur. Psalm. lxx. 3. *Ne minus exorari quam irasci solitus.*

¹⁴ *Non effugiet in rapina.... non retardabit* : non diu expectabit, *sufferentia* : patientia, *misericordiam facientis* : statim enim mercedem accipiet; Gr. expeditior : non fraudabit (Deus) expectationem pii.

¹⁵ *Omnis misericordia faciet locum*, sibi ad Deum. Gr. omni misericordiae faciet locum : Deus scilicet.

¹⁶ *Non dicas : A Deo abscondar.* Confutatis iis, qui Deo auctori peccata tribuebant ; alteram questionem aggreditur, refellitque eos qui negabant Deo curae esse res humanas. *Ex summo* (caelo-

sui : et si unus fuisset cervicatus, mirum, si fuisset immunis.

12. Misericordia enim et ira est cum illo. Potens exoratio, et effundens iram :

13. Secundum misericordiam suam, sic correptio illius hominem secundum opera sua judicat.

14. Non effugiet in rapina peccator, et non retardabit sufferentia misericordiam facientis.

15. Omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum suorum, et secundum intellectum peregrinationis ipsius.

16. Non dicas : A Deo abscondar, et ex summo quis mei memorabitur ?

In populo magno non ero in memoriâ : quæ est enim anima mea in immensâ creaturâ ?

Ecce cœlum et cœlum cœli Dei, abyssus et terrâ, commovebuntur in visitatione ejus.

Montes simul et fundamenta terræ, cum conspexerit illa, tremore concutiuntur.

Et super ipsis non cogitabit cor : et vias ejus quis intelliget ?

Et procella quam non videbit homo.

Plurima autem operum ejus in absconsis. Opera justitiæ quis annuntiabit, aut

17. In populo magno non agnoscar : quæ est enim anima mea in tam immensâ creaturâ ?

18. Ecce cœlum et cœli cœlorum, abyssus et universa terrâ, et quæ in eis sunt, in conspectu illius commovebuntur ;

19. Montes simul et colles, et fundamenta terræ, cum conspexerit illa Deus, tremore concutientur.

20. Et in omnibus his insensatum est cor : et omne cor intelligitur ab illo :

21. Et vias illius quis intelligit, et procellam, quam nec oculus videbit hominis ?

22. Nam plurima illius opera sunt in absconsis : sed opera justitiæ ejus quis enun-

rum) *quis memorabitur*, etc. Sic ille impius, Job. xxii. 14. *Nec novitâ considerat, et circa cardines cœli perambulat.*

17 *In populo magno* : quod familiare Epicureis : non vntare Deo, ut inquirat in singulos, neque unum homuncionem, resque humanas tantum esse. *In tam immensâ creaturâ* : reverâ enim mundum immensum fingebant, orbisque infinitos : tanquam id effecturi essent, ut si induceretur Deus horum curator, tanto labore fatisceret, neque attenderet ad singulos quos confutare incipit ¶ sequenti.

21 *Procellam* : ventos procellosos, quorum causæ latent in thesauris Dei : Psalm. cxxxiv. 7.

22 *Plurimæ opera ejus in absconsis*. Ne ergo mirare, si gubernationis arcana te latent, unde sequitur : *opera justitiæ ejus quis enuntiabit?* quis enarrabit quomodo Deus animadversurus sit in

quis sustinebit? Longè enim est testamentum.

Qui minoratur corde, cogitat hæc: et vir imprudens et errans cogitat stulta.

Audi, fili mi, et discе scientiam; et in verbis meis attende corde tuo.

Ostendo in pondere disciplinam; et in veritate annuntio scientiam.

tiabit? aut quis sustinebit? Longè enim est testamentum à quibusdam, et interrogatio omnium in consummatione est.

23. Qui minoratur corde, cogitat inania: et vir imprudens et errans cogitat stulta.

24. Audi me, fili, et discе disciplinam sensûs, et in verbis meis attende in corde tuo:

25. Et dicam in æquitate disciplinam, et scrutabor enarrare sapientiam: et in verbis meis attende in corde tuo; et dico in æquitate spiritûs virtutes, quas posuit Deus in opera sua ab initio; et in veritate enuntio scientiam ejus.

impios? *Aut quis sustinebit?* quis expectabit? quasi diceret *Justitia Dei non statim ad ultionem prosilit; expectandus est exitus eorum, quod homines præcipite judicandi licentiâ non faciunt: unde subdit, longè enim testamentum: quod potest intelligi, longè lex à quibusdam: melius, testamentum, pactum, pro occultâ illâ lego quâ Deus in acta hominum inquirat: pergit enim: interrogatio, sive inquisitio omnium in consummatione est: in illo ultimo judicio. Ultionem non omittit; sed differt. Vido autem in Vulgatâ testamenti nomen pro cujusque sententiâ: XVII. 17.*

23 *Qui minoratur corde: qui intellectu deficit: cogitat inania: cogitat hæc, Gr. quæ suprâ, 16, 17.*

25 *Dicam in æquitate (Gr. ostendam in pondere) disciplinam: scrutabor enarrare: diligenter enarro. Et in verbis: alia interpretatio, nonnihil variatâ lectione.*

In iudicio Domini opera
ejus ab initio : et in affec-
tione ipsorum distinxit par-
tes eorum.

Ornavit in æternum opera
sua, et principia eorum in
generationes eorum. Nec
esurierunt, nec laborave-
runt : et non destiterunt ab
operibus suis.

Unusquisque proximum
suum non angustiavit :

Et usque in æternum non
repugnabunt verbo illius.

Et post hæc Dominus in
terram respexit, et imple-
vit eam bonis suis.

Anima omnis vitalis ope-

26. In iudicio Dei opera
ejus ab ipitio, et ab institu-
tione ipsorum distinxit par-
tes illorum, et initia eorum
in gentibus suis.

27. Ornavit in æternum
opera illorum, nec esurie-
runt, nec laboraverunt, et
non destiterunt ab operibus
suis.

28. Unusquisque proxi-
mum sibi non angustiat
usque in æternum.

29. Non sis incredibilis
verbo illius.

30. Post hæc Deus in ter-
ram respexit, et implevit
illam bonis suis.

31. Anima omnis vitalis

²⁶ *In iudicio.... ab institutione ipsorum.* Ex hoc versu ad finem
exequitur ordinem, nexumque operum Dei : nempe quod facta
sint summo accuratoque iudicio, atque ab institutione : ex quo
instituta et facta sunt accuratè distincta per partes, *v.* 26. or-
nataque in æternum, 27. et ad principia sua revocata : in gentibus
suis, 26. secundum genera sua : cælum, sidera, elementa : stant-
que omnia ab initio : nec fame, aut nimio labore confecta desi-
ciunt, 27. spatiis quoque disposita, ac licet tam arctè connexa,
nullo loco vacuo ; non tamen ut in turbâ sit, sibi mutuo impe-
dimento sunt, sed liberè expediunt motus suos, 28. unde conse-
cutio : *Non sis ergo incredibilis* (incredulus) *verbis illius*, 29. *Gr.*
addit : et usque in æternum non repugnant verbo ejus elementa,
sidera, creaturæ omnes.

³⁰ *Post hæc* : posteaquam sidera et elementa suo constituit loco :
in terram respexit, et implevit illam bonis suis : plantis, animan-
tibus.

³¹ *Anima omnis vitalis* : seu vivens, ut Scriptura passim : omne

ruit faciem ejus, et in denuntiavit ante faciem ipsam reversio illorum. ipsius, et in ipsam iterum reversio illorum.

animal : denuntiavit ante faciē ipsius : operuit faciem, Gr. terræ scilicet. Hæc ergo cum æternâ lege stent, non potest negari Dei providentia. Jam ad hominem speciatim.

CAPUT XVII.

Deus curam gerit hominum ab ipso creationis initio : unde adhortatio ad pietatem, toto capite : opera hominum nota Deo sicut sol, 15, 30. videt omnia, 31.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

1. Dominus creavit de terrâ hominem :

1. Deus creavit de terrâ hominem, et secundum imaginem suam fecit illum.

Et iterum convertit illum in ipsam.

2. Et iterum convertit illum in ipsam : et secundum se vestivit illum virtute.

Dies numeri, et tempus dedit illis, et dedit illis potestatem eorum, quæ sunt super eam. Secundum seipsos vestivit illos virtute, et secundum imaginem suam fecit eos.

3. Numerum dierum et tempus dedit illi; et dedit illi potestatem eorum, quæ sunt super terram.

² *Secundum se* : Gr. explicat ψ . seq. secundum seipsos : homines scilicet : prout illis dignum erat : nam etiam immortales fecit.

³ *Numerum dierum* : dies noctesque et tempora numeratò illi dedit, constitutis omnium signis. Gen. 1. 14. *Dedit illi potestatem* : hæc et quæ sequuntur repetita ex Gen. 1. 28. II. 19, 20, etc.

Et posuit illius terrorem super omnem carnem, et dominari bestiarum et volatilium.

Consilium, et linguam, et oculos, aures, et cor dedit ad cogitandum illis.

Disciplinam intellectus implevit illos: et bona et mala ostendit eis.

Posuit oculum suum super corda illorum, ostendere illis magnalia operum suorum.

Et nomen sanctificationis laudabunt: ut magnalia enarrent operum ejus.

Addidit illis disciplinam, et legem vitæ hæreditavit eos.

Testamentum æternum constituit cum illis; et judicia sua ostendit eis.

Magnalia honoris viderunt oculi eorum: et hono-

4. Posuit timorem illius super omnem carnem; et dominatus est bestiarum et volatilium.

5. Creavit ex ipso adjutorium simile sibi: consilium, et linguam, et oculos, et aures, et cor dedit illis excogitandi; et disciplinam intellectus replevit illos.

6. Creavit illis scientiam spiritus, sensu implevit cor illorum: et mala et bona ostendit illis.

7. Posuit oculum suum super corda illorum, ostendere illis magnalia operum suorum,

8. Ut nomen sanctificationis collaudent: et gloriari in mirabilibus illius, ut magnalia enarrent operum ejus.

9. Addidit illis disciplinam, et legem vitæ hæreditavit illos.

10. Testamentum æternum constituit cum illis, et justitiam et judicia sua ostendit illis.

11. Et magnalia honoris ejus vidit oculus illorum:

⁶ *Mala et bona ostendit illis*: plantata arbore scientiæ boni et mali. Gen. II. 17. atque inde consecutus malis bonisque.

⁸ *Nomen sanctificationis*: nomen Dei sanctum.

⁹ *Addidit illis disciplinam*. His et seqq. exequitur varia dona collata humano generi, legem, promissa, miracula. *Hæreditavit illos*: sorti assignavit: sorte distribuit.

fem vocis eorum audivit
auris illorum. Et dixit illis :
Attendite ab omni iniquo.

Et mandavit illis unicuique de proximo.

Via eorum coram illo
sunt semper : non abscon-
dentur ab oculis ipsius.

Unicuique genti præpo-
suit rectorem :

Et pars Domini Israel est.

Omnia opera eorum ve-
lut sol in conspectu ejus : et
oculi ejus sine intermissione
in vias eorum.

Non sunt absconsæ injus-
titia illorum ab eo, et om-
nia peccata eorum in con-
spectu Domini.

Eleemosyna viri, quasi
signaculum cum ipso ; et
gratiam hominis, quasi pu-
pillam conservabit.

Postea resurget, et retri-
buet illis : et retributionem

et honorem vocis audierunt
aures illorum, et dixit illis :
Attendite ab omni iniquo.

12. Et mandavit illis uni-
cuique de proximo suo.

13. Via illorum coram
ipso sunt semper : non sunt
absconsæ ab oculis ipsius.

14. In unquamque gen-
tem præposuit rectorem :

15. Et pars Dei, Israel
facta est manifesta.

16. Et omnia opera illo-
rum velut sol in conspectu
Dei, et oculi ejus sine in-
termissione inspicientes in
viis eorum.

17. Non sunt absconsa
testamenta per iniquitatem
illorum ; et omnes iniqui-
tates eorum in conspectu
Dei.

18. Eleemosyna viri qua-
si signaculum cum ipso ; et
gratiam hominis, quasi pu-
pillam conservabit.

19. Et postea resurget,
et retribuet illis retributio-

¹⁴ *In unquamque gentem.... rectorem* : legislatores, reges :
quod frustra retulerunt ad angelos.

¹⁷ *Non sunt absconsa testamenta* : non sunt absconsæ injus-
titiæ illorum : Gr.

¹⁸ *Eleemosyna viri* : ut mala opera, ψ . 17. Deum non latent :
ita, hic, bona opera, puta, eleemosynæ. *Quasi signaculum* : quasi
res sigillo clausa ; inviolabile divinæ misericordiæ pignus.

¹⁹ *Postea resurget* : Deus, cum diu obdormisset, videbatur, et quasi

eorum in caput ipsorum reddet.

Verumtamen pœnitentibus dedit reditum, et confirmavit deficientes sustentia.

Convertere ad Dominum, et relinque peccata :

Precare ante faciem, et minue offendiculum.

Revertere ad Altissimum, et avertere ab injustitiâ, et valde odito execrationem.

Altissimo quis laudem dicet in inferno ?

Pro viventibus et viventibus, et dantibus vicissim confessionem.

connivere peccatis, tandem consurget in impios, iram concitabit : et convertet in interiores : ad sepulcrum : neci dedet.

²⁰ *Viam justitiæ* : reditum, Gr. et confirmavit deficientes sustinere ; sub plagis et verberibus fatiscientes.

²⁴ *Sta in sorte propositionis* : in sorte tibi propositâ ; in sorte veritatis, supra, 20. atque observandæ legis, quæ tibi pars obligit.

²⁵⁻²⁶ *In partes vade* : consocia te eorum partibus, qui vitam agunt diam, et vivi Deum laudant. Pro hoc Gr. Altissimo quis dicet laudem in inferno ? pro viventibus et dantibus vicissim confessionem : quasi diceret Hoc est viventium et vicissim collaudantium

nem, unicuique in caput ipsorum, et convertet in interiores partes terræ.

20. Pœnitentibus autem dedit viam justitiæ, et confirmavit deficientes sustinere, et destinavit illis sortem veritatis.

21. Convertere ad Dominum, et relinque peccata tua :

22. Precare ante faciem Domini, et minue offendicula.

23. Revertere ad Dominum, et avertere ab injustitiâ tuâ, et nimis odito execrationem :

24. Et cognosce justitias et judicia Dei, et sta in sorte propositionis, et orationis altissimi Dei.

25. In partes vade sæculi sancti, cum vivis et dantibus confessionem Deo.

A mortuo, tanquam eo qui non est, perit confessio :

Vivus et sanus laudabit Dominum.

Quam magna misericordia Domini, et propitiatio convertentibus se ad eum !

Non enim omnia possunt esse in hominibus: quoniam non est immortalis filius hominis.

Quid lucidius sole? et hoc deficit: et malus excogitabit carnem et sanguinem.

26. Non demoreris in errore impiorum: ante mortem confitere. A mortuo quasi nihil perit confessio.

27. Confiteberis vivens, vivus et sanus confiteberis, et laudabis Deum, et gloriareris in miserationibus illius.

28. Quam magna misericordia Domini, et propitiatio illius convertentibus ad se!

29. Nec enim omnia possunt esse in hominibus: quoniam non est immortalis filius hominis; et in vanitate malitiae placuerunt.

30. Quid lucidius sole? et hic deficiet. Aut quid nequius quam quod excogitavit caro et sanguis? et hoc arguetur.

Deum. *A mortuo, quasi nihil*, quasi nullo: non existente, Gr. *perit confessio*: laus, quae quo sensu intelligenda, diximus Praefatione in Psalmos, cap. 1. num. 9, 10.

²⁶ *Convertentibus ad se*: se ad eum: Gr.

²⁹ *Nec enim omnia*. Significat tantas esse Dei misericordias, ut homo, mortalis aevi, tam brevis vitae spatio experiri, nedum eloqui possit. *In vanitate*: vanissime: summa est vanitas, potuisse homini placere nequitiam.

³⁰ *Quid lucidius sole?* Sol ipse deficit, deliquium patitur, et hic defectus notus omnibus: quid mirum, si deprehenditur deliquium, sive vitium in homine, carnem et sanguinem, hoc est, carnalia et turpia cogitante? quae pertinent ad retundenda ea quae supra obiecta erant: xvi. 16. nempe peccata nostra latere Deum. Gr. sic habet: quid lucidius sole? et tamen hoc (lucidissimum) eclipsi patitur, et malus homo cogitat carnem et sanguinem. Obscurissimè

Virtutem altitudinis cœli ipse conspicit : et omnes homines terra et cinis. 31. Virtutem altitudinis cœli ipse conspicit : et omnes homines terra et cinis.

quidem, sed pauca supplendo, idem cum Vulgatâ extundetur sensus.

³¹ *Virtutem altitudinis* : ne dicas cum impio, XVI. 16. aliquid Deo esse incompertum.

CAPUT XVIII.

Deus omnium æquè creator, 1. operum ejus perfectio incomprehensibilis, 2. ad 7. miserator hominis, ad 15. beneficia non exprobranda, ad 19. consideratè loquendum, 19. examinare seipsum, 20. orare et justificari ne cesses, 22. ad orationem animum præparandus, 23. adversa in prosperitate cogitanda, 24, 25. veloces rerum conversiones, 26. hinc nunquam sine metu, 27. post concupiscentias non eas, 30, 31, atque hæc incipit de continentia.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

QUI vivit in æternum, creavit omnia simul : Dominus solus justificabitur.

1. QUI vivit in æternum, creavit omnia simul. Deus solus justificabitur, et manet invictus rex in æternum.

Nemini potestatem fecit enarrandi opera ipsius.

2. Quis sufficit enarrare opera illius ?

Et quis investigabit magnalia ejus ?

3. Quis enim investigabit magnalia ejus.

Virtutem magnitudinis ejus quis enumerabit ? et quis adjiciet enarrare misericordias ejus.

4. Virtutem autem magnitudinis ejus quis enuntiabit ? aut quis adjiciet enarrare misericordiam ejus ?

¹ *Creavit omnia simul* : Gr. communiter, pariter, æquè omnia, ac sine ipso factum est nihil. *Deus solus justificabitur* : solus irrehrensus in operibus suis, cujus comparatione omnia impunda sunt, ut demonstrat sanctus Job. cap. ix. etc.

Non est minuere, neque
adjicere : et non est inves-
tigare mirabilia Domini.

Cum consummaverit ho-
mo, tunc incipit : et cum
quieverit, tunc dubitabit.

Quid est homo, et quid
usus ejus? quid est bonum
ejus, et quid malum ejus?

Numerus dierum homi-
nis, ut multum, centum
anni : sicut gutta aquæ ma-
ris, et calculus arenæ, sic
exigui anni in die ævi.

Propter hoc patiens fuit
in illis : et effudit super
eos misericordiam suam.

Vidit et cognovit subver-
sionem eorum, quoniam
mala est :

5. Non est minuere, ne-
que adjicere : nec est inve-
nire magnalia Dei.

6. Cum consummaverit
homo, tunc incipiet : et
cum quieverit, aporiabi-
tur.

7. Quid est homo, et quæ
est gratia illius? et quid est
bonum, aut quid nequam
illius?

8. Numerus dierum ho-
minum ut multum, centum
anni : quasi gutta aquæ ma-
ris deputati sunt : et sicut
calculus arenæ, sic exigui
anni in die ævi.

9. Propter hoc patiens
est Deus in illis : et effudit
super eos misericordiam
suam.

10. Vidit presumptionem
cordis eorum, quoniam ma-
la est : et cognovit subver-

6 *Cum consummaverit homo* : cum devenisse se putaverit ad per-
fectam divini operis intelligentiam, tunc incipiet. *Et cum quieverit*
rit : cum velut re comperta, à quærendo destiterit : *tunc aporiabi-*
tur : dubitabit : hæsitabit, in pristinam ignorantiam devolvi se
sentiet.

7 *Quæ gratia?* utilitas : Gr. *nequam* : malum, Gr. *nemo scit*
quid sibi bonum malumve : ideo ipse Deus docet, §. 11. et seqq.

8 *Exigui anni in die ævi* : atque ætatis suæ.

9 *Propter hoc* : ne cum impiis dicas, eò quòd homo nihili sit, non
esse curæ Deo : supra, xvi. 17. imò ea causa miscrandi est. |

10 *Vidit* : ne dicas perversam esse hominem, Deique curâ indi-
gnum, quòd ejus *nequam*, id est, malus atque infelix sit exitus :

sionem illorum, quoniam nequam est.

Ideo multiplicavit propitiationem suam.

11. Ideo adimplevit propitiationem suam in illis, et ostendit eis viam æquitatis.

Miseratio hominis circa proximum suum: misericordia autem Domini super omnem carnem.

12. Miseratio hominis circa proximum suum: misericordia autem Dei super omnem carnem.

Corripiens, et erudiens, et docens, et convertens, quasi pastor gregem suum.

13. Qui misericordiam habet, docet et erudit, quasi pastor gregem suum.

Miseretur excipientium doctrinam, et eorum qui festinant ad iudicia ipsius.

14. Miseretur excipientium doctrinam miserationis, et qui festinat in iudiciis eius.

Fili, in bonis ne des querelam, et in omni dato tristitiam verborum.

15. Fili, in bonis non des querelam, et in omni dato non des tristitiam verbi mali.

Nonne ardorem refrigerabit ros? sic verbum melius quam datum.

16. Nonne ardorem refrigerabit ros? sic et verbum melius quam datum.

Nonne ecce verbum su-

17. Nonne ecce verbum

cum contrà ea causa sit, cur illum erudiat, ne malo fine pereat, 7. 11. et seqq. *Subversionem illorum*: exitum, ut suprà, x. 16.

13 *Qui misericordiam*: vide Gr. in eoque veri pastoris officia.

14 *Miseretur*: vide Gr. *Festinat*: promptè ambulat, in iudiciis, in mandatis eius: ut passim Psalm. cxviii. Quo fine concludit responsum ad objecta, quæ commemorata sunt ad cap. xv. 11, 12, xvi. 15.

15 *In bonis*: largiendis. Vide 18.

16 *Verbum melius quam datum*: cum verba appositè dicta, exstimationis ac benevolentiae argumenta sint, quibus vel maxime homines delectantur.

per datum bonum? et utraque apud hominem gratiosum.

super datum bonum? sed utraque cum homine justificato.

18. Stultus acriter improperabit: et datus invidi tabescere facit oculos.

18. Stultus acriter improperabit: et datus indisciplinati tabescere facit oculos.

19. Antè iudicium parati justitiam tibi; et antequam loquaris, discè.

Antequam loquaris, discè, et ante languorem adhibe medicinam. Antè iudicium interroga teipsum: et in horà visitationis, invenies propitiationem.

19. Antè iudicium parati justitiam tibi; et antequam loquaris, discè.

Ante languorem humilia te; et in tempore peccatorum, ostende conversionem.

20. Ante languorem adhibe medicinam: et ante iudicium interroga teipsum; et in conspectu Dei invenies propitiationem.

Non impediaris reddere votum tempestivè: et non

21. Ante languorem humilia te; et in tempore infirmitatis, ostende conversationem tuam.

17 Sed utraque cum homine justificato: utraque et verbum lenè et donum præsto sunt homini justo ac bono: Gr. gratioso, mihi:

18 Acriter improperabit: dando ipsa beneficia exprobrabit; quo fit id quod sequitur, ut invisus sit datus, datio, datum sive donum, datur, indisciplinati: Gr. invidi; qui ita dat, tanquam accipienti donum invideat.

20 In conspectu Dei: in horà visitationis (sive iudicii ac pœnæ infligendæ.) Gr.

21 Infirmitatis: affectà valetudine: Gr. in tempore peccatorum: (cum peccata invalescere senties, sive, in tempore quo peccata puniuntur) ostende conversionem, pro quo in Vulgat. scribæ repositæ videntur conversationem: ut 24.

22 Orare semper: Gr. reddere votum suo tempore. Ne verearis:

verearis usque ad mortem
justificari.

Ante orationem præpara
teipsum, et non sis quasi
homo qui tentat Dominum.

Memento iræ in die con-
summationis; et tempus
vindictæ in conversione fa-
ciei.

Memento temporis famis
in tempore saturitatis; pau-
pertatis et necessitatis in
die divitiarum.

A mane usque ad vespere-
ram immutabitur tempus:
et omnia sunt citata in ocu-
lis Domini.

Homo sapiens in omnibus
metuet: et in diebus pecca-
torum attendet à delicto.

que ad mortem justificari:
quoniam merces Dei manet
in æternum.

23. Ante orationem præ-
para animam tuam; et noli
esse quasi homo qui tentat
Deum.

24. Memento iræ in die
consummationis, et tempus
retributionis in conversatio-
ne faciei.

25. Memento paupertatis
in tempore abundantiae,
et necessitatum paupertatis
in die divitiarum.

26. A mane usque ad ves-
peram immutabitur tem-
pus: et hæc omnia citata in
oculis Dei.

27. Homo sapiens in om-
nibus metuet: et in diebus
delictorum attendet ab iner-
tia.

ne tardes, ne cuncteris: Gr. usque ad mortem justificari. Qui jus-
tus est, justificetur adhuc. Apoc. xxii. 11. Quoniam merces Dei:
Paulus: Bonum autem facientes, non deficiamus: tempore enim suo
metemus, non deficientes. Gal. vi. 9.

23^a Ante orationem: sive ante votum.

24 Memento iræ in die consummationis, mortis, et tempus: sup-
ple: memento, pro, memento temporis: ut *memorare novissima*:
suprà, vii. 40. Gr. memento tempus retributionis, ultionis, in con-
versations: pro conversione faciei: ἡ ἀκριβὴς ἀποδοῦν; cum Deus
vultum averterit, ac pœnas infligere cœperit.

26 Immutabitur tempus: occasio, rerum status. Omnia sunt citata:
cita, velocia in oculis Dei: quòd tempore non egeat ad expedienda
consilia, et uno ietu rem peragat.

27 In diebus delictorum: vide §. 21. Ab inertia: à peccato, Gr.

Omnis intelligens novit sapientiam : et inveniēti eam dabit confessionem.

Sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt, et emisserunt quasi imbrem pro- verbia exquisita.

Continentia Animæ.

Post concupiscentias tuas non eas, et à desideriis tuis avertere.

Si præstes animæ tuæ beneplacitum concupiscentiæ, faciet te gaudium inimicorum tuorum.

Ne oblecteris in multâ epulatione, neque alligeris commissioni ejus.

Non fias pauper de symbolis comessans ex fœnore : et nihil tibi est in sacco.

28. Omnis astutus agnoscit sapientiam : et inveniēti eam dabit confessionem.

29. Sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt : et intellexerunt veritatem et justitiā, et impleverunt pro- verbia et judicia.

30. Post concupiscentias tuas non eas, et à voluntate tuâ avertere.

31. Si præstes animæ tuæ concupiscentias ejus, faciet te in gaudium inimicis tuis.

32. Ne oblecteris in turbis, nec in modicis : assidua enim est commissio illorum.

33. Ne fueris mediocris in contentione ex fœnore, et est tibi nihil in sacco : eris enim invidus vitæ tuæ.

²⁸ *Omnis astutus.* Omnis homo prudens facile recognoscit eum, qui fuerit sapientiæ compos, talemque eum esse facile constat.

²⁹ *Impleverunt proverbia :* Gr. emisserunt quasi imbrem proverbia exquisita : sententiās exquisitas.

³⁰ *Hic in Gr. titulus :* Continentia animæ. *Post concupiscentias non eas :* rectè August. aliud, non concupiscere; quod non est in potestate; aliud, ire post concupiscentias, iisque obsequi, quod peccato imputatur.

³² *Ne oblecteris in turbis :* vide Gr. commissioni, symbolæ, comessationi ex symbolis, de quâ, ꝑ. seq.

³³ *Ne fueris.* Vide Gr.

CAPUT XIX.

Sequitur de continentia, ad 7. qui spernit modica, 1. de imprecando candidè, moderatè tamen, à 7. ad finem: multa interserta de falsâ sapientiâ, 20 et seqq. deque hypocrisi, 23 et seqq. ac de indicîis boni malive animi ex specie, 27. increpatio ex ira: tacens, idem prudens; 28. sapientia, falsa solertia: hypocritæ: ad finem.

SIXTINÀ VERSIO.

OPERARIUS ebriosus non locupletabitur; qui spernit modica, paulatim decidet.

Vinum et mulieres apostatare facient sapientes:

Et qui jungit se meretricibus, audacior erit. Tineæ et vermes hæreditabunt illum; et anima audax tollitur de numero.

Qui credit citò, levis est corde; et qui peccat, in animam suam delinquet.

VERSIO VULGATA.

1. OPERARIUS ebriosus non locupletabitur: et qui spernit modica, paulatim decidet.

2. Vinum et mulieres apostatare faciunt sapientes, et arguent sensatos:

3. Et qui se jungit fornicariis, erit nequam: putredo et vermes hæreditabunt illum, et extolletur in exemplum majus, et tollitur de numero anima ejus.

4. Qui credit citò, levis est corde est, et minorabitur; et qui delinquit in animam suam, insuper habebitur.

¹ *Qui spernit modica.* Rectè hoc interserit, quòd solcant pedètentim labi in intemperantiæ gurgitem.

² *Apostatare:* aberrare: à rectâ ratione discedero. *Et arguent sensatos:* imbecillis animi.

³ *Fornicariis, sive meretricibus. Erit nequam:* Gr. audacior erit, contumacior: comparativum pro positivo, quem habent quidam codices; præfracta superbiâ, et confidentiâ in flagitiâ et pericula præceps. *Tollitur de numero viventium anima ejus.* Gr. anima audax, id est, rebellis, contumax.

⁴ *Qui delinquit:* qui peccat (cum meretricibus) in animam

Qui gaudet corde, denotabitur; et qui odit loquacitatem, minuitur malitiâ.

5. Qui gaudet iniquitate, denotabitur; et qui odit correptionem, minuetur vitâ; et qui odit loquacitatem, extinguit malitiam.

6. Qui peccat in animam suam, pœnitebit; et qui jucundatur in malitiâ, denotabitur.

Nunquam iteres verbum: et nihil tibi minuetur.

7. Ne iteres verbum nequam et durum; et non minoraberis.

In amico et inimico noli narrare: etiamsi non sit tibi peccatum, noli denudare.

8. Amico et inimico noli narrare sensum tuum; et si est tibi delictum, noli denudare.

Audivit enim te, et custodivit te, et in tempore odiet te.

9. Audiet enim te, et custodiet te; et quasi defendens peccatum odiet te, et sic aderit tibi semper.

Audisti verbum? commo-

10. Audisti verbum ad-

suam, insuper habebitur: contemnetur: Gr. planior: qui peccat (incontinentiâ, quo de vitio agitur) in animam suam errabit, in seipsum delinquet; sic Paulus: *Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat.* I. Cor. vi. 18.

5 *Denotabitur*: condemnabitur: Gr.

6 *Qui peccat*: Gr. deest: repetita versio ex 4 et 5.

7 *Ne iteres*: Gr. nunquam iteres verbum: et nihil tibi minuetur; adversus eos, qui inculcando et obtundendo, quidvis impetrare se posse confidunt.

8 *Amico et inimico*: indifferentem. *Et si est tibi delictum*: Gr. et si non est: cave à retegendis cuique obvio arcanis etiam innocuis.

9 *Custodiet te*: observabit: *et quasi defendens peccatum*: specie excusandi. *Aderit tibi semper*: assiduus tecum insidiandi animo: Gr. et in tempore odio te habebit: per se licet innoxia, pravo animo volutata, causas odii præbent.

riatur tibi : fide, quoniam te non dirumpet.

A facie verbi parturiet fatuus; sicut à facie infantis, ea quæ parit.

Sagitta infixâ in femore carnis, sic verbum in corde stulti.

Corripe amicum, ne fortè non fecerit; aut si quid fecerit, ne iterum addat.

Corripe amicum, ne fortè non dixerit; et si dixerit, ut non iteret.

Corripe amicum : sæpe enim fit calumnia :

Et non omni verbo credas. Est qui labitur, sed non ex animo :

versus proximum tuum ? commoriatur in te, fidens quoniam non te dirumpet.

11. A facie verbi parturit fatuus, tanquam gemitus partus infantis.

12. Sagitta infixâ femori carnis, sic verbum in corde stulti.

13. Corripe amicum, ne fortè non intellexerit, et dicat : Non feci ; aut si fecerit, ne iterum addat facere.

14. Corripe proximum, ne fortè non dixerit; et si dixerit, ne fortè iteret.

15. Corripe amicum : sæpe enim fit commissio.

16. Et non omni verbo credas. Est qui labitur linguâ, sed non ex animo.

¹¹ *A facie verbi... tanquam gemitus* : verbum stulto erumpit, sicut parientij gemitus : Græc. à facie verbi (à verbq) parturit fatuus, tanquam à facie infantis (ab infante) paritura : stulto erumpit verbum, ut infans puerperæ.

¹² *Sagitta* : infirmus animus verbo ut sagitta vulneratur.

¹³ *Ne fortè non intellexerit* : id quod factu opus : Gr. ne fortè non fecerit (id quod faciendum est) et si fecerit (malum) ne addat.

¹⁴ *Corripe proximum, ne fortè non dixerit*, id quod dicendum est : *et si dixerit* (malum) *ne iteret*.

¹⁵ *Sæpe fit commissio*, erratum ; Gr. corripe amicum : (moderatè tamèn) sæpe enim fit calumnia : unde subdit :

¹⁶ *Et non omni verbo credas*, Jam incipit moderari corripiendi studium, duobus præceptis : alterum, ne suspicaces simus, et plus demus calumniis aut rumoribus, quàm oporteat : alterum, ut intelligamus ea quæ culpam extenuent : quale est istud, *labi, sed facilitate ac levitate magis, quàm studio, sive ex animo*.

Et quis non deliquit in linguâ suâ? Corripe proximum tuum, priusquam commineris:

Et da locum legi Altissimi. Omnis sapientiâ, timor Domini, et in omni sapientiâ, effectio legis.

Et non est sapientiâ, nequitia disciplina: et non est, ubi consilium peccatorum, prudentia.

Est nequitia, et ipsa execratio: et est insipiens, qui minuitur sapientiâ.

Melior est, qui minuitur sensu in timore, quàm qui abundat sensu, et transgreditur legem.

17 *Antequam commineris*: ne irâ magis; quàm admonendi studio, corripere te putet.

18 *Et da locum timori*: Gr. legi, *Altissimi*: quâ iuberis amicum diligere ut te ipsum. *Dispositio legis*: executio: Græc. non enim verbis, sed factis sapientem esse oportet.

19 *Et non est sapientiâ*. Docet uti veram, ita falsam esse sapientiam quæ doceat perversè agere, et consilium malorum adhibeat; quod etiâ ad increpationem facit, ad quam necessaria est veri ac falsi discretio. *Cogitatus*: cogitatio; consilium: Gr.

20 *Est nequitia*: aperta et exosa. *Est insipiens*; non modò qui apertè desipit, verum etiâ qui minuitur sapientiâ.

21 *Et deficiens sensu*: duplex versio: Gr. deest. Verissima sententiâ, melior est minùs sapiens, sive intelligens, et interim timens Deum, quàm qui doctior, transgreditur legem.

17. Quis est enim qui non deliquerit in linguâ suâ? Corripe proximum, antequam commineris.

18. Et da locum timori Altissimi: quia omnis sapientiâ timor Dei, et in illâ timere Deum, et in omni sapientiâ dispositio legis.

19. Et non est sapientiâ, nequitia disciplina: et non est cogitatus peccatorum, prudentia.

20. Est nequitia, et in ipsâ execratio: et est insipiens, qui minuitur sapientiâ.

21. Melior est homo, qui minuitur sapientiâ, et deficiens sensu in timore, quàm qui abundat sensu, et transgreditur legem Altissimi.

Est solertia certa, et ipsa iniqua : 22. Est solertia certa, et ipsa iniqua.

Et est pervertens gratiam, ad ostendendum iudicium. 23. Et est qui emittit verbum certum, enarrans veritatem. Est qui nequiter humiliat se, et interiora ejus plena sunt dolo :

Est nequiter agens, qui se humiliat nigredine, et in suis interioribus est plenus dolo : inclinans faciem, et semisurdus : ubi non fuerit agnitus, anticipabit te. 24. Et est qui se nimium submittit à multà humilitate : et est qui inclinat faciem suam, et fingit se non videre quod ignoratum est :

Et si ab imbecillitate virium veretur peccare, si invenerit tempus, malefaciet. 25. Et si ab imbecillitate virium veretur peccare, si invenerit tempus malefaciendi, malefaciet.

Ex visu cognoscetur vir ; et ab occurso faciei cognoscetur sensatus. 26. Ex visu cognoscitur vir ; et ab occurso faciei cognoscitur sensatus.

²² *Est solertia certa* : diligens, Gr. et ipsa iniqua : sunt pravè diligentes et sapientes : contra quod docet Paulus : *Volo vos sapientes esse in bono, et simplices in malo* ; sive ad patrandum malum. Rom. xvi. 19. Vide supra, 19. Addit Gr. et est pervertens gratiam ; (ac Dei benignitate abutens) ad ostendendum iudicium : quo peccato maxime iudicium, sive ultio Dei provocatur.

²³ *Est qui nequiter humiliat se* : addit Gr. nigredine, pullà et sordidà veste : *hypocritæ tristes* : οὐδυσσεί. Matth. vi. 16.

²⁴ ²⁵ *Et qui se nimium..... et si ab imbecillitate*. Gr. sic habet : (ille hypocrita pullatus de quo γ. 23.) incurvans vultum : (obstipitate capite, ne quid cernere videatur) et semisurdus : ἑμιουδῆς ; alterà aure surdus (surdæstrum se fingens, ne putes eum observare dicta tua, ad quæ tamen est acutissimis atque attentissimis auribus) ubi non fuerit agnitus, (si latera se sensit) præveniet te : (calumnijs, quibus aures principum et civium occupabit.) *Et si præ imbecillitate virium veretur peccare* (in te, seu nocere tibi) *si invenerit tempus, malè faciet*. Quibus graphice pingitur pèssimum hypocritarum ac susurronum genus.

Amictus viri, et risus dentium, et ingressus hominis enuntiat de illo.

Est correptio, quæ non est decora: et est tacens, et ipse prudens.

27. Amictus corporis et risus dentium, et ingressus hominis enuntiant de illo.

28. Est correptio mendax in irâ contumeliosi: et est iudicium, quod non probatur esse bonum: et est tacens, et ipse est prudens.

27 *Amictus.* Vide tria quibus homines maxime innotescunt: amictus insolens, incompositus, affectatâ munditie sive squalore: risus immodestus, petulans, mollis, inficetus: incessus superbus, desultorius.

28 *Est correptio mendax:* indecora: Gr.

CAPUT XX.

Pergit de increpatione, ejusque fructu, 1, 3. judicia per vim, 2. tacens: loquax, 5, 6, 7. beneficia ut condienda, 10, 13. ad 20. homo insulsus, 21. sententia in tempore, 22. falsa verecundia, 24, 25. mendacium, 26, 27, 28. munerum vis, 31.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

QUAM bonum est arguere, quàm irasci! et qui vitissim confitetur, prohibebitur à diminutione.

Concupiscentia spadonis, devirginare juvenulam:

Sic, qui facit per vim iudicia.

1. QUAM bonum est arguere, quàm irasci, et confitentem in oratione non prohibere!

2. Concupiscentia spadonis devirginabit juvenulam: 3. sic qui facit per vim iudicium iniquum.

1 *Quàm bonum:* quanto melius arguere, etc. Gr. et confitentem: Gr. qui redargutus confitetur (peccatum) prohibebitur à damno.

2. 3. *Concupiscentia.... sic qui facit per vim iudicium;* iudicia, Gr. ut qui impotentî ardore aggreditur virginem, quantum in ipso

Est tacens, qui invenitur sapiens : et est odibilis ex multâ loquacitate.

Est tacens, non enim habet responsum : et est tacens, sciens tempus.

Homo sapiens tacebit usque ad tempus : lascivus autem et imprudens transgredietur tempus.

Qui abundat sermone, in abominatione erit : et qui potestatem sibi sumit, odietur.

Est processio in malis viro : et est inventio in detrimentum.

Est datum, quod non erit utile tibi : et est datum, cuius retributio duplex.

Est minoratio propter gloriam : et est qui ab humilitate levavit caput.

Est qui emat multa mo-

4. Quàm bonum est correptum manifestare peccitentiam ! sic enim effugies voluntarium peccatum.

5. Est tacens, qui invenitur sapiens : et est odibilis, qui procax est ad loquendum.

6. Est tacens non habens sensum loquelaë : et est tacens, sciens tempus aptum.

7. Homo sapiens tacebit usque ad tempus : lascivus autem et imprudens non servabunt tempus.

8. Qui multis utitur verbis, lædet animam suam : et qui potestatem sibi sumit iniuste, odietur.

9. Est processio in malis viro indisciplinato : et est inventio in detrimentum.

10. Est datum, quod non est utile : et est datum, cuius retributio duplex.

11. Est propter gloriam minoratio : et est qui ab humilitate levabit caput.

12. Est qui multa redimat

est, violat ; ita qui per iniqua iudicia legi vim infert, ejus castitatem, quantum in ipso est, commaculat.

⁸ Qui multis ; loquax : lædet animam suam : in abominatione erit : Gr.

⁹ Est processio ; sive progressus, ac felix successus, qui malo vertat.

¹² Est qui multa : sunt qui pretii vilitate capti, merces emant pessimas, quæ maximo postea detrimento sint, domos, prædia, etc.

dico pretio, et restituens ea in septuplum.

Sapiens in verbis, seipsum amabilem faciet; gratiæ autem fatuorum effundentur.

Datus insipientis non erit utilis tibi: oculi enim illius pro uno, multi.

Exigua dabit, et multa improperebit: et aperiet os suum, tanquam præco.

Hodie scenerabitur: et cras repetet: est odibilis homo hujusmodi.

Fatuus dicet, Non est mihi amicus, et non est gratia bonis meis:

Qui edunt panem meum, sunt mali linguæ. Quoties et quanti irridebunt eum?

modico pretio, et restituens ea in septuplum.

13. Sapiens in verbis seipsum amabilem facit; gratiæ autem fatuorum effundentur.

14. Datus insipientis non erit utilis tibi: oculi enim illius septemplices sunt.

15. Exigua dabit, et multa improperebit: et apertio oris illius, inflammatio est.

16. Hodie sceneratur quis, et cras expetit: odibilis est homo hujusmodi.

17. Fatuo non erit amicus, et non erit gratia bonis illius.

18. Qui enim edunt panem illius, falsæ linguæ sunt. Quoties, et quanti irridebunt eum?

19. Neque enim quod ha-

14 *Septemplices sunt*: atque hujus generis qui objecta multiplicent: unde sequitur:

15 *Exigua dabit, et multa improperebit*: exaggerabit beneficia. *Et apertio oris illius, inflammatio est*: tantas has commovet, exprobrando beneficia: Gr. planior.

16 *Hodie sceneratur quis, et cras expetit*: repetit. *Odibilis*: sic post beneficia, gratiæ exactor nimius.

17 *Gratia* (morum animus) *bonis* (beneficiis) *illius*: Gr. fatuus dicet: Non est mihi amicus, etc. sive fatui est malè sentire de hominibus, atque hinc excusationes quærere avaritiæ; sive id reverà contingit fatuo, quod magis sequenti congruit.

18 *Falsæ linguæ*: Gr. pravi linguæ: maledici.

19 *Neque enim*: habenda enim, et non habenda, danda æquè

bendum erat, directo sensu distribuit: similiter et quod non erat habendum.

Lapsus à pavimento magis, quàm à linguâ: sic casus malorum festinanter veniet.

Homo sine gratiâ, fabula intempestiva: in ore indisciplinatorum assidua erit.

Ex ore fatui reprobabitur parabola: non enim dicet illam in tempore ejus.

Est qui vetatur peccare præ inopiâ: et in requie suâ non stimulabitur.

Est qui perdit animam suam præ confusione: et ab

20. Lapsus falsæ linguæ, quasi qui in pavimento cadens: sic casus malorum festinanter veniet.

21. Homo acharis quasi fabula vana: in ore indisciplinatorum assidua erit.

22. Ex ore fatui reprobabitur parabola: non enim dicit illam in tempore suo.

23. Est qui vetatur peccare præ inopiâ: et in requie suâ stimulabitur.

24. Est qui perdet animam suam præ confusione, et ab

ac retinenda non rectâ opinione distribuit: cui aliquid simile habet Complut.

²⁰ *Lapsus falsæ linguæ, quasi qui in pavimento: tam lubricus, tam præceps gravisque: atque hinc celerrimus malorum hominum casus.*

²¹ *Homo acharis: sine gratiâ, insulsus, insicetus: quasi fabula vana: Gr. intempestiva, (indecora, importuna) tam est importunus, tam invisus: infra xxi. 19. Narratio fatui, quasi sarpyna in viâ: quæ tamen fabula in ore indisciplinatorum, indoctorum, etc.*

²² *Ex ore fatui reprobabitur: improbabitur: parabola: sive recta ac pulchra sententiâ.*

²³ *In requie: in cessatione: sud: in cessando à peccato: stimulabitur: compungetur: non enim rectâ certâque ratione, sed ex imbecillitate à peccatis abstinere: Gr. non compungetur: obscurius, atque omnino præferenda Vulgatæ lectio. Potest tamen Gr. intelligi inopem non id committere quo compungatur: quod id inopia præstet, ut à peccato requiescere atque abstinere necesse sit.*

imprudenti personam perdet eam.

Est qui pro confusione promittit amico: et lucratus est eum inimicum gratis.

Opprobrium nequam in homine mendacium: in ore indisciplinatorum assidue erit.

Potior fur, quam assiduus in mendacio: perditionem autem ambo hereditabunt.

Mos hominis mendacis, inhonoratio; et confusio eius cum ipso sine intermissione.

Sermones Parabolarum.

Sapiens in verbis producet seipsum: et homo prudens placebit magnatis.

Qui operatur terram, inaltabit acervum suum; et, qui placet magnatis, expiabit iniquitatem.

imprudenti personam perdet eam: personam autem acceptione perdet se.

25. Est qui pro confusione promittit amico: et lucratus est eum inimicum gratis.

26. Opprobrium nequam in homine mendacium: et in ore indisciplinatorum assidue erit.

27. Potior fur quam assiduitas viri mendacis: perditionem autem ambo hereditabunt.

28. Mores hominum mendacium sine honore; et confusio illorum cum ipsis sine intermissione.

29. Sapiens in verbis producet seipsum: et homo prudens placebit magnatis.

30. Qui operatur terram suam, inaltabit acervum frugum: et qui operatur iustitiam, ipse exaltabitur: qui vero placet magnatis, effugiet iniquitatem.

²⁴ *Ab imprudenti personam*: gratificaturus personam imprudenti, et non petenda petenti. *Personam acceptione*. Alia lectio, quae in quibusdam codicibus invenitur, meliorque est, et magis perspicua.

²⁹ *Sapiens*: ante hunc versum in Gr. titulus: *Sermones Parabolarum*; quasi novo à principio inchoet sententiam.

³⁰ *Qui placet magnatis*: bonis artibus, ut supra, 29. *effugiet iniquitatem*: expiabit, Gr. sive à se prohibebit: iniqui enim dominationem spernunt, majestatem blasphemant. Judæ 7. 8.

Xenia et dona excæcant oculos sapientium; et quasi frænum in ore, avertunt increpationes.

Sapientia absconsa, et thesaurus non comparens, quæ utilitas in utrisque?

Melior est homo, qui celat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

31. Xenia et dona excæcant oculos judicum: et quasi mutus in ore avertit correptiones eorum.

32. Sapientia absconsa, et thesaurus invisus, quæ utilitas in utrisque?

33. Melior est qui celat insipientiam suam, quam homo qui abscondit sapientiam suam.

31. *Et quasi mutus. Vide Gr.*

33. *Melior est qui celat insipientiam: pars enim sapientiæ est, celare quidquid inest insipientiæ: at tegere sapientiam, hoc est, veritatem premere, privatis ac reipublicæ, loco et tempore, recta consilia denegare, pertinet ad turpissimum adulationis, invidiæ, corruptelæ vitium; quod genus insipientiæ est pessimum.*

CAPUT XXI.

De peccato statim expiando ad 5. superbi: humilium et pauperum precatio, 6. correctio, 7. audax lingua, 8. mutuo accipientes, 9. malorum planum iter, infelix exitus, 11. sapientes: fatui, 17 ad 30. sibi adjicere sermones bonos, 18. risus, 23. rei alienæ curiosus, 26, 27. calumniator, 30. susurro, 31.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

FILI, peccasti? ne adjicias iterum, et de pristinis tuis deprecare.

Quasi à facie colubri, fuge à peccato: nam si accesseris, mordebit te.

1. FILII, peccasti? non adjicias iterum: sed et de pristinis deprecare, ut tibi dimittantur.

2. Quasi à facie colubri, fuge peccata: et si accesseris ad illa, suscipient te.

² *Suscipient te: mordebit te. Gr. Νέγρας, suscipiet pro Νέγρας, mordebit.*

Dentes leonis, dentes illius, interficientes animas hominum.

Quasi rhomphæa bis acuta, omnis iniquitas : plagæ ejus non est sanatio.

Vehemens objurgatio et contumelia annullabunt substantiam : sic domus superbi annullabitur.

Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures ejus : et judicium ejus festinato advenit.

Qui odit correptionem, in vestigio peccatoris : et qui timet Dominum, convertetur in corde.

Notus à longè potens in linguâ : sensatus autem novit cum ille labitur.

Qui ædificat domum in pecuniis alienis, quasi qui colligit lapides suos in hiemem.

Stuppa collecta, synagoga peccantium : et consumma-

3. Dentes leonis, dentes ejus, interficientes animas hominum.

4. Quasi rhomphæa bis acuta, omnis iniquitas; plagæ illius non est sanitas.

5. Objurgatio et injuriæ annullabunt substantiam : et domus quæ nimis locuples est, annullabitur superbiâ : sic substantia superbi eradicabitur.

6. Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures ejus perveniet : et judicium festinato adveniet illi.

7. Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris : et qui timet Deum, convertetur ad cor suum.

8. Notus à longè potens linguâ audaci : et sensatus scit labi se ab ipso.

9. Qui ædificat domum suam impendiis alienis, quasi qui colligit lapides suos in hieme.

10. Stuppa collecta, synagoga peccantium; et con-

⁶ *Ad aures ejus* : Dei. *Judicium* : ultio illatæ injuriæ.

⁷ *Vestigium est* : in vestigio est : Gr. sequitur vestigia peccatoris : *Convertetur ad cor suum* : ex animo, sive in corde : Gr.

⁸ *Notus à longè* : vultu ipso se indicat. *Labi se* : labi eum : ab ipso : redundat. Vide Gr.

⁹ *In hieme* : sive in hiemem : Gr. alienissimo ad ædificandum tempore.

tio illorum, flamma ignis.

summatio illorum, flamma ignis.

Via peccantium complanata lapidibus; et in fine illius, fovea inferni.

11. Via peccantium complanata lapidibus; et in fine illorum inferi, et tenebræ, et pœnæ.

Qui custodit legem; continet sensum suum :

12. Qui custodit justitiam, continebit sensum ejus.

Et consummatio timoris Domini, sapientia.

13. Consummatio timoris Dei, sapientia et sensus.

Non erudietur, qui non est astutus.

14. Non erudietur, qui non est sapiens in bono.

Est astutia multiplicans amaritudinem.

15. Est autem sapientia, quæ abundat in malo : et non est sensus ubi est amaritudo.

Scientia sapientis tanquam inundatio abundabit; et consilium illius, sicut fons vitæ.

16. Scientia sapientis tanquam inundatio abundabit; et consilium illius sicut fons vitæ permanet.

Interiora fatui, quasi vas confractum; et omnem scientiam non tenebit.

17. Cor fatui quasi vas confractum; et omnem sapientiam non tenebit.

Verbum sapiens si audierit sciens, laudabit illud, et ad se adjiciet: audivit luxuriosus, et displicuit illi; et projecit illud post dorsum suum.

18. Verbum sapiens quodcumque audierit, sciens laudabit, et ad se adjiciet: audivit luxuriosus, et displicebit illi; et projiciet illud post dorsum suum.

Narratio fatui, quasi sarcina in viâ; in labio autem sensati invenietur gratia.

19. Narratio fatui, quasi sarcina in viâ: nam in labiis sensati invenietur gratia.

Os prudentis quæretur in

20. Os prudentis quæritur

¹² *Sensum ejus* : suum, Gr. sui compos erit.

¹⁵ *Non est sensus, ubi est amaritudo* : insanum est ea concupiscere, quorum est tristis exitus. Vide Gr.

ecclesiã : et verba illius cogitabit in corde.

Tanquam domus exterminata, sic fatuo sapientia : et scientia insensati, non investigabilia verba.

Compedes in pedibus stultis doctrina, et quasi vincula manuum super manum dexteram.

Fatuus in risu exaltat vocem suam : vir autem sapiens vix tacitè subridebit.

Sicut ornàmentum aureum prudenti doctrina, et quasi brachiale in brachio dextro.

Pes fatui velox in domum : homo autem peritus confundetur à personâ.

Stultus à januâ respicit in

in ecclesiã : et verba illius cogitabunt in cordibus suis.

21. Tanquam domus exterminata, sic fatuo sapientia : et scientia insensati inenarrabilia verba.

22. Compedes in pedibus stulto doctrina, et quasi vincula manuum super manum dextram.

23. Fatuus in risu exaltat vocem suam : vir autem sapiens vix tacitè ridebit.

24. Ornamentum aureum prudenti doctrina, et quasi brachiale in brachio dextro.

25. Pes fatui facilis in domum proximi : et homo peritus confundetur à personâ potentis.

26. Stultus à fenestrâ re-

²⁰ *In ecclesiã* : quæ vox et Ecclesiam sonat, et cœtum omnem legitimum.

²¹ *Inenarrabilia verba* : tot ambages, tot ineptias effutit, neque dictis modus.

²² *Compedes in pedibus* : contrà ac de sapiente dicitur sequens.

²⁴ *Brachiale* : ornamenti genus.

²⁵ *Pes fatui* : vir sapiens domi se continet : at fatuus inquieto animo discurrit per domos alienas, quemadmodum ait Paulus : *Ex his sunt qui penetrant domos.* II. Tim. III. 6. *Universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri gratiâ.* Tit. I. 11. Rectè apud Ambrosium ad virg. Pes fatui facilis in domum proximi : qui autem sapiens, verecundatur.

²⁶ *A fenestrâ* : à januâ, Gr. stultus alienarum rerum curiosus inspector.

domum : vir autem eruditus foris stabit.

Stultitia hominis auscultare per ostium : prudens autem gravabitur contumeliâ.

Labia alienorum in his gravabuntur : verba autem prudentium staterâ ponderabuntur.

In ore fatuorum, cor illorum : cor autem sapientium, os eorum.

Dum maledicit impius diabolum, maledicit ipse animam suam.

Susurro coinquinat animam suam, et in cohabitatione odietur.

spiciet in domum : vir autem eruditus foris stabit.

27. Stultitia hominis auscultare per ostium : et prudens gravabitur contumeliâ.

28. Labia imprudentium stulta narrabunt : verba autem prudentium staterâ ponderabuntur.

29. In ore fatuorum cor illorum : et in corde sapientium os illorum.

30. Dum maledicit impius diabolum, maledicit ipse animam suam,

31. Susurro coinquinabit animam suam, et in omnibus odietur : et qui cum eo manserit, odiosus erit. Tacitus et sensatus honorabitur.

²⁷ Gravabitur contumeliâ, id facere, grave et contumeliosum duceret.

²⁸ Labia imprudentium : alienorum (à sapientiâ) in his (nempe in labiis ac sermonibus) gravabuntur : Gr.

²⁹ In ore fatuorum : fatuus dicendo incalescit, fandaque et infanda promit ; sapiens os continet, et in potestate habet.

³⁰ Diabolum : sive satanam : Gr. (aut calumniatorem, adversarium). maledicit animam suam : quippe qui et diabolo auscultet, et ipse proximo sit satan, diabolus, adversarius.

³¹ Susurro : occultè serens jurgia : coinquinabit, etc. in omnibus : Gr. quæcumque peregrinatus fuerit, odietur ; et qui cum eo manserit : alia versio.

CAPUT XXII.

Piger, 1, 2. liberi malè instituti, 5, 4, 5. correptio, 6. docere factuum, 7, 8, 9. quis legendus, 10 et seqq. stulti vitandi, 14 et seqq. viri graves : leves, 19 et seqq. convitià, 25, 30. quæ amicos alienent, 26 et seqq. fidus amicus, 28, 29, 31, 32. lingua 33.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

LAPIDI conspurcato comparatus est piger ; et omniſ exſibilabit in ignominiam illius.

Stercori boum de sterquiliniis comparatus est piger : omnis qui tollit illud , excutiet manum.

Confusio patris de filio in disciplinato : filia autem in minorationem fit.

Filia prudens hæreditabit virum suum : et quæ confundit , in tristitiam genitoris.

Patrem et virum confun-

1. In lapide luteo lapidatus est piger ; et omnes loquentur super aspernationem illius.

2. De stercore boum lapidatus est piger : et omnis qui tetigerit eum , excutiet manus.

3. Confusio patris est de filio indisciplinato : filia autem in deminoratione fiet.

4. Filia prudens hæreditas viro suo : nam quæ confundit , in contumeliam fit genitoris.

5. Patrem et virum con-

¹ *In lapide luteo : omnium scommatis : velut injectis lapidibus lutosus conspurcabitur : Gr. lapidi luteo comparatus est : quod seq. congruit.*

² *De stercore. Vide Gr.*

³ *Filia fatui in deminoratione : detrimentum illi est : propter institutionem pravam.*

⁴ *Quæ confundit : quæ agit turpia.*

dit audax : et ab utrisque
inhonorabitur.

Musica in luctu, impor-
tuna narratio : flagella, et
doctrina in omni tempore
sapientiæ.

Qui docet fatuum, con-
glutinat testam :

Excitat dormientem de
gravi somno.

Enarrat dormitanti, qui
enarrat stulto, et in fine di-
cet : Quid est ?

Super mortuum plora ;
defecit enim lux : et super
fatuum plora ; defecit enim
sensus.

Jucundius plora super
mortuum, quoniam requie-
vit.

Fatui autem super mor-

5 *Audax*, impudens mulier.

6 *Musica* : etiam musica, res suavissima, non semper delectat :
at correptio et doctrina omni tempore congruit. *Sapientia* : sunt,
sapienter adhibentur : vel (sunt) sapientiæ, Gr. sapientiæ con-
gruunt.

11. 12. *Modicum plora.... nequissimi enim* : Græc. *stavius* (pla-
cabilioribus lacrymis) plora super mortuum, quia requievit, (ces-
savit, facto vitæ fine) fatui autem super mortem vita nequissima,

fundit audax : et ab im-
pitiis non minorabitur : ab
utrisque autem inhonora-
bitur.

6. Musica in luctu, im-
portuna narratio : flagella
et doctrina in omni tem-
pore sapientiæ.

7. Qui docet fatuum,
quasi qui conglutinat tes-
tam.

8. Qui narrat verbum non
audienti, quasi qui excitat
dormientem de gravi som-
no.

9. Cum dormiente loqui-
tur, qui enarrat stulto sa-
pientiam, et in fine nar-
rationis dicit : Quis est
hic ?

10. Supra mortuum plo-
ra ; defecit enim lux ejus :
et supra fatuum plora ; de-
fecit enim sensus.

11. Modicum plora supra
mortuum, quoniam requie-
vit.

12. Nequissimi enim neq;

tem vita nequissima.

quissima vita super mortem fatui.

Luctus mortui septem dies : fatui autem et impii, omnes dies vitæ illius.

13. Luctus mortui septem dies : fatui autem et impii omnes dies vitæ illorum.

Cum stulto ne multiplices sermonem : et ad insensatum non eas.

14. Cum stulto ne multum loquaris : et cum insensato ne abieris.

Serva te ab illo, ut non molestiam habeas, et non coinquineris in concussione illius.

15. Serva te ab illo, ut non molestiam habeas; et non coinquinaberis peccato illius.

Deflecte ab illo, et invenies requiem; et non accediaberis in stultitiâ illius.

16. Deflecte ab illo, et invenies requiem; et non accediaberis in stultitiâ illius.

Super plumbum quid gravabitur? et quod illi aliud nomen, quàm fatuus?

17. Super plumbum quid gravabitur? et quod illi aliud nomen, quàm fatuus?

Arenam et salem et massam ferri facilius est ferre, quàm hominem imprudentem.

18. Arenam et salem et massam ferri facilius est ferre, quàm hominem imprudentem, et fatuum, et impium.

Loramentum ligneum colligatum in ædificium non

19. Loramentum ligneum colligatum in fundamento

miserrima : ed magis lugendus, quò tota vitæ ejus mors est, imò mortè peior.

16 *Non accediaberis* : quod est tædio, tristiquè et deside incuriâ teneri.

17 *Super plumbum*. Quid plumbo gravius, nisi tardi illi obtusique homines, qui ad quamcumque rem nec se commovent : quibus nomen fatuis, stolidis.

18 *Arenam et salem* : res scilicet gravissimas.

19 *Loramentum ligneum colligatum* : ligna circumposita, apertèque conserta : *in fundamento* : in fulcimentum : *ædificii* : vel ut habet Gr. cinctura lignea, colligata in ædificium : non dis-

dissolvetur in concussione :
sic cor confirmatur in cogitatione consilii :

ædificii non dissolvetur : sic
et cor confirmatum in cogitatione consilii.

In tempore non metuet
cor firmatum in cogitatione intellectûs. Sicut ornatus arenosus parietis limpidi,

20. Cogitatus sensati in
omni tempore metu non depravabitur.

Pali in excelso positi, contra
faciem venti non permanebunt;

21. Sicut pali in excelsis,
et cæmenta sine impensâ
posita, contra faciem venti
non permanebunt :

Sic cor timidum in cogitatione
stulti, contra omnem timorem non resistet.

22. Sic et cor timidum in
cogitatione stulti, contra impetum
timoris non resistet.

23. Sicut cor trepidum in
cogitatione fatui omni tempore
non metuet; sic et qui in præceptis
Dei permanet semper.

solvetur : sic et cor confirmatum : sic et viri graves, exquisitis excogitatisque consiliis firmi : contra, leves et improvidi, de quibus in seqq.

²¹ *Sicut palæ: vel sepimenta, et cæmenta sine impensâ; levi opere: posita: non permanebunt.*

²² *Sic et cor timidum: trepidum, improvidum, nec firmis consiliis constabilitum, etc. Gr. verbis differt; res eadem: nempe, ut non stant contra ventum, neque linitura arenosa, quantumvis lævigata, ad ornatum parietis, neque sustentacula sive sepimenta in excelso loco posita, et exposita procellis: ita homines leves, neque excogitatis constabilibus consiliis, timore dejici, adversus ingruentibus. Summa à 7. 19. graves viri esse similes bene constitutis compactisque ædificiis; leves verò, levibus ac levi operâ, ad ornatum potius quàm ad stabilimentum compositis, qualia memorat Ezech. XIII. 10. et seqq. et XXII. 28.*

²³ *Sicut cor trepidum: alia præcedendum interpretatio ac lectio, eaque perturbata, nec integra.*

Pungens oculum, deducit lacrymas; et qui pungit cor, profert sensum.

Mittens lapidem in volatilia abigit illa; et qui convitiatur amico, dissolvit amicitiam.

Ad amicum etsi produxeris gladium, non desperes: est enim regressus.

Ad amicum si aperueris os, non timeas: est enim concordatio: excepto improprio, et superbiâ, et mysterii revelatione; et plagâ dolosâ: in his effugiet omnis amicus.

Fidem posside in paupertate cum proximo; ut in bonis illius simul implearis.

In tempore tribulationis permanet illi; ut in hæreditate illius cohæres sis.

24. Pungens oculum, deducit lacrymas; et qui pungit cor, profert sensum.

25. Mittens lapidem in volatilia, dejiciet illa: sic et, qui convitiatur amico, dissolvit amicitiam.

26. Ad amicum etsi produxeris gladium, non desperes: est enim regressus. Ad amicum

27. Si aperueris os triste, non timeas: est enim concordatio: excepto convitio, et improprio, et superbiâ, et mysterii revelatione, et plagâ dolosâ: in his omnibus effugiet amicus.

28. Fidem posside cum amico in paupertate illius; ut et in bonis illius læteris.

29. In tempore tribulationis illius permanet illi fidelis, ut et in hæreditate illius cohæres sis.

24. *Qui pungit*: pungendo oculum, lacrymas; pungendo cor, stimulando; excitando monitis, castigationibus, non fletum, sed sensum, intellectum, sapientiam elicimus. *Qui pungit cor*: qui meditando excitat et stimulat.

25. *Dejiciet*: Gr. abigit.

26. 27. *Ad amicum*: adversus amicum: *si produxeris*, eduxeris gladium. *Si aperueris os*: si inconsideratè triste verbum emiseric: spes est reconciliandæ gratiæ. *Excepto improprio*: at hæc immedicabilia: convitium studiosè illatum, sive improprium, ac beneficii exprobatio, de quâ xx. 14, 15. xli. 28. superbia, sive despicientia, arcani revelatio, et cæci per prodicionem ictus. *In his omnibus effugiet amicus*: neque erit reditus.

Ante ignem camini vapor et fumus : sic aute sanguines convitia.

Amicum protegere non confundar ; et à facie illius non me abscondam : etiam si mala mihi evenerint per illum :

Omnis qui audit, cavebit sibi ab eo.

Quis dabit mihi in ore meo custodiam, et super labia mea signaculum, as- tutum ; ut non cadam ab illa, et lingua mea perdat me ?

30. Ante ignem camini vapor, et fumus ignis inal- tatur : sic et ante sanguinem maledicta, et contumeliæ, et minæ.

31. Amicum salutare non confundar ; à facie illius non me abscondam ; et si mala mihi evenerint per illum, sustinebo.

32. Omnis qui audiet, cavebit se ab eo.

33. Quis dabit ori meo custodiam, et super labia mea signaculum certum, ut non cadam ab ipsis, et lin- gua mea perdat me ?

³⁰ *Ante ignem..... sic ante sanguinem (cædem) maledicta.*

³¹ *Per illum : propter illum : atque etiam ab illo.*

³² *Omnis qui audiet, à me agnoscit amicum, adversà licet for- tuna, cavebit se ab eo lædendo, cum videat præsto esse qui juvet.*

³³ *Quis dabit ori meo custodiam? quam David postulabat, Psalm. CXL. 3. ut non cadam ab ipsis : per ipsa scilicet labia.*

CAPUT XXIII.

Precatio ne sibi quisque relinquatur, 1. et seqq. De ore regendo ad- versus juramenta et maledicta, 7. ad 21. de intemperentiâ, ad finem : Deus occulorum inspector, 25 et seqq. fornicarius, 24. adulter, 25. adultera, 32. et seqq.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

1. DOMINE pater, et domi- nator vitæ meæ, ne derc-

1. DOMINE pater, et do- minator vitæ meæ, ne de-

linquas me in consilio eorum; non sinas me cadere in illis.

Quis superponet in cogitatu meo flagella, et in corde meo doctrinam sapientiæ? ut ignorantibus meis non parcant; et non prætermittant delicta illorum:

Ut non accrescant ignorantia meæ, et peccata mea abundant, et decidam in conspectu adversariorum; et gaudebit super me inimicus meus.

Domine pater, et Deus vitæ meæ,

Elationem oculorum ne dederis mihi; et concupiscentiam averte à me.

relinquas me in consilio eorum; nec sinas me cadere in illis.

2. Quis superponet in cogitatu meo flagella, et in corde meo doctrinam sapientiæ? ut ignorantibus eorum non parcant mihi, et non appareant delicta eorum,

3. Et ne adincrescant ignorantia meæ, et multiplicentur delicta mea, et peccata mea abundant, et incidam in conspectu adversariorum meorum, et gaudeat super me inimicus meus.

4. Domine pater, et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu illorum.

5. Extollentiam oculorum meorum nē dederis mihi; et omne desiderium averte à me.

Eorum: linguæ et labiorum, de quibus præcedentis capitis v. ultimo: ac si diceret: ne me loquacitati permittas. *In illis*: labiis, verbis, ut eodem versu.

In cogitatu meo flagella, ac punitiones illas, de quibus xxiv. 24. *Eorum*: meis, Gr. non parcant mihi, cogitatio mea; cor meum: ne mihi ipse indulgeam: et non appareant delicta eorum: cogitationum et cordis; sit animus ipse sibi monitor. Summa: adsint conscientia stimuli, ne per ignorantiam peccem: mihi que nimis indulgeam, nec peccata cognoscam, quibus tandem peream.

3 *Incidam*: decidam: Gr.

4 *Ne derelinquas*: Gr. deest: et ab anterioribus repetitum videtur.

Ventris appetitio et concubitus ne apprehendant me : et animæ irreverenti ne tradas me.

6. Aufer à me ventris concupiscentias, et concubitûs concupiscentiæ ne apprehendant me : et animæ irreverenti et infrunitæ ne tradas me.

Doctrina oris.

Doctrinam oris audite, filii; et qui custodierit, non capietur in labiis suis.

7. Doctrinam oris audite, filii : et qui custodierit illam, non periet labiis, nec scandalizabitur in operibus nequissimis.

Apprehendetur peccator : et maledicus, et superbus scandalizabuntur in illis.

8. In vanitate suâ apprehenditur peccator : et superbus et maledictus scandalizabitur in illis.

Jurationi non assuefacias os tuum :

9. Jurationi non assuescat os tuum : multi enim casus in illâ.

Et nominationi Sancti non assuescas.

10. Nominatio verò Dei non sit assidua in ore tuo, et nominibus sanctorum non admiscearis : quoniam non eris immunis ab eis.

Sicut enim servus interrogatus assidue, à livore non

11. Sicut enim servus interrogatus assidue, à livore

6 *Animæ irreverenti* : inverecundæ : et *infrunitæ* : stolidæ, indocili, infrugiferæ, *ne tradas me.*

7 *Doctrinam oris* : regendi : quâ de re agit fusè postea : præfigitur autem titulus in Gr. *Doctrinæ oris. Non periet labiis* : non capietur : Gr.

8 *Scandalizabitur* : offendet : *in illis* : in labiis, in dictis.

10 *Nominatio* : jurandi causâ ; non enim assumes nomen Domini Dei tui in vanum. Exod. xx. 7.

11 *Sicut enim servus* : ambiguae vitæ, nec liquidæ innocentie. *Interrogatus assidue*, in examen adductus, ac semper purgationis indigens ; *à livore* : sive à verberibus non minuetur : non ei minuen-

minuetur : sic et jurans et nominans semper à peccato non purgabitur.

Vir multum jurans implebitur iniquitate; et non discedet à domo ejus plaga.

Si deliquerit, delictum illius super ipsum erit : et si dissimulaverit deliquit dupliciter.

Etsi in vacuum juraverit, non justificabitur : replebitur enim obductionibus domus ejus.

Est loquela induta morte : non inveniatur in hæreditate Jacob.

non minuitur : sic omnis jurans et nominans, in toto à peccato non purgabitur.

12. Vir multum jurans implebitur iniquitate; et non discedet à domo illius plaga.

13. Et si frustraverit, delictum illius super ipsum erit : et si dissimulaverit, delinquit dupliciter.

14. Et si in vacuum juraverit, non justificabitur : replebitur enim retributione domus illius.

15. Est et alia loquela contraria morti : non inveniatur in hæreditate Jacob.

tur verbera, neque plagarum erit immunis. *Sic omnis jurans et nominans* (Dei nomen assumens) *in toto* (in totum) *à peccato non purgabitur* : cum nullà fide dignus, juramento et cautione semper indigeat.

13. *Si frustraverit* : sefellerit fidem jurejurando firmatam. *Et si dissimulaverit* : si non tantum desit promisso bonà fide dato, verum etiam malà fide promiserit, ac ficto animo juraverit, tantò nequior.

14. *Et si in vacuum*; sive in vanum, nullà necessitate, nec fallendi animo, sed animi levitate juraverit, non erit innocens : non solum enim falsa, verum etiam vana juramenta mala sunt. Vide autem, §. 13, 14. triplex jurisjurandi genus : juratam fidem fallere; ficto animo jurare; jurare in vanum; atque hæc omnia reprobata.

15. *Est et alia loquela* : aliud in loquendo vitium juramento vix inferius, nempe convitiandi studium, §. 17. quæ duo connectit; ac videtur alludere ad illud Levitici xix. quo loco postquam ita edictum est : *non perjurabis, nec pollues nomen Dei tui*, 12. statim de maledicto et calumnià subditur : *non facies calumniam*, 13. *non maledices surdo*, 14. *non eris criminator et susurro in populo*, 16. *Contraria morti* : contrà et ex adverso posita morti, eiq̃ue

A piis enim omnia hæc auferentur; et in peccatis non se volutabunt.

Indisciplinationi temerariæ non assuefacias os tuum: est enim in eâ verbum peccati.

Memento patris et matris tuæ: in medio enim magnatorum consistis.

Ne quando oblivioni tradaris in conspectu illorum, et consuetudine tuâ infatuaris: et voles non esse natus, et diem nativitatis tuæ maledices.

16. Etenim à misericordibus omnia hæc auferentur; et in delictis non volutabuntur.

17. Indisciplinatæ loquelæ non assuescat os tuum: est enim in illâ verbum peccati.

18. Memento patris et matris tuæ: in medio enim magnatorum consistis:

19. Ne fortè obliviscatur te Deus; in conspectu illorum, et assiduitate tuâ infatuatus, impropèrium patiaris; et maluisses non nasci, et diem nativitatis tuæ maledicas.

par: Gr. ἀντιπαρῆβλαμίην + sive ut alii codices; ἀντιπαρῆβλαμίην θανάτου: ex æquo respondens morti; sive induta morte. Alii blasphemiam intelligunt, sive maledicta in Deum: infanda nec cognita piis, de quibus Levit. xxiv. 17. et seqq.

16 *Misericordibus: piis.*

17 *Indisciplinatæ loquelæ, temerariæ loquacitati, cui convitia ac maledicta subjuncta sunt; ut §. 20. Verbum peccati: Heb. natus, verbum pro re, pro peccato ipso scilicet.*

18 *Memento patris et matris tuæ. Ne illis maledicas aut detrahas; alioquin in medio magnatorum consistis: vocaberis in iudicium, cui sequens congruit.*

19 *Ne fortè obliviscatur te Deus: justè deserat, omnique ope destituat, in conspectu illorum: evocatum in iudicium: et assiduitate tuâ infatuatus: maledicendi consuetudine pro insano habitus; et ipse vicissim impropèrium patiaris: turpi notâ inustus à iudicibus, et tunc maluisses non esse natus, etc. Aliter eodem fermè sensu: Memento patris ac matris, ne eis turpem notam inferas, cum vocatus in iudicium condemnaberis: quia filiorum opprobria in parentes redundant. Ne obliviscatur te Deus: Gr. simpliciter; ne oblivioni tradaris; penitus deseraris à tuis.*

Homo assuescens verbis impropertii, in omnibus diebus suis non erudietur.

Duo genera abundant peccatis, et tertium adducet iram.

Anima calida quasi ignis ardens, non extinguetur donec deglutiatur:

Homo fornicarius in corpore carnis suæ, non desinet, donec accenderit ignem.

Homini fornicario omnis panis dulcis: non cessabit usque ad finem.

Homo qui transgreditur lectum suum, dicens in animo suo: Quis me videt?

Tenebræ circumdant me, et parietes cooperiunt me, et nemo me videt: quid vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus.

20. Homo assuetus in verbis impropertii, in omnibus diebus suis non erudietur.

21. Duo genera abundant in peccatis et tertium adducit iram et perditionem.

22. Anima calida quasi ignis ardens, non extinguetur donec aliquid glutiat:

23. Et homo nequam in ore carnis suæ, non desinet donec incendat ignem.

24. Homini fornicario omnis panis dulcis: non fatigabitur transgrediens usque ad finem.

25. Omnis homo qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, et dicens: Quis me videt?

26. Tenebræ circumdant me, et parietes cooperiunt me, et nemo circumspicit me: quem vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus.

²⁰ Duo genera hominum, de quibus supra actum est: primo loco jurans ꝑ. g. secundo loco maledictis assuetus, 15. abundant peccatis: addendum tertium, quod inducat exitium, nempe libido et intemperantia.

²² Anima calida: libidinum æstu flagrans. Donec aliquid glutiat: Gr. donec deglutiatur; consumatur suo ipsius igne.

²³ Homo nequam: fornicarius: Græc. περίουτος, pro quo Vulgatus legit περιουτος: in ore, Gr. in corpore, στήματα, pro στήματα: donec incendat ignem: quo ipse tabescat.

²⁴ Homini fornicario omnis panis: quæcumque voluptatis esca dulcis: insatiabili cupiditate percitus, non fatigabitur: Gr. non cessabit usquam.

Et oculi hominis timor
ejus.

Et non cognovit, quoniam
oculi Domini decies millies
lucidiores sole, inspicientes
omnes vias hominum, et
intuentes in absconditas
partes.

Antequam crearentur,
omnia sunt ei agnita ! sic
et postquam consummata
sunt.

Hic in plateis civitatis vin-
dicabitur; et ubi non spera-
vit, apprehendetur.

Sic et mulier relinquens

27. Et non intelligit quo-
niam omnia videt oculus il-
lius : quoniam expellit à se
timorem Dei hujusmodi ho-
minis timor, et oculi homi-
num timentes illum :

28. Et non cognovit quo-
niam oculi Domini multò
plus lucidiores sunt super
solem, circumspicientes om-
nes vias hominum et pro-
fundum abyssi, et hominum
corda intuentes in abscondi-
tas partes.

29. Dominò enim Deo an-
tequam crearentur, omnia
sunt agnita : sic et post per-
fectum respicit omnia.

30. Hic in plateis civita-
tis vindicabitur, et quasi
pullus equinus fugabitur : et
ubi non speravit, apprehen-
detur.

31. Et erit dedecus om-
nibus, eò, quòd non intel-
lexerit timorem Domini.

32. Sic et mulier omnis

²⁷ *Expellit à se timorem Dei.* Is qui talia dicit, metu amittendæ voluptatis, timorem Dei abjicit : Gr. deest : desunt etiam alia obscuro-rissima ; sic autem habet : et oculi hominum timor illius : is qui talia jactat quæ habentur ꝑ. 26. neque Deum timet, oculos timet hominum ; abstineretque à flagitio si testes homines habere se crederet.

²⁸ *Non cognovit* : non cogitat, etc. *Multò plus* : decies millies ; Gr.

³⁰ *Hic* : talis homo, adulter : de quo ꝑ. 25.

virum, et statuens hæreditatem ex alieno.

Primò enim in lege Altissimi incredula fuit, et secundò in virum suum deliquit, et tertio in fornicatione mœchata est; ex alieno viro filios statuit.

Hæc in ecclesiam educetur, et in filios ejus visitatio erit.

Non diffundentur filii ejus in radicem, et rami ejus non dabunt fructum.

Relinquetur in maledictum memoria ejus, et dedecus ejus non delebitur.

Et cognoscent qui relictii sunt, quoniam nihil melius timore Domini, et nihil dulcius quàm attendere mandatis Dei.

relinquens virum suum; et statuens hæreditatem ex alieno matrimonio :

33. Primò enim in lege Altissimi incredibilis fuit; secundò in virum suum deliquit; tertio in adulterio fornicata est, et ex alio viro filios statuit sibi.

34. Hæc in ecclesiam adducetur, et in filios ejus respicietur.

35. Non tradent filii ejus radices, et rami ejus non dabunt fructum,

36. Derelinquet in maledictum memoriam ejus, et dedecus illius non delebitur.

37. Et agnoscent qui derelictii sunt, quoniam nihil melius est quàm timor Dei; et nihil dulcius quàm respicere in mandatis Domini.

38. Gloria magna est ser qui Dominum : longitudo enim dierum assumetur ab eo.

33 *Primò enim* : nota tria in fornicariam, ex Deo, ex marito, ex sobole.

34 *In ecclesiam* : in iudicium vocato legitimo cœtu. *In filios ejus respicietur* : inquiretur : erit in eos inspectio : Gr. *ἐπισκοπή* : ejus progeniem Deus ultor insequetur, ut docent seqq.

CAPUT XXIV.

*Laus sapientiæ : ejus ante omnia sæcula ortus ex Deo : atque in
Israele sedes : inexhausta abundantia.*

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Laudatio sapientiæ.

SAPIENTIA laudabit ani-
mam suam, et in medio po-
puli sui gloriabitur.

In ecclesiã Altissimi, ape-
riet os suum, et in con-
spectu virtutis illius gloria-
bitur.

Ego ex ore Altissimi pro-
divi :

¹ *Sapientia laudabit animam suam* : seipsam, noto hebraismo; quã
phrasi Deus ipse Is. 1. 14. *Solemnitates vestras odivit anima mea*. Præ-
fatio laudationis, quã docetur sapientiam solam esse dignam, quæ se
ipsam laudet; quam laudem orditur γ . 5. *Populi sui* : ergo sapientia
illa Deus ipse est, neque quisquam nisi Deus hoc sensu Israelitas
populum suum appellat.

³ *In plenitudine sanctã* : pleno consessu, *admirabitur*; admira-
tioni erit.

⁵ *Ex ore Altissimi prodivi* : ergo sapientia illa, quæ est Deus, ex
ore Dei prodiit; Deus ergo ex Deo. *Primogenita*; Gr. deest : duc-

1. SAPIENTIA laudabit ani-
mam suam, et in Deo ho-
norabitur, et in medio po-
puli sui gloriabitur,

2. Et in ecclesiis Altissimi
aperiet os suum, et in con-
spectu virtutis illius gloria-
bitur,

3. Et in medio populi sui
exaltabitur, et in plenu-
dine sanctã admirabitur,

4. Et in multitudine elec-
torum habebit laudem, et
inter benedictos benedicetur,
dicens :

5. Ego ex ore Altissimi
prodivi primogenitã ante
omnem creaturã :

Et sicut nebula obtexi
terram.

Ego in altissimis habitavi,
et thronus meus in columnâ
nubis.

Gyrum cœli circuiui sola,
et in profundo abyssorum
deambulavi. In fluctibus
maris,

Et in omni terrâ, et in
omni populo,

Et gente possedi.

Cum his omnibus requiem
quæsivi, et in hæreditate
cujus morabor.

Tunc præcepit mihi Crea-

6. Ego feci in cœlis ut
oriretur lumen indeficiens,
et sicut nebula texi omnem
terram :

7. Ego in altissimis habi-
tavi, et thronus meus in
columnâ nubis.

8. Gyrum cœli circuiui
sola, et profundum abissi
penetravi, in fluctibus mar-
ris ambulavi,

9. Et in omni terrâ steti:
et in omni populo,

10. Et in omni gente pri-
matum habui :

11. Et omnium excellen-
tium et humilium corda
virtute calcavi : et in his
omnibus requiem quæsivi,
et in hæreditate Domini
morabor :

12. Tunc præcepit, et

tum ex Prov. viii. 22. et seqq. atque ex hujus loci sententiâ Paulus
vocat Christum primogenitum omnis creaturæ : Col. i. 15. hoc est,
genitum, anteaquam quidquam crearetur.

⁶ *Lumen indeficiens* : sol : nam illa lux quæ beatas collustrat
mentes, quæ æquè omnem hominem illuminat, ipsa est sapientia,
non aliquid, quod fecerit, *Indeficiens*, inextinctum : *sicut nebula* :
nominandi casu : quòd quaquaversus sapientia diffundatur.

⁷ *In columnâ nubis* : illâ quâ populus noctu illustrabatur.

¹⁰ ¹¹ *Primum habui* : Gr. possedi, quæ autem est illa vis, quæ
et à Deo sit, et omnes gentes imperio teneat, nisi filius Dei à Deo,
æquè Deus? *Requiem quæsivi* : sedem, in quâ solium collocarem. *In
hæreditate Domini* : Gr. quæsivi in cuius hæreditate moraret, in quâ
gentè, in quo populo.

¹² *Tunc præcepit*. Cum sapientia ipsa sit Verbum Dei (*fons enim
sapientiæ, Verbum Dei in excelsis*, suprâ, 1. 5.) ergo idem est præ-

tor omnium : et qui creavit me, quiescere fecit tabernaculum meum,

Et dixit : in Jacob inhabita, et in Israel hæreditare.

Ante sæculum ab initio creavit me : et usque ad sæculum non desinam. In habitatione sanctâ coram ipso ministravi :

Et sic in Sion firmata sum : in civitate dilectâ similiter quiescere me fecit, et in Jerusalem potestas mea.

Et radicavi in populo honorificato, in parte Domini, hæreditatis ejus.

dixit mihi Creator omnium : et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

13. Et dixit mihi : In Jacob inhabita, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices.

14. Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam ; et in habitatione sanctâ coram ipso ministravi.

15. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificatâ similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea.

16. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

ceptum Patris : ergo præcepit, cum genuit ut præclare Augustinus passim. *Requievit* : Gr. requievit, activè : quiescere fecit tabernaculum meum. Cum ego sapientia omnium gentium domina, (ÿ. 10.) quærerem ubi sedem collocarem, (ÿ. 11.) Deus ostendit mihi Israeliticum populum, in quo tabernaculum figerem. (12, 13.) *Qui creavit me* : Quid Hebræus habeat, et quid illud creare sit apud antiquos illos interpretes, diximus, Prov. VIII. 22.

14 *Ab initio, sive ante sæculum* : Gr. *usque ad futurum* : usque ad sæculum : Gr. ergo æterna, et ipse Deus, cum neque initium, neque finem habeat. Quod enim est à sæculo in sæculum, Gr. secundum Scripturas nullo initio est. *Ministravi* : ut decebat sapientiam Deo ipsi congenerem, quâ Deus ut conjunctâ sibi, et apud se existente agit. Joan. I. 2.

15 *In civitate sanctificatâ* : dilectâ : Gr.

16 *In parte Dei mei hæreditas illius* : sapientiæ, id est, mei, vide Gr. *Detentio mea*, domicilium.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cupressus in montibus Ærmon.

17. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion;

Quasi palma exaltata sum in littoribus, et quasi plantæ rosæ in Jericho.

18. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho;

Quasi oliva speciosa in campis: et quasi platanus exaltata sum.

19. Quasi oliva speciosa in campis: et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis.

Sicut cinnamomum, et aspalathus aromatum dedi odorem: et tanquam myrrha electa dedi suavitatem odoris.

20. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

Quasi galbanum et ungula et gutta, et quasi Libani vapor in tabernaculo:

21. Et quasi storax et galbanus et ungula et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam; et quasi balsamum non mistum odor meus.

Ego quasi terebinthus expandi ramos meos: et rami mei, rami honoris et gratiæ.

22. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos: et rami mei honoris et gratiæ.

Ego quasi vitis fructificavi gratiam: et flores mei;

23. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris:

¹⁷ *In monte Sion*: Gr. in montibus Ærmon, sive Hermon: notissimis.

¹⁸ *In Cades*. Alii in Gaddi, sive Engaddi, ubi palmeta nobilia, et balsamus. In littoribus: Gr.

¹⁹ *Juxta aquam in plateis*; ac per vicus urbium decurrentem.

²⁰ *Et balsamum*. Gr. aspalathus, planta odorifera apud Plinium et cæteros. *Myrrha electa*: optima.

²¹ *Ungula*: (onyx): pro nardo quam continet. *Gutta*: Gr. stactes odoramenti genus. *Quasi Libanus*: thus.

fructus honoris et honestatis. et flores mei fructus honoris et honestatis.

24. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.

25. In me gratia omnis viæ et veritatis: in me omnis spes vitæ et virtutis.

Accedite ad me, qui concupiscitis me, et à generationibus meis adimplemini.

26. Transite ad me, omnes qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini.

Memoria enim mea super mel dulcis, et hæreditas mea super mellis favum.

27. Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum.

28. Memoria mea in generationes sæculorum.

Qui edunt me, adhuc esurient; et qui bibunt me, adhuc sitient.

29. Qui edunt me, adhuc esurient; et qui bibunt me, adhuc sitient.

Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt.

30. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt.

31. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Hæc omnia, liber testa-

32. Hæc omnia liber vitæ,

²⁴ *Ego mater pulchræ dilectionis*: sive ut alii codices: *Ego mater dilectionis illius pulchræ* (quâ diligitur Deus): non turpium amorum: *et agnitionis*: Dei veritatis: vel, optima cognitu.

²⁶ *A generationibus*, fructibus.

²⁷ *Spiritus meus*: memoria mea: Gr.

³² *Hæc omnia* continet *liber vitæ*: Gr. liber testamenti, sive legis.

menti Dei Altissimi :

et testamentum Altissimi,
et agnitio veritatis.

Legem, quam mandavit
Moyses, hæreditatem syna-
gogis Jacob.

33. Legem mandavit Moy-
ses in præceptis justitiarum,
et hæreditatem domui Ja-
cob, et Israel promissiones.

34. Posuit David puer^o
suo excitare regem ex ipso
fortissimum, et in throno
honoris sedentem in semp-
ternum.

Qui implet quasi Phison
sapientiam, et sicut Tigris
in diebus novorum.

35. Qui implet quasi Phi-
son sapientiam, et sicut Ti-
gris in diebus novorum.

Qui adimplet quasi Eu-
phrates sensum, et quasi
Jordanis in diebus messis.

36. Qui adimplet quasi
Euphratensensum: qui mul-
tiplicat quasi Jordanis in
tempore messis.

Qui emittit disciplinam,
sicut lucernam, quasi Gehon in
diebus vindemiæ.

37. Qui mittit disciplinam
sicut lucem, et assistens qua-
si Gehon in die vindemiæ.

Non consummavit primus
scire ipsam: et sic ultimus
non investigavit eam.

38. Qui perficit primus
scire ipsam, et infirmior
non investigabit eam.

33 *Domui Jacob*: congregationibus Jacob; Gr.

34 *Posuit David*. Hic commemorat Salomonem, ut primum sen-
tentiarum auctorem, quem ipse imitatur: Gr. deest.

35 *Qui implet* (Deus) *quasi Phison sapientiam*. In Moyse (sicut
etiam in Salomone) pleno flumine decurrentem. *In diebus novor-
um* fructuum; quo exundare solet solutis nivibus: ut Jordanis in
messe. †. seq.

37 *Assistens*: affluens: Gr. deest.

38 *Qui perficit primus*: qui primus degit operam sapientiæ: et
infirmior: postremus, Gr. ubi etiam totus versus sic habet: non
consummavit primus scire ipsam, et sic ultimus non investigabit
eam, sapientiam scilicet, quam neque primi, neque postremi sa-
pientia, aliorum licet instituti præceptis, capere potuerunt.

A mari enim abundavit cogitatio ejus, et consilium ejus ab abyssu magnâ.

39. A mari enim abundavit cogitatio ejus, et consilium illius ab abyssu magnâ.

40. Ego sapientia effudi flumina,

Et ego, sicut fossa de flumine, et sicut aquæductus exivi in paradysum.

41. Ego quasi trames aquæ immensæ de fluvio; ego quasi fluvii Dioryx, et sicut aquæductus exivi de paradiso.

Dixi, Potabo hortum meum: et inebriabo pratium meum.

42. Dixi: Rigabo hortum meum plantationum, et inebriabo prati mei fructum.

Et ecce facta est mihi fossa in fluvium; et fluvius meus factus est in mare.

43. Et ecce factus est mihi trames abundans, et fluvius meus appropinquavit ad mare:

Adhuc doctrinam, quasi antelucanum, illuminabo, et ostendam eam usque in longinquum.

44. Quoniam doctrinam, quasi antelucanum, illuminabo omnibus; et enarrabo illam usque ad longinquum.

45. Penetrabo omnes in-

39 *A mari enim*: *ab abyssu*: tanquam à mari, tanquam ab Oceano: cogitationibus velut à profundo, atque inexhausto mari deductis.

40 *Effudi flumina*: et quæ paradysum, et quæ mentes hominum tantâ copiâ irrigarunt.

41 *Ego* (sapientia loquitur) *quasi trames*, quasi fossa. *Quasi fluvii Dioryx*: alia versio; dioryx enim fossa.

42 *Trames*: Gr. et facta est mihi fossa in fluvium, et fluvius in mare: (crescente et exundante doctrinâ.)

44 *Doctrinam, quasi antelucanum*: tanquam crepusculum matutinum: Gr. ortum: *illumino*: accendam; illustrem faciam. *Et enarrabo illam*: doctrinam: Gr. ostendam, declarabo illa, quæ dixi, præcepta sapientie.

feriores partes terræ, et inspiciam omnes dormientes, et illuminabo omnes sperantes in Domino.

Adhuc doctrinam, quasi prophetiam effundam; et relinquam illam in generationes sæculorum.

46. Adhuc doctrinam quasi prophetiam effundam, et relinquam illam quærentibus sapientiam; et non desinam in progenies illorum usque in ævum sanctum.

Videte quoniam non soli mihi laboravi, sed omnibus exquirentibus eam.

47. Videte quoniam non soli mihi laboravi, sed omnibus exquirentibus veritatem.

45 *Inspiciam omnes dormientes*: penetrabo usque ad mortuorum sedem.

46 *In progenies*: in generationes sæculorum. *Usque in ævum sanctum*: in sempiternam vitam reservatam sanctis.

47 *Videte*: quod videtur dicere, non jam ipsa sapientia, quæ hactenus locuta est, sed hujus libri auctor: ut infra, xxxiii. 18.

CAPUT XXV.

Tria optanda: tria exosa: labora juvenis, 5. senum gloria, 6. et seqq. res novem jucundæ sensibus: decima super omnia timor Domini, 9 et seqq. inter pessima nihil pejus quam mulier nequam, 15. ad finem: mulier continenda domi, 34.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

In tribus decora facta sum; et surrexi decora coram Domino et hominibus:

1. In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo et hominibus:

¹ *In tribus*. In Gr. sapientia pergit loqui.

Concordia fratrum, et amicitia proximorum, et vir et mulier sibi bene consentientes.

Tres autem species odit anima mea, et indignata sum vitæ illorum :

Pauperem superbum, et divitem mendacem; senem adulterum diminutum intellectu.

In juventute tuâ non congregasti : et quomodo in senectute tuâ invenies ?

Quàm speciosum canitiei judicium, et presbyteris cognoscere consilium !

Quàm speciosa veteranis sapientia, et gloriosis intellectus et consilium !

Corona senum multa peritia, et gloria illorum timor Domini.

Novem cogitationes bea-

2. Concordia fratrum, et amor proximorum, et vir et mulier bene sibi consentientes.

3. Tres species odit anima mea, et aggravor valde animæ illorum :

4. Pauperem superbum, divitem mendacem, senem fatuum, et insensatum.

5. Quæ in juventute tuâ non congregasti, quomodo in senectute tuâ invenies ?

6. Quàm speciosum canitiei judicium, et presbyteris cognoscere consilium !

7. Quàm speciosa veteranis sapientia, et gloriosis intellectus et consilium !

8. Corona senum multa peritia, et gloria illorum timor Dei.

9. Novem insuspabilia

⁴ *Divitem mendacem* : quod deceat eos liberaliter agere, non instar egenorum, multa metiri ac fallere comparando victu. *Senem fatuum* : adulterum : Gr.

⁶ *Quàm speciosum* : quàm decet canos senesque judicandi officium : quàm congruit senioribus *cognoscere consilium*, quod dent exquirentibus !

⁷ *Veteranis, senibus, gloriosis, honoratis, optimatibus.*

⁹ *Novem insuspabilia* : novem cogitationes seu suspensiones beatas existimavi in corde meo, Gr. novem enim isti beati : 1. in prole felix, 2. diu vivens, valensque, 3. qui videt subversos inimicos, 4. cui uxor prudens obtigit, 5. cujus verba irreprehensa sunt, 6. qui non servit indignis, 7. qui habet amicum verum, 8. qui jura sua, quæque opus habeat, enarraturus, aurem attentam ac benevolam

tificavi in corde, et decimam dicam in linguâ :

Homo, qui jocundatur in filiis, vivens, et videns subversionem inimicorum.

Beatus qui habitat cum muliere sensatâ, et qui in linguâ non est lapsus, et qui non servivit indigno se :

Beatus qui invenit prudentiam; et qui narrat in aures audientium.

Quàm magnus est, qui invenit sapientiam! sed non est super timentem Dominum.

Timor Domini super omnia se superposuit :

Qui tenet illum, cui assimilabitur?

cordis magnificavi, et decimum dicam in linguâ hominibus :

10. Homo, qui jucundatur in filiis, vivens, et videns subversionem inimicorum suorum.

11. Beatus qui habitat cum muliere sensatâ, et qui in linguâ suâ non est lapsus, et qui non servivit indignis se.

12. Beatus qui invenit amicum verum; et qui enarrat justitiam auri audienti.

13. Quàm magnus, qui invenit sapientiam et scientiam! sed non est super timentem Dominum.

14. Timor Dei super omnia se superposuit.

15. Beatus homo, cui donatum est habere timorem Dei : qui tenet illum, cui assimilabitur?

nactus est, 9. qui invenit sapientiam : hæc novem exequitur à *ψ.* 11. ad 14. Decimum autem omnia supergressum, timorem Domini, *ψ.* 13, 14, 15, 16. Sanè viventem valentemque, ac videntem subversos inimicos, pro duobus numeramus : alioquin octo tantum essent bonæ, ac nonum excidisset : quod autem pro amico vero, *ψ.* 12. Gr. habet, *prudentiâ*, vix à sapientiâ scientiâque secernitur, quam nono loco refert. Quo loco sapientiam intelligas, prout apud homines sumitur : cum vera sapientiâ sit timor Domini, decimo gradu memoratus. De inimicis verò subversis, meminimus nos audire hic sensus humanos, per quos, velut per gradus devenimus ad summum illud, verumque et divinum bonum, timorem Domini.

16. Timor Dei initium dilectionis ejus : fidei autem initium agglutinandum est ei.

17. Omnis plaga tristitia cordis est : et omnis malitia , nequitia mulieris.

18. Et omnem plagam , et non plagam videbit cordis :

Omnem plagam , et non plagam cordis :

Et omnem nequitiam , et non nequitiam mulieris :

Omnem obductionem , et non obductionem odientium :

Et omnem vindictam , et non vindictam inimicorum.

Non est caput super caput colubri :

Et non est ira super iram inimici. Commorari leoni et draconi placebit mihi , quàm

19. Et omnem nequitiam , et non nequitiam mulieris :

20. Et omnem obductum , et non obductum odientium :

21. Et omnem vindictam , et non vindictam inimicorum.

22. Non est caput nequius super caput colubri :

23. Et non est ira super iram mulieris. Commorari leoni et draconi placebit ,

16 *Timor Dei*. Hic versus in Sixtinâ deest, supplendus ex aliis codicibus. *Fidei autem initium agglutinandum est ei*: Gr. fides initium, agglutinandi se *ei*, sive agglutinationis (conjunctionis) cum eo.

17 *Omnis plaga*: alia lectio sequentis, obscura et imminuta: Gr. deest.

18. 19. *Omnem plagam*: videbit vir æquo animo, sed non plagam cordis, læsi et vulcrati, frustrato amore et violatâ fide, infra, 31. xxvi. 8. xxvii. 22, 23. ita et omnem nequitiam, sed non mulieris, tantâ est vafritie: tot artes nocendi novit.

20 *Omnem obductum*: impetum adversæ fortunæ.

21 *Omnem vindictam*: etiam à publicâ potestate; est enim exorabilis: sed non inimicorum, qui se nec evitari, nec placari sinunt.

habitare cum muliere nequam.

Malitia mulieris immutat faciem ejus, et obcæcat vultum ejus quasi saccum. In medio proximorum suorum

Concidet vir ejus, et audiens suspiravit amarè.

Brevis omnis malitia ad malitiam mulieris: sors peccatoris cadat super illam.

Ascensus arenosus in pedibus veterani: sic mulier linguata viro quieto.

Ne procidas ad speciem mulieris, et non concupiscas mulierem.

Ira, et irreverentia, et confusio magna; mulier, si subministret virò suo.

quam habitare cum muliere nequam.

24. Nequitia mulieris immutat faciem ejus, et obcæcat vultum suum tanquam ursus: et quasi saccum ostendit. In medio proximorum ejus

25. Ingemuit vir ejus, et audiens suspiravit modicum.

26. Brevis omnis malitia super malitiam mulieris: sors peccatorum cadat super illam.

27. Sicut ascensus arenosus in pedibus veterani, sic mulier linguata homini quieto.

28. Ne respicias in mulieris speciem, et non concupiscas mulierem in specie.

29. Mulieris ira, et irreverentia, et confusio magna

30. Mulier, si primum

24 *Obcæcat* (obscurat) *vultum* ejus: exasperando atque esse-rando: à nativâ formâ in ursi speciem mutat. *Tanquam saccum ostendit*: rugosum, et squallidum facit.

25 *Modicum*: presso dolore scilicet. At Gr. suspiravit amarè: modicum, fortè à sequenti petitum.

27 *Ascensus arenosus*: tam gravis verbosa mulier viro quieto, quam grave est seni grassari et obrepere per cliyum arenosum, nullo pedum falcimento.

29 *Mulieris ira, et irreverentia*: inverecundia: et *confusio*, causa pudoris magna: addit Gr. causam; nempe, si subministret viro (quo vivat:) id enim et viro turpe, et mulieri causa superbiendi, ac sæviendi in virum.

habeat, contraria est viro suo.

Cor humile, et facies tris-
tis, et plaga cordis, mulier
nequam.

Manus debiles, et genua
dissoluta, quæ non beatifi-
cabit virum suum.

A muliere initium pecca-
ti, et per illam omnes mori-
mur.

Ne des aquæ exitum, nec
mulieri nequam, potesta-
tem.

Si non ambulaverit ad
manum tuam, à carnibus
tuis abscinde illam.

31. Cor humile, et facies
tristis, et plaga cordis, mu-
lier nequam.

32. Manus debiles et ge-
nua dissoluta, mulier quæ
non beatificat virum suum.

33. A muliere initium
factum est peccati, et per
illam omnes morimur.

34. Non des aquæ tuæ
exitum, nec modicum: nec
mulieri nequam veniam
prodeundi.

35. Si non ambulaverit
ad manum tuam, confundet
te in conspectu inimicorum.

36. A carnibus tuis abscin-
de illam, ne semper te abu-
tatur.

31 *Plaga cordis*: vide 18.

33 *A muliere*: ex Gen. 111.

35 *Ad manum tuam*: ad imperium tuum, instar jugalis freno obsequentis.

CAPUT XXVI.

De muliere bonâ, 1, 2, 3. zelotypa, 5. et seqq. mulier nequam, 10. et seqq. fornicariæ indicia, 12. filia invereconda, 13. et seqq. mulier bona, 16. et seqq. à justitiâ ad peccatum transitus quânto odiosus, 26, 27.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

MULIERIS bonæ beatus vir : et numerus annorum illius duplex.

Mulier fortis oblectat virum suum : et annos illius implebit in pace.

Pars bona mulier bona, in parte timentium Dominum dabitur.

Divitis autem et pauperis cor bonum in omni tempore vultus hilaris.

A tribus timuit cor meum, et in quarto facie supplicavi :

Delaturam civitatis, et collectionem turbæ,

Et calumniam menda-

1. MULIERIS bonæ beatus vir : numerus enim annorum illius duplex.

2. Mulier fortis oblectat virum suum : et annos vitæ illius in pace implebit.

3. Pars bona mulier bona, in parte timentium Deum dabitur viro pro factis bonis.

4. Divitis autem et pauperis cor bonum, in omni tempore vultus illorum hilaris.

5. A tribus timuit cor meum, et in quarto facies mea metuit :

6. Delaturam civitatis, et collectionem populi :

7. Calumniam mendacem :

⁴ *Divitis autem. Sive divitis, sive pauperis cor lætum, vultum exhilarat : quæ sententia referri videtur ad v. 2.*

⁶ *Delaturam civitatis : Gr. διαβολή. Civitati epimen illatum, nec privatis tantum, sed universæ communitati, per calumniam. Collectionem populi : Gr. turbæ, sive inconditæ multitudinis. Calumniam mendacem : mendaciam, Gr.*

cem, super mortem omnia gravia. super mortem omnia gravia.

Dolor cordis et luctus, mulier 8. Dolor cordis et luctus, mulier zelotypa.

Zelotypa in mulierem zelotypam, et flagellum linguæ omnibus communicans. 9. In muliere zelotypâ flagellum linguæ, omnibus communicans.

Boum jugum quod movetur, mulier nequam: qui tenet illam, quasi qui apprehendit scorpionem. 10. Sicut boum jugum quod movetur, ita et mulier nequam: qui tenet illam, quasi qui apprehendit scorpionem.

Ira magna, mulier ebriosa: et turpitudinē suam non conteget. 11. Mulier ebriosa, ira magna: et contumelia et turpitudō illius non tegetur.

Fornicatio mulieris in extollentiâ oculorum, et in palpebris illius agnoscetur. 12. Fornicatio mulieris in extollentiâ oculorum, et in palpebris illius agnoscetur.

In filiâ non avertente se, firma custodiam; ne inventâ remissione, utatur se. 13. In filiâ non avertente se, firma custodiam; ne inventâ occasione, utatur se.

8 *Dolor cordis.* Quartum illud, ima pectoris vulnerans: *Mulier zelotypa*: sive, ut habet Gr. æmula mulieri; urunt enim se mutuo æmulæ fœminæ, virumque velut in medio deprehensum requiescere non sinunt.

9 *In muliere zelotypâ, sive æmulâ, est flagellum linguæ, omnibus communicans*: sive commune. Indicat maledicta communicata ac dissipata in vulgus.

10 *Boum jugum*: conjugium jugum quoddam: quod movetur, concutitur, distrahitur, incertisque fertur motibus: *σκολιμίτην*: ubi viro bono mulier nequam copulatur.

12 *In extollentiâ oculorum*: in inverecundiâ et proterviâ, et in palpebris: in molliuē: quales sunt illi oculi, quos vocat Petrus adulterii plenos. II. Pet. II. 14.

13 *In filiâ non avertente se*: *ἀδυνατήσασα*, quod etiam inverecundam sonat.

Post irreverentem oculum cave; et non mireris, si in te deliquerit.

Sicut viator sitiens os aperit, et ab omni aquâ proximâ bibet, contra omnem palum sedebit, et contra sagittam aperiet pharetram.

Gratia mulieris delectabit virum suum, et ossa illius impinguabit

Scientia ipsius.

Datum Domini est mulier taciturna: et non est commutatio eruditæ animæ.

Gratia super gratiam, mulier pudorata:

Et non est pondus omne, dignum continentis animæ.

Sol exoriens in altissimis Domini, et species mulieris bonæ in ornamento domus suæ.

14. Ab omni irreverentiâ oculorum ejus cave; et ne mireris, si te neglexerit.

15. Sicut viator sitiens ad fontem os aperiet, et ab omni aquâ proximâ bibet, et contra omnem palum sedebit, et contra omnem sagittam aperiet pharetram, donec deficiat.

16. Gratia mulieris sedulæ delectabit virum suum, et ossa illius impinguabit.

17. Disciplina illius datum Dei est.

18. Mulier sensata et tacita, non est immutatio eruditæ animæ.

19. Gratia super gratiam, mulier sancta et pudorata.

20. Omnis autem ponderatio non est digna continentis animæ.

21. Sicut sol oriens mundo in altissimis Dei, sic mulieris bonæ species in ornamento domus ejus.

14 *Irreverentiâ*: inverecundo oculo: Gr. *Si te neglexerit*: si monita tua despexerit. Vide Gr.

15 *Sicut viator sitiens* ab omni fonte potat, lassusque ad omnem palum considet, ac defiget tentorium, et sicut qui tela congerit, ad omnem sagittam pharetram aperiet, donec deficiat locus; sic puella inverecunda omni amori patet, quod auctor per modestiam reticet.

18 *Mulier sensata*: supple, donum quoque Dei est, ex antecedente. *Non est immutatio*: commutatio, pretium; eruditæ animæ.

Lucerna lucens super candelabrum sanctum, et species faciei in ætate stabili.

22. Lucerna splendens super candelabrum sanctum, et species faciei super ætatem stabilem.

Columnæ aureæ super basim argenteam, et pedes decori in pectoribus stabilis.

23. Columnæ aureæ super bases argenteas, et pedes firmi super plantas stabilis mulieris.

24. Fundamenta æterna supra petram solidam, et mandata Dei in corde mulieris sanctæ.

In duobus contristatum est cor meum, et in tertio iracundia mihi advenit.

25. In duobus contristatum est cor meum, et in tertio iracundia mihi advenit.

Vir bellator deficiens per inopiam: et viri sensati si contemnuntur.

26. Vir bellator deficiens per inopiam: et vir sensatus contemptus:

Regrediens à justitiâ ad peccatum, Dominus parabit eum ad rhomphæam.

27. Et qui transgreditur à justitiâ ad peccatum, Deus paravit eum ad rhomphæam.

Difficilè exuetur negotians à delicto; et non justificabitur caupo à peccato.

28. Duæ species difficiles et periculosæ mihi apparuerunt: difficilè exuitur negotians à negligentia; et

22 *Candelabrum sanctum*: in templo: *species faciei*: formæ pulchritudo: *super ætatem stabilem*: maturam: en species pudicæ mulieris, sanctum quid, et candelabri sancti facibus comparatum.

23 *Columnæ aureæ*: pulchra pulchris, firma firmis fulta, comparat mulieri *super plantas* firmis vestigiis consistenti, nec vagæ atque incompositæ; quod magis ad animum referendum, ex vers. seq. *Stabilis mulieris*, *εὐκατά*: rectæ, benè librato corpore: quod autem pro *εὐκατῆς*, quod Vulgatus legisse videtur, id est, firmamentis (pedum) seu plantis, Græc. nunc habet *εὐκατῆς*, pectoribus, nullo sensu, omnimò repudiandum.

28 *Negotians*: mercator: *à negligentia*: mercatura opus sollici-

non justificabitur caupo à
peccatis labiorum.

tum : *caupo à peccatis labiorum* : pars cauponaria scatens mendaciis inflato rerum pretio.

CAPUT XXVII.

Inopia, avaritia, emptio et venditio, 1, 2, 3. cogitationum cribratio, 5. cultura animorum, 6. ex sermone quemvis explora, 8. quærenda, justitia : veritas : juramenta, 15. maledicta : infida amicitia : arcanorum proditio, 17 et seqq. dissimulator sibi ipsi accersit pœnam, 25 et seqq.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

PROPTER indifferens multi deliquerunt : et qui quærit locupletari, avertet oculum.

In medio compaginis lapidum palus figetur, et inter medium venditionis et emptionis angustiabitur peccatum.

Si non in timore Domini tenuerit se instanter, citò subvertetur domus ejus.

1. PROPTER inopiam multi deliquerunt : et qui quærit locupletari, avertit oculum suum.

2. Sicut in medio compaginis lapidum palus figitur, sic et inter medium venditionis et emptionis angustiabitur peccatum.

3. Conteretur cum delinquente delictum.

4. Si non in timore Domini tenueris te instanter, citò subvertetur domus tua.

¹ *Avertit oculum* : à lege, sive à malis imminentibus, quorum avaritia radix est. I. Tim. vi. 10.

² *Angustiabitur peccatum, avrripçioçras*, constringetur, firmabitur.

³ *Conteretur* : alia versio. *Cum delinquente*; abest à Gr. neque ullum habet sensum.

In percussurâ cribri remanet simus; sic quisquiliæ hominis in cogitatione ejus.

Vasa figuli probat fornax, et tentatio hominis in sermocinatione ejus.

Culturam ligni ostendit fructus ipsius; sic verbum excogitatum, hominis cor.

Ante sermonem non laudes virum; hæc enim tentatio est hominum.

Si sequaris justitiam, apprehendes: et indues illam, quasi poderem honoris.

Volatilia ad sibi similia divertent; et veritas ad eos, qui operantur ipsam, revertetur.

Leo venationi insidiatur: sic peccata operantibus iniqua.

5 Sicut in percussurâ (concussione) cribri remanet pulvis: lapilli, arena, sic aporia, dubitatio in cogitatu, in ratiocinatione hominis: velut cribratione quâdam bona malave consilia secerantur.

7 Sicut rusticatio; vide Gr. in quo tamen nonnihil desideres.

9 Poderem: illustrem vestem.

10 Veritas... quæ operantur illam: tractant, meditantur, cum eaque assuescunt.

11 Leo venationem.... sic peccata. Ubi consuetudinem peccandi

5. Sicut in percussurâ cribri remanebit pulvis; sic aporia hominis in cogitatu illius.

6. Vasa figuli probat fornax, et homines justos tentatio tribulationis.

7. Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum excogitatum cordis hominis.

8. Ante sermonem non laudes virum; hæc enim tentatio est hominum.

9. Si sequaris justitiam, apprehendes illam: et indues, quasi poderem honoris, et inhabitabis eum eâ, et proteget te in sempiternum; et in die agnitionis invenies firmamentum.

10. Volatilia ad sibi similia conveniunt; et veritas ad eos, qui operantur illam, revertetur.

11. Leo venationi insidiatur semper: sic peccata operantibus iniquitates.

Narratio pii semper sapientia : stultus autem ut luna mutatur.

In medio insensatorum serva tempus : in medio autem cogitantium assiduus esto.

Narratio fatuorum odiosa ; et risus eorum in deliciis peccati.

Loquela multum jurantis arriget capillos ; et jurgium eorum obturatio aurium.

Effusio sanguinis rixa superborum : et maledictio illorum auditus gravis.

Qui denudat arcana , fidem perdidit ; et non inveniet amicum ad animum suum.

Dilige amicum , et conjungere fide cum illo.

Si autem denudaveris absconsa illius , non persequaris post eum.

feceris , repente ab- tanquam ex occulto irruunt , et imparatos rapiunt.

¹³ *In medio... serva verbum tempori* : hebraismus , pro , serva tempus , sive opportunitatem , ut habet Gr. *parce* et cum tempus resque postulat , versare cum insipientibus : at , *in medio cogitantium* , intelligentium , *assiduus esto*.

¹⁵ *Irreverentia* : Gr. *jurgium eorum* , *obturatio aurium* : propter juramenta interserta. Vide seqq.

¹⁹ *Quod si denudaveris* : vide *ψ. 22.*

12. Homo sanctus in sapientiâ manet sicut sol : nam stultus sicut luna mutatur.

13. In medio insensatorum serva verbum tempori : in medio autem cogitantium assiduus esto.

14. Narratio peccantium odiosa ; et risus illorum in deliciis peccati.

15. Loquela multum jurans horripilationem capiti statuet ; et irreverentia ipsius obturatio aurium.

16. Effusio sanguinis in rixâ superborum : et maledictio illorum auditus gravis.

17. Qui denudat arcana amici , fidem perdit : et non inveniet amicum ad animum suum.

18. Dilige proximum , et conjungere fide cum illo.

19. Quod si denudaveris absconsa illius , non persequeris post eum.

Sicut enim perdidit homo inimicum suum ; sic qui perdidit amicitiam proximi.

Et sicut qui dimisit avem de manu suâ ; sic dimisisti proximum , et non eum capies.

Non illum sequaris , quoniam longè discessit ; et effugit quasi caprea de laqueo.

Quoniam vulnus est colligare : et maledicti est concordatio :

Qui autem denudavit mysteriâ , desperavit.

Annuens oculo fabricat iniqua ; et nemo ipsum removebit ab ipso.

In conspectu oculorum tuorum indulcabit os tuum , et super sermones tuos admirabitur. Novissimè autem

20. Sicut enim homo qui perdit amicum suum ; sic et qui perdit amicitiam proximi sui.

21. Et sicut qui dimittit avem de manu suâ : sic dereliquisti proximum tuum , et non eum capies.

22. Non illum sequaris , quoniam longè abest : effugit enim quasi caprea de laqueo , quoniam vulnerata est anima ejus.

23. Ultra eum non poteris colligare : et maledicti est concordatio :

24. Denudare autem amici mysteria , desperatio est animæ infelicis.

25. Annuens oculo fabricat iniqua ; et nemo eum abjiciet :

26. In conspectu oculorum tuorum conculcabit os suum , et super sermones tuos admirabitur : novissi-

²⁰ Qui perdit amicum : qui cædit. Sensus est proditorem arcani cædem esse amicitiae , nec magis resurgere cæsam ac mortuam , quam amicum (aut inimicum) neci deditum. Vide autem vers. 22 , 23 , 24.

²³ Non poteris colligare : obligare vulnus. Vide Gr. cujus sensus est , ut obligari et sanari vulnus , ita maledictum resarci posse ; at arcani proditione rem in desperationem adduci.

²⁵ Annuens oculo. Hæc phrasi designatur artifex plura nutibus quam verbis conficiens : omnis malæ rei dissimulator , de quo supra , xix. 23. et Prov. vi. 13. x. 10. Nemo eum abjiciet , nemo declinat ictus tam cautè concinnantis dolos.

pervertet os suum, et in verbis tuis dabit scandalum. mè autem pervertet os suum, et in verbis tuis dabit scandalum.

Multa odivi, et non cœquavi ei; et Dominus odiet illum. 27. Multa audivi, et non cœquavi ei; et Dominus odiet illum.

Qui in altum mittit lapidem, super caput suum mittit: et plaga dolosa dividet vulnera. 28. Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet: et plaga dolosa, dolosi dividet vulnera.

Qui foveam fodit, incidet in eam; et qui statuit laqueum, in eo capietur. 29. Et qui foveam fodit, incidet in eam: et qui statuit lapidem proximo, offendet in eo: et qui laqueum alii ponit, peribit in illo.

Qui facit mala, super ipsum involventur: et non agnoscet unde adveniant sibi. 30. Facienti nequissimum consilium, super ipsum devolvetur: et non agnoscet unde adveniat illi.

Illusio, et improprium superborum, et vindicta sicut leo insidiabitur illi. 31. Illusio, et improprium superborum, et vindicta sicut leo insidiabitur illi.

Laqueo capientur, qui oblectantur casu justorum; et dolor consumet illos antequam moriantur. 32. Laqueo peribunt qui oblectantur casu justorum; dolor autem consumet illos antequam moriantur.

Ira et furor, etiam hæc sunt abominationes, et vir peccator continens erit illorum. 33. Ira et furor, utraque execrabilia sunt, et vir peccator continens erit illorum.

²⁷ Non cœquavi ei quemquam; nihil æquè odi atque ipsam.

²⁸ Plaga dolosa: qui cæco ictu ferit per tenebras, sæpe seipsum vulnerat. Dividet vulnera: diducet; fortè etiam vulneribus dividet carnes.

³¹ Illusio et improprium, pocha insidiatrix, sicut leo, insequetur illusores, etc.

³³ Continens erit illorum: obnoxius.

CAPUT XXVIII.

Non ulciscendum, 1 ad 10. non contendendum, 10, et seqq. bilinguis, 15. lingua tertia, seu serens jurgia, 16 et seqq. continendæ aures et os, 28. sermones suos quisque purget, 29, 30.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Qui vindicat, à Domino inveniet vindictam; et peccata illius servans servabit.

Remitte injuriam proximo tuo: et tunc deprecanti tibi peccata solventur.

Homo homini reservat iram; et à Deo quærit medelam.

In hominem similem sibi non habet misericordiam; et de peccatis suis deprecatur.

Ipse cum caro sit, reservat iram: quis propitiabit peccata illius?

Memento novissimorum, et desine inimicari:

Tabitudinis et mortis: et permang in mandatis.

1. Qui vindicari vult, à Domino inveniet vindictam: et peccata illius servans servabit.

2. Relinque proximo tuo nocenti te: et tunc deprecanti tibi peccata solventur.

3. Homo homini reservat iram, et à Deo quærit medelam.

4. In hominem similem sibi non habet misericordiam, et de peccatis suis deprecatur.

5. Ipse cum caro sit, reservat iram, et propitiationem petit à Deo: quis exorabit pro delictis illius?

6. Memento novissimorum, et desine inimicari:

7. Tabitudo enim et mors imminent in mandatis ejus.

¹ *Relinque*: dimitte: remitte: Gr.

³ *Homo homini*: servus servo. Vide Matth. xviii. 32.

⁷ *Tabitudo. In mandatis ejus*: supple, in ulciscentes: intentata scilicet mortis pœna ip transgressores legis, quales illi sunt, qui non benefaciunt inimico, nec pecus quoque ejus reducant ad eum; ubi Tertullianus: quanto magis jubentur ut ipsum sibi? Exod. xxiii. 4, 5. Paulus etiam docet vetere lege vetitam ultionem; Rom. xii.

Memorare mandata; et ne irascaris proximo,

8. Memorare timorem Dei, et non irascaris proximo.

Et testamentum Altissimi, et despice ignorantiam.

9. Memorare testamentum Altissimi; et despice ignorantiam proximi.

Abstine à lite, et minues peccata.

10. Abstine te à lite, et minues peccata.

Homo enim iracundus incendet litem: et vir peccator turbabit amicos, et in medio pacem habentium immittit calumniam.

11. Homo enim iracundus incendit litem: et vir peccator turbabit amicos, et in medio pacem habentium immittet inimicitiam.

Secundum materiam ignis, sic exardescet: secundum virtutem hominis, iracundia illius erit: et secundum substantiam exaltabit iram suam: et secundum firmitatem rixæ exardescet:

12. Secundum enim ligna silvæ, sic ignis exardescit: et secundum virtutem hominis, sic iracundia illius erit, et secundum substantiam suam exaltabit iram suam.

Contentio festinata incendit ignem, et rixa festinans effundit sanguinem.

13. Certamen festinatum incendit ignem, et lis festinans effundit sanguinem, et lingua testificans adducit mortem.

Si sufflaveris scintillam, exardescet: et si expueris super illam, extinguetur:

14. Si sufflaveris in scintillam, quasi ignis exardescit: et si expueris super illam

19, 20. Vide etiam illud Davidis ulionem detestantis de Nabalo. I. Reg. xxv. 31, 33. et alia passim.

⁹ *Despice ignorantiam: errorem: proximi te lædentis: videtur enim ignorare legem. Sic: Dimitte illis; non enim sciunt quid faciunt* Luc. xxiii. 34.

¹¹ *Inimicitiam, calumniam: Gr.*

¹² *Secundum virtutem: potentiam, vires. Et secundum substantiam: quò ditior, et potestate firmior, eò iratior.*

¹³ *Certamen festinatum.... lis festinans; rixa suscepta levi animo.*

et utraque ex ore tuo profiscuntur.

Susurronem et bilinguem maledicere : multos enim pacem habentes perdiderunt.

Lingua tertia multos commovit, et dispersit illos de gente in gentem :

Et civitates munitas destruxit, et domos magnatorum subvertit.

Lingua tertia mulieres viriles ejecit, et privavit illas laboribus suis.

lam extinguetur : utraque ex ore profiscuntur.

15. Susurro et bilinguis maledictus : multos enim turbabit pacem habentes.

16. Lingua tertia multos commovit, et dispersit illos de gente in gentem.

17. Civitates muratas divitum destruxit, et domos magnatorum effodit.

18. Virtutes populorum concidit, et gentes fortes dissolvit.

19. Lingua tertia mulieres viratas ejecit, et privavit illas laboribus suis.

¹⁴ *Utraque ex ore* : indicat rixas, vel accendi, vel-extingui adstantium sermonibus.

¹⁶ *Lingua tertia* : certissima lectio, quam præter Vulgatam græci habeant codices præstantissimi. Proverbiale locutio in Chaldaicâ Paraphrasi frequens, ut ad Ps. c. Heb. c. vers. 5. et ad Psal. cxxxix. Heb. cxl. vers. 12. linguam tertiam volunt esse cam, quæ inter duos amicos seriat jurgia. Unde illi pessima quæque attribuunt, ut bella dissidiaque inter gentes; hic, excidia civitatum, et illustrium familiarum : vers. 17, 18, denique conjugum divortia, vers. 19, etc. Recte autem post linguam duplicem seu fallacem et ancipitem, vers. 15. subdit linguam tertiam, vulgi usu notam. Quod verò notat Flaminius ad Vaticanum marginem annotatum esse pro *tertia*, tertiam, *tertia*, seu *terpentiata*, perforatam, nemo non videt conjecturas esse hominum non satis cogitantium quid esset lingua *tertia*, seu *tertia*; quanquam intelligi posset lingua perforata, quæ secreta non tenet: quo sensu apud Comicum :

Plebus rimarum sum, hæc atque illæc perfluo.

¹⁹ *Mulieres viratas*, mulieres fortes, quemadmodum Vulgata vertit xxvi. 2.

Qui attendit illi, non inveniet requiem, nec habitabit cum requie.

Flagelli plaga livorem faciet : plaga autem linguæ comminuet ossa.

Multi ceciderunt in ore gladii : et non ut ii qui ceciderunt per linguam.

Beatus qui tectus est ab eâ, qui in iracundiâ illius non transivit, qui non traxit jugum illius, et in vinculis illius non est ligatus.

Jugum enim illius, jugum ferreum est; et vincula illius, vincula ærea.

Mors illius, mors nequissima, et utilis potius infernus quàm illa.

Non obtinebit pios; et in flammâ illius non comburentur.

20. Qui respicit illam, non habebit requiem; nec habebit amicum, in quo requiescat.

21. Flagelli plaga livorem facit : plaga autem linguæ comminuet ossa.

22. Multi ceciderunt in ore gladii : sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam.

23. Beatus qui tectus est à linguâ nequam, qui in iracundiam illius non transivit, et qui non attraxit jugum illius, et in vinculis ejus non est ligatus.

24. Jugum enim illius, jugum ferreum est; et vinculum illius, vinculum æreum est.

25. Mors illius, mors nequissima, et utilis potius infernus quàm illa.

26. Perseverantia illius non permanebit, sed obtinebit vias injustorum : et in flamma suâ non comburet justos.

²² *Non sic quasi qui* : sic, redundat : Vide Cr. *Suam* : Gr. desist. Hic enim non agitur de iis qui linguâ suâ perierunt; sed qui absolute mala linguæ vulneribus : 21, 23.

²³ *In iracundiâ* : qui iratam et savientem non est expertus.

²⁵ *Quàm illa* : mala lingua.

²⁶ *Perseverantia* : non tamen valebit semper; nam *vir linguosus non divigetur* (non firmabitur) *in terrâ* : *virum injustum mala capient*, etc. Ps. CXXXIX. 12.

Qui relinquunt Dominum, incident in illam; et exardebit in illis, et non extinguetur. Immittetur in illos quasi leo, et quasi pardus perdet eos.

Ecce sepi possessionem tuam spinis.

¶ Et argentum tuum et aurum tuum alliga: et verbis tuis fac jugum et stateram: et ori tuo fac ostium et vectem.

Attende, ne forte labaris in eâ: ne cadas in conspectu insidiantis.

27. Qui relinquunt Deum, incident in illam; et exardebit in illis, et non extinguetur: et immittetur in illos quasi leo, et quasi pardus lædet illos.

28. Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audire, et ori tuo facito ostia et seras.

29. Aurum tuum et argentum tuum conflat: et verbis tuis facito stateram, et frenos ori tuo rectos.

30. Et attende ne forte labaris in linguâ, et cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi; et sit casus tuus insanabilis in mortem.

29 Aurum tuum... confla: expurga.

CAPUT XXIX.

De mutuo, et fidejussione, toto capite: contra mutuo accipientes, nec solventes, 4 et seqq. contra recusantes dare mutuo, 10 et seqq. elemosyna, 14 et seqq. mutuo accipiens, erro, 29.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Qui facit misericordiam, fœnerabitur proximo: et qui prævalet manu suâ, mandata servat.

1. Qui facit misericordiam, fœneratur proximo suo: et qui prævalet manu, mandata servat.

1 Qui prævalet manu: qui manu est liberali.

Fœnerare proximo in tempore necessitatis illius : et rursus redde proximo in tempore.

Confirma verbum, et fideliter age cum illo ; et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est.

Multi quasi inventionem æstimaverunt fœnus, et præstiterunt molestiam iis qui se adjuverunt.

Donec accipiat, osculabitur manum ejus, et in pecuniis proximi humiliabit vocem :

Et in tempore redditionis protrahet tempus, et reddet verba acedix, et tempus causabitur :

Si potuerit, vix reddet dimidium, et computabit illud, quasi inventionem.

Sin autem, fraudavit illum pecuniis ejus, et possedit illum inimicum gratis :

⁴ Multi quasi inventionem : quasi bonum inventum ac modum acquirendæ rei ; verti potest tanquam lucrum inexpectatum. *Æstimaverunt fœnus* : mutuæ acceptam, nec reddendam pecuniam : vide vers. 7.

⁶ Verba tædii : hoc est, cunctationis. *Et computabit illud* : pecuniam creditant, quasi inventionem : quasi rem bene inventam, bene partam : sive existimaverunt procrastinationem illam quasi præclarum inventam.

⁸ Sin autem : supple, non potuerit reddere.

2. Fœnerare proximo tuo in tempore necessitatis illius : et iterum redde proximo in tempore suo.

3. Confirma verbum, et fideliter age cum illo : et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est.

4. Multi quasi inventionem æstimaverunt fœnus, et præstiterunt molestiam his, qui se adjuverunt.

5. Donec accipiant, osculantur manus dantis, et in promissionibus humiliant vocem suam :

6. Et in tempore redditionis postulabit tempus, et loquetur verba tædii et murmurationum, et tempus causabitur :

7. Si autem potuerit reddere, adversabitur, solidi vix reddet dimidium, et computabit illud quasi inventionem ;

8. Sin autem fraudabit illum pecuniâ suâ, et possidebit illum inimicum gratis :

Maledicta et convitia reddet illi : et pro honore reddet illi inhonationem.

Multi propter nequitiam averterunt : fraudari gratis timuerunt.

Verumtamen super humilem longanimitas esto : et pro elemosynâ non protrahas illum.

Propter mandatum assume pauperem : et secundum inopiam ejus ne dimittas eum vacuum.

Perde pecuniam propter fratrem et amicum : et non contrahat rubiginem sub lapide in perditionem.

Pone thesaurum tuum secundum præcepta Altissimi : et proderit tibi magis quam aurum.

9. Et convitia et maledicta reddet illi : et pro honore et beneficio reddet illi contumeliam.

10. Multi non causâ nequitiae non scenerati sunt : sed fraudari gratis timuerunt.

11. Verumtamen super humilem animo fortior esto : et pro elemosynâ non trahas illum.

12. Propter mandatum assume pauperem : et propter inopiam ejus ne dimittas eum vacuum.

13. Perde pecuniam propter fratrem et amicum tuum : et non abscondas illam sub lapide in perditionem.

14. Pone thesaurum tuum in præceptis Altissimi : et proderit tibi magis quam aurum.

9 *Convitia et maledicta reddet illi, loco pecuniarum.*

10 *Multi non causâ... multi sunt qui à mutuo dando abhorrent, non causâ nequitiae : non perverso animo : sed eò quòd fraudari gratis (nullâ spe emolumentis seu potius, nullâ satis idoneâ metuendi causâ) timuerunt ; quos sequentia reprehendunt. Gr. multi per nequitiam averterunt (se à mutuo dando petentibus :) contra quod Dominus : volenti mutuari vè te, ne avertaris : Matth. v. 42.*

11 *Animo fortior : ne sis adeo meticulosus, neque duro animo tuam excusationem obtendas, quæ est versu præcedenti : quippe qui non modò mutuo dare, sed etiam ultro elemosynam præstare jubearis, vide vers. 13. Ne trahas, ne protrahas, nec in longum ducas.*

12 *Propter inopiam : secundum inopiam.*

Conclude eleemosynam
in cellis tuis: et hæc eruet te
ex omni malo.

Super scutum potentiae,
et super lanceam roboris,
adversus inimicum pugna-
bit pro te.

Vir bonus fidejebet pro
proximo: et qui perdidit
verecundiam, derelinquet
illum.

Gratias fidejussoris ne
obliviscaris: dedit enim pro
te animam suam.

Bona fidejussoris evertet
peccator: et ingratus sensu
derelinquet liberantem se.

15. Conclude eleemosy-
nam in corde pauperis: et
hæc pro te exorabit ab omni
malo.

16. 17. 18. Super scutum
potentis, et super lanceam
adversus inimicum tuum
pugnabit.

19. Vir bonus fidem facit
pro proximo suo: et qui
perdiderit confusionem, de-
relinquet sibi.

20. Gratiam fidejussoris
ne obliviscaris: dedit enim
pro te animam suam.

21. Repromissorem fugit
peccator et immundus.

22. Bona repromissoris
sibi adscribit peccator: et
ingratus sensu derelinquet
liberantem se.

23. Vir repromittit de
proximo suo: et cum per-

¹⁵ Eleemosynam in corde pauperis: in sinu, latenter. *Prov. xxi.*
14. Gr. in cellis tuis; suo tempore erogandam, nec aliò distrahen-
dam; sint cellæ ejusmodi, quæ non uni tibi, sed potius pauperi
fructiferae sint.

19 *Vir bonus fidem facit*, fidejebet: quâ sententiâ molliuntur et
explicantur quæ passim in Proverbis de non fidejubendo feruntur.
Confusionem, verecundiam: qui inverecundè negat opem suam
proximo laboranti *derelinquet illum* (proximum suum) *sibi...* suæ
inopiæ: cujus versùs alia interpretatio, sed mutila et obscura
vers. 23.

21 *Repromissorem*: fidejussorem.

22 *Sibi adscribit*: vide Gr.

23 *Vir repromittit*: vide 19.

Fidejussio multos perdidit dirigentes, et commovit illos quasi fluctus maris.

Viros potentes migrare fecit : et vagati sunt in gentibus alienis.

Peccator incidens in fidejussionem, et sectans redemptiones, incidet in judicium.

Recupera proximum secundum virtutem tuam : et attende tibi, ne incidas.

Initium vitæ, aqua et panis, et vestimentum, et domus tegens turpitudinem.

Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quam

diderit reverentiam, derelinquetur ab eo.

24. Repromissio nequissima multos perdidit dirigentes, et commovit illos quasi fluctus maris.

25. Viros potentes gyrans migrare fecit : et vagati sunt in gentibus alienis.

26. Peccator transgrediens mandatum Domini, incidet in promissionem nequam : et qui conatur multa agere, incidet in judicium.

27. Recupera proximum secundum virtutem tuam : et attende tibi, ne incidas.

28. Initium vitæ hominis aqua et panis, et vestimentum, et domus protegens turpitudinem.

29. Melior est victus pauperis sub tegmine asserum,

²⁴ *Multos perdidit dirigentes*, bene habentes : multos etiam viros bonos à recto tramite avertit, dum se fraudibus et vitilgationibus expedire satagunt. Vide 26.

²⁶ *Incidet* (tanquam in barathrum) *in promissionem* : fidejussionem. *Qui conatur multa agere* ut se expediat : sive ut Gr. habet, sectans redemptiones, se à fidejussione expedire satagens : *incidet in judicium* : in judicium in lites inextricabiles ; aliter : qui multis se implicat negotiis : sectans redemptiones, *prohæcitas*, alienas lites emens : conductorem, redemptorem, institorem agens, *multaque agenda suscipiens* ; incidet, etc.

²⁸ *Initium vitæ* : vita paucis eget : quod qui cogitaverit, non ad frenora alligetur, quibus sibi exitium accersat. Vide vers. 35. *domus.... turpitudinem*, occultans quæ decentius latent.

epulæ splendidæ in alienis.

quàm epulæ splendidæ in peregrè sine domicilio.

Super minimum et magnum placeat tibi.

30. Minimum pro magno placeat tibi, et improperium peregrinationis non audies.

Vita nequam de domo in domum : et ubi hospitabitur, non aperiet os.

31. Vita nequam hospitandi de domo in domum : et ubi hospitabitur, non fiducialiter aget, nec aperiet os.

Hospitio suscipies, et potabis ad ingrata; et præterea in his amara audies :

32. Hospitabitur, et pascet, et potabit ingratos; et ad hæc amarà audiet.

Transi hospes, orna mensam; et si quid in manu tuâ, ciba me.

33. Transi hospes, et orna mensam; et quæ in manu habes, ciba cæteros.

Exi hospes à facie honoris : advenit mihi hospitio suscipiendus frater : opus est domo.

34. Exi à facie honoris amicorum meorum : necessitudine domus meæ : hospitio mihi factus est frater.

Gravia hæc homini habenti sensum, increpatio

35. Gravia hæc homini habenti sensum : correptio

²⁹ *In peregrè* : in alieno loco.

³¹ *Vita nequam* : pudenda.

³² *Hospitabitur*. Nec minùs incommoda, aut injucunda susceptio talium hospitem, qui mendicandi consuetudine frontem percuerint.

³³ *Transi hospes* : oratio peregrini impudentis, cibos ab hospite tanquam debitum, exigentis : *ciba cæteros* : me. Gr.

³⁴ *Exi à facie honoris* : oratio excusantis ab hospite suscipiendo; decede ab honoris loco quem concedo amicis. *Necessitudine domus meæ* : domo opus habeo; hospes alius supervenit, fratris instar carus. Vidè Gr.

³⁵ *Gravia hæc* : hæc præcepta sunt *correptio domus* : instructio,

domûs, et improperium fœ-
neratoris.

domûs, et improperium fœ-
neratoris.

emendatio: *improperium fœneratoris*: ejus qui accipiendo fœnori, eò inopiæ redactus est, ut eversâ re domoque, vagus ac profugus, nullo possit loco consistere.

CAPUT XXX.

De liberis ab ineunte ætate curandis, ad 14. de valetudine, ad finem usque capitis: de ejus pretio, 14 ad 22. ad eam servandam adhibenda lætitia, 23. continentia, 24. et in cibis delectus, 27. fugiendæ curæ: tristitia, invidia, ira, 22, 24, 25, 26.

SIXTINA VERSIO,

VERSIO VULGATA.

De liberis.

Qui diligit filium suum,
assiduabit illi flagella, ut
lætetur in novissimo suo.

1. Qui diligit filium suum,
assiduat illi flagella, ut læ-
tetur in novissimo suo, et
non palpet proximorum os-
tia.

Qui erudit filium suum,
lucrabitur in illo, et in me-
dio notorum in illo gloria-
bitur.

2. Qui docet filium suum,
laudabitur in illo, et in me-
dio domesticorum in illo glo-
riabitur.

Qui docet filium suum, in
zelum mittet inimicum; et
in medio amicorum gloria-
bitur in illo.

3. Qui docet filium suum,
in zelum mittit inimicum;
et in medio amicorum glo-
riabitur in illo.

Mortuus est pater ejus,
et quasi non est mortuus:
similem enim sibi reliquit
post se.

4. Mortuus est pater ejus,
et quasi non est mortuus:
similem enim reliquit sibi
post se.

In vitâ suâ vidit, et læ-

6. In vitâ suâ vidit, et læ-

¹ *Proximorum ostia*: erro, inops, vagus.

tatus est, et in obitu suo non est contristatus.

Contra inimicos reliquit defensorem; et amicis reddentem gratiam.

Refrigerans filium, colligabit vulnera illius; et ad omnem clamorem turbabuntur viscera sua.

Equus indomitus evadit durus: et filius remissus evadit præceps.

Lacta filium, et paventem te faciet: lude cum illo, et contristabit te.

Ne corrideas illi, ne similes doleas: et in novissimo quæties dentes.

Non des illi potestatem in juventute:

Tunde latera illius, dum infans est: ne fortè induratus, non credat tibi.

Erudi filium tuum, et

⁷ *Pro animabus filiorum.* Vide Gr. *Et super omnem vocem: omnem rumorem malum de filio: turbabuntur viscera ejus: culparum metu: et emendandi studio, quod est curare vulnus.*

⁸ *Remissus: dissolutus: remissis habenis ac stimulis.*

¹⁰ *Obstupescant dentes tui: stupor dentium pro frendore: ex ira adversus filium.*

tatus est in illo: in obitu suo non est contristatus, nec confusus est coram inimicis.

6. Reliquit enim defensorem domus contra inimicos, et amicis reddentem gratiam.

7. Pro animabus filiorum colligabit vulnera sua; et super omnem vocem turbabuntur viscera ejus.

8. Equus indomitus evadit durus: et filius remissus evadet præceps.

9. Lacta filium, et paventem te faciet: lude cum eo, et contristabit te.

10. Non corrideas illi, ne doleas: et in novissimo obstupescant dentes tui.

11. Non des illi potestatem in juventute, et ne despicias cogitatus illius.

12. Curva cervicem ejus in juventute, et tunde latera ejus, dum infans est: ne fortè induret, et non credat tibi; et erit tibi dolor animæ.

13. Doce filium tuum, et

operare in illo; ne in turpitudinem tuam offēdat. Et ne despicias ignorantias illius: curva cervicem ejus in juventute.

operare in illo: ne in turpitudinem illius offendas.

De sanitate.

Melior est páuper sanus, et fortis viribus, quàm dives flagellatus in corpore suo.

Sanitas et bona habitudo melior est omni auro: et corpus validum, quàm census immensus.

Non est census melior sanitate corporis: et non est oblectamentum super cordis gaudium.

Melior est mors, quàm vita amara, aut languor perseverans.

Bona offusa ad os clausum, appositiones epularum appositæ super sepulcrum.

14. Melior est pauper sanus, et fortis viribus, quàm dives imbecillis, et flagellatus malitiâ.

15. Salus animæ in sanctitate justitiæ melior est omni auro et argento: et corpus validum, quàm census immensus.

16. Non est census super censum salutis corporis: et non est oblectamentum super cordis gaudium.

17. Melior est mors quàm vita amara, et requies æterna quàm languor perseverans.

18. Bonæ abscondita in ore clauso, quasi appositiones epularum circumpositæ sepulcro.

¹³ *Ne in turpitudinem*: ne turpes ejus mores tibi probro vertant.

¹⁴ *Melior*. Hic titulus in Gr. de valetudine, cujus pretium hic, tuendæ rationes, ac morborum causas exequitur, 22. ad finem. *Malitiâ*: malo corporis habitu.

¹⁷ *Requies* (cessatio) *æterna*: mors; aliâ phrasi.

¹⁸ *Bona*: meliora: *abscondita in ore clauso*: sive moribus, qui jam glutire non valet, palato et gutture jam exsucco. Vide Gr. *appositiones epularum*. Alludit ad antiquum morem, cujus vestigium supererat ad nostram usque ætatem in regum funeribus.

Quid prodest oblatio idolo? nec enim manducabit, nec odorabitur :

Sic qui persecutionem patitur à Domino.

Videns oculis et ingemiscens, sicut spado complectens virginem et suspirans.

Non des in tristitiam animam tuam : et non affligas temetipsum in consilio tuo.

Jocunditas cordis, hæc est vita hominis : et exultatio viri est longævitas.

Dilige animam tuam, et consolare cor tuum : et tristitiam longè expelle à te.

Multos enim occidit tristitia ; et non est utilitas in illâ.

Zelus et iracundia minuunt diès : et ante tempus senectam adducet cogitatus.

19. Quid proderit libatio idolo? nec enim manducabit, nec odorabit :

20. Sic qui effugatur à Domino, portans mercedes iniquitatis :

21. Videns oculis et ingemiscens, sicut spado complectens virginem et suspirans.

22. Tristitiam non des animæ tuæ; et non affligas temetipsum in consilio tuo.

23. Jocunditas cordis hæc est vita hominis, et thesaurus sine defectione sanctitatis : et exultatio viri est longævitas.

24. Miserere animæ tuæ placens Deo, et contine : congrega cor tuum in sanctitate ejus, et tristitiam longè repelle à te.

25. Multos enim occidit tristitia, et non est utilitas in illâ.

26. Zelus et iracundia minuunt diès : et ante tempus senectam adducet cogitatus.

¹⁹ Sic qui effugatur : qui finem habet : Gr. qui persecutionem patitur à Domino, immisso exitiali morbo.

²¹ Videns oculis, oculos cibos, vitæque sustentandæ avidus, deficit vtribus.

²³ Sanctitatis : fortè sanitatis, de quâ hic agitur, quæ tamen longè valent amplius de sanitate mentis de quâ seq. y. Gr. deest.

²⁴ Contine : continens esto.

²⁶ Zelus : invidia, livor. Cogitatus : Gr. cura, sollicitudo. Post

In Gr. Cap. XXXIII. §. 13.

Splendidum cor et bonum in epulis, ciborum suorum diligentiam adhibebit.

27. Splendidum cor, et bonum in epulis est : epulæ enim illius diligenter fiunt.

hunc versum multa habet Græcus quæ respondent Vulgatæ, cap. XXXIII. 16. et seqq. usque ad finem capituli, quo loco convenientius reponentur.

27 *Splendidum cor* : liberale, ingenuum et bonum : lætum : bono habitu et sano : et hoc ad valetudinem pertinet, ut cibi non sordidè, sed diligenter aptèque, nec sine delectu apparentur. Hic versus in Sixtino legitur, vers. 13. cap. XXXIII, alienissimo loco, ut notabimus.

CAPUT XXXI.

De divitiis curisque conjunctis et avaritiâ, 1. ad 12. de conviviis, usque ad finem : mensa divitis, ibid. intellige ex te ipso quæ sunt proximi, 18. sobrietas præsertim in vino, 22. ad finem valetudini utilis, ibid. bonus et liberalis conviva, 28, 29, 41, 42.

SIXTINÂ VERSIO.

VERSIO VULGATA.

In Græco Caput XXXIV.

VIGILIA divitiarum tabefacit carnes, et cogitatus illarum auferit somnum.

1. VIGILIA honestatis tabefaciet carnes, et cogitatus illius auferet somnum.

Sollicitudo vigilæ interpellabit dormitionem : et

2. Cogitatus præscientiæ avertit sensum : et infirmi-

¹ *Vigilia honestatis* : sive divitiarum : Gr. hoc est, vigilie ex sollicitudine divitiarum, amplæque et honorabilis vitæ. Porro hæc habentur in Gr. cap. XXXIV. *Cogitatus* : cura.

² *Cogitatus præscientiæ* : cogitatio præscia futurorum malorum quæ imminet divitibus : *avertit sensum* : nihil tuti cogitanti relin-

infirmi-
tatem gravem dige-
ret somnus.

Laboravit dives in con-
gregatione pecuniarum, et
in requie repletur deliciis
suis.

Laboravit pauper in di-
minutione victus, et in re-
quie indigens fit.

Qui aurum diligit, non
justificabitur : et qui in-
sequitur corruptionem, ipse
replebitur.

Multi dati sunt in casum
propter aurum : et facta est
perditio ipsorum ad faciem
ipsorum.

Lignum offensionis est sa-
crificantibus ei : et omnis
imprudens capietur in illo.

tas gravis sobriam facit ani-
mam.

3. Laboravit dives in con-
gregatione substantiæ, et in
requie suâ replebitur bonis
suis.

4. Laboravit pauper in
diminutione victus, et in
fine inops fit.

5. Qui aurum diligit, non
justificabitur : et qui in-
sequitur consumptionem, re-
plebitur ex eâ.

6. Multi dati sunt in auri
casus : et facta est in specie
ipsius perditio illorum.

7. Lignum offensionis est
aurum sacrificantium : et
illis, qui sectantur illud : et

quit. At Gr. cura vigiliæ (seu vigil) interpellat soporem : et *infirmas gravis* : Gr. ægritudinem gravem eluet (allevabit) somnus.

3. 4. *In requie sua* : in cessatione, in fine, ut habes γ . 4. *In diminutione victus* : in dispergendo, sive dissipando victu, id est opibus quibus vita sustentatur. Sensus autem utriusque sententiæ est : Alius in colligendo laborat, alius in dispergendo : ad extremum, in vite fine, ille laborum fructum, hic egestatem reperit : que et similia si ad vera bona referas, perfectam habebis sententiam.

5. *Consumptionem* : Gr. qui insequitur corruptionem, ipse (eâ) replebitur : corrumpetur, peribit.

6. *In auri casus* : in exitium propter aurum, Gr. *in specie ipsius*, auri scilicet. Gr. et facta est perditio ipsorum, ante faciem ipsorum, manifesta et ineluctabilis.

7. *Lignum offensionis* : (sive idolum) est aurum sacrificantium : Gr. (aurum de quo γ . antecedente) lignum offensionis est, (sive

Beatus dives, qui inventus est sine maculâ, et qui post aurum non abiit.

Quis est, et beatificabimus eum? fecit enim mirabilia in populo suo.

Quis probatus est in illo, et perfectus est? et sit in gloriationem. Quis potuit transgredi, et non est transgressus; et facere mala, et non fecit?

Stabilientur bonâ illius: et eleemosynas illius enarrabit ecclesia.

Supra mensam magnam sedisti? non aperias super illam fauces, et

Ne dicas, Multa quidem sunt, quæ super illam.

Memento quoniam malum est oculus nequam.

omnis imprudens deperiet in illo.

8. Beatus dives, qui inventus est sine maculâ; et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecuniâ et thesauris.

9. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vitâ suâ.

10. Qui probatus est in illo, et perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, et non est transgressus: facere mala, et non fecit.

11. Ideo stabilita sunt bona illius in Domino: et eleemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorum.

12. Supra mensam magnam sedisti? non aperias super illam faucem tuam prior.

13. Non dicas sic: Multa sunt, quæ super illam sunt.

14. Memento quoniam malus est oculus nequam.

idolum) sacrificantibus ei (auro scilicet:) quod congruit loco Pauli: *avaritiâ est idolorum servitus. Col. iii. 5. Deperiet. Vide Gr.*

9 *Laudabimus*: Gr. beatificabimus; hentum prædicabimus.

10 *Qui probatus est in illo*: auro. Vide Græc.

12 *Supra mensam magnam*. Jam aggreditur de conviviis: qui sermo deducitur ad 7. 19. sequentis capituli, ac primum describit divitum avarorum magna et invisa convivia, monetque ne ciborum copiam, sed animum præbentis aspicias.

14 *Oculus nequam*: avarus, invidus, quasi diceret: quid lætaris

Nequius oculo quid creatum est? Ideo ab omni facie lacrymatur.

Quòcumque aspexerit, ne extendas manum :

Et ne comprimaris cum eo in catino.

Intellige quæ sunt proximi, ex te ipso : et in omni re cogita.

Comede, ut homo, quæ tibi sunt apposita ; et non devores, ne odio habearis.

Cessa prior, causâ disciplinæ : et noli esse insatiabilis, ne fortè offendas.

15. Nequius oculo quid creatum est? ideo ab omni facie suâ lacrymabitur. Cùm viderit,

16. Ne extendas manum tuam prior, et invidiâ contaminatus erubescas.

17. Ne comprimaris in convivio.

18. Intellige quæ sunt proximi tui ex te ipso.

19. Utere quasi homo frugi his, quæ tibi apponuntur : ne, cùm manducas multum, odio habearis.

20. Cessa prior, causâ disciplinæ : et noli nimius esse, ne fortè offendas.

avarorum conviviis? qui, si quid parant lautius, aspicientes dolent, tibi que invident; ut exponit sequens.

¹⁵ *Ab omni facie lacrymabitur*, sive lacrymat; ille avarus convivii instructor, plorat cibos quos ipse aspicit in mensâ suâ tibi administratos. *Facies* pro re conspectui oblatâ. *Cùm viderit*: Gr. quòcumque aspexerit; quemcumque cibum velut oculis designaverit; ad cum tu

¹⁶ *Ne extendas manum... et invidiâ*: ne invidiâ: (avari tibi invidentis cibos) *contaminatus*: (ejusque lividis oculis rephensus) erubescas: Græc. deest: quo sublato cum sequente planior nexus.

¹⁷ *Ne comprimaris*: Gr. ne collidas cum eo (manum de quâ agitur) in catino.

¹⁸ *Intellige quæ sunt proximi*. Optima regula morum, quæ in mensam quoque adhibendam docet; si quid concupiscis, intellige et ab alio posse appeti; et largire ultro, sive permitte cupienti. Addit Gr. et in omni re (quamvis exiguâ) cogita (ac te prudentem præbe.)

¹⁹ *Utere*: Gr. comedé ut homo; ne belluæ more sis vorax.

²⁰ *Causâ disciplinæ*: temperantiæ.

Et si in medio multorum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam.

Quàm sufficiens est homini erudito exiguum! et in lecto suo non laborat asthmate.

Somnus sanitatis in intestino moderato: surrexit prior; et anima ipsius cum ipso.

Labor, vigiliæ, et cholerae, et tortura cum viro insatiabili.

Et si coactus fueris in epulis, surge in medio pomorum, et requiesces.

Audi me, fili, et ne sper-

21. Et si in medio multorum sedisti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior poscas bibere.

22. Quàm sufficiens est homini erudito vinum exiguum et in dormiendo non laborabis ab illo, et non senties dolorem.

23. Vigilia, cholera, et tortura viro infrunito.

24. Somnus sanitatis in homine parco: dormiet usque manè, et anima illius cum ipso delectabitur.

25. Et si coactus fueris in edendo multum, surge è medio, evome: et refrigerabit te, et non adduces corpori tuo infirmitatem.

26. Audi me, fili, et ne

²¹ *Prior illis*: non tantùm temperantiæ, sed etiã honori causâ.

²² *Non laborabis*: cruditate et crapulâ: Gr. asthmate.

²³ *Vigilia et cholera*: concitata bilis: et *tortura*: alii, torsiones: *viro infrunito*: indocili: intemperanti. In Gr. ψ . 23, 24. ordo commutatur.

²⁴ *In homine parco*: sobrio: in ventre moderato: Gr. *Dormiet usque manè*: Gr. surrexit prior (surrexit matutinus, et præ aliis vigil.) *Et anima illius cum ipso*: vivax, sũtque compos. f

²⁵ *Et si coactus... in edendo*: in epulis, Gr. *surge è medio*: pomorum, Gr. (ac secundæ mensæ;) *evome*: ex antiquæ medicinae præceptis, atque inde inolitibus moribus. *Refrigerabit te*: requiesces, Gr. desines.

nas me : et in novissimo invenies verba mea.

In omnibus operibus tuis esto velox : et omnis infirmitas non occurret tibi.

Splendidum in panibus benedicent labia : et testimonium bonitatis illius fidele.

Nequissimo in pane obmurmurabit civitas : et testimonium nequitiae illius certum.

In vino noli fortem agere : multos enim exterminavit vinum.

Fornax probat aciem ferri in tincturâ : sic vinum corda in contentione superborum.

Æquale vitæ vinum homini ; si bibas illud mensurâ suâ.

Quæ vita ei, qui minuitur vivo ?

spernas me : et in novissimo invenies verba mea.

27. In omnibus operibus tuis esto velox, et omnis infirmitas non occurret tibi.

28. Splendidum in panibus benedicent labia multorum : et testimonium veritatis illius fidele.

29. Nequissimo in pane murmurabit civitas : et testimonium nequitiae illius verum est.

30. Diligentes in vino noli provocare : multos enim exterminavit vinum.

31. Ignis probat ferrum durum : sic vinum corda superborum arguet in ebrietate potatum.

32. Æqua vita hominibus vinum in sobrietate : si bibas illud moderatè, eris sobrius.

33. Quæ vita est ei, qui minuitur vino ?

34. Quid defraudat vitam ? mors.

28. 29. Splendidum in panibus... nequissimo in pane : panis, hebraismo noto, pro toto victu.

30. Diligentes in vino : ad potandum alacres : Gr. in vino ne esto fortis.

31. Sic vinum. Probat in potatione quo ingenio quis sit, vino arcana resolvente.

32. Æqua vita : vinum sobriè potum æquabilem ac temperatam vitam facit. Si bibas moderatè : mensurâ suâ, Græc. Vide 36, 37.

Et ipsum creatum est in
jocunditatem hominis.

Exultatio cordis, et lætitia
animæ, vinum potatum in
tempore, quod satis sit.

Amaritudo animæ vinum
potatum multum in irrita-
tione et contentione.

Multiplicat ebrietas furo-
rem imprudentis in offen-
sionem, minorans virtutem,
et faciens vulnera.

In computatione vini non
arguas proximum, et non
despicias eum in jocunditate
illius.

Verbum impropertii ne
dicas illi : et non premas
illum in repetendo.

35. Vinum in jucundita-
tem creatum est, et non in
ebrietatem, ab initio.

36. Exultatio animæ et
cordis, vinum moderatè
potatum.

37. Sanitas est animæ et
corpori sobrius potus.

38. Vinum pomultum-
tatum irritationem, et iram,
et ruinas multas facit.

39. Amaritudo animæ vi-
num multum potatum.

40. Ebrietatis animositas,
imprudentis offensio, mino-
raus virtutem, et faciens
vulnera.

41. In convivio vini non
arguas proximum : et non
despicias eum in jocunditate
illius.

42. Verba impropertii non
dicas illi : et non premas il-
lum in repetendo.

⁴⁰ *Ebrietatis animositas* ; Gr. multiplicat : etc. minorans virtutem ;
minuens vires.

⁴² *In repetendo* : debito sive promisso.

CAPUT XXXII.

De rectoribus: ad 4. quasi unus ex ipsis, 1. senes loquantur: juniores magis audiant, 4. et seqq. domi morandum quam maxime, 16. viri boni, 18, 19. prudentes, 23, 24. correptio: à quibus abstinendum vīs, 25. cautè agendum, 27.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

*In Græco Caput XXXV:**De Rectoribus.*

RECTOREM te posuerunt?
noli extolli: esto in illis,
quasi unus ex ipsis:

Curam illorum habè, et
sic confide: et omni curâ
tuâ explicitâ recumbe:

Ut læteris propter illos,

1. RECTOREM te posue-
runt? noli extolli: esto in
illis quasi unus ex ipsis.

2. Curam illorum habe,
et sic confide; et omni curâ
tuâ explicitâ recumbe:

3. Ut læteris propter il-

¹ *Rectorem* convivii ex symbolis; quod antecedentibus magis congruit. Agit autem de illis conviviis gravibus, moderatisque, quæ veterum sapientum more, optimis sermonibus condiebantur; patet ex γ . 4. et aliis, senioribus docentibus, tacente juniorum turbâ, adhibitâ sanè musicâ, verum ut par erat in tali convivio, gravi⁹ illa et sacra, de quâ XLIV. 5. quæ cupiditates componeret, non accenderet; procul autem illæ crebræ, atque ad multam noctem protractæ perpotationes; sed quisque monebatur ut maturus domum rediret, ibique se graviter oblectaret, 14, 15, 16. nec priusquam gratis Deo actis discederet: γ . 17. Non igitur immeritò instruitur ille rector qui his rebus præsit: quantò autem magis officio suo invigilet populorum rector?

² *Omni curâ tuâ explicitâ recumbe:* rebus omnibus comparatis accumbe ad mensam cum reliquis. In populo regendo ne quiescas, nisi officio functus.

et ornamenti gratiâ accipias coronam.

los, et ornamentum gratiæ accipias coronam, et dignationem consequaris corrogationis.

Loquere major natû (deceat enim te)

4. Loquere major natu : deceat enim te

In diligenti scientiâ, et non impedias musica.

5. Primum verbum, diligenti scientiâ, et non impedias musicam,

Ubi est acroama, non effundas sermonem : et importunè noli sapientiam ostentare.

6. Ubi auditus non est, non effundas sermonem ; et importunè noli extolli in sapientiâ tuâ.

Sigillum carbunculi, in ornamento aureo, concentus musicorum in compotatione vini.

7. Gemmulâ carbunculi in ornamento auri, et comparatio musicorum in convivio vini.

³ Ornamentum gratiæ : vide Gr. dignitatem consequaris corrogationis : deest Gr. Fortè : coronationis, et esset altera versio posterioris membri hujus versus. Coronas autem in conviviiis adhibitas, etiam illud testatur : *Coronemus nos rosas* : Sap. 11. 8. quantò ergo magis rectori quàm reliquis ?

⁵ Diligenti scientiâ : accuratâ : non impedias musicam in convivio resonantem, ut *ψ*. 7, 8. sed qualem mox diximus, doctis temperatisque sermonibus congruentem : Gr. musica, neutro plurali instrumenta musica, cantus, sub quibus etiam comprehendas hominum consiliorumque concentum.

⁶ Ubi auditus non est ; ubi turba nullaque attentio dictis : contra Gr. ubi acroama est : ubi musici cantus, ne obloquere : importunè noli extolli, ne intempestivè sapientem agas ; ne sapientiam ostentes : Gr. ut faciunt illi qui inter cantus ut periti hujus artis, argutè disserentes, obtundunt alios, cum audiendi, non dicendi sit locus. Allegoricè : ne pulchros et concinnos sermones interurbes.

⁷ Gemmulâ carbunculi : sigillum, Græc. comparatio, sive concentus, Gr. musicorum.

In fabricatione aureâ sigillum smaragdi, modulatio musicorum in vino jocundo.

8. Sicut in fabricatione auri signum est smaragdi, sic numerus musicorum in jocundo et moderato vino.

9. Audi tacens; et præ reverentiâ accedet tibi bona gratia.

Adolescens loquere, cum necessitas tibi fuerit, vix,

10. Adolescens loquere in tuâ causâ vix.

Si bis interrogatus fueris. In summam collige sermonem:

11. Si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum.

In paucis multa: esto quasi sciens, et simul tacens.

12. In multis esto quasi inscius: et audi tacens simul et quærens.

In medio magnatorum non agas æqualem: et alio dicente, ne multa garrias.

13. In medio magnatorum non præsumas: et ubi sunt senes, non multum loquaris.

8 Sicut in fabricatione: in opere aureo: signum, sigillum, Gr. est smaragdi: numerus musicorum: Gr. melos, modulatio. ♦

10 In tuâ causâ: cum ad te sermo devenit! quæ in convivis quoque illis ad sapientiam institutis, observata, ad totam postevitam transferantur.

11 Si bis: Gr. referit ad præcedentem: habeat caput: sit à certo capite, initioque deductum: melius ex Gr. κεφαλαίωτον: in summam contrahe sermonem; addit: paucis multa; supple: complectere.

12 In multis esto quasi inscius. Invisum et importunum hominum genus, qui omnia scire se volunt, aliosque enecant sermonibus: tu audi tacens simul et quærens: interrogans; quippe qui doceri, quam docere malis: quod sæpè Aug. de se profitetur, præsertim epistolâ nonâ ad Mercatorem: Gr. aliter, sed eodem sensu: esto quasi sciens: et simul tacens (nec ostentes scientiam.)

13 Non præsumas: ne te æquaveris: ne te geras pro æquali, Gr. ubi sunt senes. Vide Gr.

Ante tonitruum festinat
coruscatio : et ante verecun-
dum præbit gratia.

14. Ante grandinem præi-
bit coruscatio : et ante ye-
recundiam præbit gratia,
et pro reverentiâ accedet
tibi bona gratia.

15. Et horâ surgendi non
te trices : præcurre autem
prior in domum tuam, et
illic avocare, et illic lude,

16. Et age conceptiones
tuas, et non in delictis et
verbo superbo.

17. Et super his omnibus
benedicito Dominum, qui
fecit te, et inebriantem te
ab omnibus bonis suis.

18. Qui timet Dominum, ex-
cipiet doctrinam : et qui ma-
cipiet doctrinam : et qui ma-

14 *Ante grandinem* : ante tonitruum, Gr. *ante verecundiam* : Gr. ante verecundum, Significat autem verecundi adolescentis dicta quâdam pudoris gratiâ commendati : quæ gratiâ tam præcedere nata sit, quàm tonitruum præcedit coruscatio. *Pro reverentiâ* : iteratum ex 7. 9. Gr. deest.

15 *Horâ surgendi* : è mensâ : non te trices : nec velut impeditis gressibus vacilles, aut etiam labare temulentus, sive, ne te involvas tricis, vanisque impedimentis; aliamque ex aliâ remanendi excusationem nectas. Vide Gr. *Præcurre prior* : Gr. recurre in domum : (ne vagere) : et ne torpeas (somno aut desidiâ oppressus, neque ex torpore resideas domi, sed animum recolligendi studio.) *Illic avocare, illic lude* : ibi dulces lusus, dulcia animi avocamenta quaeras. En quàm sobrii, quàm saui ex illo convivio redeant; unde sequitur :

16 *Et age conceptiones tuas*. Fac quæ vis, age ingenio tuo, dummodo à malis ac superbis dictis factisque abstineas.

17 *Benedicito Dominum... inebriantem te*. Ne antè discesseris quàm Deo, ut vero convivii apparatori, gratias egeris; quo sine concluditur sermo de conviviis.

nè vigilant, inveniunt benedictionem.

Qui quærit legem, repletur eâ; et qui simulat, scandalizabitur in eâ.

Qui timent Dominum, inveniunt iudicium: et justificationes quasi lumen accendent.

Homō peccator vitat correptionem: et secundum voluntatem suam inveniet comparisonem.

Vir consilii non despiciet considerationem: alienus et superbus non pertimescet timorem,

Etiam postquam fecit secum sine consilio.

Sine consilio nihil facias: et in faciendo te non pœnitebit.

In viâ ruinæ non eas, et non offendes in lapidosis.

qui vigilaverint ad illum, inveniunt benedictionem.

19. Qui quærit legem, repletur ab eâ: et qui insidiosè agit, scandalizabitur in eâ.

20. Qui timent Dominum, inveniunt iudicium: et justitias quasi lumen accendent.

21. Peccator homo vitabit correptionem: et secundum voluntatem suam inveniet comparisonem.

22. Vir consilii non desperdet intelligentiam: alienus et superbus non pertimescet timorem:

23. Etiam postquam fecit cum eo sine consilio, et suis insectationibus arguetur.

24. Fili, sine consilio nihil facias: et post factum non pœnitebis.

25. In viâ ruinæ non eas, et non offendes in lapides:

¹⁹ Qui insidiosè agit: Gr. simulator: hypocrita: scandalizabitur in eâ: offendet in legem.

²¹ Comparationem: σύνκριμα: consensionem: factâ adulatione.

²² Intelligentiam: Gr. cogitationem: considerationem. Alienus, impius, infidelis: non pertimescet timorem: malè securus ex inconsiderantia et animi levitate.

²³ Etiam postquam fecit cum eo, secum, Gr. ichest (ex propria sententiâ) sine consilio: etiamsi res suas fortunæ permittat. Suis insectationibus: suis ipse consiliis capietur. Deest Gr.

²⁵ In viâ ruinæ: præcipitii: Gr. Et non offendas: ne offendas in lapides: Gr. in lapidosis: (et difficilibus itineribus) nec credas te

*N*on credas te viæ non exploratæ.

nec credas te viæ laboriosæ, ne ponas animæ tuæ scandalum.

*E*t à filiis tuis cave.

26. Et à filiis tuis cave, et à domesticis tuis attende.

*I*n omni opere crede animæ tuæ : hoc est enim observatio mandatorum.

27. In omni opere tuo crede ex fide animæ tuæ : hoc est enim conservatio mandatorum.

*Q*ui credit legi, attendit mandatis : et qui confidit in Domino, non minorabitur.

28. Qui credit Deo, attendit mandatis, et qui confidit in illo non minorabitur.

viæ laboriosæ, inexploratæ, Gr. Illic observa tres evitandas vias : exitiosas sive præcipientes, difficiles et periculosas, inexploratas.

26. 27. *Crede non liberis ac propinquis ; sed animæ tuæ, ipsi tibi : age prout recta ratio suaserit. Hoc est conservatio mandatorum, si non alienâ ratione ducaris, sed tuâ ; sive etiam fide, ut habet Vulgata : quanquam Gr. deest.*

CAPUT XXXIII.

Deum timens : legi credens. 1 ; 2, 3. irrisor, 6. Deus, instar figuli, ut vult alios erigit, alios deprimit, 7 ad 15. justo tamen iudicio, ibid. contrariorum sapiens ordinator, 15. Auctoris sedulitas in conquirendis sentiis, 16. Vir sapiens ne se subdat filio ; non uxori : non cuivis homini, 20 et seqq. dimissionem opum reservet testamento, 20, 24. de servis continendis, ac benevolè tractandis, 25. ad finem : otiositas, 29.

SIXTINA VERSIO.

VERSO VULGATA.

In Gr. Cap. XXXVI.

TIMENTI Dominum non occurret malum, sed in tentatione et iterum liberabit illum.

1. TIMENTI Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit à malis.

Vir sapiens non odiet legem : qui autem simulat in eâ, quasi in procellâ, navis.

2. Sapiens non odit mandata et justitias, et non illidetur quasi in procellâ navis.

Homo sensatus credet legi : et lex ei fidelis,

3. Homo sensatus credit legi Dei : et lex illi fidelis.

Sicut interrogatio justorum. Para verbum, et sic audieris : colliga doctrinam, et responde.

4. Qui interrogatiorem manifestat, parabit verbum, et sic deprecatus exaudietur : et conservabit disciplinam, et tunc respondit.

Rota carri præcordia fatui : et quasi axis qui versatur, cogitatus illius.

5. Præcordia fatui quasi rota carri, et quasi axis versatilis cogitatus illius.

Equus ad admissuram, amicus subsannator : sub omni supersedente hinnit.

6. Equus emissarius, sic et amicus subsannator : sub omni supersedente hinnit.

Quare dies diem superat,

7. Quare dies diem superat

² *Et non illidetur* : Gr. simulator (hypocrita) quasi in procellâ navis : semper agitatus, nullo certo tramite.

³ *Lex illi fidelis* : addit Græc. sicut (ostendit) interrogatio (sive, probatio) justorum.

⁴ *Qui interrogatiorem* : Gr. para verbum, (meditare quæ dicas) et audieris.

⁵ *Rota carri* : stridens, importuna, versatilis.

⁶ *Equus emissarius, amicus subsannator*, irrisor, sub omni supersedente, sub omni inessore hinnit, quo risum significat ; æquæ arridet, æquæ illudit omnibus.

⁷ *Quare dies diem superat* ? Summa est : Quomodo lux omnis, dies omnis, annus omnis à solo est ; et tamen dies die, annus anno illustrior ac pulchrior ; (Dei enim sapientia discriminavit dies, et alios quidem in festos consecravit, alios instituit ad numerum tantum, et ad implendum mensium annorumque curriculum) ita homines ab unâ terrâ orti, disponente Deo, alii aliis clariores. *Hæc summa usque ad v. 15. Jam singula perpendamus.*

e? omne lumen diei anni à sole?

7 A Domini scientiâ separati sunt:

8 immutavit tempora, et dies festos.

9 Ex ipsis exaltavit, et sanctificavit, et ex ipsis posuit in numerum dierum. Et omnes homines de solo: et ex terrâ creatus est Adam.

10 In multitudine scientiâ Dominus separavit eos, et immutavit vias illorum.

11 Ex ipsis benedixit, et exaltavit; et ex ipsis sanctificavit, et ad se applicavit: ex ipsis maledixit, et humiliavit, et evertit illos à sta-

rat, et iterum lux lucem, et annus annum à sole?

8. A Domini scientiâ separati sunt, facto sole, et præceptum custodiente.

9. Et immutavit tempora, et dies festos ipsorum, et in illis dies festos celebraverunt ad horam.

10. Ex ipsis exaltavit et magnificavit Deus, et ex ipsis posuit in numerum dierum. Et omnes homines de solo, et ex terrâ, unde creatus est Adam.

11. In multitudine disciplinæ Dominus separavit eos, et immutavit vias eorum.

12. Ex ipsis benedixit, et exaltavit: et ex ipsis sanctificavit, et ad se applicavit: et ex ipsis maledixit, et humiliavit, et convertit

7 *Quare dies diem..... annus annum: cum sint omnes à sole.* Annos quoque aliis alios antepositos Vulgata commemorat: nec absurdè; est enim annus jubilæus singularis inter annos dignitatis Gr. Quare dies diem superat, et (tamen) omne lumen diei anni (seu per annum) à sole?

8 *A Domini scientiâ: sapientiâ.*

9 *Dies festos ipsorum: inter ipsos. Ad horam: suo tempore.*

10 *Magnificavit: sanctificavit: Gr.*

11 *In multitudine disciplinæ: doctrinæ et sapientiæ.*

12 *Ex ipsis sanctificavit, et ad se applicavit: suo ministerio consecravit levitas et Aaronis familiam. Ex ipsis maledixit, et humiliavit: ademit sacerdotium familiæ Heli, et transtulit ab Abiathar,*

tione ipsorum.

Quasi lutum figuli in manu ejus :

Omnes viæ ejus secundum beneplacitum ejus. Sic homines in manu illius qui fecit eos, ad reddendum illis secundum judicium suum.

Contra malum, bonum est, et contra mortem vita : sic contra pium peccator. Et sic intueri in omnia opera Altissimi, duo duo, unum contra unum.

Et ego novissimus evigilavi.

illos à separatione ipsorum.

13. Quasi lutum figuli in manu ipsius, plasmare illud et disponere.

14. Omnes viæ ejus secundum dispositionem ejus : sic homo in manu illius qui se fecit, et reddet illi secundum judicium suum.

15. Contra malum bonum est, et contra mortem vita : sic et contra virum justum peccator. Et sic intueri in omnia opera Altissimi. Duo et duo, et unum contra unum.

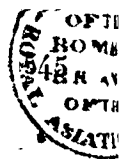
16. Et ego novissimus evigilavi, et quasi qui colligit acinos post vindemiatores.

ad Sadoc. I. Reg. II. III. Reg. II. 27, 35. *Convertit illos à separatione ipsorum* : abstulit honores quibus à cæteris separati erant. *Græcè* Avertit sive dejecit illos à statione ipsorum, sicut de Sobna dictum : *Expellam te de statione tua, et de ministerio tuo deponam te.* Is. xxii. 19. quod cum fiat pro imperio ac potestate summâ, fit tamen recto justoque judicio, v. 13, 14.

¹⁵ *Contra malum bonum est* : humana contrariis constant : neque purum bonum, malumque inest rebus : *duo et duo*, omnia gemina, ac velut bina procedunt : *sed unum contra unum* : quæque res habet adversarium, ut veluti civili bello (conficere se adversa videantur ; sed Deus res temperat, et stare orbem jubet. Vide infra xlii. 24.

¹⁶ *Et ego*. Solent sacri sententiarum auctores harum cursum abrupte insertis adhortationibus ad animos excitandos : maximè ubi gratiora vel utiliora prompturi sunt : sic Salomon, sic Sapientiæ auctor, ad quorum exemplum hunc sermonem instituit Ecclesiasticus. *Novissimus sapientum evigilavi* : posteaquam Israelitæ à colligendis majorum sententiis diutissime cessarunt. *Quasi qui colligit acinos post vindemiatores*. Ita, ego post Salomonem, post Agur,

In

In Gr. Caput xxx. v. 16.

Quasi qui colligit acinos
vindemiatores :

In benedictione Domini
veni : et quasi qui vin-
demiati, replevi torcular.

Respicite quoniam non
mihi soli laboravi, sed om-
nibus exquirentibus disci-
plinam.

Audite me, magnates po-
puli; et rectores ecclesie,
auribus percipite.

Filio et mulieri, fratri, et
amico non des potestatem
super te in vita tua: et non
dederis aliis pecunias tuas;
ne forte peniteat te, et de-
preceris pro illis.

Dum adhuc superes, et
spiratio in te, ne alienes
te ipsum omni carni.

Melius est enim, ut filii
tui te rogent, quam te re-

post alios magistros, quorum sententias Ezechie tempore college-
runt; *Prov. xxv. 1. xxx. 1.* vindemie uberrime collegi reliquias,
haud minore copia atque illi, qui vineam primi messuerunt: *v. 17.*

²⁰ *Et mulieris uxori. Possessionem tuam, res tuas, Gr. Et depre-
ceris pro illis: rebus scilicet tuis in tua egestate suppliciter repe-
tendis.*

²¹ *Non immutabit te omnis caro: Gr. Ne commutaveris te omni
carni, ne te cuiquam homini vendideris, addixeris.*

17. In benedictione Dei
et ipse speravi: et quasi qui
vindemiati, replevi torcu-
lar.

18. Respicite quoniam
non mihi soli laboravi, sed
omnibus exquirentibus dis-
ciplinam.

19. Audite me, magna-
tes, et omnes populi, et
rectores ecclesie, auribus
percipite.

20. Filio et mulieri, fra-
tri et amico non des potes-
tatem super te in vita tua:
et non dederis alii possessio-
nem tuam; ne forte peni-
teat te, et depreceris pro
illis.

21. Dum adhuc superes
et aspiras, non immutabit
te omnis caro.

22. Melius est enim ut
filii tui te rogent, quam

spicere in manus filiorum tuorum

In omnibus operibus tuis præcellens esto.

Ne dederis maculam in gloriâ tuâ. In die consummationis dierum vitæ tuæ, et in tempore exitus, distribue hæreditatem tuam.

De servis.

Pabula, et virga, et onera asino : panis, et disciplina, et opus servo.

Operare in puero, et invenies requiem : laxa manus illi, et quæret libertatem.

Jugum et lorum curvant collum :

Et servo malefico torturæ, et tormenta. Mitte illum in operationem, ne vacet.

Multam enim malitiam docuit otiositas.

²² *Respicere in manus* : tanquam dona expectantem, atque inde suspensum.

²⁴ *In die consummationis* : ex antecedentibus : serva res tuas quoad vivis, testamento relicturus eas cui oportuerit.

²⁵ *Cibaria* : in Gr. titulus : de servis. *Cibaria... asino* : ne tamen servos habeas pro mutis animantibus, docebit ψ . 31.

²⁶ *Operatur in disciplina* : servus opere exercitus, quærit requiem tantum ; remissis autem manibus, sive otiosus, quærit libertatem sive licentiam. Gr. Operare in puero sive servo (admove illum operi :) et invenies requiem.

te respicere in manus filiorum tuorum.

23. In omnibus operibus tuis præcellens esto.

24. Ne dederis maculam in gloriâ tuâ. In die consummationis dierum vitæ tuæ, et in tempore exitus tui, distribue hæreditatem tuam.

25. Cibaria, et virga, et onus asino : panis, et disciplina, et opus servo.

26. Operatur in disciplina, et quærit requiescere : laxa manus illi, et quærit libertatem.

27. Jugum et lorum curvant collum durum, et servum inclinant operationes assiduæ.

28. Servo malevolæ tortura et compedes : mitte illum in operationem ne vacet.

29. Multam enim malitiam docuit otiositas.

In opera constitue illum, prout condecet illum. Quòd non obaudierit, aggravades ejus; et non amplifices super omnem carnem: que judicio nihil facias.

30. In opera constitue eum: sic enim condecet illum. Quòd si non obaudierit, curva illum compedibus; et non amplifies super omnem carnem: verum sine judicio nihil facias grave.

Si est tibi servus, sic sicut tu: quoniam in sanguine comparasti eum. Si est tibi servus, tracta eum sicut teipsum: quoniam tanquam animam tuam, egebis eo.

31. Si est tibi servus fidelis, sit tibi quasi anima tua: quasi fratrem sic eum tracta: quoniam in sanguine animam comparasti illum.

Si afflixeris eum, et tollens aufugiat, In qua via quæres illum?

32. Si læseris eum injustè, in fugam convertetur:

33. Et si extollens discesserit, quem quæras, et in qua via quæras illum nescis.

³⁰ *Curva illum compedibus*: Gr. *aggrava pedes ejus*; ne tamen plus æquo se vias, subdit: *non amplifies* (ne multiplices plagas. Gr. *ne sis nimius*) *super omnem carnem*: ne sis immisericors adversus omnem hominem, etiam servum.

³¹ *Sicut anima tua*; sicut tu, Gr. *Quasi fratrem*: sicut teipsum, Gr. *In sanguine animæ*: in sanguine, Gr. Alludit ad originem servitutis: primitivum servi, bello capti; sive etiam quòd empti grandi pecuniâ, quæ familiam tuam sic vegetat, ut sanguis ipsam corpus: sive, ut addit Græcus, tracta eum sicut teipsum, quoniam tanquam animam tuam, egebis illo.

³³ *Si extollens discesserit*: si tollens, sive rapiens aliquid, aufugerit.

CAPUT XXXIV.

Somnia : divinationes, ad 8. vera prævisio futurorum ex leg. promissis : ex experimentis et sapientum consilio, 8. et seqq. st. in Deum, 15 et seqq. Auctoris gravia pericula, 12, 13. De oblationibus, 21 et seqq. ex iniquo et substantiâ pauperum, ibid. oppressores pauperum, 25, 26. uno animo agendum, 28, 29. ne in peccata recidās, 30, 31.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

In Gr. Caput xxxi.

❖ VANA spes, et mendaces viro insensato : et somnia volare faciunt imprudentes.

Quasi qui apprehendit umbram, et persequitur ventum : sic qui attendit somniis.

Hoc juxta hoc, visio somniorum : ante faciem similitudo faciei.

Ab immundo quid mundabitur ? et à falso quid verum erit ?

1. VANA spes, et mendacium viro insensato : et somnia extollunt imprudentes.

2. Quasi qui apprehendit umbram, et persequitur ventum : sic et qui attendit ad visa mendacia.

3. Hoc secundum hoc visio somniorum : ante faciem hominis similitudo hominis.

4. Ab immundo quid mundabitur ? à mendace quid verum dicetur ?

¹ *Extollunt* : Gr. ad verbum : volare faciunt (dant pennas) eodem sensu : animos addunt, facilia fingunt omnia. Alludit ad eos qui se pennatos somniant, et in sublime raptos.

³ *Hoc secundum hoc*. Sic se habet somnium, nihil aliud est quam homini exhibita hominis similitudo mendax, atque ante faciem : tantumquam in speculo : *similitudo faciei*, Gr.

⁴ *A mendace* : à falso, Gr. à somnio, quod nihil nisi mendacium est.

Divinationes, et auguria,
et somnia vana sunt :

ut sicut parturientis, cor
phantasias patitur. Nisi ab
Altissimo fuerint missa in vi-
sitatione; ne dederis ad illa
cor tuum.

Multos errare fecerunt
somnia, et exciderunt spe-
rantes in illis.

Sine mendacio consum-
mabitur lex, et sapientia
ori fideli perfectio.

Vir eruditus novit multa:
et qui multa expertus est,
enarrabit intellectum.

Qui non est expertus,
pauca novit: qui autem va-

5. Divinatio erroris, et
auguria mendacia, et som-
nia malefacientium, vanitas
est.

6. Et sicut parturientis,
cor tuum phantasias pati-
tur. Nisi ab Altissimo fuerit
emissa visitatio, ne dede-
ris in illis cor tuum.

7. Multos enim errare fe-
cerunt somnia, et excide-
runt sperantes in illis.

8. Sine mendacio consum-
mabitur verbum legis, et
sapientia in ore fidelis com-
planabitur.

9. Qui non est tentatus,
quid scit? Vir in multis
expertus, cogitabit multa:
at qui multa didicit, enar-
rabit intellectum.

10. Qui non est expertus,
pauca recognoscit: qui au-

⁶ *Sicut parturientis.* Mulieres gestantes uterum, quibus, quamque vehementibus phantasias perturbentur, notum est.

⁸ *Sine mendacio.* Quasi diceret: recurre potius ad legem verbumque divinum, ubi incorrupta veritas, ubi per certa promissa, vera et utilis cognitio futurorum, quemadmodum Isaie VII. 19, 20. *Et cum dixerint: Querite a pythonibus et a divinis... ad legem magis et ad testimonium, sive oraculum, quale a Deo vero mitti solet. Et sapientia in ore fidelis complanabitur:* plana et aperta fiet. Gr. perfectio (erit?) ad perfectum deducetur. Sensus est: si futura investiganda sunt, præter legem divinam, observari posse virorum sapientium provida consilia et præciosas conjecturas, ut docent seqq.

gatus est, multiplicabit astutiam. tem in multis factus est, multiplicat malitiam.

11. Qui tentatus non est, qualia scit? qui implanatus est, abundabit nequitia.

12. Multa vidi in circumerratione meâ: et plura verborum meorum, intellectus meus. et plurimas verborum consuetudines.

Sæpe usque ad mortem periclitatus sum; et salvatus sum horum gratiâ. 13. Aliquoties usque ad mortem periclitatus sum horum causâ; et liberatus sum gratiâ Dei.

Spiritus timentium Dominum vivet: 14. Spiritus timentium Deum quæritur, et in respectu illius benedicetur.

Spes enim illorum in sal- 15. Spes enim illorum in

¹⁰ *Qui in multis factus est.* Gr. qui multum peregrinatus est: per multas regiones:

Qui mores hominum multorum vidit, et urbes.

unde *12. Multa vidi errando:* peregrinando. *Multiplicat malitiam:* sive ut Gr. astutiam.

¹¹ *Qui tentatus.... qui implanatus:* gemina versio 9 et 10. cuius hic erit sensus: qui deceptus est fit astutior, atque etiam fit nequior, animo per hominum corruptelas à sinceritate ac simplicitate deflexo.

¹² *Plurimas verborum consuetudines:* agendique rationes: hebraicâ phrasi, verba pro rebus. Gr. planior: multa vidi circumperando (peregrinando): et plura verborum meorum intellectus meus; quæ docco, ea plerumque experimento vera comperi.

¹³ *Usque ad mortem:* vide cap. 11. 3. et seqq. *Gratiâ Dei:* Gr. servatus sum horum gratiâ: non per somnia et divinationes, de quibus ab *intus* capitis, sed per legem et timorem Dei, ac præcepta quæ nunc trado, sæpe ipse servatus sum.

¹⁴ *Spiritus timentium Deum quæritur:* vivet, Gr. *innotuit* pro *innotuit*, vivet.

salvatem illos.

Qui timet Dominum, non
trepidabit, et non pavebit :
quoniam ipse est spes ejus.

Timentis Dominum beata
est anima :

Cui intendit ? et quis est
fortitudo ejus ?

Oculi Domini super dili-
gentes eum, protectio po-
tentiae, et firmamentum
virtutis : tegmen ab ardore,
et tegmen à meridie :

Custodia ab offensione,
et adjutorium à casu :
exaltans animam, et illu-
minans oculum ; dans sani-
tatem, vitam, et benedic-
tionem.

Immolantis ex iniquo obla-
tio subsannata ; et non sunt
beneplacitæ subsannationes
injustorum.

salvatem illos ; et oculi Dei
in diligentes se.

16. Qui timet Dominum,
nihil trepidabit, et non pa-
vebit : quoniam ipse est spes
ejus.

17. Timentis Dominum
beata est anima ejus :

18. Ad quem respicit, et
quis est fortitudo ejus ?

19. Oculi Domini super
timentes eum, protector
potentiae, firmamentum vir-
tutis, tegmen ardoris, et
umbraculum meridiani,

20. Deprecatio offensio-
nis, et adjutorium casus :
exaltans animam, et illu-
minans oculos, dans sanita-
tem, et vitam, et benedic-
tionem.

21. Immolantis ex iniquo
oblatio est maculata : et non
sunt beneplacitæ subsanna-
tiones injustorum.

22. Dominus solus susti-
nentibus se in viâ veritatis
et justitiae.

19 *Protector potentiae* : sine quo nulla est potentia nostra, seu
navis, protector potens, noto hebraismo. Gr. ad verbum : pro-
tectio opposito scuto. *Firmamentum virtutis* : validum, incon-
cussum ; *umbraculum meridiani* : à meridie, et quavis tentatione
gravi.

20 *Deprecatio* : custodia ab offensione, Græc.

21 *Maculata* : μωμιμαίνω, à μῶμος probum, macula. Gr. μωμιμα-
ίνω, ridicula, risu digna. *Subsannationes* : derisiones ; *injustorum*,
ex iniquo et rapto immolantium, Deoque illudentium.

Oblationes impiorum non probat Altissimus : neque in multitudine sacrificiorum propitiatur peccatis.

Qui offert sacrificium ex substantiâ pauperum ; victimat filium in conspectu patris sui.

Panis egentium , vita pauperum est : qui defraudat illam , homo sanguinum est.

Qui aufert victum , occidit proximum :

Et qui fraudat mercedem mercenarii , effundit sanguinem.

Unus ædificans , et unus destruens : quid proficiunt aliud , quàm labores ?

Unus orans , et unus maledicens : cujus vocem exaudiet Dominus ?

Qui baptizatur à mortuo , et iterum tangit eum : quid proficit lavatione suâ ?

Sic homo qui jejunaat in peccatis suis , et iterum va-

23. Dona iniquorum non probat Altissimus , nec respicit in oblationes iniquorum : nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiatur peccatis.

24. Qui offert sacrificium ex substantiâ pauperum , quasi qui victimat filium in conspectu patris sui.

25. Panis egentium vita pauperum est : qui defraudat illum , homo sanguinis est.

26. Qui aufert in sudore panem , quasi qui occidit proximum suum.

27. Qui effundit sanguinem , et qui fraudem facit mercenario ; fratres sunt.

28. Unus ædificans , et unus destruens : quid proficit illis , nisi labor ?

29. Unus orans , et unus maledicens : cujus vocem exaudiet Deus ?

30. Qui baptizatur à mortuo , et iterum tangit eum : quid proficit lavatio illius ?

31. Sic homo qui jejunaat in peccatis suis , et iterum

²⁵ *Homò sanguinis : cædis reus.*

²⁶ *Qui aufert in sudore , sudanti et laboranti , panem : seu panem sudore partum.*

^{28. 29.} *Unus ædificans et unus orans : intellige in eadem familiâ ; ut doceantur communi studio bene agere.*

³⁰ *Qui baptizatur (lavatur) rediens à mortuo.*

Et, et facit eadem : orationem illius quis exaudiet, quid profecit humiliando eadem faciens, quid proficit humiliando se? orationem illius quis exaudiet?

CAPUT XXXV.

*Pergit de oblationibus et precibus, toto capite: humilium precum vis,
21 et seqq.*

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

In Gr. Caput xxxii.

QUI conservat legem,
multiplicat oblationes.

Sacrificans salutare, qui
attendit mandatis.

QUI retribuit gratiam,
offert similaginem : et qui
facit elemosynam, offert
sacrificium laudis.

Beneplacitum est Domi-
no recedere ab iniquitate ;

1. QUI conservat legem,
multiplicat oblationem.

2. Sacrificium salutare est
attendere mandatis, et dis-
cedere ab omni iniquitate.

3. Et propitiationem li-
tare sacrificii super injusti-
tias; et deprecatio pro pec-
catis, recedere ab iniquitate.

4. Retribuet gratiam, qui
offert similaginem : et qui
facit misericordiam, offert
sacrificium.

5. Beneplacitum est Do-
mino recedere ab iniquita-

¹ *Qui conservat* : ipsa legis observatio oblationis multiplicatio est.

² *Sacrificium salutare* : Gr. sacrificans salutaris, genit. casu : sup-
ple : oblatione, sive pro salute.

³ *Et propitiationem* : alteram versionem eamque planiorem, vide
p. 5.

⁴ *Retribuet gratiam* : Gr. contra : qui retribuit gratiam (benefac-
tori) offert similaginem.

et propitiatio, recedere ab injustitiâ.

Non apparebis ante conspectum Domini vacuus.

Hæc enim omnia propter mandatum.

Oblatio justî impinguat altare, et odor suavitatis ejus est in conspectu Altissimi.

Sacrificium viri justî acceptum est: et memoria ejus non tradetur oblivioni.

In bono oculo glorifica Dominum; et non minuas primitias manuum tuarum.

In omni datu hilarem fac vultum tuum: et in exultatione sanctifica decimas.

Da Altissimo secundum datum ejus, et in bono oculo inventionem manûs.

Quoniam Dominus retribuens est, et septies tantum reddet tibi.

te: et deprecatio pro peccatis, recedere ab injustitiâ.

6. Non apparebis ante conspectum Domini vacuus.

7. Hæc enim omnia propter mandatum Dei sunt.

8. Oblatio justî impinguat altare, et odor suavitatis est in conspectu Altissimi.

9. Sacrificium justî acceptum est: et memoriam ejus non obliviscetur Dominus.

10. Bono animo gloriam redde Deo: et non minuas primitias manuum tuarum.

11. In omni dato hilarem fac vultum tuum, et in exultatione sanctifica decimas tuas.

12. Da Altissimo secundum datum ejus, et in bono oculo ad inventionem facito manuum tuarum:

13. Quoniam Dominus retribuens est; et septies tantum reddet tibi.

¹⁰ *Bono animo*: Gr. in bono oculo, non parco, non invido. Vide 13.

¹¹ *In omni dato*: donatione: *hilarem fac*: Rom. XII. 8. II. Cor. IX. 7.

¹² *In bono oculo*: cum Deus erga te beneficus; cum res tuas respexerit. *Ad inventionem manuum*: dona ex iis quæ acquisiveris: quæ sub manu tuâ inveneris, phrasi usitatâ, Levit. XIV. 21. XXV. 26, 28. et alibi passim. Læto oculo redde inventa, sive dona.

Ne minua de munere :
Non enim suscipiet :

14. Noli offerre munera
prava : non enim suscipiet
illa.

Et non attendas sacrificio
injusto : quoniam Dominus
iudex est, et non est apud
illum gloria personæ.

15. Et noli inspicere sa-
crificium injustum, quoniam
Dominus iudex est : et non
est apud illum gloria per-
sonæ.

Non accipiet personam in
pauperem : et deprecatio-
nem læsi exaudiet.

16. Non accipiet Domi-
nus personam in pauperem :
et deprecationem læsi exau-
diet.

Non despiciet preces pu-
pilli; nec viduam, si effun-
dat loquelam.

17. Non despiciet preces
pupilli; neo viduam, si ef-
fundat loquelam gemitus.

Nonne lacrymæ viduæ
ad maxillam descendunt,
et exclamatio super dedu-
centem eas?

18. Nonne lacrymæ viduæ
ad maxillam descendunt, et
exclamatio ejus super dedu-
centem eas?

19. A maxillâ enitt æs-
cendunt usque ad cælum;
et Dominus exauditor non
delectabitur in illis.

Qui colit, in beneplacito
suscipietur : et deprecatio
illius usque ad nubes attinget.

20. Qui adorât Deum in
oblatione, suscipietur; et
deprecatio illius usque ad
nubes propinquabit.

Oratio humiliantis se nu-
bes penetravit; et donec
propinquet, non revocabi-

21. Oratio humiliantis se,
nubes penetrabit, et donec
propinquet, non consolabi-

¹⁴ *Munera prava*: diminuta: vide Gr. et ψ. 18.

¹⁵ *Gloria personæ*: Gr. δόξα, opinio, respectus seu acceptio per-
sonæ.

²⁰ *Qui adorât in oblatione*. Gr. cultor (Dei) etc.

²¹ *Oratio humiliantis se*: Gr. humilis, afflicti. *Donec propinquet*,
non consolabitur: non revocabitur, μή παραλείβῃ: non desistet à cursu,
donec coram Deo steterit: oratio, legati instar, primum quidem,

tur ; et non discedet donec aspiciat Altissimus.

Et iudicabit justè , et faciet iudicium , et Dominus non tardabit : et non habebit in illis patientiam , quousque contribulet dorsum inimicorum.

Et gentibus reddet vindictam , donec tollat multitudinem superbiorum , et scepra iniquorum contribulet :

Donec reddat homini secundum actus ejus , et opera hominum secundum cogitationes eorum :

Donec iudicet iudicium plebis suæ : et lætificabit eos misericordiâ suâ.

Speciosa misericordia in

tur , et non discedet , donec Altissimus aspiciat.

22. Et Dominus non elongabit , sed iudicabit justè , et faciet iudicium : et fortissimus non habebit in illis patientiam , ut contribulet dorsum ipsorum :

23. Et gentibus reddet vindictam ; donec tollat plenitudinem superbiorum , et scepra iniquorum contribulet :

24. Donec reddat hominibus secundum actus suos , et secundum opera Adæ , et secundum præsumptionem illius :

25. Donec iudicet iudicium plebis suæ : et oblectabit justos misericordiâ suâ.

26. Speciosa misericordia

nubes penetrat : 2. non desistit donec perveniat ad Deum : 3. ubi pervenit , non discedet , donec Altissimus respiciat. Vide orationis improbæ et ad molestiam usque urgentis ingenium : Luc. XI. 7, 8. XVIII. 5.

²² Non elongabit : non tardabit , Gr. non habebit in illis patientiam : sic Luc. XVIII. 7. Deus autem non faciet vindictam electorum suorum..... et patientiam habebit in illis ? Ut contribulet : conterat : vide Græc.

²³ Plenitudinem superbiorum : contumeliosorum turbam : scepra : (potentiam) iniquorum contribulet : confringat , atterat.

²⁴ Adæ : dativo casu : videtur ex Heb. vertisse ubi loco , homini , scribitur , Adæ ; sensusque est : reddet hominibus et cuique homini secundum opera sua : inò secundum præsumptionem , sive ut habet Gr. secundum cogitationem illius : arcanorum testis , neque tantum operum , sed etiam cogitationum ultor.

tempore tribulationis ejus,
quasi nubes pluviae in tem-
pore siccitatis.

Dei in tempore tribulatio-
nis, quasi nubes pluviae in
tempore siccitatis.

CAPUT XXXVI.

*Oratio auctoris pro populo, et sancta civitate ab inimicis et princi-
pibus vexata, ad 20. oritur etiam pro gentibus, 4. et seqq. Aaronicæ
familiae dignitas, 17. De rebus subtili judicio discernendis, 20. ad
finem: uxor pulchra et sapiens, ibid.*

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

In Gr. Caput XXXIII.

MISERERE nostrî, Domine
Deus omnium, et respice.

1. MISERERE nostrî, Deus
omnium, et respice nos;
et ostende nobis ~~hanc mi-~~
serationum tuarum.

Et immitte ~~in~~ honorem tuum
super omnes gentes.

2. Et immitte timorem
tuum super gentes, que
non exquisierunt te; ut co-
gnoscant quia non est Deus,
nisi tu, et enarrent magna-
lia tua.

Extolle manum tuam su-
per gentes alienas; et vi-
deant potentiam tuam.

3. Alleva manum tuam
super gentes alienas, ut
videant potentiam tuam.

Sicut coram illis sanctifi-
catus es in nobis; ita coram

4. Sicut enim in conspec-
tu eorum sanctificatus es in

¹ *Miserere.* Postquam egit de oblationibus et precibus, ipse ad orandum se convertit. *Deus omnium:* eò quòd pro gentibus quoque precaturus sit; et congruit locus, cum de persecutione gentium sit acturus; quâ occasione de gentium conversione vaticinari videtur: quem spiritum magis magisque effundebat Deus, accedente Christi tempore, in quo benedicendæ erant gentes. Vide *1. 3, 4, 5.*

nobis magnificeris in illis.

nobis; sic in conspectu nostro magnificaberis in eis

Et agnoscant te, secundum quod et nos agnovimus; quoniam non est Deus præter te, Domine.

5. Ut cognoscant te, ut et nos cognovimus; quoniam non est Deus præter te, Domine.

Innova signa, et immuta mirabilia:

6. Innova signa, et immuta mirabilia.

Glorifica manum, et brachium dextrum;

7. Glorifica manum et brachium dextrum.

Excita furorem, et effunde iram.

8. Excita furorem, et effunde iram.

Aufer adversarium, et afflige inimicum.

9. Tolle adversarium, et afflige inimicum.

Festina tempus, et memento juramenti: et enarrentur mirabilia tua.

10. Festina tempus, et memento finis, ut enarrentur mirabilia tua.

In ira ignis devoretur, qui salvatur: et qui pessimant plebem tuam; inveniant perditionem.

11. In ira flammæ devoretur qui salvatur: et qui pessimant plebem tuam; inveniant perditionem.

Contere capita principum inimicorum, dicentium:

12. Contere caput principum inimicorum; dicentium:

¶ *Innova, itera, mirabilia.*

¹⁰ *Festina tempus*: accelera: quod est gravia et extrema patientiam. *Memento finis*: rem citò deducas ad exitum: Gr. memento juramenti: (pactique ac jurati cum populo tuo scederis.) Hæc ad quod tempus pertineant, per historias liquet. Sanè soluta captivitate Babylonicâ per Cypriam, Judæi altâ pace potiti sunt sub Persarum regibus, sub Alexandro magno, sub Macedonibus; neque unquam causâ religionis inveniunt, nisi sub Antiocho Epiphane ortâ vexatione eâ de quâ in Præfatione diximus; et tamen hic nonnulli annotari e re erat.

¹¹ *Qui salvatur*: si quis hostium incolumis ab hominibus abeat, eum tu iræ tuæ flammâ corripe.

¹² *Principum*: Syriæ, quorum regnò attributi: *inimicorum* nostrorum se gerentium pro diis, ac supra omne numen sese effereant.

Non est præter nos.

Congrega omnes tribus
Jacob :

In Gr. Caput xxxvi. ψ . 16.

Et hæreditavi eos, sicut
ab initio.

Miserere plebi, Domine,
vocatae in nomine tuo; et
Israel, quem primogenito
assimilasti.

tium : Non est alius præter
nos.

13. Congrega omnes tri-
bus Jacob, ut cognoscant
quia non est Deus nisi tu,
et enarrent magnalia tua:
et hæreditabis eos, sicut ab
initio.

14. Miserere plebi tuæ,
super quam invocatum est
nomen tuum; et Israel quem
coæquasti primogenito tuo.

tiam; unde sequitur: atque *dicentium*: *Non est alius præter nos*: cui Judæi serviant ut diis ac regibus. Vide infra, LI. ac præsertim ψ . 7, 12, 14. Congruunt verba superba quæ passim invenias in Machabaicis: et vaticinia Danielis de Antiocho Epiphane, VII. 25. VIII. 25. XI. 36. etc. Cæterum Ægyptii reges Mædonicis benevoli adversus Judæos fuere, et à Ptolemæo quidem Lagi filio capta Jerosolyma, amplificandi imperii causâ, nullo gentis odio, cum captivis benefici- cerit, et ad militiæ honores erectis regnum tuendum tradiderit. Ptolemæus Philadelphus ejus filius, quantum piæ genti favorit, notum, cujus quippe temporibus acciti LXXI seniores; judaica religio summo honori fuerit. Ac Ptolemæus quidem Evergetes hujus nominis primus Philadelphi filius, multa licet comminatus, quod Onias II. consue- tum tributum denegasset, à Josepho tamen Tubiæ filio Jerosoly- mitâ, usque adeo delivitus, ut sancta gens nusquam clarius haberetur; neque secuti reges ab eâ sententiâ recesserunt; nam quod de Ptolemæo Philopatore in tertio Machabaico refertur, minas potius e condatum quàm persecutionem fuisse, et in Præfatione notavimus, et ad cap. L. copiosior erit dicendi locus.

¹³ *Congrega omnes tribus*: persecutione dispersas. Hic in Gr. in- sertus est ψ . 27. cap. xxx. de convivio, alienissimo loco, ut res ipsa demonstrat: ex quo liquet in Græcis potius quàm in Latinis ordinem perturbatum.

¹⁴ *Miserere*. Continuatio hujus precatonis invenitur in Gr. cap. xxxvi. 16: usque ad 20. Ex quo etiam confirmatur in Gr. perturba- tum fuisse ordinem, cum non constet precatonis illius series. *quem coæquasti*, sive *assimilasti*, Gr. *primogenito tuo*: quem primogeniti honore donasti.

Miserere civitati sanctificationis tuæ, Jerusalem, civitati requiei tuæ.

Reple Sion ad extollenda eloquia tua, et à gloriâ tuâ populum tuum.

Da testimonium iis qui ab initio creaturæ tuæ sunt: et suscita prophetias, quæ in nomine tuo.

Da mercedem sustentibus te: et prophetæ tui fideles inveniantur.

Exaudi, Domine, orationem supplicum tuorum, ~~scilicet de Aaron~~ benedictionem Aaron de populo tuo. Et scient omnes qui super terram, quia tu Dominus es Deus sæculorum.

15. Miserere civitati sanctificationis tuæ, Jerusalem, civitati requiei tuæ.

16. Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis, et gloriâ tuâ populum tuum.

17. Da testimonium his, qui ab initio creaturæ tuæ sunt: et suscita prædicationes, quas locuti sunt in nomine tuo prophetæ priores.

18. Da mercedem sustentibus te, 'ut prophetæ tui fideles inveniantur: et exaudi orationes servorum tuorum,

19. Secundum benedictionem Aaron de populo tuo; et dirige nos in viam justitiæ: et scient omnes qui habitant terram, quia tu es Deus conspector sæculorum.

¹⁵ *Civitati sanctificationis tuæ* (in quâ est templum tuum) *Jerusalem*. Hæc indicant vexationem, quâ hic deprecatur, maxime incubuisse in Jerusalem et templum: quod reverà factum sub Seleuco Philopatore et Antiocho Epiphane ejus filio, nec aliâ usquam. Vide Præfat.

¹⁷ *Creaturæ tuæ sunt*: nominandi casu: Gr. creaturis tuis ab initio: priscis temporibus: jam inde ab Abrahamo, seu majoribus, ex Semite qui benedixit Dominus præ cæteris fratribus: *Gen. ix. 26, 27.* non sicut Chanân, qui ab illo initio maledictus: *ibid. 25.* *Prædicationes* an prædicationes? Gr. Suscita prophetias Danielis, Zachariæ, Isaiæ quoque et aliorum de Machabaicis victoriis, deque Syriæ regibus conterendis.

¹⁹ *Secundum benedictionem Aaron*. Postulat ut permaneat apud Israelitas verum ac legitimum sacerdotium: non quale erat tunc sub Antiocho Epiphane, venale, atque infandis sacerdotibus Jasoni, ac

Omnem

20. Omnem escam manducabit venter; est autem cibus cibo melior.
21. Fauces contingunt cibum feræ; et cor sensatum verba mendacia.
22. Cor pravum dabit tristi-

Menelao pretio prostitutum, pulso Oniâ III. legitimo ac sanctissimo pontifice, ut habes II. Mach. iv. 8, 23. Et Jason quidem Oniæ frater ac de Aaronis genere: Menelaus verò cui etiam nomen Oniæ fuisse Josephus memorat, frater Simonis Benjaminitæ, II. Mach. iii. 4. iv. 23. non ergo ab Aaronis stirpe, nedum Oniæ III. frater, quidquid dicat Josephus: *Origin* xii. 6. nam quod aiunt: ideo dictum Simonis illius Benjaminitæ fratrem, quod ejus sororem duxerit, cæterum Oniæ III. et Jasonis germanum fuisse; gratis dicitur, nec historiæ sacræ congruit: si enim Oniæ atque Jasonis frater fuisset, Machabaica historia non de eo si. scriberet: *Misit Jason Menelaum supradicti Simonis (Benjaminitæ) fratrem*: seu suum. Oniæ III. ac de Menelao, ut de Jasono diceret, quod proprium fratrem captivaverat, II. Machab. iv. 23, 26. cumque iste Menelaus Oniam III. etiam occiderit, quantum magis memoraret eundem partividam, ac proprii fratris interfectorem fuisse? de quo tamen roticet: *ibid.* 34. neque quidquam aliud de Menelaj stirpe memorat, nisi cum Simonis Benjaminitæ esse fratrem; quo satis ostendit à sacerdotali genere alienum, uti prædiximus. Cujus etiam loco Lysimachus ejus frater pontificatum accepit, Oniâ III. adhuc superstite: *ibid.* 29. quarum corruptelarum occasione, cum eas in hæc tempora incidisse demonstratum à nobis sit, Ecclesiasticus hic et infra xlv. 31. Aaronicæ familiæ dignitatem, et pontificiæ successionis ordinem commendat. De his autem, deque Josepho hic non semper audiendū, vide Præf. Atque hic precatio desinit: jam aliæ sententiæ.

²⁰ *Omnem escam..... cibus cibo melior.* Dicturus de rebus subtili iudicio discernendis, hinc incipit; sicut cibus à cibis, ita cogitationes à cogitationibus quodam gustu discernendas, quod sequenti congruit.

²¹ *Fauces contingunt*: guttur gustat ferinam, gustandoque discernit ab aliâ quavis escâ; ita *et cor sensatum.*

tiam : et homo peritus re- titiam; et homo peritus re-
tribuet ei. sistet illi.

Omne[m] masculu[m] exci- 23. Omnem masculum exci-
piet mulier : est autem filia piciet mulier : et est filia
meliör filia, melior filia,

Species mulieris exhilarat 24. Species mulieris exhibi-
faciem, et super omne[m] larat faciem viri sui, et sur-
concupiscentiam hominis per omne[m] concupiscentiam
superducit. hominis superducit de-
siderium.

Si est in lingua ejus mis- 25. Si est lingua curatio-
ericordia et mansuetudo; non nis, est et mitigationis et
est vir illius secundum filios misericordiae : non est vir
hominum. illius secundum filios homi-
num.

Qui possidet muliere[m] 26. Qui possidet mulie-
inchoat possessionem adju- rem bonam, inchoat pos-
torum : adiutorium se- sessionem : adiutorium se-
cundum illum est, et co- cundum illum est, et co-
lumnæ ut requies. lumina ut requies.

22 *Homo peritus*: multa expertus.

23 *Omnem masculum* : in mulieribus idem sexus, sed tamen delectus est virginum, quo magis necesse est discretione uti.

24-25. *Species mulieris*,... si est lingua curationis : Gr. si lingua illius (mulieris) inest misericordia et mansuetudo, non est vir illius, etc. Sensus est : muliebris quidam formæ cupiditas omnem aliam hominis cupiditatem supergreditur; sed si accedet linguæ verborumque lenitas, vir ejus communi hominum conditioni eximendus. Quæ etsi intricatiora in interpretatione latinâ, hæc tamen haud incommodè trahi possunt. *Lingua curationis* : quæ vitia emendet verbis sapientibus, ac lenitate sanet animi ægritudinem.

26 *Qui possidet*,... inchoat possessionem. Initium omnis bonæ possessionis est bonam mulierem possidere; inde ordiendum ut qui dives esse vult. *Adiutorium secundum illum est* : simile sibi. Gen. 11. 18. congruum, suoque animo consentaneum. *Columna ut requies* : columna (et firmamentum) quietis, Gr.

Ubi non est sepes, diripietur possessio : et ubi non est mulier, ingemiscet errans.

Quis enim credet succincto latroni erranti de civitate in civitatem? sic homini non habenti nidum, et deflectenti ubicumque obscuraverit.

27. Ubi non est sepes, diripietur possessio : et ubi non est mulier, ingemiscit egens.

28. Quis credit ei, qui non habet nidum, et deflectens ubicumque obscuraverit, quasi succinctus latro exiliens de civitate in civitatem?

²⁷ *Ingemiscit egens* : erro, Gr. in tuto exceptus loco : ut patet ex seq.

²⁸ *Quis credit* : clarius Gr. *Quis credit succincto latroni exerranti de urbe in urbem?* sic (neque creditur) homini non habenti nidum (hoc est familiam) ac solventi (equum vel currum) ubicumque advesperasceat, ubicumque nox expresserit¹: quod Vulgatus vertit, ubicumque obscuraverit : significat ~~non~~ *non* ~~esse~~ *esse* ~~in~~ *in* ~~urbem~~ *urbem* ~~et~~ *et* ~~in~~ *in* ~~urbem~~ *urbem* ac veteris testamenti conditione, viro bono habendum esse lectulum : ac fidam lectuli consortem, neque quolibet divertendum.

CAPUT XXXVII.

De veris falsisque amicis et consiliariis dignoscendis, ad 19. à quo petenda consilia, 12. Deus imprimis consulendus, 19. ratio antecedat actus, 20. veri falsique sapientes, 22 et seqq. quisque se probet, 30, 31. ut à cibus, sic à voluptatibus temperandum, 32, 33, 34.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

OMNIS amicus dicet, Et ego cum illo amicitiam copulavi : sed est amicus solo

1. OMNIS amicus dicet : Et ego amicitiam copulavi : sed est amicus solo nomine ami-

¹ *Est amicus solo nomine* : et hoc de dignoscendis amicis ad discernendi iudicium pertinet, quæ de re agi diximus à superioris capituli n. 20.

nomine amicus.

Nonne tristitia inest usque ad mortem, sodalis et amicus convertens se ad inimicitiam?

O præsumptio nequissima, unde devoluta es cooperire aridam in dolositate?

Sodalis amico conjocundatur in oblectatione: et in tempore tribulationis contrarius erit.

Sodalis amico condolet causam ventris: contra bellum accipiet scutum.

Ne obliviscaris inimici in inimico tuo: et non immemor sis illius in opibus tuis.

Omnis consiliarius extol-

cus. Nonne tristitia inest usque ad mortem?

2. Sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur.

3. O præsumptio nequissima, unde creata es cooperire aridam malitiâ et dolositate illius?

4. Sodalis amico conjocundatur in oblectationibus: et in tempore tribulationis adversarius erit.

5. Sodalis amico condolet causam ventris: et contra hostem accipiet scutum.

6. Non obliviscaris amici tui in animo tuo, et non immemor sis illius in opibus tuis.

7. Noli consiliari cum eo, qui tibi insidiatur, et à zelantibus te absconde consilium.

8. Omnis consiliarius pro-

² *Sodalis et amicus*: Græc. sic nectit: nonne tristitia intus, usque ad mortem, sodalis et amicus convertens se ad inimicitiam?

³ *O præsumptio*: Gr. ð cogitatio prava, unde (quo fonte) devoluta est, ut operires aridam (sive terram) dolis? (rupto amicitie fœdere, ac subdolis invectis amicitias.)

⁵ *Condolet*, sive collahorat, Gr. *Contra hostem accipiet scutum*: specie ut amicum tueatur, reverà ut ventri suo consulat.

⁷ *Noli consiliari*: hunc ¶. Gr. transtulit post 11. *A zelantibus te*: ab æmulis tuis.

⁸ *Omnis consiliarius* (talís) *prodit consilium*: Gr. plahior: omnis

lit consilium : sed est, qui
consulit sibi ipsi.

A consiliario serva ani-
mam tuam : et scito prius
quæ sit illius necessitas : ete-
nim ipse sibi consulit :

Ne fortè mittat super te
sortem, et dicat tibi :

Bona est via tua : et sta-
bit è contrario videre quid
tibi eveniat.

Noli consiliari cum eo,
qui te suspectum habet; et
à zelantibus absconde con-
silium :

Cum muliere, de æmulâ
ejus; et cum timido, de
bello; cum negotiatore, de
permutatione; et cum em-
ptore, de venditione; cum
invido; de gratiis reddendis;

dit consilium : sed est consi-
liarius in semetipso.

9. A consiliario serva ani-
mam tuam : prius scito quæ
sit illius necessitas : et ipse
enim animo suo cogitabit :

10. Ne fortè mittat sudem
in terram, et dicat tibi :

— 11. Bona est via tua : et
stet è contrario videre quid
tibi eveniat.

12. Cum viro irreligioso
tracta de sanctitate; et cum
injusto de justitiâ; et cum
muliere, de eâ quæ æmula-
tur; cum timido, de bello;
cum negotiatore, de trajec-
tione; cum emptore de ven-
ditiõne; cum viro livido, de
gratiis reddendis;

consiliarius effert (jacet) consilium; sed est consiliarius in semet-
ipsum : quod Vulg. vertit in semetipso : est qui consulat sibi.

9 A consiliario... scito quæ necessitas, sive utilitas. Ne petas con-
silium, hæc arcana tua prodas sine neces. itate. Ipse enim animo
suo cogitabit : Gr. sibi consulit.

10 Ne fortè mittat sudem in terram : offendiculum aliquod : quod
sequentibus verbis congruit : Gr. sortem super te. Grotius conjicit
pro κλῆρον sortem, reponendum οὐκ ἔστιν durum quid, in quod impin-
gat : quod Vulgatus venterit, sudem.

12 Cum viro irreligioso : apertè excidit negatio quæ habetur in
Græc. subdit enim §. 14. Non attendas his in omni consilio. Sic ergo
habet Græcus : Ne tractaveris cum eo qui te suspectum habeat, et ab
æmulis tuis absconde consilium ; cum uxore, de æmulâ ejus, cum
timido, de bello : quisque enim consulit secundum ingenium ac
rationes suas. Jam ad singula. Cum negotiatore de trajectione. de
convectendæ mercis pretio : Græc. de permutatione, seu rebus
permutandis.

Et cum immisericoꝛde, de beneficiã; cum pigro, de omni opere;

Et cum mercenario domestico, de consummatione; servo pigro, de multâ operatione: non attendas his de omni consilio.

Sed cum viro sancto assiduus esto, quem cognoveris observantem mandata:

Qui in animã suã est secundum animam tuã: et si cecideris, condolebit tibi.

Et consilium cordis statue: non est enim tibi melior insinatio.

¶ Anima enim viri annuntiare interdum consuevit magis, quã septem cir-

13. Cum impio, de pietate; cum inhonesto, de honestate; cum operario agrario, de omni opere;

14. Cum operario annuali, de consummatione anui; cum servo pigro, de multâ operatione: non attendas his in omni consilio.

15. Sed cum viro sancto assiduus esto, quemcumque cognoveris observantem timorem Dei;

16. Cujus anima est secundum animam tuam; et qui, cum titubaveris in tenebris, condolebit tibi.

17. Cor boni consilii statum tecum: non est enim tibi alius melioris illo.

18. Anima viri sancti enuntiat aliquando vera, quã septem circumspectores se-

¹³ Cum impio, de pietate: cujus loco, Gr. cum immisericoꝛde de beneficiã. Cum operario agrario de omni opere in agris faciendo, de arando, de metendo: Gr. cum pigro de omni opere: abhorrebit enim ac dissuadebit, aut laborem pluris aestimabit.

¹⁴ Cum operario annuali: cum mercenario conducto ad certum tempus de præstituto operi sine: Gr. cum mercenario domestico de consummatione (sive sine operis): is enim in longum extrahet opus, et quod sibi lucrum pariat, aut continuandum suadebit.

¹⁵ Timorem: Gr. mandatum: Dei.

¹⁷ Cor boni consilii: sive ut habet Gr. consilium cordis statue tibi: quod fieri potest, tunc consilium ex te ipso. Pluris illo: fidelior, Gr. quod sequentia firman.

¹⁸ Anima viri: suus cuique animus enuntiat plus quã septem circumspectores: Vulgata merito addit, sancti: optimus enim eris tibi consiliarius, si sanctus sis, et vigili adversus cupiditates animo.

cumspectores sedentes in excelso ad speculandum. *speculatores in excelso ad speculandum.*

Et in his omnibus deprecare Altissimum, ut dirigat in veritate viam tuam. *19. Et in his omnibus deprecare Altissimum, ut dirigat in veritate viam tuam.*

Principium omnis operis verbum : et ante omnem actum, consilium. *20. Ante omnia opera verbum verax præcedat te; et ante omnem actum consilium stabile.*

Vestigium mutationis cordis. Quatuor partes oriuntur, bonum et malum, vita et mors: et dominatrix assidue illorum est lingua. *21. Verbum nequam immutabit cor: ex quo partes quatuor oriuntur, bonum et malum, vita et mors: et dominatrix illorum est assidua lingua.*

Est vir astutus, et multorum eruditor; et animæ propriæ inutilis est. *Est vir astutus multorum eruditor, et animæ suæ inutilis est.*

Vir peritus multos erudit, et animæ suæ suavis est.

19 Et in his omnibus: cum omnia ex his præceptis prudenter insitueris, adhuc deprecare Altissimum.

20 Ante omnia opera: planus sensus, ut antequam quidquam agas, vera moneris. At Gr. initium operis verbum, seu potius ratio; eò quòd necesse sit tractare et cogitare antequam agas.

21 Verbum nequam (ab aliis prolatum alicui) immutabit cor illius: hinc enim ingeneratur ejus animo suspicio: ex quâ in partes quatuor sese dividit animus, atque incipit dubitare in quovis negotio, an sit bonum malumve, seu, commodum an noxium: peccatum an rectè factum, sive usitatâ phrasi, vita et mors: his enim quatuor vita humana vertitur. At Gr. vestigium mutationis cordis: sive hæc sunt quibus perspicere possis animum cuiusque immutatum; si intellexeris ex aliquo negotio aliquid cuique noxium aut commodum, rectè aut malè factum secururum. Et dominatrix illorum: his rebus imperat sermo assiduus, ut facilè conjectare possis quòd cuiusque animus inclinaturus sit, si attenderis quibuscum assidue colloquatur: hinc enim vel maxime afficitur animus.

Est qui sapientiam ostentat in sermonibus odibilis : hic omni alimento defraudabitur.

Non est enim data illi à Domino gratia ; omni enim sapientiâ defraudatus est.

Est sapiens animæ suæ : et fructus sensûs illius in ore fideles.

Vir sapiens plebem suam erudiet : et fructus sensûs illius fideles sunt.

Vir sapiens implebitur benedictione : et beatificabunt illum omnes qui vident.

Vita viri in numero dierum : dies autem Israel innumerabiles sunt.

Sapiens in populo suo hereditabit fidem : et nomen ejus vivet in æternum.

Fili, in vitâ tuâ tenta animam tuam : et vide quid

23. Qui sophisticè loquitur, odibilis est : in omni re defraudabitur.

24. Non est illi data à Domino gratia ; omni enim sapientiâ defraudatus est.

25. Est sapiens animæ suæ sapiens : et fructus sensûs illius laudabilis.

26. Vir sapiens, plebem suam erudit : et fructus sensûs illius fideles sunt.

27. Vir sapiens implebitur benedictionibus ; et videntes illum laudabunt.

28. Vita viri in numero dierum : dies autem Israel innumerabiles sunt.

29. Sapiens in populo hereditabit honorem, et nomen illius erit vivens in æternum.

30. Fili, in vitâ tuâ tenta animam tuam : et si fuerit

²³ Qui sophisticè loquitur : qui argutè, non candidè : melius ex Gr. qui sapientem se facit, sapientiam ostentat. *Omni re* : alimento : Gr. defraudabitur : carebit, privabitur ; cujus rei causa est id quod sequitur : nempe quòd invisus, et omnia callidè machinari visus, sibi relinquatur.

²⁵ Est sapiens animæ suæ, sibi ipsi utilis, non ut ille multa mœnens alios, animæ suæ inutilis : de quo agitur *ψ. 21.*

²⁸ Vita viri : ne te ipsum respexeris tam brevis ævi futurum, sed rempublicam, quæ est immortalis ; apud quam nomen tuum in æternum vivet, *ψ. 29.*

³⁰ Tenta animam tuam : quod est, nosce teipsum : et si fuerit

malum ei, et non des ei : nequam, non des illi potestatem :

Non enim omnia omnibus expediunt : et non omni animæ omnia placēt. 31. Non enim omnia omnibus expediunt : et non omni animæ omne genus placet.

Noli esse insatiabilis in omnibus deliciis : et non te effundas super epulas. 32. Noli avidus esse in omni epulatione : et non te effundas super omnem escam :

In multis enim escis erit labor : et insatiabilitas appropinquabit usque ad choleram. 33. In multis enim escis erit infirmitas : et aviditas appropinquabit usque ad choleram.

Propter edacitatem multi obierunt : qui autem attendit, adjiciet vitam. 34. Propter crapulam multi obierunt : qui autem abstinens est, adjiciet vitam.

rit nequam; si in malum propendere videris, ne permittē eam sibi.

³³ *Usque ad choleram* : torstones ex bile et cholera ortas. Allegoricē; ut à nimis epulis, ita à nimis voluptatibus abstinendum.

CAPUT XXXVIII.

De medicis ac medicinâ: eâque occasione de morbis et morte, ad 25. pro ægro oret medicus, 14. mortui ut lugendi, 16, et seqq. & quid in funeribus cogitandum, 23, 24. Sapientia postulat otium, 25. quâ occasione de artium occupationibus ac primùm de agriculturâ, et aliis, 26, ad finem: dum laborant, Deum legentibus recogitent, 39.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

HONORA medicum ad necessitates, honoribus illius: nam et illum creavit Dominus.

Ab Altissimo enim est medicus; et a rege accipiet donationem.

Scientia medici exaltabit caput illius; et in conspectu magnatorum suspicietur.

Dominus creavit de terrâ medicamenta: et vir prudens non abhorrebit illa.

Nonne à ligno indulcata est aqua:

¹ *Honora medicum*: quod etiam complectitur mercedem honorariam, ejus arti curæque debitam; quo sensu dicitur: *Honora Dominum de tuis substantiâ*. Prov. III. 9. atque etiam, *Honora patrem et matrem*. Matthæ. xv. 4, 5, 6.

⁵ *Nonne à ligno*: quod est documento inditas virtutes arboribus, sive naturâ, sive supra naturam.

1. HONORA medicum propter necessitatem: etenim illum creavit Altissimus.

2. A Deo est enim omnis medicus; et à rege accipiet donationem.

3. Disciplina medicus exaltabit caput illius: et in conspectu magnatorum collaudabitur.

4. Altissimus creavit de terrâ medicamenta: et vir prudens non abhorrebit illa.

5. Nonne à ligno indulcata est aqua amara?

Ut cognosceretur virtus illius? et ipse dedit hominibus scientiam, ut glorificaretur in mirabilibus suis.

In his curavit, et abstulit dolorem ejus. Unguentarius in his faciet misturam: et non consummabit opera sua:

Et pax ab illo est super faciem terræ.

Fili, in infirmitate tuâ non despicias; sed ora Dominum, et ipse curabit te.

Amove delictum, et dirige manus, et ab omni peccato munda cor.

6. Ad agnitionem hominum virtus illorum: et dedit hominibus scientiam Altissimus, honorari in mirabilibus suis.

7. In his curans mitigabit dolorem, et unguentarius faciet pigmenta suavitatis, et unctiones conficiet sanitatis: et non consummabuntur opera ejus.

8. Pax enim Dei super faciem terræ.

9. Fili, in tuâ infirmitate ne despicias te ipsum; sed ora Dominum, et ipse curabit te.

10. Averte à delicto, et dirige manus: et ab omni delicto munda cor.

⁶ *Virtus illorum*: medicamentorum de quibus γ . 4. Græc. illius: ligni, de quo γ . 5.

⁷ *Pigmenta*: misturam, Gr. et non consummabuntur: nullum finem habebunt opera ejus; tot genera condimentorum pigmentorumque sunt: Gr. non consummabit; supple, unguentarius, non ad perfectum deducet, et tamen exinde

⁸ *Pax Dei*, favor, benevolentia: ex quâ plantæ salubres: Gr. pax ab illo: scilicet unguentario, et grande adjumentum vite humanæ. Quidam hos versus sic jungunt: *Non consummabit*: non cessabit unguentarius, donec ab illo pax, seu valetudo tibi sit.

⁹ *Ora Dominum*: nec sis ut Amasias qui confisus est in arte medicorum, et non in Domino. Sic docet Ecclesiasticus declinare extrema; neque contemere, neque pluri quam oporteat, facere artem medicam.

¹⁰ *Dirige manus*: opera tua fac recta. Docet unde esse debeat initium procurandi morbi, nempe à procurando peccato: quò etiam pertinet sequens.

Da suavitatem odoris, et memoriale similaginis, et impingua oblationem: quasi non sis. Et da locum medico:

Nam et illum Dominus creavit: et non discedat à te; nam et ipso opus est.

Est tempus, cum et in manibus eorum suavitas odoris.

Nam et ipsi Dominum deprecabuntur, ut dirigat ipsis requiem et sanationem, propter restituendam valetudinem.

Qui peccat contra eum qui fecit eum, incidat in manus medicorum.

Fili, super mortuum deduc lacrymas: et quasi dira passus, incipe ploratum: et secundum iudicium ejus contege corpus illius; et non despicias sepulturam illius.

Amarum fac ploratum:

11. Da suavitatem et memoriam similaginis, et impingua oblationem: et da locum medico:

12. Etenim illum Dominus creavit: et non discedat à te; quia opera ejus sunt necessaria.

13. Est enim tempus quando in manus illorum incurras:

14. Ipsi verò Dominum deprecabuntur, ut dirigat requiem eorum et sanitatem, propter conversationem illorum.

15. Qui delinquit in conspectu ejus qui fecit eum, incidet in manus medici.

16. Fili, in mortuum produc lacrymas: et quasi dira passus, incipe ploratum: et secundum iudicium contege corpus illius; et non despicias sepulturam illius.

17. Propter delaturam

¹¹ *Da suavitatem*: da sacrificium boni odoris: *memoriam*: memoriale: *similaginis*: in sacrificio adhiberi solita: *impingua oblationem*: Gr. addit: quasi non sis; quasi in extremo vitæ, sic statim moriturus, nisi Deum placaveris.

¹³ *In manus illorum incurras*: ideo non contemnendus à sanis, ut sit: Gr. hinc et Latinus, seq. docent medicum, ut ipse quoque pro ægris deprecetur, ac victimam boni odoris offerat; sic enim remedia melius successura.

¹⁶ *Secundum iudicium ejus*: Gr. secundum dignitatem, ut v. 18. alii: pro more.

¹⁷ *Propter delaturam*: cum effertur corpus.

et calefac planctum ;

autem amarè ser luctum illius uno die : et consolare propter tristitiam.

Et fac luctum secundum dignitatem ejus , uno die , vel duobus , propter detractionem : et admitte consolationem propter tristitiam.

18. Et fac luctum secundum meritum ejus , uno die , vel duobus , propter detractionem.

Ex tristitia enim provenit mors : et tristitia cordis flectit virtutem.

19. A tristitia enim festinat mors : et cooperit virtutem , et tristitia cordis flectit cervicem.

In abductione transit et tristitia : et vita pauperis secundum corda.

20. In abductione permanet tristitia : et substantia inopis secundum cor ejus.

Ne dederis in tristitiam cor tuum : repelle eam , memor novissimorum ,

21. Ne dederis in tristitia cor tuum , sed repelle eam a te : et memento novissimorum.

Et noli oblivisci : non est enim reditus : et huic non

22. Noli oblivisci : neque enim est conversio , et huic

18 *Propter detractionem* : ne quis tibi detrahat , aut dicat parè à te celebratum solemnem luctum : et tamen *consolare* : passivè : funde consolabiles lacrymas.

19 *A tristitia* subaudi , cave tamen nimis lugens : eò quòd à tristitia , etc. *cooperit virtutem* : velut fluctu obruit , ac demergit omnem unimi vim. *Flectit cervicem* : sub hoc velut pondere incurvatam.

20 *In abductione* : abducto cadavere et sepulto *permanet tristitia* : hactenus permanet : παραμένει. Nunc Gr. habet : παραβαίνω , transit , clariore sensu : transit (paulatim , tristitia : et substantia , Gr. vita inopis secundum cor ejus : luctu levato , vita fit lætior. Alii aliter legunt et vertunt , obscurissimo sensu.

21 *Memento novissimorum* : in aliorum funere mortem tuam cogita : hoc utile : non autem ut te luctu conficias : alii : memento mortis quam lugendo accersas : ex antecedentibus.

22 *Noli oblivisci* quæ moneo de moderando luctu : *neque enim est conversio* : siye reversio mortuorum , quantumvis lugcas.

proderis, et teipsum pessimabis.

nihil proderis, et teipsum pessimabis.

Memento iudicii ejus; quoniam sic, ut etiam tuum: mihi heri, et tibi hodie.

23. Memor esto iudicii mei: sic enim erit et tuum: mihi heri, et tibi hodie.

In requie mortui quiescere fac memoriam ejus; et consolationem accipe in eo, in exitu spiritus illius.

24. In requie mortui requiescere fac memoriam ejus; et consolare illum in exitu spiritus sui.

Sapientia scribæ in opportunitate otii: et qui minoratur actu suo, sapientiam percipiet.

25. Sapientia scribæ in tempore vacuitatis: et qui minoratur actu, sapientiam percipiet: quâ sapientia replebitur.

Quomodo sapientia replebitur qui tenet aratrum, qui gloriatur in hasta stimuli, hœres agitât, et conversa-

26. Qui tenet aratrum, et qui gloriatur in jaculo, stimulo boves agitât, et conversatur in operibus eo-

²³ *Memor esto: quasi nomine mortui: iudicii mei: legis quam subii.*

²⁴ *In requie mortui requiescere, seu cessare, fac memoriam ejus: tolle luctum indefessum ex nimia recordatione: consolare illum: quasi diceret: adhibe solatia regro quamdiu vivit: a ortuum ne plus æquo luceas. At Gr. consolationem accipe in exitu spiritus ejus: ne te nimio luctu conficias.*

²⁵ *Sapientia scribæ (doctoris) in tempore (in opportunitate, Gr.) vacuitatis: otii: otium ac secessus conquirendæ sapientiæ necessaria: unde Marthæ sollicitudo increpatur, Mariæ beatissima ad pedes Domini laudatur quies. Et qui minoratur actu; qui ab actione turbulenta ac negotiis cessat, sapientiam percipiet: quâ sapientia replebitur? per interrogationem, aut, ut habet Gr. quomodo sapientia replebitur?*

²⁶ *Qui tenet aratrum: qui totus in bobus est, nihil aliud aut cogitat, aut loquitur, vel aliis addictus est artibus quas enumerat à 26, ad 35, Qui gloriatur in jaculo: stimulo ad boves agitandos: conversatur, versatur, in operibus eorum; is ergo quomodo sapientiæ attendat?*

tur in operibus eorum, et enarratio ejus in filiis tauro-
rum? et enarratio ejus in filiis taurorum?

27. Cor suum dabit ad versandos sulcos, et vigilia ejus in saginâ vaccarum.

Sic omnis faber, et architectus, qui noctem tanquam diem transigit: qui scul-
puit sculpturas signaculo-
rum, et assiduitas ejus im-
mutare varietatem? Cor
suum dabit ad assimilandam
picturam; et vigilia ejus,
perficere opus.

28. Sic omnis faber et ar-
chitectus, qui noctem tan-
quam diem transigit: qui
sculpsit signacula sculptilia,
et assiduitas ejus variat pic-
turam: cor suum dabit in
similitudinem picturæ, et
vigiliâ suâ perficiet opus.

29. Sic faber ferrarius se-
dulus iuxta incudem, et addiscens
pigro ferro. Vapor ignis du-
rabit carnes ejus; et in ca-
lore fornacis concertabit.

30. Vox mallei innovat au-
rem ejus; et contra simili-
tudinem vasis oculus ejus.

²⁸ Sic omnis faber. Jam transit ad fabros, aliisque opera, in qui-
bus omnis artifex noctem tanquam diem (laborando) transigit;
etque adeo nullum colende sapientiæ relinquit locum. Qui sculpsit
signacula, sculptilia: sigillorum calaturas. Assiduitas ejus variat;
cor suum dabit ad similitudinem. Duo enumerat quibus maxime
sculptorum pictorumque constat industria; alterum, varietas ope-
ris; alterum, exacta ad naturam rerum expressio: vide autem
quam hæc totum occupent animum: assiduitas ejus.... cor suum
dabit.

²⁹ Considerans opus ferri: artem exercens in rudi ferro: nondum facto. Alii vertunt: pigro, duro, nec ductili aut sequace, emollitū difficili. Concertatur: concertabit: Gr laborabit: vel igne adhibito, ferri rigorem tanquam certando vincet.

³⁰ Vox mallei innovat aurem ejus: assiduo pulsu iterata, et in-
novata aurem percutit. Contra similitudinem: attentus exemplari

Cor suum dabit in consummationem operum : et vigilia ejus, ornare in perfectionem.

Sic figulus sedens ad opus suum, et convertens pedibus suis rotam, qui in sollicitudine positus est semper in opus suum; et in numero omnis operatio ejus.

33. In brachio suo formabit lutum : et ante pedes curvabit virtutem suam.

Cor suum dabit ut consummet linitionem ; et vigilia ejus, mundare fornacem.

Omnes in manibus suis speraverunt : et unusquisque in arte sua sapiens est.

Sine ipsis non edificabitur civitas :

Nec inhabitabunt, nec

vasis quod fabricat. *Ornabit in perfectionem* : opus perperiet, et ad summum artis adducet.

32 *In numero* : in quodam numeroso motu.

35. 36. *Omnes hi... unusquisque : sapiens est.. sine his*; quasi diceret: Hæc quidem opera suam habent sapientiam, humanæ societati necessariam, infimi tamen ordinis, non rerum gubernaculis natam, ¶ 37. et seqq. neque comparandam veræ sapientiæ, de qua cap. seqq.

37 *Et non inhabitabunt* : orationem sic construe : sine his artibus non edificatur civitas, ut 37. præcedenti : *et non inhabitabunt, nec inambulabunt* homines in ea; civitate scilicet : urbes desertiæ erunt, inambulabunt :

31. Cor suum dabit in consummationem operum, et vigilia sua ornabit in perfectionem.

32. Sic figulus sedens ad opus suum, convertens pedibus suis rotam, qui in sollicitudine positus est semper propter opus suum; et in numero est omnis operatio ejus.

33. In brachio suo formabit lutum : et ante pedes suos curvabit virtutem suam.

34. Cor suum dabit ut consummet linitionem ; et vigilia sua mundabit fornacem.

35. Omnes hi in manibus suis speraverunt : et unusquisque in arte sua sapiens est.

36. Sine his omnibus non edificatur civitas.

37. Et non inhabitabunt,

inambulabunt: et in ecclesia non transilient; nec inambulabunt; et in ecclesiam non transilient.

Super sellam iudicis non sedebunt, et testamentum iudicii non intelligent: neque palam facient justitiam et iudicium: et in parabolis non inveniuntur.

Sed creaturam avi confirmabunt: et deprecatio eorum in operatione artis, tantummodo accommodantis animam suam, et conquirentis in lege Altissimi.

38. Super sellam iudicis non sedebunt, et testamentum iudicii non intelligent: neque palam facient disciplinam et iudicium, et in parabolis non inveniuntur;

39. Sed creaturam avi confirmabunt: et deprecatio illorum in operatione artis, accommodantes animam suam, et conquirentes in lege Altissimi.

atque inhabitabiles: et tamen illi artifices quorum tanta præstantia est, in ecclesiam, in legitimos eos non transilient: non ad eos vocabuntur, neque ulli partem publicæ præerunt, ut exprimit seq.

38 Testamentum iudicii: et in parabolis, arcanisque sententiis conquirentibus non inveniuntur; neque in his adhibebunt operam.

39 Sed creaturam avi: res mortales, non brevi tempore duraturas stabiliunt, non inveniuntur: neque ultius eorum vota pertingent, quam ad illis opera præclare exequantur. Alii, interim tamen non sunt alieni à Deo, quem inter operantibus invocant. Accommodantes legi et ipsi auscultantes: ut Gr. λέγει τὴν ἰσθίαν, præter eum, ἢ ἕξ αὐτοῦ qui se totum dedit intelligendæ legi; quæ vera et hominibus digna sapientia est: de qua seq. cap. uti prædictum est.

CAPUT XXXIX.

Sapiens antiquorum gesta dictaque inquirat, 1, 2, 3. in publicis coetibus clarescet, 4. alienas gentes peragrat, discendi et experiendi gratia, 5. manè vigilat orationis causâ, 6, 7. hinc sapientia, 8. auctor instinctu divino actus, 16, 17. glorificandus Deus, 20. cui nihil mirabile, 25. opera ejus perfecta, 26. bona quoque malis malè vertunt, 32. ultores spiritus, 31. creaturæ omnes ultrices scelerum, 35, 36. omnia bona præstat Dominus, sed tempore suo, 39, 40. ideo laudandus, 41.

SIXTINA VERSIO

SAPIENTIAM omnium antiquorum exquiret sapiens, et in prophetiis vacabit.

Narrationes virorum nominatorum conservabit; et in versutias parabolarum simul introibit.

Occulta proverbiorum exquiret; et in ænigmatibus parabolarum conversabitur.

In medio magnatorum ministrabit; et in conspectu præsidis apparebit.

In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentavit.

VERSIO VULGATA.

1. SAPIENTIAM omnium antiquorum exquiret sapiens, et in prophetis vacabit.

2. Narrationem virorum nominatorum conservabit; et in versutias parabolarum simul introibit.

3. Occulta proverbiorum exquiret, et in absconditis parabolarum conservabitur.

4. In medio magnatorum ministrabit, et in conspectu præsidis apparebit.

5. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala, in hominibus tentabit.

² Narrationem.... versutias parabolarum: contra ac de fabrica dixerat: supra, 38.

⁴ In medio: iudicibus assessor dabitur,

Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum; et in conspectu Altissimi deprecabitur.

Et aperiet os suum in oratione: et pro delictis suis deprecabitur.

Si Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebitur.

Ipsæ tanquam imbres emittet verba sapientiæ suæ; et in oratione confitebitur Domino.

Ipsæ dirigit consilium ejus et scientiam, et in absconditis ejus meditabitur.

Ipsæ palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, et in lege testamenti Domini gloriabitur.

Collaudabunt multi intelligentiam ejus: usque in sæculum non delebitur.

Non recedet memoria ejus; et nomen ejus vivet in generationes generationum.

Sapientiam ejus enarrabunt gentes; et laudem ejus enuntiabit ecclesia.

6. Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum: et in conspectu Altissimi deprecabitur.

7. Aperiet os suum in oratione: et pro delictis suis deprecabitur.

8. Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum:

9. Et ipse tanquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ; et in oratione confitebitur Domino:

10. Et ipse dirigit consilium ejus et disciplinam; et in absconditis suis consiliabitur.

11. Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, et in lege testamenti Domini gloriabitur.

12. Collaudabunt multi sapientiam ejus; et usque in sæculum non delebitur.

13. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requiratur à generatione in generationem.

14. Sapientiam ejus enarrabunt gentes; et laudem ejus enuntiabit ecclesia.

¹⁰ *Consiliabitur*: inde rerum agendarum consilia sumet: secundum illud psalmi cxxvii. *Consilium meum justificationes tuæ.*

Si permanserit, nomen derelinquet plusquam mille : et si requieverit, acquirit sibi.

Adhuc meditatus enarrabo : et tanquam plenilunium repletus sum.

Exaudite me, filii sancti, et germinate, quasi rosa plantata super rivum agri.

Et quasi thus odorem suavitatis emittite :

Et florete flores, quasi liliū : diffundite odorem, et collaudate canticum. Benedicite Dominum in omnibus operibus :

Date nomini ejus magnificentiam : et confitemini

15. Si permanserit, nomen derelinquet plusquam mille : et si requieverit, proderit illi.

16. Adhuc consiliabor, ut enarrē : ut furore enim repletus sum.

17. In voce dicit : Obaudite me, divini fructus, et quasi rosa plantata super rivos aquarum, fructificate.

18. Quasi Libanus odorem suavitatis habete.

19. Florete flores, quasi liliū, et date odorem, et frondete in gratiam : et collaudate canticum, et benedicite Dominum in operibus suis.

20. Date nomini ejus magnificentiam : et confitemini

15 *Si permanserit* : si vita diutina perfruatur, nomen inclytum relinquet supra mille sapientes. *Et si requieverit* : si interierit : sibi ipsi laboraverit, et aeterna praemia acquisiverit.

16 *Adhuc consiliabor* : non hic herebo : exaggerabo sermones, ad sapientum gloriam commendandam. *Ut furore Domini*, atque instinctu illo grandi ac prophetico *repletus sum* : Gr. quasi plenilunium repletus sum : plena luce fulgeo : *Exquies* : dimidiatus mensis, sive bifariam sectus, hoc est plenilunium.

17 *In voce dicit* : arcana illa voce qua Dominus solet in cordibus loqui, passim apud prophetas : hinc ergo ardentem voce Deus haec inspiravit, quibus hortaretur pios. *Obaudite me, divini fructus* : et divina germina à Deo pullulanda, sive ut Graec. filii sancti.

18 *Quasi Libanus* : sive thus : Gr.

19 *Florete flores* : fundite flores ; efflorescite ut liliū. *Collaudate canticum* : canticum laudis canite.

in laudatione ejus, in canticis labiorum, et in citharis. Et sic dicetis in confessione:

ni illi in voce labiorum vestrorum, et in canticis labiorum, et citharis. Et sic dicetis in confessione:

Opera Domini universa quia bona valde: et omne præceptum in tempore suo erit; omnia enim in tempore suo quærentur.

21. Opera Domini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua, sicut congeries; et in sermone oris illius, exceptoria aquarum.

22. In verbo ejus stetit aqua sicut congeries; et in sermone oris illius, sicut exceptoria aquarum.

In præcepto ipsius omne beneplacitum: et non est qui minuat salutare illius.

23. Quoniam in præcepto ipsius placor fit: et non est minoratio in salute ipsius.

Opera omnis carnis coram illo: et non est absconditum ab oculis ejus.

24. Opera omnis carnis coram illo: et non est quidquam absconditum ab oculis ejus.

A sæculo in sæculum ro-

25. A sæculo usque in sæ-

²⁰ *In voce labiorum...*, in canticis labiorum: duplex versio seu lectio; ut y dotar. *Voce labiorum et citharis*: voce cum instrumentis musicis junctâ. Notum illud: *confitemini, laudate*: confessio, laus.

²¹ *Bona valde*: addit Gr. et omne præceptum in tempore suo erit; omnia enim in tempore suo quærentur; quod ultimum Vulgata habet 26. vide etiam 2. 39. hoc est, præcepta aptat personis, locis, temporibus, rebus, etiam elementis, ut sequens; quo fonte manant veteris novæque legis discrimina.

²² *Exceptoria aquarum*: stante mari rubro, ac si receptaculis teus.

²³ *Placor*: placentia: lætum quid, ut supra, iv. 13. Gr. omne beneplacitum, omnis causa lætandi. *Non est minoratio*, diminutio in salute ipsius: quæ per ipsum: vim ejus salutarem nihil imminuit.

spexit: et nihil est admirabile in conspectu illius.

Non est dicere: Quid est hoc? ad quid hoc? omnia enim ad usus ipsorum creata sunt.

Benedictio illius quasi fluvius inundavit:

Et quomodo cataclysmus aridam inebriavit: sic iram suam gentes hereditare faciet,

Sicut convertit aquas in salsuginem. Viæ illius sanctis directæ: sic iniquis offensiones.

Bona bonis creata sunt ab

culum respicit: et nihil est mirabile in conspectu ejus.

26. Non est dicere: Quid est hoc, aut quid est istud? omnia enim in tempore suo quærentur.

27. Benedictio illius quasi fluvius inundavit.

28. Quomodo cataclysmus aridam inebriavit: sic ira ipsius gentes, quæ non exquiescerunt eum, hereditabit.

29. Quomodo convertit aquas in siccitatem, et siccata est terra; et viæ illius viis illorum directæ sunt: sic peccatoribus offensiones in d. a. ejus.

30. Bona bonis creata sunt

25 *Nihil est mirabile.* Nota præclaram sententiam: quoniam et antecedentia et præsentia et futura mente complexus, nihil novi intuetur; ad hæc nihil quod ejus majestate ac potestate non sit inferius.

26 *Quid est hoc? quid est istud?* Gr. ad quid istud? omnia enim tempore suo quærentur: requirentur: necessaria esse experientur: Gr. omnia ad usus suos creata.

28 *Cataclysmus*: inundatio: sic intelligi potest: sicut diluvium sub Noe terram inundavit: sic ira ejus hereditabit: active hæreditare, mortiri faciet.

29 *Aquas in siccitatem*: terra exsiccata et arida ad immittere suam faecem: Gr. in salsuginem: ut habes, Ps. cxi. 31. *Terram fructiferam in salsuginem*: in sterilitatem, agris, velut sale conspersis: sic impii, steriles, nullâ gratiâ, nullo fructu. *Viæ illius viis illorum*: Gr. plantar: viæ illius (Dei scilicet) sanctis directæ: (plantarum) sicut iniquis offensiones.

30 *Bona bonis*: bona et mala: bona pura bonis creata et comparataque sunt ab initio in paradiso voluptatis: et nequissimis: Gr.

initio : sic peccatoribus mala. ab initio : sic nequissimis bona et mala.

Principium omnis rei necessariæ ad vitam hominis, aqua, ignis, et ferrum, et sal, et siligo tritici, et mel, et lac, sanguis uvæ, et oleum, et vestimentum.

31. Initium necessariæ rei vitæ hominum; aqua, ignis, et ferrum, sal, lac, et panis similagiucus, et mel, et botrus uvæ, et oleum, et vestimentum.

Hæc omnia sanctis in bona; sic peccatoribus in mala convertentur.

32. Hæc omnia sanctis in bona : sic et impiis et peccatoribus in mala convertentur.

Sunt spiritus qui ad vindictam creati sunt, et in furore suo confirmaverunt flagella sua :

33. Sunt spiritus, qui ad vindictam creati sunt, et in furore suo confirmaverunt tormenta sua :

Et in tempore consummationis effundunt virtutem : et furor ejus, qui fecit illos, sedabunt.

34. In tempore consummationis effundent virtutem; et furorem ejus, qui fecit illos, placabunt.

peccatoribus. quauquam mala pura commemoratis, tamen ex benignitate per hanc vitam præparavit Deus mala et bona, vitamque quæ malorum ac bonorum temperamento couuat. Vide 32. et Gr.

31. *Necessaria rei* : vide fugalitem et simplicitatem. *Ferrum* : ad aratra, et ad matleos.

33. *Qui ad vindictam creati sunt* : ex eventu, postquam à Deo defecerunt, ad id ordinati, ut divinam vindictam et ipsi exciperent, et in alios exercerent. *In furore suo* : in irâ quâ adversus hominum genus exardescunt, ut patebit sequente v. *Confirmaverunt tormenta, flagella sua*, à se inventa, gravem in ictibus firmabunt manum : hos ergo commemorat, ut doceat quorum ope, ex v. præcedente, omnia etiam per se bona, tamen malis malo vertant.

34. *In tempore consummationis* : interitûs, internecionis, sive in novissimis diebus; *effundent virtutem* : vim illam pestiferam : et *furor ejus, qui fecit illos, placabunt* : exsatiabunt, digno supplicio : melius, tantas edent strages, ut Deum inflectant ad misericordiam et veniam. Cave autem intelligas immundos spiritus, ac

Ignis et grando, et fames, et mors, omnia hæc ad vindictam creata sunt :

Bestiarum dentes, et scorpii, et viperae, et rhomphaea vindicans in exterminium impios.

In mandato lætabuntur ; et super terram in necessitates præparabuntur : et in temporibus suis non præterient verbum.

Propterea ab initio confirmatus sum, et meditatus sum, et in scripturâ reliqui.

Omnia opera Domini bona : et omnem usum in tempore ejus subministrabunt.

Et non est dicere : Hoc illo nequius est : omnia enim

35. Ignis, grando, fames, et mors, omnia hæc ad vindictam creata sunt :

36. Bestiarum dentes, et scorpii, et serpentes, et rhomphaea vindicans in exterminium impios.

37. In mandatis ejus epulabuntur : et super terram in necessitatem præparabuntur : et in temporibus suis non præterient verbum.

38. Propterea ab initio confirmatus sum, et consiliatus sum, et cogitavi, et scripta dimisi.

39. Omnia opera Domini bona : et omne opus horâ suâ subministrabit.

40. Non est dicere : Hoc illo nequius est : omnia enim

semper in æterno supplicio destinatos, tandem placaturos Deum ; quod sensit Origenes, sed sermo unus, et ab universâ Ecclesiâ reprobatus.

35 *Ignis, grando, fames.* Præter ea, quæ cum horâ sint malis malo vertunt, sunt quedam per se noxia in ultionem comparata.

36 *Rhomphaea* : gladius anceps versatilis.

37 *In mandatis ejus epulabuntur* : lætitiâ effrentur, Gr. ἐπιβουλή illa ultrices : alludit ad Psal. CALVIN. 8. *Ignis, grando, nix, glacies...* que faciunt verbum ejus. Quo etiam sensu dicitur est : *Vocavit Dominus famem.* IV. Reg. VII. 1. *In necessitatem præparabuntur* : in necessariam ultionem.

38 *Confirmatus sum* : in timore Dei : et *consiliatus sum*, meditatus sum ; Gr. cogitavi tristes exitus impiorum : et (hæc) scripta dimisi, scripto mandavi : horum datam munera est, id quod scripsit.

39 *Omne opus horâ suâ* : tempore suo.

40 *Non est dicere : Hoc illo nequius est* : apta enim sunt omnia,

in tempore comprobabuntur.

Et nunc in omni corde et ore collaudate, et benedicite nomen Domini.

in tempore suo comprobabuntur.

41. Et nunc in omni corde et ore collaudate, et benedicite nomen Domini.

¶ suis constituta finibus, atque ex horum nexu patet existit decor : unde vera ratio laudandi Deum.

CAPUT XL.

Jugum grave super filios Adam, à v. 1. ad 12. mors inevitabilis, 12. impiorum inanes divitiæ, 13. liberastlav, 14, 17. vita sibi sufficiens, 18. quod cui anteponendum, 19, ad 27. timor Domini omnibus antecellit, 26 et seqq. ne male dicis, 29. ad finem.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Occurritio magna creata est omni homini, et jugum grave super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem in sepulturam in matrem omnium.

1. OCCUPATIO magna creata est omnibus hominibus, et jugum grave super filios Adam, à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulture in matrem omnium.

¹ *Occupatio magna* : afflictio. *Grave jugum* : de quo iugo, sive onere, visceris mortalibus imposito, hæc ponit : primum, Quod incubat, per totam vitam à natali ad sepulturam, v. 1. secundum, Quod sit repositum in curis, timoribus, vanis spebus, reliquis animi perturbationibus, v. 2, 4, 5 et seqq. atque innumeris calamitatibus, v. 9, 10. tertium, Quod æque omnes premit, summos, infimos, medios, cujuscunque status homines, v. 3 et seqq. quæ de re præclare Aug. contra Jul. vi. 10. n. 31. in fine: Parvulos intuere quod quanta mala patiantur; in quibus vanitatibus, cruciatibus, terroribus crescant; deinde jam grandes etiam Deo servientes tentat error, ut decipiat; tentat dolor aut labor, ut frangat; tentat metus, ut sternat; tentat typhus (superbia) ut extollat; et

Cogitationes eorum, et timorem cordis, consideratione expectationis, dies finitionis.

A residente super thronum in gloriâ, et usque ad humiliatum in terrâ et cinere :

Ab eo qui portat hyacinthum, et coronam, et usque ad eum qui operitur lino crudo, furor, et zelus, et tumultus, et fluctuatio, et timor mortis, et iracundia perseverans, et contentio :

Et in tempore refectionis in cubili somnus noctis, immutat cognitionem ejus.

Modicum tanquam nihil in requie; et ab eo in somnis, quasi in die speculæ,

2. Cogitationes eorum, et timores cordis, adinventio expectationis, et dies finitionis :

3. A residente super sedem gloriosam, usque ad humiliatum in terrâ et cinere :

4. Ab eo, qui utitur hyacintho, et portat coronam, usque ad eum, qui operitur lino crudo : furor, zelus, tumultus, fluctuatio, et timor mortis, iracundia perseverans, et contentio :

5. Et in tempore refectionis in cubili somnus noctis, immutat scientiam ejus.

6. Modicum tanquam nihil in requie; et ab eo in somnis, quasi in die respectûs,

quis explicet omnia festinantur, quibus gravatur jugum super filios Adam? quod jugum non fuisset, nisi delicti originâlis meritum precessisset.

* *Cogitationes.* Quatuor hæc commemorat, quæ hominum genus maximè exagitant, curæ, metas, fallaces spes; postquæ turbos tantos, mors. *Adinventio expectationis:* cogitatio expectationis. *Græpi ludibria,* quæ vel maximè homines distendant et excruciant, quibus addendum id quod sequitur v. 4.

5 *In cubili somnus,* qui nec curæ expertus, tot turbida insomnia terrent et exagitant, *immutat scientiam,* cogitationes, ejus : nova visa, atque aliam cogitandi et imaginandi rationem influcit.

6 *Modicum tanquam nihil in requie:* somnus initio ad modicum quietus. *Et ab eo,* ex illo post illud minutum quietis tempore : *Quasi in die respectûs:* speculæ, Gr. homo quasi in speculâ vigilat collocatus, omnigena visa ac monstra perspicit.

Conturbatus est in visu cordis sui, tanquam qui evasit à facie belli : in tempore salutis suæ exsurrexit, et admirans ad nullum terrorem.

Cum omni carne ab homine, usque ad pecus : et super peccatores septupla.

Ad hæc, mors et sanguis, et contentio et rhomphæa, oppressiones, fames, et contritio, et flagellum.

Super peccatores creata sunt hæc omnia : et propter illos factus est cataclysmus.

Omnia quæ de terrâ sunt, in terram revertuntur, et ab aquis in mare reflectunt.

Omne munus et iniquitas delebitur : et fides in seculum stabit.

7. Conturbatus est in visu cordis sui, tanquam qui evaserit in die belli. In tempore salutis suæ exsurrexit, et admirans ad nullum terrorem.

8. Cum omni carne, ab homine usque ad pecus, et super peccatores septuplum.

9. Ad hæc mors, sanguis, contentio, et rhomphæa, oppressiones, fames, et contritio, et flagella.

10. Super iniquos creata sunt hæc omnia : et propter illos factus est cataclysmus.

11. Omnia quæ de terrâ sunt, in terram convertentur ; et omnes aquæ in mare revertentur.

12. Omne munus et iniquitas delebitur : et fides in seculum stabit.

7 *Tanquam qui evaserit* : fugibundus, vix ab hoste securus : cum omnia in luto sint ; miraturque expectectus tantopere exagitatam se, nullâ timendi causâ.

8 *Cum omni carne* : cum omni animante : supple, hæc sunt.

9 *Ad hæc mors* : etiam violenta luso sanguine : *contentio*, bellum ; *contritio et flagella*, morbi, ipsa pestis.

10 *Super iniquos* : ergo ab initio hæc non erant : *cataclysmus* : diluvium. Hactenus de gravi jugo : nunc aliæ sententiæ.

11 *Omnia* : ut omnes aquæ in mare, ita terrena omnia in terram.

12 *Omne munus* : omnis in judiciis corruptela. *Et iniquitas delebitur* : nullâ fructu corrumpet : *fides* autem non ita, et in seculum stabit.

Substantiæ injustorum sicut fluvius exsiccabuntur; et sicut tonitruum magnum in pluviam personabit:

In aperiendo ipsam manus suas, lætabitur: sic prævaricatores in consummationem deficient.

Nepotes impiorum non multiplicant ramos; et radices immundæ super duram petram.

Achi super omnem aquam, et oram fluminis, ante opus fœnum eyelletur.

13. Substantiæ injustorum sicut fluvius siccabuntur: et sicut tonitruum magnum in pluviam personabunt.

14. In aperiendo manus suas, lætabitur: sic prævaricatores in consummatione tabescent.

15. Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos: et radices immundæ super cacumen petræ sonant.

16. Super omnem aquam viriditas, et ad oram fluminis ante omne fœnum eyelletur.

13 *Substantiæ: res, peruntie injustorum, sicut torrens decurrent, necabuntur: et sicut tonitruum magnum, per pluviam inani ad nihil profuturo per nubes murante personabunt: in divitiis jactantiâ nihil nisi sonitus ac strepitus.*

14 *Sicut in aperiendo manus suas lætabitur, prospero agot (vir bonus). ita et contrario, per varicatores, et c.*

15 *Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos, sicut nec radices immundæ, plante infugifere, illatibiles, quæ sunt super cacumen petræ: seu, super duram petram, quæ vocè terminatur Gr. Vulgatus addit, sonant, hoc est, illa plante ventis agitate, in eam tantum sonitum edunt, nullâ stirpe, nullo fructu; sonant autem ex y. אֲחִי, pro quod Vulgatus interpret legitur videtur, אֲחִי, sicut potius, אֲחִי, sonant.*

16 *Super aquam viriditas. Opponit siccitati plantæ super petram arecentis, virides herbas super aquam crescentes; iisque viriditatem bonum latenter comparat. Herba autem illa viridis, ad oram fluminis, ante omne fœnum maturascit, atque adeo prima omnium, eyelletur, secabitur, demetetur: אֲחִי, variè legunt et interpretantur; Græcè. ægyptia vox, significans illa virentia quæ Nilq. exundante oriri soleat.*

Gratia, sicut paradísus, in benedictionibus: et misericordia in sæculum permanet.

Vita sufficientis sibi operarii condulcabitur; et super utraque, qui invenit thesaurum.

Filii et ædificatio civitatis confirmant nomen: et super utraque, mulier immaculata computatur.

Vinum et musica lætificant cor: et super utraque, dilectio sapientiæ.

Tibia et psalterium jucun-

17. Gratia sicut paradísus in benedictionibus: et misericordia in sæculum permanet.

18. Vita sibi sufficientis operarii condulcabitur: et in eâ invenies thesaurum.

19. Filii, et ædificatio civitatis confirmabit nomen: et super hæc, mulier immaculata computabitur.

20. Vinum et musica lætificent cor: et super utraque, dilectio sapientiæ.

21. Tibia, et psalterium

17 Gratia, seu collatum beneficium, sicut paradísus, sicut hortus irriguus, æquus ac pomifer.

18 Vita... condulcabitur: quam vitæ laborisque sibi sufficientis dulcedinem sentiebat Paulus, dicens: *Argentum et aurum, aut vestem nullus concupivi.... quoniam ad hæc quæ mihi optus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ: quo nihil beatius, dicente Domino: Beatius est magis dare, quàm accipere. Act. xx. 33, 35. Et in eâ invenies thesaurum: in christum scilicet honorum copiam, ac beneficentiæ fontem. Gr. non na commodè: super utraque est (super illum sufficientiam, et super illum dulcedinem) qui invenit thesaurum, nullo sensu, nisi verum illum thesaurum intelligas, de quo scribitur: *Thesaurus desiderabilis.... in habitaculo justis. Prov. xxi. 20. et, sapientiæ infinitus thesaurus est hominibus. Sap. vii. 14.**

19 Filii... confirmabit nomen: immortale faciet. Et super hæc, mulier immaculata: plus illa honorum viro conciliat castitate ac prudentiâ; sic Manasses Judithâ uxore habetur nobilis; Judith. viii. 2 sic Ru h Moabitidis gloriâ commendatur Booz: Ruth, ii. iii. illustrat: et hæc fortis illius mulieris virtus: Surrexerunt enim filii ejus, et prædicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Prov. xxxi. 28. animè dyerte autem, lector, sequentes versus ad 27. ejusdem figuræ ess.

dam faciunt melodiam : et suavem faciunt melodiam :
super utraque, lingua sua- et super utraque, lingua
vis. vis.

22. Gratiam et speciem desi- 22. Gratiam et speciem
derabit oculus tuus : et su- desiderabit oculus tuus : et
per utraque, veritatem sa- super hæc, virides sationes.
tionis.

23. Amicus et sodalis in tem- 23. Amicus et sodalis in
pore occurrentes : et super tempore convenientes : et
utraque, mulier cum viro. super utrosque mulier cum
viro.

24. Fratres in adiutorium in 24. Fratres in adiutorium
tempore tribulationis : et in tempore tribulationis : et
super utraque, eleemosyna super eos misericordia libe-
liberabit. rabit.

25. Aurum et argentum sta- 25. Aurum et argentum
tuent pedem : et super utra- est constitutio pedum : et
que, consilium beneplacet. super utrumque, consilium
beneplacet.

26. Facultates et fortitudo 26. Facultates et virtutes
exaltabunt cor : et super exaltant cor : et super hæc
utraque, timor Domini. timor Domini.

27. Non est in timore Do- 27. Non est in timore Do-
mini minoratio : et non est mini minoratio : et non est
in eo inquirere adiutorium. in eo inquirere adiutorium.

22 *Gratiam, venustatem et speciem (pulchritudinem;) et super hæc, virides sationes : revirescunt enim quotannis arbores : cultus gratia inmedicabiliter deflorescit.*

23 *Convenientes : occurrentes : Gr. supple, jucunda res est.*

24 *Misericordia, sive eleemosyna.*

25 *Aurum et argentum constitutio pedum : constabiliunt pedem. Gr. faciunt ut firmo consistas gradu : super utrumque, consilium beneplacitum est : consilium placet : Græc.*

26 *Et virtutes : Gr. robur.*

27 *Minoratio : damnum : et non est in eo : quem si habueris, nul- lum aliud auxilium desideraveris.*

Timor Domini sicut paradisus benedictionis : et super omnem gloriam operuerunt illum.

Fili, vitam mendicationis ne vivas : melius est mori, quam mendicare.

Vir respiciens in mensam alienam, non est vita ejus in computatione vitæ : contaminabit animam suam in cibis alienis.

Vir autem sciens et disciplinatus custodiet se.

In ore impudentis condulcabitur mendicatio : et in ventre ejus ignis ardebit

28. Timor Domini sicut paradisus benedictionis : et super omnem gloriam operuerunt illum.

29. Fili, in tempore vitæ tuæ ne indigeas : melius est enim mori, quam indigere.

30. Vir respiciens in mensam alienam, non est vita ejus in cogitatione victus. Alit enim animam suam in cibis alienis.

31. Vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se.

32. In ore imprudentis condulcabitur inopia : et in ventre ejus ignis ardebit.

²⁸ *Super omnem gloriam : veste induerunt (homines) super omnem aliam vestem in clytâ.*

²⁹ *Fili... ne indigeas ; vitam mendicitatis (scu mendici) ne vive- rit, Gr. quàm indigere : mendicare, Gr. propter inertiam, et vagandi necessitatem, atque inde orta flagitia ac dedecora.*

³⁰ *Vir respiciens... non est vita ejus in cogitatione victus : non est vita ejus in computatione vitæ : Gr. ejusmodi vivendi ratio non est reputanda pro vitâ.*

³¹ *Custodiet se ab ejusmodi vitâ.*

³² *In ore imprudentis, impudentis, ἀνυπόβουλος : condulcabitur, dulcis erit inopia : Gr. mendicatio ; inverecunda licet ac turpis. Et in ventre ejus : sæpe laborabit fame.*

CAPUT XLII.

De morte, ad 8. cui amara aut optanda, 1. et seqq. Soboles et nomen quæle, 8 ad 15. nomini consulendum, plusquam vitæ, 15. bona et mala verecundia; 19. ad filium: de quibus erubescendum, ibid.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

O MORS, quàm amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis;

Quieto, et prosperè agenti in omnibus, et adhuc valenti accipere cibum!

O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, et qui minoratur viribus,

Defecto ætate, et cui cura est de omnibus, et dissidenti, et qui perdidit patientiam!

Noli metuere iudicium mortis. Memento priorum te, et novissimorum: hoc iudicium à Domino omni carni.

1. O MORS, quàm amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis,

2. Viro quieto, et cujus viæ directæ sunt in omnibus, et adhuc valenti accipere cibum!

3. O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, et qui minoratur viribus,

4. Defecto ætate, et cui de omnibus cura est, et incredibili, qui perdit patientiam!

5. Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, et quæ superventura sunt tibi: hoc iudicium à Domino omni carni.

³ Bonum est iudicium tuum: decretoria sententia de morte.

⁴ Defecto ætate: extremâ ætate, Gr. decrepito; cui de opibus curæ est: curis exercito, neque certi quidquam habenti. *Incredibilis*: tantâ virium dissidentia, ut nec se ipse sustentet, et malis victus fatiscat: sive incredulo, nec in Deum fidenti.

Et

Et quid renues in beneplacito Altissimi? sive decem, sive centum, sive mille anni:

Non est in inferno accusatio vitæ.

Filii abominabiles sunt filii peccatorum, et qui conversantur paræciis impiorum.

Filiorum peccatorum periet hæreditas: et cum semine illorum erit assiduitas improperii.

De patre impio querentur filii: quoniam propter illum in opprobrio erunt.

Væ vobis, viri impii, qui dereliquistis legem Dei altissimi.

Et si nati fueritis, ad maledictionem nascemini: et, si mortui fueritis, in maledictionem separabimini.

Omnia quæ de terrâ sunt, in terram revertentur: sic

6. Et quid superveniet tibi in beneplacito Altissimi? sive decem, sive centum, sive mille anni.

7. Non est enim in inferno accusatio vitæ.

8. Filii abominationum sunt filii peccatorum, et qui conversantur secus domos impiorum.

9. Filiorum peccatorum periet hæreditas: et cum semine illorum assiduitas opprobrii.

10. De patre impio queruntur filii: quoniam propter illum sunt in opprobrio.

11. Væ vobis, viri impii, qui dereliquistis legem Domini altissimi.

12. Et si nati fueritis, in maledictione nascemini: et si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra.

13. Omnia, quæ de terrâ sunt, in terram converten-

⁶ *Quid superveniet: quasi diceret: age, dic quæ tibi eventura sicut ex decretis Dei, quantumvis vivas tempore? Gr. quid renues in beneplacito Altissimi? quid est quod eludere ac declinare possis.*

⁷ *Non enim est in inferno accusatio, sive redargutio vitæ: hoc est, neque ante mortem evadere poteris quæ Deus decreverit, & præcedente; neque post mortem, anteacta mutare, reprehendere, aut emendare dabitur: omnino eventura sunt tibi quæcumque Deus dixerit.*

¹² *In maledictione nascemini. Bonum enim erat ei, si natus non fuisset hogio ille. Matth. xxvi. 24. Pars vestra, sors vestra.*

impii à maledicto in perditionem.

Luctus hominum in corporibus ipsorum : nomen autem peccatorum non bonum delebitur.

Curam habe de nomine. Hoc enim magis permanet tibi, quàm mille magni thesauri auri.

Bonæ vitæ numerus dierum : et bonum nomen permanet in ævum.

Disciplinam iu pace conservate, filii : sapientia autem abscondita, et thesaurus occultus, quæ utilitas in utrisque ?

Melior est homo qui abscondit stultitiam suam, quàm homo qui abscondit sapientiam suam.

Igitur revereamini in verbo meo.

Non est enim bonum omnem reverentiam observa-

¹³ *A maledicto in perditionem* : propter peccata maledicti, ac denique addicti supplicio.

¹⁴ *Luctus hominum* : lugetur in impiis non tantum perditum corpus, sed etiam nomen extinctum.

¹⁹ *Veruntamen reveremini* : verecundamini in his quæ jam edisseram. De rebus verendis dicturus, hæc præmonet.

²⁰ *Non est enim bonum* : sive, ut habet Gr. neque enim quæ vis ve-

tur : sic impii à maledicto in perditionem.

14. Luctus hominum in corpore ipsorum : nomen autem impiorum delebitur.

15. Curam habe de bono nomine : hoc enim magis permanebit tibi, quàm mille thesauri pretiosi et magni.

16. Bonæ vitæ numerus dierum : bonum autem nomen permanebit in ævum.

17. Disciplinam in pace conservate, filii : sapientia enim abscondita, et thesaurus invisus, quæ utilitas in utrisque ?

18. Melior est homo, qui abscondit stultitiam suam, quàm homo qui abscondit sapientiam suam.

19. Veruntamen reveremini in his quæ procedunt de ore meo.

20. Non est enim bonum omniem reverentiam obser-

re : et non omnia omnibus
in fide placent.

Erubescite à patre et ma-
tre, de fornicatione : et à
præsidente et potente, de
mendacio :

A iudice et principe, de
delicto : à synagogâ et ple-
be, de iniquitate :

A socio et amico, de in-
justitiâ : et à loco, in quo
habitas,

De furto : et à veritate
Dei et testamenti : à fixione

vare : et non omnia omni-
bus bene placent in fide.

21. Erubescite à patre et
à matre, de fornicatione :
et à præsidente et à potente,
de mendacio :

22. A principe et à judi-
ce, de delicto : à synagogâ
et plebe, de iniquitate :

23. A socio et amico, de
injustitiâ : et de loco, in quo
habitas,

24. De furto, de veritate
Dei, et testamento : de dis-

recundia bona est. *Et non omnia omnibus bene placent in fide*: non omnia omnibus æquâ fide probanda et excipienda sunt; discrimen enim est personarum et rerum. Hæc itaque sunt quæ ex utroque capite meritò erubescatis.

21 *A patre... de fornicatione*: quòd reverentia paterni maternique nominis, castæque institutionis domi susceptæ, lædatur per intemperantiam. *A præsidente, de mendacio*: quod est iudicium pessimæ indolis, præsertim erga præsides ac magistratus, quibus nihil magis debetur quàm veritas, quâ et scelerum ultio, et ratio æquitatis, et universæ reipublicæ administratio niitur.

22 *A principe et à iudice, de delicto*: turpe est enim coram eo delinquere, qui ultor est scelerum. Jam à præsidibus sive gubernatoribus et à iudicibus, aliisque magistratibus transit ad populum: à cuius synagogâ, sive coetu publico, erubescendum est maximè *de iniquitate* sive injustitiâ et calumniâ, quæ adversus plebem sunt invidiosissima.

23 *A socio et amico, de injustitiâ*: quâ vel maximè amicitia et societas humana solvitur: *de loco in quo habitas*, 24. *de furto*: probro enim tibi vertit indisciplinatum famulitium, ac domus patens latrociniiis. *De veritate Dei et testamento*: hoc est, si à domo tuâ Dei abest veritas; lex exulat. *De discutitu in panibus*: Gr. de impingendis cubitis (mensæ) in panibus (inter cibos) qui corporis situs

cubiti in panibus, ab obfuscatione accepti et dati:

Et à salutantibus de silentio: ab aspectu mulieris fornicariæ: et ab aversione vultus cognati:

Ab ablatione partis et dationis:

A consideratione mulieris conjugatæ; à sollicitatione ancillæ ejus: et ne steteris super lectum ejus:

Ab amicis de sermonibus improprii: et postquam dederis, ne impropere.

indecorus, et ventri deditum monstrat. *Et ab obfuscatione*: si in computo dati et accepti rationem involvas quo fraudi facias locum.

²⁵ *A salutantibus de silentio*: fastuosum enim, salutantes nec alloquio dignari. *A respectu.... ab aversione vultus cognati*. Nihil turpius quam, si vel in impudicam mulierem intendas oculos, vel à cognato quamvis inope avertas per superbiam aut immisericordiam.

²⁶ *Ab auferendo*, furando, subtrahendo partem, sortem sive rem alicujus: Gr. ab auferendâ parte et dono; atque universim re proximi, sive hæreditate sive donatione acceperit.

²⁷ *Ne scruteris*, sollicites, aut circumvenias ancillam ejus: super lectum ejus: fœminino casu: ancillæ.

cubitu in panibus, et ab obfuscatione dati et accepti:

²⁵ A salutantibus de silentio: à respectu mulieris fornicariæ: et ab aversione vultus cognati.

²⁶ Ne avertas faciem à proximo tuo: et ab auferendo partem, et non restituendo.

²⁷ Ne respicias mulierem alieni viri; et ne scruteris ancillam ejus: neque steteris ad lectum ejus.

²⁸ Ab amicis de sermonibus improprii: et cum dederis, ne impropere.

CAPUT XLII.

Pergit de verecundiâ, sive erubescentiâ, ejusque causis, 1. ad 12. diligentia ad rem tuendam, 6, 7. curandæ filix, 9 et seqq. mulieres, 12 et seqq. Incipit collaudare Deum, 15. ad finem. Omnia plena ejus gloriâ; 16. omnia novit, etiam corda hominum et res futuras, 18 et seqq. opera ejus inenarrabilia: immutabilis, omnipotens, cui omnia obediunt, 24.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Ab iteratione, et sermone auditus, et à revelationibus sermonum absconditorum: et eris verecundus verè, et inveniens gratiam coram omni homine: ne pro his confundaris, et ne accipias personam, ut delinquas.

De lege Altissimi, et testamento, et de judicio, justificando impium:

De verbo socii, et viatorum, et de datione hæreditatis amicorum:

1. Non duplices sermonem auditus de revelatione sermonis absconditi: et eris verè sine confusione, et inveniens gratiam in conspectu omnium hominum: ne pro his confundaris, et ne accipias personam, ut delinquas.

2. De lege Altissimi, et testamento, et de judicio justificare impium,

3. De verbo sociorum et viatorum, et de datione hæreditatis amicorum;

¹ *Et eris verè sine confusione.* Gr. et eris verecundus verè: non falsâ illâ quam dixi verecundiâ. *Ne pro his omnibus*, quæ sequuntur, *confundaris*: primum in accipiendo personam; est enim in eâ re falsus pudor. Item

² *De lege observandâ: testamento, fœdere: judicio: rei judicatæ auctoritate justificare*: ut justifies prævaricatores. Cave etiam de sequentibus erubescas.

³ *De verbo sociorum et viatorum*: de tuendis sociis ac peregrinis sive de servandis pactis circa societatem, ac peregrinationes mercaturæ gratiâ. *De datione*: de partiundâ hæreditate inter amicos, qui fidei tuæ se commiserint.

De exactâ ratione stateræ et ponderum : de acquisitione multorum et paucorum :

De indifferenti venditione et mercatorum, et de multâ disciplinâ filiorum, et servo pessimo latus sanguinare.

Super mulierem nequam bonum est sigillam.

Et ubi manus multæ sunt, claude. Quodcumque traderis, in numero et pondere : et datio et acceptio, omnibus in scripturâ.

De disciplinâ insensati et stulti, et decrepiti litigantis cum adolescentibus. Et eris eruditus verè, et probatus in conspectu omnis viventis.

4. De æqualitate stateræ et ponderum : de acquisitione multorum et paucorum :

5. De corruptione emptionis et negotiatorum, et de multâ disciplinâ filiorum ; et servo pessimo latus sanguinare.

6. Super mulierem nequam bonum est signum.

7. Ubi manus multæ sunt, claude ; et quodcumque trades, numera et appende : datum verò et acceptum omne describe.

8. De disciplinâ insensati et fatui, et de senioribus qui judicantur ab adolescentibus : et effis eruditus in omnibus, et probabilis in conspectu omnium vivorum.

4. *De æqualitate, de acquisitione, sive possessione multorum et paucorum* : de rerum pretio ex mercium quantitate. Jam ad qualitatem,

5 *De corruptione* : sive alteratione specierum, vini puta,imenti : Vulgatus legit *διαφθορα*, quod corruptum sonat: Gr. *ἀδιαφθορα*, de indifferenti venditione : melius *διαφθορα*, ut alii codices, hoc est, de diversâ venditione, sive de naturâ mercium, rerumque pretiis. *Sanguinare* : cruentare flagris : supple, *ne confundaris*, ex *ψ*. 1.

6 *Super... bonum est signum* : adversus uxorem malam ac rapacem, opus est sigillo ad res obsignandas et claudendas.

8 *De disciplinâ* : de eruditione ; turpe est enim docere indociles et stultos ; continuatio est dictorum *ψ*. 5. sive ordo perturbatus à scriptoribus : seu *ψ*. 6 et 7. per parenthesis interserti. *De tuendis senioribus, qui judicantur ab adolescentibus* : quòd rebus turpissimis merito annumerandum.

Filia patri abscondita, vigilia; et sollicitudo ejus aufert somnum: in juventute suâ, ne fortè fiat superadulta: et cum viro commorata, ne fortè odio habeatur:

In virginitate, ne fortè polluat, et in paternis suis gravida inveniatur: cum viro manens ne fortè transgrediatur, et cum cohabitaverit, ne fortè sit sterilis.

Super filiâ non avertente se confirma, custodiam: ne quando faciat te gaudium inimicis, fabulam in civitate, et vocatum populi; et confundat te in multitudine plurimorum.

Omni homini noli intendere in speciem: et in medio mulierum noli considerare.

9. Filia patris abscondita, est vigilia, et sollicitudo ejus aufert somnum: ne fortè in adolescentiâ suâ adulta efficiatur; et cum viro commorata, odibilis fiat:

10. Ne quando polluat in virginitate suâ, et in paternis suis gravida inveniatur: ne fortè cum viro commorata transgrediatur; aut certè sterilis efficiatur.

11. Super filiam luxuriosam confirma custodiam: ne quando faciat te in opprobrium venire inimicis, à detractioe in civitate et objectione plebis, et confundat te in multitudine populi.

12. Omni homini noli intendere in specie: et in medio mulierum noli considerare:

9 *Filia patris abscondita*, sive virgo: alma, hebraicè: *est vigilia*: causa vigilandi. Has causas quinque commemorat: 1. Ne florem ætatis inuptâ prætereat, quod turpe habetur, *I. Cor. vii. 36.* Altera, ne viro tradita, ei odio sit: 3. Ne virgo delinquat, familiæque probro sit: 4. Ne nupta adulteretur: 5. Ne sterilis fiat. *Ne adulta efficiatur*, superadulta, *I. Cor. vii. 36.*

11 *Super filiam luxuriosam.... ne quando faciat.... à detractioe*: propter detractioem: et *objectione*, accusatione *plebis*, quæ tibi turpissima quæque objiciat et imputet. Hæc quidem in Latinis. Græcè autem: ne quando te faciat gaudium, etc. nominatum, seu potius accusatum à populo, eumque quem adducat in exemplum malæ rei.

12 *Omni homini*: cave inter homines id optimum ducas, quod est pulcherrimum: alioqui muliebris species te facillimè caperet.

De vestimentis enim procedit tinea, et à muliere iniquitas mulieris.

Melior est iniquitas viri, quàm mulier benefaciens, et mulier confundens in opprobrium.

Memor ero igitur operum Domini, et quæ vidi, enarrabo : in sermonibus Domini opera ejus.

Sol illuminans per omnia respexit : et gloriâ ejus plenum est opus ejus.

Nonne indidit sanctis Dominus enarrare omnia mirabilia ejus, quæ confirmavit Dominus omnipotens, ut firmaretur in gloriâ ipsius universum ?

Abyssum et cor investigavit : et in astutiis eorum meditatus est.

Cognovit enim Dominus ontuem scientiam, et in-

13. De vestimentis enim procedit tinea, et à muliere iniquitas viri.

14. Melior est enim iniquitas viri, quàm mulier benefaciens, et mulier confundens in opprobrium.

15. Memor ero igitur operum Domini, et quæ vidi annuntiabo. In sermonibus Domini opera ejus.

16. Sol illuminans per omnia respexit : et gloriâ Domini plenum est opus ejus.

17. Nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua, quæ confirmavit Dominus omnipotens stabiliri in gloriâ suâ ?

18. Abyssum et cor hominum investigavit : et in astutiâ eorum excogitavit.

19. Cognovit enim Dominus omnem scientiam, et

¹³ *Iniquitas viri*, Clarus sensus : at Gr. de vestimento, etc. et à muliere, nequitia mulieris : quàm sponte innascitur vesti tinea, tam facile nequitia mulieri.

¹⁴ *Mulier benefaciens* : sive prona et facilis ministra voluptatum, unde subdit : *confundens in opprobrium*.

¹⁵ *Memor ero*. Libri conclusio quâ Deum et magnos viros laudat, ut in Præfatione diximus. *In sermonibus Domini opera ejus* : in Scripturis sanctis, ut docent sequentia ; Deus enim ipse suam nobis gloriam enarravit.

¹⁸ *In astutiâ eorum excogitavit* : astutissima quæque et occultissima humanæ mentis inspexit.

spexit in signum ævi : annuntians quæ præterierunt, et quæ superventura sunt ; et revelans vestigia occultorum.

Non præteriit illum omnis cogitatus : non abscondit se ab eo ullus sermo.

Magnalia sapientiæ suæ decoravit, et quatenus est ante sæculum, et in sæculum : neque adjectum est ei,

Neque imminutum, et non eguit aliquo consiliario.

Quàm desiderabilia omnia opera ejus, et tanquam scintillæ, est considerare!

Omnia hæc vivunt, et

inspexit in signum ævi : annuntians quæ præterierunt, et quæ superventura sunt, revelans vestigia occultorum.

20. Non præterit illum omnis cogitatus : et non abscondit se ab eo ullus sermo.

21. Magnalia sapientiæ suæ decoravit : qui est ante sæculum, et usque in sæculum, neque adjectum est, ...

* 22. Neque minuitur, et non eget alicujus consilio.

25. Quàm desiderabilia omnia opera ejus, et tanquam scintilla, quæ est considerare!

24. Omnia hæc vivunt,

19 *In signum ævi* : infra, XLIII. 6. Luna.... in tempore suo, ostensio temporis et signum ævi. Alludit ad illud Geneseos, 1. 14. *Fiant luminaria.... et sint in signa et tempora, et dies, et annos.* Vidit ergo Deus à se instituta signa temporum; atque omne inde decurrens ævum, simulque et quod fuit et quod futurum est: *revelans* non modò manifesta signa, verùm etiam minutissima quæque *vestigia occultorum* : imò nihil occultum : ex ¶ seq.

21 *Qui est ante seculum* : eò quòd sit æternus, et omnia sive antecedentia sive futura simul mente complectatur, ideo : *neque adjectum est*, 22. *neque minuitur* opus ejus ; ac statim opera sua ad perfectum perduxit sine monitore, sine consilio,

23 *Et tanquam scintilla*. Operum Dei non magnitudinem totam, aut lucem, sed scintillam tantum mortales perspicere possumus; et tamen intelligimus res esse consideratu dignissimas. Job. xxvi. 14. Gr. et scintillæ instar : alia lectio : sicut scintillas, *est (licet) considerare* : alia lectio : usque ad scintillam; etiam minutissima digna sunt quæ consideres.

manent in sæculum in omnibus necessitatibus, et omnia obediunt.

Omnia duplicia, unum contra unum: et non fecit quicquam deficiens.

Unum unius confirmavit bona: et quis satiabitur, videns gloriam ejus?

et manent in sæculum, et in omni necessitate omnia obaudiunt ei.

25. Omnia duplicia, unum contra unum: et non fecit quidquam deesse.

26. Uniuscujusque confirmavit bona. Et quis satiabitur, videns gloriam ejus?

²⁴ *Et in omni necessitate: quotiescumque opus est.*

²⁵ *Omnia duplicia, seu gemina sunt: neque tantum fecit diem, verum etiam noctem; neque tantum solem qui diei præset, verum etiam lunam quæ nocti; neque tantum æstum, verum etiam frigus; neque tantum mare, verum etiam aridam: vide xxxiii. 15. Neque fecit quidquam deesse: hinc fit, ut rerum universitas perfecta sit, neque deficiat quidquam. Gr. Omnia enim suis instructa sunt commodis; unde subdit:*

²⁶ *Uniuscujusque confirmavit bona: unicuique propria stabili ordine attribuit.*

CAPUT XLIII.

Continuatio laudum Dei: ab operibus: . caelo: sole: stellis: cæteris, toto capite: super opera sua magnus: omni laude major, 29, 30, 33, et seqq.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

GLORIATIO altitudinis, firmamentum puritatis, species cœli in visione gloriæ.

1. ALTITUDINIS firmamentum pulchritudo ejus est, species cœli in visione gloriæ.

¹ *Altitudinis firmamentum: excelsum firmamentum sive cœlum pulchritudo ejus est: ea res est in quâ maximè elucescat pulchritudo operum Dei, vel templum ejus est, ac domicilium; eâ phrasi quâ templum in Scripturis passim appellatur decor. Species cœli: forma*

Sol in aspectu annuntians in exitu, vas admirabile, opus Excelsi.

In meridiano suo exsiccatur regionem : et in conspectu ardoris ejus quis sustinebit ; fornacem sufflans in operibus ardoris :

Tripliciter sol exurens montes, vapores igneos insufflans, et refulgens radiis obfuscatur oculos.

Magnus Dominus, qui fecit illum : et in sermonibus ejus festinavit iter.

Et luna in omnibus in tempore suo, ostensionem temporum, et signum ævi.

A lunâ signum diei festi : luminare quod minuitur super consummationem.

2. Sol in aspectu annuntians in exitu, vas admirabile, opus Excelsi.

3. In meridiano exurit terram : et in conspectu ardoris ejus quis poterit sustinere ? Fornacem custodiens in operibus ardoris :

4. Tripliciter sol exurens montes, radios igneos exsufflans, et refulgens radiis suis obscurat oculos.

5. Magnus Dominus, qui fecit illum : et in sermonibus ejus festinavit iter.

6. Et luna in omnibus in tempore suo, ostensio temporis, et signum ævi.

7. A lunâ signum diei festi : luminare quod minuitur in consummatione.

cœli visu præclara. Gr. Gloria altitudinis, firmamentum puritatis, species cœli ; quibus commendatur cœli pulchritudo, quod sit excelsum, quod purum et incorruptum ac limpidæ lucis fons, quod illustre ac splendidum.

² *Sol in aspectu annuntians* : sol oriens ut primum aspicitur, ac velut è carcere exit curriculum peracturus, annuntiat Dei gloriam, sive lætitiâ mortalibus. *In exitu* : post noctis tenebras. *Vas admirabile* : instrumentum, *excelsi*, machina admirabilis : hic oriens, jam meridies.

³ *Fornacem custodiens* : imò, sufflans, Gr. ac velut follem accendens faber ferrarius, est *in operibus ardoris* : ingentem ardorem excitat : ita

⁴ *Tripliciter* : triplo seu multo magis sol ; quippe qui exurat montes. *Radios igneos* : vide Gr.

⁵ *In sermonibus ejus* : Dei, ipso jubente : *festinavit iter* : ad occasum præcipitat.

⁷ *A lunâ signum diei festi* : neomenia. *Luminare* : cujus ea

Mensis secundum nomen
ejus est ; crescens mirabili-
ter mutatione.

Vas castrorum in celsitu-
dine, in firmamento cœli
resplendens.

Species cœli, gloria stel-
larum, ornatus illuminans,
in excelsis Dominus.

In verbis Sancti stabunt
ad iudicium, et non defi-
cient in vigiliis suis.

Vide arcum, et benedic-
eum qui fecit illum : valde
speciosus est in fulgore suo.

Gyravit cœlum in circuitu
gloriæ : manus Excelsi ape-
ruerunt illum.

8. Mensis secundum no-
men ejus est : crescens mi-
rabiliter in consummatione.

9. Vas castrorum in ex-
celsis, in firmamento cœli
resplendens gloriosè.

10. Species cœli, gloria
stollarum, mundum illumi-
nans, in excelsis Dominus.

11. In verbis Sancti sta-
bunt ad iudicium, et non
deficient in vigiliis suis.

12. Vide arcum, et be-
nedic eum qui fecit illum :
valde speciosus est in splen-
dore suo.

13. Gyravit cœlum in cir-
cuitu gloriæ suæ : manus
Excelsi aperuerunt illum.

natura est, ut postquam ad perfectum venit, statim deficere
incipiat.

⁸ *Mensis secundum nomen ejus est* : prout luna alia et alia nomi-
natur crescens seu decrescens, ita processus mensis agnoscitur.
In consummatione ; donec perfecta sit, plenoque Orbe luceat. Gr.
crescens mirabiliter ; mira incrementa capiens in mutatione : seu,
crescens mirabiliter variatur.

⁹ *Vas (instrumentum, sive opus) castrorum in excelsis*. Hinc
stellarum exercitus passim apud Prophetas ; quæque suâ in speculâ
ac statione collocatur, velut metatis, non in terrâ, sed *in excelso*,
castris.

¹⁰ *Species cœli* : pulchritudo cœli, stellarum gloriâ mundus illus-
tris, testatur in excelsis esse Dominum omnia collustrantem.

¹¹ *In verbis sancti (Dei) stabunt ad iudicium* : secundum iudicium,
sive lege et ordine suo. *In vigiliis suis* : in speculâ et statione suâ :
sicut Bar. III. 34, 35. *Stellæ autem dederunt lumen in custodiis suis...*
vocatæ sunt, et dixerunt : Adsumus.

¹³ *Gyravit cœlum* : accusativo casu ; Deus velut ducto circine
descripsit cœlum in orbem : *aperuerunt* : extenderunt, Gr.

Imperio suo acceleravit
nivem, et accelerat corus-
cationes iudicii sui.

14. Imperio suo accelera-
vit nivem, et accelerat co-
ruscationes emittere iudicii
sui.

Propterea aperti sunt the-
sauri, et evolaverunt nubes
sicut aves.

15. Propterea aperti sunt
thesauri, et evolaverunt
nebulæ sicut aves.

In magnitudine suâ con-
fortavit nubes : et confracti
sunt lapides grandinis.

16. In magnitudine suâ
posuit nubes : et confracti
sunt lapides grandinis.

Et in aspectibus ejus com-
movebuntur montes : in vo-
luntate spirabit Notus.

17. In conspectu ejus com-
movebuntur montes : et in
voluntate ejus aspirabit No-
tus.

Vox tonitruï ejus partu-
rire fecit terram : et tem-
pestas aquilonis, et vortex
spiritus.

18. Vox tonitruï ejus ver-
berabit terram, tempestas
aquilonis, et congregatio
spiritus :

Sicut aves deorsum vo-
lantes, dispergit nivem : et
sicut locusta divertens de-
scensus ejus.

19. Et sicut avis depo-
nens ad sedendum, aspergit
nivem : et sicut locusta
demergens descensus ejus.

Pulchritudinem candoris

20. Pulchritudinem can-

14 *Coruscationes iudicii sui* : testes.

15 *Aperti sunt thesauri* : veni velut ex thesauro Dei producti :
Ps. cxxxiv. 7. quibus circumactæ nubes *evolaverunt*.

16 *Confracti sunt lapides grandinis*, velut excisâ rupe, hinc inde
sparguntur.

18 *Vox, sonitus, tonitruï ejus verberabit terram* : Gr. parturire fe-
cit, concussit, commovit, ut dolores parientem. *Congregatio*, Gr.
vortex, spiritus : ventorum turbines.

19 *Et sicut avis.... aspergit nivem*, ita ut sit *sicut avis deponens ad
sedendum*, declinans ad insidendum terræ. Gr. sicut aves *deorsum
volitantes*, spargit nivem. *Et sicut locusta demergens* : in terram de-
voluta. Gr. Sicut locusta *divertens descensus ejus* : nix tantâ copiâ
câdit, quantâ locustarum ex alio loco in alium divertentium nubes ;
ut sit in plagis mundi ferventioribus.

ejus admirabitur oculus : et super imbrem ejus expavescet cor.

Et pruinam sicut salem effundit super terram : et cum congelaverit, fit cacumina tribulorum.

Frigidus ventus aquilo flabit, et gelabit crystallus ab aqua : super omnem congregationem aquæ requiescet, et tanquam loricam induet aqua.

Devorabit montes, et exuret desertum, et extinguet viride, sicut ignis.

Medicina omnium in festinatione nebula ; ros obvians ab ardore exhilarabit.

doris ejus admirabitur oculus : et super imbrem ejus expavescet cor.

21. Gelu sicut salem effundet super terram : et dum gelaverit, fiet tanquam cacumina tribuli.

22. Frigidus ventus aquilo flavit, et gelavit crystallus ab aqua : super omnem congregationem aquarum requiescet, et sicut loricam induet se aquis.

23. Et devorabit montes, et exuret desertum, et extinguet viride, sicut igne.

24. Medicinam omnium in festinatione nebulae : et ros obvians ab ardore venienti humilem efficiet eum.

²⁰ Super imbrem ejus : Dei : expavescet cor : tanquam redituro diluvio.

²¹ Gelu : Græc. pruinam, sicut salem : (quæ pruina) concreta fiet (sicut) cacumina tribuli : in aculeorum formam. Hæc quidem de pruinâ : jam ad aquas congelatas.

²² Gelavit, concrevit crystallus ab aqua... sicut loricam induet se aquis : imò ut habet Gr. tanquam loricam induetur aqua : aquarum mollities, glacie velut loricam tecta, ab omni ictu tuta est.

²³ Et devorabit montes : posset intelligi de vento Boreâ, de quo, x. 22. qui immissa glacie, exsiccatisque herbis : exuret desertum : notum illud :

— Boream penetrabile frigus adurit.

sed sequentia vetant : melius, à frigore ad æstum transit. Devorabit montes, Deus, per æstivos ardores.

²⁴ Medicina omnium : hujus æstus omnia exsiccantis et consummentis remedium, seu refrigerium est, nebula roscidæ instar nubis subito diffusa. Et ros obvians, humilem, quietum efficiet eum : æs-

Cogitatione suâ pacavit
abyssum : et plantavit eam
Jesus.

Qui enavigant mare ,
enarrant pericula ejus : et
audientes auribus nostris
admiramur.

Et illic incredibilia et ad-
mirabilia opera : varietas
omnis animalis , creatura
cetorum.

Per ipsum prosper pro-
cessus, finis ejus : et in ver-
bo ejus composita sunt.

Multa dicemus , et non
assequemur : et consumma-
tio sermonum ipse est in
omnibus.

tum, ardorem. Græc. planior, ab æstu exhilarabit, recreabit, refri-
gerabit; supple, terram.

²⁵ *In sermone ejus siluit ventus. Dixit, et stetit spiritus procellæ... et statuit procellam ejus in auram; et siluerunt fluctus ejus.* Psalm. cvi. 25, 29. *Plantavit, fixit in illa, abisso, mari, Dominus insulas* circumfrentibus licet fluctibus, stabiles. Gr. plantavit eam Jesus : nullo sensu : I^hov^us Jesus, pro I^hov^us insulas.

²⁶ *Qui navigant mare* : allusum ad illud Ps. cvi. 23, 24. *Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis, ipsi viderunt opera Domini.*

²⁷ *Creatura belluarum* : cetorum, Græc.

²⁸ *Propter ipsum* : per ipsam Deum scilicet *confirmatus est* : prosperè processit *itineris* per mare *finis* : exitus, Gr. per ipsum (Denm) felix processus viæ finis est ejus ; hoc est, per ipsum, iter per mare prospero exitu desinit.

²⁹ *Consummatio sermonum* : Gr. summa sermonum (atque) uni-
versum ipse est, Deus scilicet : sic *Eccl. xii. 13.*

25. In sermone ejus siluit
ventus, et cogitatione suâ
placavit abyssum, et plan-
tavit in illâ Dominus insu-
las.

26. Qui navigant mare,
enarrant pericula ejus : et
audientes auribus nostris
admirabimur.

27. Illic præclara opera
et mirabilia : varia bestia-
rum genera et omnium pe-
corum, et creatura bellua-
rum.

28. Propter ipsum confir-
matus est itineris finis : et in
sermone ejus composita sunt
omnia.

29. Multa dicemus, et de-
ficiemus in verbis : consum-
matio autem sermonum,
ipse est in omnibus.

Glorificantes quò valebimus? ipse enim est magnus super omnia opera sua.

Terribilis Dominus, et magnus vehēmentēr; et mirabilis potentiā ipsius.

Glorificantes Dominum exaltate, quantumcumque potueritis: excedet enim et adhuc.

Et exaltantes illum, abundate in virtute: ne laboretis; non enim comprehendetis.

Quis vidit eum, et enarrabit? et quis magnificat eum, sicut est?

Multa abscondita sunt majora his: pauca enim vidimus operum ejus.

Omnia enim fecit Dominus: et piis dedit sapientiam.

30. Gloriantes ad quid valebimus? ipse enim omnipotens super omnia opera sua.

31. Terribilis Dominus, et magnus vehementer; et mirabilis potentia ipsius.

32. Glorificantes Dominum quantumcumque potueritis: supervalebit enim adhuc, et admirabilis magnificentia ejus.

33. Benedicentes Dominum, exaltate illum quantum potestis: major enim est omni laude.

34. Exaltantes eum, replemini virtute. Ne laboretis; non enim comprehendetis.

35. Quis videbit eum, et enarrabit? et quis magnificabit eum, sicut est ab initio?

36. Multa abscondita sunt majora his: pauca enim vidimus operum ejus.

37. Omnia autem Dominus fecit: et piis agentibus dedit sapientiam.

³⁰ *Gloriantes ad quid valebimus? Quid proficiemus, quantumvis recte dicendi gloriā effleramur, cum ipse non tantum sermones nostros, sed etiam sua opera antecedit: quod congruit 32, 33, 34.*

³³ *Benedicentes: altera versio præcedentis.*

CAPUT XLIV.

Incipit laus virorum illustrium, Enoch : Noe : Abraham : promissiones : Isaac : Jacob.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Patrum Hymnus.

LAUDEMUS nunc viros gloriosos, et parentes nostros generatione.

Multam gloriam creavit Dominus, magnificentiam suam à sæculo.

Dominantes in regnis suis, et viri nominati in potentiâ, consiliantes in intellectu suo; annuntiantes in prophetiis:

Rectores populi in consiliis, et intellectu litteraturæ populi:

1. LAUDEMUS viros gloriosos, et parentes nostros in generatione suâ.

2. Multam gloriam fecit Dominus magnificentiâ suâ à sæculo.

3. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et prudentiâ suâ præditi: nuntiantes in prophetis dignitatem prophetarum,

4. Et imperantes in præsentis populo; et virtute prudentiæ populis. sanctissima verba.

¹ *Laudemus viros gloriosos*: In his laudibus duo maximè advertenda sunt. Primum, ut quemque signet proprio caractere paucis. Alterum, ut per viros illustres quos laudandos suscepit, brevem totius populi contextat historiam. Quos autem imprimis laudandos seligat, exponet 7. 6, 3 et 4. *In generatione suâ*: ætate, vitâ.

³ *In potestatibus*: Gr. *in regnis suis*: *nuntiantes in prophetis*: in prophetiis, Gr. *annuntiantes* autem, *supple*, futura. En ergo quos laudandos suscipiat; prophetas, et populi duces; atque hos inter pontifices, qui principes populi vocabantur. Unde non modò Aaronem, verùm etiam Phinegèn, Jesum filium Josedec, postremò, Simonem suâ ætate nobilem.

⁴ *Imperantes in præsentis populo*: rectores populi, in consiliis, Gr. *et virtute prudentiæ*: sensus obscurus et suspensus, neque Gr. cla-

Sapientes sermones in disciplinâ eorum: requirentes modos musicos, narrantes carmina in Scripturâ.

Homines divites subministrati in fortitudine, pacem habentes in habitacionibus suis.

Omnes isti in generationibus gloriam adepti sunt; et in diebus ipsorum gloriatio.

Sunt eorum qui reliquerunt nomen ad enarrandum laudes:

Et sunt quorum non est memoria, et perierunt quasi qui non fuerint: et nati sunt quasi non nati, et filii eorum post eos.

Sed hi, viri misericordiæ, quorum justitiæ non sunt traditæ oblivioni.

Cum semine eorum permanebit bona hæreditas, nepotes eorum:

In testamentis stetit semen eorum,

Et filii eorum propter illos: usque in æternum ma-

5. In peritiâ suâ requirentes modos musicos; et narrantes carmina Scripturarum.

6. Homines divites in virtutê, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis.

7. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt; et in diebus suis habentur in laudibus.

8. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum.

9. Et sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint; et nati sunt quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

10. Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defecerunt.

11. Cum semine eorum permanent bona;

12. Hæreditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum:

13. Et filii eorum propter illos usque in æternum ma-

rior, Summa ex utroque textu conflata, laudandos esse eos qui populo erudito (lege Domini) prudentiâ suâ præeant.

5 *Modos musicos*: sacra cantica, in cœtu populi præcinenda, præsertim Psalms, aliaque ejusmodi carmina, quod etiam ad prophetiam pertinet.

12 *In testamentis*, in fœdere eum Abramidis pacto.

nebit semen eorum; et gloria illorum non delebitur.

Corpus ipsorum in pace sepultum est: et nomen eorum vivit in generationes.

Sapientiam ipsorum nar-
rabunt populi, et laudem
annuntiat ecclesia.

Enoch placuit Domino,
et translatus est, exemplum
pœnitentiæ generationibus.

Noe inventus est perfec-
tus justus: in tempore ira-
cundiæ factus est reconci-
liatio.

Ideo fuerunt reliquiæ ipsi
terræ: ideo factum est dilu-
vium.

Testamenta sæculi posita
sunt apud illum, ne dele-

rent: semen eorum et glô-
ria eorum non derelinque-
tur.

14. Corpora ipsorum in
pace sepulta sunt: et no-
men eorum vivit in ge-
nerationem et generatio-
nem.

15. Sapientiam ipsorum
narrent populi, et laudem
eorum nuntiet ecclesia.

16. Henoch placuit Deo,
et translatus est in paradisi-
sum, ut det gentibus pœni-
tentiam.

17. Noe inventus est per-
fectus, justus: et in tem-
pore iracundiæ factus est
reconciliatio.

18. Ideo dimissum est re-
liquum terræ, cum factum
est diluvium.

19. Testamenta sæculi po-
sita sunt apud illum, ne de-

¹⁶ *Henoch*. Primus omnium propter pietatem donatus à Deo, et ad cœlum translatus, qui etiam à Judâ Apostolo prophetasse memo-
retur: *Judæ 14*. reservatus denique ad finem sæculi, ut cum Eliâ
prophético fungatur officio: nempe *ut det gentibus pœnitentiam*:
ex antiquâ hebraicâ et christiani populi traditione. Gr. exemplum
pœnitentiæ generationibus, ætatibus seculis vix ullo sensu, cum
nec peccatum ejus, nec pœnitentia memoretur. Ad hunc redit:
XLIX. 16.

¹⁷ *Reconciliatio*: commutatio, compensatio, Gr. sceleribus gen-
tis humanæ hujus virtute pensatis.

¹⁸ *Ideo dimissum est reliquum terræ*: relictæ orbi terrarum reli-
quiæ, unde genus humanum resurgeret: Gr. obscurior.

¹⁹ *Testamenta sæculi*: pactum sempiternum.

retur diluvio omnis caro.

leri possit diluvio omnis caro.

Abraham magnus pater multitudinis gentium : et non est inventus similis in gloriâ : qui conservavit legem Excelsi, et fuit in testamento cum illo :

20. Abraham magnus pater multitudinis gentium : et non est inventus similis illi in gloriâ : qui conservavit legem Excelsi, et fuit in testamento cum illo :

Et in carne suâ stare fecit testamentum, et in tentatione inventus est fidelis.

21. In carne ejus stare fecit testamentum, et in tentatione inventus est fidelis.

Ideo in jurejurando statuit illi benedicere gentes in semine ipsius, multiplicare illum quasi terræ cumulum,

22. Ideo jurejurando dedit illi gloriam in gente suâ, crescere illum quasi terræ cumulum;

Et sicut stellas exaltare semen illius, et hæreditatem dare illis à mari usque ad mare, et à flumine usque ad extremum terræ.

23. Et ut stellas exaltare semen ejus, et hæreditare illos à mari usque ad mare, et à flumine usque ad terminos terræ.

Et in Isaac statuit ita, propter Abraham patrem ejus,

24. Et in Isaac eodem modo fecit, propter Abraham patrem ejus.

Benedictionem omnium hominum, et testamentum, et requievit super caput Jacob.

25. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, et testamentum confirmavit super caput Jacob.

Agnovit eum in benedictionibus suis, et dedit illi in

26. Agnovit eum in benedictionibus suis; et dedit

²¹ In carne ejus.... testamentum Allusum ad illud, Gen. xvii, 13. Eritque pactum meum in carne vestra in sæculum æternum; circumcisionis sacramento.

²² Ideo jurejurando; vide Gr. terræ cumulum: arenam innumeraibilem.

²³ A mari usque ad mare: ex Psal. lxxi. 8.

hære ditate: et divisit partes illi hæreditatem: et divisit
ejus: in tribus partitus est illi partem in tribus duo-
duodecim.

Et eduxit ex eo virum 27. Et conservavit illi ho-
misericordiæ, invenientem mines misericordiæ, inve-
gratiam in oculis omnis car- nientes gratiam in oculis
nis. omnis carnis.

27 *Homines misericordiæ*: Gr. singulari numero: Moysen, de quo
cap. seq.

CAPUT XLV.

*Moses, Aaron: sacerdotium, Aaroni et filiis: Dathan, Abiron,
Corc, Phinees.*

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

DILECTUM à Deo et homi-
nibus Moysen, cujus me-
moriam in benedictionibus est.

Similem illum fecit glo-
riæ sanctorum, et magnifi-
cavit eum in timoribus ini-
micorum: et in verbis ejus
signa cessare fecit.

Glorificavit eum in con-
spectu regum: mandavit illi
ad populum suum: et os-
tendit illi gloriam suam.

1. DILECTUS Deo et homi-
nibus Moyses, cujus memo-
ria in benedictione est.

2. Similem illum fecit in
gloriâ sanctorum; et magni-
ficavit eum in timore inimi-
corum: et in verbis suis
monstra placavit.

3. Glorificavit illum in
conspectu regum, et jussit
illi coram populo suo, et
ostendit illi gloriam suam.

¹ *Dilectus*: Gr. dilectum Moysen, ex ultimâ voce præcedentis.

² *Monstra placavit*: signa cessare fecit: Gr. ea quæ à magis fie-
bant, sive etiam, ea quæ faciebat Deus, postquam Ægyptii ad pœ-
nitentiâ verti videbantur. *Exod.* viii. 8, 29. Magis enim videbatur
flagellâ Dei habere in potestate, qui non modò immittere, sed etiam
coercere poterat.

In fide et lenitate ipsius sanctum fecit, elegit eum ex omni carne.

Auditam fecit ei vocem suam: et induxit illum in caliginem.

Et dedit illi coram præcepta legem vitæ et scientiæ, docere Jacob testamentum suum, et iudicia sua Israel.

Excelsum fecit Aarõn sanctum similem illi fratrem ejus, de tribu Levi.

Statuit ei testamentum sæculi, et dedit illi sacerdotium populi: beatificavit illum in decore,

Et circumcinxit eum stolâ gloriæ. Induit eum consummatione gloriationis, et confirmavit eum vasis virtutis,

Femoralia, et poderem, et humerale: et circumdedit eum malis punicis aureis, tintinnabulis plurimis in gyro,

Ad sonandum vocem in gressibus suis, ad faciendum audiri sonitum in templo, in memoriâ filiis populi sui:

4. In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum, et elegit eum ex omni carne.

5. Audivit enim eum, et vocem ipsius, et induxit illum in nubem.

6. Et dedit illi coram præcepta, et legem vitæ et disciplinæ, docere Jacob testamentum suum, et iudicia sua Israel.

7. Excelsum fecit Aaron fratrem ejus, et similem sibi de tribu Levi:

8. Statuit ei testamentum æternum, et dedit illi sacerdotium gentis: et beatificavit illum in gloriâ,

9. Et circumcinxit eum zonâ gloriæ, et induit eum stolam gloriæ, et coronavit eum in vasis virtutis.

10. Circumpedes, et femoralia, et humerale posuit ei: et cinxit illum tintinnabulis aureis plurimis in gyro,

11. Dare sonitum in incessu suo, auditum facere sonitum in templo, in memoriâ filijs gentis suæ.

9 *Stolam gloriæ*: perfectionem gloriæ, Gr. *In vasis*: instrumentis: virtutis: roboris: pretiosis, locupletissimis.

10 *Circumpedes et femoralia*: Gr. femoralia et poderem; vestem amplissimam, quam interpret circumpedes vertisse videtur, quod ad pedes usque pertingeret.

Stolâ sanctâ auro, et hyacintho, et purpurâ, opere variatoris, rationali iudicii, manifestationibus veritatis,

Tortâ cocco, opere artificis, lapidibus pretiosis sculpturæ sigilli, in ligaturâ auri opere lapidarii in memoriam in scripturâ sculptâ secundum numerum tributum Israël :

Coronam auream super mitram, efformationem signaculi sanctitatis, gloriam honoris : opus virtutis, desideria oculorum ornata, pulchra.

Ante ipsum non fuerunt talia usque in sæculum ;

Non est indutus alienigena, sed filii ejus soli, et

12. Stolam sanctam, auro, et hyacintho, et purpurâ, opus textile, viri sapientis, iudicio et veritate præditi :

13. Torto cocco opus artificis, gemmis pretiosis figuratis in ligaturâ auri, et opere lapidarii sculptis in memoriam secundum numerum tributum Israel.

14. Corona aurea super mitram ejus expressa signo sanctitatis, et gloriâ honoris : opus virtutis, et desideria oculorum ornata.

15. Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia usque ad originem.

16. Non est indutus illâ alienigena aliquis, sed tan-

¹² *Opus.... sapientis* : variatoris : Gr. pictoris egregii. *Judicio et veritate præditi*. Gr. Rationali iudicii, manifestationibus sive signis veritatis, quippe qui insculptum doctrina et veritas : quâ de re, *Exod. xxviii. Levit. viii. 8.*

¹³ *Torto cocco opus artificis* : opus artificiosè contextum : *gemmis figuratis*, cæclatis, *in ligaturâ auri*, vinctis auro, inclusis : de quibus lapidibus, *Exod. ibid.*

¹⁴ *Coronâ aurea* : laminâ illa aurea, de quâ *ibid. 36. Expressa*, sive impressa *signo sanctitatis* : quippe cui insculptum erat : Sanctum Domino : *ibid. Gloriâ*, seu gloriatione honoris : id est, honestissimâ ac magnificentissimâ : cum nihil sit gloriosius quàm præferre insculptum fronti nomen Dei sanctum, quod est *opus virtutis*, ac roboris, locupletissimam, ut supra, 9. sive etiam cæclaturâ difficili in prædurâ lapide. *Et desideria oculorum ornata* ; res per se visu pulchræ, ac miram in modum ornatæ.

nepotes ejus per omne tempus.

Sacrificia ipsius fient holocausta quotidiè assidue bis.

Implevit Moyses manus, et unxit illum oleo sancto.

Factum est illi in testamentum æternum, et in semine ejus in diebus cœli, ministrare ei simul, et sacerdotio fungi, et benedicere populum ejus in nomine ejus.

Ipsum elegit ex omni vivente, offerre oblationem Domino, incensum, et bonum odorem in memoriam, placare pro populo suo.

Dedit illum in mandatis suis, potestatem in testamenti judiciorum, docere Jacob testimonia, et in lege suâ lucem dare Israel.

Contra eum steterunt alieni, et zelaverunt cum in deserto: homines qui erant cum Dathan et Abiron, et congregatio Core in

tum filii ipsius soli, et nepotes ejus per omne tempus.

17. Sacrificia ipsius consumpta sunt igne quotidie.

18. Complevit Moyses manus ejus, et unxit illum oleo sancto.

19. Factum est illi in testamentum æternum, et semini ejus sicut dies cœli, fungi sacerdotio, et habere laudem, et glorificare populum suum in nomine ejus.

20. Ipsum elegit ab omni vivente, offerre sacrificium Deo, incensum, et bonum odorem, in memoriam placare pro populo suo:

21. Et dedit illi in præceptis suis potestatem, in testamenti judiciorum, docere Jacob testimonia, et in lege suâ lucem dare Israel.

22. Quia contra illum steterunt alieni, et propter invidiam circumdederunt illum homines in deserto, qui erant cum Dathan et

¹⁷ *Quotidiè*: addit Græc. jugiter, bis, pro ritu jugis sacrificii mane et vespere imperati: *Num.* xxviii. 31.

¹⁸ *Complevit Moyses manus*: sanguino victimæ, more solemnibus; *Levit.* viii. 24.

¹⁹ *Glorificare populum suum*: Gr. benedicere ritu solemnibus.

²¹ *Potestatem in testamenti*: id est, potestatem interpretandæ legis.

furore et irā.

Vidit Dominus, et non placuit illi : et consumpti sunt in impetu iracundiæ.

Fecit illis monstra, ad consumendum in igne flammæ suæ.

Et addidit Aaron gloriam, et dedit illi hæreditatem. Primitias primitivorum divisit illis.

Panem in primis paravit satietatem : nam et sacrificia Domini edent, quæ dedit et ei, et semini ejus.

Cæterum in terrâ populi non hæreditabit : et pars non est illi in populo. Ipse enim pars tua, hæreditas.

Et Phinees filius Eleazari tertius est in gloriâ, in zelando eum in timore Domini.

Et stando in versione populi, in bonitate alacritatis

Abiron, et congregatio Core in iracundiâ.

23. Vidit Dominus Deus, et non placuit illi : et consumpti sunt in impetu iracundiæ.

24. Fecit illis monstra, et consumpsit illos in flammâ ignis.

25. Et addidit Aaron gloriam, et dedit illi hæreditatem : et primitias frugum terræ divisit illi.

26. Panem ipsis in primis paravit in satietatem : nam et sacrificia Domini edent, quæ dedit illi, et semini ejus.

27. Cæterum, in terrâ gentes non hæreditabit, et pars non est illi in gente : ipse est enim pars ejus, et hæreditas.

28. Phinees filius Eleazari tertius in gloriâ est, imitando eum in timore Domini,

29. Et stare in reverentiâ gentis : in bonitate et ala-

27 *In terrâ gentes*: pro gentis : mendo manifesto : Gr. in terrâ populi : quod tribui Leviticæ in terrâ Chananeâ nulla sors attributa est. *Ipse enim* (Deus) *est pars ejus* : ex decreto legis : *Num. xviii, Deuter. x. 8, 9.*

28 *Phinees..... tertius in gloriâ* : in honore pontificali, post patrem Eleazarum, et avum Aaronem.

29 *Stare in reverentiâ gentis* : Gr. *ὑπερῶν*, reverentiâ, pro *ὑπερῶν* in versione, seu mutatione populi ; cum populus à timore Dei, ad

animæ suæ : et placavit pro Israel. citare animæ suæ placuit Deo pro Israel.

Ideo statutum est illi testamentum pacis, præsidem sanctorum, et populo suo, ut sit illi et semini ejus sacerdotii dignitas in sæcula. 30. Ideo statuit illi testamentum pacis, principem sanctorum et gentis suæ, ut sit illi et semini ejus sacerdotii dignitas in æternum.

Et testamentum Davidi filio ex tribu Juda : hæreditas regis, filii ex filio solo : hæreditas Aaron et semini ejus. Det vobis sapientiam in corde vestro, judicare 31. Et testamentum David regi filio Jessæ ex tribu Juda : hæreditas ipsi et semini ejus : ut daret sapientiam in cor nostrum, judicare gentem suam in

licentiam et libidines verteretur. *Placuit Deo pro Israel* : Gr. placavit pro Israel : nota Phinees historia,

³⁰ *Principem sanctorum* : id est, sacrorum præsidem.

³¹ *Et testamentum David*. Cur hic mentio anticipatæ Davidis, cujus laus suo loco infra describitur XLVII. Græca declarant : quæ sic habent ad verbum : Et testamentum seu pactum Davidi (supple, statuit, quod v. præcedenti) filio ex tribu Juda : hæreditas regis filii ex filio solo : hæreditas Aaron et semini ipsius ; quæ omnia, satis licet perturbata, indicant ut regnum hæreditarium Davidis familiæ, ita hæreditarium sacerdotium Aaronis filiis attributum. *Ut daret sapientiam*. Hæc et quæ sequuntur in Græco quoque confusa, ad verbum sic habent : Det vobis sapientiam in corde vestro, ad judicandum populum ejus in justitiâ, ut non aboleantur bona ipsorum, et gloriam ejus in generationes eorum. Sic quæ de Aaronis familiâ prædicavit, conclusit voto facto, ut populi res sub sacerdotum Aaronitarum regimine fauste præcederet ; quale votum rationi temporis accommodatissimum fuit, *cum sacerdotes non jam circa altaris officia dediti essent, sed contempto templo, et sacrificiis neglectis, festinant participes fieri palæstræ*, etc. ut scriptum est-II. Mach. IV. 14. Quo fiebat ut sædatò sacerdotio, sancta plebs non jam, ut solebat, sacerdotes pontificemque observaret, sed principes magistratusque gentium, magno religionis periculò : neò absimile verò jam tum inter initia tantæ corruptelæ insurrexisset Mathatæ zelum, atque in eum ejusque liberos, sanctamque Asmonæorum gentem respici cœptum. Vide XXXVI. 19.

populum suum in justitiâ : justitiâ : ne abolerentur bona
 ne aboleantur bona ipso- na ipsorum, et gloriam
 um : et gloria eorum in ipsorum in gentem eorum
 gⁿerationes eorum. æternam fecit.

CAPUT XLVĪ

Josue, Caleb, Samuel, Saül.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

FORTIS in bellis Jesus Na-
 ve, et successor Moysi in
 prophetiis, qui fuit secun-
 dum nomen suum.

Magnus in salutem elec-
 torum ejus, expugnare in-
 surgentes hostes, ut hære-
 ditaret Israel.

Quam gloriam adeptus est
 in tollendo manus suas, et
 declinando rhomphæan
 contra civitates!

Quis ante illum sic stetit?
 nam hostes ipse Dominus
 perduxit.

1. FORTIS in bello Jesus
 Nave; successor Moysi in
 prophetis, qui fuit magnus
 secundum nomen suum,

2. Maximus in salutem
 electorum Dei, expugnare
 insurgentes hostes, ut con-
 sequeretur hæreditatem
 Israel.

3. Quam gloriam adeptus
 est in tollendo manus suas,
 et jactando contra civitates
 rhomphæas!

4. Quis ante illum sic re-
 stitit? nam hostes ipse Do-
 minus perduxit.

¹ *In prophetis* : Gr. in prophetiis : in prophetico munere. *Magnus secundum nomen suum*, quod est, Jesus, salvator : quod sequens explicat.

² *Ut consequeretur hæreditatem* : Gr. ut hæreditaret Israel; active, ut sæpe jam, id est, ut Israelitis in hæreditatem inductis, terram partiretur.

³ *Tollendo manus suas* : ad feriendos hostes.

⁴ *Ipse Dominus perduxit*; in manus ejus tradidit.

An non in manu ejus retrocessit sol? et una dies facta est quasi duæ?

Invocavit Altissimum potentem, in oppugnando inimicos undique. Et audivit eos magnus Dominus, in saxis grandinis virtutis fortis:

Erupit contra gentem bellum, et in descensu perdidit contrarios.

Ut cognoscant gentes integram armaturam eorum, quia coram Domino bellum ejus. Etenim secutus est post potentem:

Et in diebus Moysi fecit misericordiam ipse et Caleb filius Jephone, stare contra inimicum, prohibere populum à peccato, et sedare murmur malitiæ.

Et ipsi, cum duo essent, salvati sunt è sexcentis milibus, inducere illos in hæreditatem, in terram quæ manat lac et mel.

Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem, et usque

5. An non in iracundiâ ejus impeditus est sol, et una dies facta est quasi duo?

6. Invocavit Altissimum potentem in oppugnando inimicos undique: et audivit illum magnus et sanctus Deus, in saxis grandinis virtutis valde fortis.

7. Impetum fecit contra gentem hostilem, et in descensu perdidit contrarios.

8. Ut cognoscant gentes potentiâ ejus, quia contra Deum pugnare non est facile. Et secutus est à tergo potentis:

9. Et in diebus Moysi misericordiam fecit ipse et Caleb filius Jephone, stare contra hostem, et prohibere gentem à peccatis, et perfringere murmur malitiæ.

10. Et ipsi duo constituti, à periculo liberati sunt, à numero sexcentorum milium perditum, inducere illos in hæreditatem, in terram quæ manat lac et mel.

11. Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem, et usque

⁶ In saxis grandinis: Jos. x. 11.

⁸ Secutus est à tergo potentis: Deum ducem secutus est.

⁹ Misericordiam fecit: noto hebraismo, rectè, pieque egit: misericordes, pii: idem. Ipse et Caleb: auctores populo capessendæ terræ.

¹¹ Ipsi Caleb fortitudinem: Jos. xiv. 10, 11.

in senectutem permansit illi, ut ascenderet in excelsum terræ locum : et semen ejus obtinuit hæreditatem :

in senectutem permansit illi virtus, ut ascenderet in excelsum terræ locum ; et semen ipsius obtinuit hæreditatem :

Ut viderent omnes filii Israel, quia bonum est obsequi Domino.

12. Ut viderent omnes filii Israel, quia bonum est obsequi sancto Deo.

Et iudices singuli suo nomine, quorumcumque cor non est fornicatum, et quicumque non sunt aversi à Domino ;

13. Et iudices singuli suo nomine, quorum non est corruptum cor : qui non aversi sunt à Domino ;

Sit memoria eorum in benedictionibus : ossa eorum pullulent de loco suo,

14. Ut sit memoria illorum in benedictione, et ossa eorum pullulent de loco suo,

Et nomen eorum restauratum, glorificatis ipsis in filiis.

15. Et nomen eorum permaneat in æternum, permanens ad filios illorum, sanctorum virorum gloria.

Dilectus à Domino suo Samuel propheta Domini,

16. Dilectus à Domino Deo suo Samuel propheta

¹² *Et iudices singuli.* Intellige eos qui à Deo constituti, non Abimeleum Gedeonis filium, qui cæsis fratribus tyrannidem arripuit, nec modesto iudicis contentus titulo, regnum sibi nomen attribuit. *Jud. ix. 5, 6.* Cateri ergo omnes hie ut Deo probati, et universæ genti honori habiti, memorantur.

¹⁴ *Ossa eorum pullulent:* formula bene apprecandi mortuis, ut patet, *xl. 12.* quasi dicerent: eorum memoria reflorescat. Alludit autem ad consuetudinem collocandi sepulcra in amœnis et virentibus locis, puta hortis, *IV. Reg. xxi. 18, 26.* Christi quoque monumento in horto quodam posito *Joan. xix. 41.* credo ad commendandam piorum perennem et semper virentem memoriam, ac spem resurrectionis: qui horti cum virescerent, ipsa ossa *de loco suo*, id est, de sepulcro veluti germinare, et suo quodam modo reviviscere videbantur.

constituit regnum, et unxit principes super gentem suam.

In lege Domini iudicavit synagogam: et visitavit Dominus Jacob. In fide suâ probatus est propheta,

Et cognitus est in fide suâ fidelis visionis.

Et invocavit Dominum potentem, in oppugnando hostes suos undique in oblatione agni lactentis.

Et intonuit de cœlo Dominus; et in sonitu magno auditam fecit vocem suam.

Et contrivit principes Tyrriorum, et omnes duces Philisthiim.

Et ante tempus dormi-

Domini, renovavit imperium, et unxit principes in gente suâ.

17. In lege Domini congregationem iudicavit; et vidit Deus Jacob, et in fide suâ probatus est propheta,

18. Et cognitus est in verbis suis fidelis, qui vidit Deum lucis.

19. Et invocavit Dominum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes undique, in oblatione agni inviolati.

20. Et intonuit de cœlo Dominus; et in sonitu magno auditam fecit vocem suam.

21. Et contrivit principes Tyrriorum, et omnes duces Philisthiim.

22. Et ante tempus finis

¹⁶ *Renovavit imperium.* Gr. constituit regnum. *I. Reg.* viii. ix. x. *Unxit principes:* Saulem et Davidem: *Ibid.* ix. xvi.

¹⁷ *Vidit, inspexit, Deus Jacob:* *v. l'auß,* Jacobum, accusandi casu. Israelitis providit per tantum prophetam, tantumque iudicem.

¹⁸ *Et cognitus..... fidelis:* addit Gr. visionis, certus videndi: seu certa et vera videns; quippe cum omnia ejus vaticinia de Heli et Saule impleta sint. *I. Reg.* iii. iv. xv. *Vidit Deum lucis:* tum, cum illi tam certa visa missa sunt. Variant editiones; legunt enim alii: *vidit Deus lucis:* de quo scriptum est: *Ipsa revelat profunda et abscondita, et novit in tenebris constituta, et lux cum eo est.* Dan. ii. 22.

¹⁹ *In oppugnando:* *I. Reg.* vii. 9.

²¹ *Ante tempus:* *Ibid.* xii.

tionis sæculi contestatus est in conspectu Domini, et Christi: pecunias et usque ad calceamenta ab omni carne non accepit: et non accusavit eum homo.

Et postquam dormivit, prophetauit, et ostendit regi finem ejus: et exaltavit vocem suam de terra in prophetiâ, delere iniquitatem populi.

vitæ suæ et sæculi, testimonium præbuit in conspectu Domini, et Christi: pecunias et usque ad calceamenta ab omni carne non accepit: et non accusavit illum homo.

25. Et post hæc dormivit; et notum fecit regi, et ostendit illi finem vitæ suæ: et exaltavit vocem suam de terra in prophetiâ delere impietatem gentis.

²³ *Et notum fecit regi: Saûli. De terra: apparitio Samuelis: I. Reg. xxviii. 13, etc. Impietatem gentis: Saulem ipsum impium, nec Deo obsequentem.*

CAPUT XLVII.

Nathan: David: Salomon: Roboam: Jeroboam.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Ex post hoc surrexit Nathan propheta in diebus David.

Quasi adest separatus à salutari; sic David à filiis Israel.

1. Post hæc surrexit Nathan propheta in diebus David.

2. Et quasi adest separatus à carne; sic David à filiis Israel.

¹ *Post hæc... Nathan. Seriem prophetarum editurus, à Samuele pergit ad Nathan, quo prophetante, res Davidis. Is enim est, quo auctore, de templo et regiâ successione promissa susceptis, et potentiam egit, et Salomonem unxit: II. Reg. vii. xii. III. Reg. i.*

² *Et quasi adest separatus à carne. Comparatio ducta à ritu sacrificiorum. Adest pars optima sacrificii, ac Domino separata, ita David. Gr. separatus à salutari, à victimâ pro salute, Levit. iii. 3. eodem sensu. De reliquis vide I. et II. Reg.*

Cum leonibus lusit, quasi cum agnis, et in ursis, sicut in agnis ovium.

In juventute suâ, numquid non occidit gigantem, et abstulit opprobrium de gente?

In tollendo manum in saxo fundæ, et deieciendo exultationem Goliæ:

Nam invocavit Dominum altissimum: et dedit in dextrâ ejus robur, tollere hominem fortem in bello, exaltare cornu gentis suæ.

Sic in decem millibus glorificavit eum, et laudavit eum in benedictionibus Domini, in afferendo illi coronam gloriæ.

Contrivit enim inimicos undique, et extirpavit Philisthiim contrarios: usque in hodiernum diem contrivit cornu ipsorum.

In omni opere suo dedit confessionem Sancto excelso, verbo gloriæ:

In omni corde suo laudavit, et dilexit eum qui fecit ipsum.

Et stare fecit cantores

21. *Stare fecit cantores*: ordinavit levitici ordinis officia. I. Par. xxiii. et seqq.

3. Cum leonibus lusit, quasi cum agnis; et in ursis similiter fecit sicut in agnis ovium in juventute suâ.

4. Numquid non occidit gigantem, et abstulit opprobrium de gente?

5. In tollendo manum, saxo fundæ deiecit exultationem Goliæ.

6. Nam invocavit Dominum omnipotentem: et dedit in dextrâ ejus tollere hominem fortem in bello, et exaltare cornu gentis suæ.

7. Sic in decem millibus glorificavit eum, et laudavit eum in benedictionibus Domini, in offerendo illi coronam gloriæ.

8. Contrivit enim inimicos undique, et extirpavit Philisthiim contrarios, usque in hodiernum diem: contrivit cornu ipsorum usque in æternum.

9. In omni opere dedit confessionem Sancto, et Excelso in verbo gloriæ.

10. De omni corde suo laudavit Dominum, et dilexit Deum, qui fecit illum; et dedit illi contra inimicos potentiam.

11. Et stare fecit cantores

contra.

contra altare, et ex sono eorum dulces fecit modos.

Dedit in celebratibus decus, et ornavit tempora usque ad consummationem; in laudando ipsos nomen sanctum ejus, et à mane personando sanctitatem.

Dominus abstulit peccata ipsius, et exaltavit in æternum cornu ejus: et dedit illi testamentum regum, et thronum gloriæ in Israel.

Cum hoc surrexit filius sciens, et propter illum habitavit in latitudine.

Salomon regnavit in diebus pacis, cui Deus requiem dedit in circuitu; ut conderet domum in nomine ejus, et pararet sanctitatem in sempiternum.

Quam sapiens fuisti in juventute tuâ: et impletus es, quasi flumen, intellectu! Terram contexit anima tua:

contra altare, et in sono eorum dulces fecit modos.

12. Et dedit in celebrationibus decus, et ornavit tempora usque ad consummationem vitæ: ut laudarent nomen sanctum Domini, et amplificarent manè Dei sanctitatem.

13. Dominus purgavit peccata ipsius, et exaltavit in æternum cornu ejus: et dedit illi testamentum regni, et sedem gloriæ in Israel.

14. Post ipsum surrexit filius sensatus; et propter illum dejecit omnem potentiam inimicorum.

15. Salomon imperavit in diebus pacis, cui subjecit Deus omnes hostes; ut conderet domum in nomine suo, et pararet sanctitatem in sempiternum. Quemadmodum eruditus es in juventute tuâ;

16. Et impletus es, quasi flumen, sapientiâ: et terram retexit anima tua.

13 *Purgavit peccata*: II. Reg. XII. 13. *Testamentum regni*, legem de regno ejus domui dando in hæreditatem. I. Reg. VII. 12. et seqq.

15 *Eruditus es in juventute tuâ*. Converso sermone ad Salomonem; qui à Deo doctus puer, et ab initio regni, III. Reg. III. et jam inde ab ortu vidit David parentem de templo assidue cogitantem: II. Reg. VII. XXIV.

16 *Terram retexit* (contexit, Gr.) *anima tua*; quod explicatur †.

Et replesti in parabolis ænigmatum. Ad insulas longè pervenit nomen tuum; et dilectus fuisti in pace tuâ.

In cantilenis et proverbiiis et parabolis et interpretationibus, te miratæ sunt terræ.

In nomine Domini Dei, cui cognomen est Deus Israel,

Collegisti quasi stannum, aurum; et ut plumbum multiplicasti argentum.

Inclinasti femora tua mulieribus, et subjugatus es in corpore tuo.

Dedisti maculam in gloriâ tuâ, et profanasti semen tuum, inducere iram super filios tuos: et compunctus sum super stultitiâ tuâ.

17. Et replesti in comparationibus ænigmata: ad insulas longè divulgatum est nomen tuum, et dilectus in pace tuâ.

18. In cantilenis, et proverbiiis, et comparationibus, et interpretationibus miratæ sunt terræ,

19. Et in nomine Domini Dei, cui est cognomen Deus Israel.

20. Collegisti quasi aurichalcum aurum; et ut plumbum complesti argentum.

21. Et inclinasti femora tua mulieribus: potestatem habuisti in corpore:

22. Dedisti maculam in gloriâ tuâ, et profanasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos, et incitari stultitiam tuam:

17, 18. Replevit enim terram proverbiiis, parabolis, sive comparationibus, id est, similitudinibus, ænigmatibus, canticis, cujus quippe parabola: ad tria millia fuerint, carmina autem ad quinque millia: III. Reg. iv. 31, 32. x. 24. De Salomonis autem longè latèque, et usque ad insulas, hoc est, phrasi hebraicâ; ad extrema terrarum divulgato nomine, habes, III. Reg. iv. 31, 34. tum cap. x. 1. 11. 22.

20 Collegisti..... aurum. De auri argentique copiâ: ibid. 14. 20. II. Par. ix. 13, 27. etc.

21 Potestatem habuisti in corpore tuo: quasi acceptâ licentiâ eo utendi pro libidine, vel ex Gr. perdomitus es, sub jugum missus es in corpore tuo, muliebribus illecebris victus.

22 Inducere iracundiam: ita ut induceretur. Et incitari stultitiam tuam: stultum amorem mulierum. Gr. compunctus sum, attonitus sum, etc.

Ut fieret imperium bipartitum, et ex Ephraim inciperet regnum inobediens.

Dominus autem non derelinquet misericordiam suam, et non corrumpet opera sua, nec delebit electi nepotes; et semen ejus, qui ipsum dilexit, non tollet.

Et dedit reliquias Jacob, et Davidi ex ipso radicem.

Et requievit Salomon cum patribus:

Et reliquit post se, de semine suo, gentis stultitiam,

Et imminutum prudentiâ Roboam, qui avertit gentem consilio suo:

Et Hieroboam filium Nabat, qui peccare fecit Israel, et dedit viam peccati ipsi Ephraim. Et redundaverunt peccata ipsorum valde;

23. Ut faceres imperium bipartitum, et ex Ephraim imperare imperium durum.

24. Deus autem non derelinquet misericordiam suam, et non corrumpet, nec delebit opera sua, neque perdet à stirpe nepotes electi sui; et semen ejus, qui diligit Dominum, non corrumpet.

25. Dedit autem reliquum Jacob, et David de ipsâ stirpe.

26. Et finem habuit Salomon cum patribus suis.

27. Et dereliquit post se, de semine suo, gentis stultitiam,

28. Et imminutum à prudentiâ, Roboam, qui avertit gentem consilio suo:

29. Et Jeroboam filium Nabat, qui peccare fecit Israel, et dedit viam peccandi Ephraim: et plurima redundaverunt peccata ipsorum.

²³ *Ex Ephraim*: ex Jeroboam Ephraimitico, atque ex decem tribus, quæ sæpe Ephraim vocarentur: *imperare imperium durum*. Gr. incipere (exurgere) imperium inobediens, sive perduelle.

²⁵ *Dedit reliquum*: reliquias Jacob et David: τῆ Ταιώβ, τῶ Δαυίδ: dativo casu: *de ipsâ stirpe*: Salomonis.

²⁶ *Finem habuit*: dormivit, requievit: Gr. III, Reg. xi. 43.

²⁹ *Qui peccare fecit Israel*. Quo elogio semper designatur in Scripturis, ut videre est passim libro Reg. iii. et iv.

Ut averteret eos à terrâ.

30. Valde averterunt illos à terrâ suâ.

Et quæsierunt omnem nequitiam, donec vindicta venerit super eos.

31. Et quæsit omnes nequitias, usque dum perveniret ad illos defensio: et ab omnibus peccatis liberavit eos.

³⁰ *A terrâ*: promissâ, ex quâ translati sunt in Assyriam propter peccata sua, quorum initium fuit illa secessio à Judâ, auctore Jero-boamo, IV. Reg. xvii. 4, 21, etc.

³¹ *Quæsit omnes nequitias*: vide Gr. in Latinis defensio pro ultione; ut in illo Pauli, Rom. xii. 19. *non vosmetipsos defendentes*: Gr. ulciscentes. *Ab omnibus peccatis*: Gr. deest.

CAPUT XLVIII.

Elias, Elisæus, Ezechias, Isaias propheta magnus, 25. eo duce liberati, 23. Vis precum, 22.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Et surrexit Elias propheta quasi ignis: et verbum illius quasi facula ardebat.

Qui induxit in illos famem: et zelo suo paucos fecit eos.

In verbo Domini contigit cælum: deduxit sic ter ignem.

1. Et surrexit Elias propheta quasi ignis: et verbum ipsius quasi facula ardebat.

2. Qui induxit in illos famem; et irritantes illum invidiâ suâ pauci facti sunt: non enim poterant sustinere præcepta Domini.

3. Verbo Domini contigit cælum: et dejecit de cælo ignem ter.

¹ *Quasi ignis..... quasi facula*: propter ardentem zelum: unde igne raptus in cælum. De rebus autem Eliæ, III. Reg. xvii. et seqq.

Quàm glorificatus fuisti Elias in mirabilibus tuis ! et quis similis tibi, ut gloriatur ?

Qui suscitasti cadaver à morte et ab inferis, in verbo Altissimi.

Qui dejecisti reges in perniciem, et gloriosos de lecto suo.

Qui audis in Sinâ correctionem, et in Choreb judicium vindictæ.

Qui ungis reges in retributionem, et prophetas successores post teipsum.

Qui assumptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum.

Qui descriptus es in correctionibus ad tempora lenire iram ante furorem, et

4. Sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis. Et quis potest similiter sic gloriari tibi ?

5. Qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte mortis, in verbo Domini Dei.

6. Qui dejecisti reges ad perniciem, et confregisti facile potentiam ipsorum, et gloriosos de lecto suo.

7. Qui audis in Sinâ judicium, et in Horeb judicium defensionis.

8. Qui ungis reges ad poenitentiam; et prophetas facis successores post te.

9. Qui receptus es in turbine ignis, in curru equorum igneorum.

10. Qui scriptus es in iudiciis temporum lenire iracundiam Domini; conciliare

7 *In Sinâ.... in Horeb*: quod est jugum montis Sina: III. Reg. xix. 8. *Defensionis*: ultionis, vide xlvi. 31. Quæ autem judicium, quas ultiones, Elias, instar alterius Moysi, in Sinâ audierit, vide III. Reg. xix. 17.

8 *Qui ungis reges*: ibid. 15, 16. *Ad poenitentiam*: Gr. ad retributionem, sive rependendas vices, peccatis scilicet, quo ad poenitentiam provocentur. *Et prophetas... successores*: ibid.

10 *Qui scriptus es*. Vide etiam Gr. Hæc subdens post Eliæ raptum in cælum, satis indicat Eliæ officium nondum esse completum, reservarique eum ad leniendam destinato tempore Dei iracundiam; quod partim impletum in Joanne Baptistâ quem Elias figurabat, partim implendum Eliâ adventuro ante secundum Christi adventum, ex antiquissimâ Hebræorum Christianorumque doctrinâ, quâ de re, Præfatione in Apocalypsim, diximus. Conferendus autem hic

conciliare cor patris ad filium, et restituere tribus Jacob.

Beati, qui te viderunt, et qui in amicitia decorati sunt.

Nam et nos vitam vivemus.

Elias, qui in turbine tectus est: et Elisæus impletus est spiritu illius. Et in diebus suis non est commotus à principe: et non subjugavit eum quisquam.

Non superavit illum aliquod verbum, et in dormitione prophetavit cor ejus.

Et in vitam suam fecit monstra, et in morte mirabilia opera ejus.

In omnibus his non poenituit populus, et non recesserunt à peccatis, usque dum direpti sunt de terram suam, et dispersi sunt in omnem terram.

locus cum illo de Enoch, supra, XLIV. 16. *Cor patrum ad filios*: juxta Mal. IV. 6.

¹³ *In Eliseo spiritus ejus*: quia de re et aliis Elisei gestis, IV. Reg. II. et seqq.

¹⁴ *Nec superavit*: nec res ulla super illum fuit; verbum pro re, sæpe notato hebraismo. *Mortuum prophetavit*: miraculo edito, ac suscitato mortuo: IV. Reg. XIII. 21.

¹⁶ *Non poenituit*: non sunt emendatæ decem tribus, tot miraculis et oraculis monitæ.

cor patris ad filium, et restituere tribus Jacob.

11. Beati sunt, qui te viderunt, et in amicitia tua decorati sunt.

12. Nam nos vitam vivimus tantum post mortem autem non erit tale nomen nostrum.

13. Elias quidem in turbine tectus est; et in Eliseo completus est spiritus ejus. In diebus suis non pertimuit principem, et potentiam nemo vicit illum.

14. Nec superavit illum verbum aliquod: et mortuum prophetavit corpus ejus.

15. In vitam suam fecit monstra, et in morte mirabilia operatus est.

16. In omnibus istis non poenituit populus, et non recesserunt à peccatis suis, usque dum ejecti sunt de terram suam, et dispersi sunt in omnem terram:

Et relicta est gens per-
pauca, et princeps domui
David.

Quidam sanè ipsorum fe-
cerunt quod placet: qui-
dam autem multa commi-
serunt peccata.

Ezechias munivit civita-
tem suam, et induxit in me-
dio ipsorum Gog: fodit ferro
rupem, et ædificavit puteos
ad aquas.

In diebus ipsius ascendit
Nacherim, et misit Rabsa-
cem, et promovit. Et pro-
movit manus ejus in Sion:
et jactavit se in superbiâ
suâ.

Tunc commota sunt corda
et manus ipsorum: et do-
luerunt quasi parturientes.

Et invocaverunt Domi-
num misericordem, expan-
dentes manus suas ad eum.

17. Et relicta est gens per-
pauca, et princeps in domo
David.

18. Quidam ipsorum fece-
runt quod placeret Deo:
alii autem multâ commi-
serunt peccata.

19. Ezechias munivit ci-
vitatem suam, et induxit
in medium ipsius aquam;
et fodit ferro rupem, et
ædificavit ad aquam pu-
teum.

20. In diebus ipsius ascen-
dit Sennacherib, et misit
Rabsacem, et sustulit ma-
num suam contra illos, et
extulit manum suam in
Sion; et superbus factus est
potentiâ suâ.

21. Tunc mota sunt corda
et manus ipsorum: et do-
luerunt quasi parturientes
mulieres.

22. Et invocaverunt Do-
minum misericordem, et
expandentes manus suas,

¹⁷ *Gens perpauca.* Solebant in illis migrationibus paucissimos relinquere ad colendos agros, et opificia necessaria; itaque paucissimi ex decem tribubus in terrâ suâ relictis. IV. Reg. xvii, xxiv. *Princeps in domo David.* Dejectis regibus, nullus jam, nisi in eâ domo, principatus.

¹⁸ *Quidam ipsorum: principum è Davidis familiâ.*

¹⁹ *Munivit civitatem... induxit... aquam, II. Par. xxxii. 5.*

²¹ *Quasi parturientes: IV. Reg. xix. 3.*

²² *Invocaverunt Dominum: Ezechias et Isaias; ibid. 15. II. Par. xxxii. 20.*

Et Sanctus de cœlo citò exaudivit eos,

Et redemit eos in manu
Esaiaë.

Percussit castra Assyrio-
rum; et contrivit eos an-
gelus ejus.

Nam fecit Ezechias quòd
placuit Dominò; et fortiter
fuit in viis David patris sui,
quas mandavit Esaïas pro-
pheta magnus, et fidelis in
visione ipsius.

In diebus ipsius retro re-
diit sol, et addidit regi vi-
tam.

Spiritu magno vidit ul-
tima, et consolatus est lu-
gentes in Sion. Usque in
sempiternum

Ostendit futura et abs-
condita, antequam ipsa
evenirent.

extulerunt ad cœlum: et
sanctus Dominus Deus au-
divit citò vocem ipsorum.

23. Non est commemora-
tus peccatorum illorum, ne-
que dedit illos inimicis suis,
sed purgavit eos in manu
Isaiaë sancti prophetæ.

24. Dejecit castra Assyrio-
rum: et contrivit illos an-
gelus Domini.

25. Nam fecit Ezechias
quod placuit Deo, et forti-
ter ivit in viâ David patris
sui, quam mandavit illi
Isaïas propheta magnus, et
fidelis in conspectu Dei.

26. In diebus ipsius retro
rediit sol, et addidit regi
vitam.

27. Spiritu magno vidit
ultima, et consolatus est lu-
gentes in Sion. Usque in
sempiternum

28. Ostendit futura et abs-
condita; antequam eveni-
rent.

²³ Purgavit eos: liberavit: Gr. in manu Isaiaë: eo duce, orante
et prophetante: ibid.

²⁵ In conspectu Dei: in vîsîs à Deo missis: Gr.

²⁷⁻²⁸ Spiritu magno, forti, excelso: vidit ultima: extrema cala-
mitatum et imminens excidium urbi, sive etiam ultima, à tempori-
bus suis remotissima: quod sequenti congruit. Usque in sempiter-
num ostendit: quæ longo post tempore eventura erant, puta de
Cyro et aliis; quæ etiam in æternum duratura, de Christo, ejusque
Ecclesiâ. Quæ etsi aliis prophetis conveniant, Isaiaë tamen specia-
tim tribuantur, quo nemo plura, remotiora, clariora ac luculen-
tiora vidit.

CAPUT XLIX.

Josias, Jeremias, Ezechiel, duodecim Prophetæ, Zorobabel, Jesus filius Josedec, Nehemias, Enoch, Joseph, Seth et Sem.

SIXTINA VERSIO.

MEMORIA Josiæ in compositionem incensi, facta opere unguentarii.

In omni ore quasi mel indulcabitur, et ut musica in convivio vini.

Ipse directus est in conversione populi, et abstulit abominationes iniquitatis.

Direxit ad Dominum cor suum: in diebus iniquorum corroboravit pietatem.

Præter David et Eze-

VERSIO VULGATA.

1. MEMORIA Josiæ in compositionem odoris facta opus pigmentarii.

2. In omni ore quasi mel indulcabitur ejus memoria, et ut musica in convivio vini.

3. Ipse est directus divinitus in pœnitentiam gentis, et tulit abominationes impietatis.

4. Et gubernavit ad Dominum cor ipsius: et in diebus peccatorum corroboravit pietatem.

5. Præter David, et Eze-

^{1. 2.} *In compositionem... in omni ore*: et hujus præ cæteris, suavis memoria, propter admirabilem pietatem atque innocentiam, quòd octo annos natus, Deum colere cœperit, neque unquam destiterit: IV. Reg. xxii. xxiii. neque quisquam similis illi fuisse memoratur, aut pari luctu defletus, ab ipso Jeremiâ editis lamentationibus. II. Par. xxxv. 24, 25.

³ *Directus divinitus*: Gr. ipse prosperè egit, etc. *Tulit abominationes*, etiam excelsa quæ ædificaverat Salomon, prætermissa Ezechiaë aliisque piis regibus. IV. Reg. xxiii. 13.

⁴ *Cor ipsius*: suum; *in diebus peccatorum*: cùm iniquitas per tot prava exempla usque adeo inualesceret, ut Deus jam plebi non esset placatus, nec propter tantam Josiæ pietatem. IV. Reg. xxiii. 26.

⁵ *Præter David, et Ezechiam*: atqui nec Ezechias prorsus irre-

chiam, et Josiam, omnes delictum deliquerunt.

Nam reliquerunt legem Altissimi: reges Juda defecerunt.

Dederunt enim cornu suum aliis, et gloriam suam alienæ genti.

Incenderunt electam sanctitatis civitatem, et desertas fecerunt vias ipsius in manu Hieremiæ.

Nam malè tractaverunt illum: et ipse in utero consecratus est propheta, eradicare, et affligere, et perdere, similiter ædificare et plantare.

Ezechiel, qui vidit con-

chiam, et Josiam, omnes peccatum commiserunt.

6. Nam reliquerunt legem Altissimi reges Juda, et contempserunt timorem Dei.

7. Dederunt enim regnum suum aliis, et gloriam suam alienigenæ genti.

8. Incenderunt electam sanctitatis civitatem, et desertas fecerunt vias ipsius in manu Jeremiæ.

9. Nam malè tractaverunt illum, qui à ventre matris consecratus est propheta, evertere, et eruere, et perdere, et iterum ædificare, et renovare.

10. Ezechiel qui vidit

prehensus; sicut scriptum est: *Attamen in legatione principum Babylonis,.... dereliquit eum Deus*, etc. II. Par. xxxii. 31. imò acriter increpatus ab Isaià. IV. Reg. xx. 16. Ergo intelligendum videtur hos tres reges tantum fuisse qui nihil commiserint contra cultum Dei, cum de ipso Asà et ejusdem filio Josaphat tam piis memoretur, *excelsa non abstulit*. III. Reg. xv. 14. xxxii. 44. Addamus tres illos reges non peccasse ullum grande peccatum directè contra legem: nam peccata Davidis tot eluta lacrymis, coram Deo pro infectis ac nullis habentur, ad commendandam vim pœnitentiæ.

6 *Reges Juda*: horum pars maxima.

7 *Dederunt regnum suum*: Deum per sua peccata perpulerunt ut daret.

8 *Incenderunt*: alieni: de quibus †. præcedenti. IV. Reg. xxv. 9. *In manu Jeremiæ*: id vaticinante Jeremià.

9 *A ventre matris*: Jerem. 1, 5. *Evertere*: ibid. 10. *ut evellas et destruas*, etc.

10 *Ezechiel qui vidit conspectum gloriæ*: ejusdem Ezech. i. ex §. 10. *viso omnis ejus prophetia pendet*: ibid. viii. 2. §. 1, 2, etc.

spectum gloriæ, quam ostendit illi in curru Cherubim.

Nam commemoratus est inimicorum in imbre, et benefacere illis qui dirigunt vias.

Et duodecim Prophetarum ossa pullulent de loco suo. Consolatus est autem Jacob, et redemit eos in fide spei.

Quomodo amplificemus Zorobabel? nam et ipse

conspectum gloriæ, quam ostendit illi in curru Cherubim.

11. Nam commemoratus est inimicorum in imbre, benefacere illis, qui ostenderunt rectas vias.

12. Et duodecim Prophetarum ossa pullulent de loco suo: nam corroboraverunt Jacob, et redemerunt se in fide virtutis.

13. Quomodo amplificemus Zorobabel? nam et ipse

¹¹ *In imbre*: comminatus procellam, et imbrem inundantem, et lapides grandes ad dissipandos falsorum prophetarum conatus. Ezech. xiiii. 11, 13. *Benefacere illis qui*: nec tantum impiis minas; sed bene agentibus ac pœnitentibus fausta promissa protulit: xviii, xxvii, xxxiv. 23. præsertim verò xl. et seqq.

¹² *Et duodecim Prophetarum*. Ex his patet, jam tum, ut Isaiam, Jeremiam, Ezechielem seorsum, xlviii. 23. xlix. 9, 10. ita duodecim Prophetas simul, singularem librum fecisse; quod rectè notavit noster Daniel Huetius vir eruditissimus, nunc Abrincensis episcopus. De Daniele autem hic tacitum, quòd Hebræi non solerent recensere eum inter Prophetas; quippe qui non propheticam, sed satrapicam, ut aiunt, vitam egerit, sed inter hagiographos, referente Hieronymo, et ita Scripturam ordinante in suo canone quem docti Benedictini adornant: quo loco iidem Hebræi post Job, Davidis, Salomonis, et alios haud minùs divinitus inspiratos libros reponunt. Sanè Daniel apud Ezechielem non semel: xiv, xxviii. 3. ejus autem libri inter Scripturas memoratur ante Christum, I. Mach. ii. 59, 60. temporibus Ecclesiastico proximis, ut diximus. *Ossa pullulent*: de hac formulâ vide xlv. 14. *Corroboraverunt Jacob: redemerunt se*: eos. Gr. Deo tribuit: per Prophetas scilicet, eodem sensu: *In fide virtutis*: Dei virtute fretâ. Gr. in fide spei: spe certâ et nixâ.

¹³ *Quomodo amplificemus; magnificemus*: Gr. *Zorobabel*: 14.

quasi signaculum in dextrâ manu:

Sic Jesus filius Josedec. Qui in diebus suis ædificaverunt domum, et exaltaverunt populum sanctum Domino paratum in gloriam sempiternam.

Et Nehemiæ memoriâ in multum tempus, qui erexit nobis muros eversos, et stare fecit portas et seras, et erexit sola domorum nostrarum.

Nemo creatus est, qualis Enoch, talis in terra: nam et ipse assumptus est à terrâ.

Neque sicut Joseph natus est vir princeps fratrum, stabilimentum populi.

quasi signum in dextrâ manu:

14. Sic et Jesum filium Josedec? qui in diebus suis ædificaverunt domum, et exaltaverunt templum sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam.

15. Et Nehemias in memoriâ multi temporis, qui erexit nobis muros eversos, et stare fecit portas et seras, qui erexit domos nostras.

16. Nemo natus est in terrâ qualis Henoch: nam et ipse receptus est à terrâ.

17. Neque ut Joseph, qui natus est homo princeps fratrum, firmamentum gentis, rector fratrum, stabilimentum populi:

Jesum filium Josedec, 15. et Nehemias. Nulla hic Esdræ mentio: quod tantum commemoret prophetas et populi duces; quo etiam nomine veniunt sacrorum præsidēs, ut diximus: ad XLIV. 3, 4. sanè Esdras scribæ, sive doctoris, non prophetæ nomine insignitus. Zorobabel autem dux gentis. *Quasi signum in dextrâ manu*, res conjunctissima, lectissima, diligentissimè custodiã: ab Aggæo repetitum: II. 24. ubi de Zorobabele dicitur: *Ponam te, quasi signaculum, quia te elegi.* Quo sensu in Canticis, VIII. 6. *Pone me ut signaculum super brachium tuum.* De Jesu filio Josedec summo sacerdote et de Nehemiâ notum, ex Aggæo, Zachariâ, VI. 11. primo et secundo Esdræ.

16 *Qualis Henoch.* Redit ad eum, à quo exorsus est; XLIV. 16. tantum virum, ut ortum licet à terrâ, terra tamen non caperet; eique conjungit velut extra ordinem Josephum, Seth et Sem.

17 *Qui natus est homo princeps:* à nativitate destinatus: sed sic aliter ac simplicius.

Et ossa ipsius visitata sunt.

Sem et Seth apud homines gloriam adepti sunt. Et super omne animal in creatione Adam.

18. Et ossa ipsius visitata sunt, et post mortem prophetaverunt.

19. Seth et Sem apud homines gloriam adepti sunt: et super omnem animam in origine Adam.

¹⁸ *Ossa ipsius visitata sunt*: translata sunt ab Ægypto, quemadmodum ipse præceperat. Gen. i. 23, 24. Exod. xiii. 19. *Post mortem prophetaverunt*: impleta sunt de ejus ossibus vaticinia, quæ ipse vivus ediderat. Ibid.

¹⁹ *Seth et Sem*: Seth à quo ortus Noe. et piorum progenies, ii scilicet qui ante diluvium filii Dei vocabantur: Gen. vi. 2, 4. Ideo conjunctus cum Sem, qui et ipse à diluvio origo piæ gentis, Abrahami et Abramidarum parens, à Deo præ cæteris fratribus benedictus. Gen. ix. 26, 27. *Super omnem animam*: ideo præ cæteris Adami filiiis clari et excelsi habentur. Adam autem non nisi in filiiis memoratur, neque aliâ ullâ laude donatur: quippe peccati, ut generis humani, auctor.

CAPUT L.

Simon Oniæ filius, ejus oratio: adhortatio ad orandum: duæ gentes invisæ; tertia nec dicenda gens: libri auctor.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

SIMON ONIÆ filius, sacer-

1. SIMON ONIÆ filius, sa-

¹ *Simon*. Duos pontifices hujus nominis fuisse in Præfatione diximus; Simon I. justus, Seleuco Nicanore Syriæ, Ptolemæo Lagi filio Ægypti regibus, in ipsis imperii Macedonici initiis, floruit: cujus nepos Simon II. post Eleazarum ac Manassen patruos et Oniam II. parentem octoginta ferè annis, postquam avus cæperat, Antiocho Magno ac Ptolemæo Philopatore Syriæ et Ægypti regibus, viginti annos præfuit. Hunc miris extollit laudibus, recente viri memoriâ; ad conciliandam quoque gratiam Oniæ III. ejus filio viro maximo, ex Patruarum virtutum ac beneficiorum commemoratione, adver-

dos magnus, qui in vitâ suâ suffulsit domum, et in diebus suis corroboravit templum.

Et ab ipso fundata est altitudo duplicis, reparatio excelsa ambitus templi.

In diebus ipsius imminutum est receptaculum, æs quasi maris perimetrum.

Curam gerens populi sui à casu, et fortificans civitatem ad obsidendum.

cerdos magnus, qui in vitâ suâ suffulsit domum, et in diebus suis corroboravit templum.

2. Templi etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex ædificatio, et excelsi parietes templi.

3. In diebus ipsius emanaverunt putei aquarum, et quasi mare adimpleti sunt supra modum.

4. Qui curavit gentem suam, et liberavit eam à perditione.

suis intrusos nefarios sacerdotes Jasonem, Menelaum, Lysimachum, à quibus ille sacerdotiq; exutus, ut in eâdem Præfatione dictum. *In vitâ suâ: in diebus suis.* Sic de mortuis loqui solent. Idem, 7. 3. vide Præfat. *Suffulsit*, Gr. sarcivit: *domum*: templum.

² *Fundata est*: fulta est; suprâ, xxii. 19. *Duplex ædificatio.* Duplex murus in ambitu templi ad muniendum locum. Gr. ab ipso fundata est altitudo duplicis, δὲ πλάς; supple, ὑπερτιχίους, substructionis, muri, (quod est) munimentum excelsum ambitus templi. Horum autem et aliorum operum, 7. 3, 5. nulla, præterquam hic, memoria. Templum sub hæc tempora, munimenti instar fuisse, videas in Machabaicis passim.

³ *Putei aquarum*: Gr. imminutum est aquarum receptaculum: (sive plurali numero, imminuta receptacula) æs quasi maris ambitus, id est, aquarum receptacula, (putei, aquæductus, cætera ejusmodi ad lavandi et potandi usum) cum antea imminuta essent, hujus pontificis tempore facta sunt ut mare illud æreum amplissimum, in templo collocatum, III. Reg. vii. 23. II. Paral. iv. 2. Alia lectio indicat mare illud æneum factum esse tripliciter majus.

⁴ *Liberavit eam à perditione.* Qui Ptolemæum Philopatorem Ægypti regem, negato à Judæis sanctuarii aditu, extrema intentantem, ac propè jam sævientem, precibus ad Deum fuis sacro loco prohibuit, quo initio regis victoriâ tumidi fracta superbia, mutatâ

Quàm glorificatus est in conversatione populi, in egressu domûs velamenti? 5. Qui prævaluit amplificare civitatem; qui adeptus est gloriam in conversatione gentis: et ingressum domûs. et atrii amplificavit.

Quasi stella matutina in 6. Quasi stella matutina

mens in melius, non modò salvis Judæis et ab omni vi tutis, verùm etiam oppressis, qui eos ad vincula cædemque poscerent. Scriptum III. Mach. antiquo sanè libro, licet non canonico, cap. 1, II, VI, VII. Gr. brevius: qui curam gessit populi sui à casu, sive ab excidio (liberandi.)

5 *Qui prævaluit*: Gr. qui munivit civitatem ad obsidendum: (si obsideri contingeret:) quò etiam quidam referunt antecedentia, nempe Simonem populo cavisse ab excidio; eò quòd munimentis additis, urbem difficiliorem oppugnatu fecerit. Sed aliud postulant ipsæ Simonis res, ipsaque verborum vis; quibus gens non à futuro ac remoto, sed ab imminente exitio liberata fuisse videatur; ex similibus locis L. 3. et aliis: præsertim si attenderis ad antiquam lectionem quam Vulgata secuta sit, cujus vel maximam haberi oportere rationem, in aliis quoque locis haud paucis vidimus. *In conversatione gentis*: conversionem intellexit, pro quo proclive librariis conversationem reponere, ut supra XVIII. 24. Quid autem est Simoni obtigisse gloriam: *in conversione gentis?* nisi eum claruisse cum res populi è tranquillo statu in trepidum ac turbidum verterentur, quâ in conversione Simonem illustrem habitum etiam sequentia demonstrabunt. Alioquin certum est Simoni obvenisse gloriam *ex conversatione gentis*, quam dicto audientem, et legi obsequentem semper habuerit. Gr. *ἐν περιουσίᾳ λαοῦ*, quod etiam verti potest: in circumstantiâ populi; quâ interpretatione ista pars versus in Gr. sic habebit: Quàm glorificatus est in multitudine populi circumstantis, in egressu domûs velamenti, id est, cum stato die ex Levit. XVI. 15. sanctuarium ingressus, ex velamento domûs templi, id est, ex ipso adyto, rursus exiret ad multitudinem! cui sequentia congruunt.

6 *Quasi stella matutina*. Pontificem ex adyti velo, ac templo prodeuntem convenientissimè comparat lucifero inter nebulas exorienti, ac velut noctis vela rumpenti; cæterisque rebus splendidis postea referendis: † 7. et seqq. Conjicere autem datur, Simonem unum, præ cæteris quorum meminissent pontificibus, insigni de-

medius nubis : quasi luna plena in diebus.

Quasi sol refulgens super templum Altissimi : et

Quasi arcus refulgens inter nubes gloriæ : quasi flos rosarum in diebus vernis, quasi lilia super transitus aquæ : quasi germen Libani in diebus æstatis :

Quasi ignis et thus super focum :

Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso :

Quasi oliva pullulans fructus, et quasi cypressus exal-

ta in medio nebulæ : et quasi luna plena in diebus suis lucet.

7. Et quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo Dei.

8. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, et quasi flos rosarum in diebus vernis, et quasi lilia quæ sunt in transitu aquæ, et quasi thus redolens in diebus æstatis.

9. Quasi ignis effulgens, et thus ardens in igne.

10. Quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso.

11. Quasi oliva pullulans, et cypressus in altitudinem

core sacris operatum, specie sacerdotio digna. Sanè commemorat præ cæteris ceremoniis ingressum in adytum, quod solus pontifex eo honore polleret. Nec absurdum Simonem in eâ cæremoniâ clariorem visum cæteris, quod is sacri adyti religionem, ac pontificiam prærogativam magnificè defenderit à Ptolemæi conatibus, ut vidimus. Quæ quidem, recentissimâ memoriâ, enarrata iis qui viderant, afficere solent animos tanti splendoris dignitatisque memores.

7 *Quasi sol* : Gr. quasi sol refulgens supra templum Altissimi : supra cælum quæ est Dei sedes, ipso templo repræsentata.

8 *Quasi arcus refulgens*. Hæc et sequentia pertinent ad commendandas pontificias vestes, colorum varietate, ac splendore gemmarum. *Quasi thus redolens*. 9. *Quasi thus ardens*. Pontifices, quòd Deo thymiama adolerent, arcamque et tabernaculum et altare, aliaque templi utensilia oleo perlinirent, prodibant et ipsi odoratissimo vapore ac liquore perfusi : Exod. xxx.

11 *Quasi oliva pullulans, et cypressus in altitudinem*. Quòd pontifex erecto corpore, sacra etiam tiarâ venerandus, propter habi-

tata

tata in nubibus. In accipiendo ipsum stolam gloriæ, et induendo consummationem gloriationis : se extollens, in accipiendo ipsum stolam gloriæ, et vestire eum in consummationem virtutis.

In ascensu altaris sancti gloriam dedit amictui sanctitatis : 12. In ascensu altaris sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum.

majestatem, cæteris quoque mortalibus major ac procerior habetur. *Stolam gloriæ* : splendidam, illustrem: *In consummatione*, sive perfectione *virtutis* : Gr. gloriationis, decoris, magnificentiæ.

12 *In ascensu*. Mirum videri possit Ecclesiasticum Simonis pontificis gesta prædicantem, totis undecim versibus, ab hoc scilicet usque ad 24. nihil aliud agere, quàm ut sacrifici, nec omnis, sed pacifici, sive eucharistici ac salutaris, quorum idem usus, studiosè describat cæremonias à quovis pontifice, imò etiam à quovis sacerdote per pontificis absentiam sacris præsidente, peragi solitas. Aliò ergo spectat : nempe ad illud insigne miraculum de quo ad 7. 4. quo sanè miraculo vel maximè constat Simonis hujus laus. Sanè quâ die illud evenit, Ptolemæus Philopator in ipsis Jerosolymis, in ipso templi loco, pro ingente reportatâ de Syris victoriâ, eucharisticum sacrificium offerebat, Simone pontifice sacra peragente. Quibus expletis omnibusque ordine gestis, rex ad ipsum templum accessit, sacrisque ritibus, ac loci majestate, ministeriorumque ordine stupefactus, non modò sanctum locum, quò solis sacerdotibus, verùm etiam sancta sanctorum, quò soli pontifici, idque semel in anno penetrare fas erat, ingredi voluit : III. Mach. cap. 1. Cùmque nullis precibus aut adhortationibus flecteretur, Simon pontifex, sacris ut erat indutus vestibus, conversus ad templum, fudit orationem eam, quæ habetur ibid. cap. 2. cujus vim mirabilem ex eodem capite statim memoravimus, ad 7. scilicet 4. Tantæ ergo celebritatis, rerumque in eâ gestarum memor Ecclesiasticus, solemmissimi sacrificii ordinem exequitur ad 7. 23. quo loco post sacra iteratam sancti pontificis precationem, ejusque vim celebrat; eo denique exemplo populum hortatur, ut piis precibus Deum inflectat ad misericordiam, 7. 24. et seqq. Summa hæc : jam ad singula. *In ascensu altaris sancti* : cùm sublimis pontifex clivum altaris inscenderet, totum ambitum illustravit ex circumfulgentiâ sacræ vestis; quo ab initio describere incipit sacrificii ritum, non tamen alterius quàm pacifici, ut suprâ memoravimus, ac diligentissimè observari volumus.

In accipiendo autem membra de manibus sacerdotum, et ipse stans juxta focum aræ, circa illum corona fratrum, quasi plantatio cedri in Libano :

Et circumdederunt illum quasi rami palmarum, et omnes filii Aaron in gloriâ suâ.

Et oblatio Domini in manibus ipsorum coram omni ecclesia Israel. Et consummatione fungens super aras ad ornandum oblationem Excelsi omnipotentis ;

Porrexit manum suam

13. In accipiendo autem partes de manu sacerdotum, et ipse stans juxta aram. Et circa illum corona fratrum, quasi plantatio cedri in monte Libano :

14. Sic circa illum steterunt quasi rami palmæ, et omnes filii Aaron in gloriâ suâ.

15. Oblatio autem Domini in manibus ipsorum, coram omni synagogâ Israel: et consummatione fungens in arâ, amplificare oblationem excelsi regis, *

16. Porrexit manum suam

¹³ *In accipiendo partes* : μέρη, Gr. μέλα : membra, eodem sensu. In pacificis enim sacrificiis non tota victima, sed ejus pars aliqua, membrum aliquod, renes, pectus, jecur, adeps, cætera in Levitico designata, vel cedebant in partem Aaronis, hoc est, pontificis, seu cuicumque sacro præerat, vel ab eo igni tradebantur : quarum rerum gratiâ à singulis sacerdotibus sacrorum præsidi deferebantur in manus. Levit. vii. 29. et seq. ix. 18. et seq. *Circa illum corona fratrum* : sacerdotum : ex eadem Aaronis stirpe, ut 7. seqq.

¹⁴ *Quasi rami palmæ*, seu quasi palmæ ramosæ, in gloriâ suâ : in ornatu suo, in sacris vestibus.

¹⁵ *Et consummatione fungens* : Græc. et ministerium perfectè implens (pontifex) in arâ : Gr. super aras : ἐπὶ θυμῶν : aræ enim nomine veniebant non modò altare illud insigne, in quo holocausta, adeps, et cætera hujusmodi cremabantur, verùm etiam mensæ ad quas victimæ offerri, et immolari, seu cædi solebant : ad has igitur aras pontifex ministrabat, cum ab unâ ad aliam, victimæ, adeps, et cætera, sanguis etiam in pateris deferretur, in Exodo et Levitico passim. *Amplificare oblationem*, ad amplificandam, Græc. ad ornandam, id est, castè ac decorè celebrandam oblationem : 8.

¹⁶ *Porrexit manum suam* : quo loco ad libationes, versu deinde 17.

super libatorium, et libavit in libatione, et libavit de sanguine uvæ : sanguine uvæ.

Effudit ad fundamenta altaris odorem suavitatis excelso omnium regi. 17. Effudit in fundamento altaris odorem divinum excelso principi.

Tunc exclamaverunt filii Aaron : in tubis ductilibus sonuerunt : auditam fecerunt vocem magnam in memoriam coram Altissimo. 18. Tunc exclamaverunt filii Aaron, in tubis productilibus sonuerunt, et auditam fecerunt vocem magnam in memoriam coram Deo.

Tunc omnis populus simul properavit ; et ceciderunt in faciem super terram, adorare Dominum suum omnipotentem Deum excelsum. 19. Tunc omnis populus simul properaverunt, et ceciderunt in faciem super terram, adorare Dominum Deum suum, et dare preces omnipotenti Deo excelso.

Et laudaverunt psallentes in vocibus suis : in magnâ domo dulce factum est melos. 20. Et amplificaverunt psallentes in vocibus suis ; et in magnâ domo auctus est sonus suavitatis plenus.

Et rogavit populus Dominum excelsum in prece ante misericordem, usque dum perfectus est honor Domini, et ministerium ejus perfecerunt. 21. Et rogavit populus Dominum excelsum in prece, usque dum perfectus est honor Domini, et munus suum perfecerunt.

Tunc descendens manus suas extulit in omnem ec- 22. Tunc descendens manus suas extulit in omnem

ad suffitus venit, quæ est pars vel pulcherrima sacræ actionis. *Excelso principi : excelso omnium regi : καμβασιλῆ.*

¹⁸ *In tubis productilibus : ex ductili materiâ factis. Sacerdotum autem erat clangere tubis, super pacificis quoque victimis : Num. x.*

²⁰ *Amplificaverunt : magnificarunt, laudarunt. Gr.*

²² *Tunc, peractis omnibus, perfectoque honore Dei ac munere, sive ministerio, Gr. γ. præcedente : pontifex descendens ab altari, manus suas extulit, extendit ad benedicendum populum. Levit. ix. 22. Num. vi. 27. quo sine dimittebatur cætus : ibid.*

clesiam filiorum Israel dare benedictionem Domino in labiis suis, et in nomine ipsius gloriari.

Et iteravit in adoratione, ad ostendendum benedictionem ab Altissimo.

Et nunc benedicite Deum omnes, qui magna facit ubique, qui exaltat dies nostros

congregationem filiorum Israel dare gloriam Deo à labiis suis, et in nomine ipsius gloriari.

23. Et iteravit orationem suam, volens ostendere virtutem Dei.

24. Et nunc orate Deum omnium, qui magna fecit in omni terrâ, qui auxit dies

23 *Et iteravit orationem suam.* Manifestè spectat ad orationem eam, quam, Philopatore jam in templum irruente, Simon effuderat; signanter enim dictum III. Mach. 1. 9, 10, 11. absoluto sacrificio id factum: cum rex ab ipso loco in quo sacra spectabat, jam accederet ad templum, ejusque optimam dispositionem admiratus, vi pararet ingressum. Igitur *iteravit* Simon *orationem suam*: novis rebus coortis de integro orare cœpit, idque flexis genibus, et manus decenter extendens, ibid. 11. 1. *Volens ostendere virtutem Dei*: sive ut habet Gr. benedictionem à Deo territuro impium regem, ne infanda cœpta perageret. Jam ergo totius hujus loci à ψ. 12. sibi constat sensus, et absque his quidem nulla causa suberat, cur Ecclesiasticus pacifici sacrificii ritus omnes et singula officia sacerdotalia, tanquam eximias ac proprias Simonis res, tantâ diligentia et copiâ referret; quæ sanè laudatio perquam frigida et inanis esset. Nunc res tota claruit, certa que præsto est ratio, cur omissis alijs sacrificiis, pro peccato scilicet atque holocaustis, eucharistica tantum describenda susceperit; quippe cum Simoni nostro talia sacra, in hac temporum necessitudine, peragenda contigerint: quæ adhuc recentia et vulgo notissima clariùs ac distinctiùs designari nihil atinebat: nec aliter res notæ in alijs Scripturæ locis, præsertim in Psalmis referuntur. In Gr. pro, *iteravit orationem*, legimus, iteravit in adoratione. Orare, adorare, ac venerari et græcè et latinè passim pro ipsâ oratione habentur.

24 *Et nunc orate.* In Simonis oratione tanta vis fuit, ut rex confestim flagellatus à Deo, atque instâr arundinis agitatus, et prostratus in terram, re infectâ reportaretur domum, III. Mach. 1. 16, 17, 18, et quidem nullius fuso sanguine; quo nihil mirabilius, cum plebs in necem rueret potius quàm violari sineret sacri loci religionem, ipse rex fureret, et ausurus extrema videretur. Neque minùs efficax fuit

ab utero, et facit nobiscum secundum misericordiam suam.

Det nobis jucunditatem cordis, et fieri pacem in diebus nostris in Israel secundum dies sæculi,

Fidelẽm faciendo nobiscum misericordiam suam; et in diebus ejus liberet nos.

Duas gentes odit anima mea: tertia autem non est gens:

Qui sedent in monte Samariæ, Philisthiim, et stultus populus qui habitat in Sichimis.

nostros à ventre matris nostræ, et fecit nobiscum secundum suam misericordiam:

25. Det nobis jucunditatem cordis, et fieri pacem in diebus nostris in Israel per dies sempiternos;

26. Credere Israel nobiscum esse Dei misericordiam, ut liberet nos in diebus suis.

27. Duas gentes odit anima mea: tertia autem non est gens, quam oderim:

28. Qui sedent in monte Seir; et Philisthiim, et stultus populus, qui habitat in Sichimis.

deprecatio, cum idem rex nondum remissâ irâ, Judæos Alexandrinos elephantis prædæ daturus, iisdem Judæis ad exemplum Jerusalemitarum ac Simonis orantibus, percussus amentia à proposito destitit, multaque ac magna beneficia in piam gentem contulit: ibid. 5, 6, 7. Meritò ergo Ecclesiasticus his commemoratis addit: *et nunc*, tanto exemplo docti, *quanta sit virtus Dei*: ꝑ. præced. et quid precatio possit, *orate Deum omnium* pro pace et incolumitate populi: hic et seqq.

25 *Fieri pacem*: vexationibus quæ nunc instant, ex cap. xxxvi. in melius versis.

26 *Credere Israel*: ita ut credat Israel.

27-28. *Duas gentes . . . tertia non gens . . . qui sedent in monte Seir*: Idumæi, Esaü sive Edom posterì, perpetui jam inde ab initio Israelitarum hostes, et tunc quoque infensissimi: I. Mach. v. 3. etc. Pro monte Seir in Scripturis noto, atque Esaü posteris attributo. Gr. in monte Samariæ; quæ pessima ac prorsus rejicienda lectio, cum de Samaritanis mox agatur. *Philisthiim*: qui hostili semper animo, certissimumque fugatis hostibus perfugium. I. Mach. iii. 24. *Stultus populus in Sichimis*: Samaritanus cujus ca-

Doctrinam intellectus et scientiæ scripsi in codice isto, Jesus filius Sirach Hierosolymita, qui diffudit sapientiam de corde suo.

Beatus qui in istis versatur : et qui posuerit illa in corde suo, sapiens erit.

Si enim hæc fecerit, ad omnia valebit : quia lux Domini vestigium ejus.

29. Doctrinam sapientiæ et disciplinæ scripsit in codice isto Jesus filius Sirach Jerosolymita, qui renovavit sapientiam de corde suo.

30. Beatus, qui in istis versatur bonis : qui ponit illa in corde suo, sapiens erit semper.

31. Si enim hæc fecerit, ad omnia valebit : quia lux Dei vestigium ejus est.

put Sicheem ; stultus reverà populus, imperitus, qui licet legis gnarus, tamen à præscriptis legis veroque cultu ac populo Dei secesserit : ideo invisæ gens, nec gentis nomine appellanda, quippe quæ nec suis ipsa stet legibus. Quantum autem per hæc tempora Judæis nocuerit, testantur omnes historiæ.

29 *Doctrinam* : Hæc et quæ sunt in seq. capite, Hugo Grotius à nepote addita putat avi auctoris scriptis ; quo argumento, quæve conjecturà, non dixerim, cum nullam afferat. Cæterum hæc immeritò rejici in nepotem facile evicero, cum nihil sit quod non avo conveniat. *Jesus filius Sirach Jerosolymita*. Sic antiqui nomen, parentem, patriam inserebant libris ; nec refert, an in capite, an in clausulâ. Quin etiam Ecclesiastes posteaquam in ipso initio nomen posuit, in extremo sic scribit : *Cùmque esset sapientissimus Ecclesiastes, docuit populum, etc.* Ecc. xii. 9. quod istè videtur imitatus.

30 *Beatus, qui in his versatur bonis* : Gr. simpliciter : beatus qui in his versatur. Sic scriptores divinitus inspirati solent commendare doctrinam suam, imò non suam, sed Dei, uti in Præfatione capit. memoravimus : sic ipse Salomon passim, sic iste, suprâ, cap. xxxiii. 17, 18, 19, xxxix. 16. et seqq. sic sequente capite, 19, 22, 23, 30, 31. etc.

31 *Lux Dei vestigium ejus est* : qui scilicet hæc fecerit : divino lumine signata sunt vestigia quæ sectetur.

CAPUT LI.

A morte liberatus, Deo agit gratias : populum adhortatur ad sectandam exemplo et ductu suo sapientiam: danti sapientiam dat gloriam, 23. modicum laboranti magna obvenit requies, 35. operanti ante tempus merces datur in tempore, 38.

SIXTINA VERSIO.

VERSIO VULGATA.

Oratio Jesu filii Sirach.

CONFITEBOR tibi, Domine rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum.

Confitebor nomini tuo : quoniam protector et adjutor factus es mihi.

Et liberasti corpus meum à perditione, et à laqueo calumniæ linguæ, à labiis operantium mendacium : et

1. ORATIO Jesu filii Sirach : Confitebor tibi, Domine rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum.

2. Confitebor nomini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi;

3. Et liberasti cor meum à perditione, à laqueo linguæ iniquæ, et à labiis operantium mendacium; et in con-

¹ *Oratio seu precatio Jesu filii Sirach* : ejus procul dubio cujus est liber totus, ut ipsa testatur inscriptio. Hoc caput quidam codices non habent, additumque omnino est libri clausulæ illi quam vidimus : suprâ, l. 29. Cæterum ejusmodi addi solere ab ipsis auctoribus, neque ulla ratio vetat, et è contrâ probat vel Joan. cap. xxi. additum post clausulam cap. xx. v. 30, 31. neque quidquam est quod non ipsi auctori congruat, ut mox videbimus. *Confitebor tibi : collaudabo, concelebrabo te.*

³ *Liberasti à perditione*, à certissimâ nece, quod ipsi auctori non semel contigisse ipse testatur, xxxiv. 13. Congruunt tempora, cum sub Onia III. quo pontifice Siraciden scripsisse ostendimus, homicidia fierent, II. Mach. iv. 3. sub Seleuco quidem Philopatore : quanto magis autem sub Antiocho Epiphane ejus filio, quo rege ipse Onias per proditionem à Menelao cæsus est : ibid. 34. *A laqueo linguæ iniquæ* : Gr. à laqueo calumniæ. *A labiis operantium mendacium.* Qualis fuerit Simon ille Benjaminites, qui sanctum ponti-

in conspectu adstantium factus es mihi adjutor:

Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae et nominis tui, à rugientibus præparatorum ad escam,

De manu quærentium animam meam: de multis tribulationibus, quas habui:

A suffocatione flammæ in circuitu, et de medio ignis, ubi non sum æstuat:us:

Ab altitudine ventris inferni, et à linguâ coinquinatâ, et à verbo mendacii

spectu adstantium factus es mihi adjutor.

4. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui à rugientibus, præparatis ad escam,

5. De manibus quærentium animam meam, et de portis tribulationum quæ circumdederunt me;

6. A pressurâ flammæ, quæ circumdedit me; et in medio ignis non sum æstuat:us:

7. De altitudine ventris inferi, et à linguâ coinquinatâ, et à verbo menda-

ficem adortus calumniis, provisorum gentis audebat insidiatorem regni dicere: *ibid.* 1, 2. quibus calumniis et hic et similes in Ecclesiasticum quoque sævire potuerint. Hic autem observandum Siraciden nusquam hic commemorare causam religionis, aut odium gentis, eò quòd in hujus vexationis initiis, Judæorum hostes nondum apertas inimicitias professi adversus Judæos, Simonis, hujus Benjaminite, Jasonis, Menelai, Lysimachi et aliorum Judæorum operâ uterentur; atque odio gentis ac religionis, læsæ majestatis crimèn obtenderent; quale persecutionis genus sub Juliano Apostatâ Christiani quoque experti sunt. Sic ergo ipse Siracides ad extremum vitæ deductus est periculum. *In conspectu adstantium: accusantium, adversantium: circumdeditur*, quod habent quidam codices.

4. 6. *A rugientibus... à pressurâ flammæ... in medio ignis: similitudines*, quibus designatur calumniæ vis, et extremum vitæ discrimen.

7. *De altitudine ventris inferi: sive inferni, de profundissimo sepulcro, sive etiam carcere: quo sensu Jeremias: Lapsa est in lacum vita mea: et posuerunt lapidem super me: Lam. III. 53. et Ps. LXXXVII. 7. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis, et in*

regi, calumniâ linguæ injustæ.

Appropinquavit usque ad mortem anima mea :

Et vita mea erat appropinquans inferno deorsum.

Circumdederunt me undique, et non erat qui adjuvaret : respiciens ad adjutorium hominum, et non erat.

Et memoratus sum misericordiæ tuæ, Domine, et operationis tuæ, quæ à seculo.

Quoniam eruis sustinentes te, et salvaseos de manu gentium.

Et exaltavi super terram supplicationem meam, et pro mortis liberatione deprecatus sum.

Invocavi Dominum patrem Domini mei, ut non dere-

cii, à rege iniquo, et à linguâ injustâ.

8. Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum;

9. Et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum.

10. Circumdederunt me undique, et non erat qui adjuvaret : respiciens eram ad adjutorium hominum, et non erat.

11. Memoratus sum misericordiæ tuæ, Domine, et operationis tuæ, quæ à sæculo sunt.

12. Quoniam eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus gentium.

13. Exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecatus sum.

14. Invocavi Dominum patrem Domini mei, ut non

umbrâ mortis. A rege iniquo : Antiocho Epiphane, ut videtur, jam in sanctos sævire aggresso. *A verbo mendacii* ; Gr. regi (dicto, ad regem clam seu palam allato : et à) *calumniâ*, etc.

9 *Et vita mea appropinquans* : vide præcedentem.

12 *De manibus gentium* : sive etiam superborum, de quibus ꝑ. 14. indicat autem vexationem jam à gentilibus cœptam.

14 *Invocavi Dominum patrem Domini mei.* Nil mirum invocari Dominum patrem Domini, quum ad id sufficiat legisse vel illud Davidicum : *Dixit Dominus Domino meo* : et in eodem Psalmo illud : *Ante luciferum genui te* : quod per eadem tempora à LXX. quoque

linguat me in diebus tribulationis, in tempore superborum destitutionis.

derelinquat me in die tribulationis meæ, et in tempore superborum sine adiutorio.

Laudabo nomèn tuum assiduè, et collaudabo in

15. Laudabo nomen tuum assiduè, et collaudabo illud

proditum; ut cætera omittamus, tot ac tanta testimonia de filio Dei, ex quibus Ecclesiasticus tantus vir, tam in Scripturis versatus, ne quid dicam amplius, Domini sui Dominum eundemque patrem, et agnoscere et invocare potuit. Ita interpretes passim: ita catholici; ita alii, Drusius, cæteri. At Grotius decretoriè: Christiani illud *xvplv* hic addidere: Jesum scripsisse, crede: Invocavi Dominum patrem meum. En dictata magistri, et oracula tanquam de tripode. Quid igitur? adeone absurdum est et à Scripturarum sensu alienum, de filio Dei dicere, ut sicubi scriptum in antiquis scriptis videas, statim incuses flagitium adulteræ manûs, tuoque iudicium vocem eradas? atqui tam vulgare apud Judæos Christum futurum Dei filium, ut non alio magis nomine appellarent, quin ipse pontifex ita adjuraret: *Tu es Christus filius Dei*: Matth. xxvi. 63. et ille apud Joannem i. 49. *Tu es filius Dei, tu es rex Israel*: ut eas voces, *Christus, Dei filius, rex Israel*, aliasque similes pro unâ eademque sumerent, passim in Evangeliiis: neque unquam objecerunt Christo, quòd Christum Dei filium, sed quòd se Christum, adeoque Dei filium faceret; quis liquet tam tritam, tam pervulgatam fuisse eam appellationem, quàm ipsius Christi: unde autem pervulgatam, nisi ab ipsis patribus ad universam gentem permanisset? Et mirum videbitur si Ecclesiasticus propheticis oraculis eruditus, pias voces noverit? quid quòd ipse prædicat primogenitam Dei sapientiam: xxiv. 5. hoc est, post Salomonem, ipsum Dei filium? quid quòd in Sapientiâ legerat: *Si est verus filius Dei, ... liberabit eum*, ii. 18. nisi hæc quoque à Christianis obruta fuerint; tanquam non licuerit ante Christum christianè dicere, falsumque sit Paulinum illud, fide, utique venturi ac passuri Christi, omnia gesta esse ab antiquis sanctis. Heb. xi, etc. Quid quòd illud Grotianum, Invocavi Dominum patrem meum, vix ac ne vix quidem, quantum equidem commemini, in Scripturis reperis? Sanè de Davide dictam à Deo est: *Ipse invocabit me: Pater meus es tu*: Psal. lxxxviii. 27. sed speciali causâ, sed in personâ Christi, sed eâ vocatione quâ sequente versu additum, *Et ego primogenitum ponam illum*: nec

confessione. Et exaudita est oratio mea. in confessione; et exaudita est oratio mea.

Salvasti enim me de perditione., et eripuisti me de tempore iniquo. 16. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo.

Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomen Domini. 17. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

ideo permissum passim: nec ab ipso Davide usquam usurpatum in toto Psalmorum opere: doctique omnino sumus, Deum patrem nostrum, communi adoptionis titulo, non propriè ac singulariter quosque patrem suum dicere, quo ritu apud Prophetam: *Tu pater noster, et Abraham nescivit nos*, etc. Is. LXII. 16. ac signanter Christus: *Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum*: Joan. xx. 17. ut si exquisitè loqui volumus, solis ille Deum *Κυριός* patrem suum; solus ille singulariter se dicat Dei filium qui talis natus est. Neque tamen patrem meum dici, absolutè ac præcisè refugimus; tantùm indicamus non videri consuetudinis Scripturarum: quod hic satis est. Cave ergo admittas illud censorium: tu crede à Christiano intersertam vocem; cum ego potiori jure dixerim: tu ne moveas patrum terminos, neque animum induxeris sacros libros à Christianis violatos, nullo ejus interpolationis exemplo; neque ipse palato tuo tantum tribuas, ut ejus arbitrariis antiquas lectiones præsertim in tantà re sollicites; neque absurdum credito, si Ecclesiasticus pro justitiâ tot ac tanta perpressus æquè ac cæteri sancti, jam tum respexerit in auctorem fidei nostræ et consummatorem Jesum, ejusque patrem, ac Mosis exemplo impropriè Christi, potiores duxerit divitias regum potestate atque opibus: Heb. xi. 26. XII. 2. Hæc quidem à nobis dicta sint, non studio lacessendi doctissimi viri Hugonis Grotii, quem ipsi laudemus in grammaticis, in historicis, sæpe etiam in moralibus; multa quoque putemus emendatum fuisse, si, quod animo propositum habuisse credimus, totum se catholicis partibus addixisset; neque ejus labores excussum imus ex eruditorum manibus; denique id tantùm volumus, ut eum adiutorem, non ducem, non magistrum habeant. *In tempore superborum*: quod est sæpe impiorum; vel ut *ψ. 16. de tempore iniquo*: hoc est, iniquo piis sanctisque; quod idem est, ac suprâ *de manibus gentium*: *ψ. 12.*

Cùm adhuc junior essem , priusquam oberrarem, quæ-
sivi sapientiam palam in
oratione meâ.

Ante templum postula-
bam pro illâ : et usque in
novissima inquiram eam. Ex
flore tanquam maturescen-
tis uvæ,

Lætatum est cor meum
in eâ : ascendit pes meus
in rectitudine ; à juventute
meâ investigavi eam.

Inclinavi modicè aurem
meam , et excepi :

Et multam inveni mihi
doctrinam : profectus est
mihi factus in eâ.

Danti mihi sapientiam
dabo gloriam.

Consiliatus sum enim ,
ut facerem illam : et zelatus
sum bonum , et non confun-
dar.

Colluctata est anima mea

18. Cùm adhuc junior es-
sem, priusquam oberrarem,
quæsi sapientiam palam in
oratione meâ :

19. Ante templum pos-
tulabam pro illâ, et usque
in novissimis inquiram eam.
Et effloruit tanquam præ-
cox uva ,

20. Lætatum est cor meum
in eâ. Ambulavit pes meus
iter rectum ; à juventute
meâ investigabam eam.

21. Inclinavi modicè au-
rem meam, et excepi illam.

22. Multam inveni in me-
ipso sapientiam, et multum
profeci in eâ.

23. Danti mihi sapientiam,
dabo gloriam.

24. Consiliatus sum enim
ut facerem illam : zelatus
sum bonum , et non confun-
dar.

25. Colluctata est anima

¹⁸ *Cùm adhuc junior.* Hic Ecclesiasticus exemplo suo docet qui-
bus artibus sapientiam pares : nempe si ab insunte ætate, si docili
animo, si multo labore, adhibitâ quoque precatione quæsieris,
tum acceptam Deo retuleris. *Priusquam oberrarem* : peregrinarer,
quod fecisse se refert conquirendæ sapientiæ gratiâ : xxxiv. 9, 10,
11, 12.

²¹ *Inclinavi modicè* : parumper, quòd ipsa sapientia ultro se in-
ferat, ubi primùm intendere cœperis. Vide 35.

²⁴ *Consiliatus sum*, cogitavi, consilium cepi, ut xxxix. 16. *face-
rem* (exercerem) *illam* : facere sapientiam, ex ejus præceptis vi-
tam instituere, facere sapienter.

in illâ, et in factione famis
diligenter egi.

Manus meas extendi in al-
tum, et ignorantias ejus luxi.

Animam meam direxi ad
illam :

Cor acquisivi cum eis ab
initio, et in purificatione
inveni eam. Propter hoc
non derelinquar.

Et venter meus contur-
batus est quærendo eam.
Propterea bonam possedi
possessionem.

Dedit Dominus linguam
mihî mercedem meam : et
in eâ laudabø eum.

Appropriate ad me ; in-
docti, et commoramini in
domo disciplinæ.

Quid tardatis in his, et
animæ vestræ sitiunt vehe-
menter ?

Aperui os meum, et lo-
cutus sum : compareate vo-
bis sine argento.

Collum vestrum subjicite
jugo : et suscipiat anima

mea in illâ, et in faciêdo
eam confirmatus sum.

26. Manus meas extendi
in altum : et insipientiam
ejus luxi.

27. Animam meam di-
rexi ad illam : et in agnitio-
ne inveni eam.

28. Possedi cum ipsâ cor
ab initio : propter hoc non
derelinquar.

29. Venter meus contur-
batus est quærendo illam :
propterea bonam possidebo
possessionem.

30. Dedit mihi Dominus
linguam mercedem meam :
et in ipsâ laudabo eum.

31. Appropriate ad me,
indocti, et congregate vos
in domum disciplinæ.

32. Quid adhuc retarda-
tis ? et quid dicitis in his ?
animæ vestræ sitiunt vehe-
menter.

33. Aperui os meum, et
locutus sum : compareate
vobis sine argento ;

34. Et collum vestrum
subjicite jugo, et suscipiat +

²⁵ *In faciêdo eam* : Gr. in Sixtino codice vix ullum habet sen-
sum : alius codex perspicuè : in actione meâ diligens fui.

²⁶ *Insipientiam* (Gr. ignorantias) *illius luxi* : deplorandos duxi
qui eam ignorarent.

³⁰ *Dedit mihi Dominus* : eleganter Grotius : Deus mihi eloquen-
tiam dedit, præmium studiorum meorum (ac laborum fructum).

vestra disciplinam : in proximo est invenire eam.

anima vestra disciplinam : in proximo est enim invenire eam.

Videte oculis vestris, quia modicum laboravi, et inveni mihi multam requiem.

35. Videte oculis vestris, quia modicum laboravi, et inveni mihi multam requiem.

Acquirite disciplinam in multo numero argenti, et copiosum aurum possidete in eâ.

36. Assumite disciplinam in multo numero argenti, et copiosum aurum possidete in eâ.

Lætetur anima vestra in misericordia ejus : et non confundamini in laude ipsius.

37. Lætetur anima vestra in misericordiâ ejus, et non confundemini in laude ipsius.

Operamini opus vestrum ante tempus : et dabit mercedem vestram in tempore suo.

38. Operamini opus vestrum ante tempus : et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

³⁶ *In (seu cum) multo numero . . . et copiosum aurum : disciplina, industria, sapientia cum sit provida, sedula, moderata, unâ cum cæteris, bonis etiam divitias parat.*

³⁸ *Operamini ante tempus : Paulus, Gal. vi. 9. Bonum facientes non deficiamus : tempore enim suo metemus non deficientes. Quo præceptorum sine discimus sapientiam de quâ toto libro agitur, non sermonibus, non sententiis, sed operibus contineri, eoque collimare totam.*

INDEX TOMI SECUNDI.

LIBRI SALOMONIS.

- PRÆFATIO IN PROVERBIA SALOMONIS. I. Proverbiorum sive sententiarum origo, ratio, institutum : cur dicantur Parabolæ, sive similitudines. *Pag.* 3
- II. Proverbiorum sive sententiarum tradendarum methodus, juvandæ memoriæ apta. *Ibid.*
- III. Sententiæ urgent sicut stimuli, atque ideo versibus comprehensæ. 4
- IV. Proverbiorum ac Parabolarum, sive sententiarum auctores, earumque collectiones variæ. 5
- V. Universa morum disciplina his tradita Proverbiis : œconomica, politica, monastica, sive quæ ad privatam vitam pertinent. 6
- VI. Docendi ratio per similitudines, per opposita ; sententiarum brevitatis, elegantia, vis. 8
- VII. Quo Salomon cæteris sententiarum auctoribus præstet. 10
- VIII. De promissis ac minis temporalia spectantibus. 11
- IX. De versione quæ LXX. interpretum dicitur ; deque vetere Vulgatâ latinâ ; ac novâ per S. Hieronymum. 12
- X. Notarum nostrarum excusatur in plerisque brevitatis ; in quibusdam prolixitas. 14
- XI. Vulgatæ nostræ glossemata : hebraismi in libris Salomonis atque aliis : nota necessaria de comparationibus. 16
- S. Hieronymi presbyteri Præfatio in libros Salomonis, ad Chromatium et Heliodorum episcopos. 19

S. Isidori Pelusiotæ Lib. IV. Ep. XL. de tribus Salomonis libris.	Pag. 21
LIBER PROVERBIORUM.	23
PRÆFATIO IN ECCLESIASTEN. I. Summa Ecclesiastæ.	141
II. De ultimo capite ac traditione Hebræorum observandus sancti Hieronymi locus.	142
III. Libri tempus; Hebræorum traditio; Hieronymi loci.	143
IV. Responsio ad objecta.	144
V. De auctore libri: Grotii singularis opinio.	145
VI. De versionibus, ac primùm de Septuaginta, atque antiquâ latinâ ipsis inhærente.	146
VII. Certis argumentis probatur Vulgatam nostram ab antiquâ latinâ plurimùm discrepare.	<i>Ibid.</i>
VIII. Tres S. Hieronymi versiones; prima deducta ex Commentario ad Paulam.	147
IX. Altera versio ejusdem Hieronymi, seu potius antiquæ latinæ emendatio ex Græco LXX.	<i>Ibid.</i>
X. Tertia interpretatio sancti Hieronymi ex Hebræo, quæ est Vulgata nostra.	<i>Ibid.</i>
XI. Cur Vulgata nostra non semper Hebræo consentiat; ratio interpretandi Hieronymiana ex ipso sancto Hieronymo statuitur.	148
XII. De Commentariis sancti Hieronymi in Ecclesiasten.	149
S. Hieronymi presbyteri, in Ecclesiasten, ad Paulam et Eustochium, Proœmium.	150
LIBER ECCLESIASTES.	151
PRÆFATIO IN CANTICUM CANTICORUM. I. Christi cum Ecclesiâ, sanctisque animabus conjunctio, conjugalis amoris figurâ ac sacramento, adumbrata.	215
II. Salomonis, ac filiæ Pharaonis casti amores, ad hujus mysterii figuram assumpti, ex Psalmo XLIV. cum utriusque carminis discrimine.	218
III. Nuptialis festivitas per septem dies; hinc hujus dramaticis	

- matis sive eclogæ pastoralis constitutio; quæque personæ inducantur. *Pag.* 219
 IV. A quibus et quo spiritu hoc Canticum legendum; qualesve interpretes habuerit. 222
CANTICUM CANTICORUM SALOMONIS. 225
 PRÆFATIO IN LIBRUM SAPIENTIÆ. I. Quatenus liber iste Salomonis habeatur. 281
 II. De auctore et ætate libri incompertum. 282
 III. Libri divisio in duas partes; primæ partis documenta. *Ibid.*
 IV. Documenta secundæ partis. 284
 V. Divina libri auctoritas. *Ibid.*
LIBER SAPIENTIÆ. 287
 PRÆFATIO IN ECCLESIASTICUM. I. De inscriptione libri inter Græcos et Latinos. 363
 II. De auctore libri: Græcæ sententia de fine capituli I. et de capite LI. deque aliis locis huic et libro Sapientiæ additis. 364
 III. De ætate libri: duæ ejus notæ ex ipso libro repetendæ. 365
 IV. Quis fuerit ille Simon Oniæ filius ab Ecclesiastico celebratus? *Ibid.*
 V. Simonis primi ac successorum pacatissima tempora. *Ibid.*
 VI. Gravis persecutio tempore Ecclesiastici. 366
 VII. Liber Ecclesiasticus circa Simonis II. tempora. 367
 VIII. Nec tamen eo vivo. Primum; quòd Ecclesiasticus mortuos tantum laudaverit. *Ibid.*
 IX. Alterum; quòd ejus quoque tempore pacatissimæ res fuerint. *Ibid.*
 X. Oniæ III. Simonis II. filio pontifice, pax primum; deinde vexatio à Seleuco; tum vel maximè ab Antiocho Epiphane. 368
 XI. Sub Antiocho scriptus liber, in ipsis persecutionis initiis, Oniæ adhuc superstite. 369

xii. De Oniâ III. objectio ex Josepho; ex libris Machabæicis atque ipso Josepho soluta.	<i>Pag.</i> 370
xiii. De tempore interpretationis græcæ.	<i>Ibid.</i>
xiv. De auctore et interprete S. Epiphaniï et S. Joannis Damasceni loci.	371
xv. De latinâ interpretatione.	<i>Ibid.</i>
xvi. Vulgatæ hîc additur versio ex Græco hodierno, Sixti V. jussu edita.	372
xvii. De libri instituto; et ut à Salomonicis Parabolis differat, et à libro Sapientiæ.	<i>Ibid.</i>
xviii. Distributio operis.	373
xix. De canonicâ et antiquâ libri auctoritate ad discipandas fidei quæstiones.	<i>Ibid.</i>
xx. Cur Salomonis sit dictus : Isidori Hispalensis locus.	375
xxi. Ipse auctor prophetici instinctûs sibi conscius.	<i>Ibid.</i>
LIBER ECCLESIASTICI:	377

00102361

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 28 September, 2015

